

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 22. septembris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 7.–10. septembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 387, 20.10.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2015. gada 16.–17. septembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 397, 27.10.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI 1

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

2017/C 316/01	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā (2013.-2014. gads) (2014/2254(INI)) 2
2017/C 316/02	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par Komisāru uzklašanās jomā izveidotām procedūrām un praksi — 2014. gadā gūtā pieredze (2015/2040(INI)) 37
2017/C 316/03	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par cilvēktiesībām un tehnoloģijām — ielaušanās un uzraudzības sistēmu ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs (2014/2232(INI)) 40
2017/C 316/04	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību — virzība uz tādu kopējās lauksaimniecības politikas pārbaudi ieviešanu, kas vērsta uz darbības rezultātu uzlabošanu (2014/2234(INI)) 51

2017/C 316/05	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par ģimenes uzņēmumiem Eiropā (2014/2210(INI))	57
2017/C 316/06	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par pētniecības un inovācijas potenciāla izmantošanu jūras nozaru ekonomikā, lai radītu darbvietas un izaugsmi (2014/2240(INI))	64
2017/C 316/07	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanu ar izglītības un apmācības palīdzību (2015/2006(INI))	76
2017/C 316/08	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par virzību uz integrētu pieeju Eiropas kultūras mantojumam (2014/2149(INI))	88
2017/C 316/09	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par turpmākiem pasākumiem saistībā ar Eiropas pilsoņu iniciatīvu "Right2Water" (2014/2239(INI))	99
Trešdiena, 2015. gada 9. septembris		
2017/C 316/10	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Gvinejas-Bisavas Republiku (11667/2012 – C8-0278/2014 – 2012/0134(NLE) – 2015/2119(INI))	114
2017/C 316/11	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Kaboverdes Republiku (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE) – 2015/2100(INI))	118
2017/C 316/12	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasauls Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (06040/2015 – C8-0077/2015 – 2015/0029(NLE) – 2015/2067(INI))	120
2017/C 316/13	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par ES rīcībpolitiku urbāno dimensiju (2014/2213(INI))	124
2017/C 316/14	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par ieguldījumu nodarbinātībai un izaugsmei — ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšana Savienībā (2014/2245(INI))	132
2017/C 316/15	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par ziņojumu par Eiropas gada aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei (2012. gads) īstenošanu, rezultātiem un vispārējo novērtējumu (2014/2255(INI))	145
2017/C 316/16	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par 2011. gada Baltās grāmatas par transportu īstenošanu — novērtējums un virzība uz ilgtspējīgu mobilitāti (2015/2005(INI))	155
2017/C 316/17	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par sieviešu karjeru zinātnes jomā un augstākās izglītības iestādēs un karjeras ierobežojumiem (2014/2251(INI))	173
2017/C 316/18	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par iespēju radīšanu meitenēm Eiropas Savienībā ar izglītības palīdzību (2014/2250(INI))	182
2017/C 316/19	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par EEZ–Šveici: šķēršļi iekšējā tirgus izveides pilnīgai pabeigšanai (2015/2061(INI))	192

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

2017/C 316/20	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par Krieviju, it īpaši Estona Kohvera, Oļega Sencova un Oleksandra Kolčenko lietām (2015/2838(RSP))	198
2017/C 316/21	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par Angolu (2015/2839(RSP))	202
2017/C 316/22	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par Azerbaidžānu (2015/2840(RSP))	207
2017/C 316/23	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par migrāciju un bēgļiem Eiropā (2015/2833(RSP))	212
2017/C 316/24	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par ES lomu Tuvo Austrumu miera procesā (2015/2685(RSP))	217
2017/C 316/25	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par stāvokli Baltkrievijā (2015/2834(RSP))	221
2017/C 316/26	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par sociālo uzņēmējdarbību un sociālo inovāciju cīņā pret bezdarbu (2014/2236(INI))	224
2017/C 316/27	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par konkurētspējīga ES darba tirgus izveidi 21. gadsimtā: prasmju un kvalifikāciju saskaņošana ar pieprasījumu un darba iespējām, lai atgūtos no krīzes (2014/2235(INI))	233
2017/C 316/28	Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par 30. un 31. ikgadējo pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2012. un 2013. gads) (2014/2253(INI))	246

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

2017/C 316/29	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. septembra rezolūcija par Komisijas 2016. gada darba programmas sagatavošanu (2015/2729(RSP))	254
---------------	--	-----

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

2017/C 316/30	Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Janusz Korwin-Mikke</i> imunitāti (2015/2102(IMM))	270
---------------	---	-----

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

2017/C 316/31	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra lēmums par jautājumiem, uz kuriem jāatbild rakstiski (Eiropas Parlamenta Reglamenta 130. panta 3. punkta interpretācija) (2015/2152(REG))	272
2017/C 316/32	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra lēmums par sēdes pārtraukšanu vai slēgšanu (Eiropas Parlamenta Reglamenta 191. panta interpretācija) (2015/2153(REG)).	273
2017/C 316/33	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra lēmums par parlamentu sadarbības delegācijas nosaukuma maiņu (2015/2842(RSO))	274

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- 2017/C 316/34 Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 1930. gada Piespiedu darba konvencijas 2014. gada protokolu attiecībā uz sociālās politikas jautājumiem (06732/2015 – C8-0079/2015 – 2014/0259(NLE)) 275
- 2017/C 316/35 Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu tiesību aktu muitas jomā un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (08257/3/2015 – C8-0159/2015 – 2013/0410(COD)) 276
- 2017/C 316/36 P8_TA(2015)0284
Tirdzniecība ar izstrādājumiem no roņiem ***I
Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem (COM(2015)0045 – C8-0037/2015 – 2015/0028(COD))
P8_TC1-COD(2015)0028
Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 8. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem un ar ko atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 737/2010 277
- 2017/C 316/37 P8_TA(2015)0285
Lauksaimniecības vajadzībām turētu un pavairotu dzīvnieku klonēšana ***I
Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par tādu liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu dzimtas dzīvnieku klonēšanu, kuri tiek turēti un pavairoti lauksaimniecības vajadzībām (COM(2013)0892 – C7-0002/2014 – 2013/0433(COD))
P8_TC1-COD(2013)0433
Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 8. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ~~Direktīvu Regulu~~ (ES) 2015/... par tādu ~~liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu dzimtas~~ dzīvnieku klonēšanu, kuri tiek turēti un pavairoti lauksaimniecības vajadzībām [Gr. 1. Šā grozījuma pirmā daļa, proti, direktīvas vietā regula, attiecas uz visu tekstu.] 278

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- 2017/C 316/38 Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Gvinejas-Bisavas Republiku (11667/2012 – C8-0278/2014 – 2012/0134(NLE)) 287

2017/C 316/39	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Kaboverdes Republiku (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE))	288
2017/C 316/40	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Madagaskaras Republiku un Eiropas Kopienu (15225/2014 – C8-0002/2015 – 2014/0319(NLE))	289
2017/C 316/41	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (06040/2015 – C8-0077/2015 – 2015/0029(NLE))	290
2017/C 316/42	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu, ar kuru attiecīgi pilnvaro Beļģijas Karalisti un Polijas Republiku ratificēt Budapeštas Konvenciju par līgumu par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (CMNI) un Austrijas Republiku – pievienoties tai (08223/2015 – C8-0173/2015 – 2014/0345(NLE))	291
2017/C 316/43	Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (COM(2015)0286 – C8-0156/2015 – 2015/0125(NLE))	292
Ceturtdiena, 2015. gada 17. septembris		
2017/C 316/44	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes lēmumu, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas, Grieķijas un Ungārijas labā (COM(2015)0451 – C8-0271/2015 – 2015/0209(NLE))	314

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 7.–10. septembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 387, 20.10.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2015. gada 16.–17. septembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 397, 27.10.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0286

Pamattiesību stāvoklis Eiropas Savienībā (2013. un 2014. gads)

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā (2013.-2014. gads) (2014/2254(INI))

(2017/C 316/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) preambulu, jo īpaši tās otro un ceturto līdz septīto ievilkumu,
- cita starpā ņemot vērā LES 2. pantu, 3. panta 3. punkta otro ievilkumu un 6., 7., kā arī 9. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 168. pantu un jo īpaši tā 7. punktu,
- ņemot vērā 2000. gada 7. decembrī pieņemto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"), kas tika izsludināta 2007. gada 12. decembrī Strasbūrā un stājās spēkā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā 2009. gada decembrī,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1948. gadā,
- ņemot vērā ANO līgumus par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību un ANO līgumu izpildes iestāžu judikatūru,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, kuru pieņēma 2006. gada 13. decembrī Ņujorkā un ES ratificēja 2010. gada 23. decembrī,
- ņemot vērā 1989. gada 20. novembrī Ņujorkā pieņemto ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā turpmāk minētos ANO Bērna tiesību komitejas Vispārējos komentārus: Nr. 7 (2005) par bērna tiesībām agrīnā bērnībā, Nr. 9 (2006) par bērnu ar invaliditāti tiesībām, Nr. 10 (2007) par bērna tiesībām nepilngadīgo tiesvedības sistēmā, Nr. 12 (2009) par bērna tiesībām tikt uzklausiņam, Nr. 13 (2011) par bērna aizsardzību pret jebkādu vardarbību un Nr. 14 (2013) par bērna tiesībām uz to, lai primārais apsvērums būtu viņa intereses,

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) un Pekinas Rīcības platformu, Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par vardarbības pret sievietēm apkarošanu ⁽¹⁾ un 2014. gada 6. februāra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Sieviešu dzimumorgānu kropļošanas izskaušana” ⁽²⁾, kā arī Padomes 2014. gada 5. jūnija secinājumus par visu veidu vardarbības pret sievietēm un meitenēm, tostarp sieviešu dzimumorgānu kropļošanas, novēršanu un izskaušanu,
- ņemot vērā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK), Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas, Ministru komitejas, cilvēktiesību komisāra un Venēcijas komisijas ieteikumus, rezolūcijas un ziņojumus,
- ņemot vērā Cilvēktiesību padomes neatkarīgā eksperta Cephas Lumina ziņojumu par valstu ārējā parāda un citu attiecīgu finanšu saistību ietekmi uz visu cilvēktiesību pilnīgu īstenošanu, jo īpaši ekonomikas, sociālajā un kultūras jomā (Addendum, Mission to Greece, UN A/HRC/25/50/Add.1),
- ņemot vērā 2013. gada aprīlī publicēto ANO īpašā referenta jautājumos par migrantu cilvēktiesībām ziņojumu par ES ārējo robežu pārvaldību un tās ietekmi uz migrantu cilvēktiesībām,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2014. gada 26. jūnija rezolūciju, kurā pausts aicinājums izveidot starpvaldību darba grupu ar neierobežotu sastāvu, kura būtu pilnvarota izstrādāt starptautisku juridiski saistošu instrumentu, lai cilvēktiesību kontekstā reglamentētu transnacionālu korporāciju un citu uzņēmumu darbības,
- ņemot vērā brīvības, drošības un tiesiskuma telpas stratēģiskās pamatnostādnes, kuras Eiropas Padome pieņēma 2014. gada 27. jūnijā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija);
- ņemot vērā 1996. gadā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu un Eiropas Sociālo tiesību komitejas judikatūru,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 9. decembra ieteikumu par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā direktīvu kopumu par procesuālās aizsardzības tiesībām ES ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0126.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0105.

⁽³⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 378, 24.12.2013., 1. lpp.

⁽⁵⁾ 2010. gada 20. oktobra Direktīva 2010/64/ES, 2012. gada 22. maija Direktīva 2012/13/ES, 2013. gada 22. oktobra Direktīva 2013/48/ES

⁽⁶⁾ OV L 328, 6.12.2008., 55. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju un tam pievienoto rīcības plānu, ko Padome pieņēma 2012. gada 25. jūnijā,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes un dalībvalstu sanāksmes Padomē secinājumus par tiesiskuma ievērošanas nodrošināšanu, kas pieņemti 2014. gada 16. decembrī,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2008)0229),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (EST) lēmumus un judikatūru, kā arī judikatūru, ko iedibinājušas valstu konstitucionālās tiesas, kuras, interpretējot valsts tiesību aktus, atsaucas arī uz Hartu,
- ņemot vērā jaunās Eiropas Komisijas politiskās vadlīnijas, ar kurām Parlamentu iepazīstināja priekšsēdētājs *Jean-Claude Juncker* 2014. gada 15. jūlijā,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (COM(2012)0011),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus darījumus, sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti (COM(2012)0010),
- ņemot vērā ES Stratēģiju cilvēku tirdzniecības izskaušanai 2012.–2016. gadā (COM(2012)0286), īpaši tās noteikumus par finansējuma piešķiršanu, lai varētu izstrādāt pamatnostādnes bērnu aizsardzības sistēmām un pamatnostādnes par apmaiņu ar paraugpraksi,

⁽¹⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra Ieteikumu 2013/112/ES “Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2013. gada 24. jūnijā pieņemtās pamatnostādnes par lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību ievērošanas sekmēšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par ES programmu attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam (COM(2011)0173) un Eiropadomes 2011. gada 24. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Romu integrācijas valsts stratēģiju īstenošanā veiktie pasākumi” (COM(2013)0454),
- ņemot vērā Komisijas izstrādāto ES pretkorupcijas ziņojumu (COM(2014)0038),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426),
- ņemot vērā 2013. gada 12. decembra rezolūciju par progresu, kas gūts, īstenojot dalībvalstu stratēģijas romu tautības iedzīvotāju integrācijai ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 4. februāra rezolūciju par ES ceļvedi homofobijas un ar dzimumorientāciju un dzimumidentitāti saistītas diskriminācijas apkarošanai ⁽³⁾,
- ņemot vērā rezolūcijas par dzimumu līdztiesību,
- ņemot vērā 2011. gada 14. septembra rezolūciju par ES bezpajumniecības stratēģiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā ASV Senāta ziņojumu par CIP aizturēšanas un pratināšanas programmām,
- ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par stāvokli saistībā ar nepavadītiem nepilngadīgiem ES ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā rezolūcijas par pamattiesībām un cilvēktiesībām, jo īpaši vienu no pēdējā laikā pieņemtajām rezolūcijām — 2014. gada 27. februāra rezolūciju par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā (2012. gads) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā rezolūcijas par migrāciju, jo īpaši nesenāko, kas pieņemta 2014. gada 17. decembrī par situāciju Vidusjūras reģionā un nepieciešamību pēc holistiskas ES pieejas migrācijai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 8. jūnija rezolūciju par minoritāšu aizsardzību un diskriminācijas novēršanas politiku paplašinātajā Eiropā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 27. novembra rezolūciju par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV L 59, 2.3.2013., 5. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0594.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0062.

⁽⁴⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 101. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0387.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0173.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0105.

⁽⁸⁾ OV C 124 E, 25.5.2006., 405. lpp.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0070.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā 2013. gada 4. jūlija rezolūciju par ASV Nacionālās drošības aģentūras novērošanas programmu, novērošanas struktūrām vairākās dalībvalstīs un to ietekmi uz ES pilsoņu privātumu ⁽¹⁾, kurā Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai uzticēts pienākums veikt padziļinātu pārbaudi šajā jautājumā, un Parlamenta 2014. gada 12. marta rezolūciju par ASV Nacionālās drošības aģentūras novērošanas programmu, novērošanas struktūrām dažādās dalībvalstīs un ietekmi uz ES pilsoņu pamattiesībām ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 11. februāra rezolūciju par ASV Senāta ziņojumu par CIP veikto spīdzināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 11. septembra rezolūciju par Eiropas apdraudētajām valodām un lingvistisko daudzveidību Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūcija par lūgumu Eiropas Savienības Tiesai sniegt atzinumu par to, vai Kanādas un Eiropas Savienības nolīgums par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi ir atbilstīgs Līgumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 11. septembra ⁽⁶⁾ un 2013. gada 10. oktobra ⁽⁷⁾ rezolūcijas par iespējamo CIP gūstekņu nogādāšanu un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā Eiropas valstīs,
- ņemot vērā rezolūcijas par Gvantanamo līča ieslodzījuma centru,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 21. maija rezolūciju par ES hartu — standartu noteikšanu attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību Eiropas Savienībā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas Atzinumu 2/2013 attiecībā uz projektu nolīgumam par Eiropas Savienības pievienoanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (ECTK),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 8. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-293/12 un C/594/12 (Digital Rights Ireland un Seitlinger u. c.), ar kuru atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu, un par grozījumiem Direktīvā 2002/58/EK,
- ņemot vērā *Frans Timmermans* 2014. gada 7. oktobra un 2015. gada 11. februāra uzklaušīšanu Eiropas Parlamentā,
- ņemot vērā *Dimitris Avramopoulos* uzklaušīšanu Eiropas Parlamentā 2014. gada 30. septembrī,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (FRA) gada konferenci, kas notika 2014. gada 10. novembrī par tematu "Pamattiesības un imigrācija ES", un jo īpaši FRA pamatdokumentu "Legāli ieceļošanas kanāli ES personām, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība — pasākumu kopums",
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) un FRA veiktos pasākumus, gada ziņojumus un pētījumus un FRA plašā apjomā veiktos apsekojumus par ebreju diskrimināciju un naida motivētiem noziedzīgiem nodarījumiem pret ebrejiem ES dalībvalstīs, par vardarbību pret sievietēm ES un LGBT piedzīvoto diskrimināciju, vardarbību un uzmākšanos,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0322.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0230.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0031.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0350.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0058.

⁽⁶⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 1. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0418.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0203.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā to NVO ieguldījumu, kas piedalās FRA Pamattiesību platformā,
 - ņemot vērā ziņojumus un pētījumus, kurus cilvēktiesību jomā ir izstrādājušas nevalstiskās organizācijas (NVO), un pētījumus, kurus par šo jomu ir pasūtījuši Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja, jo īpaši Politikas departamenta C pētījumu par krīzes ietekmi uz pamattiesībām ES dalībvalstīs,
 - ņemot vērā pētījumus par krīzes ietekmi uz pamattiesībām ES dalībvalstīs,
 - ņemot vērā principus, kuri attiecas uz cilvēktiesību aizsardzības un veicināšanas valsts iestāžu statusu ("Parīzes principi") un kuri pievienoti ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijai Nr. 48/134,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 3. jūlija rezolūciju par pamattiesību stāvokli Ungārijā — standarti un prakse (saskaņā ar EP 2012. gada 16. februāra rezolūciju)⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par stratēģiju Eiropas Savienības Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai (COM(2010)0573) un Darbības pamatnostādnes par pamattiesību ņemšanu vērā Komisijas ietekmes novērtējumos (SEC(2011)0567),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par jauno ES mehānismu tiesiskuma nostiprināšanai (COM(2014)0158) un Padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus "Tiesiskuma ievērošanas nodrošināšana",
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanu (COM(2014)0224) un ar to saistītos darba dokumentus,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada ziņojumu par ES pilsonību "ES pilsoņi — jūsu tiesības, jūsu nākotne" (COM(2013)0269),
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu par to, kā īsteno ES programmu attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām (COM(2014)0209), un 2013. gada 9. decembra Padomes ieteikumu par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A8-0230/2015),
- A. tā kā Eiropas sistēma daļēji ir radīta, lai novērstu Otrā pasaules kara traģisko seku un nacisma režīma laikā veikto vajāšanu un represiju atkārtosanos, kā arī lai nepieļautu lejupslīdi demokrātijas un tiesiskuma jomā, veicinot cilvēktiesību ievērošanu un aizsardzību;
- B. tā kā cilvēktiesību, pamatbrīvību, demokrātijas un ES līgumos un starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos (Vispārējā cilvēktiesību deklarācija, ECTK, Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautiskais pakts par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām utt.) noteikto vērtību un principu ievērošana un veicināšana ir Savienības un tās dalībvalstu pienākums un tam jābūt Eiropas sistēmas pamatā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0315.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- C. tā kā minētajām tiesībām jābūt nodrošinātām visām ES teritorijā dzīvojošām personām, tostarp attiecībā pret publisko iestāžu netaisnīgu un vardarbīgu rīcību neatkarīgi no to kompetences teritoriālā līmeņa;
- D. tā kā saskaņā ar LES 2. pantu ES ir dibināta, pamatojoties uz cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību, tostarp minoritāšu pārstāvju tiesību, ievērošanu — tās ir dalībvalstu kopīgās vērtības, kas ir jāievēro, rīkojoties gan ES, gan katrai atsevišķai dalībvalstij visos politikas virzienos un gan iekšpolitikā, gan ārpolitikā; tā kā saskaņā ar LES 17. pantu Komisijai ir jānodrošina Līgumu piemērošana;
- E. tā kā saskaņā ar LES 6. pantu ES ir pienākums pašai ievērot un likt ievērot pamattiesības, īstenojot savu rīcību visās kompetences jomās; tā kā arī dalībvalstis tiek mudinātas šādi rīkoties;
- F. tā kā ir nepieciešama ES līgumu pārskatīšana, lai stiprinātu demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzību;
- G. tā kā saskaņā ar LES preambulu dalībvalstis apliecināja apņemšanos ievērot sociālās tiesības, kā noteikts Eiropas Sociālajā hartā; tā kā LESD 151. pantā arī ir skaidra norāde uz sociālajām pamattiesībām, piemēram, tām, kas noteiktas Eiropas Sociālajā hartā;
- H. tā kā, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir pilnībā integrēta Līgumos un tādējādi tā ir juridiski saistoša ES iestādēm, aģentūrām un citām struktūrām, kā arī dalībvalstīm, piemērojot ES tiesību aktus; tā kā Savienības iestādēs, kā arī dalībvalstīs ir jāveido, jāveicina un jāstiprina patiesa pamattiesību kultūra, jo īpaši dalībvalstīm piemērojot un īstenojot Savienības tiesību aktus gan iekšzemē, gan attiecībās ar trešām valstīm;
- I. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 2. un 3. pantā ir atzītas tiesības uz dzīvību un personas neaizskaramību;
- J. tā kā saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantu ir aizliegta jebkāda veida necilvēcīga vai pazemojoša attieksme;
- K. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8., 9., 10., 19. un 21. pantā, kā arī ES Tiesas judikatūrā ir atzīts sociālo pamattiesību nozīmīgums, tādējādi uzsverot, ka šīs tiesības un jo īpaši arodbiedrību tiesības, tiesības uz streikojšanu, apvienošanās un pulcēšanos ir jāaizsargā tāpat kā citas Hartā atzītās pamattiesības;
- L. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. pantā noteikts, ka "Savienība respektē kultūru, reliģiju un valodu daudzveidību", un 21. pantā aizliegta diskriminācija valodas dēļ un/vai saistībā ar piederību nacionālai minoritātei;
- M. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 33. pantā ir noteikta juridiska, ekonomiska un sociāla ģimenes aizsardzība;
- N. tā kā hartas 37. un 38. pantā ir atzītas tiesības uz augstu vides aizsardzības līmeni ciešā saistībā ar Savienības politikas īstenošanu;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- O. tā kā dalībvalstis nevar samazināt to konstitūcijās sniegtās garantijas attiecībā uz noteiktām tiesībām, aizbildinoties, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas regulējums vai citi ES tiesību instrumenti šajā jomā nodrošina mazāku aizsardzību par konstitūcijās paredzēto aizsardzības līmeni;
- P. tā kā ir atzīts, ka valstu iestādēm (tiesu, tiesībsardzības un administratīvajām iestādēm) ir svarīga nozīme, lai hartā minētās tiesības un brīvības varētu īstenot praktiski;
- Q. tā kā, lai īstenotu LESD V sadaļā noteikto brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ES un katrai dalībvalstij ir pilnībā jāievēro pamattiesības;
- R. tā kā cilvēki, kas ir pilsoņi vai iedzīvotāji, ir galvenā vērtība Eiropas Savienībā un tā kā Hartā noteikto personīgo, pilsonisko, politisko, ekonomisko un sociālo tiesību mērķis nav tikai aizsargāt Eiropas pilsoņus un iedzīvotājus no iespējamās aizskaršanas, ļaunprātīgas izmantošanas un vardarbības, bet šīs tiesības ir arī priekšnoteikums, lai nodrošinātu pilnvērtīgu un netraucētu personas attīstību;
- S. tā kā tiesiskums ir Eiropas liberālās demokrātijas stūrkmens un viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, kas izriet no visu ES dalībvalstu kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām;
- T. tā kā tiesiskuma īstenošana valsts līmenī būtiski ietekmē dalībvalstu un to tiesisko sistēmu savstarpējo uzticēšanos, un tai ir svarīga nozīme, lai izveidotu Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) V sadaļā noteikto brīvības, drošības un tiesiskuma telpu;
- U. tā kā tiesiskuma ievērošana ir priekšnosacījums pamattiesību aizsardzībai un jo īpaši svarīgi tas ir ES, jo tas ir arī priekšnosacījums visu to tiesību un saistību ievērošanai, kuras izriet no Līgumiem un starptautiskajiem tiesību aktiem;
- V. tā kā ES un tās dalībvalstis ir iesaistījušās pasaules procesā ceļā uz jauniem ilgtspējīgas attīstības mērķiem (TAM), saskaņā ar kuriem cilvēktiesības ir vispārējas, nedalāmas un neatņemamas;
- W. tā kā šo vērtību un principu īstenošanas pamatā jābūt arī efektīvai Hartā noteikto pamattiesību ievērošanas uzraudzībai, piemēram, jau tiesību aktu priekšlikumu izstrādē;
- X. tā kā ES patlaban piedzīvo smagas ekonomikas un finanšu krīzes periodu, kura sekas apvienojumā ar dažiem pasākumiem, tostarp drastiskiem budžeta samazinājumiem, kas, reaģējot uz krīzi, ir ieviesti dažās dalībvalstīs, negatīvi ietekmē ES iedzīvotāju dzīves apstākļus — pieaug bezdarbs, nabadzība, nevienlīdzība un nestabili darba nosacījumi, un tiek ierobežota pieeja pakalpojumiem, kā arī pasliktinās to kvalitāte, un līdz ar to cieš iedzīvotāju labjutība;
- Y. tā kā gandrīz viena trešdaļa lūgumrakstu, ko saņem Parlaments, attiecas uz Hartā minēto pamattiesību iespējamiem pārkāpumiem, skarot tādus jautājumus kā pilsonība, četras brīvības, nodarbinātība, ekonomiskie apstākļi, vides un patērētāju aizsardzība, tiesību sistēmas, balsstiesības un demokrātiskā līdzdalība, pārredzamība lēmumu pieņemšanā, invaliditāte, bērnu tiesības, izglītības pieejamība vai tiesības lietot konkrētu valodu; tā kā dažos no šiem lūgumrakstiem ir skarti jautājumi, kas saistīti ar veselības jomu un veselības aprūpes un veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību, kā arī sūdzības, kuras saistītas ar darba tiesībām un kuru tiešais cēlonis ir ekonomikas krīze; tā kā lūgumraksti parasti ir pirmais rādītājs, kas raksturo pamattiesību stāvokli dalībvalstīs;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- Z. tā kā ES darbojas, pamatojoties uz pieņemumu un savstarpēju palāvību, ka ES dalībvalstis ievēro demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesības, kuras noteiktas ECTK un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi un savstarpējās atzīšanas principa ievērošanu;
- AA. tā kā bezdarba, nabadzības vai sociālās atstumtības situācija būtiski ietekmē piekļuvi pamattiesībām un iespējām, un tā kā cilvēkiem, kas ir šādā neaizsargātā situācijā, joprojām jābūt piekļuvei pamatpakalpojumiem, jo īpaši sociālajiem un finanšu pakalpojumiem;
- AB. tā kā pēc nesējamiem ES teritorijā veiktajiem teroristu uzbrukumiem dažu pretterorisma politikas virzienu un pasākumu dēļ pamattiesības un brīvības ES var tikt apdraudētas; tā kā ir būtiski svarīgi saglabāt līdzsvaru starp Eiropas iedzīvotāju brīvību un pamattiesību aizsardzību un viņu drošības pastiprināšanu; tā kā ES un tās dalībvalstīm ir pienākums aizsargāt Eiropas iedzīvotājus un, izstrādājot un īstenojot drošības politikas nostādnes, vienlaikus ievērot iedzīvotāju pamattiesības un brīvības; tā kā nepieciešamības un proporcionalitātes principiem šajā jomā jābūt noteicošiem, lai īstenotā politika neapdraudētu pilsoniskās brīvības;
- AC. tā kā pirmo reizi vēsturē Vidusjūrā tūkstošiem cilvēku ir zaudējuši dzīvības, uzliekot ES milzīgu atbildību glābt dzīvības, apturēt cilvēku tirgotājus, nodrošināt migrantiem likumīgas iecelšanas iespējas un atbalstīt un aizsargāt patvēruma meklētājus un bēgļus;
- AD. atgādina, ka 2014. gadā gandrīz 3 500 migrantu ir gājuši bojā vai pazuduši bez vēsts, cenšoties sasniegt Eiropas teritoriju, un tādējādi pēdējo divdesmit gadu laikā kopumā ir miruši vai pazuduši bez vēsts gandrīz 30 000 cilvēku; tā kā saskaņā ar Starptautiskās Migrācijas organizācijas datiem migrācijas ceļš uz Eiropu migrantiem ir kļuvis par bīstamāko ceļu pasaulē;
- AE. tā kā aptuveni tūkstotis patvēruma pieteikumu gadā ir tieši saistīti ar dzimumorgānu kropļošanu;
- AF. tā kā patvēruma tiesības ir nodrošinātas 1951. gada Konvencijā par bēgļa statusu (Ženēvas konvencija), kā arī 1967. gada 31. janvāra protokolā;
- AG. tā kā mūsu kopienās joprojām nav izzudušas ekstrēma nacionālisma, rasisma, ksenofobijas un neiecietības izpausmes; tā kā tieši pretēji — jo īpaši pēc nesējamiem teroristu uzbrukumiem — šķiet, ka šādas izpausmes kļūst aizvien biežākas daudzās dalībvalstīs un tiek vērstas gan pret tradicionālajām minoritātēm, gan jaunajām nacionālo minoritāšu kopienām;
- AH. tā kā saskaņā ar LES 49. pantu jebkura Eiropas valsts, kas ievēro 2. pantā minētās vērtības un apņemas tās sekmēt, var lūgt, lai to uzņem par Savienības dalībvalsti; tā kā atbilstība Kopenhāgenas kritērijiem ir būtisks priekšnosacījums, lai pievienotos ES; tā kā saskaņā ar Kopenhāgenas kritērijiem dalībvalstīm ir pienākums ne vien ievērot pamata prasības pirms iestāšanās, bet arī turpināt tās piemērot pēc tam, kad valsts ir pievienojusies ES, kā noteikts LES 2. pantā; tā kā, ņemot to vērā, būtu pastāvīgi jāvērtē visas dalībvalstis, lai pārbaudītu, vai tajās joprojām tiek ievērota atbilstība ES pamatvērtībām — pamattiesību ievērošanai, demokrātiskām institūcijām un tiesiskumam; tā kā papildus būtu jāievieš pakāpenisks koriģējošs mehānisms, lai pārvarētu problēmas ar politisko dialogu, neizmantojot LES 7. panta “smago artilēriju”, un risinātu “Kopenhāgenas dilemmu” spēkā esošo Līgumu ietvaros;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- AI. tā kā skaidru un kopēju kritēriju trūkuma apstākļos tiesiskuma, demokrātijas un pamattiesību situācijas novērtēšana dalībvalstīs pastāvīgi tiek apšaubīta saistībā ar politiskiem un iestāžu apsvērumiem; tā kā saistošu procedūru trūkums pārāk bieži izraisa pastāvīgu bezdarbību un Līgumu un Eiropas vērtību neievērošanu ar Eiropas iestāžu līdzdalību;
- AJ. tā kā tiesības iesniegt lūgumrakstus nodrošina ciešu saikni starp ES iedzīvotājiem un Eiropas Parlamentu; tā kā Eiropas pilsoņu iniciatīva ir ļāvusi izveidot jaunu tiešu saikni starp ES iedzīvotājiem un ES iestādēm un var stiprināt pamattiesību un pilsoņu tiesību attīstību; tā kā pilsoņu tiesības ietver arī tiesības iesniegt lūgumrakstus, lai iedzīvotāji varētu aizstāvēt savas pamattiesības, kā noteikts Hartas 44. pantā un LESD 227. pantā;
- AK. tā kā sievietes ES joprojām tiek dažādos veidos diskriminētas un pārāk bieži cieš no agresijas un vardarbības, jo īpaši no seksuālās vardarbības;
- AL. tā kā pret sievieti vērsta vardarbība ir visizplatītākais pamattiesību pārkāpuma veids Eiropas Savienībā un visā pasaulē un tā kā tā ietekmē visus sabiedrības līmeņus neatkarīgi no vecuma, izglītības, ienākumu apjoma, sociālā stāvokļa un izcelsmes valsts vai dzīvesvietas, un tā kā tā ir uzskatāma par sieviešu un vīriešu līdztiesības nozīmīgu šķērslī;
- AM. tā kā saskaņā ar pētījuma secinājumiem, kuru 2014. gadā veica Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra, lielākā daļa no vardarbības cietušo sieviešu par notikušo policijai nezīņo;
- AN. tā kā seksuālā un reprodūktīvā veselība un ar to saistītās tiesības (SRVT) ir balstītas uz pamattiesībām un tā kā tās ir būtiski cilvēku cieņas elementi⁽¹⁾; tā kā atteikums veikt abortu, lai glābtu dzīvību, ir nopietns cilvēktiesību pārkāpums;
- AO. tā kā sieviešu un bērnu tirdzniecība un seksuāla izmantošana ir klajš cilvēktiesību, cilvēka cieņas un tiesiskuma un demokrātijas pamatprincipu pārkāpums; tā kā mūsdienās šis parādības sievietes apdraud vairāk, jo ir pieaugusi ekonomiskā nenoteiktība un lielāks ir bezdarba un nabadzības risks;
- AP. tā kā Eiropas tiesību aktos pret sievietēm vērsta vardarbība nav konkrēti iekļauta kā viens no dzimumu diskriminācijas veidiem, un tā kā šādi tā ir konceptuāli iekļauta tikai trīs dalībvalstu tiesību sistēmās (Spānijā, Zviedrijā un Vācijā), kas nozīmē, ka tā netiek uzverta kā būtiska līdztiesības problēma; tā kā, definējot pret sievietēm vērstu vardarbību un dzimumnosacītu vardarbību, dalībvalstis īsteno *ad hoc* pieeju, jo definīcijas valstu tiesību aktos ievērojami atšķiras, datu salīdzināšanu līdz ar to padarot neiespējamu;
- AQ. tā kā dalībvalstis nav izņēmus dzimumorgānu kroplšanas jomā, no kuras, saskaņā ar ziņoto, Savienībā cieš 500 000 personas un tā apdraud vēl 180 000 personu;
- AR. tā kā ES un dalībvalstīs joprojām daudzos gadījumos tiek pārkāptas pamattiesības, par ko liecina, piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumi un kā norādīts Komisijas, FRA, NVO, Eiropas Padomes un ANO ziņojumos, piemēram, pārkāpumi attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības organizāciju tiesībām uz pulcēšanās brīvību un vārda brīvību, LGBTI personu institucionālā diskriminācija, aizliedzot laulāties un pieņemt tiesību aktus, kas aizliedz šādu orientāciju "propagandu", kā arī joprojām augstais tādas diskriminācijas un naida motivēto noziedzīgo nodarījumu līmenis, ko izraisis rasisms, ksenofobija, reliģiskā neiecietība vai aizspriedumi pret cilvēkiem ar invaliditāti, cilvēku

⁽¹⁾ Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu 7.2 un 7.3 paragrāfs.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

dzimumorientāciju un dzimumidentitāti; tā kā Komisijas, Padomes un dalībvalstu reakcija nav pienācīgā līmenī, ņemot vērā konstatēto pārkāpumu smaguma pakāpi un atkārtošanos,

- AS. tā kā sabiedrībām, kurās pilnībā tiek īstenotas un nodrošinātas pamattiesības, ir vairāk iespēju veidot dinamisku un konkurētspējīgu ekonomiku;
- AT. tā kā romi — lielākā etniskā minoritāte Eiropā — joprojām cieš no nopietnas diskriminācijas, rasistu uzbrukumiem, naidīgiem izteikumiem, nabadzības un atstumtības;
- AU. tā kā Eiropas ārējās darbības pamatā ir tie paši principi, kuri ir ES dibināšanas un attīstības pamatā, proti, demokrātija, solidaritāte, cilvēka cieņa un visas pamattiesības; tā kā, lai gan ES ārējās politikas virzienos ir izstrādātas konkrētas cilvēktiesību pamatnostādnes, tādu nav iekšpolitikas virzienos, tādējādi, iespējams, radot priekšstatu par dubultiem standartiem; tā kā ES veiktajai pamattiesību ievērošanas veicināšanai savā ārējā darbībā vienmēr ir jābūt saskaņotai ar stingru un sistemātisku iekšējo politiku šādu tiesību ievērošanas uzraudzībai pašas ES teritorijā;
- AV. tā kā noteikumos par personas datu aizsardzību ir jāievēro mērķa, nepieciešamības un proporcionalitātes princips, tostarp starptautisko nolīgumu sarunu un slēgšanas laikā, kas tika uzsvērts ES Tiesas 2014. gada 6. aprīļa spriedumā, ar kuru atcelta Direktīva 2006/24/EK, un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumos;
- AW. tā kā tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kā arī uz personas datu aizsardzību ir noteiktas Hartā un tādējādi ir ES primāro tiesību aktu neatņemama daļa;
- AX. tā kā jaunās tehnoloģijas var nelabvēlīgi ietekmēt pamattiesības un jo īpaši tiesības uz privātuma un personas datu aizsardzību, kas noteiktas Hartas 7. un 8. pantā;
- AY. tā kā masveida piekļuve internetam ir vēl vairāk palielinājusi fiziskas un psiholoģiskas pret sievietēm vērstas vardarbības iespējas, tostarp lenkšanu tiešsaistē;
- AZ. tā kā straujas digitālās pasaules attīstības apstākļos (tostarp interneta, lietotņu un sociālo tīklu arvien plašākā izmantošanā) ir nepieciešama spēcīgāka personas datu un privātuma aizsardzība, lai nodrošinātu konfidencialitāti un aizsardzību;
- BA. tā kā pamatbrīvības, cilvēktiesības un vienlīdzīgas iespējas ir jānodrošina visiem ES iedzīvotājiem, tostarp personām, kuras pieder pie nacionālām un lingvistiskām minoritātēm;
- BB. tā kā saskaņā ar PVO datiem sliktas izturēšanās dēļ Eiropā ik gadu mirst vismaz 850 bērnu vecumā līdz 15 gadiem;
- BC. tā kā saskaņā ar FRA pētījumu par diskrimināciju un naida motivētiem noziedzīgiem nodarījumiem pret LGBTI personām gandrīz puse no aptaujātajām LGBTI personām papildus diskriminācijai un vardarbībai, no kuras tās cieš, uzskata, ka viņu mītnes valsts politiķi plaši izmanto aizvainojošu retoriku pret LGBTI personām;
- BD. tā kā LGBTI personas cieš no institucionālas diskriminācijas vai nu civillaulību aizlieguma dēļ vai tādu tiesību aktu dēļ, kuri aizliedz paust dzimumorientāciju;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- BE. tā kā personas ar invaliditāti cieš no dažādu veidu diskriminācijas, kas neļauj tām pilnībā izmantot viņu pamattiesības;
- BF. tā kā nabadzības līmenis personu ar invaliditāti vidū ir par 70 % augstāks par vidējo, kas daļēji izskaidrojams ar ierobežotu piekļuvi nodarbinātībai;
- BG. tā kā sekularizācija un neitralitāte ir labākā garantija dažādo attiecīgajā valstī dzīvojošo reliģisko kopienu nediskriminēšanai;
- BH. tā kā preses un pilsoniskās sabiedrības grupu, piemēram, NVO darbības brīvība ir būtiski svarīgs demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību ievērošanas elements; tā kā vairākās dalībvalstīs šī brīvība tiek apdraudēta, pieņemot valstu tiesību aktus, vai iestādēm tieši iejaucoties;
- BI. tā kā vecāka gadagājuma cilvēkiem Hartā ir noteiktas tiesības “dzīvot cienīgu un neatkarīgu dzīvi un piedalīties sabiedriskajā un kultūras dzīvē”;
- BJ. tā kā, kaut arī izdarītajam noziegumam samērīgs sods tik tiešām attur no pamattiesību pārkāpšanas, tomēr galvenajam uzdevumam joprojām ir jābūt noziegumu profilaksei (ar izglītības un kultūras starpniecību), nevis reaģēšanai pēc notikuma;
- BK. tā kā specializētu iestāžu, piemēram, valsts cilvēktiesību aizsardzības iestāžu vai līdztiesības nodrošināšanas struktūru, darba efektivitāte ir svarīga, lai palīdzētu iedzīvotājiem labāk īstenot viņu pamattiesības, panākot, ka dalībvalstis piemēro ES tiesību aktus;
- BL. tā kā tiesības balsot un kandidēt pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanās mītnes dalībvalstī ir atzītas Hartas 39. un 40. pantā; tā kā mobilitātes tiesību izmantošanai nevajadzētu kavēt šo tiesību īstenošanu;
- BM. tā kā, ņemot vērā Komisijas un dalībvalstu vājo reakciju uz *Edward Snowden* atklāto vērienīgo spiegošanu, kura attiecas uz internetu un telesakariem un tiek veikta programmas “NSA-Prism” ietvaros, un skar arī Eiropas valstis, būtu jānodrošina aizsardzības prasību ievērošana attiecībā uz Eiropas pilsoņiem vai trešo valstu valstspiederīgajiem, kas dzīvo ES teritorijā,
1. uzskata, ka ir būtiski nodrošināt LES 2. pantā minēto kopīgo Eiropas vērtību pilnīgu ievērošanu gan Eiropas, gan dalībvalstu tiesību aktos, sabiedriskajā politikā, gan tās īstenošanā, vienlaikus pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu;
 2. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai visi ES tiesību akti, tostarp ekonomikas un finanšu pielāgojumu programmas, tiktu īstenoti saskaņā ar Pamattiesību hartu un Eiropas Sociālo hartu (LESD 151. pants);
 3. atzīmē, ka LES 6. pantā noteikts pienākums pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai; atzīmē Eiropas Savienības Tiesas Atzinumu 2/2013; aicina Komisiju un Padomi ieviest nepieciešamos instrumentus, lai nodrošinātu, ka šis iepriekšminētais Līgumos noteiktais pienākums tiek izpildīts lieki nevilcinoties; uzskata, ka tas ir jāizdara pamatojoties uz pilnīgu pārredzamību, jo tas nodrošinātu papildu mehānismu personu pamattiesību patiesas ievērošanas veicināšanai un nostiprinātu personu aizsardzību pret viņu pamattiesību pārkāpumiem, tostarp attiecībā uz tiesībām uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, un vairotu Eiropas iestāžu atbildību par savu rīcību vai bezdarbību attiecībā uz pamattiesībām;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

4. atzinīgi uztver to, ka Komisijas priekšsēdētāja pirmajam vietniekam ir uzticēta tiesiskuma un Hartas jomas kompetence, un atzīmē viņa apņemšanos pienācīgi nostiprināt spēkā esošo tiesisko satvaru; sagaida, ka vistuvākajā laikā tiks pieņemta iekšējā pamattiesību stratēģija, cieši sadarbojoties ar citām iestādēm un apspriežoties ar plaši pārstāvētu pilsonisko sabiedrību un citām ieinteresētajām pusēm; uzskata, ka stratēģija būtu jāpamato ar LES 2., 6. un 7. pantu un tai būtu jāatbilst LESD 8. un 10. pantā noteiktajiem principiem un mērķiem; nožēlo politiskās gribas trūkumu, lai LES 7. pantu piemērotu dalībvalstīm, kas ir atbildīgas par pamattiesību pārkāpumiem, lai tās sodītu un izmantotu to, kā atturošu precedentu;
5. uzsver, ka pilnībā jāizmanto pašreizējie mehānismi, kas paredzēti, lai nodrošinātu LES 2. pantā un Pamattiesību hartā paredzēto pamattiesību un Savienības vērtību ievērošanu, aizsardzību un veicināšanu; šajā sakarībā uzsver, ka nekavējoties jāpiemēro un jāīsteno visi instrumenti, kas pašreiz paredzēti Līgumos;
6. uzsver, ka pilnībā jāizmanto pašreizējie mehānismi, sākot objektīvus vērtējumus un izmeklēšanas, kā arī sākot pārkāpumu procedūras, ja tam ir pietiekams pamats;
7. uzsver nepieciešamību pēc iespējamām Līgumu grozījumiem nolūkā vēl vairāk pastiprināt pamattiesību aizsardzību ES Līgumos;
8. atzīmē Komisijas paziņojumu "Jauns ES mehānisms tiesiskuma nostiprināšanai", kas ir pirmais mēģinājums novērst pašreizējos šķēršļus pamattiesību un tiesiskuma principu pārkāpumu dalībvalstīs novēršanai un risināšanai; atzīmē Komisijas nodomu regulāri informēt Parlamentu un Padomi par katrā posmā panākto progresu; tomēr uzskata, ka ierosinātais satvars varētu nebūt tik vērienīgs vai pietiekams, lai novērstu un risinātu pamattiesību pārkāpumus dalībvalstīs, jo Komisija to ir pasniegusi kā nesaistošu paziņojumu, kurā nav norādīts, kad tas būtu jāpiemēro;
9. aicina Komisiju īstenot un papildus uzlabot šo satvaru, lai:
 - a) to iekļautu iekšējā pamattiesību stratēģijā, jo tiesiskums ir priekšnosacījums pamattiesību ievērošanai Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs;
 - b) labāk izmantotu Eiropas Padomes speciālās zināšanas un izveidotu formālu sadarbības kanālu jautājumos, kas saistīti ar tiesiskumu un pamattiesībām;
 - c) definētu skaidrus tā piemērošanas kritērijus un nodrošinātu, lai tā proaktīva un pārredzama īstenošana rezultātīvi novērstu to, ka pamattiesību pārkāpumi vispār parādās; jo īpaši noteiktu kritērijus jēdzieniem "acīmredzams pārkāpuma risks" un "nopietns un pastāvīgs pārkāpums", cita starpā pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru; apsvērtu iespēju noteikt šos kritērijus tā, lai jebkura pārkāpuma gadījumā varētu automātiski iedarbināt šo satvaru;
 - d) ierosinātu pārkāpuma procedūru, kuras rezultātā varētu tikt piemērotas finanšu sankcijas saskaņā ar LESD 260. pantu, gadījumos, kad FRA atklājusi sistēmiskus vai ievērojamus LES 2. panta pārkāpumus;
 - e) nodrošinātu automātisku LES 7. panta noteiktās procedūras sākšanu, ja satvarā paredzētais trīs pakāpju process problēmu neatrisina, norādot, kuras tiesības, kas izriet no Līgumu piemērošanas attiecīgajai dalībvalstij, izņemot tiesības balsot Padomē, var apturēt, lai apsvērtu iespēju piemērot turpmākas sankcijas, kas nodrošinātu satvara efektīvāku darbību, ievērojot Eiropas tiesību aktus un pamattiesības;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- f) noteiktu, ka visiem ES likumdošanas priekšlikumiem, politikas virzieniem un darbībām, tostarp ekonomikas un ārējo attiecību jomā, kā arī ES finansētiem pasākumiem jāatbilst Hartas prasībām un to ietekme uz pamattiesībām ir rūpīgi *ex ante* un *ex post* jāanalizē, kā arī lai iekļautu proaktīvu rīcības plānu, kas nodrošina efektīvu spēkā esošo standartu piemērošanu, un kurā norādītas tās jomas, kurās nepieciešamas reformas; šajā sakarībā uzskata, ka Komisijai, Padomei un Parlamentam likumdošanā un politikas virzienu izstrādē būtu pilnībā jāizmanto *FRA* ārējās neatkarīgās specializētās zināšanas;
- g) izveidotu datu bāzi sadarbībā ar *FRA* un dalībvalstu cilvēktiesību aizsardzības struktūrām, kā arī plaši pārstāvētu pilsonisko sabiedrību, kurā būtu apkopoti un publicēti visi pieejamie dati un ziņojumi par situāciju pamattiesību jomā gan ES, gan katrā dalībvalstī;

10. mudina Komisiju nodrošināt, šai iekšējai stratēģijai pievienotu skaidru un sīki izstrādātu mehānismu, kas būtu pienācīgi pamatots ar starptautiskajām un Eiropas tiesībām un ietvertu visas vērtības, kas aizsargātas ar LES 2. pantu, lai nodrošinātu saskaņotību ar ES Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju, kas jau tiek piemērots ES ārējās attiecībās, kā arī noteiktu Eiropas iestāžu un dalībvalstu atbildību par to rīcību vai bezdarbību attiecībā uz pamattiesībām; uzskata, ka šim mehānismam būtu jānodrošina iespēja uzraudzīt, kā tiek ievērotas pamattiesības visās ES dalībvalstīs un jānodrošina sistemātisks un institucionalizēts dialogs gadījumos, kad viena vai vairākas dalībvalstis pārkāpj pamattiesības; uzskata — lai pilnībā izmantotu Līgumu noteikumus, Komisijai būtu:

- a) jāizveido rezultātu apkopojums, pamatojoties uz kuru varētu novērtēt demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību situāciju dalībvalstīs, kura pamatā būtu kopīgi un objektīvi rādītāji; šādiem rādītājiem ir jāatspoguļo Kopenhāgenas politiskie kritēriji, kuri jāievēro valstīm, kas pievienojas, kā arī ES līguma 2. pantā un Pamattiesību hartā noteiktās vērtības un tiesības, un tie būtu jāizstrādā pamatojoties uz spēkā esošajiem standartiem; šajā sakarībā Komisijai būtu jāapsver iespēja paplašināt ES rezultātu apkopojuma tiesiskuma jomā piemērošanu, lai iekļautu periodiskus katras valsts novērtējumus pamattiesību ievērošanas un tiesiskuma jomā;
- b) jānodrošina pastāvīga uzraudzība, pamatojoties uz izveidoto rezultātu apkopojumu, kā arī Padomes un Parlamenta kopīgi izstrādāto valstu gada novērtējumu par tiesiskuma īstenošanu un stāvokli pamattiesību jomā visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kā arī pamatojoties uz *FRA*, Eiropas Padomes un tās Venēcijas komisijas, kā arī NVO datiem;
- c) šajā sakarībā ierosina *FRA* regulējuma pārskatīšanu, lai piešķirtu tai plašākas pilnvaras un lielākus cilvēkresursus, kā arī palielinātu finansējumu, lai tā varētu uzraudzīt situāciju dalībvalstīs un publicēt gada uzraudzības ziņojumu, kurā būtu sīki izvērtēts katras dalībvalsts veikums;
- d) jāizdod oficiāls brīdinājums, ja, pamatojoties uz izveidoto rezultātu apkopojumu un iepriekšminēto gada uzraudzības ziņojumu, rādītāji apliecina tiesiskuma vai pamattiesību pārkāpumu dalībvalstīs; šim formālajam brīdinājumam vajadzētu būt sistēmiski saistītam ar institucionalizēta dialoga sākšanu, kurā, līdztekus Komisijai un attiecīgajai dalībvalstij, iesaistītos Padome, Eiropas Parlaments un attiecīgās dalībvalsts parlaments;
- e) jāveicina koordinācija starp ES iestādēm un aģentūrām, Eiropas Padomi, Apvienoto Nāciju Organizāciju un pilsoniskās sabiedrības organizācijām; jāpastiprina sadarbība starp ES iestādēm un dalībvalstīm, arī starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem;

11. atzinīgi vērtē to, ka Padome rīkos debates par tiesiskumu; tomēr uzskata, ka šādas debates nav efektīvākais veids kā risināt jautājumus par jebkuriem Eiropas Savienības pamatvērtību neievērošanas gadījumiem; pauž nožēlu, ka Parlaments nav nedz informēts par šīm debatēm, nedz arī iesaistīts to rīkošanā; aicina Padomi pamatot šīs debates uz Eiropas Komisijas, Eiropas Parlamenta, pilsoniskās sabiedrības, Eiropas Padomes un tās Venēcijas komisijas, kā arī citu iesaistīto dažādo iestāžu un nevalstisko dalībnieku gada ziņojumu un īpašo ziņojumu rezultātiem;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

12. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt izmeklēšanu, attiecībā uz jebkuriem apgalvojumiem par Hartā noteikto pamattiesību pārkāpumiem, un sekot līdzi šīm situācijām, ja apgalvojumi izrādās patiesi; īpaši mudina Komisiju uzsākt pārkāpuma procedūras gadījumos, ja ir aizdomas, ka dalībvalstis ir rīkojušās, pārkāpjot šīs tiesības;
13. aicina Komisiju noteikt augstāku prioritāti sagatavošanās pasākumiem saistībā ar Savienības pievienošanos Eiropas Sociālajai hartai, ko 1961. gada 18. oktobrī parakstīja Turīnā un ko 1996. gada 3. maijā pārskatīja Strasbūrā;
14. aicina dalībvalstis izveidot un nostiprināt valstu cilvēktiesību aizsardzības iestādes atbilstīgi "Parīzes principiem", lai valsts līmenī nodrošinātu cilvēktiesību neatkarīgu popularizēšanu un aizsardzību;
15. aicina nodrošināt labāku koordināciju un saskaņotību starp Eiropas Parlamenta, Eiropas Padomes, *FRA* un *EIGE* darbībām;
16. pauž bažas par satraucošo pamattiesību pārkāpumu skaita pieaugumu Eiropas Savienībā, jo īpaši imigrācijas un patvēruma, diskriminācijas un neiecietības jomā, jo īpaši pret atsevišķām kopienām, kā arī par vairākiem uzbrukumiem NVO, kas aizstāv šādas grupas un kopienas, un par spiedienu, kas izdarīts pret šādām NVO; norāda uz dalībvalstu nevēlēšanos ievērot šīs pamattiesības un brīvības, jo īpaši attiecībā uz romiem, sievietēm, LGBTI kopienu, patvēruma meklētājiem, migrantiem un citām neaizsargātām iedzīvotāju grupām;
17. aicina Padomi rast kopēju pamatu, lai noteiktu precīzus principus un standartus, kuri izriet no tiesiskuma un kuri katrā valstī atšķiras, un apsvērt iespēju, izmantojot pašreizējo tiesiskuma definīciju, ko noteikusi Eiropas Savienības Tiesa, sākt debates par: likumību, kas ietver pārredzamu, pārskatatbildīgu un demokrātisku un plurālistisku tiesību aktu ieviešanas procesu; juridisko noteiktību, izpildvaras patvaļas aizliegumu, neatkarīgām un objektīvām tiesām, efektīvu izskatīšanu tiesā, tostarp ievērojot cilvēktiesības, un vienlīdzību likuma priekšā;
18. atgādina, ka tiesiskuma ievērošana ir priekšnoteikums pamattiesību aizsardzībai, un drošības pasākumi nedrīkst tam kaitēt saskaņā ar Hartas 52. pantu; atgādina arī, ka saskaņā ar Hartas 6. pantu ikvienam ir tiesības uz personas brīvību un drošību;
19. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis nodrošināt to, ka pamattiesības un principi, kā noteikti līgumos, Hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, jau no paša sākuma tiek ietverti iekšējā drošības politikā un pasākumos, kā ierosināts *FRA* pamatdokumentā "Pamattiesību iestrāde drošības programmā"; mudina ES un dalībvalstis turpmāk to iekšējās drošības stratēģijās integrēt sociālās iekļaušanas un pretdiskriminācijas pasākumus;
20. aicina Komisiju ar Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras atbalstu stiprināt izpratnes veicināšanas, izglītības un apmācības darbības un programmas attiecībā uz pamattiesībām; šādu programmu mērķim vajadzētu būt kohēzijas un uzticības veicināšanai starp visiem sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizāciju, valsts cilvēktiesību institūciju, kā arī līdztiesības un nediskriminēšanas jomā strādājošo valsts iestāžu iesaistīšanai;
21. uzsver, ka Komisijas, kā Līgumu noteikumu izpildes uzraudzītājas, nozīme neaprobežojas ar pienākumu nodrošināt, ka dalībvalstis transponē tiesību aktus, bet attiecas arī uz tiesību aktu pilnīgu un pareizu piemērošanu, jo īpaši lai aizsargātu iedzīvotāju pamattiesības; pauž nožēlu par to, ka Hartas 51. panta pārmērīgi ierobežotas interpretācijas dēļ Hartas piemērošanas joma ir visai ierobežota, jo šāda interpretācija kavē to piemērot attiecībā uz ES tiesību aktu īstenošanu;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

uzskata, ka šī pieeja būtu jāpārskata, lai tā atbilstu tam, ko ES iedzīvotāji sagaida attiecībā uz savām pamattiesībām; atgādina, ka iedzīvotāji vēlas ko vairāk nekā tikai stingru Hartas noteikumu interpretāciju un ka mērķim vajadzētu būt pēc iespējas efektīvākai šo tiesību īstenošanai; tādēļ pauž nožēlu par to, ka Komisija aizbildinās ar kompetences trūkumu vairākās atbildēs uz lūgumrakstiem, kuros ziņots par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem; šajā saistībā prasa izveidot uzraudzības, sistemātiskas novērtēšanas un ieteikumu sagatavošanas mehānismu, lai sekmētu vispārēju pamatvērtību ievērošanu dalībvalstīs;

22. atgādina par to, cik svarīga ir savlaicīga un pareiza ES tiesību transponēšana un īstenošana, jo īpaši, kad tā ietekmē vai pilnveido pamattiesības;

Brīvība un drošība

Vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvība

23. atgādina, ka vārda brīvība, informācija un plašsaziņas līdzekļi ir pamats, kas nepieciešams demokrātijas un tiesiskuma nodrošināšanai; stingri nosoda vardarbību, spiedienu un draudus žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļiem, tostarp saistībā ar viņu avotu un informācijas atklāšanu par valdību un valstu veiktām pamattiesību pārkāpumiem; aicina dalībvalstis atturēties no tādu pasākumu piemērošanas, kas rada šķēršļus minētajām brīvībām; atkārtoti pauž savu aicinājumu Komisijai pārskatīt un grozīt Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu saskaņā ar Parlamenta sniegtajiem norādījumiem, kas pausti 2013. gada 22. maija rezolūcijā;

24. uzsver, ka publiski, neatkarīgi, brīvi, daudzpusīgi un plurāli plašsaziņas līdzekļi un žurnālistu darbs gan tiešsaistē, gan bezsaistē, ir demokrātijas veidošanas stūrakmeņi; uzskata, ka plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām un pārvaldībai nevajadzētu būt koncentrētām vienās rokās; šajā sakarībā uzsver, ka plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību pārredzamība ir būtiski svarīga, lai pārraudzītu investīcijas, kas varētu ietekmēt sniegto informāciju; aicina izstrādāt atbilstīgus un taisnīgus ekonomiskos noteikumus, lai garantētu tiešsaistes plašsaziņas līdzekļu plurālismu; aicina Komisiju izstrādāt rīcības plānu, lai nodrošinātu visu plašsaziņas līdzekļu atbilstību neatkarības un kvalitātes minimālajiem standartiem;

25. pauž bažas par represīviem pasākumiem dažās dalībvalstīs, kas vērsti pret sociālām kustībām un demonstrācijām, pulcēšanās brīvību un vārda brīvību, jo īpaši par nesamērīgu spēka izmantošanu pret miermīlīgiem demonstrantiem, kā arī ar policijas un tiesu izmeklēšanu zemo skaitu šajā jomā; aicina dalībvalstis aizsargāt pulcēšanās brīvību un nepieņemt pasākumus, kas apdraud vai pat kriminalizē pamattiesību un pamatbrīvību izmantošanu, piemēram, tiesības piedalīties demonstrācijās, streikot vai pulcēties un apvienoties, kā arī brīvi paust savus uzskatus; pauž nopietnas bažas par vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kas ietekmē pamattiesības publiskajā telpā un ierobežo pulcēšanās tiesības; aicina Komisiju uzraudzīt un novērst nopietno iejaukšanos pamattiesībās, ko rada valstu tiesību akti, ar kuriem drošības nolūkos paredz ierobežojumus publiskajā telpā;

26. norāda, ka terorisma gadījumi ir noveduši pie tā, ka ES un tās dalībvalstis pastiprina pretterorisma un radikālisma apkarošanas pasākumus; mudina ES un valstu iestādes pieņemt šādus pasākumus, pilnībā ievērojot demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesības, jo īpaši tiesības uz juridisku aizstāvību, nevainīguma prezumpciju, tiesības uz taisnīgu tiesu, kā arī tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību; aicina dalībvalstis un Komisiju pilnīgi pārredzami izvērtēt katra cīņai pret terorismu paredzētā valsts normatīvā vai juridiskā instrumenta projekta vai priekšlikuma atbilstību LESD 2. pantam un Hartai;

27. atzīst, ka starptautisku kibernetizāciju un kibernetorisma plašā izplatība rada nopietnas problēmas un bažas par pamattiesību aizsardzību tiešsaistes vidē; uzskata, ka Savienībai ir ļoti svarīgi veidot augsta līmeņa kompetenci kibernetizācijas jomā, lai uzlabotu Hartas 7. un 8. panta ievērošanu kibertelpā;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

28. atzinīgi vērtē ASV Senāta ziņojumu par CIA aizturēšanas un pratināšanas programmām; mudina dalībvalstis izskaust spīdzināšanas vai citādas necilvēcīgas izturēšanās un pazemošanas gadījumus to teritorijā; atkārtoti pauž savu aicinājumu dalībvalstīm nodrošināt, lai pie atbildības tiktu sauktas personas, kas vainojamas pamattiesību pārkāpumos saistībā ar CIP veikto gūstekņu pārvadāšanu un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā Eiropas valstīs; mudina dalībvalstis veikt atklātu un pārredzamu izmeklēšanu, lai noskaidrotu patiesību par savas teritorijas un gaisa telpas izmantošanu, un pilnībā sadarboties ar Eiropas Parlamenta veikto izmeklēšanu par šo jautājumu, kas nesen ir tikusi atjaunota, kā arī sadarboties attiecībā uz šīs izmeklēšanas rezultātiem; aicina nodrošināt aizsardzību personām, kuras atklāj šādus pārkāpumus, piemēram, žurnālistiem un ziņotājiem;

29. pauž bažas par atkārtotiem ziņojumiem par to, ka dalībvalstu un trešo valstu izlūkdienesti savā darbībā, iespējams, pārkāpj ES pamattiesības, jo īpaši ES tiesību aktus datu aizsardzības jomā, atļaujot trešām valstīm piekļūt Eiropas pilsoņu elektroniskās saziņas datiem un tos uzglabāt; stingri nosoda 2013. gadā atklātās plašās novērošanas darbības un pauž nožēlu, ka tās tiek turpinātas; prasa ieviest skaidrību par šīm darbībām un jo īpaši par dažu dalībvalstu pašreizējo iesaisti; aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā ņemt vērā Parlamenta prasības un ieteikumus, kas pausti 2014. gada 12. marta rezolūcijā par ASV Nacionālās drošības aģentūras novērošanas programmu, novērošanas struktūrām dažās dalībvalstīs un ietekmi uz ES pilsoņu pamattiesībām un uz transatlantisko sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to izlūkdienestu darbība atbilst pamattiesību prasībām un ka to kontrolē parlaments un tiesu iestādes;

30. pauž bažas par to, ka dalībvalstis pieņem tiesību aktus, ar ko atļauj veikt vispārēju uzraudzību, un atkārtoti norāda, ka ir nepieciešami drošības instrumenti, kuri demokrātiskā sabiedrībā ir mērķorientēti, absolūti nepieciešami un samērīgi; atkārtoti pauž savu aicinājumu ES un tās dalībvalstīm pieņemt ziņotāju aizsardzības sistēmu;

31. pauž nožēlu par iedzīvotāju vājam zināšanām par viņu tiesībām datu un privātās dzīves aizsardzības jomā un par tiesiskās aizsardzības mehānismiem; šajā saistībā uzsver, ka datu aizsardzības valsts iestāžu uzdevums ir nodrošināt šīs tiesības un veicināt izpratni par tām; uzskata, ka ir ļoti svarīgi izglītēt iedzīvotājus un īpaši bērnus par viņu datu aizsardzību, tostarp kibertelpā un par riskiem, kam viņi var sevi pakļaut; aicina dalībvalstis īstenot izpratnes veicināšanas kampaņas skolās; uzsver, ka, ņemot vērā tehnoloģiju straujo attīstību un to, ka kiberuzbrukumu skaits aizvien pieaug, īpaša uzmanība jāpievērš personas datu aizsardzībai internetā, jo īpaši pievēršot uzmanību apstrādes un uzglabāšanas drošībai; uzsver, ka, lai gan tiesības tikt aizmirstam nav absolūtas un tās būs jālīdzsvaro ar citām pamattiesībām, fiziskām personām ir jābūt tiesībām labot savus tiešsaistes personas datus; pauž nopietnas bažas par interneta lietotāju vairākuma grūtībām nodrošināt savu tiesības ievērošanu internetā un digitālajā jomā; aicina Padomi nekavējoties veikt darbu pie personas datu aizsardzības tiesību aktu kopuma, lai nodrošinātu augstu datu aizsardzības līmeni visā ES;

32. atgādina — dalībvalstīm ir jānodrošina, ka to izlūkdienesti darbojas likumīgi un pilnībā ievērojot līgumus un Hartu; šajā sakarībā aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to tiesību akti ļauj vākt un analizēt personas datus (tostarp tā dēvētos metadatus) tikai ar attiecīgās personas piekrišanu vai ar tiesas rīkojumu, kas izdots saistībā ar pamatotām aizdomām par to, ka attiecīgā persona ir iesaistīta noziedzīgā darbībā;

33. uzsver, ka nelikumīga datu vākšana un apstrāde ir sodāma tāpat kā parasti korespondences konfidencialitātes pārkāpumi; uzstāj, ka ir stingri jāaizliedz "lūku" vai jebkādu citu tādu paņēmieni izstrāde, kas paredzēti drošības pasākumu vājināšanai vai apiešanai, vai to pašreizējo vājo vietu izmantošanai;

34. nosoda spiedienu, ko gan publiskie, gan privātie dalībnieki izdara uz privātiem uzņēmumiem, lai piekļūtu interneta lietotāju datiem, kontrolētu saturu internetā vai apdraudētu tīkla neitralitātes principu;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

35. uzsver, ka pamattiesību aizsardzība mūsdienu informācijas sabiedrībā ir viens no galvenajiem aspektiem ES, jo, palielinoties informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) izmantojumam, rodas jauns pamattiesību apdraudējums kibertelpā, un to aizsardzība būtu jāstiprina, nodrošinot, ka tiešaistē tās tiek veicinātas un aizsargātas tāpat un tikpat lielā mērā kā bezsaistē;

36. mudina Komisiju intensīvi uzraudzīt spēkā esošo ES tiesību aktu īstenošanu šajā jomā un uzskata, ka praksē dalībvalstīm krimināllikumu noteikumi būtu jāpiemēro, efektīvi izmeklējot un ierosinot lietas, nolūkā nodrošināt cietušo pamattiesību ievērošanu;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis būt ārkārtīgi piesardzīgām attiecībā uz ietekmi, kādu dažas jaunās tehnoloģijas, piemēram, bezpilota lidaparāti, var radīt uz iedzīvotāju pamattiesībām, konkrētāk — tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību;

38. uzsver, ka, lai novērstu radikalizāciju un neiecietības un ekstrēmisma pieaugumu jauniešu vidū, ļoti nozīmīga loma ir izglītībai;

39. pauž nožēlu par diskrimināciju un vardarbību, ko dažu dalībvalstu policija ir īstenojusi pret tādām minoritāšu grupām kā migranti, romi, LGBTI personas vai personas ar invaliditāti; mudina dalībvalstis izmeklēt un sodīt šos pārkāpumus; uzskata, ka policijas darbinieki būtu aktīvāk jāinformē un jāizglīto par tādas diskriminācijas un vardarbības jautājumiem, kas vērsta pret šīm minoritātēm; aicina dalībvalstis atjaunot minoritāšu uzticēšanos policijai un mudināt ziņot par pārkāpumiem; papildus aicina dalībvalstu iestādes cīnīties pret diskriminējošu etnisko profilēšanu, ko reizēm īsteno policijas darbinieki;

Reliģijas un pārliecības brīvība

40. atsaucas uz Hartas 10. pantu, kas aizsargā domas, pārliecības un reliģijas brīvību, tostarp brīvību praktizēt brīvi izvēlētu reliģiju un pāriet citā reliģijā vai mainīt uzskatus; uzskata, ka tas attiecas arī uz neticīgo brīvību; nosoda jebkādu diskrimināciju vai neiecietību un prasa aizliegt jebkāda veida diskrimināciju minēto iemeslu dēļ; šajā sakarībā pauž nožēlu par nesējamiem antisemitiskajiem un antiislāmiskajiem diskriminācijas un vardarbības gadījumiem; aicina dalībvalstis, tostarp reģionālās varas iestādes, ar visiem pieejamiem instrumentiem aizsargāt reliģijas vai uzskatu brīvību, un sekmēt iecietību un dialogu starp kultūrām, nepieciešamības gadījumā efektīvi izstrādājot politiku un uzlabojot diskriminācijas novēršanas politiku; atgādina, ka ir svarīgi, lai valsts vara būtu sekulāra un neitrāla un tādējādi sargātu no diskriminācijas, kas vērsta pret kādu no reliģiskām, ateistiskām vai agnostiskām grupām, nodrošinot vienādu attieksmi pret visām reliģijām un pārliecībām; pauž bažas par to, ka Eiropas Savienībā tiek piemēroti tiesību akti attiecībā uz zaimošanu un reliģiskiem apvainojumiem, kas var nopietni kaitēt vārda brīvībai, un mudina dalībvalstis tos atcelt; stingri nosoda uzbrukumus kulta vietām un mudina dalībvalstis nepieļaut, ka šo noziegumu veicēji paliktu nesodīti;

41. mudina ievērot reliģijas vai pārliecības brīvību Kipras okupētajā daļā, kur varētu sabrukt vairāk nekā 500 reliģisko un kultūras pieminekļu;

42. pauž satraukumu par antisemitisma pieaugumu Eiropā un aizvien plašākiem centieniem noliegt holokaustu vai interpretēt to kā pārspīlētu; pauž nopietnas bažas par to, ka daudzi ebreju kopienas pārstāvji plāno pamest Eiropu antisemitiskā noskaņojuma pieauguma un vardarbības dēļ pret ebreju kopienām;

43. pauž nopietnas bažas par demonstrācijām, kas vērstas pret islāmticīgo skaita pieaugumu, un par uzbrukumiem mošejām, kā arī par plaši izplatīto tendenci vienādot islāmu ar niecīgas minoritātes reliģisko fanātismu; nosoda diskrimināciju un vardarbību, no kuras cieš musulmaņu kopiena; aicina dalībvalstis sistemātiski nosodīt šādus gadījumus un nepieļaut nekādu iecietību pret tiem;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris*Vienlīdzība un diskriminācijas aizliegums*

44. pauž dziļu nožēlu par to, ka Padome joprojām nav pieņēmusi 2008. gada priekšlikumu direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir noteikusi šo direktīvu kā prioritāru; atkārtoti aicina Padomi minēto priekšlikumu pieņemt pēc iespējas ātrāk;

45. atgādina, ka plurālisms, nediskriminācija un iecietība ir vienas no Savienības pamatvērtībām saskaņā ar LES 2. pantu; uzskata, ka tikai politika, kuras mērķis ir veicināt gan formālo, gan reālo līdztiesību un apkarot jebkāda veida aizspriedumus un diskrimināciju, var veicināt attīstītu sabiedrību, noārdot visus aizspriedumus, kas kaitē sociālajai integrācijai; nožēlo to, ka pat mūsdienās ES joprojām ir sastopama diskriminācija, atstumšana un pat vardarbība un ļaunprātība, jo īpaši tādu iemeslu dēļ, kā dzimums, rase, ādas krāsa, etniskā un sociālā izcelsme, ģenētiskās īpašības, valoda, reliģija vai personīgā pārliecība, politiskie vai jebkuri citi uzskati, piederība nacionālai minoritātei, īpašums, izcelsme, invaliditāte, vecums vai dzimumorientācija;

46. uzskata, ka Savienībai un dalībvalstīm ir jāstiprina centieni diskriminācijas apkarošanai, kā arī kultūras, reliģijas un valodas daudzveidības aizsardzībai, un jāpopularizē pasākumi, kas veicinātu dzimumu līdztiesību, bērna tiesības, gados vecāku personu tiesības, personu ar invaliditāti tiesības, LGBTI personu tiesības, kā arī to personu tiesības, kas pieder nacionālajām minoritātēm; mudina ES un dalībvalstis to līdztiesības politikas virzienos vērsties pret vairākiem diskriminācijas veidiem;

47. nosoda jebkādu vardarbību un diskrimināciju Eiropas Savienības teritorijā un pauž bažas par vardarbības un diskriminācijas gadījumu skaita pieaugumu; prasa, lai Komisija un dalībvalstis uzņemtos konkrētas politiskās saistības nolūkā apkarot jebkādas rasisma izpausmes, tostarp antisemitismu, islāmofobiju, afrofobiju un antičigānismu;

48. aicina Komisiju un Padomi atzīt vajadzību pēc uzticamiem un salīdzināmiem datiem par vienlīdzību, lai noteiktu diskriminācijas apmēru, sadalot minētos datus atbilstoši diskriminācijas iemesliem, nolūkā nodrošināt informāciju politikas veidošanai, novērtētu ES diskriminācijas novēršanas tiesību aktu īstenošanu un panāktu to labāku izpildi; aicina abas institūcijas noteikt saskanīgus principus datu apkopošanai par līdztiesību, pamatojoties uz pašidentifikāciju, ES datu aizsardzības standartiem un apsپردēm ar attiecīgajām kopienām; aicina dalībvalstis vākt datus par visiem diskriminācijas iemesliem;

49. mudina ES pieņemt direktīvu, ar kuru nosoda diskrimināciju dzimuma dēļ, kuras mērķis ir apkarot ar dzimumu saistītus aizspriedumus un stereotipus izglītībā un plašsaziņas līdzekļos;

Minoritāšu atbalstīšana

50. aicina nodrošināt Eiropas Savienības lielāku konsekvenci minoritāšu aizsardzības jomā; noteikti uzskata, ka visām dalībvalstīm un kandidātvalstīm ir jāievēro vienādi principi un kritēriji, tādējādi novēršot dubultstandartu piemērošanu; tāpēc aicina izveidot efektīvu mehānismu, lai uzraudzītu un nodrošinātu visu veidu minoritāšu pamattiesību ievērošanu gan kandidātvalstīs, gan ES dalībvalstīs;

51. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jābūt tādai telpai, kurā tiek respektēta etniskā, kultūras un valodas daudzveidība; aicina ES iestādes izstrādāt vispusīgu ES aizsardzības sistēmu attiecībā uz nacionālajām, etniskajām un lingvistiskajām minoritātēm, lai nodrošinātu pret tām vienlīdzīgu attieksmi, ņemot vērā attiecīgos starptautiskos juridiskos standartus un pašreiz pieejamo paraugpraksi, kā arī aicina dalībvalstis nodrošināt patiesu šo minoritāšu vienlīdzību, jo īpaši jautājumos par valodu, izglītību un kultūru; mudina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, ratificēt un efektīvi īstenot Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību; tāpat atgādina, ka ir jāstiprina principi, kas izstrādāti EDSO satvarā;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

52. nosoda visus diskriminācijas veidus valodas izmantojuma dēļ un aicina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, ratificēt un efektīvi īstenot Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu; mudina dalībvalstis un Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu jebkādu nesamērīgu administratīvus vai likumdošanas šķēršļus, kas varētu kavēt valodu daudzveidību Eiropas vai valstu mērogā;

53. uzsver, ka cilvēka cieņas, vienlīdzības likuma priekšā un jebkāda veida diskriminācijas aizlieguma principi veido tiesiskuma pamatus; aicina dalībvalstis pieņemt valsts tiesisko regulējumu visa veida diskriminācijas novēršanai un garantēt spēkā esošā ES tiesiskā regulējuma efektīvu īstenošanu;

Romu situācija

54. nosoda pieaugošās pret romiem vērstās tendences Eiropas Savienībā un pauž bažas par romu stāvokli ES un par daudzajiem vajāšanas, vardarbības, stigmatizācijas, diskriminācijas un pretlikumīgas izraidīšanas gadījumiem, kas ir pretrunā pamattiesībām un ES tiesību aktiem; mudina Komisiju turpināt vērsties pret tām dalībvalstīm, kas pieļauj institucionālu diskrimināciju un segregāciju; atkārtoti aicina dalībvalstis efektīvi īstenot stratēģijas, lai veicinātu patiesu iekļaušanu, un veikt pastiprinātus un pastāvīgus pasākumus, lai veicinātu integrāciju, jo īpaši pamattiesību aizsardzības, izglītības, nodarbinātības, mājokļu nodrošināšanas un veselības aprūpes jomā, un apkarot pret romiem vērstu vardarbību, naida kurināšanu un diskrimināciju, saskaņā ar Padomes 2013. gada 9. decembra Ieteikumu par efektīviem romu integrācijas pasākumiem dalībvalstīs;

55. uzsver, ka ir svarīgi pareizi īstenot valstu stratēģijas romu integrācijai, izstrādājot integrētu politiku, paredzot vietējo iestāžu, nevalstisko struktūru un romu kopienas iesaisti pastāvīgā dialogā; aicina Komisiju nodrošināt īstenošanas uzraudzību un labāku koordinēšanu; aicina dalībvalstis sadarboties ar romu sabiedrību pārvaldības, uzraudzības un to projektu izvērtēšanas jomā, kas skar viņu kopienas, izmantojot pieejamos līdzekļus, tostarp ES finansējumu, tajā pašā laikā stingri uzraugot romu pamattiesību ievērošanu tostarp attiecībā uz tiesībām brīvi pārvietoties saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā;

56. pauž nožēlu par pastāvošo romu diskrimināciju valstu izglītības sistēmās un darba tirgū; uzsver romu izcelsmes sieviešu un bērnu pieaugošo neaizsargātību jo īpaši pret dažādiem un vienlaicīgiem viņu pamattiesību pārkāpumiem; atkārtoti norāda, ka ir svarīgi aizsargāt un nodrošināt romu bērniem vienādu piekļuvi visām tiesībām;

57. mudina dalībvalstis pieņemt nepieciešamās izmaiņas likumdošanā attiecībā uz sterilizāciju un saskaņā ar ECT judikatūru izmaksāt kompensāciju piespiedu sterilizācijas upuriem, kas tika veikta romu sievietēm un sievietēm ar garīgu invaliditāti;

Vardarbība pret sievietēm un sievietes un vīriešu līdztiesība

58. mudina ES un dalībvalstis apkarot visus pret sievietēm vērstas vardarbības un diskriminācijas veidus un sodīt par tiem; aicina dalībvalstis jo īpaši efektīvi risināt vardarbības ģimenē un seksuālās izmantošanas problēmu visos tās veidos, tostarp attiecībā uz bēgļiem un imigrantu bērniem un attiecībā uz pāragrām vai piespiedu laulībām;

59. pauž bažas par vardarbības pret sievietēm apmēru un veidiem ES, kā dokumentēts FRA ES mēroga pētījumā, kurā redzams, ka pēc 15 gadu vecuma katra trešā sieviete ir piedzīvojusi fizisku un/vai seksuālu vardarbību un ka viena gada laikā seksuālu vardarbību ES piedzīvo 3,7 miljoni sieviešu; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus un saglabāt jautājumu par vardarbību pret sievietēm kā darba kārtības prioritāti, jo pret vardarbību, kas balstīta uz dzimumu, nevar pieļaut nekādu iecietību; prasa Komisijai mudināt dalībvalstis iespējami drīz ratificēt Stambulas konvenciju un sākt procedūru par ES pievienošanos šai konvencijai; norāda — ja visas dalībvalstis nekavējoties pievienotos Stambulas konvencijai, tiktu izstrādāta integrēta politika un sekmēta starptautiskā sadarbība cīņā pret visu veidu vardarbību pret sievietēm, tostarp pret seksuālo uzņēmšanos gan tiešaistē, gan bezsaistē;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

60. aicina dalībvalstis izveidot tādu centru tīklus, kuros sniedz atbalstu un patvērumu sievietēm, kas ir kļuvušas par cilvēku tirdzniecības un prostitūcijas upuriem, nodrošinot viņām psiholoģisko, medicīnisko, sociālo un juridisko atbalstu un stimulus stabila darba meklējumos, un ar tiem saistītās priekšrocības;

61. pauž nopietnas bažas par joprojām piekopto dzimumorgānu kropļošanas praksi, kas ir smags pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības veids, un ir nepieņemams pārkāpums pret viņu tiesībām uz fizisko neaizskaramību; mudina ES un dalībvalstis būt ārkārtīgi modrām attiecībā uz šo praksi savā teritorijā un to izbeigt pēc iespējas drīz; jo īpaši aicina dalībvalstis piemērot stingru un preventīvu pieeju, apmācot personas, kas strādā ar migrantiem, un regulāri un efektīvi saucot pie atbildības un sodot dzimumorgānu kropļotājus, jo šī parādība ir jāizskauž pilnībā; stingri piekrodina, ka tas būtu jādara līdztekus izpratnes veidošanas kampaņām, kas orientētas uz attiecīgo grupu; atzinīgi vērtē to, ka ES tiesību aktos, kas reglamentē patvērumu, dzimumorgānu kropļošanas upuri tiek traktēti, kā neaizsargātas personas, un dzimumorgānu kropļošana ir uzskaitīta par vienu no kritērijiem patvēruma piešķiršanai;

62. aicina Komisiju nodrošināt to, ka dati par vardarbību pret sievietēm un tās izpausmēm tiek vākti nepārtraukti, kas būtu kā pamats stingrai politikai vardarbības novēršanas jomā, un apmierināt upuru vajadzības, tostarp novērtējot ES Cietušo direktīvas (2012/29/ES) īstenošanu un organizējot izpratnes veicināšanas kampaņas, kas vērstas pret seksuālo uzbrukšanu; uzskata, ka datu vākšanas pasākumu izejas punktam ir jābūt pirmajam ES mēroga pētījumam, ko veica FRA, un to pamatā jābūt sadarbībai starp Eiropas Komisiju (tostarp Eurostat), FRA un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu; atkārtoti prasītu Komisijai, kas tika pausts 2014. gada 25. februāra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par vardarbības pret sievietēm apkarošanu, iesniegt priekšlikumu aktam, ar ko nosaka pasākumus dalībvalstu rīcības veicināšanai un atbalstīšanai pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības, tostarp dzimumorgānu kropļošanas, apkarošanas jomā; turklāt aicina Komisiju pasludināt 2016. gadu par gadu pret sievietēm un meitenēm vērstas vardarbības apkarošanai;

63. aicina ES un dalībvalstis apkarot jebkāda veida vardarbību pret sievietēm un sodīt par to; aicina Komisiju nākt klajā ar likumdošanas iniciatīvu pret sievietēm vērstas vardarbības aizliegšanai ES;

64. aicina Komisiju pievērst uzmanību vajadzībai sekmēt cieņas un tolerances kultūru, lai izbeigtu visu veidu pret sievietēm vērstu diskrimināciju; turklāt aicina dalībvalstis nodrošināt tādu valsts stratēģiju īstenošanu, kas attiecas uz sieviešu seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību ievērošanu un aizsargāšanu; stingri piekrodina, ka Savienība ir nozīmīga izpratnes veicināšanā un paraugprakses popularizēšanā šajā jautājumā, ņemot vērā, ka veselība ir viena no pamata cilvēktiesībām, kas ir svarīga, lai varētu izmantot citas cilvēktiesības;

65. pauž satraukumu par sieviešu nepietiekamo pārstāvību lēmumu pieņemšanas procesos, uzņēmumos un to valdēs, zinātnē un politikā gan valstu, gan starptautiskā līmenī (lielie uzņēmumi, valstu un Eiropas līmeņa vēlēšanas) un jo īpaši vietējā līmenī; prasa, lai tiktu atbalstīta sieviešu profesionālā attīstība un centieni ieņemt vadošus amatus, un aicina ES iestādes lielāku vērību pievērst konstatējumam, ka lielāko ES biržā kotēto uzņēmumu valdēs sieviešu īpatsvars ir tikai 17,8 %;

66. prasa Padomei atbloķēt Grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma direktīvu, jo ar šo tiesību aktu tiks nodrošināta patiesa un nepārprotama dzimumu līdztiesība, kā arī saskaņots regulējums ES līmenī;

67. norāda, ka vairāk nekā puse no pēcdiploma studentiem ir sievietes un ka šie dati neatspoguļo darba tirgū, jo īpaši augstākos, lēmumus pieņemošos amatos; tāpēc aicina dalībvalstis, darīt visu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu līdzdalību darba tirgū, un palīdzēt sievietēm ieņemt augstākus amatus, un jo īpaši aicina pēc iespējas ātrāk vienoties par priekšlikumu direktīvai par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

izpildpilnvarām vidū un saistītiem pasākumiem; pauž nožēlu par to, ka ES par vienādu darbu sievietes joprojām vidēji saņem par 16 % mazāk nekā vīrieši; tāpēc aicina ES turpināt darbu pie tā, lai nodrošinātu sieviešu un vīriešu līdztiesību attiecībā uz darba samaksu atbilstīgi LESD 157. pantam, pensijām un līdzdalību darba tirgū, tostarp attiecībā uz iespējām ieņemt vadošus amatus; uzskata, ka ar šo rīcību būtu jāpalīdz izskaust nabadzību un nodrošināt to, ka Eiropa pilnā mērā izmanto visus pieejamos talantus; nožēlo to, ka sieviešu bezdarba līmenis joprojām ir būtiski augstāks nekā vīriešu un uzsver, ka sieviešu finansiālās neatkarības nodrošināšanai jābūt vienam no instrumentiem cīņā pret nabadzību;

68. aicina Komisiju ciešāk uzraudzīt vīriešu un sieviešu līdztiesības principa ievērošanu ES tiesību aktos; mudina dalībvalstis līdzīgi izanalizēt arī savus tiesību aktus;

69. uzskata, ka seksuālā un reproduktīvā veselība un ar to saistītās tiesības (SRVT) ir pamattiesības un ka tās uzskatāmas par cilvēka cieņas, dzimumu līdztiesības un pašnoteikšanās būtisku elementu; mudina Komisiju tās nākamajā ES veselības stratēģijā SRVT iekļaut kā vienu no pamattiesībām, lai nodrošinātu ES iekšējās un ārējās pamattiesību politikas saskaņotību, kā to pieprasīja Parlaments 2015. gada 10. martā;

70. uzskata, ka atteikums veikt abortu, kas glābtu dzīvību, ir nopietns pamattiesību pārkāpums;

71. aicina dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju atzīt tiesības uz piekļuvi drošiem un mūsdienīgiem kontracepcijas līdzekļiem un tiesības uz dzimumizglītību skolās; mudina Komisiju papildināt valstu politiku sabiedrības veselības uzlabošanas jomā, par to pilnībā informējot Eiropas Parlamentu;

Bērnu tiesības

72. asi nosoda jebkādu vardarbību vai sliktu apiešanos ar bērniem; aicina dalībvalstis, kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bērna tiesībām dalībnieces, veikt atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu bērnus no visu veidu fiziskas un psiholoģiskas vardarbības, tostarp no fiziskiem un seksuāliem pārdarījumiem, piespiedu laulībām un seksuālās ekspluatācijas;

73. stingri nosoda bērnu seksuālu izmantošanu un jo īpaši bērnu pornogrāfiju internetā, kas kļūst aizvien izplatītāka; mudina Savienību un dalībvalstis kopīgi cīnīties pret šiem smagajiem bērnu tiesību pārkāpumiem un pilnā mērā ņemt vērā Parlamenta prasības, kas ietvertas 2015. gada 11. marta rezolūcijā par cīņu pret bērnu seksuālo izmantošanu tiešsaistē ⁽¹⁾; atkārtoti aicina dalībvalstis transponēt Direktīvu par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ja tas vēl nav izdarīts; turklāt aicina Savienību un dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un seksuālu vardarbību;

74. aicina dalībvalstis īstenot Direktīvu 2011/93/ES par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu un stiprināt tiesībaizsardzības iestāžu tiesiskās spējas, tehniskās iespējas un finanšu resursus, lai paplašinātu sadarbību, tostarp ar Eiropolu, nolūkā efektīvāk izmeklēt un likvidēt bērnu seksuālo izmantotāju tīklus, tajā pašā laikā nosakot par prioritāti iesaistīto bērnu tiesības un drošību;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti P8_TA(2015)0070.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

75. uzsver, ka ir svarīgi, lai speciālisti, kuri strādā ar bērniem, piemēram, skolotāji, audzinātāji un bērnu ārsti, prastu noteikt pazīmes, kas liecina par fizisku un psiholoģisku vardarbību pret bērnu, tostarp uzmākšanos internetā; aicina dalībvalstis minētos speciālistus informēt un izglītot par šiem jautājumiem; turklāt aicina dalībvalstis izveidot uzticības tālruņus, pa kuriem bērni varētu ziņot par jebkādu vardarbīgu izturēšanos, seksuālo vardarbību, iebiedēšanu vai uzmākšanos;

76. uzskata, ka bērnu personas dati tiešsaistē ir pienācīgi jāaizsargā un bērni tiem saprotamā veidā ir jāinformē par riskiem un sekām saistībā ar viņu personas datu izmantošanu tiešsaistē; aicina dalībvalstis īstenot izpratnes veicināšanas kampaņas skolās; uzsver, ka bērnu profilēšana tiešsaistē būtu jāaizliedz;

77. nosoda jebkāda veida diskrimināciju pret bērniem un aicina Komisiju un dalībvalstis kopīgi rīkoties, lai izskaustu bērnu diskrimināciju; jo īpaši aicina dalībvalstis un Komisiju uzskatīt bērnus par nepārprotamu prioritāti, plānojot un īstenojot reģionālo un kohēzijas politiku;

78. aicina dalībvalstis nodrošināt efektīvu tiesas pieejamību visiem bērniem neatkarīgi no tā, vai tie ir aizdomās turamie, likumpārkāpēji, upuri vai tiesvedības puses; apstiprina, ka ir svarīgi stiprināt kriminālprocesos iesaistīto bērnu procesuālās garantijas, jo īpaši saistībā ar notiekošajām diskusijām par direktīvu par īpašiem aizsardzības pasākumiem bērniem, kas tiek turēti aizdomās vai apsūdzēti kriminālprocesā;

79. pauž satraukumu par vecāku veiktas starptautiskas bērnu nolaupīšanas gadījumu skaita pieaugumu; šajā saistībā uzsver, ka Eiropas Parlamentam ir nozīmīga loma kā vidutājam vecāku veiktas starptautiskas bērnu nolaupīšanas lietās; uzsver, ka ir būtiski nodrošināt vienotu ES pieeju pazudušu bērnu meklēšanai ES; aicina dalībvalstis stiprināt policijas un tiesībsardzības iestāžu sadarbību ar bērnu pazušānu saistītās pārrobežu lietās, kā arī izveidot uzticības tālruņus pazudušu bērnu meklēšanai;

80. atgādina, ka visos politikas pasākumos un darbībās, kas saistītas ar bērniem, vienmēr ir vispirms jāņem vērā bērnu intereses, kā norādīts Hartas 24. pantā; norāda, ka tiesības uz izglītību noteiktas hartā un ka izglītība ir ārkārtīgi svarīga ne tikai bērna labklājībai un personīgajai attīstībai, bet arī sabiedrības nākotnei; uzskata, ka bērniem no ģimenēm ar maziem ienākumiem izglītība ir svarīgs priekšnosacījums, lai izkļūtu no nabadzības; tāpēc aicina dalībvalstis veicināt visiem pieejamu kvalitatīvu izglītību;

81. uzsver, ka ES pilsoņu bērnu interešu un tiesību īstenošana pienācīgi jānodrošina ne tikai Savienībā, bet arī ārpus tās, un tāpēc aicina stiprināt sadarbību ar ES neietilpstošo ziemeļvalstu iestādēm, kas atbild par bērnu labklājību; uzskata, ka visām ES partnervalstīm (tostarp EEZ valstīm) būtu jāratificē 1996. gada Hāgas konvencija par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzišanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem;

82. atzīst, ka finanšu un ekonomikas krīze ir ļoti negatīvi ietekmējusi bērnu tiesību īstenošanu un labjutību; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus izskaust bērnu nabadzību nu sociālo atstumtību, efektīvi īstenojot Eiropas Komisijas ieteikumu "Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana" un īstenojot integrētas stratēģijas, ar ko atbalsta piekļuvi atbilstošiem resursiem, nodrošina piekļuvi izmaksu ziņā pieejamiem kvalitatīviem pakalpojumiem un veicina bērnu līdzdalību tādu lēmumu pieņemšanā, kas tos skar; aicina Komisiju veikt papildu pasākumus ieteikuma īstenošanas uzraudzībai;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

83. aicina Komisiju 2015. gadā nākt klajā ar vērienīgu un visaptverošu turpinājumu ES programmai bērnu tiesību jomā; aicina Komisiju nodrošināt bērnu tiesību efektīvu integrāciju visā ES likumdošanā, visos politikas virzienos un finanšu lēmumos; aicina Komisiju katru gadu ziņot par panākto progresu bērnu tiesību jomā un ES bērnu tiesību *acquis* pilnīgā īstenošanā; aicina Komisiju nodrošināt, ka bērnu tiesību koordinatora pilnvaras un resursi pienācīgi atspoguļo ES apņemšanos īstenot sistemātisku un efektīvu bērnu tiesību aspekta integrēšanu; aicina Komisiju pieņemt izziņotos ES norādījumus par integrētām bērnu aizsardzības sistēmām;

84. atzinīgi vērtē dalībvalstīs vērojamo tendenci noteikt piespiedu laulības par noziedzīgu nodarījumu; aicina dalībvalstis būt modrām un nodrošināt apmācību ar bērniem saskarē esošo darbinieku, piemēram, skolotāju un jaunatnes darbinieku izpratnes veicināšanai par to, kā konstatēt, vai bērns varētu būt aizvests uz viņa izcelsmes valsti, lai viņu piespiedu stāties laulībā;

LGBTI personu tiesības

85. visnotaļ asi nosoda jebkādu diskrimināciju un vardarbību ES teritorijā pret lesbietēm, gejiem, biseksuāļiem, transseksuāļiem un interseksuāļiem (LGBTI), kuru uzskurina likumi un politikas virzieni, kas ierobežo LGBTI personu pamattiesības; aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt likumus un politikas virzienus, lai cīnītos ar homofobiju un transfobiju; šajā sakarībā aicina Komisiju nākt klajā ar ES līmeņa rīcības plānu vai stratēģiju, ar ko veicina līdztiesību neatkarīgi no dzimumorientācijas un dzimumidentitātes, kā Parlaments ir atkārtoti aicinājis darīt un kā Komisijas uzklaušanās procesā to apsoliya komisāre *Vēra Jourova*; šajā sakarībā atgādina par 2014. gada 4. februāra rezolūciju par ES ceļvedi homofobijas un ar dzimumorientāciju un dzimumidentitāti saistītas diskriminācijas apkarošanai, tomēr uzsver, ka šajā vispusīgajā politikā ir jāņem vērā Eiropas Savienības, tās aģentūru un dalībvalstu kompetence;

86. uzskata, ka LGBTI personu pamattiesības var sekmīgāk aizsargāt, ja šīm personām tiek nodrošināta tiesu iestāžu pieejamība, piemēram, tiek nodrošināta kopdzīves, reģistrētu partnerattiecību vai laulības iespēja; atzinīgi vērtē to, ka šobrīd šīs iespējas tiek nodrošinātas 19 dalībvalstīs, un aicina pārējās dalībvalstis apsvērt tādu pašu rīcību; atkārtoti aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu vērienīgam regulējumam, lai nodrošinātu, ka abpusēji tiek atzīti civilstāvokļa dokumenti (tostarp dokumenti par dzimuma juridisku atzīšanu, laulību un reģistrētām partnerattiecībām) un to tiesiskās sekas, lai tādējādi samazinātu diskriminējošus juridiskos un administratīvos šķēršļus iedzīvotājiem, kuri izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties;

87. mudina dalībvalstis būt modrām un ieņemt stingru nostāju, un sodīt valsts amatpersonas, kas apvaino un stigmatizē LGBTI personas sabiedriskajā telpā;

88. mudina ES dalībvalstis atbalstīt arod biedrību un darba devēju organizāciju centienus pieņemt daudzveidību atbalstošus un pret diskrimināciju vērstus politikas virzienus, galveno uzmanību pievēršot ar LGBTI personām saistītiem jautājumiem;

89. uzskata, ka dalībvalstu iestādēm būtu jāvienkāršo procedūras attiecībā uz dzimuma atzīšanu juridiskajos dokumentos tām personām, kas mainījušas dzimumu; atkārtoti nosoda jebkādas juridiskās atzīšanas procedūras, kurās noteikta transpersonu sterilizācija;

90. pauž nožēlu par to, ka lielākajā daļā dalībvalstu transpersonas joprojām uzskata par garīgi slimām, un aicina dalībvalstis pārskatīt to garīgo slimību katalogus, vienlaikus nodrošinot to, ka visām transpersonām ir joprojām pieejama medicīniski nepieciešamā ārstēšana;

91. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu noteikt transpersonu identitātes depatoloģizāciju Pasaules Veselības organizācijas starptautiskajā slimību klasifikatorā (SSK) pārskatā; aicina Komisiju pastiprināt centienus, lai nepieļautu, ka dzimumu neatbilstība bērībā kļūtu par jaunu SSK diagnozi;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

92. pauž dziļu nožēlu par to, ka plaši tiek veiktas interseksuālu jaundzimušo dzimumorgānu “normalizēšanas” operācijas par spīti tam, ka medicīniski tas nav nepieciešams; šajā sakarībā atzinīgi vērtē 2015. gada aprīlī pieņemto Maltas Likumu par dzimumidentitāti, dzimuma izpausmi un seksuālajām iezīmēm, ar ko aizliedz veikt operācijas interseksuāliem jaundzimušajiem un ar ko nostiprina interseksuālu pašnoteikšanās principu, un aicina pārējās valstis sekot Maltas piemēram;

Cilvēku ar invaliditāti tiesības

93. pauž nožēlu par diskrimināciju un atstumtību, no kuras joprojām cieš personas ar invaliditāti; aicina Komisiju, dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās varas iestādes īstenot Eiropas stratēģiju par invaliditāti un gan piemērot attiecīgos Eiropas tiesību aktus, gan uzraudzīt to piemērošanu; aicina Komisiju šajā saistībā atjaunot likumdošanas iniciatīvu attiecībā uz Pieejamības aktu — tāda transversāla instrumenta veidā, kas varētu pastiprināt personu ar invaliditāti aizsardzību un šajā kontekstā nodrošināt visu ES politikas virzienu saskaņotību; arī aicina Komisiju pastiprināt sinerģijas starp Eiropas stratēģiju par invaliditāti un CEDAW, kā arī ANO Konvenciju par bērnu tiesībām, lai nodrošinātu atzīto tiesību patiesu pieejamību un efektīvu īstenošanu, tostarp saskaņojot un ieviešot normatīvo regulējumu un veicot kultūras un politiskos pasākumus;

94. mudina Komisiju sniegt vadlīnijas dalībvalstīm, lai vislabākajā veidā izmantotu Eiropas finansējumu saskaņā ar ES saistībām, kas noteiktas ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, kā arī atbalstīt NVO un citas organizācijas, un cieši sadarboties ar tām, lai nodrošinātu pienācīgu šīs konvencijas īstenošanu; aicina ES un dalībvalstis uzlabot personu ar invaliditāti, tostarp psihosociālu invaliditāti, piekļuvi nodarbinātībai un apmācībai un atbalstīt patstāvīgai dzīvei piemērotu apstākļu nodrošināšanu un deinstitucionalizācijas programmas saskaņā ar Hartas 26. pantu;

95. uzsver, ka jāievēro personu ar invaliditāti tiesības uz politisko dalību vēlēšanās; šajā sakarībā aicina Komisiju savā ziņojumā par to, kā tiek īstenotas Padomes Direktīva 93/109/EK un Padomes Direktīva 94/80/EK, ar kurām nosaka tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta un pašvaldību vēlēšanās, iekļaut novērtējumu par atbilstību ANO Konvencijai par cilvēku ar invaliditāti tiesībām; pauž nožēlu par to, ka lielam skaitam personu ar invaliditāti ES, kurām atņemta tiesības spēja, tiek liegtas arī balsstiesības; tāpēc aicina dalībvalstis izdarīt grozījumus savos tiesību aktos, lai sistemātiski neanulētu balsstiesības personām ar invaliditāti, kurām atņemta tiesības spēja, bet gan izskatīt katru gadījumu atsevišķi un nodrošināt personām ar invaliditāti palīdzību balsošanas laikā;

96. aicina Komisiju izvērtēt Eiropas tiesību aktu atbilstību Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām un veikt ietekmes analīzi, lai visus turpmākos priekšlikumus izvērtētu šīs konvencijas kontekstā;

97. nosoda piespiedu fiziskās un farmakoloģiskās metodes garīgās invaliditātes ārstēšanā un aicina ES un dalībvalstis pieņemt sociālās integrācijas politiku;

98. pauž nožēlu, ka personas ar invaliditāti Savienībā joprojām saskaras ar šķēršļiem, kas kavē piekļuvi preču un pakalpojumu tirgum; uzskata, ka šie šķēršļi ierobežo minēto personu līdzdalību sabiedrības dzīvē un ka tie ir tiesību, jo īpaši to tiesību, kas izriet no Eiropas pilsonības, pārkāpums; aicina Komisiju strauji panākt virzību darbā pie pieejamības nodrošināšanas Eiropas Savienībā, lai nekavējoties varētu pieņemt attiecīgu tiesību aktu;

99. aicina ES iestādes un dalībvalstis cieši iesaistīt cilvēkus ar invaliditāti, tostarp ar tās pārstāvošo organizāciju starpniecību, lēmumu pieņemšanas procesā to attiecīgajās kompetences jomās saskaņā ar Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (CRPD) 4. panta 3. punktu;

100. aicina ES dalībvalstis un iestādes nodrošināt to, ka skaidri un plaši tiek izziņotas iespējas piedalīties apspriešanas procesā, izmantojot pieejamos saziņas līdzekļus, ka informācija tiktu sniegta arī citā formātā, piemēram, Braila rakstā vai viegli lasāmā rakstā, kā arī nodrošināt, ka ir pieejamas sabiedriskās apspriešanas un sanāksmes, kurās pārrunā ierosinātos tiesību aktus un politiku;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

101. aicina Komisiju saskaņot datu par invaliditāti vākšanu, veicot ES sociālās izpēti, saskaņā ar Konvencijas par personu ar invaliditāti (CRPD) 31. panta prasībām; uzsver, ka, šādi vācot datus, ir jāizmanto metodes, kas iekļauj visus cilvēkus ar invaliditāti, tostarp tos, kam ir smagi traucējumi un tos, kas dzīvo aprūpes iestādēs;

Diskriminācija vecuma dēļ

102. pauž nožēlu par to, ka daudzi gados vecāki cilvēki ikdienas tiek diskriminēti un viņu pamattiesības tiek pārkāptas, īpaši attiecībā uz iespēju gūt pienācīgus ienākumus, piekļuvi nodarbinātībai, veselības aprūpei un nepieciešamajām precēm un pakalpojumiem; atgādina, ka Pamattiesību hartas 25. pantā ir noteiktas vecāka gadagājuma cilvēku tiesības uz cilvēka cienīgu un neatkarīgu dzīvi, kā arī līdzdalību sociālajā un kultūras dzīvē; aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju demokrātisko pārmaiņu jomā, lai īstenotu Pamattiesību hartas 25. pantu;

103. pauž bažas par to, ka dalībvalstīs ir izplatīta slikta attieksme, nevērība un vardarbība pret vecāka gadagājuma cilvēkiem; aicina dalībvalstis pieņemt pasākumus, lai apkarotu pret vecāka gadagājuma cilvēkiem vērstu ļaunprātību un visu veidu vardarbību un veicinātu viņu neatkarību, atbalstot mājokļu atjaunošanu un pieejamību; atgādina, ka vecāka gadagājuma sievietes dzimumu atalgojuma atšķirības un vēlāk pensiju atšķirības dēļ biežāk dzīvo nabadzībā;

104. aicina dalībvalstis nodrošināt gados jaunāku darba ņēmēju, jo īpaši to, kurus skārusi ekonomikas krīze, iekļaušanu darba tirgū, tostarp organizējot un nodrošinot apmācības jauniešu sociālā stāvokļa uzlabošanai;

105. aicina ievērot cilvēka cieņu mūža nogalē, jo īpaši nodrošinot pēdējā gribā pausto lēmumu atzišanu un izpildi;

106. pauž bažas par to, ka dalībvalstu īstenotie valsts izdevumu un pensiju samazinājumi lielā mērā veicina vecāka gadagājuma cilvēku nabadzību, samazinot viņu izmantojamus ienākumus, pasliktinot viņu dzīves apstākļus, radot nevienlīdzību pakalpojumu pieejamības ziņā un radot tādu vecāka gadagājuma cilvēku skaita pieaugumu, kuru ienākumi tik tikko pārsniedz nabadzības sliekšni;

Naida noziegumi un naida runas

107. pauž nožēlu par ES ik dienas notiekošajiem naidīgu izteikumu un naida noziegumu gadījumiem, kuru pamatā ir rasisms, ksenofobija, reliģiskā neiecietība vai aizspriedumi pret personas invaliditāti, dzimumorientāciju vai dzimumidentitāti; aicina dalībvalstis aizsargāt pamattiesības un veicināt sapratni, spēju pieņemt un iecietību starp dažādām kopienām to teritorijā; aicina ES noteikt naida noziegumu apkarošanu par prioritāti, izstrādājot Eiropas politikas programmas cīņai ar diskrimināciju, kā arī tiesiskuma jomā; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt cīņu pret naida noziegumiem, kā arī diskriminējošu attieksmi un uzvedību, izstrādājot visaptverošu stratēģiju naida noziegumu, vardarbības aizspriedumu dēļ un diskriminācijas apkarošanai;

108. pauž bažas par to, ka internetā aizvien vairāk ir sastopamas naida runas, un aicina dalībvalstis ieviest vienkāršu procedūru, kas ļautu sabiedrības locekļiem ziņot par naidīga rakstura saturu internetā;

109. pauž bažas saistībā ar izmeklēšanām un spriedumiem attiecībā uz naida noziegumiem dalībvalstīs; aicina dalībvalstis veikt visus atbilstīgos pasākumus, lai iedrošinātu ziņot par šiem noziegumiem, jo FRA konstatējumi, kas iegūti tās liela mēroga apsekojumos, konsekventi liecina, ka noziegumu upuri nelabprāt dara zināmu noziegumu vai nelabprāt ziņo par to policijai;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

110. pauž bažas par to, ka vairākas dalībvalstis nav pareizi transponējušas Pamatlēmuma 2008/913/TI noteikumus un aicina dalībvalstis pilnībā transponēt un īstenot ES standartus un nodrošināt to valsts tiesību aktu izpildi, kas paredz sodu par visu veidu nauda noziegumiem, nauda kurināšanu un vajāšanu, kā arī šādu noziedzīgu nodarījumu gadījumā sistemātiski uzsākt kriminālvajāšanu; aicina Komisiju pārraudzīt Pamatlēmuma pareizu īstenošanu, kā arī sākt pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, kas neveic tā transponēšanu; turklāt aicina pārskatīt Pamatlēmumu, lai tā darbības joma pilnībā ietvertu visus nauda noziegumu un aizspriedumu un diskriminācijas izraisītu noziegumu veidus un skaidri definētu konsekvētus izmeklēšanas un kriminālvajāšanas standartus;

111. aicina Komisiju atbalstīt apmācības programmas, kas ir paredzētas tiesībsardzības un tiesu iestādēm, kā arī attiecīgām ES aģentūrām, diskriminējošu prakšu un nauda noziegumu novēršanai un apkarošanai; aicina dalībvalstis nodrošināt par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu atbildīgajām iestādēm praktiskus instrumentus un prasmes, lai tās spētu noteikt un apkarot Pamatlēmuma darbības jomā ietilpstošos pārkāpumus, kā arī sadarboties un sazināties ar upuriem;

112. ar bažām novēro tādu politisko partiju popularitātes palielināšanos, kuru politisko programmu pamatā ir atstumšana etnisku, dzimumorientācijas un reliģisku iemeslu dēļ;

113. pauž nopietnas bažas par rasistisku un ksenofobisku darbību pieaugošo popularitāti, rasistiskiem un ksenofobiskiem grupējumiem, no kuriem daži ir ieguvuši vai tiecas iegūt politiskas partijas statusu, kļūstot arvien redzamākiem publiskajā telpā;

114. pauž nopietnas bažas par to politisko partiju ietekmes pieaugumu, kuras ir rasistiskas, ksenofobiskas, islamofobiskas, par ieganstu minot pašreizējo ekonomikas un sociālo krīzi;

115. stingri nosoda iebiedēšanas un vajāšanas prakses, kuras pret minoritātēm, jo īpaši pret romiem un migrantiem, veic paramilitārie grupējumi, no kuriem daži ir tieši saistīti ar kādu politisko partiju; mudina dalībvalstis šādas prakses aizliegt un par tām sodīt;

Bezpajumtnieki

116. pauž satraukumu par to cilvēku skaitu, kuri zaudējuši mājokli ekonomikas krīzes dēļ; uzskata, ka personām bez noteiktas dzīvesvietas jāpaliek iekļautām sabiedrībā un ka ir jācīnās pret šādu personu izolāciju un atstumtību; šajā nolūkā aicina dalībvalstis pieņemt vērienīgu politiku, lai šādām personām palīdzētu; uzsver, ka bezpajumtnieki ir neaizsargātas personas, un atkārtoti pauž savu aicinājumu dalībvalstīm atturēties no šādu personu stigmatizēšanas par likumpārkāpējiem; prasa dalībvalstīm atcelt jebkādus likumus vai politikas virzienus, kas šīs personas atspoguļo šādā veidā; aicina dalībvalstis izstrādāt valstu stratēģijas nolūkā cīnīties pret bezpajumtniecību savās teritorijās; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis to centienos izbeigt bezpajumtniecību, veicinot apmaiņu ar labāko praksi un precīzu datu vākšanu; aicina Komisiju uzraudzīt tos cilvēktiesību pārkāpumus dalībvalstīs, kuru pamatā ir bezpajumtniecība; atgādina, ka tiesības uz mājokļa pabalstu vistrūcīgākajām personām ir noteiktas Pamattiesību hartā;

Migrantu un starptautiskās aizsardzības meklētāju tiesības

117. nosoda to, ka liels skaits patvēruma meklētāju un migrantu, kuri cenšas sasniegt Eiropas Savienību, turpina iet bojā Vidusjūrā, un cilvēku kontrabandistu un tirgotāju darbības, kas šīs traģēdijas izraisa, liedzot migrantiem viņu pamattiesības; norāda, ka ES un dalībvalstīm ir jāveic stingri un obligāti pasākumi, lai nepieļautu aizvien jaunus traģēdijas jūrā; aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt, ka ES migrācijas politikas pamatā ir solidaritāte, kā arī migrantu un patvēruma meklētāju pamattiesību ievērošana, un jo īpaši:

— uzsver, ka pamattiesības ir jāintegrē katrā ES migrācijas politikas aspektā, kā arī jāveic padziļināts ietekmes novērtējums par visu ar migrāciju, patvērumu un robežkontroli saistīto pasākumu un mehānismu ietekmi uz migrantu pamattiesībām; jo īpaši aicina dalībvalstis ievērot neaizsargāto migrantu tiesības;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- uzsver, ka ir vajadzīga holistiska ES pieeja, ar ko nostiprinātu iekšpolitikas un ārpolitikas nostādņu saskaņotību; mudina ES un dalībvalstis migrantu tiesību ievērošanai piešķirt galveno prioritāti, slēdzot jebkuru divpusēju vai daudzpusēju sadarbības nolīgumu ar valstīm ārpus ES, tostarp atpakaļuzņemšanas nolīgumus, mobilitātes partnerības un tehniskās sadarbības nolīgumus;
 - atgādina dalībvalstīm par to starptautiskajām saistībām sniegt palīdzību briesmās nonākušām personām jūrā;
 - aicina dalībvalstis grozīt vai pārskatīt visus tiesību aktus, kuros paredzēts sodīt cilvēkus, kas sniedz palīdzību briesmās nonākušiem migrantiem jūrā;
 - uzsver pamattiesības lūgt patvērumu; mudina Eiropas Savienību un dalībvalstis atvērt jaunus kanālus drošai un legālai patvēruma meklētāju nonākšanai Eiropas Savienībā un paredzēt tam pietiekamus resursus, lai samazinātu riskus, kas saistīti ar nelegālās ieceļošanas mēģinājumiem un izskaustu cilvēku tirdzniecības un kontrabandas tīklus, kas gūst peļņu no migrantu dzīvības apdraudēšanas jūrā un viņu seksuālas izmantošanas, kā arī paverdzināšanas darbā;
 - aicina visas dalībvalstis piedalīties ES pārvietošanas programmās, un mudina izmantot humanitārās vīzas;
 - mudina dalībvalstis nodrošināt pienācīgus uzņemšanas apstākļus atbilstīgi spēkā esošajiem pamattiesību un patvēruma meklēšanas tiesību aktiem, īpašu uzmanību veltot neaizsargātiem cilvēkiem un patvēruma meklētāju sociālās atstumtības riska mazināšanai; aicina Komisiju uzraudzīt kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) īstenošanu, un jo īpaši Direktīvas 2013/32/ES īstenošanu, pievēršot pastiprinātu uzmanību patvēruma meklētājiem, kuriem ir vajadzīgas īpašas procesuālās garantijas;
 - aicina izveidot efektīvu un saskaņotu ES patvēruma sistēmu, lai godīgi sadalītu patvēruma meklētājus starp dalībvalstīm;
 - pauž nožēlu par ziņotajiem vardarbīgas atpakaļ raidīšanas starpgadījumiem pie ES robežām; atgādina dalībvalstīm par to pienākumu ievērot neizraidīšanas principu, kā atzīts Ženēvas Konvencijā un Eiropas Cilvēktiesību tiesā, kā arī atgādina par kolektīvas izraidīšanas aizliegumu, kas noteikts Pamattiesību hartas 19. pantā; aicina Komisiju, tās aģentūras un dalībvalstis panākt visu šo, kā arī citu starptautisko un ES saistību ievērošanu;
118. prasa Savienībai un dalībvalstīm pieņemt nepieciešamos tiesību aktus nolūkā īstenot solidaritātes principu, kā minēts LESD 80. pantā;
119. stingri nosoda Eiropas Savienības robežu drošības aizsardzību, kas patlaban reizēm nozīmē pat mūru un dzelozstieplu žogu būvēšanu, un likumīgu iespēju trūkumu iekļūšanai Eiropas Savienībā, kas izraisa situāciju, kurā daudzi patvēruma meklētāji un migranti ir spiesti izmantot arvien bīstamākus ceļus un nonāk nelikumīgu cilvēku kontrabandistu un tirgotāju varā;
120. aicina nodrošināt robežkontroli, kuras darbā tiek ievērotas pamattiesības, un uzsver, ka Parlamentam ir jāveic demokrātiska *Frontex* darbību uzraudzība;
121. aicina pārtraukt visas darbības, kuras atzītas par pamattiesību pārkāpumiem, kā noteikts ES tiesību aktos vai ar *Frontex* pilnvarojumu;
122. uzsver Dublinas regulas nelabvēlīgo ietekmi uz efektīvu piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai situācijā, kad nav patiesas kopējās Eiropas patvēruma sistēmas, jo īpaši ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru; nosoda to, ka regulas pārskatīšana nav izraisījusi šīs regulas apturēšanu un vismaz noteikuma par nosūtīšanu atpakaļ uz pirmo piekļuves valsti ES atcelšanu, kā arī Komisijas un dalībvalstu rīcības trūkumu iespējamai alternatīvai, kuras pamatā būtu solidaritāte starp dalībvalstīm;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

123. aicina dalībvalstis ratificēt Starptautisko konvenciju par visu migrējošu darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību;

124. nosoda nelegālo imigrantu, tostarp patvēruma meklētāju un bez pavadības atstātu nepilngadīgo personu un bezvalstnieku ieslodzīšanu; aicina, lai dalībvalstis ievērotu Atpakaļnosūtīšanas direktīvas normas, tostarp ievērojot tiesības uz cieņu un bērna labāko interešu principu, kā arī aicina ievērot starptautiskās un ES tiesības; atgādina, ka migrantu aizturēšanai arī turpmāk jābūt ārkārtas pasākumam, un mudina dalībvalstis īstenot alternatīvus pasākumus; nosoda šaušalīgos ieslodzījuma apstākļus dažās dalībvalstīs un mudina Komisiju nekavējoties risināt šīs problēmas; atkārtoti uzsver nepieciešamību nodrošināt nelegālajiem migrantiem tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzības līdzekli, ja ir pārkāptas viņu tiesības;

125. prasa dalībvalstīm un Komisijai veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu informāciju un pārredzamību par migrantu un patvēruma meklētāju aizturēšanu daudzās dalībvalstīs un aicina Eiropas Komisiju steidzami ierosināt Regulas (EK) Nr. 862/2007 pārskatīšanu, lai tajā iekļautu statistikas datus par aizturēšanas sistēmu un iekārtu darbību;

126. uzsver, ka ir svarīga demokrātiska kontrole pār visiem brīvības atņemšanas veidiem saskaņā ar imigrācijas un patvēruma tiesību aktiem; aicina Eiropas Parlamenta un valstu deputātus regulāri apmeklēt migrantu un patvēruma meklētāju uzņemšanas un aizturēšanas centrus un aicina dalībvalstis un Komisiju atvieglot NVO un žurnālistu piekļuvi šiem centriem;

127. prasa stingrāk uzraudzīt migrantu uzņemšanas un aizturēšanas centrus un procedūras, kuras dalībvalstis piemēro, lai piešķirtu patvērumu; brīdina par tā sauktajām "tūlītējas piespiedu izraidīšanas procedūrām" un vardarbīgajiem incidentiem vairākos "karstajos" punktos Eiropas dienvidos, kas liecina par vajadzību Komisijai nekavējoties uzsākt politikas dialogu par tiesiskuma aizsardzību ar valstīm, kurās īsteno minēto praksi;

128. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis noteikt konkrētus pasākumus un paraugprakses ar mērķi veicināt vienlīdzīgu attieksmi un sociālo iekļaušanu, lai uzlabotu migrantu integrāciju sabiedrībā; atgādina, ka šajā saistībā ir svarīgi apkarot negatīvus stereotipus un nepatiesu informāciju par migrantiem, izstrādājot atbildes vēstījumus, kas galvenokārt paredzēti skolām un jauniešiem, lai uzsvērtu migrācijas pozitīvo ietekmi;

129. uzskata, ka migrantu bērni ir sevišķi neaizsargāti, jo īpaši tad, ja viņi ceļo vieni; aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot Parlamenta 2013. gada 12. septembra rezolūciju par stāvokli saistībā ar nepavadītiem nepilngadīgiem ES; aicina dalībvalstis pilnībā īstenot kopējās Eiropas patvēruma sistēmas tiesību aktu kopumu, lai uzlabotu nepavadītu nepilngadīgo situāciju ES; atzinīgi vērtē Tiesas spriedumu lietā C-648/11, kurā tika noteikts, ka par tāda patvēruma pieteikuma izskatīšanu, ko nepavadīts nepilngadīgais ir iesniedzis vairāk nekā vienā dalībvalstī, atbild tā dalībvalsts, kurā nepavadīts nepilngadīgais atrodas pēc pieteikuma iesniegšanas šajā valstī; atgādina, ka nepavadīti nepilngadīgie ir, pirmkārt, bērni un ka noteicošajam principam dalībvalsts un ES darbībā, strādājot ar šādiem bērniem, jābūt bērnu aizsardzībai, nevis imigrācijas politikas programmām;

130. prasa, lai tiktu izvērtēta to līdzekļu izmantošana, kas paredzēti iekšlietām un kurus tām tērē, jo īpaši to līdzekļu izmantošana, kas piešķirti patvēruma meklētāju uzņemšanai; aicina ES rīkoties, ja izrādīsies, ka šie līdzekļi tikuši izmantoti, lai finansētu darbības, kuras neatbilst pamattiesību ievērošanai;

131. aicina sniegt atbalstu dalībvalstīm, kuras atrodas pie Savienības ārējām robežām, lai tām palīdzētu novērst sistēmiskos trūkumus uzņemšanas apstākļos un patvēruma procedūrās, kurus pastiprina patvēruma meklētāju skaita pieaugums;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

132. aicina ES nodrošināt, ka tās darbinieki atbild par jebkādiem pamattiesību pārkāpumiem, ko tie izdarījuši; jo īpaši aicina nodrošināt, lai izmeklēšana tiek uzsākta saistībā ar apgalvojumiem, kas norāda uz pārkāpumiem attiecībā uz darbībām, ko koordinē *Frontex* aģentūra, un tiek pieņemti attiecīgi līdzekļi, disciplināri vai cita veida, ko piemēro attiecībā uz tiem, kas atzīti par šādu pārkāpumus izdarījušiem; tāpēc aicina izveidot *Frontex* iekšējo pārsūdzības mehānismu, kā to pieprasījis Eiropas Ombuds saistībā ar izmeklēšanu lietā OI/5/2012/BEH-MHZ, un pēc veiktās izmeklēšanas par iespējamiem cilvēktiesību pārkāpumiem, publiskot rezultātus; turklāt aicina arī apturēt *Frontex* darbības, ja šādu darbību laikā tā ir izdarījusi cilvēktiesību pārkāpumus, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1168/2011 3. panta 1.a punktā;

133. aicina dalībvalstis nekavējoties ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību;

134. prasa, lai dalībvalstis nodrošinātu, ka sievietēm, kas tiek vajātas dzimuma dēļ, ir faktiskā piekļuve starptautiskai aizsardzībai; aicina dalībvalstis ievērot Komisijas pamatnostādnes Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz uzturēšanās atļauju steidzamu piešķiršanu ģimenes locekļiem, kas iecerējuši ģimenes atkalapvienošanās dēļ saistībā ar īpaši grūtām situācijām, piemēram, gadījumiem, kad notikusi vardarbība ģimenē;

135. atzinīgi vērtē to, ka ES tiesību aktos, ar ko reglamentē patvēruma jautājumus, dzimumorgānu kropļošanas upuri traktēti kā neaizsargātas personas un dzimumorgānu kropļošana minēta kā viens no kritērijiem, kas jāņem vērā apsverot patvēruma piešķiršanu; aicina dalībvalstis apmācīt cilvēkus, kas strādā ar migrantiem, apzināt sievietes un meitenes, kurām varētu tikt kropļoti dzimumorgāni viņu izcelsmes valstī;

136. uzsver, ka Līgumos un Direktīvā 2004/38/EK par pārvietošanās brīvību paredzētās Eiropas Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības uz pārvietošanās un uzturēšanās brīvību ir vienas no Savienības pilsoņu pašām konkrētākajām pamattiesībām; nosoda visus mēģinājumus pārskatīt šo acquis un jo īpaši nosoda tādas robežkontroles atjaunošanu Šengenas zonā, kas nav paredzēta Šengenas robežu kodeksā un prasa, lai visi noteikumu pārkāpumi tiktu izskatīti Tiesā; pauž bažas par pieaugošu tendenci ātri izraidīt ES pilsoņus no viņu mītnes zemēm darba un ienākumu zaudēšanas rezultātā; uzskata, ka tas ir spēkā esošā tiesiskā regulējuma pārkāpums; uzskata, ka tas ir pretrunā pārvietošanās brīvības principam;

Solidaritāte ekonomikas krīzes situācijā

137. pauž nožēlu par to, ka finanšu, ekonomikas un valsts parādu krīze līdztekus uzspiestajiem budžeta taupības pasākumiem ir negatīvi ietekmējusi ekonomiskās, pilsoniskās, sociālās un kultūras tiesības, bieži izraisot pieaugošu bezdarbu, nabadzību, nedrošus darba un dzīves apstākļus, kā arī atstumtību un izolāciju, jo īpaši dalībvalstīs, kur pieņemtas ekonomikas korekciju programmas un uzsver, ka saskaņā ar nesenām *Eurostat* norādēm viens no četriem Eiropas iedzīvotājiem pašlaik saskaras ar nabadzības un atstumtības risku;

138. pauž nožēlu par veidu, kādā finanšu un ekonomikas krīze un pasākumi, kas noteikti, lai to novērstu, ir ierobežojuši tiesības uz pieeju pamatvajadzībām, piemēram, izglītībai, mājoklim, veselības aprūpei un sociālajam nodrošinājumam, kā arī negatīvi ietekmējuši iedzīvotāju vispārējo veselības stāvokli dažās dalībvalstīs; uzsver vajadzību ievērot tiesības uz aizsardzību pret nabadzību un sociālo atstumtību, kā paredzēts Eiropas Sociālās hartas 30. pantā; aicina visas dalībvalstis ieviest atbalsta pasākumus saskaņā ar valsts praksi, lai nodrošinātu pienācīgus dzīves apstākļus saviem iedzīvotājiem un cīnītos pret sociālo atstumtību;

139. uzsver, ka ES iestādēm, kā arī dalībvalstīm, kuras savās sociālajās un ekonomiskajās sistēmās īsteno strukturālās reformas, vienmēr ir jāievēro Harta un to starptautiskās saistības, līdz ar to tām var pieprasīt atbildību par pieņemtajiem lēmumiem; atkārtoti aicina saskaņot ekonomikas korekciju programmas ar Savienības mērķiem, kas noteikti LESD 151. pantā, tostarp nodarbinātības un labāku dzīves un darba apstākļu veicināšanu; atkārtoti uzsver nepieciešamību, efektīvi iesaistot parlamentus, nodrošināt pilnīgu demokrātisko kontroli pār Eiropas iestāžu un dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, reaģējot uz krīzi;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

140. aicina ES iestādes un dalībvalstis noskaidrot ierosināto vai īstenoto taupības pasākumu ietekmi uz pamattiesībām no dzimuma viedokļa, ņemot vērā taupības pasākumu nesamērīgo ietekmi uz sievietēm; aicina ES iestādes nekavējoties veikt ietekmes mazināšanas pasākumus, ja taupības pasākumi ir negatīvi ietekmējuši sieviešu ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības;

141. aicina ES iestādes un dalībvalstis pārbaudīt ietekmi uz pamattiesībām un brīvībām, tostarp sociālajām un darba tiesībām, kāda ir pasākumiem, kas ierosināti vai noteikti, lai pārvarētu krīzi, un vajadzības gadījumā veikt koriģējošas darbības, ja atklājas situācijas pasliktināšanās tiesību aizsardzībā vai starptautisko tiesību pārkāpumi, tostarp SDO konvenciju un ieteikumu pārkāpumi;

142. aicina ES iestādes un dalībvalstis, pieņemot un īstenojot korekcijas pasākumus un budžeta samazinājumus, veikt ietekmes uz pamattiesībām novērtējumu un garantēt to, lai tomēr būtu pieejami pietiekami resursi, lai nosargātu pamattiesību ievērošanu un nodrošinātu minimālas iespējas izmantot būtiskākās civiltiesības, ekonomiskās, kultūras un sociālās tiesības, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajām un sociāli nelabvēlīgākajām grupām;

143. aicina ES iestādes un dalībvalstis atzīt, ka ilgtermiņa ieguldījums sociālajā iekļaušanā ir lietderīgs, jo mazina diskriminācijas un nevienlīdzības radītās augstās izmaksas; aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamas publiskās investīcijas, lai uzturētu izglītības un veselības aprūpes sistēmas un nodrošinātu, ka netiek apdraudēta tiesu un tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamība diskriminācijas gadījumos, ievērojami samazinot līdztiesību veicinošo iestāžu budžetu; aicina ES un valsts iestādes neapdraudēt sociālo iekļaušanu, veicot tādas budžeta pasākumus, kas skar tādu uz kopienas balstītu organizāciju pastāvēšanu, kuras strādā līdztiesības veicināšanas jomā;

144. aicina Eiropas Komisiju apsvērt ierosinājumu par pievienošanu Eiropas Sociālajai hartai, lai efektīvi aizsargātu Eiropas iedzīvotāju sociālās tiesības; aicina dalībvalstis veicināt sociālo tiesību loka paplašināšanu, iekļaujot ES Hartā citas sociālās tiesības, kas minētas pārskatītajā Eiropas Padomes Sociālajā hartā, piemēram, tiesības uz darbu, tiesības uz taisnīgu atalgojumu, tiesības uz aizsardzību pret nabadzību un sociālo atstumtību;

Noziedzība un cīņa pret korupciju

145. atkārtoti uzsver, ka korupcijas noziegumi, jo īpaši organizētā noziedzība, ir smags pamattiesību pārkāpums un apdraudējums demokrātijai un tiesiskumam; uzsver, ka korupcija, novirzot valsts līdzekļus no valsts paredzētajiem mērķiem, samazina sabiedrisko pakalpojumu līmeni un kvalitāti, tādējādi būtiski kaitējot taisnīgas attieksmes nodrošināšanai pret visiem iedzīvotājiem; mudina dalībvalstis un Eiropas iestādes izstrādāt efektīvus instrumentus, ar kuriem varētu novērst korupciju un noziedzību, cīnīties pret tām un sodīt par tām, un regulāri uzraudzīt publiskā — Eiropas un valstu — finansējuma izmantošanu; tāpēc aicina dalībvalstis un iestādes nevilcinoties veicināt Eiropas Prokuratūras izveidi, tādējādi nodrošinot atbilstošas neatkarības un efektivitātes garantijas;

146. uzsver, ka korupcija ir smags pamattiesību pārkāpums; aicina dalībvalstis un iestādes izstrādāt efektīvus līdzekļus, ar kuriem varētu cīnīties pret korupciju, un regulāri uzraudzīt publiskā — Eiropas un valstu — finansējuma izmantošanu; uzsver, ka uzlabota pārredzamība un iedzīvotāju, kā arī žurnālistu piekļuve publiskiem dokumentiem ir efektīvs korupcijas atklāšanas un apkarošanas veids;

147. mudina Eiropas Komisiju pieņemt pretkorupcijas stratēģiju, ko papildinātu efektīvi instrumenti; aicina visas dalībvalstis un ES pievienoties Atklātās pārvaldes partnerībai un izstrādāt konkrētas stratēģijas pārredzamības veicināšanai, iedzīvotāju iespēju radīšanai un cīņai pret korupciju; aicina dalībvalstis īstenot Eiropas Komisijas pretkorupcijas ziņojumā

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

un Parlamenta 2013. gada 23. oktobra rezolūcijā par organizēto noziedzību, korupciju un naudas atmazgāšanu — ieteicami pasākumi un iniciatīvas sniegtos ieteikumos⁽¹⁾ un stiprināt policijas un tiesu iestāžu sadarbību korupcijas apkarošanas jomā;

148. mudina dalībvalstis pastiprināt cīņu pret jebkāda veida smagu organizēto noziedzību, tostarp cilvēku tirdzniecību, seksuālu vardarbību un izmantošanu, spīdzināšanu un piespiedu darbu, jo īpaši sieviešu un bērnu gadījumā;

149. aicina Komisiju nodrošināt, lai tiktu novērsti privātpersonu vai organizētās noziedzības grupu veikti nodarījumi videi, kas rada ietekmi uz cilvēku tiesībām — tiesībām uz veselību, dzīvību un iespēju baudīt veselīgu vidi, kā arī uz ekonomiku un valsts resursu izmantošanu; mudina Komisiju pārbaudīt tiesību uz tiesas pieejamību efektīvu īstenošanu ES saistībā ar visu tagadējo un turpmāko paaudžu pārstāvju tiesībām dzīvot vidē, kas palīdz nodrošināt to veselības un labjutības vajadzības;

150. ierosina ieviest Eiropas korupcijas apkarošanas kodeksu un pārredzamu rādītāju sistēmu par korupcijas izplatību dalībvalstīs un sasniegto progresu tās izskaušanā, kā arī ikgadēju salīdzinošo ziņojumu par šīs ievērojamās problēmas apmēru Eiropas mērogā;

151. aicina Komisiju un dalībvalstis izbeigt nodokļu konkurenci un efektīvi apkarot nelabvēlīgas nodokļu prakses, nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ES, kas kaitē dalībvalstu spējai maksimāli izmantot tām pieejamos resursus, lai pilnībā īstenotu ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības;

152. nosoda aizvien pieaugošo cilvēku tirdzniecību, jo īpaši tādu, kuras mērķis ir seksuāla izmantošana, un prasa ES un tās dalībvalstīm saskaņā ar ES direktīvu veikt pasākumus, lai mazinātu pieprasījumu pēc cilvēku ekspluatācijas, kas intensificē cilvēku tirdzniecību visos tās veidos;

Ieslodzījuma apstākļi cietumos un citās brīvības atņemšanas vietās

153. atgādina, ka valstu iestādēm ir jānodrošina ieslodzīto pamattiesību ievērošana; pauž nožēlu par ieslodzījuma apstākļiem daudzu valstu cietumos un citās brīvības atņemšanas iestādēs, tostarp cietumu pārpildītību un sliktu izturēšanos pret ieslodzītajiem; uzskata, ka ir svarīgi, lai ES pieņemtu instrumentu, kas nodrošinātu Eiropas Komitejas spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanai izteikto ieteikumu un Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu īstenošanu;

154. atgādina, ka ar brīvības atņemšanu saistītu pasākumu ļaunprātīga izmantošana izraisa cietumu pārpildītību visā Eiropā, radot personu pamattiesību pārkāpumus un apdraudot savstarpējo uzticību, kas ir vajadzīga tiesu iestāžu sadarbības īstenošanai Eiropā; atkārtoti apstiprina, ka dalībvalstīm ir jāizpilda starptautiskajos un Eiropas forumos apstiprinātās saistības, biežāk izmantojot probācijas pasākumus un sankcijas, kas nodrošina alternatīvu ieslodzījumam, un padarot sociālo integrāciju par ieslodzījumā pavadītā laika galīgo mērķi; tāpēc aicina dalībvalstis pieņemt stratēģijas ieslodzīto personu apmācības un nodarbinātības veicināšanai;

155. atkārtoti ieteikumus, kas Komisijai sniegti 2014. gada 27. februāra rezolūcijā par Eiropas apcietināšanas ordera pārskatīšanu⁽²⁾, jo īpaši attiecībā uz proporcionalitātes pārbaudes un pamattiesību izņēmuma piemērošanu saistībā ar Eiropas apcietināšanas orderi vai savstarpējās atzīšanas pasākumiem plašākā nozīmē;

156. pauž nožēlu, ka tikai dažas dalībvalstis ir īstenojušas trīs pamatlēmumus, kas attiecas uz ieslodzīto pārvadāšanu, probācijas pasākumiem un alternatīvām sankcijām, kā arī Eiropas uzraudzības rīkojumu, kam ir lielas iespējas mazināt cietumu pārpildītību;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0444.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0174.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

157. aicina Komisiju novērtēt aizturēšanas politikas un krimināltiesību sistēmu ietekmi uz bērniem; norāda, ka visā ES tiešā veidā tiek skartas bērnu tiesības, ja bērni dzīvo ieslodzījuma vietās kopā ar vecākiem; uzsver to, ka aptuveni 800 000 ES dzīvojošo bērnu katru gadu tiek nošķirti no kāda no ieslodzītajiem vecākiem — tas bērna tiesības ietekmē daudzējādi;

Tiesiskums

158. norāda, ka uz savstarpēju atzišanu un tiesiskajām garantijām balstītas Eiropas tiesiskuma telpas izveidei, tādējādi saskaņojot dalībvalstu dažādās tieslietu sistēmas, jo īpaši krimināllietu jomā, arī turpmāk būtu jābūt vienai no Eiropas iestāžu galvenajām prioritātēm saistībā ar ES Tieslietu programmu laikposmam līdz 2020. gadam; uzskata, ka Hartas un ES sekundāro tiesību aktu pamattiesību jomā efektīva piemērošana ir izšķiroši svarīga iedzīvotāju uzticībai tam, ka Eiropas tiesiskuma telpa pienācīgi darbojas;

159. norāda, ka tiesības uz tiesas pieejamību un neatkarīgu un objektīvu tiesu ir būtiskas pamattiesību aizsardzībai, kas ir efektīva tikai gadījumos, ja tās ir piekritīgas demokrātijai un tiesiskumam; atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt tieslietu sistēmu efektivitāti gan civilīetās, gan krimināllietās, un svarīgi nodrošināt tiesas neatkarību;

160. atzinīgi vērtē Eiropas e-tiesiskuma portālu, kura darbību nodrošina Komisija un kurš speciālistiem un sabiedrībai kopumā nodrošina informāciju par tieslietu sistēmām, kā arī kalpo kā praktisks instruments tiesu iestāžu pieejamības uzlabošanai un ietver atsevišķu sadaļu, kas attiecas uz pamattiesībām un kuras mērķis ir informēt iedzīvotājus par to, kur griezties gadījumā, ja ir pārkāptas viņu pamattiesības.

161. atzinīgi vērtē pasākumus, kas Eiropas līmenī jau paveikti, lai saskaņotu dalībvalstu kriminālprocesu procesuālās garantijas, un to labvēlīgo ietekmi uz iedzīvotājiem; atkārtoti uzsver, ka ir būtiski pieņemt ES tiesību aktus par procesuālajām tiesībām, kas atbilstu Hartā noteiktajam augstākajam aizsardzības standartam, starptautiskajiem līgumiem cilvēktiesību jomā un dalībvalstu konstitucionālajām tiesībām;

162. pauž nožēlu par nepietiekamu piekļuvi juridiskajai palīdzībai daudzās dalībvalstīs, kā arī par to, ka tas ietekmē tiesības uz taisnīgu tiesu cilvēkiem, kuriem nav pietiekamu līdzekļu; uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi, lai ES pieņemtu stingru un visaptverošu direktīvu par juridisko palīdzību;

163. aicina ES un dalībvalstis paredzēt pasākumus, lai atbalstītu un aizsargātu ziņotājus, kas ziņo par nelikumīgām darbībām;

Pilsonība

164. uzskata, ka aktīva un uz dalību orientēta ES pilsonība būtu jāveicina, nodrošinot piekļuvi dokumentiem un informācijai, pārredzamību, labu pārvaldību un pārvaldi, demokrātisku līdzdalību un pārstāvību, lēmumu pieņemšanu pēc iespējas tuvinot Savienības iedzīvotājiem; norāda, ka ir jānodrošina pilsoniskās sabiedrības pilnīga līdzdalība lēmumu pieņemšanā Eiropas līmenī, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 11. pantā, un šajā saistībā uzsver pārredzamības un dialoga principu nozīmīgumu; norāda, ka iedzīvotāju tiesības piekļūt valsts iestāžu dokumentiem stiprina iedzīvotāju iespējas un dod iespēju kontrolēt un novērtēt valsts iestādes un pieprasīt to atbildību; šajā sakarībā pauž nožēlu par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanas bloķēšanu un atkārtoti pauž savu prasību Komisijai un Padomei atsākt darbu, ņemot vērā Parlamenta apsvērumus;

165. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt informācijas kampaņu īstenošanu par Eiropas pilsonību un ar to saistītajām tiesībām — uz diplomātisko un konsulāro aizsardzību, tiesībām iesniegt lūgumrakstus, iesniegt sūdzības Eiropas Ombudam, balsot un kandidēt Eiropas vēlēšanās, kā arī iesniegt pilsoņu iniciatīvas;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

166. atzinīgi vērtē Eiropas Ombuda lomu vēlmē nodrošināt ES iestāžu un struktūru labu pārvaldību un pārredzamību;

167. nosoda to, ka vairāk nekā 15 miljoni trešo valstu valstspiederīgo un 500 000 bezvalstnieku Eiropas Savienībā cieš no diskriminācijas tāpēc, ka tiek atteikts atzīt viņu pilsonību; prasa Savienībai un tās dalībvalstīm ievērot pamattiesības uz pilsonību un jo īpaši aicina dalībvalstis ratificēt un pilnībā īstenot 1961. gada Konvenciju par apatridu skaita samazināšanu un 1997. gada Eiropas Konvenciju par pilsonību;

168. atgādina, ka iedzīvotāju informēšana par viņu pamattiesībām ir neatņemama daļa no tiesībām uz labu pārvaldību, kas noteiktas Hartā; aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību visneaizsargātākajām personām, nodrošināt, ka viņu tiesības tiek izskaidrotas, un sniegt atbalstu, kā arī nodrošināt, lai tās tiktu ievērotas;

169. prasa Komisijai veikt turpmākus pasākumus tiesību uz labu pārvaldību konsolidēšanai, padarot ES Labas administratīvās prakses kodeksu par juridiski saistošiem noteikumiem;

170. aicina Komisiju un dalībvalstis ar to politikas jomu palīdzību nodrošināt pamattiesību pienācīgu ievērošanu, garantēšanu, aizsardzību un turpmāku attīstīšanu ES; aicina dalībvalstis atjaunot centienus atzīt tiesības iesniegt lūgumrakstus un iesniegt sūdzību Ombudam, lai ar šiem līdzekļiem iedzīvotāji varētu aizstāvēt savas tiesības;

171. pamatojoties uz simtiem lūgumrakstu, kas tiek saņemti ik gadu, pauž bažas par trūkumiem ES vides tiesību aktu, piemēram, ietekmes uz vidi novērtējuma un Stratēģiskā vides novērtējuma direktīvu, noteikumu faktiskajā īstenošanā dalībvalstīs gan pēc to burta, gan pēc gara; aicina Komisiju apņemties stingrāk pārraudzīt šādu procedūru būtību, jo īpaši situācijās, kad par konkrētiem gadījumiem tiek iesniegti lūgumraksti;

172. atkārtoti uzsver Eiropas pilsoņu iniciatīvas (EPI) nozīmi, jo tā ir saistīta ar jaunām pilsoņu tiesībām, kuras ieviestas ar Lisabonas līgumu un kuru mērķis ir palielināt līdzdalības demokrātiju ES; norāda uz EPI nozīmi, jo tā ir spēcīgs instruments, kas Eiropas iedzīvotājiem nodrošina tiešas demokrātiskas tiesības piedalīties ES lēmumu pieņemšanas procesā un papildina Eiropas iedzīvotāju tiesības iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentam (EP) un tiesības vērsties ar sūdzību Eiropas pas Ombuda;

173. aicina Komisiju stiprināt Eiropas pilsoņu iniciatīvu nozīmi, pieņemot iedzīvotājiem labvēlīgu pieeju visu šā instrumenta trūkumu novēršanai Regulas (ES) Nr. 211/2011 gaidāmās pārskatīšanas laikā un vienlaikus uzlabojot iedzīvotājiem paredzētās informatīvās kampaņas par EPI izmantošanu un tās iespējām ietekmēt ES politikas veidošanas procesu;

Noziegumos cietušās personas

174. uzskata, ka noziegumos cietušo personu aizsardzībai ir jābūt prioritātei; aicina dalībvalstis nekavējoties pienācīgi īstenot ES Cietušo direktīvu (2012/29/ES), lai ievērotu transponēšanas termiņu — 2015. gada 16. novembri, un aicina Komisiju un ES dalībvalstis saskaņā ar minētās direktīvas 28. pantu nodrošināt salīdzināmu datu vākšanu par tās transponēšanu un jo īpaši par to, kā cietušie, tostarp tādos noziegumos cietušie, kas tika pastrādāti ar diskrimināciju saistītu motīvu dēļ, ir īstenojuši savas tiesības; uzskata, ka daudz vēl ir jādarā, lai atbalstītu noziegumos cietušos, informētu viņus par viņu tiesībām un nodrošinātu efektīvas norīkojumu sistēmas un policijas darbiniekiem un juridisko profesiju pārstāvjiem paredzētas apmācības uz uzticību un sapratni pamatotu attiecību veidošanai ar cietušajiem, kā atspoguļots FRA pētījumos par cietušo atbalstu; atzinīgi vērtē regulas par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās pieņemšanu 2013. gadā;

175. aicina Komisiju un ES dalībvalstis nodrošināt kvalitatīvu salīdzināmu datu vākšanu par ES direktīvas par noziegumos cietušajiem (2012/29/ES) transponēšanu un to, kā cietušie, tostarp tādos noziegumos cietušie, kas tika pastrādāti aizspriedumu vai ar diskrimināciju saistītu motīvu dēļ, ir īstenojuši savas tiesības, kā noteikts minētās direktīvas 28. pantā;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

176. aicina Komisiju un dalībvalstis, izstrādājot savu politiku, ņemt vērā demogrāfiskās tendences un mājsaimniecību skaitliskuma un sastāva izmaiņas; mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt to, ka to sociālā un nodarbinātības politika nediskriminē nevienu mājsaimniecību tās skaitliskuma vai sastāva dēļ;

177. norāda uz tiesisko vakuumu attiecībā uz iedzīvotāju piekļuvi tiesiskās aizsardzības līdzekļiem situācijās, kad dalībvalstis nav transponējušas vai arī ir novēloti transponējušas ES tiesību aktus, kas tiešā veidā attiecas uz šiem iedzīvotājiem; uzsver nepieciešamību pēc saskaņotas rīcības visos līmeņos, lai aizsargātu pamattiesības un sekmētu to ievērošanu, aptverot ES iestādes, dalībvalstis, reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes, NVO un pilsonisko sabiedrību;

178. uzsver vajadzību Eiropas Savienībā stiprināt iestāžu pārredzamību, demokrātisko pārskatatbildību un atklātību un mudina ES kompetentās iestādes un dalībvalstis:

- pielikt lielākus pūliņus, lai nekavējoties pārskatītu Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem un nodrošinātu vislielāko pārredzamību un vienkāršotu publiskas pieejas informācijai un dokumentiem procedūras; šajā sakarībā aicina Komisiju atkārtoti uzņemties likumdošanas iniciatīvu par pieejamības aktu, kas būtu transversāls instruments un varētu sekmēt personu ar invaliditāti aizsardzību un nodrošinātu visu ES politikas jomu kohēziju šajā jautājumā;
- Eiropas pilsoņu iniciatīvas regulu (Regula (ES) Nr. 211/2011) pārskatīt vēl šā parlamentārā sasaukuma laikā, lai uzlabotu tās īstenošanu, iestrādājot grozījumus, ar kuru palīdzību tiktu novērsti visi administratīvie, organizatoriskie un finansiālie šķēršļi, kuru dēļ ne visi Eiropas pilsoņi, izmantojot EPI, var pienācīgi īstenot savu demokrātisko ietekmi, kas ir paredzēta Līgumos; arī mudina Komisiju tās priekšlikumā iekļaut normas, kas ir nepieciešamas, lai netiktu pieļauts tas, ka atsevišķām pilsoņu grupām, piemēram, aklām personām un ārzemēs dzīvojošām personām, tiek liegtas iespējas izmantot viņu tiesības piedalīties pilsoņu iniciatīvā, jo šāda tiesību liegšana pārkāpj pilsoņu vienlīdzību un mazina viņu aktivitāti;
- pārskatīt Direktīvu 93/109/EK, ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību balsstiesību un tiesību kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās izmantošanai Savienības pilsoņiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuras pilsoņi tie nav, lai palīdzētu ES pilsoņiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuras pilsoņi viņi nav, piedalīties Eiropas Parlamenta vēlēšanās viņu dzīvesvietas dalībvalstī; aicina dalībvalstis nodrošināt to, lai Eiropas Parlamenta vēlēšanās varētu balsot visi pilsoņi, tostarp tie, kas dzīvo ārpus ES, piemēram, savlaicīgi rīkojot informācijas kampaņas;
- pienācīgu vērību pievērst to iedzīvotāju pieaugošajai daļai, kuriem nav nekādu iespēju piedalīties nacionālajās vēlēšanās, jo viņi nevar balsot ne savā dzimtenē, ne dzīvesvietas valstī.

o

o o

179. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0287

Komisāru uzklausišanas jomā izveidotās procedūras un prakse — 2014. gadā gūtā pieredze**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par Komisāru uzklausišanas jomā izveidotām procedūrām un praksi — 2014. gadā gūtā pieredze (2015/2040(INI))**

(2017/C 316/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 246. pantu,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 1. decembra rezolūciju par pamatnostādņēm Eiropas Komisijas apstiprināšanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. oktobra lēmumu attiecībā uz pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām pārskatīšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. septembra lēmumu par Eiropas Parlamenta Reglamenta 106. un 192. panta un XVII pielikuma grozīšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas komisāru rīcības kodeksu, jo īpaši tā 1. panta 3. līdz 6. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 52. un 118. pantu un XVI pielikumu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, kā arī Juridiskās komitejas atzinumus (A8-0197/2015),

tā kā:

- A. komisāru amatu kandidātu uzklausišanas, kas pirmoreiz tika rīkotas 1994. gadā, tagad ir ierasta prakse, kas palielina Eiropas Savienības iestāžu demokrātisko leģitimitāti un tuvina tās Eiropas iedzīvotājiem;
- B. uzklausišanas ir ļoti svarīgs instruments, kas ļauj Parlamentam uzticības balsojumā, pēc kura Komisija stājas amatā, pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu;
- C. uzklausišanas sniedz Parlamentam un ES iedzīvotājiem iespēju iepazīt un novērtēt kandidātu personību, kvalifikāciju, sagatavotību un prioritātes, kā arī viņu zināšanas jomā, kurā viņi izvirzīti komisāra amatam;
- D. uzklausišanas uzlabo pārredzamību un stiprina Komisijas demokrātisko leģitimitāti kopumā;
- E. vīriešu un sieviešu līdztiesība ir jānodrošina visās jomās, tostarp nodarbinātībā; tā kā šī prasība ir jāatspoguļo Eiropas Komisijas sastāvā; tā kā, neraugoties uz *Jean-Claude Juncker* 2014. gadā vairākkārt paustajām prasībām, valdību izvirzīto kandidātu vidū vīriešu bija daudz vairāk nekā sieviešu; tā kā sieviešu kandidatūras izvirzīja galvenokārt dalībvalstīs ar mazāku iedzīvotāju skaitu, bet lielākās dalībvalstīs šo prasību neņēma vērā; tā kā vienīgais taisnīgais risinājums ir prasīt katrai dalībvalstij izvirzīt divus kandidātus — vienu vīrieti un vienu sievieti —, lai priekšsēdētāja amata kandidāts varētu izraudzīties kvalitatīvu Komisijas kolēģiju, kurā būtu vienāds vīriešu un sieviešu skaits;

⁽¹⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 137. lpp.⁽²⁾ OV C 70 E, 8.3.2012., 98. lpp.⁽³⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 152. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- F. kaut gan uzklauššanu process ir pierādījis savu iedarbīgumu, to tomēr var uzlabot, jo īpaši paredzot iespējas, kā komisāra amata kandidāta un par uzklauššanu atbildīgās komitejas locekļu pārrunas padarīt vēl elastīgākas un dinamiskākas;
- G. Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kandidāta *Frans Timmermans* uzklauššanā skaidri izcēlās vajadzība pielāgot Parlamenta procedūras gadījumā, ja turpmākajos Komisijas sastāvos vienam vai vairākiem priekšsēdētāja vietniekiem būs īpašs statuss;
- H. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktā norādīts, ka Savienība “veicina [...] sieviešu un vīriešu līdztiesību”, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantā ir noteikts, ka “vīriešu un sieviešu līdztiesība ir jānodrošina visās jomās, tostarp nodarbinātības, darba un atalgojuma jomā”,
1. atzīst, ka komisāru amatu kandidātu publiskās uzklauššanas sniedz Eiropas Parlamentam un ES iedzīvotājiem nozīmīgu iespēju novērtēt katra kandidāta prioritātes un profesionālo piemērotību amatam;
 2. uzskata, ka būtu lietderīgi noteikt termiņu, kurā visām dalībvalstīm jāizvirza savi kandidāti, lai ievēlētajam Komisijas priekšsēdētājam būtu laiks sadalīt komisāru amatus, ņemot vērā kandidātu darba pieredzi un zināšanas, bet Parlamentam — rīkot uzklauššanas un novērtēšanu, un aicina priekšsēdētāju uzsākt diskusiju ar citām iestādēm nolūkā sasniegt šo mērķi;
 3. uzskata, ka katrai dalībvalstij būtu jāizvirza vismaz divi līdztiesīgi kandidāti — vīrietis un sieviete —, kuru kandidatūras uz komisāra amatu būtu jāizskata jaunievēlētajam Komisijas priekšsēdētājam; uzskata, ka ir svarīgi panākt to, lai Savienība savās iestādēs sasniegtu dzimumu līdztiesības mērķus, ko pati ir noteikusi;
 4. uzskata, ka būtu jāuzlabo Juridiskās komitejas izraudzīto komisāru amatu kandidātu finansiālo interešu deklarāciju pārbaudes; tādēļ uzskata, ka šajā nolūkā finansiālo interešu deklarācijās būtu jāiekļauj ģimenes intereses, kā noteikts Komisāru rīcības kodeksa 1.6. punktā; uzskata, ka Juridiskās komitejas apstiprinājums par interešu konflikta neesamību, kas pamatots uz finansiālo interešu deklarāciju vērtējumu pēc būtības, ir būtisks nosacījums tam, lai atbildīgā komiteja rīkotu uzklauššanu;
 5. atgādina, ka par uzklauššanu rīkošanu ir atbildīgas komitejas; tomēr uzskata, ka, ja Komisijas priekšsēdētājam ir galvenokārt horizontāli pienākumi, uzklauššanu izņēmuma kārtā varētu rīkot citā formātā, piemēram, priekšsēdētāju konferences vai komiteju priekšsēdētāju konferences sanāksmē, ar nosacījumu, ka šādā sanāksmē ir iespējams dialogs un tajā piedalās attiecīgās atbildīgās komitejas, lai tās varētu uzklaušēt par savu jomu atbildīgo komisāra amatu kandidātu;
 6. uzskata, ka rakstiskajā aptaujā, ko izsūta pirms katras uzklauššanas, būtu jāparedz iespēja ietvert 7 jautājumus, nevis 5, bet katram atsevišķam jautājumam nevajadzētu būt vairākiem pakārtotiem papildjautājumiem;
 7. uzskata, ka būtu labāk, ja uzklauššanā būtu apmēram 25 jautājumi, toties katram jautājuma iesniedzējam būtu atļauts uzdot tūlītējus papildjautājumus, lai uzlabotu uzklauššanu efektivitāti un pilnīgāk iztaujātu kandidātus;
 8. uzskata, ka komisāru amatu kandidātu uzklauššanās sniegto atbilžu uzraudzība varētu palīdzētu uzlabot kontroli un palielināt Komisijas vispārējo atbildību; tāpēc prasa pēc komisāru amatu kandidātu stāšanās amatā periodiski izvērtēt viņu minētās prioritātes;
 9. uzskata, ka pēc uzklauššanām rīkotajām koordinātoru novērtējuma sanāksmēm būtu jānotiek, ievērojot šādus norādījumus:

— ja koordinātori vienprātīgi apstiprina kandidātu, izdod apstiprinājuma vēstuli;

— ja koordinātori vienprātīgi noraida kandidātu, izdod noraidījuma vēstuli;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ja pārliecinošs koordinators vairākums apstiprina kandidātu, izdod vēstuli, kas norāda, ka liels vairākums apstiprina kandidātu (mazākuma daļa drīkst pieprasīt, lai tiktu norādīts, ka viņi nepiekrīt vairākuma viedoklim);
 - ja nav pārliecinoša vairākuma vai ja vairākums (bet ne vienprātīgi) ir pret kandidāta apstiprināšanu, un ja koordinatori to uzskata par vajadzīgu:
 - vispirms pieprasa papildu informāciju, iesniedzot papildu rakstiskus jautājumus;
 - ja ar to vēl nepietiek, ar Priekšsēdētāju konferences piekrišanu pieprasa rīkot 1,5 stundas ilgu papildu uzklaušīšanu;
 - ja joprojām neizdodas panākt koordinators vienprātīgu vai pārliecinoša vairākuma atbalstu kandidātam, rīko balsošanu komitejā;
 - pārliecinošs vairākums šajā kontekstā ir tāds koordinators skaits, kuri pārstāv vismaz divas trešdaļas komiteju locekļu;
10. norāda, ka 2014. gada uzklaušīšanas piesaistīja lielāku plašsaziņas līdzekļu un sabiedrības interesi nekā iepriekšējās uzklaušīšanas, daļēji sociālo plašsaziņas līdzekļu attīstības dēļ; uzskata, ka sociālo plašsaziņas līdzekļu ietekme nākotnē visdrīzāk palielināsies; uzskata, ka jāparedz iespējas izmantot sociālos plašsaziņas līdzekļus un sociālos tīklus, lai ES iedzīvotājus reālāk iesaistītu uzklaušīšanu norisē;
11. uzskata, ka:
- Parlamenta tīmekļa vietnē vajadzētu būt īpašai sadaļai, kurā pirms publiskajām uzklaušīšanām visās Savienības oficiālajās valodās būtu pieejami komisāru amatu kandidātu CV un atbildes uz rakstiskajiem jautājumiem;
 - 24 stundu laikā novērtējumu rezultāti būtu jāpublisko Parlamenta tīmekļa vietnē īpaši tam paredzētā un pamanāmā vietā;
 - šis noteikums būtu jāgroza, paredzot, ka 24 stundu laikposmu sāk skaitīt no brīža, kad beidzas novērtēšana, jo dažas novērtēšanas tiek pabeigtas tikai pēc papildu procedūrām;
12. uzskata, ka uz horizontāliem jautājumiem, kuri ietekmē Komisijas sastāvu, struktūru un darba metodes kopumā un par kuru risināšanu atsevišķs komisāru amata kandidāts nevar pienācīgi atbildēt, ir jāatbild ievēlētajam Komisijas priekšsēdētājam; uzskata, ka šādi jautājumi būtu jāapspriež ievēlētā priekšsēdētāja un Priekšsēdētāju konferences sanāksmju laikā (vienu sanāksmi rīkojot pirms uzklaušīšanas procesa, bet otru pēc tā);
13. uzskata, ka komisāru interešu deklarācijas arī turpmāk ir jāizskata Juridiskajai komitejai; tomēr uzskata, ka pašreizējās komisāru interešu deklarāciju tvērums ir pārāk ierobežots, un aicina Komisiju pēc iespējas drīz pārskatīt attiecīgos noteikumus; tāpēc uzskata, ka ir svarīgi, lai Juridiskā komiteja turpmākajos mēnešos pieņemtu vadlīnijas ieteikuma vai patstāvīgā ziņojuma formā, nolūkā veicināt ar komisāru interešu deklarācijām saistīto procedūru reformēšanu; uzskata, ka komisāru interešu un finansiālo interešu deklarācijām ir jāaptver arī ģimenes locekļi, kas ar viņiem dzīvo vienā mājsaimniecībā;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0288

Cilvēktiesības un tehnoloģijas trešās valstīs

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par cilvēktiesībām un tehnoloģijām — ielaušanās un uzraudzības sistēmu ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs (2014/2232(INI))

(2017/C 316/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Starptautisko paktu par civilajām un politiskajām tiesībām, jo īpaši tā 19. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju, ko 2012. gada 25. jūnijā pieņēma Padome ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2014. gada 12. maijā pieņemtās ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada jūnijā publicētos norādījumus IKT nozarei par ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu īstenošanu,
- ņemot vērā Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) 2011. gada 15. decembra ziņojumu “Vārda brīvība internetā” ⁽³⁾ un EDSO īpašā pārstāvja mediju brīvības jautājumos 2014. gada 27. novembra ziņojumu EDSO Pastāvīgajai padomei ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā ziņojumu, ko 2014. gada 23. septembrī iesniedza ANO īpašais referents jautājumos par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un aizsardzību terorisma apkarošanā (A/69/397) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja 2014. gada 30. jūnija ziņojumu “Tiesības uz privātumu digitālajā laikmetā” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta vārda un uzskatu brīvības tiesību jautājumos 2013. gada 17. aprīļa atzinumu (A/HRC/23/40) par valstu īstenotās komunikāciju novērošanas ietekmi uz cilvēktiesību izmantošanu privātuma un vārda un uzskatu brīvības jomā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Juridiskās un cilvēktiesību komitejas 2015. gada 26. janvāra ziņojumu par masveida novērošanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 12. marta rezolūciju par ASV Nacionālās drošības aģentūras novērošanas programmu, novērošanas struktūrām dažādās dalībvalstīs un ietekmi uz ES pilsoņu pamattiesībām un transatlantisko sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/un_geneva/press_corner/focus/events/2012/2012062_5_en.htm.

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/documents/eu_human_rights_guidelines_on_freedom_of_expression_online_and_offline_en.pdf.

⁽³⁾ <http://www.osce.org/fom/80723?download=true>.

⁽⁴⁾ <http://www.osce.org/fom/127656?download=true>.

⁽⁵⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N14/545/19/PDF/N1454519.pdf?OpenElement>.

⁽⁶⁾ http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session27/Documents/A-HRC-27-37_en.doc.

⁽⁷⁾ <http://website-pace.net/documents/19838/1085720/20150126-MassSurveillance-EN.pdf/df5aae25-6cfe-450a-92a6-e903af10-b7a2>.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0230.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra īpašā pārstāvja cilvēktiesību un starptautisko un citu uzņēmumu jautājumos 2011. gada 21. marta ziņojumu “Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipi — ANO programmas “Aizsargāt, ievērot un labot” īstenošana”⁽¹⁾,
- ņemot vērā ESAO pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem⁽²⁾ un 2014. gada ziņojumu par ESAO pamatnostādņēm daudznacionāliem uzņēmumiem⁽³⁾,
- ņemot vērā Piešķirto nosaukumu un numuru interneta korporācijas 2013. gada ziņojumu⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 12. februāra ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Interneta politika un pārvaldība. Eiropas uzdevumi interneta pārvaldības nākotnes veidošanā”⁽⁵⁾,
- ņemot vērā *NETmundial* 2014. gada 24. aprīļa daudzpusējā sanāksmē pieņemto paziņojumu⁽⁶⁾,
- ņemot vērā devītā Interneta pārvaldības foruma, kas norisinājās Stambulā 2014. gada 2.–5. septembrī, priekšsēdētāja kopsavilkumu,
- ņemot vērā spēkā esošos Eiropas Savienības ierobežojošos pasākumus, no kuriem daži paredz telesakaru iekārtu, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) un uzraudzības instrumentu embargo,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regulu (ES) Nr. 599/2014, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2014. gada 16. aprīļa kopīgo paziņojumu par divējāda lietojuma preču eksporta kontroles sistēmas pārskatīšanu⁽⁸⁾,
- ņemot vērā lēmumus, kas tika pieņemti Vasenāras vienošanās parasto ieroču un divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontrolei 19. plenārsēdē 2013. gada 3. un 4. decembrī Vīnē,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 24. aprīļa paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Eksporta kontroles politikas pārskatīšana — drošības un konkurētspējas nodrošināšana mainīgā pasaulē”⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 21. novembra secinājumus par eksporta kontroles politikas pārskatīšanu,
- ņemot vērā 2012. gada 11. decembra rezolūciju par Digitālās brīvības stratēģiju ES ārpolitikā⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf?v=1392752313000/_/jcr:system/jcr:versionstorage/12/52/13/125213a0-e4bc-4a15-bb96-9930bb8fb6a1/1.3/jcr:frozensnode

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/48004323.pdf>

⁽³⁾ <http://www.oecd-ilibrary.org/docserver/download/2014091e.pdf?expires=1423160236&id=id&accname=ocid194994&checksum=D1FC664FBCEA28FC856AE63932715B3C>

⁽⁴⁾ <https://www.icann.org/en/system/files/files/annual-report-2013-en.pdf>

⁽⁵⁾ COM(2014)0072.

⁽⁶⁾ <http://netmundial.br/wp-content/uploads/2014/04/NETmundial-Multistakeholder-Document.pdf>

⁽⁷⁾ OV L 173, 12.6.2014., 79. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 173, 12.6.2014., 82. lpp.

⁽⁹⁾ COM(2014)0244.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0470.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību pasaulē⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta rezolūcijas par ārkārtas gadījumiem saistībā ar cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem, kas raisa bažas par digitālajām brīvībām,
 - ņemot vērā 2015. gada 12. marta rezolūciju par Eiropas Savienības prioritātēm 2015. gadā attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomi⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 11. februāra rezolūciju par Interneta pārvaldības foruma pilnvaru pagarināšanu⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 12. marta rezolūciju par 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā *Edward Snowden* 2014. gada marta rakstisko paziņojumu LIBE komitejai⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un notiekošās sarunas par ES pievienošanos šai konvencijai,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0178/2015),
- A. tā kā tehnoloģiju attīstība un piekļuve atvērtam internetam aizvien lielākā mērā dara iespējamu un nodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību izpildi (īstenošanu?) un pilnīgu ievērošanu, rada pozitīvu ietekmi, paplašinot vārda brīvības, piekļuves informācijai, tiesību uz privātumu un pulcēšanās un biedrošanās brīvības darbību visā pasaulē;
- B. tā kā tehnoloģiskās sistēmas var nepareizi lietot kā cilvēktiesību pārkāpumu instrumentus, izmantojot cenzūru, novērošanu, neatļautu piekļuvi iekārtām, bloķēšanu, pārtveršanu un informācijas un indivīdu uzraudzību un izsekošanu;
- C. tā kā šādas darbības veic valsts un privātā sektora dalībnieki, tostarp valdības un tiesībsardzības iestādes, kā arī kriminālās organizācijas un teroristu tīkli, lai pārkāptu cilvēktiesības;
- D. tā kā IKT izstrādes un izmantošanas konteksts lielā mērā nosaka šo tehnoloģiju spēju veicināt — vai pārkāpt — cilvēktiesības; tā kā informācijas tehnoloģijas, jo īpaši programmatūra, ir reti izmantojamas (tikai) vienā veidā un parasti ir izmantojamas divējādi, ciktāl tas attiecas uz iespēju ar tām pārkāpt cilvēktiesības, bet programmatūra ir arī izpaušmes veids;
- E. tā kā IKT ir bijuši būtiski instrumenti, kas palīdzējuši organizēt sociālās kustības un protestus dažādās valstīs, jo īpaši valstīs ar autoritāru režīmu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0274.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0079.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0033.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0076.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201403/20140307ATT80674/20140307ATT80674EN.pdf>.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- F. tā kā novērtējumu par to, kā tehnoloģiju lietojuma konteksts ietekmēs cilvēktiesības, nosaka valsts un reģionālā tiesiskā regulējuma stingrība tehnoloģiju lietojuma reglamentēšanā, kā arī politisko un tiesu iestāžu spēja uzraudzīt šādu lietojumu;
- G. tā kā digitālajā jomā saistībā ar visām sociālajām darbībām aizvien lielāka nozīme ir privātā sektora dalībniekiem, bet joprojām nav ieviestas garantijas, kas neļautu tiem pārmērīgi ierobežot pamattiesības un brīvības; tā kā līdz ar to privātā sektora dalībnieki aktīvāk piedalās satura likumības novērtēšanā un kibernetikas un uzraudzības sistēmu izstrādē un tas var negatīvi ietekmēt cilvēktiesības visā pasaulē;
- H. tā kā internets ir radījis iespēju revolūciju attiecībā uz visu veidu datu, informācijas un zināšanu apmaiņu;
- I. tā kā šifrēšana ir svarīga metode, kas palīdz aizsargāt komunikācijas un cilvēkus, kuri tās izmanto;
- J. tā kā interneta pārvaldību ir labvēlīgi ietekmējis daudzpusēju ieinteresēto personu lēmumu pieņemšanas modelis — process, kas nodrošina visu ieinteresēto personu, tostarp valdību, pilsoniskās sabiedrības, tehnisko un akadēmisko kopienu, privātā sektora un lietotāju, jēgpilnu, iekļaujošu un pārskatāmu līdzdalību;
- K. tā kā izlūkdienesti ir sistemātiski vājinājuši kriptogrāfiskos protokolus un produktus, lai varētu pārtvert komunikācijas un datus; tā kā ASV Nacionālās drošības aģentūra ir ievākusi daudz datu par tā dēvētajiem nulles dienas izmantojumiem, t. i., IT drošības ievainojamību, par ko vēl nezina ne sabiedrība, ne produkta pārdevējs; tā kā šādas darbības negatīvi ietekmē globālos centienus uzlabot IT drošību;
- L. tā kā ES izlūkdienesti ir veikuši darbības, kas kaitē cilvēktiesībām;
- M. tā kā straujās tehnoloģiju attīstības apstākļos tiesu iestāžu un demokrātiskā pārraudzība un garantijas vairumā gadījumu ir neatbilstošas;
- N. tā kā (kiber-)drošības un pretterorisma pasākumi, kuros izmanto IKT, un interneta novērošana var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt visas pasaules iedzīvotāju, tostarp ārvalstīs dzīvojošu vai ceļojošu ES pilsoņu, cilvēktiesības un personiskās brīvības, jo īpaši, ja šādiem pasākumiem nav juridiskā pamata, kas balstītos uz nepieciešamību, proporcionalitāti un demokrātisko un tiesisko uzraudzību;
- O. tā kā interneta filtri un komunikāciju novērošana negatīvi ietekmē cilvēktiesību aizstāvju spēju izmantot interneta sniegtās iespējas un nosūtīt sensitīvu informāciju, kā arī ir pretrunā vairākiem Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pantiem, kas garantē ikviena cilvēka tiesības uz privātumu un vārda brīvību;
- P. tā kā ļoti svarīga ir gan digitālā drošība, gan digitālā brīvība un tās viena otru nevar aizstāt, tieši pretēji — tām vienai otru būtu jāstiprina;
- Q. tā kā digitālo brīvību jomā Eiropas Savienība var kalpot par piemēru tikai tad, ja tās tiek aizsargātas pašā Eiropas Savienībā; un tā kā tāpēc ir izšķirīgi svarīgi pieņemt ES datu aizsardzības paketi;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- R. tā kā ir apdraudētas plaša mēroga sabiedrības intereses, piemēram, pamattiesību aizsardzība, ko nedrīkst atstāt tikai tirgus ziņā un kam nepieciešams tiesiskais regulējums;
- S. tā kā pamattiesību un tiesiskuma ievērošana, kā arī efektīva tādu izlūkdienestu parlamentārā uzraudzība, kuri izmanto digitālās novērošanas tehnoloģijas, ir svarīgi starptautiskās sadarbības elementi;
- T. tā kā ES uzņēmumi veido būtisku IKT pasaules tirgus daļu, jo īpaši saistībā ar novērošanas, izsekošanas, ielaušanās un uzraudzības tehnoloģiju eksportu;
- U. tā kā eksporta kontroles pasākumu ieviešana nedrīkstētu kaitēt likumīgai pētniecībai IT drošības jomā un tādu IT drošības rīku izstrādei, kas nav paredzēti noziedzīgiem nolūkiem,
1. atzīst, ka cilvēktiesības un pamatbrīvības ir universālas un tās ir jāaizsargā pasaules mērogā visos to izpausmes veidos; uzsver, ka komunikāciju novērošana, ko veic ārpus pienācīga tiesiskā regulējuma, kā tāda aizskar tiesības uz privātumu un vārda brīvību;
 2. aicina Komisiju nodrošināt ES ārējo darbību un ar IKT saistītās iekšējās politikas saskaņotību;
 3. uzskata, ka atsevišķu ES dalībvalstu aktīva līdzdalība Nacionālās drošības aģentūras īstenotajā iedzīvotāju masveida novērošanā un politisko līderu izspiegošanā, ko atklājis *Edward Snowden*, ir radījusi būtisku kaitējumu ES cilvēktiesību politikas uzticamībai un ir mazinājusi pasaules uzticēšanos IKT sniegtajiem ieguvumiem;
 4. atgādina dalībvalstīm un attiecīgajām ES aģentūrām, tostarp Eiropolam un *Eurojust*, par to saistībām saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, starptautiskajām cilvēktiesībām, kā arī ES ārpolitikas mērķiem nedalīties ar izlūkdatiem, kuri varētu izraisīt cilvēktiesību pārkāpumus trešā valstī, un neizmantojot informāciju, kas iegūta ārpus ES, pārkāpjot cilvēktiesības, piemēram, veicot nelikumīgu novērošanu;
 5. uzsver, ka tehnoloģiju ietekme uz cilvēktiesību stāvokļa uzlabošanu būtu pēc iespējas jāiestrādā visos ES politikas virzienos un programmās, lai veicinātu cilvēktiesību aizsardzību un demokrātijas, tiesiskuma un labas pārvaldības sekmēšanu, kā arī konfliktu mierīgu atrisināšanu;
 6. prasa aktīvi izstrādāt un izplatīt tehnoloģijas, kas palīdz aizsargāt cilvēktiesības un veicina iedzīvotāju digitālās tiesības un brīvības, kā arī viņu drošību un kas popularizē paraugpraksi un attiecīgu tiesisko regulējumu, tai pašā laikā garantējot personas datu drošību un integritāti; jo īpaši mudina ES un tās dalībvalstis atbalstīt atvērto standartu, bezmaksas un atklātā pirmkoda programmatūras un kriptogrāfijas tehnoloģiju izmantošanu un izstrādi visā pasaulē;
 7. aicina ES palielināt atbalstu dalībniekiem, kuri strādā, lai stiprinātu IKT drošības un privātuma aizsardzības standartus, tostarp aprīkojuma, programmatūras un komunikāciju standartus, visos līmeņos, kā arī izstrādā aprīkojumu un programmatūru integrētas privātuma aizsardzības satvarā;
 8. aicina Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta ietvaros izveidot cilvēktiesību un tehnoloģiju fondu;
 9. mudina pašu ES un jo īpaši EĀDD, sazinoties ar cilvēktiesību aizstāvjiem, izmantot šifrēšanu, lai nepieļautu cilvēktiesību aizstāvju pakļaušanu riskam un aizsargātu pret novērošanu savu saziņu ar trešām personām;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

10. mudina ES ieviest bezmaksas un atklātā pirmkoda programmatūru un mudināt šādi rīkoties arī citus dalībniekus, jo šāda programmatūra nodrošina labāku drošību un cilvēktiesību ievērošanu;
11. vērš uzmanību uz to, ka ir svarīgi attīstīt IKT konfliktu reģionos, lai veicinātu miera veidošanas norises nolūkā garantēt drošu komunikāciju starp konfliktu mierīgā atrisināšanā iesaistītajām pusēm;
12. aicina ieviest nosacījumus, kritērijus un ziņošanas procedūras, lai nodrošinātu, ka finansiālais un tehniskais atbalsts, kuru ES sniedz jaunu tehnoloģiju izstrādei trešās valstīs, netiktu izmantots veidā, kas rada cilvēktiesību pārkāpumus;
13. aicina Komisiju un Padomi, izmantojot esošos Eiropas atbalsta mehānismus un politikas instrumentus, aktīvi sadarboties ar trešo valstu valdībām un drošā veidā turpināt atbalstīt un apmācīt cilvēktiesību aizstāvjus, pilsoniskās sabiedrības aktīvistus un neatkarīgos žurnālistus, kuri savā darbībā izmanto IKT, un stiprināt viņu pozīciju, kā arī veicināt saistītās privātuma pamattiesības, piemēram, tiesības uz neierobežotu piekļuvi informācijai tīmeklī, tiesības uz privātumu un datu aizsardzību, vārda brīvību, pulcēšanās brīvību, biedrošanās brīvību un preses un tiešsaistes publikāciju brīvību;
14. vērš uzmanību uz grūto situāciju, kurā atrodas ziņotāji un viņu atbalstītāji, tostarp žurnālisti, kuri publiskojuši informāciju par nelikumīgu novērošanu trešās valstīs; uzskata, ka šādas personas būtu jāuzskata par cilvēktiesību aizstāvjiem un līdz ar to par tiesīgām saņemt ES aizsardzību, kā noteikts ES pamatnostādņēs par cilvēktiesību aizstāvjiem; atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis rūpīgi izskatīt iespēju nodrošināt ziņotājiem starptautisku aizsardzību pret kriminālvajāšanu;
15. pauž nožēlu par to, ka drošības pasākumi, tostarp terorisma apkarošanas pasākumi, arvien biežāk tiek izmantoti par ieganstu pārkāpt tiesības uz privātumu un apspiest cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu un politisko aktīvistu likumīgās darbības; atkārtoti uzsver savu stingro pārliecību, ka valsts drošība nekad nevar kalpot par attaisnojumu vispārēju, slepenu vai masveida novērošanas programmu īstenošanai; uzstāj, ka šādi pasākumi ir jāveic, pilnībā ievērojot tiesiskuma un cilvēktiesību standartus, tostarp tiesības uz privātumu un datu aizsardzību;
16. aicina EĀDD un Komisiju politiskajā dialogā ar trešām valstīm un attīstības sadarbības programmās atbalstīt drošības dienestu un izlūkdienestu demokrātisko pārraudzību; mudina Komisiju atbalstīt trešo valstu pilsoniskās sabiedrības organizācijas un likumdevējas iestādes, kuras mēģina uzlabot valsts drošības dienestu kontroli, pārredzamību un atbildību; aicina iekļaut attiecīgas konkrētas saistības plānotajā ES rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokratizāciju;
17. mudina Padomi un Komisiju jebkādā saziņā ar trešām valstīm, tostarp pievienošanās sarunās, tirdzniecības sarunās, cilvēktiesību dialogos un diplomātiskajos kontaktos, veicināt digitālās brīvības un neierobežotu piekļuvi internetam;
18. atzīst, ka internets ir kļuvis par tādu publisku telpu un tirgu, kura darbība nav iedomājama bez brīvas informācijas plūsmas un piekļuves IKT; tāpēc uzsver, ka vienlaikus ir gan jāatbalsta, gan jāaizsargā digitālā brīvība un brīvā tirdzniecība;
19. prasa visos nolīgumos ar trešām valstīm iekļaut klauzulas, kurās skaidri būtu noteikta nepieciešamība veicināt, garantēt ievērot digitālās brīvības, tīkla neitralitāti, necenzētu un neierobežotu piekļuvi internetam, tiesības uz privātumu un datu aizsardzību;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

20. mudina ES iestāties pret cilvēktiesību aizstāvju izmantotās šifrēšanas, cenzūras apiešanas un privātuma aizsardzības rīku kriminalizāciju, atsakoties ierobežot šifrēšanas izmantojumu ES, un paust iebildumus trešo valstu valdībām, kuras vērs šādas apsūdzības pret cilvēktiesību aizstāvjiem;

21. mudina ES iestāties pret šifrēšanas, cenzūras apiešanas un privātuma aizsardzības rīku izmantošanas kriminalizāciju, atsakoties ierobežot šifrēšanas izmantojumu ES un paužot iebildumus trešo valstu valdībām, kuras kriminalizē šādu rīku izmantošanu;

22. uzsver, ka efektīvā ES attīstības un cilvēktiesību politikā ir nepieciešama integrēta pieeja IKT un ir jānovērš digitālā plaisa, nodrošinot pamata tehnoloģisko infrastruktūru, atvieglojot piekļuvi zināšanām un informācijai, lai veicinātu digitālās prasmes, veicinot atklātu standartu izmantošanu attiecībā uz dokumentiem unattiecīgā gadījumā izmantojot bezmaksas un atklātā pirmkoda programmatūru, lai nodrošinātu atklātību un pārredzamību (jo īpaši publiskajā sektorā) — tostarp datu aizsardzības nodrošināšanu digitālajā jomā visā pasaulē —, kā arī IKT potenciālo risku un ieguvumu labāku izpratni;

23. aicina Komisiju atbalstīt digitālo šķēršļu novēršanu personām ar invaliditāti; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai ES politikas mērķis cilvēktiesību attīstības un veicināšanas jomā pasaulē būtu mazināt digitālo plaisu personām ar invaliditāti un nodrošināt plašāku tiesību satvaru, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi zināšanām, digitālo līdzdalību, iekļaušanu jaunajās ekonomiskajās un sociālajās iespējās, ko piedāvā internets;

24. uzsver, ka cilvēktiesību pārkāpumu pierādījumu likumīga digitāla vākšana un izplatīšana var sniegt ieguldījumu vispasaules cīņā pret nesodāmību un terorismu; uzskata, ka šādiem materiāliem pienācīgi pamatotos gadījumos vajadzētu būt pieņemamiem kā pierādījumiem tiesvedībā saskaņā ar starptautiskajām (kriminālajām) tiesībām un atbilstoši starptautiskiem, reģionāliem un konstitucionāliem drošības pasākumiem; iesaka izveidot mehānismus starptautisko krimināltiesību jomā tādu procedūru ieviešanai, ar kuru palīdzību šādi dati tiktu autentificēti un vākti, lai tos izmantotu par pierādījumiem tiesvedībā;

25. pauž nožēlu par to, ka privātpersonas, uzņēmumi un iestādes trešās valstīs pārdod un var izmantot ES izgatavotas informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un pakalpojumus ar konkrētu nolūku pārkāpt cilvēktiesības, īstenojot cenzūru, masveida novērošanu, bloķēšanu, pārtveršanu, uzraudzību un pilsoņu un to darbību izsekošanu (mobilo) tālrunu tīklos un internetā; pauž bažas par to, ka daži ES uzņēmumi, iespējams, nodrošina tehnoloģijas un pakalpojumus, kas ļauj veikt šādus cilvēktiesību pārkāpumus;

26. norāda, ka Eiropas Savienības, tās dalībvalstu un trešo valstu drošības apdraudējumu bieži rada personas vai nelielas grupas, kas izmanto digitālos komunikācijas tīklus, lai plānotu un īstenotu uzbrukumus, un ka ir pastāvīgi jāpārskata un jāatjaunina rīki un taktika, kas ir vajadzīga šādu draudu novēršanai;

27. uzskata, ka masveida novērošana, ko neattaisno augstāks teroristu uzbrukumu un draudu risks, ir nepieciešamības un proporcionālītātes principa un līdz ar to cilvēktiesību pārkāpums;

28. mudina dalībvalstis atbalstīt pilnīgu demokrātisko kontroli pār izlūkdienestu darbībām trešās valstīs, pārliecināties, ka šie dienesti pilnībā ievēro tiesiskumu, un nodrošināt, ka dienesti un personas, kas ir veikušas nelikumīgas darbības, tiek sauktas pie atbildības;

29. mudina dalībvalstis, ņemot vērā paplašināto sadarbību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un trešām valstīm (tostarp izmantojot digitālo novērošanu), nodrošināt šo aģentūru un to veikto darbību demokrātisko kontroli, īstenojot atbilstošu iekšēju, izpildvaras, tiesu iestāžu un neatkarīgu parlamentāro pārraudzību;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

30. uzsver, ka ES tiesību aktos būtu jāpieņem korporatīvās sociālās atbildības principi un cilvēktiesību plānošanas kritēriji — tehnoloģiski risinājumi un inovācijas, ar ko aizsargā cilvēktiesības, —, lai nodrošinātu, ka interneta pakalpojumu sniedzēji (IPS), programmatūras izstrādātāji, aprīkojuma ražotāji, sociālie tīkli/mediji, mobilo sakaru operatori un citi ņem vērā galalietotāju cilvēktiesības pasaules mērogā;

31. mudina ES nodrošināt labāku pārredzamību attiecībās starp mobilo sakaru operatoriem vai IPS un valdībām un aicināt nodrošināt šādu pārredzamību ES attiecībās ar trešām valstīm, pieprasot, lai operatori un IPS katru gadu publicē detalizētus pārredzamības ziņojumus, tostarp ziņojumus par darbībām, kuru veikšanu pieprasījušas iestādes, kā arī finanšu attiecībām starp publiskā sektora iestādēm un operatoriem/IPS;

32. atgādina uzņēmumiem par to pienākumu savās globālajās darbībās ievērot cilvēktiesības neatkarīgi no tā, kur atrodas lietotāji un vai mītnes valsts pati pilda savas saistības cilvēktiesību jomā; aicina IKT uzņēmumus, jo īpaši tos, kuri bāzēti ES, īstenot ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus, tostarp izstrādājot uzticamības pārbaudes politiku un riska pārvaldības pasākumus, kā arī nodrošinot efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus gadījumiem, kad to darbība ir izraisījusi vai veicinājusi negatīvu ietekmi cilvēktiesību jomā;

33. uzsver nepieciešamību efektīvāk īstenot un uzraudzīt ar IKT saistītos ES noteikumus un sankcijas, tostarp izmantojot visaptverošus mehānismus, lai nodrošinātu, ka visas puses, tostarp dalībvalstis, ievēro tiesību aktus un ka tiek saglabāti vienlīdzīgi konkurences apstākļi;

34. uzsver faktu, ka pamattiesību ievērošana ir būtisks elements sekmīgā terorisma apkarošanas politikā, tostarp digitālās novērošanas tehnoloģiju izmantošanā;

35. atzinīgi vērtē 2013. gada decembrī pieņemto Vasenāras vienošanās lēmumu par eksporta kontroles pasākumiem novērošanas, tiesībaizsardzības un izlūkdatu vākšanas rīku, kā arī tīkla novērošanas sistēmu jomā; atgādina, ka ES divējādā izmantojuma režīms, proti, ES Divējādā lietojuma regula, joprojām ir ļoti nepilnīga attiecībā uz efektīvu un sistemātisku kontroli pār kaitīgu IKT tehnoloģiju eksportu uz nedemokrātiskām valstīm;

36. sakarā ar gaidāmo divējāda lietojuma politikas pārskatīšanu un atjaunošanu mudina Komisiju nekavējoties iesniegt priekšlikumu par pārdomātu un efektīvu politiku, kā ierobežot un regulēt ar tā dēvēto divējāda lietojuma tehnoloģiju ieviešanu un izmantošanu saistīto pakalpojumu komerciālo eksportu, paredzot noteikumus par IKT preču un pakalpojumu potenciāli kaitīgu eksportu uz trešām valstīm, kā noteikts Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2014. gada aprīļa kopīgajā paziņojumā; aicina Komisiju iekļaut efektīvus aizsargpasākumus, lai nepieļautu, ka šie eksporta kontroles pasākumi negatīvi ietekmē pētniecību, tostarp zinātnisko un IT drošības pētniecību;

37. uzsver, ka Komisijai vajadzētu būt iespējai ātri palīdzēt uzņēmumiem, kas šaubās, vai pieteikties eksporta licencei, sniedzot precīzu un aktuālu informāciju par iespējamo tirdzniecības darījumu likumību vai potenciāli kaitīgo ietekmi;

38. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus nolūkā pārskatīt to, kā varētu izmantot ES standartus IKT jomā, lai novērstu potenciāli kaitīgu ietekmi, kas varētu būt šādu tehnoloģiju vai citu pakalpojumu eksportam uz trešām valstīm, kurās likumīgas datu pārtveršanas jēdziena nozīmi nevar uzskatīt par identisku Eiropas Savienībā lietotajām šā jēdziena nozīmēm vai kurās, piemēram, ir slikts cilvēktiesību stāvoklis vai nepastāv tiesiskums;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

39. atkārtoti apstiprina, ka, novērtējot gadījumus, kad divējāda lietojuma tehnoloģijas izmantotas veidā, kas varētu ierobežot cilvēktiesības, par prevalējošiem ir jāuzskata ES standarti, jo īpaši ES Pamattiesību harta;
40. prasa izstrādāt politiku, kas regulētu nulles dienas izmantojumu un ievainojamības tirdzniecību, lai nepieļautu, ka tos izmanto kibernetiskos uzbrukumus vai neatļautā piekļuvē iekārtām, kas noved pie cilvēktiesību pārkāpumiem, nodrošinot, ka šādi noteikumi būtiski neietekmē akadēmisko un cita veida *bona fide* pētniecību par drošības jautājumiem;
41. pauž nosodījumu par to, ka daži Eiropas uzņēmumi un starptautiski uzņēmumi, kuri, darbojoties ES, pārdod divējāda lietojuma tehnoloģijas, kas var negatīvi ietekmēt cilvēktiesības, sadarbojas ar režīmiem, kuri pārkāpj cilvēktiesības;
42. mudina Komisiju publiski izslēgt šādus uzņēmumus no ES publiskā iepirkuma procedūrām, nepiešķirt tiem pētniecības un izstrādes finansējumu un jebkādu citu finansiālo atbalstu;
43. aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību cilvēktiesību aspektiem tehnoloģiskā aprīkojuma publiskā iepirkuma procesos, jo īpaši valstīs, kurās šajā jomā tiek īstenota neuzticama prakse;
44. aicina Komisiju un Padomi interneta pārvaldības forumos aktīvi atbalstīt atvērtu internetu, daudzpusēju ieinteresēto personu lēmumu pieņemšanas procedūras, tīkla neitralitāti, digitālās brīvības un datu aizsardzības pasākumus trešās valstīs;
45. nosoda šifrēšanas protokolu un produktu vājināšanu un graušanu, ko jo īpaši veic izlūkdienesti, kuri vēlas pārtvert šifrētu komunikāciju;
46. brīdina nepieļaut tiesībaizsardzības privatizāciju ar interneta uzņēmumu un IPS starpniecību;
47. aicina precizēt normas un standartus, ko privātā sektora dalībnieki izmanto savu sistēmu izstrādē;
48. atgādina, ka ir svarīgi izvērtēt kontekstu, kurā tehnoloģijas tiek izmantotas, lai pilnībā izprastu to ietekmi uz cilvēktiesībām;
49. skaidri aicina atbalstīt rīkus, kas sniedz iespēju izmantot internetu anonīmi un/vai ar pseidonīmu, un apstrīd vienpusīgo viedokli, ka šādus rīkus izmanto vien nelikumīgām darbībām, nevis cilvēktiesību aktivistu rīcības spējas stiprināšanai ES un ārpus tās;
50. mudina Padomi, Komisiju un EĀDD izstrādāt pārdomātu un efektīvu politiku, ar ko regulētu divējāda lietojuma tehnoloģiju eksportu, starptautiskā līmenī daudzpusējo eksporta kontroles režīmu ietvaros un citās starptautiskās struktūrās risinot problēmu saistībā ar IKT produktu un pakalpojumu eksportu, kas var radīt kaitējumu;
51. uzsver, ka regulējuma izmaiņas, kuru mērķis ir palielināt eksporta kontroles pasākumu efektivitāti attiecībā uz nemateriālu tehnoloģiju nodošanu, nedrīkst kavēt likumīgu pētniecību un informācijas pieejamību un apmaiņu un ka iespējamajiem pasākumiem, piemēram, ES vispārējo eksporta atļauju izmantošanai attiecībā uz divējāda lietojuma pētniecību, nevajadzētu atturoši ietekmēt personas un MVU;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

52. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai spēkā esošā un turpmākā eksporta kontroles politika neierobežotu likumīgi darbojošos drošības jautājumu pētnieku darbības un lai eksporta kontroles pasākumi tiktu piemēroti labticīgi un tikai skaidri noteiktām tehnoloģijām, kuras paredzēts izmantot masveida novērošanas, cenzūras, bloķēšanas vai pārtveršanas nolūkos vai ar mērķi novērot un izsekot iedzīvotājus un viņu darbības (mobilo) telefonsakaru tīklos;
53. atgādina, ka režģtīkla *ad hoc* bezvadu tehnoloģijas sniedz lielas iespējas nodrošināt rezerves tīklus apvidos, kuros internets nav pieejams vai ir bloķēts, un var veicināt progresu cilvēktiesību jomā;
54. aicina Komisiju izveidot neatkarīgu ekspertu grupu, kas varētu veikt novērtējumu par spēkā esošo ES IKT standartu ietekmi cilvēktiesību jomā, lai sniegtu ieteikumus par pielāgojumiem, kas stiprinās cilvēktiesību aizsardzību, jo īpaši sistēmu eksporta gadījumā;
55. atzīst, ka tehnoloģiju attīstība rada sarežģījumus tiesību sistēmām, kuras ir jāpielāgo jaunajiem apstākļiem; uzsver, ka ir svarīgi, lai likumdevēji pievērstu lielāku uzmanību ar digitālo ekonomiku saistītajām problēmām;
56. aicina Komisiju iesaistīt pilsonisko sabiedrību, kā arī neatkarīgos ekspertus, tostarp drošības jautājumu pētniekus, IKT jomā trešās valstīs, lai gūtu aktuālas specializētas zināšanas, kas ļautu izstrādāt nākotnes vajadzībām piemērotu politiku;
57. uzsver, ka ir jāizvairās no neparedzētām sekām, piemēram, ierobežojumiem vai atturošas iedarbības, kas skar zinātnisko un citu veidu *bona fide* pētniecību un izstrādi, informācijas apmaiņu un pieejamību, drošības kompetences pilnveidi vai tādu tehnoloģiju eksportu, ar kurām var sekmēt nepieciešamo digitālo prasmju iegūšanu un cilvēktiesības;
58. uzskata, ka valdību un privātā sektora dalībnieku pasaules mēroga sadarbībai digitālajā jomā, tostarp Interneta pārvaldības forumam, ir vajadzīga skaidra kontrole un līdzsvars un tā nedrīkst mazināt demokrātisko un tiesisko pārraudzību;
59. norāda, ka brīvprātīga rīcība nav pietiekama un ka ir nepieciešami saistoši pasākumi, kas pamudinātu uzņēmumus pirms produktu pārdošanas novērtēt cilvēktiesību ievērošanas stāvokli attiecīgajā valstī, kā arī novērtēt ietekmi, kāda to tehnoloģijām varētu būt uz cilvēktiesību aizstāvjiem un valdības kritiķiem;
60. uzskata, ka ir jāpārbauda īpaši jutīgu preču eksports, pirms tās izved no ES, un pārkāpumu gadījumos jāpiemēro sankcijas;
61. pieprasa, lai katrai personai būtu tiesības uz šifrēšanu un lai tiktu izveidoti šifrēšanai nepieciešamie apstākļi; uzskata, ka kontrole jāuztic galapatērētājiem, kam būs vajadzīgas attiecīgās prasmes, lai šo kontroli pienācīgi īstenotu;
62. pieprasa kā pašsaprotamu normu visos sakaru pakalpojumos ieviest galšifrēšanas standartus, lai apgrūtinātu valdību, slepeno dienestu un novērošanas struktūru iespējas lasīt saturu;
63. uzsver valstu izlūkdienestu īpašo pienākumu panākt uzticamību un pieprasa pārtraukt masu novērošanu; uzskata, ka Eiropas iedzīvotāju novērošana, ko veic iekšzemes un ārvalstu izlūkdienestī, ir jāapspriež (?) un jāizbeidz;
64. iebilst pret Eiropas novērošanas tehnoloģiju un cenzūras instrumentu pārdošanu un izplatīšanu autoritāriem režīmiem, kuros nepastāv tiesiskums;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

65. pieprasa paplašināt ziņotāju starptautisko aizsardzību un mudina dalībvalstis pieņemt likumus, kas aizsargātu ziņotājus;
 66. pieprasa iecelt ANO sūtni digitālo brīvību un datu aizsardzības jautājumos un paplašināt ES cilvēktiesību komisāra darbības jomu, lai tehnoloģijas tiktu vērtētas arī no cilvēktiesību aspekta;
 67. pieprasa ieviest pasākumus, kas nodrošinātu aktīvistu, žurnālistu un iedzīvotāju privātuma aizsardzību visā pasaulē un viņu iespēju sazināties, izmantojot internetu;
 68. uzsver, ka interneta pieejamība būtu jāatzīst par vienu no cilvēktiesībām, un pieprasa īstenot pasākumus digitālās plaisas likvidēšanai;
 69. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un EĀDD.
-

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0289

ES finanšu interešu aizsardzība — virzība uz tādu kopējās lauksaimniecības politikas pārbaūžu ieviešanu, kas vērstas uz darbības rezultātu uzlabošanu**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību — virzība uz tādu kopējās lauksaimniecības politikas pārbaūžu ieviešanu, kas vērstas uz darbības rezultātu uzlabošanu (2014/2234(INI))**

(2017/C 316/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas atzinumu Nr. 1/2012 par atsevišķiem regulu priekšlikumiem saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku 2014.–2020. gada posmā,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas atzinumu Nr. 2/2004 par “vienotas revīzijas” modeli,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 16/2013 “Vienotās revīzijas (*single audit*) novērtējums un Komisijas paļaušanās uz dalībvalstu revīzijas iestāžu darbu kohēzijas jomā”,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta 2013. gada darbības pārskatu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A8-0240/2015),
- A. tā kā pēc divām kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformu kārtām noteikumi ir kļuvuši daudzveidīgāki un sarežģītāki;
- B. tā kā sarežģītāki noteikumi rada vairāk kļūdu praksē;
- C. tā kā, lai KLP īstenošana būtu efektīva, ir nepieciešams sasniegt KLP mērķus un vienlaikus nodrošināt savstarpēju sapratni un uzticēšanos starp visām ES iestādēm un valstu un reģionālajām struktūrām;
- D. tā kā efektīvākai un iedarbīgākai KLP reformai ir nepieciešama vienkāršošana un mazāka birokrātija, lai sasniegtu KLP mērķus;
- E. tā kā ar pārbaudēm un iesaistīto personu un lauksaimnieku konsultēšanu saistītās izmaksas dalībvalstīs patlaban tiek lēstas EUR 4 miljardu apmērā gadā un ir domājams, ka tās, gluži tāpat kā kļūdu līmenis, varētu palielināties, īstenojot jaunāko KLP reformu un jo īpaši — ieviešot ekoloģizācijas pasākumus;
- F. tā kā 2013. gada reformas rezultātā ir ievērojami mainījušās prasības attiecībā uz to, kādi dati lauksaimniekiem ir jāiesniedz kopā ar pieteikumiem un pamatojot pieprasījumus, un ir ieviestas jaunas prasības, kuru gadījumā pastāv risks, ka sākotnējā to apguves un pielāgošanās posmā palielināsies kļūdu līmenis;
- G. tā kā ir svarīgi, lai tirgus dalībnieki netiktu apgrūtināti ar nesamērīgi daudzām pārbaudēm;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- H. tā kā, lai KLP īstenošana būtu efektīva, ir nepieciešams sasniegt KLP mērķus un vienlaikus nodrošināt savstarpēju sapratni un uzticēšanos starp visām ES iestādēm un valstu un reģionālajām struktūrām;
- I. tā kā lauksaimnieki tiek motivēti sniegt tādus pakalpojumus kā ainavu veidošana, lauksaimniecības zemes bioloģiskās daudzveidības un klimata stabilitātes nodrošināšana, lai gan šādiem pakalpojumiem nav tirgus vērtības;
- J. tā kā pašreizējās pārbaužu izmaksas un ieinteresēto personu un lauksaimnieku konsultēšanas izmaksas dalībvalstīs varētu tikt lēstas EUR 4 miljardu apmērā; uzsver, ka ir jāsamazina pārbaužu izmaksas un ar tām saistītais birokrātiskais slogs;
- K. tā kā uz darbības rezultātu uzlabošanu vērstas pārbaudes var kļūt par noderīgu metodi, savukārt administratīvajām struktūrām ir vajadzīga stabilitāte un atbalstoša pieeja, lai attiecībā ar galīgajiem atbalsta saņēmējiem veidotu uzticēšanos; tomēr atgādina, ka Eiropas Savienībā nav iespējams ieviest universālu sistēmu, kas būtu piemērojama visām dažādā veida un lieluma lauku saimniecībām;
- L. tā kā ar iepriekšējo kopējās lauksaimniecības politikas reformu ieviesto ekoloģizācijas pasākumu mērķis bija uzlabot lauksaimniecības ilgtspējību, izmantojot dažādus instrumentus:
- vienkāršotu un mērķtiecīgāku savstarpējo atbilstību;
 - zaļos tiešos maksājumus un brīvprātīgus pasākumus, kas labvēlīgi ietekmē vidi un klimata pārmaiņas lauku attīstībā;
- M. tā kā Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāts ⁽¹⁾ uzskatīja par nepieciešamu sniegt 51 atrunu attiecībā uz dažām maksājumu aģentūrām,
1. piekīt Eiropas Revīzijas palātas viedoklim, ka “kopējās lauksaimniecības politikas izdevumu procedūras [2014.–2020. gadam] joprojām ir sarežģītas” ⁽²⁾; tomēr atgādina, ka iemesls, kāpēc KLP ir tik sarežģīta, ir Eiropas lauksaimniecības daudzveidība un ka vienkāršošanas rezultātā nedrīkst tikt likvidēti līdz šim pieņemtie instrumenti;
 2. prasa KLP padarīt mazāk birokrātisku, tiecoties panākt zemāku kļūdu līmeni, un izveidot instrumentus, ar kuru palīdzību būtu iespējams nošķirt kļūdas no krāpšanās;
 3. prasa, novērtējot pārbaužu rezultātus un nosakot iespējamās sankcijas, atšķirīgi attiekties pret nolaidīgām, bez nodoma pieļautām kļūdām un pret krāpšanas gadījumiem, jo nolaidīgi pieļautu kļūdu rezultātā parasti netiek nodarīts finansiāls kaitējums nodokļu maksātājiem;
 4. prasa, lai KLP būtu mazāk birokrātiska, lai to būtu iespējams īstenot un skaidri interpretēt, tiecoties panākt zemāku kļūdu līmeni un izveidot instrumentus, ar kuru palīdzību būtu iespējams nošķirt kļūdas no krāpšanās, vienlaikus nodrošinot, ka lauksaimnieki joprojām spēj saražot vitāli nepieciešamos pārtikas produktus, kas ir šīs politikas galvenais jautājums; uzskata, ka turpmāki pasākumi sarežģītības mazināšanai un KLP racionalizēšanai ir viens no galvenajiem faktoriem, lai lauksaimniecības nozarei piesaistītu jaunus dalībniekus un arī paturētu viņus un viņu prasmes nozarē, tā nodrošinot ES lauksaimniecības nozarei plaukstošas nākotnes izredzes; sagaida, ka labāka regulējuma programmā šajā sakarībā tiks paredzēti stingri pasākumi; atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu par vienu mēnesi pagarināt tiešo maksājumu pieteikumu iesniegšanas termiņu un uzskata, ka tas ir solis, kas ļaus samazināt KLP kļūdu līmeni;
 5. mudina sniegt skaidrākas norādes gan valstu iestādēm, gan lauksaimniekiem, lai mazinātu kļūdu līmeni;

⁽¹⁾ 2013. gada darbības pārskats, Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāts.

⁽²⁾ Eiropas Revīzijas palātas atzinums Nr. 1/2012 par atsevišķiem regulu priekšlikumiem saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku 2014.–2020. gada posmā.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

6. atbalsta Komisijas iniciatīvu vienkāršot KLP, nekavējoties izskatot pasākumus, kurus iespējams strauji īstenot, jo tas nāktu par labu lauksaimniekiem, maksājumu aģentūrām, ES iestādēm un nodokļu maksātājiem; turklāt mudina, lai, veicot termiņa vidusposma pārskatīšanu, tiktu ierosināti un izskatīti grozījumi arī leģislatīvajā pamataktā, kuri attiektos uz reformu nākamajam finansēšanas periodam;
7. pauž bažas, ka Revīzijas palātas konstatētais kļūdu īpatsvars kopējās lauksaimniecības politikas tiešo maksājumu jomā 2014.–2020. gada laikposmā, visticamāk, palielināsies, jo īpaši sakarā ar to, ka nākamā savstarpējās atbilstības pamatsistēma vēl neatbilst šīs politikas nevajadzīgas sarežģītības līmeņa samazinājumam attiecībā uz pārvaldības iestādēm vai līdzekļu saņēmējiem;
8. atgādina, ka Parlaments un Revīzijas palāta ir bieži uzsvēruši, ka ir jārod pareizais līdzsvars starp mazāku administratīvo slogu un efektīvu finanšu kontroli;
9. norāda, ka kopējās lauksaimniecības politikas pārbaūžu izmaksas jau tagad veido EUR 4 miljardus gadā un ka tās ir saistītas ar 50 miljoniem darījumu ar lauksaimniecībai paredzēto budžetu aptuveni EUR 58 miljardu apmērā;
10. atzinīgi vērtē to, ka Komisija dod priekšroku jaunajai KLP vienkāršošanai un ka tā ierosina vispirms vienkāršot vairākus deleģētos un īstenošanas aktus;
11. stingri atbalsta kvalitātes uzlabošanu un konsekventas pārbaudes, nevis to, lai dalībvalstis, Komisija un Revīzijas palāta palielinātu pārbaūžu skaitu lauksaimniecības jomā;
12. uzsver arī to, ka pārbaudes ir garantija tam, lai nauda, kas paredzēta ES budžetā KLP instrumentu finansēšanai, tiktu izlietota pareizi;
13. atgādina, ka vienotās revīzijas plāna mērķis ir ieviest vienotu revīziju ķēdi, sākot ar galīgajiem saņēmējiem līdz Eiropas Savienības iestādēm;
14. pauž nožēlu par to, ka vienotā revīzijas ķēde vēl nedarbojas un ka dalībvalstu izveidoto pārbaūžu sistēmu sniegtās iespējas netiek izmantotas pilnībā; atgādina dalībvalstīm par to pienākumu efektīvi īstenot pirmā līmeņa pārbaudes, vienlaikus samazinot slogu lauksaimniekiem, un par pašreizējām iespējām ieviest elastīgumu pārbaūžu organizēšanā;
15. mudina Komisiju un dalībvalstis piemēram noteikt veidus, kā optimizēt un apvienot ar KLP saistītās pārbaudes, lai izraudzītie saņēmēji visos iespējamajos gadījumos tiktu pārbaudīti tikai vienreiz gadā;
16. uzsver, ka, pamatojoties uz Eiropas Revīzijas palātas 2013. finanšu gada pārskatu:
 - a) iespējamākais kļūdu īpatsvars tiešo maksājumu jomā būtu bijis par 1,1 % zemāks, un tādējādi tas būtu salīdzinoši tuvu būtiskuma sliekšnim 2 % apmērā, ja valstu iestādes būtu izmantojušas tām pieejamo informāciju, lai šīs kļūdas vismaz daļēji novērstu, atklātu un izlabotu ⁽¹⁾;
 - b) iespējamāko kļūdu īpatsvaru lauku attīstības jomā varētu samazināt līdz 2 %, ja dalībvalstu iestādes būtu izmantojušas visu tām pieejamo informāciju, lai kļūdas novērstu, atklātu un izlabotu ⁽²⁾;
17. pauž nožēlu par to, ka Komisijai nācās paaugstināt maksājumu aģentūru paziņoto kļūdu īpatsvara rādītāju 42 no 68 maksājumu aģentūrām, kuru gadījumā atlikušais kļūdu īpatsvars pārsniedza 2 %, neraugoties uz to, ka gandrīz visas maksājumu aģentūras, kurām uzticēti tiešie maksājumi, bija akreditētas un sertifikācijas iestāžu apstiprinātas un ka 2013. gadā sertifikācijas iestādes bija sniegušas pozitīvu atzinumu par 79 no 82 maksājumu aģentūru sagatavotajām ticamības deklarācijām;

⁽¹⁾ Skatīt Revīzijas palātas 2013. gada pārskata 3.8. punktu.

⁽²⁾ Skatīt Revīzijas palātas 2013. gada pārskata 4.8. punktu.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

18. sagaida, ka jaunais uzdevums, kas sertifikācijas iestādēm uzticēts ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 un Regulu (ES) Nr. 1306/2013, uzlabos dalībvalstu paziņoto datu ticamību attiecībā uz to, kā tās pārvalda ES lauksaimniecības fondu līdzekļus;
19. aicina Komisiju izdarīt grozījumus sertifikācijas struktūrām izdotajās pamatnostādnēs nolūkā stingrāk uzraudzīt, kā tiek apkopoti statistikas ziņojumi;
20. atkārtoti prasa Komisijai izstrādāt priekšlikumus ar mērķi piemērot sankcijas maksājumu aģentūrām par nepatiesiem vai nepareiziem ziņojumiem, turklāt ņemot vērā trīs aspektus, proti, pārbaūžu statistiku, maksājumu aģentūru ziņojumus un sertifikācijas iestāžu darbību; prasa Komisijai piešķirt pilnvaras atsaukt maksājumu aģentūru akreditāciju gadījumos, ja pieļauti nopietni sagrozījumi;
21. sagaida, ka Komisija nekavējoties pilnībā izmantos KLP vienkāršošanas procesa sniegtās iespējas, jo īpaši attiecībā uz apgrūtinotajiem un sarežģītajiem noteikumiem, kas reglamentē savstarpējo atbildību un ekoloģizāciju, kura ietekmē lauksaimniekus visā Eiropā;
22. atbalsta Komisijas iniciatīvu vienkāršot KLP, nekavējoties apsverot pasākumus, kurus iespējams strauji īstenot, jo tas nāktu par labu lauksaimniekiem, maksājumu aģentūrām, ES iestādēm un nodokļu maksātājiem; turklāt mudina nākt klajā ar priekšlikumiem attiecībā uz grozījumu izdarīšanu leģislatīvajā pamatā; aicina Komisiju nākt klajā ar konkrētiem KLP vienkāršošanas priekšlikumiem, ņemot vērā lauksaimniecības nozari pārstāvošo ieinteresēto personu paustos viedokļus;
23. atbalsta vienotas revīzijas pastiprināšanu un stingrāku īstenošanu, kuras laikā tiktu koordinēti dažādo iestāžu veiktie pārbaūžu pasākumi, un prasa mazināt no revīzijām izrietošo administratīvo slogu, lai lauksaimniekiem visa piemērojamā regulējuma kontekstā viena gada laikā nebūtu jāsaskaras ar vairākiem atsevišķiem kompetento struktūru apmeklējumiem vai daudzkārtējām Komisijas un Revīzijas palātas veiktām pārbaudēm, jo, samazinot pārbaūžu skaitu, tiktu mazināts lauksaimniekiem uzliktais slogs; prasa apvienot sertifikācijas iestāžu un citu dalībvalstu struktūru veiktos revīzijas uzdevumus un pārbaudes; norāda, ka padomi, kas lauksaimniekiem sniegti valstu iestāžu un Komisijas sagatavotajās pamatnostādnēs par KLP īstenošanu, bieži vien ir pretrunā ar Revīzijas palātas izmantotajiem novērtēšanas kritērijiem, kā rezultātā tiek piemēroti negaidīti un nesamērīgi naudas sodi;
24. atbalsta integrētu pieeju pārbaudēm, proti, to, ka visas nepieciešamās pārbaudes vienā lauku saimniecībā iespēju robežās tiktu īstenotas vienlaikus, lai tādējādi varētu samazināt uz vietas notiekošo revīzijas apmeklējumu skaitu un ar tiem saistītās finansiālās izmaksas, laika patēriņu un slogu administrācijai un lauksaimniekiem un racionalizēt pārbaūžu procesu;
25. atgādina Komisijai, ka ar sarežģītu regulējumu saistīto neapzināto kļūdu radītais risks neizbēgami apdraud līdzekļu saņēmējus; prasa attiecībā uz sankcijām īstenot saprātīgu, samērīgu un efektīvu politiku, lai atbalstītu minēto pieeju, piemēram, novērst dubultu sankcionēšanu par vienu un to pašu kļūdu gan saistībā ar maksājumu shēmu, gan savstarpējo atbildību;
26. uzskata — lai nodrošinātu raitu projektu īstenošanu, maksājumus nevajadzētu pārtraukt gadījumos, kad konstatētas mazsvarīgas un/vai kancelejskas kļūdas;
27. prasa Komisijai, dalībvalstīm un Revīzijas palātai turpināt uz risku balstītu revīzijas stratēģiju izstrādi, iekļaujot tajās visus svarīgos datus, tostarp iepriekš identificējot tos, kuriem katrā konkrētajā politikas jomā ir labākie/sliktākie rādītāji;
28. uzsver, ka būtu jāizstrādā kritēriji, lai noteiktu, kurām dalībvalstīm ir konstatēti labākie un sliktākie rādītāji;
29. atgādina, ka atkarībā no konkrētās politikas jomas ļoti daudzas dalībvalstis var uzskatīt par tādām, kurām ir "vissliktākie rezultāti" ES fondu pārvaldības ziņā;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

30. stingri uzstāj, ka darbības rādītāju definīcijā attiecībā uz pārbaudēm būtu jābalstās uz kontrolsarakstu un galvenokārt būtu jāiekļauj dalībvalstu pārbauzu un administratīvo sistēmu kvalitāte, proti, pārvaldības un sertifikācijas iestāžu efektivitāte, konsekvence un uzticamība;
31. uzskata, ka dalībvalstis, kurām ir vislabākie darbības rādītāji katrā politikas jomā, būtu jāatalgo, samazinot tām piemērojamās Savienības pārbaudes;
32. uzskata, ka uz darbības rezultātu uzlabošanu vērstu pārbauzu izstrāde un piemērošana nekādā gadījumā nedrīkstētu būt par iemeslu lielākai nedrošībai attiecībā uz ES pārtikas apgādi;
33. aicina dalībvalstis ar labākajiem rezultātiem dalīties pieredzē ar dalībvalstīm, kurām ir sliktākie rezultāti;
34. prasa Komisijai rosināt paraugprakses apmaiņu, lai nodrošinātu iespējami raitāku pārbauzu norisi un iespējami mazāk traucējumu lauksaimniekiem;
35. norāda, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību 59. panta 5. punktu "dalībvalstis nodrošina uz vietas veicamo pārbauzu minimālo daudzumu, kas nepieciešams efektīvai risku pārvaldībai, nepieciešamības gadījumā palielinot pārbauzu minimālo daudzumu; dalībvalstis var samazināt minēto minimālo daudzumu, ja vadības un pārbauzu sistēmas darbojas pienācīgi un kļūdu īpatsvars saglabājas pieņemamā līmenī";
36. prasa Komisijai turpināt noteikt Regulas (ES) Nr. 1306/2013 59. panta 5. punktā minēto pieņemamo līmeni un šajā sakarībā uzsākt dialogu ar Parlamentu un Eiropas Revīzijas palātu;
37. mudina dalībvalstis turpināt izstrādāt e-pārvaldes iniciatīvas, lai vidējā termiņā vai ilgtermiņā samazinātu kļūdu īpatsvaru, novēršot kļūdas piemērošanas posmā; aicina Komisiju un dalībvalstis ievērot termiņu, kā paredzēts Kopīgo noteikumu regulas 122. panta 3. punktā, lai projektu iesniegšanā, pārvaldībā un kontrolē pārietu uz e-kohēziju; uzskata, ka pilnīga datu pārredzamība un pieejamība ir būtiski svarīga, lai novērstu un apkarotu nelikumības; šajā sakarībā aicina Komisiju visu saņēmēju sniegto dokumentu publicēšanu noteikt par obligātu;
38. pauž pārliecību, ka ātra platjoslas interneta pārklājuma pilnīga nodrošināšana lauku apvidos, vienlaikus ievērojami uzlabojot izpratni un rīkojot apmācību par tā lietošanu, būs būtisks instruments, ar kura palīdzību panākt, lai visi lauksaimnieki spētu izmantot jaunākās KLP pieteikumu un pieprasījumu iesniegšanas sistēmas;
39. prasa turpināt centienus padarīt pieteikumu iesniegšanas sistēmas un veidlapas mazāk sarežģītas lauksaimniekiem un atbalsta pastiprinātu e-pārvaldes tehnoloģiju izmantojumu dalībvalstīs, lai tādējādi novērstu kļūdu pieļaušanu pieteikumu iesniegšanas gaitā, norādot, ka šajā sakarībā ir nepieciešams, lai atbalsta saņēmējiem būtu pieejams platjoslas internets; mudina Komisiju izveidot programmu vecākās paaudzes lauksaimnieku izglītošanas atbalstam; uzsver apjomīgos ieguldījumus platjoslas tīklos lauku apvidos un aicina dalībvalstis censties panākt pieteikšanās procesa digitalizāciju; atgādina — lai e-pārvaldes tehnoloģiju ieviešana norisinātos uzticami, dalībvalstīm šādas tehnoloģijas ir jāattīsta, jāfinansē vai jāpiespējam tām līdzfinansējums;
40. aicina dalībvalstis īstenot digitalizācijas programmas attiecībām starp valsts pārvaldes struktūrām un lauku saimniecībām, lai būtu iespējams izveidot vienotu attiecīgās lauku saimniecības lietu, kurā tiktu integrēti sinhroni pārvaldīti dati par audzētajām kultūrām; uzskata, ka, veicot šādu vienkāršošanu, tiktu apkopotī patlaban atsevišķi pārvaldītie aspekti (kultūraugu plāni, individuālie apdrošināšanas plāni un reģistrācijas žurnāli), jo lauku saimniecībām būtu jāsaņem tikai viena deklarācija, kura tiktu nosūtīta attiecīgajām valsts pārvaldes struktūrām, un tādējādi šo struktūru veiktās pārbaudes kļūtu efektīvākas un būtu iespējams samazināt kļūdu risku maksājumos un racionalizēt pārbaudes;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

41. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka valstu un reģionālās struktūras, kas nodarbojas ar jaunās KLP ieviešanu, efektīvi sazinās un sadarbojas, lai tas nāktu par labu lauksaimniekiem, kuri šo politiku īsteno uz vietas;
 42. uzskata, ka rūpniecisku, uz internetu balstītu risinājumu izstrāde un pieņemšana lauksaimniecības un pārbaužu jomā, jo īpaši attiecībā uz saņēmējiem un maksājumu aģentūrām paredzētiem integrētiem risinājumiem ilgtermiņā varētu nodrošināt vairākus ieguvumus; sagaida, ka tas pozitīvi ietekmēs pārbaužu saskaņotību, uzticamību un rentabilitāti; mudina Komisiju pieņemt un īstenot izmēģinājuma projektus šajā jomā; atgādina, ka šī pieeja ir atkarīga no dalībvalstu apņemšanās nodrošināt ātrus platjoslas savienojumus lauku apvidiem visā ES;
 43. aicina Komisiju sadarboties ar visām ieinteresētajām personām, tostarp (bet ne tikai) ar Revīzijas palātu, dalībvalstīm un finansējuma saņēmēju organizācijām, lai izstrādātu ilgtermiņa stratēģiju, kā ar politiku nesaistītā veidā novērst to, lai pēc turpmākajām KLP reformām un izmaiņām pamatā nepaliek nepalielinātos finansējuma saņēmējiem un pārbaužu veicējiem radītais slogs;
 44. prasa Komisijai, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. pantu izstrādājot priekšlikumu tiesību aktam saistībā ar ekoloģiski nozīmīgām platībām, ievērot kontrolējamības principu, kas jau ir spēkā lauku attīstības jomā;
 45. prasa Komisijai jautājumu par to, kā samazināt Regulas (ES) Nr. 1306/2013 59. pantā paredzēto minimālo pārbaužu skaitu, risināt minētās regulas 110. pantā paredzētajā novērtējuma ziņojumā par KLP uzraudzību un novērtēšanu;
 46. prasa Komisijai sagatavot projektu paziņojumam par iespēju ieviest uz rezultātiem balstītas pārvaldības sistēmas visās KLP jomās, jo īpaši attiecībā uz ieguldījumiem lauku attīstībā, lai uzsāktu debates ar visām ieinteresētajām personām nolūkā ieviest šo principu ES tiesību aktos;
 47. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, Eiropadomei un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0290

Ģimenes uzņēmumi Eiropā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par ģimenes uzņēmumiem Eiropā (2014/2210(INI))**

(2017/C 316/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas 2003. gadā noteiktos mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijas kritērijus,
 - ņemot vērā Komisijas rīcības plānu uzņēmējdarbības jomā 2020. gadam (COM(2012)0795),
 - ņemot vērā Komisijas ekspertu grupas 2009. gada ziņojumu “Pārskats par ģimenes uzņēmumu jautājumiem — pētniecība, politikas pasākumi un līdzšinējie pētījumi”,
 - ņemot vērā 2013. gada 5. februāra rezolūciju par finansējuma pieejamības uzlabošanu MVU ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas rūpniecības stiprināšanu konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Vispirms domāt par mazākajiem — Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “*Small Business Act*”” (COM(2008)0394),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0223/2015),
- A. tā kā īpašumtiesības tiek aizsargātas saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu;
- B. tā kā ģimenes uzņēmumi iepriekš ir snieguši ievērojamu ieguldījumu Eiropas tautsaimniecības atjaunošanā un tiem ir nozīmīga loma sociālās attīstības un ekonomikas izaugsmes veicināšanā, bezdarba mazināšanā, īpaši jauniešu vidū, un ieguldījumu cilvēkkapitālā sekmēšanā; tā kā vairākās paaudzēs darbojošies ģimenes uzņēmumi veicina tautsaimniecības stabilitāti; tā kā ģimenes uzņēmumiem parasti ir nozīmīga loma reģionālajā attīstībā nodarbinātības, zinātību nodošanas un reģionālās organizācijas ziņā; tā kā uz ģimenes uzņēmumiem vērsta politikas īstenošana varētu veicināt uzņēmējdarbību un motivēt Eiropas ģimenes dibināt savus uzņēmumus;
- C. tā kā saskaņā ar revidentu uzņēmuma “*Ernst and Young*” izdoto Ģimenes uzņēmumu gadagrāmatu 2014. gadam 85 % Eiropas uzņēmumu ir ģimenes uzņēmumi un tie nodrošina 60 % darbvietu privātajā sektorā;
- D. tā kā pastāv dažādu lielumu ģimenes uzņēmumi un tāpēc tie saskaras ar atšķirīgām grūtībām un problēmām;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0036.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0032.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- E. tā kā lielākā daļa ģimenes uzņēmumu ir MVU un tie var būt mazi, vidēji vai lieli, iekļauti vai neiekļauti publiski tirgotos uzņēmumu sarakstā; tā kā tie parasti tiek pielīdzināti MVU, neraugoties uz to, ka arī ļoti lielas starptautiskas korporācijas var būt ģimenes uzņēmumi; tā kā dažās ES dalībvalstīs dažu ģimenes uzņēmumu apgrozījums veido lielu daļu no visu uzņēmumu kopējā apgrozījuma un tādējādi dod nozīmīgu ieguldījumu darbavietu saglabāšanā, tostarp krīzes laikā, to radīšanā, izaugsmes nodrošināšanā un valsts ekonomikas panākumos; tā kā daudzi ģimenes uzņēmumi, kas vairs neatbilst MVU definīcijai, bet nav arī lielas korporācijas, neatbilst konkrēta finansējuma un attiecīgu administratīvo atvieglojumu saņemšanas prasībām; tā kā tas nepārprotami rada nevajadzīgu birokrātiju, kas, jo īpaši šādiem ģimenes uzņēmumiem ar vidēji lielu kapitālu, ir milzīgs slogs;
- F. tā kā ievērojams skaits ģimenes uzņēmumu darbojas vairākās valstīs, proti, ģimenes uzņēmuma modelim ir starptautiska dimensija;
- G. tā kā tiešie nodokļi un mantojuma tiesības ir dalībvalstu kompetencē un tā kā dažas dalībvalstis ir pieņēmušas pasākumus, lai atbalstītu ģimenes uzņēmumus un risinātu to problēmas;
- H. tā kā tiek uzskatīts, ka ģimenes uzņēmumiem ir raksturīga augsta integritāte un to saimnieciskās darbības pamatā ir attiecīgas vērtības, un tie ievieš augstus uzņēmuma sociālās atbildības standartus attiecībā uz darbiniekiem un vidi, kas rada arī labvēlīgus apstākļus ģimenes un darba dzīves līdzsvarošanai; tā kā ģimenes uzņēmumi parasti nodrošina, ka zināšanas un prasmes tiks nodotas tālāk, un dažos gadījumos tiem ir būtiska nozīme sociālo saikņu veidošanā;
- I. tā kā lauksaimniecībā ģimenes lauku saimniecības ir visizplatītākais uzņēmējdarbības veids, tas lielā mērā palīdz novērst iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos un daudzos gadījumos ir vienīgais nodarbinātības avots Eiropas reģionos, kuri atpauk attīstības ziņā, jo īpaši rūpnieciski mazāk attīstītos reģionos; tā kā ģimenes lauku saimniecības var kalpot par paraugu sekmīgai darbībai, jo šādas saimniecības praksē parasti īsteno vides un sociālajā ziņā ilgtspējīgas aprites ekonomikas principus un sievietes kā vadītājas šajā kontekstā veicina ne tikai uz uzņēmējdarbību orientētu domāšanu, bet arī īpašas komunikācijas un sociālās prasmes;
- J. tā kā Komisijas ekspertu grupas ģimenes uzņēmumu jautājumos darbs beidzās jau pirms vairāk nekā pieciem gadiem un kopš tā laika nav sāka neviena cita ES līmeņa iniciatīva; tā kā joprojām trūkst dalībvalstu un visas Eiropas mēroga pētījumu un datu, kas sniegtu izpratni par ģimenes uzņēmumu īpašajām vajadzībām un struktūrām;
- K. tā kā Eiropā nav juridiski saistošas, konkrētas, vienkāršas un saskaņotas ģimenes uzņēmumu definīcijas;
- L. tā kā minētās definīcijas trūkuma dēļ nav iespējams ES dalībvalstīs vākt salīdzinošus datus par ģimenes uzņēmumiem, lai pievērstu uzmanību to īpašajai situācijai, vajadzībām un ieguldījumam ekonomikā; tā kā šādu ticamu un salīdzināmu datu trūkums var kavēt politisko lēmumu pieņemšanu un nozīmēt to, ka ģimenes uzņēmumu vajadzības netiek ņemtas vērā;
- M. tā kā ģimenes uzņēmumiem — papildus to nozīmei ekonomikā — ir arī svarīga sociālā loma;
- N. tā kā ne visās 28 ES dalībvalstīs pastāv ieinteresēto grupu apvienības vai citas struktūras, kas nodarbojas tieši ar ģimenes uzņēmumu jautājumiem,

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- O. tā kā būtu jāpalielina ES līmeņa centieni uzņēmējdarbības un jaunu uzņēmumu dibināšanas stimulēšanā un tā kā papildus tam būtu jācenšas atvieglot un stimulēt ģimenes uzņēmumu ilgtermiņa izdzīvošanu;
- P. tā kā ģimenes uzņēmuma modelis nav vienmērīgi izplatīts dalībvalstīs; tā kā nozīmīgai ģimenes uzņēmumu daļai Eiropā ir pār nacionāla dimensija un tie darbojas vairākās dalībvalstīs;
- Q. tā kā Eiropas Savienībā sievietes stundā vidēji pelna par 16 % mazāk nekā vīrieši, tā kā augsta līmeņa un vadošos amatos ir maz sieviešu un tā kā darba un atalgojuma sistēmas, ko piemēro vīriešiem un sievietēm, nav vienādas, tāpēc viņām ir grūtāk kļūt finansiāli neatkarīgām, pilnībā iesaistīties darba tirgū un panākt darba un privātās dzīves līdzsvaru;
- R. tā kā bieži vien sievietēm ir maznozīmīga loma vai viņu vārds tiek izmantots fiktīvi, viņu amata vietas netiek pienācīgi atzītas vai viņu darbs nav atbilstoši atalgots, un tas lielā mērā ietekmē sociālās apdrošināšanas iemaksu, pensiju un pabalstu apmēru, kā arī viņu spēju atzīšanu, par ko liecina dati par vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirībām ⁽¹⁾,

Ekonomiskā nozīme

1. uzsver, ka ģimenes uzņēmumiem parasti ir raksturīga augsta sociālā atbildība pret saviem darbiniekiem, tie pārvalda resursus aktīvi un atbildīgi, kā arī kopumā ilgtspējīgi un ilglaicīgi plāno uzņēmuma ekonomisko nākotni (rīkojoties kā "godprātīgi tirgotāji", atbildīgi īpašnieki vai pārvaldnieki), tādēļ tie sniedz būtisku ieguldījumu savu vietējo kopienu un Eiropas konkurētspējas nodrošināšanā, veidojot un saglabājot kvalitatīvas darbvietas;
2. uzsver, ka ģimenes uzņēmumi to vēsturiskās piederības dēļ ir cieši saistīti ar konkrētu vietu un tādēļ arī rada un saglabā darbvietas mazāk pievilcīgos un lauku apvidos, šādi palīdzot novērst novecošanas un iedzīvotāju skaita samazināšanās procesu, kas skar daudzus ES apgabalus; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis rūpēties par nepieciešamo un izmaksu ziņā efektīvo infrastruktūru, lai nodrošinātu šādu uzņēmumu, jo īpaši mikrouzņēmumu un jaunu uzņēmumu, konkurētspēju, atdzimšanu, izaugsmi un ilgtspēju, un veicināt starpnozaru un pārrobežu sadarbību, tādējādi palīdzot tiem augt un iziet starptautiskajā tirgū;
3. atzīst, ka ģimenes uzņēmumi rada visvairāk darbvietau privātajā sektorā un tādēļ tas, kas veicina ģimenes uzņēmumu darbības nepārtrauktību, atjaunošanu un izaugsmi, attiecīgi veicina arī Eiropas ekonomikas nepārtrauktību, atjaunošanu un izaugsmi kopumā;
4. norāda, ka jo īpaši augsti specializētiem ģimenes uzņēmumiem ir svarīga loma kā lielo uzņēmumu piegādātājiem un novatoriem un ka, ņemot vērā to ilgtermiņa saimniecisko darbību vairākās paaudzēs, tie attiecīgajiem uzņēmumiem sniedz būtisku drošību un tādējādi arī vērā ņemamu ieguldījumu ekonomikas izaugsmē;
5. atgādina Komisijai, ka lielākā daļa ģimenes uzņēmumu ir MVU ⁽²⁾ un tādēļ ir ļoti svarīgi piemērot principu "vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem", lai ES tiesību aktus labāk pielāgotu šo uzņēmumu reālajai situācijai un vajadzībām un ļautu šiem uzņēmumiem gūt labumu no finansēšanas programmām un samazinātas birokrātijas;
6. norāda, ka ģimenes uzņēmumiem var būt svarīga loma, veicinot minoritāšu un nepietiekami pārstāvēto grupu iesaistīšanos vietējā ekonomikā;
7. norāda, ka, tā kā starp ģimenes locekļiem valda lielāka uzticība, ģimenes uzņēmumi ir ļoti elastīgi un spēj ātri pielāgoties vides un sociālajām pārmaiņām; turklāt ilglaicīga darbība tirgus nišās ļauj ģimenes uzņēmumiem labāk apzināt jaunas iespējas un inovācijas;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/gender_pay_gap/140319_gpg_en.pdf

⁽²⁾ Eiropas Komisijas ekspertu grupas galīgais ziņojums "OVERVIEW OF FAMILY-BUSINESS-RELEVANT ISSUES" [Pārskats par jautājumiem, kas saistīti ar ģimenes uzņēmumiem.], 2009. gada novembris

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

Finansējums

8. atzīmē, ka ģimenes uzņēmumiem bieži vien ir ievērojami augstāks pašu kapitāla līmenis nekā citiem uzņēmumiem, ka šis augstais pašu kapitāla līmenis nodrošina uzņēmumu un visas tautsaimniecības ekonomisko stabilitāti un tajā pašā laikā dod iespējas veikt turpmākus ieguldījumus uzņēmumā, tāpēc tas nebūtu jāierobežo;

9. šajā sakarībā aicina dalībvalstis nodrošināt, lai valsts noteikumiem par mantojuma un dāvināšanas nodokļiem, parādsaistībām un pašu kapitālu, kā arī par uzņēmumu nodokļiem būtu drīzāk atbalstoša, nevis diskriminējoša ietekme uz ģimenes uzņēmumiem tik svarīgo pašu kapitāla finansēšanu; atgādina, ka tiešie nodokļi un mantojuma tiesības ir dalībvalstu kompetencē; tādēļ aicina dalībvalstis savos nodokļu kodeksos pārskatīt stimulus uzņemties parādsaistības, novērtējot to ietekmi uz uzņēmumu finansēšanas struktūru un ieguldījumu līmeni, un nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret kapitāla finansējumu salīdzinājumā ar parādsaistību finansējumu, lai neradītu šķēršļus īpašuma mantošanai un ģimenes uzņēmumu ilgtermiņa darbības izredzēm; aicina Komisiju un dalībvalstis pārbaudīt, vai no godīgas konkurences aspekta nodokļu sistēmās netiek diskriminēts pašu kapitāla finansējums;

10. uzsver, ka uzņēmuma finansējuma ilglaicīga nodrošināšana ir kļuvusi par galveno konkurētspējas faktoru; šajā sakarībā uzsver starptautiskā finanšu tirgus struktūru stabilitātes nozīmi; aicina Komisiju nodrošināt, ka finanšu tirgus regulējums nevajadzīgi neapgrūtina uzņēmumus;

11. aicina Komisiju apsvērt to personu loka paplašināšanu, kas saņem finansējumu no visiem MVU un/vai individuāliem uzņēmējiem paredzētiem instrumentiem, jo īpaši no Uzņēmumu un MVU konkurētspējas programmas (COSME), tajā iekļaujot arī ģimenes uzņēmumus ar vidēji lielu kapitālu;

12. uzsver, ka finanšu krīzes un negatīvā ekonomikas cikla dēļ daudzas ģimenes uzņēmumu funkcijas netiek pietiekami finansētas un ka ir svarīgi nodrošināt ģimenes uzņēmumiem brīvu un ātru piekļuvi citiem finansējuma avotiem;

13. šai sakarībā atgādina, ka ir svarīgi veicināt ģimenes uzņēmumiem domātus alternatīvu aizdevumu veidus, piemēram, krājaizdevu sabiedrības;

Problēmas

14. konstatē, ka 35 % uzņēmumu, kas neiegulda ārvalstu tirgos, tā rīkojas, jo tiem trūkst zināšanu par minētajiem tirgiem un pieredzes internacionalizācijā; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis, jo īpaši mazākajiem ģimenes uzņēmumiem, darīt pieejamu informāciju par uzņēmumu starptautiskas darbības iespējām, izmantojot MVU internacionalizācijas portālu un Eiropas Pudurū sadarbības platformu (ECCP), un nodrošināt labāku piekļuvi pieredzes un paraugprakses apmaiņai, kā arī iespējas īstenot internacionalizāciju ar interneta starpniecību; turklāt aicina dalībvalstis nodrošināt arī atbalsta darbības uzņēmumiem, kuri plāno ieguldīt starptautiskajos tirgos, piemēram, sniedzot tiem informāciju vai eksporta kredīta garantijas, novēršot tirdzniecības šķēršļus un veicinot speciālu izglītību par uzņēmējdarbību un ģimenes uzņēmumu kultūru;

15. norāda, ka palielināta ģimenes uzņēmumu internacionalizācija sniedz lielākas ekonomiskās izaugsmes un darbvietu izveides iespējas; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt palīdzību mazākajiem ģimenes uzņēmumiem, lai tie varētu labāk izmantot digitālo infrastruktūru;

16. atzīst, ka fiskālo, tiesisko un administratīvo vidi, kurā darbojas ģimenes uzņēmumi (un īpašnieku pārvaldīti uzņēmumi), nosaka uzņēmējdarbību regulējošo tiesību aktu un privāttiesību kopējā ietekme;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

17. atzīmē, ka 87 % ģimenes uzņēmumu ir pārliecināti, ka kontrole pār uzņēmumu ir viens no veiksmīgas darbības galvenajiem faktoriem ⁽¹⁾; atzīmē, ka saskaņā ar Komisijas rīcības plānu uzņēmējdarbības jomā 2020. gadam ⁽²⁾, uzņēmuma īpašumtiesību nodošana tāpat kā pārvaldības nodošana nākamajai paaudzei ģimenes uzņēmumiem sagādā vislielākās problēmas;

18. norāda, ka maziem un vidējiem ģimenes uzņēmumiem pastāvīgi ir vajadzīgas inovācijas un jaunu prasmju un talantu piesaiste; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt stimulus mazākajiem ģimenes uzņēmumiem, lai tie uzņemtos izaugsmes risku, īstenotu darbinieku apmācību un piesaistītu zināšanas no ārpuses;

19. aicina dalībvalstis vienkāršot administratīvās procedūras un nodokļu sistēmas, īpaši ņemot vērā mazo un vidējo uzņēmumu un ģimenes uzņēmumu specifiskās problēmas;

20. mudina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus digitālās uzņēmējdarbības un digitālo prasmju attīstīšanai, lai ģimenes uzņēmumi varētu pilnībā izmantot digitālo tehnoloģiju sniegtās priekšrocības;

21. tādēļ aicina dalībvalstis uzlabot juridiskos pamatnoteikumus ģimenes uzņēmumu nodošanai un izveidot speciālus šādu uzņēmumu nodošanai domātus finanšu instrumentus, lai tādā veidā novērstu likviditātes grūtības, nodrošinātu ģimenes uzņēmumu izdzīvošanu un izvairītos no ārkārtas pārdošanas; aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt īpašu apmācību ģimenes uzņēmumiem par uzņēmumu nodošanu, pārvaldības struktūrām, īpašnieku un inovāciju stratēģijām, jo īpaši valstīs, kurās vēsturisku iemeslu dēļ ģimenes uzņēmumu modelis vēl nav pārāk labi nostiprinājies, jo tas veicinātu šādu uzņēmumu ilgtermiņa panākumus, jo īpaši saistībā ar uzņēmumu nodošanu;

22. uzsver, ka ģimenes uzņēmumiem nepieciešama tieša saikne ar izglītības pasākumiem, lai tie būtu pastāvīgi informēti par jaunāko labas uzņēmumu pārvaldības praksi; tādēļ uzsver, ka ģimenes uzņēmumiem ir būtiska loma profesionālās izglītības reformu sekmīgā īstenošanā un mācekļa vietu skaita palielināšanā; konstatē, ka, vērtējot ilgtermiņā, labi funkcionējošas profesionālās apmācības sistēmas varētu palīdzēt novērst speciālistu trūkumu un mazināt jauniešu bezdarbu; norāda, ka Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu veicināt paraugprakses apmaiņu par to, kā profesionālās izglītības sistēmas varētu radīt labākos iespējamos pamatnosacījumus tam, lai ģimenes uzņēmumi ieguldītu mācekļu prakses vietās;

23. norāda, ka ir jārisina citas problēmas, ar kurām saskaras ģimenes uzņēmumi, piemēram, grūtības atrast un saglabāt apmācītus darbiniekus, un atzīmē, cik svarīgi ir pastiprināt izglītību uzņēmējdarbības jomā un apmācību par ģimenes uzņēmumu specifisko pārvaldību;

24. uzsver, cik svarīgas ir ES finansētas apmācības shēmas mazajiem uzņēmējiem, kuras ļauj ģimenes uzņēmumu īpašniekiem pielāgot savus uzņēmumus videi, kura strauji mainās un kuru ietekmē arvien pieaugošā globālā ekonomikas integrācija, jaunu tehnoloģiju parādīšanās un virzība uz mazoglekļa un videi saudzīgāku ekonomiku;

25. norāda, ka uzņēmējdarbības veicināšana skolās un citās izglītības iestādēs ir būtiski svarīga, lai veicinātu uzņēmējdarbības domāšanu; turklāt norāda, ka izglītības programmās vajadzētu iekļaut tādas īpašas ģimenes uzņēmumu jautājumus kā īpašumtiesības, mantojums un ģimenes pārvaldība, paralēli sniedzot vispārīgāku informāciju, piemēram, par inovāciju nozīmi uzņēmējdarbības atklāšanā no jauna;

⁽¹⁾ *European Family Business Barometer* [Eiropas ģimenes uzņēmumu barometrs] 2014. gada jūnijs.

⁽²⁾ COM(2012)0795.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

26. mudina dalībvalstis ņemt vērā oficiālo un neoficiālo, ikdienišķo un nepamanāmo darbu, ko veic ģimenes locekļi, tostarp arī ģimenes uzņēmumos, un aicina dalībvalstis nodrošināt skaidru tiesisko regulējumu;

27. uzsver, ka ģimenes uzņēmumu ieguldījumus inovācijās varētu palielināt, veicinot šo uzņēmumu dalību privātā un valsts sektora partnerībās un uzņēmējdarbības puduros un stimulējot to sadarbību ar pētnieciskajiem institūtiem;

Perspektīvas

28. aicina Komisiju regulējuma uzlabošanas nolūkā veikt to spēkā esošo tiesību aktu analīzi, kuri ietekmē ģimenes uzņēmumu darbību, lai apzinātu visas problēmas un šķēršļus to izaugsmei;

29. aicina Komisiju uzdot veikt periodiskus un pietiekami finansētus pētījumus, kuros tiek analizēta ipašumtiesību ietekme uz uzņēmuma panākumiem un izdzīvošanu un kuros uzmanība tiek pievērsta ģimenes uzņēmumu īpašajām problēmām, un ierosināt Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm visā Eiropā statistiski izmantojamu "ģimenes uzņēmuma" definīciju, kura tiktu izstrādāta sadarbībā ar Eurostat un kurā ņemtu vērā atšķirīgos apstākļus dalībvalstīs; turklāt aicina Komisiju izmantot esošo darba grupu datu vākšanai par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, lai iegūtu pietiekami daudz datu, tostarp par ģimenes uzņēmumiem visās dalībvalstīs, varētu salīdzināt dažāda lieluma ģimenes uzņēmumu situāciju un vajadzības, kā arī ģimenes uzņēmumu un citu uzņēmumu situāciju, izplatīt informāciju un apmainīties ar zinātību un paraugpraksi visā ES, piemēram, izveidojot ģimenes uzņēmumu kontaktpunktu Komisijā un vislabākajā veidā izmantojot tādas programmas kā "Erasmus jauniešiem uzņēmējiem", un radītu iespēju sniegt precīzāku atbalstu;

30. aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par to, cik lielā mērā būtu iespējama 2003. gadā pieņemtās Eiropas MVU definīcijas paplašināšana, lai tajā papildus tūri kvantitatīviem kritērijiem iekļautu arī kvalitatīvus kritērijus, kuros ņemtas vērā ipašumtiesības uzņēmumā, tostarp ipašumtiesību, kontroles un pārvaldības savstarpējā atkarība, tas, ka risku un atbildību uzņemas tikai pati ģimene, uzņēmuma sociālā atbildība un, vispārīgi, personības aspekts uzņēmuma vadībā, arī darbinieku līdzdalība uzņēmuma darbības vadībā, un par to, kā tas ietekmētu ģimenes uzņēmumus, piemēram, attiecībā uz valsts atbalsta saņemšanu un atbilstības noteikšanu;

31. aicina Komisiju tikmēr saistībā ar likumdošanas ietekmes novērtējumu veikt priekšizpēti "ģimenes uzņēmumu testam" (politikas jomās, kas attiecas, piemēram, uz ipašumu, pārvaldības struktūrām vai privātumu), kas būtu modelēts, pamatojoties uz MVU testu, un apmierinošu pētījuma rezultātu gadījumā pēc iespējas ātri to ieviest, lai jau iepriekš noteiktu atsevišķu tiesību aktu ietekmi uz ģimenes uzņēmumiem un tie netiktu noslogoti ar nevajadzīgu birokrātiju un apgrūtināšiem šķēršļiem, jo īpaši uzmanību vēršot uz uzņēmējdarbības tiesību un privāttiesību kopējo ietekmi;

32. norāda, ka atšķirības, piemēram, nodokļu tiesību aktos, subsīdiju shēmās vai atšķirīga Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošana kaimiņvalstīs var radīt grūtības uzņēmumiem, piemēram, ģimenes uzņēmumiem, pierobežas reģionos; tādēļ aicina dalībvalstis pārskatīt valsts tiesību aktu projektu un Eiropas Savienības tiesības aktu īstenošanai izvēlēto metožu ietekmi uz uzņēmumiem, piemēram, ģimenes uzņēmumiem, pierobežas reģionos;

33. aicina Komisiju tās struktūrās izveidot tādu pastāvīgu darba grupu, nosakot tās darbības jomu, kas nodarbotos īpaši ar ģimenes uzņēmumu vajadzībām un īpatnībām, regulāri ziņotu Parlamentam un dalībvalstīm, veicinātu paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstu ģimenes uzņēmumu organizācijām un izplatītu pamatnostādnes, un standarta tekstus un risinājumus, lai palīdzētu ģimenes uzņēmumiem pārvarēt tiem raksturīgās problēmas; aicina Komisiju arī izveidot vienotus kontaktpunktus uzņēmumiem, kas būtu Eiropas līmeņa kontaktpersona ģimenes uzņēmumiem un interešu grupām, risinot specifiskus jautājumus, jo īpaši saistībā ar Eiropas tiesību aktiem un piekļuvi ES finansējumam;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

34. uzsver sieviešu svarīgo nozīmi uzņēmējdarbībai ģimenes uzņēmumos; aicina Komisiju sākt pētījumu par sieviešu lomu ģimenes uzņēmumos Eiropā un novērtēt iespējas, ko sniedz ģimenes uzņēmumi, nodrošinot sieviešu lomas palielināšanos, vienlīdzīgas iespējas un darba un ģimenes dzīves līdzsvaru; uzsver, ka ģimenes uzņēmumos ir jāaizsargā sieviešu tiesības uz mantojumu tādā pašā mērā kā vīriešu tiesības, veicinot vienlīdzīgu tiesību kultūru sievietēm un vīriešiem, kas sekmē sieviešu darbību ģimenes uzņēmumos, tostarp vadošajos amatos; uzsver arī to, ka ģimenes uzņēmumiem būtu jāievēro tiesību normas attiecībā uz darbinieku sociālo apdrošināšanu, iemaksām pensijas kapitālā un drošas darba vides standartiem;

35. vēlreiz atgādina dalībvalstīm un vietējām un reģionālajām iestādēm, cik svarīgi ir pietiekamā apjomā nodrošināt kvalitatīvus un pieejamus aprūpes pakalpojumus bērniem, gados vecākām un citām apgādājamām personām, noteikt nodokļu stimulus uzņēmumiem un citus kompensāciju veidus, ar kuriem palīdzētu sievietēm un vīriešiem, kas ir darba ņēmēji, pašnodarbinātas personas vai vadītāji ģimenes uzņēmumos, līdzsvarot ģimenes un darba pienākumus;

36. uzsver, ka ir vajadzīgi atsevišķi un pienācīgi atalgoti maternitātes, paternitātes un bērnu kopšanas atvaļinājumi, kas atbilst darba ņēmēju, pašnodarbinātu personu un darba devēju vajadzībām;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt Eiropas sieviešu uzņēmējdarbības vēstnieču tīklu un Eiropas mentoru tīklu uzņēmējām, lai veicinātu to atpazīstamību;

38. konstatē, ka ģimenes lauksaimniecības uzņēmumi zemes īpašuma dēļ ir piesaistīti konkrētai ģeogrāfiskās atrašanās vietai; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis rūpēties par to, lai šo ģimenes uzņēmumu turpmāko pastāvēšanu īpaši neapdraudētu pārāk liela birokrātija; vērš uzmanību uz to, ka sievietēm ir nozīmīga loma ģimenes lauku saimniecību vadīšanā, un aicina dalībvalstis atbalstīt īpaši sievietēm lauksaimniecēm paredzētu uzņēmējdarbības apmācību, lai vēl vairāk stiprinātu sieviešu iesaistīšanos ģimenes lauku saimniecībās;

39. aicina Komisiju visā Savienībā stiprināt uzņēmējdarbības garu, ņemot vērā ģimenes uzņēmumu lielo nozīmi ES ekonomikā, un veidot ekonomisko izcilību veicinošu vidi;

40. aicina Komisiju steidzami izstrādāt paziņojumu, kurā tiktu analizēta ģimenes uzņēmumu loma, lai līdz 2020. gadam stiprinātu Eiropas ekonomikas konkurētspēju un izaugsmi, izstrādāt ceļvedi, kurā uzskaitīti pasākumi ES ģimenes uzņēmumu ekonomiskās vides un attīstības stiprināšanai un izpratnes par īpaši ģimenes uzņēmumiem svarīgajām, risināmajām problēmām veicināšanai, un uzlabot to konkurētspēju un iespējas uzsākt starptautisko darbību un radīt darbvietas;

o

o o

41. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0291

Pētniecība un inovācija jūras nozaru ekonomikā darbvietu un izaugsmes radīšanai

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par pētniecības un inovācijas potenciāla izmantošanu jūras nozaru ekonomikā, lai radītu darbvietas un izaugsmi (2014/2240(INI))

(2017/C 316/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 8. maija paziņojumu "Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā" (COM(2014)0254),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Direktīvu 2014/89/ES, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu "Stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīva "Inovācijas savienība"" (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. oktobra paziņojumu "Integrēta Eiropas Savienības jūrniecības politika" (COM(2007)0575),
- ņemot vērā 2012. gada 8. oktobra Limasolas deklarāciju par Jūras un jūrlietu programmu izaugsmei un nodarbinātībai,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 13. septembra paziņojumu "Jūras nozaru izaugsme un izaugsmes noturību veicinošās iespējas" (COM(2012)0494),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. maija paziņojumu "Atlantijas reģiona jūrlietu stratēģijas rīcības plāns. Nodrošinot pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi" (COM(2013)0279),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. augusta Zaļo grāmatu "Zināšanas par jūru 2020 — no jūras dibena kartēšanas līdz prognozēm par turpmākajām norisēm okeānā" (COM(2012)0473),
- ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par jūras nozaru izaugsmi — ilgtspējīgas izaugsmes veicināšana ES jūrniecības, jūras transporta un tūrisma nozarē ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par zināšanām par jūru 2020. gada perspektīvā — jūras gultnes kartografēšana ilgtspējīgas zivsaimniecības sekmēšanai ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 27. februāra rezolūciju par īpašiem kopējās zivsaimniecības politikas pasākumiem sieviešu lomas palielināšanai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1291/2013, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 257, 28.8.2014., 135. lpp.

⁽²⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0300.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0438.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0178.

⁽⁶⁾ OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1292/2013, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 294/2008 par Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta izveidi⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Lēmumu Nr. 1312/2013/ES par Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta (EIT) stratēģisko inovāciju programmu: EIT ieguldījums inovācijas veicināšanā Eiropā⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 15. oktobra atzinumu "Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā"⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 3. decembra atzinumu "Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā"⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 20. februāra paziņojumu "Eiropas stratēģija lielākai izaugsmei un darbvietām piekrastes un jūras tūrisma nozarē" (COM(2014)0086),
 - ņemot vērā Konkurences padomes 2014. gada 4. decembra secinājumus "Tūrisma veicināšana, uzsverot Eiropas kultūras, dabas un jūrniecības mantojumu",
 - ņemot vērā nobeiguma deklarāciju, ko pieņēma ANO konferencē par ilgtspējīgas attīstības jautājumiem ("Rio+20" konference), kas notika 2012. gada 20.–22. jūnijā Riodežaneiro, Brazīlijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A8-0214/2015),
- A. tā kā jūras nozaru ekonomikas jēdziens ietver plašu ar jūrām un okeāniem saistītu ekonomikas nozaru spektru, kurā ietilpst tradicionālās jeb ierastās un jaunās nozares, tostarp zvejniecība, akvakultūra, (jūras) kuģošanas un iekšzemes ūdensceļu transports, ostas un loģistika, tūrisms, izprieču burāšana un kruīzi, kuģu būve un remonts, jūrniecības un jūras piekrastes aizsardzības būvdarbi, minerālresursu izpēte un ieguve atkrastē, vēja un jūras enerģijas ieguve atkrastē un biotehnoloģijas;
- B. tā kā jūras nozaru ekonomikas attīstībā galvenā uzmanība būtu jāvelta ilgtspējīgai saimnieciskajai darbībai, kas apmierina pašreizējo un nākamo paaudžu vajadzības un veicina sabiedrības labklājību;
- C. tā kā jūras nozaru ekonomikā netiek pienācīgi izmantotas zinātnes atziņas, kas ir pētniecības un inovācijas pamats, un tā kā ar jūras nozaru ekonomiku saistītās zinātnes un tehnoloģijas jomas ir ļoti atšķirīgas;
- D. tā kā jūras dabas vides aizsardzība un saglabāšana ir pamats tam, lai saglabātu, atbalstītu un attīstītu jūras nozaru ekonomiku, un turklāt dzīvotspējīgas jūras ekosistēmas ir priekšnosacījums jūru un okeānu resursu izmantošanai; tā kā inovācijai un ilgtspējībai vajadzētu būt jūras nozaru ekonomikas pamata balstiem, kas sekmētu izaugsmi un nodarbinātību;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 174. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 892. lpp.

⁽³⁾ OV C 12, 15.1.2015., 93. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 19, 21.1.2015., 24. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- E. tā kā ļoti trūkst datu, informācijas un zināšanu par jūrām un okeāniem, to resursiem un bioloģisko daudzveidību un veidiem, kā tie mijiedarbojas ar cilvēka darbībām un kāda ir šo darbību — gan pašreizējo, gan izstrādājamo — ietekme uz vidi un kumulatīvās sekas, un tā kā, trūkstot zināšanām šajos jautājumos, ir ļoti sarežģīti attiecīgos resursus ilgtspējīgi izmantot, kā arī tiek apgrūtināta inovācija un ierobežotas iespējas pilnībā izmantot jūru un okeānu potenciālu, ņemot vērā iedzīvotāju skaita straujo pieaugumu pasaulē, kas turpmāk izraisīs jūru un okeānu resursu aizvien lielāku patēriņu pārtikas, telpas, enerģētikas un minerālu ieguves vajadzībām, un tādējādi ir vajadzīga sistemātiskāka pieeja šo resursu ilgtspējīgai izmantošanai;
- F. tā kā jūras ekosistēmas ir trauslas bioloģiskās daudzveidības zonas, kas ir jutīgas pret cilvēka darbību, un aizvien svarīgāk ir apkopot precīzu informāciju par biotopu atrašanās vietām un daudzveidību un apmainīties ar šo informāciju, lai veicinātu augsta riska zonu pareizu apsaimniekošanu, attīstību un aizsardzību;
- G. tā kā zinātniskas informācijas trūkums, ko augstskolas, uzņēmumi un pētniecības institūti cenšas novērst, izmantojot visprogresīvākās pētniecības metodes, nav vienīgais šķērslis jūras nozaru ekonomikas sekmīgai inovācijai, ko būtiski kavē arī ierobežotais finansējums gan no publiskajiem, gan privātajiem līdzekļiem;
- H. tā kā iespējas izmantot jūras resursus, lai attīstītu ilgtspējīgus atjaunojamus energoresursus, varētu būtiski uzlabot ES enerģētiskās drošības stratēģiju, mazinot dalībvalstu atkarību no energoresursiem, kurus importē no ārpusvienības valstīm;
- I. tā kā jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīga attīstība varētu būtiski veicināt izaugsmi un ekonomisko attīstību, kā arī jaunu darbvieta radīšanu, jo īpaši piekrastes reģionos, tālākos reģionos un salu valstīs, vienlaikus ņemot vērā katra ģeogrāfiskā apgabala īpašās un atšķirīgās vajadzības un īpatnības;
- J. tā kā lielāki ieguldījumi ar jūrām un okeāniem saistītā pētniecībā un inovācijā varētu būt noderīgs mehānisms, ar ko sekmēt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanu, pievēršoties asimetrijas problēmai un aizvien lielākajām atšķirībām starp dalībvalstīm un nostiprinot ES globālo ietekmi jūrniecības politikas un jūras nozaru ekonomikas jomā (piemēram, eksportējot vides tehnoloģijas), kā arī ņemot vērā, cik svarīga nozīme inovācijas un nodarbinātības jomā ir mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un ģimenes uzņēmumiem;
- K. tā kā jūras nozaru ekonomikas darbības ir jāņem vērā atšķirīgais attiecīgās kompetences līmenis, proti, starptautiskais, Eiropas un dalībvalstu līmenis; tā kā jūras nozaru ekonomikas prioritātes dažādām dalībvalstīm var atšķirties atkarībā no tradicionālo jeb ierasto nozaru attīstības vēstures, no vienas puses, un no pašreizējiem resursiem un jauno nozaru attīstības potenciāla katrā dalībvalstī, no otras puses;
- L. tā kā, lai izmantotu inovācijas sniegtās priekšrocības jūras nozaru ekonomikā, ir vajadzīgs kvalificēts, izglītots un pienācīgi apmācīts darbspēks; tā kā ir jānovērš pašreizējais kvalifikācijas trūkums;
- M. tā kā jūras nozaru ekonomikas potenciāla izmantošana nedrīkst būt iegansts tam, lai jūrās un okeānos pielietotu neilgtspējīgus resursu ieguves veidus un izaugsmes modeļus, kuru neilgtspējība jau ir praksē pierādīta, un tā kā jūru un okeānu resursi ir jāizmanto, stingri ievērojot vajadzību nodrošināt šo resursu labu pārvaldību un saglabāšanu, neizjaucot jūras ekosistēmu līdzsvaru un atjaunojot iepriekšējā līmenī to, kas jau ir izjaukts, piemēram, izmantojot inovatīvas metodes, lai risinātu jūras piesārņojuma problēmu, jo īpaši saistībā ar aizvien pieaugošo plastmasas atkritumu daudzumu, plastmasas aglomerātiem un pašsadalošām plastmasas mikrodaļiņām, un nepieļaujot, ka atkritumu pārstrādē tiek noplicināti resursi;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- N. tā kā daudzu piekrastes un jūras vides apsaimniekošanas instrumentu pamatā ir jūras gultnes kartēšana, tostarp plānošanas uzraudzības apsekojumi, nosakot jomas, kuras var atbalstīt kādu konkrētu nozīmīgu biotopu, vai sniegtot informāciju, kas palīdz atkrastes projektu noteikšanā un plānošanā, piemēram, molu un piestātņu veidošana, krasta aizsargbūvju darbi, atkrastes vēja parki un zemes meliorācija ekoloģiski ilgtspējīgā veidā;
- O. tā kā saskaņā ar Lisabonas līguma 190. pantu un "Rio+20" deklarāciju visu to darbību pārvaldības pamatā, kuras ietekmē jūras vidi, vajadzētu būt piesardzības principam un uz ekosistēmu balstītai pieejai;
- P. tā kā ES ir izstrādājusi un ierosinājusi programmu un pamatnostādņu kopumu, kuri veido satvaru ar jūras nozaru ekonomiku saistītiem pasākumiem un inovācijai; tā kā šāds satvars būtu jāizvērtē pēc tā, kādus praktiskus rezultātus tas sniedz, lai varētu atbalstīt dalībvalstu un reģionālo un vietējo pārvaldes iestāžu centienus attīstīt jūras nozaru ekonomiku;
- Q. tā kā jaunas un ilgtspējīgas jūras nozaru ekonomikas atbalstīšana un attīstība ir jāiekļauj arī ES attīstības politikā, ārpolitikā un Savienībā Vidusjūrai un, cenšoties izveidot ilgtspējīgu jūras nozaru ekonomiku, par partnerēm ir jāuzskata Āfrikas valstis pie Vidusjūras, Austrumāfrikas salu valstis Indijas okeānā un ĀKK ekonomisko partnerattiecību nolīguma (EPN) salu valstis;
- R. tā kā piekrastes un salu kopienu pašvaldības un reģionālās pārvaldes iestādes ir neatsveramas ieinteresētās puses diskusijās par jūras nozaru ekonomikas potenciālu un tā realizēšanas veidu;
- S. tā kā piekrastes teritorijām piemīt īpatnības, kas tās nošķir no pārējās pasaules un nosaka to attīstības iespējas vidējā termiņā un ilgtermiņā;
- T. tā kā Eiropas okeāni un jūras ir ļoti atšķirīgi, aptverot Atlantijas okeāna plašumus pie Īrijas līdz Melnās jūras dziļēm pie Rumānijas un Arktikas aukstās jūras līdz pat Vidusjūras siltajiem ūdeņiem;
- U. tā kā tūrisma nozare nodrošina 5 % no ES IKP, 12 miljonus darbvietau un tajā darbojas 2,2 miljoni uzņēmumu; tā kā kultūras tūrisms veido gandrīz 40 % no visas Eiropas tūrisma nozares; tā kā jūras un piekrastes tūrisms veido trešo daļu no visām tūrisma darbībām Eiropā, nodarbinot 3,2 miljonus darba ņēmēju;
- V. tā kā tiek lēsts, ka jūrniecības nozare kopumā pašlaik nodrošina 3–5 % no ES IKP, nozarē ir nodarbināti aptuveni 5,6 miljoni cilvēku un tās piensums Eiropas ekonomikā ir EUR 495 miljardi;
- W. tā kā mūsdienās tiek uzskatīts, ka jūrā ir krietni vairāk molekulāro vienību nekā uz sauszemes un tā kā tas paver vēl nebijušas iespējas pētniecībai veselības aprūpes, skaistumkopšanas un biotehnoloģiju jomā;
- X. tā kā integrēta jūrlietu politika ir svarīgs instruments, kas līdzsvaro jūras nozaru ekonomikas saimnieciskās darbības, vēl jo vairāk tādēļ, ka problēmām, kas pašlaik aktuālas Eiropas jūrām, ir vajadzīgs integrēts risinājums;
- Y. tā kā iepriekš, īstenojot kopējo zivsaimniecības politiku (KZP), zivsaimniecības attīstības grupas apliecināja, ka to darbība ir ļoti noderīga, lai radītu darbvietaus un labklājību un veicinātu sociālo un teritoriālo kohēziju, jo tās pašas lēma par savu attīstību un to aktīvi īstenoja,

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

1. atzīmē Komisijas paziņojumu "Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā"; norāda, ka šā paziņojuma darbības joma ir ierobežota un neattiecas uz visiem sektoriem, kas veido jūras nozaru ekonomiku; aicina Komisiju izmantot integrētāku un aptverošāku pieeju uzdevumiem, kas ietver inovāciju un darbvietu radīšanu tik dažādajās nozarēs, kas savstarpēji mijiedarbojas;
2. uzskata, ka jūras nozaru ekonomika ir jādefinē ar konkrētiem un visaptverošiem jēdzieniem, kas ietver visas nozaru un starpnozaru darbības, kuras saistītas ar okeāniem, jūrām, piekrastes ekosistēmām, piegulošām iekšzemes un krasta zonām, ietverot arī tiešā un netiešā atbalsta veidus; vērš uzmanību uz inovācijas ārkārtīgi lielo nozīmi visās šajās gan tradicionālajās, gan jaunajās darbībās;
3. uzskata, ka ir jāatbalsta jūras nozaru ekonomikas stratēģiskā plānošana, tiešās finansēšanas metodes, prioritāro mērķu īstenošana un rīcības plāns, ar ko sekmēt šīs nozares attīstību laikposmā līdz 2020. gadam, ietverot konkrētus plānus par sadarbības mehānismiem un ieguldījumiem infrastruktūrā;
4. mudina dalībvalstis veikt analīzi un kvantitatīvi noteikt pašreizējo jūras nozaru ekonomikas darbību apmēru un prasa izstrādāt stratēģiju, kura apvienotu visas ar jūrniecības nozarēm saistītās iniciatīvas; aicina Komisiju izpētīt, cik no daudzajiem projektiem, kuriem tā piešķirusi finansējumu, ir bijuši atbilstīgi jūras nozaru ekonomikai, un sākt visaptverošu izpēti par jūras nozaru ekonomikas nozīmi un ietekmi;
5. uzsver, ka jūrām un okeāniem jau šobrīd ir jāiztur ievērojama antropogēnā slodze un tie cieš no radītajām sekām (piesārņojums, vides un klimata pārmaiņas, resursu pārtēriņš, pārzveja u. c.), tomēr jūrās un okeānos joprojām ir būtiskas ekosistēmu rezerves, kuras nav pieejamas un līdz ar to nav skartas; tādēļ uzskata, ka jūras nozaru ekonomikā ir jāapsver tādas darbības kā jūru un okeānu ekosistēmu, bioloģiskās daudzveidības, noturības un produktivitātes aizsardzība, atjaunošana un saglabāšana, ietverot ar jūras bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas darbību saistītos pakalpojumus; uzskata, ka jūras nozaru ekonomikas pamatā ir jābūt piesardzības principam un uz ekosistēmu orientētai pieejai;
6. uzsver jauno tehnoloģiju būtisko nozīmi jūras ekosistēmu degradācijas novēršanā un uzsver saiknes starp jūras nozaru ekonomiku un zaļo ekonomiku, jo īpaši attiecībā uz inovatīvām metodēm jūru attīrīšanai, ietverot videi kaitīgas plastmasas otrreizējo pārstrādi rentablā veidā;
7. norāda, ka, labāk pārzinot jūras un okeānus, tostarp jūras gultni un jūras floru un faunu, un veicot ietekmes uz vidi novērtējumus, varēs ilgtspējīgi izmantot jūras resursus, uzlabojot zinātnisko pamatojumu, uz kura balstās dažādās ES jūras politikas nostādnes;
8. aicina Komisiju, cieši koordinējot darbības ar dalībvalstīm (pēc tam, kad pabeigta iepriekš minētā zinātniskā analīze un uzskaitē), izvērtēt jūras nozaru ekonomikas finansēšanas vajadzības (nozaru, reģionālā, valsts un Eiropas līmenī), lai realizētu jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīgas izaugsmes, attīstības un darbvietu radīšanas potenciālu, īpašu uzmanību pievēršot reģioniem, kuri lielā mērā ir atkarīgi no zvejas, un sevišķi ņemot vērā jaundibinātos uzņēmumus, MVU un ģimenes uzņēmumus;
9. uzsver — lai panāktu jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīgu attīstību, ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi zināšanās un pētniecībā; pauž nožēlu par īstermiņa un ilgtermiņa ietekmi, ko publisko ieguldījumu samazināšana pētniecībai un izstrādei atstāj uz nacionālajām pētniecības programmām; uzskata — lai uzlabotu izpratni par jūras vidi un tās ekonomisko potenciālu, ES un dalībvalstīm ir jāparedz stabils finansējums saskaņā ar noteikumiem, kas nodrošina tā nepārtrauktību un prognozējamību ilgtermiņā, vienlaikus neapdraudot finansējumu pašreizējo un iesākto programmu īstenošanai;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

10. aicina Komisiju veicināt atjauninātas un regulāras zinātniskas informācijas vākšanu par jūras sugu stāvokli ES ūdeņos un ārpus tiem, sadarbojoties ar citām starptautiskām organizācijām; atgādina par jūras un ar jūrniecību saistītās pētniecības daudzdisciplināro raksturu un uzsver, cik būtiski ir atbalstīt starpnozaru zinātnisko pieeju, kas ietver dažādas jūras un ar jūrniecību saistītās pētniecības nozares un disciplīnas;
11. mudina noteikt konkrētus mērķus un termiņus, lai gan ar jūras dzīlēm, gan vertikālajiem ūdens slāņiem un dzīvājiem resursiem saistītos datus padarītu pārredzamākus, pieejamākus un pilnībā savietojamus, kā arī saskaņotus; prasa sabiedrībai sniegt informāciju par jūrām un okeāniem, lai veicinātu inovāciju, vienlaikus nodrošinot, ka līdzekļi netiek tērēti nelietderīgi un projekti nedublējas; uzskata, ka ieguldījumi datu ieguves projektos arī sekmēs produktivitāti un uzlabos inovāciju;
12. prasa, lai publiskā sektora finansētas pētniecības rezultāti būtu sabiedriskais īpašums, ko izmantotu nekomerciāliem mērķiem (aizsargājot to datu konfidencialitāti, kas ir stratēģiski nozīmīgi dalībvalstīm), un lai šis princips būtu saistošs ES pētniecības programmu partneriem; prasa nodrošināt atklātu piekļuvi informācijai, kas attiecas uz minētās pētniecības rezultātiem; prasa izveidot ES iniciatīvu, ar ko jūrniecības nozares privātos uzņēmumus mudinātu dalīties ar ekonomiski nekonfidenciāliem datiem pētniecības vajadzībām, un mudina Komisiju pēc iespējas drīz izveidot pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" pētniecības informācijas platformu;
13. prasa Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkla (*EMODnet*) projekta sadaļā par cilvēka darbību ietekmi ietvert skaidru apsekojumu par datiem, kas attiecas uz kumulatīvo ietekmi, jūras piesārņojumu, trokšņa piesārņojumu jūras vidē un šķīstošām vielām, kuras izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus;
14. noraida Komisijas ierosināto budžeta samazināšanu pētniecības pamatprogrammai "Apvārsnis 2020";
15. mudina Komisiju periodiski izvērtēt pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" īstenošanu ar jūras nozaru ekonomiku saistītās jomās un darīt pieejamus šīs izvērtēšanas rezultātus; atbalsta īpašas partnerības izveidi jūrniecības nozarē saskaņā ar pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" un prasa to iekļaut pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" darba programmā 2016.–2017. gadam; uzskata, ka ir jādara vairāk, lai, izstrādājot jaunus produktus un procesus, sekmējot izaugsmi un nodarbinātību, uzlabotu saikni starp pētniecību un nozari;
16. vērš uzmanību uz to, ka dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm ir lielākā ietekme jūras nozaru ekonomikas attīstīšanā, un mudina Komisiju atbalstīt un veicināt visas dalībvalstu un reģionālo iestāžu sadarbības formas (pievērsties pašreizējām nepilnībām šajā jomā), piemēram, kopīgas plānošanas iniciatīvas, vienlaikus iesaistot arī jūrniecības kopas, zivsaimniecības nozari un vietējās kopienas; uzsver makroreģionālo stratēģiju nozīmi, ar kurām var risināt kopīgus uzdevumus un izmantot kopīgās jaunās iespējas (piemēram, ES stratēģija Adrijas un Jonijas jūras reģionam), un aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk balstīties uz sekmīgiem reģionālās pētniecības projektiem (piemēram, *BONUS*);
17. prasa sadarboties un veidot partnerības starp dalībvalstīm, lai mērķorientēti un efektīvāk izmantotu no ES un dalībvalstu instrumentiem pieejamo finansējumu; uzsver, ka, veicot prioritāros uzdevumus, ir jāņem vērā finansējuma tiešais ieguldījums un devums jūras nozaru ekonomikā;
18. uzsver, ka dalībvalstis ir ieinteresētas paplašināt sadarbību ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, un aicina dalībvalstis sadarbību jūras nozaru ekonomikas jomā uzskatīt par vēl vienu sadarbības elementu; mudina atbalstīt sadarbību ar ārpussavienības valstīm (piemēram, Savienību Vidusjūrai, Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības organizāciju) un aicina Komisiju ES attīstības politikā kā vienu no mērķiem iekļaut atbalstu ilgtspējīgai jūras nozaru ekonomikai;
19. aicina Komisiju ieviest labvēlīgus reglamentējošos un juridiskos nosacījumus ieguldījumiem atjaunojamos energoresursos jūras nozaru ekonomikā un izveidot skaidru un stabilu pētniecības, uzņēmējdarbības un pārvaldības atbalsta satvaru, ar ko varēs palielināt ieguldījumus inovatīvos projektos nolūkā attīstīt atjaunojamos energoresursus;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

20. uzsver, ka Eiropas okeāni un jūras ir ļoti atšķirīgi un līdz ar to ir būtiski, lai Komisija nepieņemtu universālu pieeju; vērš uzmanību uz to, ka ir jāveicina integrēta pieeja dažādiem jūras nozaru ekonomikas sektoriem, pamatojoties uz kopīgiem principiem, tādiem kā ilgtspējība, un atzīstot un ievērojot dažādu reģionu īpatnības un vajadzības un dažādu dalībvalstu prioritātes, kā arī atbalstot dalībvalstis šo prioritāšu noteikšanā;

21. aicina Komisiju un tās aģentūras atbalstīt dalībvalstis jūras nozaru ekonomikas attīstības nacionālo un reģionālo stratēģiju sagatavošanā un īstenošanā;

22. vērš uzmanību uz leļupslīdi un acīmredzamo situācijas pasliktināšanos dažos no tradicionālākajiem jūras nozaru ekonomikas sektoriem (tādiem kā zivsaimniecība, kā arī kuģubūve un remonts), jo īpaši reģionos, kuros tie bija autentiskas pamatdarbības, kas stimulēja ekonomisko aktivitāti gan augšupējās, gan lejupējās jomās, radot darbvietas un veicinot attīstību; uzskata, ka nevienā ES jūras nozaru ekonomikas stratēģijā nedrīkst aizmirst šīs nozares un reģionus un ir jāuzsver inovācijas potenciāls un jāizmanto Eiropas zinātība (piemēram, kuģu modernizēšanā) nolūkā apturēt minēto leļupslīdi;

23. uzsver ar jūru un jūras vidi saistītās izpētes nozīmi un nepieciešamību palielināt pētnieku, dalībvalstu un reģionu sadarbību šajās jomās, lai pārvarētu atšķirības starp dalībvalstīm un dažām teritorijām raksturīgo ģeogrāfisko koncentrāciju, kā arī palielinātu piekrastes apgabalu konkurētspēju un vietējā mērogā radītu kvalitatīvas un ilgtspējīgas darbvietas;

24. uzskata, ka kvalificētu speciālistu, tostarp pētnieku, inženieru, tehnisko darbinieku un strādnieku, trūkums dažādās pētniecības un darbības jomās ir liels šķērslis, kas var kavēt pilnībā izmantot jūras nozaru ekonomikas potenciālu; uzsver, ka šis speciālistu trūkums ir cieši saistīts ar dalībvalstu mazo ieinteresētību un zemajiem ieguldījumiem zinātnes un izglītības jomā, kā arī daudzu tagadējo speciālistu nepietiekamo novērtējumu, jo īpaši dalībvalstīs, kas visvairāk cietušas no ekonomiskās krīzes, un tādēļ prasa šīs tendences nekavējoties mainīt; mudina dalībvalstis un reģionālās iestādes ieguldīt vērienīgā jūras nozaru ekonomikas sociālajā dimensijā un jūrniecības izglītībā, lai veicinātu jauniešu apmācību un piekļuvi jūrniecības profesijām; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt gan augstāko izglītību, gan profesionālās apmācības un mūžizglītības programmas, iekļaujot tajās jūras nozaru ekonomikas perspektīvu;

25. mudina dalībvalstis, reģionālās iestādes, izglītības iestādes un nozares pārstāvjus koordinēt, veidot sinerģijas un apzināt transversālus pētniecības jautājumus jūras nozaru ekonomikā, lai veicinātu jauniešu apmācību un piekļuvi profesijām, kas saistītas ar jūras nozaru ekonomikas izaugsmi;

26. uzskata, ka jūras nozaru ekonomikas pareizai attīstībai nepieciešama ar to saistīto profesiju statusa paaugstināšana un tiesiskajām normām atbilstošas kvalitatīvas nodarbinātības izveidošana, ietverot jūrniecībā nodarbināto tiesības uz veselības aizsardzību un drošību, kā arī ir jāsauglabā nozares pievilcība; turklāt, ņemot vērā, ka jūras nozaru ekonomiku tradicionāli ir pārstāvējuši un joprojām lielākoties pārstāv vīrieši, tagad ES būtu īstais laiks atzīt, ka šajā ekonomikas nišā ir jāiesaista sievietes; mudina Komisiju un dalībvalstis visos jūras nozaru ekonomikas attīstības posmos iekļaut dzimumu līdztiesības aspektu un stimulēt un stiprināt sieviešu īstenu līdzdalību;

27. mudina Komisiju veicināt darba ņēmēju tiesības un nodrošināt drošus darba apstākļus visos tagadējos un jaunajos jūras nozaru ekonomikas sektoros;

28. aicina Komisiju apkopot un analizēt datus par profesionālo izaugsmi jūrniecības nozarē visos līmeņos (no tieslietām līdz inženierijai un vides pārvaldībai, no niršanas instruktoriem līdz jūrniekiem un kuģu mehāniķiem) un izmantot šos datus dažādu līmeņu darba iespēju izpētē — tradicionālo, jauno un to, kas tikko izveidoti, taču var nostiprināties;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

29. aicina Komisiju uzskaitīt jūras nozaru ekonomikas saimniecisko darbību finansēšanai atvēlētos līdzekļus un tos apkopot vienotā platformā, kas būtu pieejama iedzīvotājiem; turklāt aicina Komisiju inovācijai un jūras nozaru ekonomikas izaugsmei atvēlētos līdzekļus piešķirt fundamentāliem pētījumiem, pētniecībai un izstrādei, apmācībai, darbvietu radīšanai, uzņēmumu veidošanai, MVU, sociālajiem uzņēmumiem, kooperatīviem, izglītībai un mācekļībai, nabadzības mazināšanai piekrastē, biotehnoloģiju attīstībai, transporta savienojumiem, enerģotiklu starpsavienojumiem, kuģu būvei un remontam, platjoslas infrastruktūras pieejamībai piekrastē, vides aizsardzībai, kā arī inovatīvu produktu, pakalpojumu un procesu laišanai tirgū;

30. uzskata, ka, veicot ieguldījumus jūras nozaru ekonomikā, priekšroka cita starpā ir jādod ekoinovācijai, kas nav balstīta uz izsmeļamiem resursiem, resursu efektīvai izmantošanai, aprītes ekonomikai, dabas saglabāšanai, jūras un piekrastes aizsardzībai, klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem un resursu ilgtspējīgai izmantošanai (tādā apmērā, kas ilgtermiņā nepārsniedz resursu dabiskās atjaunošanās līmeni); mudina Komisiju šos principus iekļaut pašreizējās un jaunajās atbalsta programmās;

31. prasa ieviest atbilstīgu finanšu shēmu, ar kuru stimulēt inovāciju, jūras nozaru ekonomikas ilgtspējīgu attīstību un darbvietu radīšanu un kurā būtu iekļauti, saskaņoti un padarīti vieglāk pieejami pašreizējie finanšu instrumenti — struktūrālie un investīciju fondi (Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds (EJZF), Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF), Eiropas Sociālais fonds (ESF), Kohēzijas fonds), pētniecības pamatprogramma, uz jūras nozaru ekonomiku orientētas zināšanu un inovāciju kopienas (ZIK) iespējama izveide nākotnē, Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF) u. c.; norāda, ka ir labāk jāpielāgo dažādie instrumenti konkrētu ieinteresēto personu — valsts iestāžu, pašvaldību, uzņēmumu, jo īpaši MVU, nevalstisko organizāciju utt. — vajadzībām, kā arī plaši jāinformē par pieejamajām iespējām;

32. pauž dziļu nožēlu par to, ka dažās dalībvalstīs ir ieilgusi ar EJZF saistītā plānošana;

33. uzskata, ka publiskajiem ieguldījumiem, jo īpaši dažās dalībvalstīs, ir izšķirīga nozīme jūras nozaru ekonomikas attīstības veicināšanā un tās potenciāla pilnīgā izmantošanā, vienlaikus neaizmirstot privāto ieguldījumu nozīmi; uzsver, ka, ieguldot jūras nozaru ekonomikā, ir nepieciešams projektu kopums no infrastruktūras projektiem līdz pat dažādiem mazapjoma ieguldījumiem MVU, kuriem ir vajadzīga papildu palīdzība, lai piekļūtu finansējumam;

34. uzsver, ka piekrastes sektora nozares, kuras atbalsta jūras nozaru atkrastes sektora ekonomiku, ir būtisks savienošais elements, kas nodrošina inovāciju jūrniecībā, un aicina Komisiju sniegt lielāku atbalstu šīm piekrastes sektora nozarēm;

35. mudina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus veicināt lietpratīgas specializācijas stratēģijas ar mērķi nodrošināt ar daudzajām un dažādajām jūras nozaru ekonomikas darbībām saistīto vērtības ķēžu radīšanu un izmantošanu; uzskata, ka kopu vai hiperkopu izveidē aktīvi ir jāpiedalās dalībvalstīm, veicinot sinerģiju nozarē un starp tās sektoriem; uzskata, ka jūras pētniecības un tehnoloģiju attīstības stratēģijas sākotnēji varētu būt izmēģinājuma projekti, kurus pēc tam izmantotu kā paraugprakses piemērus plašākā jūras nozaru ekonomikas tvērumā;

36. uzskata, ka stratēģiju, plānu un programmu, kā arī īpašu valsts tiesību aktu īstenošana var nodrošināt jūras nozaru ekonomikas attīstībai labvēlīgāku politisko un institucionālo satvaru dažādās dalībvalstīs; uzsver, ka šīm stratēģijām, plāniem un programmām, kā arī īpašiem valsts tiesību aktiem ir jāsekmē cilvēka darbību un jūras un piekrastes vides harmoniska un ilgtspējīga mijiedarbība; uzsver, cik nozīmīga jūrniecības darbību ilgtspējīgā un saskaņotā attīstībā ir jūras telpiskā plānošana, objektīvi ņemot vērā visu skarto nozaru intereses, kā arī jūras un sauszemes mijiedarbību un integrēto piekrastes zonas pārvaldību; atgādina par Jūras telpiskās plānošanas direktīvu, Jūras stratēģijas pamatdirektīvu un integrēto jūrlietu politiku ES un jūras baseinu līmenī;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

37. vērs uzmanību uz to, cik svarīgi ir valsts uzņēmumi vai uzņēmumi, kuros kontrolpakete pieder valstij, tādās jomās kā jūras tirdzniecība, ostu apsaimniekošana, kuģniecība, kā arī jūras un krasta aizsargbūvju darbi; negatīvi vērtē tendenci dot priekšroku tikai privātajam sektoram un uzskata, ka publiskā sektora stiprināšana un modernizācija var būtiski veicināt jūras nozaru ekonomikas attīstību;

38. uzskata — lai jūras nozaru ekonomika attīstītos ilgtspējīgi, ir vajadzīga labāka centienu un kompetenču integrācija un koordinācija ES līmenī, veicot izlīdzinošas un saskaņotas darbības; prasa apvienot pašreizējās attiecīgās aģentūras un decentralizētās pilnvaras, kas jau ir tagadējām jūrlietās kompetentajām aģentūrām, lai tādējādi nostiprinātu koordināciju, sadarbību un atbalstu dalībvalstīm jūras nozaru ekonomikas potenciāla palielināšanā un pilnīgā izmantošanā;

39. uzskata, ka piekrastes un salu kopienas pilnībā ir jāiesaista ikvienā jūras nozaru ekonomikas attīstības posmā, jo tas ir *sine qua non*, lai varētu realizēt šo kopienu inovācijas, nodarbinātības, labklājības un ilgtspējīgas attīstības potenciālu; atzīst šo potenciālu un to, ka ir jārod inovatīvi risinājumi attiecībā uz peldošo pilsētu ekspansiju;

40. atzīst piekrastes un salu kopienu dažādību un īpatnības un prasa pieņemt izņēmuma pasākumus, ar kuriem efektīvi veicināt jūras nozaru ekonomikas attīstību minētajos reģionos, mazinot šķēršļus ieguldījumiem un radot labvēlīgus nosacījumus izaugsmei;

Nozarē balstītas pieejas

41. prasa palielināt atbalstu zvejniecības nozares un zivsaimniecības produktu pārstrādes modernizācijai un ilgtspējīgai attīstībai, lai radītu lielāku pievienoto vērtību, vairāk uzmanības pievēršot mazapjoma zvejai un cenšoties palielināt zvejas rīku selektivitāti, zvejas nozarē samazināt enerģijas patēriņu un ietekmi uz vidi, kā arī efektīvāk apkarojot nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju; atgādina, ka resursu biotopu kartēšana un klasifikācija ir svarīga, lai izveidotu dzīvotspējīgu, ilgtspējīgu un labi pārvaldītu zvejniecības nozari; uzsver, ka tiem zinātniskajiem datiem par zveju, kurus izmanto politisku lēmumu pieņemšanā, pilnībā ir jābūt pieejamiem sabiedrībai;

42. aicina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, kas saistībā ar jauno KZP nodrošinātu spēcīgāku zivsaimniecības attīstības grupu ietekmi, šajā nolūkā piešķirot šīm grupām vairāk līdzekļu, lai tās varētu labāk veikt savus pienākumus un sekmēt šādu pārrobežu sadarbību;

43. atbalsta nostāju, ka ir jāapzina un jāpopularizē kultūras un dabas objekti; uzsver aizliegtu zonu nozīmi nolūkā saglabāt neskartās teritorijas un ļaut atjaunoties pārmērīgi ekspluatētiem jūras gultnes apgabaliem, līdz ar to veicinot mūsu jūru ilgtspējību nākotnē;

44. uzskata — lai Eiropas akvakultūras attīstība būtu ilgtspējīga, vairāk ir jāatbalsta zinātniskā pētniecība un tehnoloģiju izstrāde saistībā ar jaunu sugu, jo īpaši autohtonu sugu, selekciju, nodrošinot ilgtspējīgu barības sagādi, novēršot izšķērdēšanu, samazinot ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un ierobežojot ķīmisko vielu un medikamentu izmantošanas ietekmi, kā arī ir jāatbalsta jaunu vai būtiski uzlabotu produktu izstrāde, lai dažādotu pārtikas ražošanu un piegādi un uzlabotu tās kvalitāti, vienlaikus panākot lielāku vides drošību; norāda, ka precīzām zināšanām par batimetriskiem mērījumiem un jūras gultnes sastāvu ir būtiska nozīme, izraugoties piemērotākās vietas vietējās akvakultūras nozares paplašināšanai, nosakot to kapacitāti un prognozējot piesārņojumu, ko rada akvakultūras darbības;

45. atbalsta vides un plašāku ilgtspējas kritēriju iekļaušanu ražošanas standartos un marķēšanā, lai atalgotu atbildīgos ražotājus un līdz ar nozares paplašināšanos ļautu patērētājiem izdarīt labāk informētu izvēli; prasa ieviest pienācīgu akvakultūras regulējumu un pasākumus, ar kuriem mazināt ūdens kvalitātes pārmaiņas; prasa atbalstīt pāreju no tradicionālajām akvakultūras audzēšanas metodēm uz organisko akvakultūru;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

46. uzskata, ka energopatēriņa apsvērumu un tehniski vienkāršās pārejas uz sašķidrinātu naftas gāzi (*LPG*) dēļ tirdzniecības un upju kuģiem ir aizvien stratēģiskāka loma preču pārvadāšanā, salīdzinot ar citiem preču pārvadāšanas veidiem; atbalsta resursu novirzīšanu inovācijas atbalstam šajā nozarē, lai uzlabotu energoefektivitāti, dažādotu primārās enerģijas avotus un samazinātu piesārņojošo vielu emisijas;

47. vēlreiz uzsver, ka nekavējoties ir jāveic pasākumi saistībā ar jūras transporta efektivitātes uzlabošanu un nozares dekarbonizācijas paātrināšanu un ka šajā nozarē ir jāveicina sašķidrinātas dabasgāzes (*LNG*) kā tīrākas pārejas perioda degvielas izmantošana;

48. uzsver kuģu būves un remonta darbību stratēģisko nozīmi un šo darbību savstarpējo saistību ar citām nozarēm, tostarp tērauda nozari, tirdzniecības kuģu pārvadājumiem, zvejniecību un kruīzu tūrismu; uzskata, ka apņemšanās īstenot tehnoloģisku inovāciju un augsta līmeņa specializāciju, kas varētu palielināt pievienoto vērtību, sekmētu tādas vides radīšanu, kurā ir mazāka starptautiskā konkurence, cerot apturēt pašreizējo nozares lejupslīdi; uzskata, ka īpašs atbalsts ir jāsniedz tam, lai atdzīvīnātu un modernizētu Eiropas kuģu būves un specializētās tērauda nozares to dažādajos veidos;

49. aicina Komisiju pilnībā pārskatīt Eiropas kuģu būves nozares politiku un stingri iestājas par īpašu atbalstu nolūkā atsākt un modernizēt kuģu būvi Eiropā;

50. uzskata, ka lielāka uzmanība ir jāvelta jūras nozīmei tūrisma jomā un tā ilgtspējai; norāda, ka Eiropas jūras un piekrastes tūrisma jomā ir vērojama konkurence ar trešām valstīm; norāda, ka ES ir jāizmanto savas kultūras bagātības, lai piedāvātu ilgtspējīgus un kvalitatīvus jūras un piekrastes tūrisma pakalpojumus; uzskata, ka kultūras mantojumam un jūras un piekrastes tūrismam var būt izšķirīga nozīme lielākā patērētāju un uzņēmēju piesaistīšanā, dažādojot tūrisma piedāvājumu; uzsver kultūras mantojuma un jūras un piekrastes tūrisma pozitīvo ieguldījumu virzībā uz Eiropas mērķu sasniegšanu ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes un nodarbinātības jomā; aicina palielināt atbalstu MVU, kuri veido lielāko daļu no ūdenstūrisma nozares, nodrošinot, ka tagadējās un jaunās darbvietas ir ilgtspējīgas, kvalitatīvas un nodrošina nodarbinātību visa gada garumā;

51. uzsver, ka ir svarīgi sekmēt sociāli, ekonomiski un vides ziņā ilgtspējīgus tūrisma veidus, kuri var radīt būtisku pievienoto vērtību jūras reģioniem;

52. uzskata, ka ir ļoti būtiski piešķirt zemūdens kultūras mantojumam pienācīgu vietu jūras nozaru ekonomikā, jo īpaši tādēļ, ka zemūdens kultūras mantojums var sniegt informāciju mūsdienu sabiedrībai par jūru izmantošanu pagātnē, cilvēka reakciju uz klimata pārmaiņām un jūras līmeņa paaugstināšanos, kā arī tādēļ, ka zemūdens kultūras mantojums ir tūrisma avots;

53. uzsver — lai gan ES vēl joprojām ir viena no pasaulē vadošajām dalībniecēm jūras nozaru ekonomikā, starptautiskā konkurence šajā sarežģītajā nozarē ir ļoti asa un tikai līdzvērtīgi konkurences apstākļi visā pasaulē var tajā arī turpmāk nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi un darbvietu radīšanu Eiropā;

54. uzskata, ka pētījumi par piekrastes sistēmu degradāciju (piesārņojumu un bioloģiskās daudzveidības mazināšanos), ekosistēmas izturētspēju un atjaunošanu, piekrastes eroziju, tās cēloņu novēršanu un jūras aizsargbūvēm nolūkā saglabāt piekrasti (ietverot dabiskus risinājumus, tāds kā zaļā infrastruktūra) ir svarīgi jūras nozaru ekonomikas elementi, kam ir aizvien lielāka nozīme klimata pārmaiņu kontekstā; prasa sniegt lielāku ES atbalstu šīm jomām un piemērot elastīgāku pieeju reģioniem, kuros ir atšķirīgas piekrastes līnijas īpatnības un piekrastes erozijas dēļ atkārtoti notiek dabas katastrofas;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

55. norāda, ka jūrām un okeāniem piemīt liels enerģētikas potenciāls tādā ziņā, ka pastāv iespēja izmantot vietējos resursus, dažādot enerģijas avotus un veicināt klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanu; uzsver, ka atjaunojamie jūras energoresursi ir nākotnes rūpniecības nozare, un šajā ziņā norāda, ka ir svarīgi attīstīt inovatīvus tīros energoresursus un jūras energoresursus, tādus kā plūdmaiņu enerģiju, viļņu enerģiju un osmozes enerģiju, kā minēts Komisijas 2014. gada 20. janvāra paziņojumā par jūras enerģiju; norāda, ka liela nozīme ir atkrastes energotīklu izveidei starp dalībvalstīm; uzsver, ka ir jāņem vērā un jāpadziļina pētījumi par oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) potenciālu;

56. uzsver, ka jūras un okeānu energoresursu izpētē un izmantošanā ir jāņem vērā ar tehnoloģiju pārnesei saistītās prasības, jo īpaši attiecībā uz prasmiņu un augsti kvalificētu darbinieku apmācību, kā arī nolūkā ievērot stingrākus vides ilgtspējas kritērijus; vērš uzmanību uz iespējamo daudzveidīgo ietekmi, ko šīs darbības varētu atstāt uz nodarbinātību un saistītajām gan augšupējām, gan lejupējām darbībām;

57. uzsver nozīmi, kāda ir jaunajām tehnoloģijām, piemēram, jūras ekosistēmu degradācijas novēršanā vai oglekļa dioksīda emisiju uztveršanā un uzglabāšanā; aicina Komisiju padziļināti analizēt to, kā ekonomiski dzīvotspējīgā veidā var izmantot tehnoloģiju un tās papildinošo infrastruktūru CO₂ drošai un rentablai pārvadei;

58. norāda, ka elektroenerģijas ražošanas iekārtu optimālais izvietojums, lai tās varētu izmantot jūras enerģiju, tādu kā vēja, viļņu vai saules, okeānu straumes, osmotisko enerģiju un siltumenerģijas pārveidi, var būt atkarīgs no vairākiem faktoriem, tostarp ūdens dziļuma, jūras gultnes apstākļiem, okeanogrāfiskajām īpatnībām un attāluma no krasta; tādēļ uzskata, ka to datu saskaņošana, kuri iegūti no dažādām dalībvalstu programmām un attiecas uz dziļuma mērījumiem, jūras gultnes īpatnībām vai okeāna vertikālo profilu, var palīdzēt vietas izvēlē un licencēšanas politikā nolūkā attīstīt atjaunojamus energoresursus; uzsver arī to, ka ir jāturpina jūras enerģijas risinājumu pētījumi, lai varētu izstrādāt cenu ziņā pieņemamus, rentablus un resursefektīvus energotehnoloģiju risinājumus;

59. uzskata, ka kontinentālā šelfa minerālresursu izpētē un ieguvē ir nepieciešama pastāvīga dalībvalstu klātbūtne, jo īpaši attiecībā uz informāciju, izrakteņu ieguvei nepieciešamo apgabalu apzināšanu, ietekmes uz vidi novērtēšanu, risku analīzi un mazināšanu un suverenitātes nodrošināšanu; aicina Komisiju ierosināt un atjaunināt papildināmu sarakstu, kurā ietvertas jūrniecības darbības (piemēram, enerģijas ražošana atkrastē, izrakteņu ieguve dziļjūrā, smilšu un grants ieguve jūrā u. c.), attiecībā uz kurām ir jāveic iepriekšējs ietekmes uz vidi un sociālekonomiskās ietekmes novērtējums; prasa pievērst uzmanību minerālresursu otrreizējai izmantošanai un pārstrādei, kas būtu alternatīva izrakteņu ieguvei dziļjūrā, un ņemt vērā šo darbību sniegtās iespējas zinātnes atziņu nostiprināšanas un attīstīšanas un tehnoloģiju pārnesei jomā;

60. atbalsta koordinētu un stabilu ES līdzdalību Starptautiskajā Jūras dziļu pārvaldē, lai nodrošinātu efektīvu un piesardzīgu vides tiesisko regulējumu, kas mazinātu izrakteņu ieguves jūras gultnē izpēti un izmantošanas nelabvēlīgo ietekmi, tostarp īpaši aizsargājamās teritorijās, kā arī izrakteņu ieguves jūras gultnē un bioloģiskās izpēti sociālo ietekmi uz vietējām kopienām, un lai nodrošinātu pilnīgu informācijas pārredzamību;

61. uzskata, ka ar jūrām un okeāniem saistītās biotehnoloģijas ir ļoti daudzveidīga nozare, kurai kopumā ir milzīga iespēja tādās jomās kā jaunu zināšanu ieguve un piemērošana un jaunu lielas pievienotās vērtības procesu un produktu izstrāde (jauni materiāli, pārtikas produkti, zāļu komponenti u. c.); vērš uzmanību uz izglītības un apmācības vajadzībām šajā nozarē, kas dalībvalstīm izvirza prasību uzņemties lielu atbildību sadarbībā ar privāto sektoru, turklāt šajā jomā ir svarīgi nodrošināt starptautisko sadarbību;

62. uzsver sociālā dialoga nozīmi un uzskata, ka tajā ir jābūt pārstāvētiem visiem jūras nozaru ekonomikā iesaistītajiem sociālajiem partneriem; uzsver, cik būtiski ir apspriest jūras nozaru ekonomikas vispārējo attīstību ar ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību un reģionālajām un vietējām iestādēm;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

63. īpaši atbalsta Komisijas paziņojumā ietvertu iniciatīvu veicināt prasmju apvienību un zināšanu inovāciju centru jūras nozaru ekonomikā;
64. uzskata, ka ir jāievieš kuģošanas drošības tiesību aktu kopums *Erika IV*, lai turpmāk nepieļautu lielas jūras katastrofas; uzskata, ka šajā tiesību aktu kopumā ir jāapzina ekoloģiskais kaitējums jūrām, uz kurām attiecas Eiropas tiesību akti;
65. uzsver, ka ir jāpalielina pilsoniskās sabiedrības izpratne par jūras kā ekonomiska, kultūras un sociāla resursa nozīmi un par pētniecības un dialoga lomu nolūkā panākt integrētu ilgtspēju starp ieinteresētajām aprindām un iedzīvotājiem;
66. pauž viedokli, ka jūras un piekrastes līnijas ir vērtīgs resurss, kas ir jāuzskata par vienu no ES rūpnieciskās renesanses politikas pilāriem; norāda, ka ir jāveic pasākumi, ar kuriem dot jaunu stimulu jūras nozaru ekonomikas attīstībai, vienlaikus atbalstot Eiropas ekonomikas vienotību un ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši reģionos, kuros šis potenciāls globalizācijas procesu ietekmē ir ticis ierobežots;
67. uzskata, ka šīs nozares strauju un ilgtspējīgu attīstību var veicināt ar informācijas un paraugprakses apmaiņu;
- o
- o o
68. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.
-

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0292

Jauniešu uzņēmējdarbības veicināšana ar izglītības un apmācības palīdzību

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanu ar izglītības un apmācības palīdzību (2015/2006(INI))

(2017/C 316/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165. un 166. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 14. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 12. decembra secinājumus par uzņēmējdarbības garu izglītībā un apmācībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 20. maija secinājumus par jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanu, lai sekmētu jauniešu sociālo iekļautību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā ("ET 2020") ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. aprīļa ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 20. decembra ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 28. jūnija ieteikumu "Jaunatne kustībā — jauniešu mācību mobilitātes veicināšana" ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra rezolūciju par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Ieteikumu 2006/962/EK par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 19. jūnija paziņojumu "Sadarbība Eiropas jauniešu labā — aicinājums vērsties pret jauniešu bezdarbu" (COM(2013)0447),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 9. janvāra paziņojumu "Rīcības plāns uzņēmējdarbības jomā 2020. gadam — uzņēmējdarbības gara atdzīvināšana Eiropā" (COM(2012)0795),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. novembra paziņojumu "Izglītības pārvērtēšana — ieguldījums prasmēs labāku sociālekonomisko rezultātu sasniegšanai" (COM(2012)0669),

⁽¹⁾ OV C 17, 20.1.2015., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 183, 14.6.2014., 18. lpp.

⁽³⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 120, 26.4.2013., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 398, 22.12.2012., 1. lpp..

⁽⁶⁾ OV C 199, 7.7.2011., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. decembra paziņojumu “Izglītība un apmācība gudrā, ilgtspējīgā un iekļaujošā Eiropā” (COM(2011)0902),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 28. janvāra ziņojumu “*Entrepreneurship Education: A road to success*” (“Uzņēmējdarbības izglītība — ceļš uz panākumiem”),
 - ņemot vērā 2013. gada martā iznākušo Komisijas publikāciju — sociālas Eiropas ceļvedi “Sociālā ekonomika un sociālā uzņēmējdarbība” (ISBN: 978-92-79-26866-3),
 - ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 28. aprīļa rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar Boloņas procesa īstenošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 11. septembra rezolūciju par izglītību un apmācību, un stratēģiju “Eiropa 2020” ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūciju par priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas novēršanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 12. maija rezolūciju par bērnu agrīno izglītošanu Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 18. maija rezolūciju “Pamatprasmes mainīgai pasaulei — darba programmas “Izglītība un apmācība 2010” īstenošana” ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 18. decembra rezolūciju “Mūžizglītība zināšanām, radošumam un jaunradei — darba programmas “Izglītība un apmācība 2010. gadam” īstenošana” ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0239/2015),
- A. tā kā, ņemot vērā ES mērķus izaugsmes, nodarbinātības, izglītības un sociālās iekļautības jomā, jauniešu uzņēmējdarbībai ir jābūt svarīgai, neatņemamai daļai politiskajā stratēģijā attiecībā uz atbalstu mūsdienu jaunatnei un jauniešu bezdarba mazināšanu Eiropas Savienībā;
- B. tā kā jēdziens “uzņēmējdarbība” būtu jāskata plašākā nozīmē, saprotot to kā spēju pārvērst idejas darbos;
- C. tā kā 2015. gada februārī ES 28 dalībvalstīs bija nepieņemami liels jauniešu bezdarbnieku skaits — 4,85 miljoni, un, kaut arī jauniešu bezdarbs samazinās (salīdzinājumā ar 2014. gada februāri — par 494 000), tas tomēr nenotiek pietiekami strauji;
- D. ņemot vērā jauniešu augsto bezdarba līmeni un to, ka fiskālā konsolidācija dalībvalstīs, kuras krīze skārusi visvairāk, nedrīkstētu norisināties uz jauniešu darbvietu rēķina; tā kā lielā jauniešu bezdarba dēļ jauniešus pastiprināti skar nabadzība un sociālā atstumtība, un to jo sevišķi izjūt jaunieši no nelabvēlīgā situācijā esošām un neaizsargātām sabiedrības grupām; tomēr atzīst un atzinīgi vērtē apņemšanos paātrināt Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas līdzekļu nodošanu dalībvalstu rīcībā, taču aicina Komisiju censties risināt šo nopietno problēmu vēl apņēmīgāk;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0107.

⁽²⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 56. lpp.

⁽³⁾ OV C 165 E, 11.6.2013., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 377 E, 7.12.2012., 89. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 8. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 33. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- E. tā kā plaša starp izglītību un apmācību, no vienas puses, un darba tirgu, no otras puses, ir viens no jauniešu bezdarba cēloņiem, kā arī iemesls tam, kādēļ Eiropas Savienībā ir tik daudz vakantu darbvieta, un šis jautājums būtu jārisina, arī iemācot jauniešiem svarīgākās pamatkompetences, tostarp pašiniciatīvu un uzņēmējdarbības garu, kas nepieciešami, lai spētu pārliecināti līdzdarboties zināšanās balstītajā mūsdienu ekonomikā un sabiedrībā;
- F. tā kā Eiropas Savienība ar stratēģiju “Eiropa 2020” un tās pamatiniciatīvām “Jaunas prasmes un darbvieta”, “Digitālā programma Eiropai”, “Inovācijas savienība” un “Jaunatne kustībā”, kā arī ar mērķtiecīgu atbalstu sievietēm uzņēmējām, nelabvēlīgā situācijā esošiem iedzīvotājiem un cilvēkiem ar invaliditāti sekmē iniciatīvu un uzņēmējdarbību, veicinot uzņēmējiem raksturīgas domāšanas un attieksmes veidošanos un ar uzņēmējdarbību saistītu zināšanu, prasmju un kompetenču iemantošanu, kas var sekmēt konkurētspēju un gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi;
- G. tā kā uzņēmējdarbība ir svarīgs faktors ekonomiskās izaugsmes un darbvieta izveides veicināšanai, jo, pateicoties tai, tiek radīti jauni uzņēmumi un darbvieta, rodas iespējas piekļūt jauniem tirgiem, tiek nostiprināta konkurētspēja, palielinās ražīgums un inovācija, tiek nostiprināta Eiropas konkurētspēja un radīta pārticība, un tādēļ uzņēmējdarbībai vajadzētu būt vienlīdz pieejamai visiem iedzīvotājiem;
- H. tā kā uzņēmējdarbība un jo īpaši sociālā uzņēmējdarbība ir svarīgi faktori sociālās kohēzijas un ilgtspējas veicināšanai un var stimulēt ekonomiku un vienlaikus mazināt trūkumu, sociālo atstumtību un citas sabiedrības problēmas;
- I. tā kā uzņēmējdarbība un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir ES ekonomikas balsts un pats nozīmīgākais un galvenais jaunu nodarbinātības iespēju avots; tā kā sieviešu uzņēmējdarbības potenciāls ir nepietiekami izmantots ekonomiskās izaugsmes un darbvieta avots;
- J. tā kā kultūras, kurās uzņēmējdarbības kompetences un uzņēmējiem raksturīga izturēšanās — piemēram, radoša pieeja, novatorisms, iniciatīva, pārdomāta riska uzņemšanās, neatkarīga domāšana un iespēju saskatīšana, kā arī vadītājiem piemītošas īpašības — tiek augstu vērtētas un atalgotas, veicina vēlmi rast jaunus risinājumus ekonomiskām, sociālām un vides problēmām, integrējot izglītībā zināšanu komponentus, kuros teorija apvienota ar praksi, un tādējādi likvidējot barjeras starp uzņēmējdarbības pieredzi un izglītības saturu; tā kā tādēļ ir sevišķi svarīgi integrēt šīs personiskās kompetences izglītības sistēmā un visās ikdienas dzīves jomās;
- K. tā kā atsevišķās dalībvalstīs jaunu uzņēmumu izveide (ar to saprotot jebkāda veida uzņēmumus, tostarp sociālo uzņēmējdarbību vai uzņēmējdarbību personiska labuma gūšanai) netiek pietiekamā mērā atzīta par karjeras sastāvdaļu vai iekļauta karjeras gājumā un izglītības sistēmas atbalsts topošajiem uzņēmējiem ir niecīgs;
- L. tā kā jaunajiem uzņēmējiem nākas saskarties ar daudziem sarežģītiem problēmjautājumiem un grūtībām, tostarp pieredzes un atbilstošu prasmju trūkumu un grūtībām piekļūt finansējumam un infrastruktūrai;
- M. tā kā no jaunākajiem pētījumiem izriet, ka uzņēmējdarbības kompetences var iemācīties un ka pareizi izstrādāta un īstenota un visiem pieejama uzņēmējdarbības izglītība var ļoti labvēlīgi ietekmēt cilvēku dzīvi, viņu piemērotību darba tirgum, kā arī jaunu uzņēmumu dibināšanu un uzņēmumu dzīvotspēju;
- N. tā kā, lai izdarītu pamatotus secinājumus, uzņēmējdarbības izglītības ietekme ir jānosaka, izmantojot kritisku pieeju, kā arī pamatojoties uz pārliecinošiem faktiem un vispāratzītiem statistikas instrumentiem un metodēm;
- O. tā kā, lai panāktu sociālu, iekļaujošu un ilgtspējīgu ekonomiku, uzņēmējdarbības izglītībā būtu jāparedz sociālā dimensija, tostarp izglītošana par taisnīgu tirdzniecību, sociālajiem uzņēmumiem un alternatīviem uzņēmējdarbības modeļiem, piemēram, kooperatīviem;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- P. tā kā uzņēmējiem raksturīga domāšana un attieksme sekmē jauniešu piemērotību darba tirgum, veido viņos īpašības, kas ir būtiski nepieciešamas, lai sekmīgi risinātu sarežģītus jautājumus gan profesionālajā, gan privātajā dzīvē, un palīdz novērst nabadzības un sociālās atstumtības palielināšanos; tā kā šo mērķu sasniegšanu var sekmēt vienkāršāka piekļuve mikrofinansēšanas instrumentiem;
- Q. tā kā izglītībai un profesionālajai apmācībai kopumā ir vislielākā nozīme ikviena cilvēka personības attīstībā un tādēļ tai jābūt gan pietiekami plašai, lai ieliktu pamatu attīstībai, zināšanu padziļināšanai un transversālu prasmju apguvei visa mūža garumā, gan arī pietiekami praktiskai, lai dotu cilvēkiem iespēju veidot reālu karjeru un dzīvot pilnvērtīgu darbu un privāto dzīvi; tā kā pastāv tieša sakarība starp abu minēto izglītības aspektu sekmīgu apvienojumu un jauniešu bezdarba riska mazināšanos;
- R. tā kā ikviens cilvēks var apgūt, iemācīties un pilnveidot uzņēmējdarbībā nepieciešamo domāšanu un prasmes; tā kā ikvienā izglītības veidā un līmenī paveras konkrētas iespējas vispārējās pamatkompetenču apguves ietvaros attīstīt sevī noteiktas prasmes un spējas, kas noderēs uzņēmējdarbībā;
- S. tā kā uzņēmējdarbības prasmes ir saistītas ar prasmju kopumu vairākās citās jomās, piemēram, IKT lietotprasmi, prasmi risināt problēmas un finanšu lietpratību, un tādēļ būtu jāveicina šo prasmju apguve;
- T. tā kā izglītībai un apmācībai ir ārkārtīgi liela nozīme, lai motivētu jauniešus un pavērtu viņiem iespējas sākt pašiem savus uzņēmējdarbības projektus;
- U. tā kā izglītībai kā sabiedriskam labumam ir jābūt pilnīgi iekļaujošai un integrētai, īpašu uzmanību pievēršot vienlīdzīgas piekļuves nodrošināšanai skolēniem no atšķirīgiem sociālekonomiskajiem apstākļiem;
- V. tā kā transnacionāla mēroga uzņēmējdarbībai piemērotāki būs tie jaunieši, kuri pratīs svešvalodas;
- W. tā kā nepietiekami pārstāvētām un nelabvēlīgā situācijā esošām iedzīvotāju grupām ir nepieciešama īpaša uzmanība un atbalsts izglītošanās gaitā, iesaistot izglītības procesā arī vecākus un sabiedrību, un šiem cilvēkiem ir vajadzīga palīdzība, lai dibinātu uzņēmumus un nodrošinātu vai izvērstu to darbību;
- X. tā kā jauniešiem nāk par labu apmācība un izglītošanās uzņēmējdarbības jomā, kā arī praktiskas pieredzes ieguve uzņēmumos, kas palīdz attīstīt viņu prasmes un talantus, ļauj attīstīt pašpaļāvību un veicina jaunu uzņēmumu izveidi, sekmē nodarbināmību un inovāciju; tā kā uzņēmējdarbība ir lielā mērā neizmantoja iespēja daudziem jauniešiem, kurus skārusi invaliditāte;
- Y. tā kā sociālie un iekļaujošie uzņēmumi dod aktīvu ieguldījumu inovatīvā, ilgtspējīgā izaugsmē, veicina lielāku sabiedrības un vietējo kopienu saliedētību un var pavērt nodarbinātības iespējas jauniešiem, tostarp sociāli neaizsargātiem un no darba tirgus atstumtiem jauniešiem;
- Z. tā kā nepietiekami daudz cilvēku īsteno ieceri par sava uzņēmuma izveidi un uzņēmēju vidū ir nesamērīgi maz — un arvien mazāk — sieviešu (turklāt sevišķi maz sieviešu, kuras pieder pie neaizsargātām sabiedrības grupām un pakļautas dubultai diskriminācijai), turklāt sievietes uzņēmējas, kaut arī caurmērā būdamas labāk izglītotas nekā vīrieši uzņēmēji, biežāk darbojas ne tik inovatīvās un ātri augošās nozarēs kā vīrieši uzņēmēji, un sieviešu uzņēmumi ir mazāki nekā vīriešu uzņēmumi; tā kā ir aktīvi jāveicina iespējas pārvarēt faktoros, kuri īpaši attur sievietes no iesaistīšanās uzņēmējdarbībā vai tās sniegto iespēju plašākas izmantošanas⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Komisijas ziņojums par 2013. gadā sasniegto progresu sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā (SWD(2014)0142), Komisijas publikācija "Statistikas dati par sieviešu uzņēmējdarbību Eiropā", 2014. gada septembris.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- AA. tā kā dažās dalībvalstīs amatniecības, rūpniecības un tirdzniecības kameras piedāvā mērķtiecīgas programmas jaunu uzņēmumu dibināšanas atbalstam;
- AB. tā kā izglītība un apmācība ir galvenokārt valsts kompetencē esoši jautājumi un dažas dalībvalstis vēl nav izstrādājušas pārnozaru politiku vai stratēģisku pieeju uzņēmējdarbības izglītībai, vai uzņēmējdarbības izglītības programmas un mācību metodes; tā kā ne visi mācībspēki un vadošie izglītības darbinieki Eiropā ir pietiekami apmācīti uzņēmējdarbības izglītības jomā nepārtrauktas profesionālās pilnveides vai sākotnējās izglītības ietvaros, un tas varētu ietekmēt iespējas pietiekamā mērā integrēt uzņēmējdarbību izglītības sistēmās ⁽¹⁾;
- AC. tā kā mācībspēkiem vajadzētu būt iespējai uzturēt sakarus ar uzņēmējiem un sadarbībā ar tiem definēt mācību mērķus un saņemt piemērotu atbalstu un resursus, lai īstenotu uz skolēnu centrētas stratēģijas un pielāgotu mācību metodes mazāk aizsargātu audzēkņu vajadzībām;
- AD. tā kā neformālā un ikdienējā mācīšanās papildina un bagātina formālo izglītību, piedāvājot daudzveidīgu, patstāvību sekmējošu mācību pieredzi, un tādēļ šāda mācīšanās būtu jāatzīst par galveno avotu uzņēmējdarbībā nepieciešamo kompetenču apguvei un pilnveidošanai;
- AE. tā kā formālā izglītība un ikdienējā mācīšanās var būt būtiski faktori uzņēmējdarbības prasmju attīstīšanā un uzturēšanā, it sevišķi marginalizētajās sabiedrības grupās;
- AF. tā kā neformālā un ikdienējā mācīšanās ir īpaši svarīga jauniešiem, kuriem ir mazāk iespēju, jo tā nodrošina šiem jauniešiem papildu iespējas mācīties un sagādā potenciālas izredzes iesaistīties formālajā izglītībā un apmācībā;
- AG. tā kā pieredzējuši uzņēmēji, darbodamies kā mācībspēki, rada pozitīvu priekšstatu par uzņēmējdarbību un padara ceļu uz to vienkāršāku;
- AH. tā kā mācībspēku un profesionālās orientācijas konsultantu apmācībā būtu jāiekļauj uzņēmējdarbība, tostarp sociālā uzņēmējdarbība;
- AI. tā kā dalībvalstu izglītības sistēmas, reaģējot uz pārmaiņām darba tirgū, ir attīstījušās atšķirīgos tempos;
- AJ. tā kā 2014.–2020. gada programmas “Erasmus+” mērķis ir modernizēt izglītību, apmācību un jaunatnes darbu visā Eiropā un šajā programmā var iesaistīties izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta organizācijas no visiem mūžizglītības sektoriem; tā kā šī programma vairāk nekā 4 miljoniem Eiropas iedzīvotāju dos iespēju studēt, mācīties, iegūt darba pieredzi un piedalīties brīvprātīgajā darbā citās valstīs;
- AK. tā kā programmā “Erasmus+” uzņēmējdarbībai jau ir piešķirta zināma nozīme, jo tā ir minēta kā viens no vēlamajiem mobilitātes pasākumu rezultātiem;
- AL. tā kā ir svarīgi atbalstīt un rosināt jauno uzņēmēju mobilitāti ar tādu programmu starpniecību kā “Erasmus jaunajiem uzņēmējiem” (2009–2015), kas ļauj jaunajiem uzņēmējiem piedalīties pārrobežu apmaiņā un apgūt pieredzējušu uzņēmēju, kuri attīsta mazo uzņēmējdarbību, pieredzi, kā arī paver iespējas risināt dzimumu nelīdztiesības jautājumu uzņēmējdarbības jomā; tā kā, lai palielinātu jauniešu līdzdalību šādās programmās, ir jāpiešķir tām vairāk līdzekļu;

⁽¹⁾ Eiropas Izglītības fonda Budapeštas un Stambulas simpoziju secinājumi.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- AM. tā kā jaunāka gadagājuma cilvēki sliecas dot priekšroku pašnodarbinātībai un 45 % jauniešu vecumā no 15 līdz 24 gadiem norāda, ka vēlētos būt pašnodarbināti (¹);
- AN. tā kā uzņēmēju aprindas vietējā, valsts un Eiropas līmenī varētu sniegt nozīmīgāku ieguldījumu, nodrošinot kvalificētu brīvprātīgo darbu, veidojot partnerības ar izglītības iestādēm un sadarbojoties ar politikas veidotājiem;
- AO. tā kā ievērojamu ieguldījumu sniedz pilsoniskās sabiedrības organizācijas (nevalstiskās grupas, piemēram, arodbiedrības, darba devēju apvienības un citas sociālās grupas), tostarp iniciatīva “*Junior Achievement — Young Enterprise Europe*”, kas piedāvā uzņēmējdarbības apguvi un attiecīgu apmācību ikdienējās izglītības un mūžizglītības veidā; tā kā minētajiem pasākumiem vajadzētu būt vairāk atzītiem, kaut arī to noslēgumā ne vienmēr var saņemt oficiāli atzītu diplomu; tā kā šādu ieguldījumu nodrošina arī uzņēmumi, kuri paši piedāvā apmācību savām vajadzībām,

Uzņēmējdarbības prasmju un kompetenču akcentēšana

1. atzīst mūžizglītības un starptautiskās mobilitātes sevišķi lielo nozīmi, Eiropai reaģējot uz globalizāciju un pārejot uz zināšanās balstītu ekonomiku; īpaši akcentē pašiniciatīvas un uzņēmējdarbības nozīmi, kas dokumentā “Pamatprasmes mūžizglītībai — Eiropas pamatprincipu kopums” minētas starp astoņām pamatprasmēm, kuras nepieciešamas visiem iedzīvotājiem personības izaugsmei un attīstībai, aktīvam Eiropas pilsoniskumam un līdzdalībai, sociālajai iekļautībai un nodarbinātībai;
2. aicina dalībvalstis veicināt jauniešu uzņēmējdarbības prasmes, īstenojot likumdošanas pasākumus kvalitatīvas stažēšanās nodrošināšanai un īpašu uzmanību pievēršot kvalitatīvām mācībām un pienācīgiem darba apstākļiem kā instrumentiem nodarbināmības uzlabošanai, kā minēts Padomes ieteikumā par stažēšanās kvalitātes sistēmu;
3. uzsver nepieciešamību plaši un skaidri definēt pamatprasmi “pašiniciatīva un uzņēmējdarbība”, kas ietver uzņēmējiem piemītošas domāšanas un attieksmes veicināšanu, kurai raksturīga proaktīva, radoša, inovatīva pieeja un riska uzņemšanās, kā arī spēja plānot un vadīt projektus, lai sasniegtu mērķus, un arī spēja saskatīt sava darba kontekstu un izmantot radušās izdevības, tam attiecoties gan uz uzņēmējdarbību, gan nodarbinātību darba ņēmēja statusā (šāda nodarbinātība dēvēta par “uzņēmīgu nodarbinātību” jeb *intrapreneurship*); pauž ticību radošās industrijas nozarēm un ar kultūru saistītiem uzņēmumiem, uzskatot, ka tajos ir iespējams pavērt uzņēmējdarbības iespējas, īpaši jauniešiem;
4. atgādina, ka radošā industrija pieder pie nozarēm, kurās visvairāk tiek izvēsta uzņēmējdarbība, un ka tajā tiek attīstītas plaši izmantojamas prasmes, piemēram, radoša domāšana, problēmu risināšanas prasmes, darbs komandā un atjautība;
5. uzsver, ka, runājot par uzņēmējdarbību, pieejai ir jābūt plašai, raugoties uz to kā uz transversālu pamatkompetenču kopumu personiskām un profesionālām vajadzībām;
6. uzsver, cik nozīmīgas ir prasmes organizāciju uzraudzības un revīzijas jomā; īpaši mudina attīstīt sociālo un vides revīziju kā novatoriskus uzraudzības instrumentus;
7. pauž pārliecību, ka būtu jāveicina uzņēmējdarbības prasmes un kompetences, kā arī transversālas, pārnozaru un konkrētām profesijām un darbvietām raksturīgas prasmes un kompetences, lai palielinātu pašnodarbinātību jauniešu vidū un dotu jauniešiem reālas iespējas izveidot pašiem savus uzņēmumus, tā palīdzot gan sev pašiem, gan sabiedrībai kopumā;

(¹) Komisija: Eurobarometrs FL354 “Uzņēmējdarbība Eiropas Savienībā un ārpus ES”, 2013. gada 9. janvāris.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

8. pauž pārliecību, ka nākamais uzdevums ir konkretizēt, kā turpināt pamatprasmju kopuma pienācīgu īstenošanu ikvienā izglītības posmā uzņēmējdarbības kompetenču apguvei, iekļaujot uzņēmējdarbības zināšanas, prasmes un uzņēmējiem raksturīgu attieksmi mācību rezultātos, kuri būtu jāsasniedz katras konkrētās mācību un aroda apguves programmas noslēgumā;
9. uzsver, ka visos izglītības posmos un veidos būtu jānodrošina uzņēmējdarbībai nepieciešamo praktisko iemaņu apguve un jāsekmē motivācija, pašiniciatīva un gatavība iesaistīties uzņēmējdarbībā, kā arī sociālās atbildības sajūta; uzskata, ka skolu mācību programmās būtu jāiekļauj moduļi finanšu pamatu, ekonomikas un uzņēmējdarbības vides iepazīšanai, līdztekus nodrošinot skolēniem, tostarp nelabvēlīgā situācijā esošiem audzēkņiem, konsultatīvo atbalstu, darbaudzināšanu un karjeras konsultācijas, lai ieliktu pamatus un sekmētu skolēnu izpratni par uzņēmējdarbības procesiem un attīstītu uzņēmējiem raksturīgu domāšanu un attieksmi; uzsver ikdienējas un patstāvīgas mācīšanās, tostarp arī brīvprātīgā darba, nozīmi, lai jaunieši iemantotu uzņēmēja garu un uzņēmējdarbībā nepieciešamās prasmes;
10. aicina Komisiju uzsvērt dažādo sociālās uzņēmējdarbības modeļu lomu un nozīmi, ņemot vērā, ka tie bieži vien Eiropas jauniešiem dod iespēju gūt pirmo uzņēmējdarbības pieredzi;
11. uzsver, ka ir nepieciešams attīstīt novatoriskas pedagoģiskās metodes, kuru uzmanības centrā būtu audzēknis un kuras rosinātu lielāku audzēkņu līdzdalību, tā sekmējot transversālu prasmju kopuma apguvi, kuras nepieciešamas uzņēmējiem raksturīgas domāšanas un attieksmes attīstīšanai;
12. iesaka stimulēt uzņēmējdarbības, tostarp sociālās uzņēmējdarbības modeļu, iekļaušanu augstākajā izglītībā un augstskolu absolventu projektos;
13. norāda, ka uzņēmējdarbības gara veicināšana ar izglītības palīdzību var jēgpilni norisināties tikai tad, ja izglītības koncepcijās tiek līdzsvaroti ņemti vērā ekonomiskie un sociālie aspekti;
14. uzsver, ka sekmīgus rezultātus sociālās iekļautības panākšanā un nabadzības apkarošanā it īpaši var nodrošināt sociālā uzņēmējdarbība, kas var veicināt nodarbinātību, kā arī uzņēmējiem raksturīgas domāšanas un attieksmes veidošana, kas būtiski noderēs nelabvēlīgā situācijā esošiem iedzīvotājiem;
15. uzsver, ka dalībvalstīs, kurās pastāv duālā izglītība un studiju programmas, kas apgūstamas paralēli darbam uzņēmumā, ir apliecinājusies šo programmu sevišķi lielā nozīme uzņēmējdarbības pamatkompetenču iemācīšanā;
16. mudina visas iesaistītās puses un it sevišķi vietējās uzņēmēju organizācijas, uzņēmumus un izglītības iestādes pilnībā līdzdarboties un veidot partnerības, lai dalītos paraugpraksē un pieredzē un uzlabotu jauniešu uzņēmējdarbības prasmes un izglītību dalībvalstīs;
17. uzsver, ka cieša saistība starp apmācību uzņēmumā un vispārējo izglītību mācību iestādē ir veiksmīgs modelis, kas būtu jānostiprina un jāatbalsta ne tikai visā Eiropā, bet arī ārpus tās robežām;
18. prasa veidot ciešāku sadarbību ar privāto sektoru un sociālajiem partneriem, lai stimulētu tādas kultūras veidošanos, kurai raksturīga gatavība riskēt, uzņēmīgums un inovatīva pieeja (piemēram, izmantojot tādas strukturālas saistības kā inovācijas instrumentus un ideju apmaiņu);
19. pauž pārliecību, ka uzņēmējdarbības kompetences sekmīga izmantošana kļūst arvien lielākā mērā atkarīga no mediju lietotprasmes un digitālajām prasmēm un ka šī savstarpējā mijiedarbība ir vairāk jāņem vērā izglītībā un apmācībā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt visiem jauniešiem IKT kompetences un iemācīt transversālās un uzņēmējdarbībā nepieciešamās prasmes, lai viņi spētu pilnībā izmantot digitālās pasaules potenciālu, kas palīdzēs viņiem rast jaunus veidus uzņēmējdarbības attīstīšanai, iemācīšanai un veicināšanai, tādējādi iemantojot spēju sekmīgāk izturēt konkurenci darba tirgū, kļūt par pašnodarbinātajiem, iemācīties labāk saprast potenciālā darba devēja izturēšanos un vajadzības un dot ieguldījumu darba devēja organizācijas inovācijas spējā un konkurētspējā;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

20. uzsver, ka uzņēmējdarbības kompetence būtu jāattīsta un jāpilnveido visa mūža garumā, tostarp mācoties arī no darbā gūtās pieredzes un izmantojot neformālo un ikdienējo mācīšanos, un būtu jāuzlabo un jāatbalsta tās validēšana, ņemot vērā ieguldījumu, kādu tā dod karjeras attīstībā;

21. atzīst, ka būtisks aspekts uzņēmējdarbības mācīšanās ir pienācīga mācībspēku sagatavotība, sevišķi akcentējot, ka ir steidzami vajadzīga kvalitatīva apmācība, lai nodrošinātu izglītības procesa autentiskumu;

22. aicina dalībvalstis cīnīties pret šķēršļiem, ar ko saskaras jaunie uzņēmēji, kuriem ir invaliditāte, šajā nolūkā apmācot pakalpojumu sniedzējus, kuru uzdevumos ietilpst atbalsts cilvēkiem ar invaliditāti, un pielāgojot telpas, kurās šāds atbalsts tiek sniegts, lai tām varētu piekļūt cilvēki, kuriem pārvietošanās saistīta ar zināmām grūtībām;

23. norāda, ka, veicinot sadarbību starp vidējās un augstākās izglītības iestādēm, tiktu radītas iespējas paplašināt dialogu starp jauniešiem un stimulēta inovācija;

24. uzsver nepieciešamību pilnveidot uzņēmējdarbības kultūru augstākajā izglītībā, atbalstot un sekmējot jauniešu iesaistīšanos jaunu, uz akadēmiskiem pētījumiem balstītu uzņēmumu (*spin-off*) izveidē, mazinot ar šādu uzņēmumu dibināšanu saistīto birokrātisko slogu un izveidojot skaidru un atbalstošu tiesisko regulējumu studentu uzņēmējdarbībai; uzskata, ka šajā sakarībā skolām un augstskolām būtu jāparedz laiks, vieta un atzinība jauniešu iniciatīvām, lai radītu viņos nepieciešamo pašpaļāvību uzsākt jaunus projektus, kas var izrādīties noderīgi patstāvīgu uzņēmumu izveidē; atzinīgi vērtē iniciatīvas, kas paredz apbalvot jauniešus par veiksmīgu uzņēmējdarbību (piemēram, balva “Gada labākais studentu uzņēmums”); turklāt uzsver, ka ir svarīgi, lai jauniešiem būtu dota iespēja iegūt pirmo tiešo darba pieredzi uzņēmumos; atkārtoti norāda uz nepieciešamību šajā nolūkā veicināt uzņēmumu apmeklēšanu un stažēšanās shēmu izmantošanu, lai sniegtu jauniešiem ieskatu uzņēmējdarbības pasaulē;

25. uzsver, ka uzņēmēju aprindām ir īpaši nozīmīga loma uzņēmējdarbības izglītībā un apmācībā, jo uzņēmēji nodrošina mācīšanos no pieredzes, tā papildinot jauniešu teorētisko izglītību;

26. uzsver dažādo apvienību, kurās darbojas gados jauni uzņēmēji, būtisko nozīmi uzņēmējdarbības sekmēšanā jauniešu vidū, jo šīs apvienības sniedz jauniešiem iespējas attīstīt novatoriskus projektus un gūt uzņēmējdarbības pieredzi, kā arī nodrošina viņiem instrumentus un nepieciešamo pārlicētibū uzņēmējdarbības sākšanai;

ES iestāžu uzdevumi — koordinācija, metodika un finanšu instrumenti

27. aicina Padomi un Komisiju to attiecīgās kompetences ietvaros un pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu, izstrādāt metodisko atbalstu un instrumentus uzņēmējdarbības izglītības un apmācības, tostarp sociālās uzņēmējdarbības, jomā un darīt tos pieejamus valstu izglītības sistēmām, un īstenot koordinētu pieeju, aicinot dalībvalstu publiskās pārvaldes iestādes ciešāk sadarboties ar uzņēmumiem, lai popularizētu galvenos faktoros, kas nepieciešami uzņēmējdarbības uzlabošanai; aicina Komisiju palielināt atbalsta apmēru jaunajiem uzņēmējiem no Eiropas struktūrfondiem un investīciju fondiem;

28. aicina Padomi un Komisiju attiecībā uz metodiku, komunikāciju un finanšu instrumentiem ievērot dzimumu līdztiesības perspektīvu, lai rosinātu uzņēmējdarbībā aktīvāk iesaistīties meitenes un jaunas sievietes;

29. aicina Komisiju izveidot un stimulēt stažēšanās un apmaiņas programmas uzņēmējdarbības jomā, lai pavērtu jauniešiem iespējas gūt praktisku pieredzi un sekmētu zināšanu un pieredzes apmaiņu;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

30. aicina Komisiju izstrādāt vispusīgu stratēģiju transversālo prasmju, piemēram, kritiskas domāšanas, problēmu risināšanas prasmes, iniciatīvas, pretimnākošas attieksmes, sadarbības, patstāvības, plānošanas, vadīšanas un komandas veidošanas prasmju, attīstīšanai visos izglītības un apmācības posmos un veidos, ņemot vērā, ka minētās prasmes ir noderīgas daudzās profesijās un nozarēs;

31. aicina Komisiju pastiprināti pievērsties transversālo prasmju, tostarp uzņēmējdarbības un digitālo kompetenču, attīstīšanas un novērtēšanas uzlabošanai programmā "Erasmus+", vienlaikus uzsverot, ka šajā programmā nevajadzētu vadīties vienīgi pēc nodarbināmības apsvērumiem, kā arī būtu jāpatur spēkā princips, ka dalībai uzņēmējdarbības pasākumos, it sevišķi neformālās izglītības un ikdienējās mācīšanās jomā, netiek izvirzītas augstas prasības; turklāt aicina Komisiju veicināt izglītības politikas reformas dalībvalstīs, šajā jomā veidojot saskaņotu politisko satvaru dalībvalstīm un ES;

32. aicina Komisiju atbalstīt IKT prasmju, problēmu risināšanas prasmju un finanšu lietpratības kontroli; aicina Komisiju šajā jomā veikt longitudinālu pētījumu;

33. aicina Komisiju atbalstīt partnerības starp izglītības iestādēm un uzņēmumiem, izmantojot Eiropas Stratēģisko investīciju fondu un it sevišķi Eiropas Sociālo fondu, lai rosinātu ar darbu saistītu mācīšanos uzņēmumos un uzlabotu uzņēmējdarbības kompetences valsts un vietējā līmenī;

34. aicina Komisiju atbalstīt Eiropas mēroga uzņēmējdarbības izglītības tīklu, kurš būtu veidots pēc līdzīgiem principiem kā 2015. gada maijā izveidotais Eiropas uzņēmējdarbības izglītības tīkls "European Entrepreneurship Education NETwork" (EE-HUB) un kuru atbalstītu Eiropas organizācijas un citas Eiropas, valstu un vietēja līmeņa ieinteresētās personas, kā arī valstu izglītības pārvaldes iestādes, un kurā tiktu apkopoti paraugprakses piemēri un norisinātos to apmaiņa starp izglītības iestādēm un organizācijām, profesionālās apmācības iestādēm, uzņēmumiem, varas iestādēm un sociālajiem partneriem;

35. aicina Komisiju tās plašākās ES mūžizglītības stratēģijas, ES globālo stratēģiju un Ž. K. Junkera vadītās Komisijas plāna kontekstā nodrošināt saskanīgu un efektīvu koordināciju uzņēmējdarbības izglītības jomā;

36. ierosina Komisijai saglabāt uzņēmējdarbības izglītību un apmācību kā vienu no mērķiem visās programmas "Erasmus +" darbības nākamajā finanšu plānošanas periodā (pēc 2020. gada), tostarp arī kā mobilitātes mērķi, paredzot šādus elementus:

i) rūpīgi novērtēt to tagadējo pasākumu ietekmi, ar kuriem tiek veicināta uzņēmējdarbība, izmantojot izglītību un apmācību, un attiecīgā gadījumā koriģēt šos pasākumus, īpaši pievērsties ietekmei uz nepietiekami pārstāvētām un nelabvēlīgā situācijā esošām iedzīvotāju grupām;

ii) sekmēt labāk definētu mācību saturu un instrumentus formālajā un neformālajā izglītībā attiecībā uz visām izglītojamām personām — gan teorētiskus, gan praktiskus moduļus, piemēram, studentu uzņēmējdarbības projektus;

iii) atbalstīt skolotāju, pedagogu, jaunatnes darbinieku, darbaudzinātāju un vadošo izglītības darbinieku sākotnējo kvalifikāciju un nepārtrauktu profesionālo pilnveidi un spēju veidošanu uzņēmējdarbības izglītības jomā;

iv) veicināt partnerības starp izglītības iestādēm, uzņēmumiem, bezpeļņas organizācijām, reģionālās un vietējās varas iestādēm un neformālās izglītības pakalpojumu sniedzējiem, lai izstrādātu piemērotus mācību kursus un nodrošinātu audzēkņiem nepieciešamo praktisko pieredzi un paraugus;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- v) pilnveidot prasmes uzņēmējdarbības procesu jomā un tādās jomās kā finanšu lietpratība, IKT lietotprasme un iemaņas, radoša domāšana, radošums, radošas pieejas noderīgums, problēmu risināšana un inovācijas gars, ticība sev un savām idejām, spēja pielāgoties, darbs komandā, projektu vadība, riska novērtēšana un riska uzņemšanās, kā arī specifiskas uzņēmējdarbības prasmes un zināšanas;
- vi) likvidēt visus fiziskos un digitālos šķēršļus, ar kuriem joprojām nākas saskarties cilvēkiem ar invaliditāti, ņemot vērā, ka šo cilvēku pilnīga integrēšana darba tirgū var izrādīties ārkārtīgi nozīmīga, lai veicinātu ilgtspējīgas, saliedētas uzņēmējdarbības kultūru;
- vii) akcentēt to, ka neformālā un ikdienējā mācīšanās ir īpaši piemērota vide uzņēmējdarbībā nepieciešamo kompetenču apguvei;
37. aicina Komisiju apzināt un censties novērst faktoros, kas attur sievietes no iesaistīšanās uzņēmējdarbībā, un vienlaikus mērķtiecīgi sekmēt finansējuma un atbalsta pakalpojumu pieejamību jaunajām uzņēmējām;
38. aicina Komisiju koordinēt un sekmēt paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm;
39. aicina Komisiju rosināt labāku sadarbību un labas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm, kuras savās izglītības programmās jau ir integrējušas uzņēmējdarbības izglītību un guvušas labus panākumus jauniešu uzņēmējdarbības sekmēšanā, un dalībvalstīm, kuras vēl atrodas šā procesa sākumā;
40. aicina Komisiju līdz 2017. gada beigām apkopot uzņēmējdarbības spēju attīstīšanas un jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanas paraugpraksi dalībvalstīs, iesniegt Parlamentam attiecīgu ziņojumu un ņemt vērā šajā sakarībā veiktā darba rezultātus, novērtējot savas finansējuma piešķiršanas procedūras;
41. aicina dalībvalstis atbalstīt uzņēmējdarbības izglītību kā iespēju sekmēt transversālu kompetenču veidošanos cilvēku privātās un profesionālās dzīves labākas organizēšanas vajadzībām;
42. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt dalībvalstu īstenotos konkrētos pasākumus jauniešu uzņēmējdarbības atbalstam, vēltīt īpašu uzmanību popularizēšanai un informācijas par rezultātiem publicēšanai un mudināt un atbalstīt iestādes un organizācijas iesaistīties paraugprakses apmaiņā, apmainīties ar idejām, zināšanām un pieredzi un veidot starpnozaru stratēģiskās partnerības; mudina Komisiju un dalībvalstis izveidot kritērijus, modeļus, kopīgus instrumentus un projektus jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanai;
43. mudina Komisiju nodrošināt, lai dalībvalstu veiktie pasākumi nekavētu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību un līdz ar to jaunieši, kuri izvēlējušies veidot karjeru uzņēmējdarbības jomā, varētu izvērst darbību jebkurā Eiropas Savienības vietā atbilstoši savām vēlmēm;

Dalībvalstu uzdevumi

44. aicina dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās varas iestādes tiekties sekmēt apmācības pasākumu izstrādi par jaunu uzņēmumu dibināšanu un vadīšanu, tostarp paredzot ekspertu konsultācijas, uzņēmējdarbības inkubatorus un veicināšanas centrus, sociālās uzņēmējdarbības projektus sadarbībā ar vietējām kopienām un uzņēmējdarbībai labvēlīgu apstākļu izveidi, kas atvieglos jauniešu iesaistīšanos jaunu uzņēmumu dibināšanā un palīdzēs ātri atgūties pēc mācību priekšlaicīgas pārtraukšanas vai sākotnējām neveiksmēm, tādējādi palīdzot veidot pozitīvu uzņēmējdarbības kultūru, vērsties pret to, ka uzņēmējdarbībā piedzīvota neveiksme tiktu uztverta negatīvi, un iedrošināt mēģināt no jauna, turklāt īpaši pievērsties nelabvēlīgā situācijā esošu jauniešu piesaistīšanai;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

45. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai jaunajiem uzņēmējiem būtu pieejams nepieciešamais finansējums un lai viņi saņemtu atbalstu ikvienā darbības posmā;
46. aicina dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās varas iestādes pilnībā izmantot ES struktūrfondu, it īpaši Eiropas Sociālā fonda, resursus uzņēmējdarbības izglītības un apmācības veicināšanai un digitālo prasmju attīstīšanai valsts, reģionālā un vietējā līmenī;
47. aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās varas iestādes izmantot visus pastāvošos ES finansējuma avotus, piemēram, Eiropas Sociālo fondu, Eiropas Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, ES Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu, programmu "Erasmus jaunajiem uzņēmējiem" un ES Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmu (COSME), lai rosinātu un atbalstītu iniciatīvas, kuru mērķis ir veidot efektīvāku un mērķtiecīgāku saikni starp uzņēmumiem un izglītības sektoru;
48. aicina dalībvalstis sekmēt paraugprakses apmaiņu, rosināt partnerības valsts robežās un pārrobežu mērogā, atbalstīt jaunus, nepieredzējušus uzņēmumus un attiecīgu MVU tīklu un attīstības aģentūru darbību;
49. mudina dalībvalstis nodrošināt specifiskas, novatoriskas metodes mācībspēku un mentoru apmācīšanai uzņēmējdarbības jautājumos, lai šīs personas spētu sekmēt un rosināt uzņēmējdarbības prasmju veidošanos, un apsvērt jautājumu par uzņēmējdarbības iekļaušanu izglītības programmās;
50. aicina dalībvalstis turpināt pilnveidot neformālās un ikdienējās mācīšanās ceļā iegūto kompetenču atzīšanas un validēšanas sistēmas, tādējādi ievērojot savas 2018. gadam noteiktās saistības, lai dotu cilvēkiem iespēju pārorientēties vai izmantot otru iespēju, kā arī stimulētu pašapziņu un turpmāku izglītošanos;
51. aicina dalībvalstis rosināt privātos partnerus, lai tie iesaistītos uzņēmējdarbības izglītībā, proti, nodrošinātu finansējumu vai apmācību, raugoties uz to kā uz savas korporatīvās sociālās atbildības aspektu;
52. aicina dalībvalstis likvidēt birokrātiju attiecībā uz jauniešu uzņēmējdarbības plānu īstenošanu un apsvērt nodokļu atvieglojumus un citus pasākumus, kā rosināt jauniešus attīstīt savas uzņēmējdarbības idejas; uzsver, ka ir vajadzīgs "drošības tīkls" gadījumiem, kad jaunizveidoti uzņēmumi cieš neveiksmi;
53. uzsver nepieciešamību risināt jautājumu par finansiālajām grūtībām, ar kurām saskaras jaunie uzņēmēji, un atvieglot viņiem piekļuvi kredītiem un īpašām dotācijām, mazināt pastāvošos administratīvos šķēršļus un ieviest tādu regulatīvo vidi un fiskālos stimulus, kas rosinātu jauniešus attīstīt uzņēmējdarbības iniciatīvas un sekmētu darbvietu radīšanu, lai atvieglotu jauno uzņēmēju uzņēmējdarbības projektu uzsākšanu un stabilizēšanu;
54. aicina dalībvalstis ar proaktīvu pieeju uzlabot tiesisko regulējumu un racionalizēt administratīvās procedūras uzņēmumiem, īpaši pievēršoties MVU un sociālajiem uzņēmumiem, un veicināt un uzraudzīt darba attiecību prakses kvalitāti šādos uzņēmumos; norāda, ka sociālie un iekļaujošie uzņēmumi rada noturīgas darbvietas, nodrošina ieguldījumu kopienai attīstībā un palīdz veicināt stabilu vidi un nodrošināt sabiedrības izturību krīzes apstākļos;
55. prasa publiskā sektora nodarbinātības dienestiem izrādīt proaktīvāku pieeju attiecībā uz palīdzības un padomu sniegšanu uzņēmumiem un it sevišķi jaunajiem uzņēmējiem;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

56. aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās varas iestādes piedāvāt novatoriskiem skolēniem un studentiem plašāku piekļuvi stipendijām un mikrokredītu shēmām, vienlaikus nodrošinot atbalstu, informāciju, konsultatīvo atbalstu, multidisciplināru palīdzību un savstarpējas izvērtēšanas platformas, lai viņi varētu dibināt paši savus uzņēmumus vai uzsākt projektus, līdzīgus kā Eiropas Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmas atbalstītie mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības projekti; aicina dalībvalstis vienkāršot piekļuvi aizdevumiem un to atdošanu, veicināt kolektīvās finansēšanas izmantošanu, veidot partnerības starp vietējās ekonomikas dalībniekiem, uzņēmumiem un augstskolām, tiekties panākt, lai uzņēmumi vairāk iesaistītos jauniešu integrēšanā darba tirgū, un integrēt uzņēmējdarbības prasmju apguves sertifikātu (*Entrepreneurial Skills Pass*) dažādos vidējās un augstākās izglītības posmos, it sevišķi partnerībā ar MVU; mudina dalībvalstis rosināt to, lai augstskolās tiktu izveidoti uzņēmējdarbības inkubatori nākotnei aktuālos studiju virzienos un ilgtspējīgas attīstības jomā;

57. aicina dalībvalstis vienkāršot procedūras tādi uzņēmējdarbības izbeigšanai, kura netiek īstenota krāpšanās nolūkos, un radīt uzņēmējdarbības izbeigšanai labvēlīgu vidi, lai skaidri liktu jauniešiem saprast, ka piedzīvota neveiksme neradīs negatīvas sekas visa mūža garumā;

58. aicina dalībvalstis iedrošināt jauniešus iesaistīties uzņēmējdarbībā, šajā nolūkā izglītības sistēmā vienkāršojot iespējas organizēt mācības uz projektu pamata, aptverot dažādas disciplīnas un mācību procesā sadarbojoties ar uzņēmumiem;

59. aicina dalībvalstis vidējās un augstākās izglītības iestādēs sniegtajās karjeras konsultācijās popularizēt uzņēmējdarbību kā pozitīvu karjeras izvēli un cīnīties pret uzņēmējdarbības kā karjeras izvēles negatīvo reputāciju, kas vērojama dažās dalībvalstīs;

60. aicina dalībvalstis palielināt jauniešu ar invaliditāti informētību par pašnodarbinātību un uzņēmumu izveidi, piemēram, veicinot darba tirgū jau integrētu cilvēku ar invaliditāti karjeras iespējas un nodrošinot invaliditātes skartu uzņēmēju publisku atpazīstamību;

Turpmāk veicamie pasākumi

61. mudina Komisiju turpināt un izvērst darbu saistībā ar “*Entrepreneurship360*” (vispārējā un profesionālā izglītība) un “*HEInnovate*” (augstākā izglītība);

62. aicina Komisiju, sākot ar 2016. gadu, iekļaut Eiropas pusgada vērtēšanas rādītājos ar uzņēmējdarbības izglītību saistītus pasākumus;

63. aicina Komisiju līdz pilnvaru termiņa beigām iesniegt Parlamentam novērtējuma ziņojumu par progresu, kāds panākts jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanā ar izglītības un apmācības palīdzību, un par to, cik lielā mērā tai izdevies iesaistīt cilvēkus no neaizsargātām sabiedrības grupām;

64. aicina Komisiju nodrošināt Eiropas līmeņa koordināciju un sadarbību attiecībā uz uzņēmējdarbības programmu un pasākumu sistemātisku novērtēšanu, lai būtu iespējams salīdzināt rezultātus, piemēram, salīdzināt dažādos jauniešu uzņēmējdarbības modeļus dalībvalstīs, kā arī jaunus uzņēmējus raksturojošus sociāldemogrāfiskos rādītājus, kā vecumu, dzimumu un izglītības līmeni;

65. aicina Komisiju veicināt sadarbību politikas izstrādē visā Eiropas Savienībā un aicināt dalībvalstis iesaistīties labas prakses apmaiņā;

o

o o

66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un EEZ valstu valdībām un Eiropas Padomei.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0293

Virzība uz integrētu pieeju Eiropas kultūras mantojumam

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par virzību uz integrētu pieeju Eiropas kultūras mantojumam (2014/2149(INI))

(2017/C 316/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) preambulu, kurā minēts, ka līgumslēdzējas puses “iedvesmojas no Eiropas kultūras, reliģijas un humānisma mantojuma”, un LES 3. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 167. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 22. pantu,
- ņemot vērā UNESCO 2005. gada 20. oktobrī pieņemto Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1295/2013, ar ko izveido programmu “Radošā Eiropa” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1718/2006/EK, Lēmumu Nr. 1855/2006/EK un Lēmumu Nr. 1041/2009/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi “Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai” un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1291/2013, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu “Apvārsnis 2020” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/60/ES par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (pārstrādāta redakcija) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvu 2013/37/ES, ar ko groza Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 221. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 159, 28.5.2014., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 175, 27.6.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā Eiropas Padomes 2005. gada 13. oktobra Vispārējo konvenciju par kultūras mantojuma vērtību sabiedrībai (Faru konvencija) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 21. maija secinājumus par kultūras mantojumu kā stratēģisku resursu ilgtspējīgai Eiropai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 25. novembra secinājumus par kultūras mantojuma līdzdalīgu pārvaldību ⁽³⁾, par kultūras darba plānu laikposmam no 2015. līdz 2018. gadam ⁽⁴⁾ un secinājumos minēto Eiropas kultūras mantojuma gadu,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 27. oktobra Ieteikumu 2011/711/ES par kultūras materiālu digitalizāciju, pieejamību tiešsaistē un digitālu saglabāšanu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 22. jūlija paziņojumu “Ceļā uz integrētu pieeju Eiropas kultūras mantojumam” (COM(2014)0477),
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada novembra atzinumu par Komisijas paziņojumu “Ceļā uz integrētu pieeju Eiropas kultūras mantojumam”,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Transporta un tūrisma komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A8-0207/2015),
- A. tā kā kultūra un kultūras mantojums ir kopīgi resursi, sabiedriski labumi un vērtības, ko nevar izmantot ekskluzīvā veidā, un gan ES stratēģijās, gan pēc 2015. gada sasniedzamo ANO attīstības mērķu līmenī vēl ir pilnībā jāatzīst un pienācīgi jāizmanto viss to potenciāls atbalstīt ilgtspējīgu cilvēces, sociālo un ekonomisko attīstību;
- B. tā kā lēmumu pieņemšanas procesā ir jāņem vērā kultūras daudzveidīgā ietekme uz norisēm sabiedrībā;
- C. tā kā kultūras mantojums pēc savas būtības ir heterogēns, atspoguļo kultūru un valodu daudzveidību un plurālismu un skar reģionālo attīstību, sociālo kohēziju, lauksaimniecību, jūrlietas, vidi, tūrisma, izglītību, digitalizācijas programmu, ārējās attiecības, muitas sadarbību un pētniecību un inovāciju;
- D. tā kā kultūras popularizēšana un kultūras daudzveidības un starpkultūru dialoga sekmēšana ir dalībvalstu sadarbības katalizators;
- E. tā kā Eiropas kultūru un valodu daudzveidības palielināšanas, Eiropas kultūras mantojuma popularizēšanas un Eiropas kultūras un radošo nozaru konkurētspējas stiprināšanas mērķis ir sekmēt gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi;
- F. tā kā mantojuma resursi ir ilgtermiņa kapitāls, kas rada pievienoto vērtību un dod ieguldījumu prasmju attīstīšanā un ekonomikas izaugsmē, veicinot tūrisma, kā arī darbvietu radīšanā;

⁽¹⁾ Pieņēmusi Eiropas Padomes Ministru komiteja 2005. gada 13. oktobrī; konvencija atvērta parakstīšanai dalībvalstīm Faru, Portugālē 2005. gada 27. oktobrī; stājusies spēkā 2011. gada 1. jūnijā.

⁽²⁾ OV C 183, 14.6.2014., 36. lpp.

⁽³⁾ OV C 463, 23.12.2014., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 463, 23.12.2014., 4. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 283, 29.10.2011., 39. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- G. tā kā ar kultūras mantojumu saistīti projekti bieži vien ir inovatīvas un ilgtspējīgas saimnieciskās darbības piemēri, kuri pilnveido mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) spējas īstenot uzņēmējdarbību un pētniecību;
- H. tā kā gan materiālajam, gan nemateriālajam kultūras mantojumam ir būtiska nozīme Eiropas kultūras un vērtību, valstiskās, reģionālās, vietējās un individuālās identitātes, kā arī Eiropas iedzīvotāju laikmetīgās identitātes radīšanā, saglabāšanā un veicināšanā;
- I. tā kā kultūras mantojuma uzturēšanas, restaurācijas, saglabāšanas, pieejamības un izmantošanas politika pamatā ir valstu, reģionālo iestāžu vai pašvaldību kompetencē, tomēr kultūras mantojuma jautājumam nepārprotami piemīt arī Eiropas dimensija, un tas ir tieši aplūkots vairākos ES politikas virzienos, tostarp lauksaimniecības, vides, pētniecības un inovācijas politikā;
- J. tā kā LESD 167. pants paredz, ka Savienība veicina dalībvalstu kultūru uzplaukumu, respektējot to nacionālās un reģionālās atšķirības un vienlaikus "pievēršot uzmanību kopīgajam kultūras mantojumam";
- K. tā kā LESD 167. pants paredz, ka Savienības rīcības mērķis ir uzlabot un popularizēt zināšanas par Eiropas tautu kultūru un vēsturi, veicināt dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstīt un papildināt to rīcību Eiropas nozīmes kultūras mantojuma glabāšanā un sargāšanā;
- L. tā kā Padomes 2014. gada 25. novembrī pieņemtajā kultūras darba plānā kultūras mantojums minēts kā viena no četrām ES prioritātēm kultūras darba jomā laikposmā no 2015. līdz 2018. gadam;
- M. tā kā pēc dzimuma apkopotu datu trūkums kultūras jomā, tostarp arī kultūras mantojuma jomā, ir faktors, kura dēļ politikas veidotājiem un lēmumu pieņēmējiem paliek slēpta dzimumu atšķirīgā situācija un citas ar dzimumu līdztiesību saistītas problēmas;
- N. tā kā informācija par ES programmu piedāvātajām finansējuma iespējām ar kultūras mantojumu saistītajās jomās — piemēram, saistībā ar vietējo un reģionālo attīstību, kultūras sadarbību, pētniecību, izglītību, atbalstu MVU un pilsoniskajai sabiedrībai un tūrismu, — principā ir pieejama, taču nav atrodama vienuviet;
- O. tā kā būtu jānostiprina Eiropas Padomes kultūras maršrutu programmai piemītošā kultūras un tūrisma vērtība kopīga Eiropas kultūras mantojuma veicināšanā un ilgtspējīga kultūrtūrisma attīstīšanā;
- P. tā kā Eiropas Savienības kultūras mantojuma balva/konkurss "Europa Nostra" sekmē izcilību, iedvesmo ar konkrētu piemēru palīdzību un veicina paraugprakses apmaiņu kultūras mantojuma jomā visā Eiropā;
- Q. tā kā Starptautiskajā pieminekļu un vēsturisko vietu konservācijas un restaurācijas hartā (Venēcijas harta), Konvencijā par Eiropas arhitektūras mantojuma aizsardzību (Granādas konvencija) un Eiropas konvencijā arheoloģiskā mantojuma aizsardzībai (Valetas konvencija) ir skaidri definēti starptautiski atzīti standarti attiecībā uz kultūras mantojuma atjaunošanu un arheoloģiskās izpētes darbiem ⁽¹⁾,

Integrēta pieeja

1. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi izmantot pieejamos resursus kultūras mantojuma atbalstam, vērtības celšanai un veicināšanai, pamatojoties uz integrētu pieeju un vienlaikus ņemot vērā kultūras, ekonomiskos, sociālos, vēstures, izglītības, vides un zinātnes komponentus;

⁽¹⁾ Starptautiskās pieminekļu un ievērojamo vietu padomes (ICOMOS) 1965. gadā pieņemtā Venēcijas harta; Eiropas Padomes 1985. gadā pieņemtā Granādas konvencija; Eiropas Padomes 1992. gadā pieņemtā Valetas konvencija.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

2. uzskata, ka, tiecoties panākt kultūras dialogu un savstarpēju sapratni, ir nepieciešama integrēta pieeja kultūras mantojumam; pauž pārliecību, ka šāda pieeja var veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, vienlaikus nodrošinot ieguldījumu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu īstenošanā;
3. saistībā ar jaunās, integrētās pieejas izstrādi kultūras mantojumam vēršas pie Komisijas ar šādiem konkrētiem ieteikumiem:
 - a) atbilstoši Komisijas pašreizējām darba metodēm, kas paredz elastīgu starpnozaru darbību, Komisijā izveidot vienotu pieeju, uzlabojot sadarbību starp dažādajām politikas jomām, kurās tiek risināts kultūras mantojuma jautājums, un atskaitīties Parlamentam par šādas ciešākas sadarbības īstenošanu;
 - b) sniegt potenciālajiem līdzekļu saņēmējiem viegli saprotamu un pieejamu informāciju par pastāvošajām Eiropas atbalsta iespējām kultūras mantojuma finansēšanai, piemēram, izmantojot vienotu ES informācijas un paraugprakses apmaiņas platformu;
 - c) pasludināt Eiropas kultūras mantojuma gadu — vēlams, lai tas būtu 2018. gads —, paredzot tam pienācīgu budžetu un par vienu no tā mērķiem nosakot Eiropas kultūras mantojuma vērtību izplatīšanu, turpmāko paaudžu izpratnes palielināšanu un izglītošanu par šīm vērtībām un par kultūras mantojuma aizsardzību, un ne vēlāk kā 2016. gadā iesniegt Parlamentam programmas projektu šā tematiskā gada norisēm;
 - d) savā politiskajā un transversālajā pieejā atzīt kustamo un nekustamo, materiālo un nemateriālo kultūras mantojumu un to, ka kultūras mantojums ir neatjaunojams resurss, kura autentiskums ir jāsauglabā;
4. lūdz saskaņā ar LESD 4. pantu tuvākajā laikā izstrādāt politisko satvaru attiecībā uz vēsturisko vidi, respektīvi, nemateriālo kultūras mantojumu, paredzot tiesisko regulējumu pieminekļu, arheoloģijas un vēsturisko ainavu jautājumos;
5. atbalsta mūsdienīgu radošo inovāciju arhitektūrā un dizainā, kurā respektēta pagātne un tagadne un vienlaikus nodrošināta augsta kvalitāte un saskaņa;

Eiropas finansējums kultūras mantojumam

6. norāda uz Savienības apņemtā atbalstīt Eiropas kultūras mantojuma saglabāšanu un tā vērtības celšanu ar dažādām programmām ("Radošā Eiropa", "Apvārsnis 2020", "Erasmus+", "Eiropa pilsoņiem"), finansējumu (Eiropas struktūrfondi un investīciju fondi) un tādiem pasākumiem kā Eiropas kultūras galvaspilsētas, Eiropas mantojuma dienas un Eiropas mantojuma zīme; mudina ES un dalībvalstis vēl aktīvāk iesaistīties pētniecības veicināšanā;
7. aicina Komisiju:
 - a) izveidot materiālajam un nemateriālajam kultūras mantojumam velītu vienotu ES portālu, kur būtu vienuviet apkopota informācija par visām ES programmām, kurās iespējams saņemt finansējumu kultūras mantojumam, un paredzēt tā struktūrā trīs galvenās tematiskās daļas: materiālā un nemateriālā kultūras mantojuma objektu datubāzi, kurā apkopoti saglabāšanas un popularizēšanas paraugprakses piemēri ar visām attiecīgajām atsaucēm, kultūras mantojuma finansēšanas iespējas, ziņas par Eiropas kultūras mantojuma stāvokli un konservācijas mērķiem nozīmīgus datus, piemēram, informāciju par klimatu vai jau veiktajiem restaurācijas darbiem, kā arī jaunumus un interaktīvas saites uz politikas norisēm, pasākumiem un notikumiem, kas saistīti ar kultūras mantojumu;
 - b) ar īpaši šim nolūkam paredzētu finansējumu atbalstīt pētījumus, zinātnisko darbību un izmēģinājuma pasākumus, kas paredzēti, lai veiktu kultūras mantojuma veicināšanas procesu ietekmes analīzi, izstrādāt specifiskus rādītājus un kritērijus par kultūras mantojuma tiešo un netiešo sniegumu ekonomiskās un sociālās attīstības procesos, un tieši atbalstīt vietējos apstākļos integrētu kultūras un sociālo inovāciju, kur kultūras mantojums var veicināt attīstību un paaugstināt iedzīvotāju dzīves kvalitāti;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- c) nostiprināt jaunizveidoto daudzpusēja finansējuma principu, kas paredz liela apmēra projektu finansēšanai viena un tā paša projekta ietvaros savstarpēji papildinoši izmantot vairākus Eiropas fondus;
- d) rosināt publisko un privāto partnerību veidošanu;
- e) koriģēt struktūrfondu prasības attiecībā uz projektu vadības grafiku, lai labāk pielāgotos konservācijas, restaurācijas un saglabāšanas projektu specifiskajām vajadzībām;
- f) pārskatīt EUR 5 miljonu kritēriju, kas noteikts maza mēroga infrastruktūru projektu kategorijā iesniegtiem kultūras mantojuma projektiem ⁽¹⁾, nosakot šo summu vismaz tādu pašu kā UNESCO projektos, t. i., EUR 10 miljonu apmērā;

8. norāda, ka reformētās ERAF regulas nostādnes un it sevišķi integrēta finansējuma principu atsevišķos gadījumos var īstenot, arī atbalstot liela mēroga projektus; tomēr atzīst, ka kultūras jomā ir nepieciešams virzīt un atbalstīt arī maza mēroga kultūras iniciatīvas, kuras ir īpaši nozīmīgas vietējai attīstībai un var nodrošināt ieguldījumu kultūras mantojuma saglabāšanā un veicināt vietējo un reģionālo attīstību un teritorijas sociālekonomisko izaugsmi kopumā;

9. mudina Komisiju paredzēt pamatnostādnes par nākamās paaudzes struktūrfondu, kuri izmantojami kultūras mantojuma atbalstam, obligātu kvalitātes kontroles sistēmu, kas piemērojama visa projekta dzīves cikla gaitā;

10. uzsver dalībvalstu lomu iesaistīto dalībnieku augsta profesionalitātes un zināšanu līmeņa, kā arī tādas uzņēmumu struktūras nodrošināšanā, kura spēj garantēt paraugprakses izmantošanu kultūras mantojuma aizsargāšanā, tostarp izmantojot arī piemērotas kvalitātes kontroles sistēmas atbilstoši starptautisko hartu prasībām;

11. aicina Komisiju nodrošināt, lai deleģētajos aktos, uzaicinājumos izteikt ieinteresētību un iniciatīvās attīstīt kohēzijas politikas noteikumus laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam par atbalsttiesīgiem tiktu uzskatīti novatoriski mantojuma konservācijas pasākumi un mazietekmējoši energoefektivitātes risinājumi vēsturiskās ēkās;

12. aicina dalībvalstis izskatīt iespējas paredzēt fiskālus stimulus restaurācijas, saglabāšanas un konservācijas darbu veikšanai, piemēram, PVN vai citu nodokļu atvieglojumus, ņemot vērā, ka ar Eiropas kultūras mantojuma apsaimniekošanu nodarbojas arī privātas struktūras;

13. mudina Komisiju apkopot Eiropā izmantotās fiskālās politikas paraugprakses piemērus un ieteikt dalībvalstīm piemērotākos šīs politikas veidus; aicina dalībvalstis ievērot šos ieteikumus un savstarpēji apmainīties ar paraugpraksi, lai iespējami lielā mērā rosinātu privāto sektoru atbalstīt materiālā un nemateriālā kultūras mantojuma projektus un vairotu ekonomisko attīstību un sociālās kohēzijas ietekmi attiecīgajās teritorijās;

Jauni pārvaldības modeļi

14. atzinīgi vērtē Padomes iniciatīvu izstrādāt pamatnostādnes attiecībā uz jauniem līdzdalīgas pārvaldības modeļiem kultūras mantojuma jomā, atbalstot kopīgu resursu aspektu un stiprinot saikni starp vietējiem, reģionāliem, valstu un Eiropas plāniem;

15. lūdz dalībvalstīm nodrošināt tādu juridisku instrumentu izstrādi, kuri pieļautu alternatīvus finansēšanas un administrēšanas modeļus, piemēram, kopienu iesaistīšanos, pilsoniskās sabiedrības līdzdalību un publiskā un privātā sektora partnerības, lai šādi īstenotu ar kultūras mantojumu saistītas darbības (konservāciju, restaurāciju, saglabāšanu, attīstīšanu un veicināšanu);

16. aicina Komisiju un dalībvalstis sākt Eiropas mēroga dialogu starp politikas veidotājiem visos pārvaldības līmeņos, iesaistoties kultūras un radošo nozaru pārstāvjiem, tūrisma pakalpojumu sniedzēju tīklu pārstāvjiem, privātā un publiskā sektora partnerību dalībniekiem un NVO;

⁽¹⁾ Sk. 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu Regulā (ES) Nr. 1301/2013.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

17. mudina visas kultūras mantojuma pārvaldībā iesaistītās ieinteresētās personas panākt līdzsvaru starp kultūras mantojuma ilgtspējīgu saglabāšanu un tā ekonomiskā un sociālā potenciāla attīstīšanu;
18. uzsver, ka ar kultūras mantojumu saistītie ERAF projekti ir praktisks piemērs tam, kā īstenot daudzlīmeņu pārvaldību un sekmīgi piemērot subsidiaritātes principu, un tie veido nozīmīgu daļu no ERAF izdevumiem; uzsver, cik nozīmīgi ir pārrobežu mēroga kultūras projekti, ar kuriem tiek palielināta ekonomiskā un sociālā kohēzija un veicināta integrācija; šajā kontekstā aicina veikt pasākumus, lai pastiprinātu un izvērstu atbalstu finansējuma nodrošināšanai, pamatojoties uz publiskā un privātā sektora partnerības nolīgumiem;
19. uzsver, ka jaunajos pārvaldības modeļos ir jāparedz kvalitātes kontroles sistēma visiem alternatīvajiem kultūras mantojuma finansēšanas un administrēšanas veidiem;
20. mudina dalībvalstis pastiprināti pārbaudīt izdevumu pozīcijas, kas saistītas ar kultūras mantojumu, un sekmēt sadarbību krāpšanas, korupcijas un citu šajā jomā sastopamu nelikumīgu darbību apkarošanā;
21. ierosina pievienot Eiropas tiesību aktu priekšlikumiem novērtējumu par tiesību akta ietekmi uz kultūras mantojumu un, ja no šā novērtējuma izriet, ka ietekme būtu nelabvēlīga, izslēgt kultūras mantojumu no ierosinātā tiesību akta darbības jomas, paredzot tam izņēmuma statusu;

Kultūras mantojuma ekonomiskais un stratēģiskais potenciāls

22. norāda, ka kultūras mantojums sniedz ieguldījumu gan inovatīvu darbvietu izveidē un produktu, pakalpojumu un procesu izstrādē, gan arī var kalpot par pamatu radošām idejām, sekmējot jauno ekonomiku un vienlaikus — pienācīgi apsaimniekots — radot samērā nelielu ietekmi uz vidi;
23. atzīst, ka kultūras mantojumam ir būtiska loma vairākās stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīvās, piemēram, “Digitālā programma Eiropai”, “Inovācijas savienība”, “Jaunu prasmju un darbvietu programma” un “Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā”; tāpēc prasa stratēģijas “Eiropa 2020” starpposma pārskatīšanā lielākā mērā pievērsties Eiropas kultūras mantojuma nozīmei, atzīstot to par stratēģisku resursu gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei;
24. norāda, ka kultūras mantojuma jomā ir iespējams radīt darbvietas augsti kvalificētiem speciālistiem; mudina dalībvalstis nākt klajā ar iniciatīvām par pārvaldības un konservācijas apmācības pasākumu izstrādi kultūras mantojuma jomā strādājošiem darbiniekiem un pētniekiem; īpaši atzinīgi vērtē ilgtermiņa finansēšanas perspektīvas pētnieku tīklu darbības nodrošināšanai, piemēram Marijas Sklodovskas-Kirī dotācijās;
25. uzsver UNESCO atzītā materiālā un nemateriālā kultūras mantojuma un dabas mantojuma nozīmi Eiropas tūrisma nozarei;
26. uzsver iespēju pievērst lielāku uzmanību kultūrtūrismam, veidojot makroreģionālās stratēģijas, kas izstrādātas tā, lai pastiprināti integrētu to Eiropas mēroga sadarbības stratēģiskajā satvarā;
27. aicina Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis sekmēt un atbalstīt t. s. vieglo tūrismu (pastaigu, izjāžu un velobraucieni maršrutus), tādējādi paverot jaunas perspektīvas kultūrtūrismam un dabas tūrismam;
28. mudina dalībvalstis sadarboties ar reģionālajām iestādēm un pašvaldībām, lai maksimāli celtu kultūras mantojuma vērtību mūsu sabiedrībā, kā arī palielinātu tā nozīmi darbvietu izveidē un izaugsmes veicināšanā Eiropas Savienībā;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

29. norāda, ka kultūrtūrisms, kas veido 40 % no Eiropas tūrisma, ir viena no galvenajām tautsaimniecības nozarēm, kam piemīt izaugsmes un nodarbinātības potenciāls, un tā attīstība būtu jāsekmē vēl vairāk, izmantojot jaunās tehnoloģijas; tomēr uzsver, ka ir svarīgi, lai kultūras un dabas mantojums tiktu saglabāts, veidojot ilgtspējīgus, mazāk invazīvus un lielāku pievienoto vērtību sniežošus tūrisma veidus un integrējot tūrisma nozari vietējās attīstības stratēģijās;

30. pauž bažas par kultūras mantojuma, kas ir ārkārtīgi būtisks Eiropas identitātei, konservācijas, restaurācijas, saglabāšanas un atbalsta politikas situāciju; uzsver, ka ekonomikas un finanšu krīzes dēļ dažās dalībvalstīs finansējums kultūras mantojuma aizsardzībai ir krasi samazināts; šajā saistībā aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Eiropas kultūras mantojuma valorizācijai tiek novirzīti pienācīgi līdzekļi un iniciatīvas;

31. aicina Komisiju veicināt izcilību, inovāciju un konkurētspēju kultūras un radošajās nozarēs, atbalstot mākslinieku, radošo profesiju pārstāvju un kultūras nozares profesionāļu darbu;

32. apstiprina, ka ir steidzami nepieciešams paredzēt kultūras mantojumam nepārprotamu vietu Komisijas "Investīciju plānā Eiropai";

33. vērš uzmanību uz to, ka ir jāuzlabo metodoloģiskais satvars, lai iegūtu labāku statistiku kultūras mantojuma jomā; aicina Komisiju ierosināt rādītāju kopumu, kuru varētu izmantot kultūras mantojuma stāvokļa uzraudzīšanai un novērtēšanai un kurš visām dalībvalstīm būtu vienāds; uzsver nepieciešamību iegūt vairāk pētījumu rezultātu par visiem kultūras mantojuma aspektiem un tos savstarpēji sasaistīt, lai vērstos pret fragmentāciju šajā jomā; šajā sakarībā norāda uz "lielo datu" potenciālu plašāku atziņu gūšanai pētnieciskajos projektos; uzsver — lai varētu novērtēt kultūras mantojuma faktisko un potenciālo ekonomisko vērtību, ir būtiski sistemātiskāk vākt statistikas datus;

34. uzskata, ka Komisijai būtu jāklasificē uzņēmumi un struktūras, kas nodarbojas ar dažādiem kultūras mantojuma konservācijas aspektiem, kā atsevišķa nozare, kurā tiek izmantotas tradicionālas metodes ar pievienoto vērtību, veicinot ekoloģisku un ilgtspējīgu konservāciju;

35. atzīst, ka ir steidzami jāpievēršas jauniešu bezdarba problēmai, un uzsver, ka kultūras mantojuma jomā ir nodarbinātības palielināšanas un uzlabošanas potenciāls, kas var ļaut nostiprināt pāreju no mācībām uz darba dzīvi, piemēram, attīstot kvalitatīvas aroda apguves, stažēšanās un jaunu uzņēmumu dibināšanas iespējas MVU un sociālās ekonomikas jomā; šajā sakarībā mudina dalībvalstis izstrādāt jaunas un inovatīvas finansēšanas iespējas, lai atbalstītu šīs nozares darbinieku un pētnieku mobilitāti, kā arī izglītošanu un apmācību pārvaldības un konservācijas jomā;

36. mudina Eiropas Komisiju atbalstīt kopīgas kultūras mantojuma un tūrisma programmas ar vispusīgu redzējumu un zinātnisku pamatu, kuras būtu izmantojamas kā kritērijs un paraugprakses piemērs;

37. aicina dalībvalstis stratēģiski plānot ar kultūras mantojumu saistītus projektus, kuri var ļaut nodrošināt vispārēju reģionālo attīstību, īstenot starptautiskas un starpreģionu sadarbības programmas, radīt jaunas darbvietas, ilgtspējīgi atjaunot lauku vidi un pilsētvidi un saglabāt un sekmēt tradicionālās prasmes, kas saistītas ar kultūras mantojuma restaurāciju;

38. mudina Komisiju un dalībvalstis sagatavot ekonomisku un statistisku pētījumu par uzņēmumiem, pārvaldības struktūrām un profesionālu speciālistu darbību kultūras mantojuma konservācijas un veicināšanas nozarē, kā arī par to īpašo nozīmi ražošanas sistēmā un darbvietu izveidē;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

39. vērs uzmanību uz nepieciešamību radīt, attīstīt un sekmēt kultūras mantojuma nozarē nodarbināto personu mobilitātes iespējas un pieredzes apmaiņu, nodrošinot efektīvu profesionālo savstarpību, kā noteikts Direktīvā 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, noskaidrojot minimālo kompetenču līmeni (spējas un zināšanas) un saskaņojot to starp dalībvalstīm, jo īpaši restauratora un konservatora profesijā; šajā sakarībā aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu par attiecīgo programmu paplašināšanu, lai tajās paredzētu arī kultūras mantojuma objektu pārvaldnieku un darbinieku (piemēram, piļu pārvaldnieku) mobilitāti pieredzes un paraugprakses apmaiņas nolūkos;

40. aicina dalībvalstis akcentēt sava kultūras mantojuma kapitāla vērtību, veicinot pētījumus, kas ļautu noskaidrot kultūras mantojuma ekonomisko un kultūras vērtību, lai tādējādi mantojuma saglabāšanas izmaksas uzlūkotu kā ieguldījumus to vērtības celšanai;

41. aicina Komisiju izvērtēt Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta (EIT) iespējas tā nākamās stratēģisko inovāciju programmas ietvaros izveidot zināšanu un inovācijas kopienas kultūras mantojuma un radošo nozaru jomā, tādējādi nepastarpināti atbalstot holistisku skatījumu uz pētniecību un inovāciju;

42. atgādina, ka ir svarīgi veicināt mākslas, mūzikas, teātra un kino izglītības iekļaušanu skolu mācību programmās, jo šāda izglītībai ir būtiska nozīme, lai attīstītu izpratni par kultūras mantojumu, mākslinieciskās un izteiksmes prasmes, kā arī uz radošumu un inovāciju virzītas sociālās prasmes;

43. aicina dalībvalstis dažādos izglītības līmeņos ieviest starpdisciplināras tēmas saistībā ar kultūras mantojumu;

44. uzsver nozīmīgo uzņēmējdarbības attīstīšanas un līdzdalīgas pieejas potenciālu, kādu pastāv tūrisma nozarē un galvenokārt paver iespējas ar tūrismu saistītiem MVU, taču arī jaundibinātiem uzņēmumiem, bezpeļņas sektoram un citām organizācijām, kas dod ieguldījumu Eiropas kultūras mantojuma saglabāšanā, aizsardzībā un popularizēšanā; uzsver, ka līdzās kultūras vērtībām būtiski faktori Eiropas tūrisma nozares panākumiem un konkurētspējai ir pakalpojumu kvalitāte, augsta līmeņa profesionālās iemaņas, labi apmācīti speciālisti un pieejamība tiešsaistē; uzsver — lai kultūras mantojumu tuvinātu iedzīvotājiem, būtiski faktori ir pētniecība, inovācija un jaunās tehnoloģijas, jo īpaši telekomunikāciju nozarē; turklāt uzskata, ka būtu nepieciešams likvidēt nepamatotus šķēršļus MVU, lai sekmētu to konkurētspēju, un ka būtu jāpārskata tiesību akti, kas negatīvi ietekmē tūrisma nozarē darbojošos MVU;

Iespējas un uzdevumi

45. uzsver kultūras mantojuma digitalizācijas potenciālu, norādot, ka digitalizācija var būt gan līdzeklis pagātnes saglabāšanai, gan arī pavērt izglītības un pētniecības iespējas, dot pamatu kvalitatīvu darbvietu izveidei, labākai sociālajai integrācijai, plašākai kultūras mantojuma pieejamībai cilvēkiem ar invaliditāti un nomaļu reģionu iedzīvotājiem, un ilgtspējīgai ekonomikas attīstībai; uzsver, ka kultūras mantojuma digitalizācija prasa konsekventus finansiālus ieguldījumus mazām un vidēja lieluma vai izolētām kultūras iestādēm un ka pienācīgam finansējumam ir izšķirīga nozīme, lai šim mantojumam nodrošinātu lielāku auditoriju un plašāku sabiedrības informētību; uzsver, ka digitalizācijas un jauno tehnoloģiju nodrošinātās iespējas nekad nevarēs aizstāt nedz kultūras mantojuma iepazīšanu oriģinālā, nedz arī sociālās priekšrocības, kas saistītas ar tradicionāla veida līdzdalību kultūras dzīvē, un ka nedz digitalizācijas procesa gaitā, nedz pēcāk, kad mantojums jau ir digitalizēts, nedrīkstētu pieļaut nevērīgākas attieksmes veidošanos pret oriģinālu konservāciju vai atteikšanos no tradicionāliem kultūras popularizēšanas veidiem;

46. atbalsta digitālo inovāciju mākslas un kultūras mantojuma nozarē un norāda, ka e-infrastruktūru izmantošana var sekmēt jaunu auditoriju piesaistīšanu un nodrošināt labāku piekļuvi digitālajam kultūras mantojumam, tādējādi veicinot tā izzināšanu; uzsver pastāvošo instrumentu, piemēram, tīmekļa vietnes *Europeana*, būtisko nozīmi un mudina pilnveidot meklēšanas kritērijus minētajā vietnē, lai padarītu to lietotājam draudzīgāku;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

47. uzsver nepieciešamību uzlabot kultūras mantojuma, jo īpaši Eiropas kino mantojuma, digitalizācijas līmeni, saglabāšanu un pieejamību tiešsaistē;
48. uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt patiesi demokrātisku un līdzdalību nodrošinošu vēstījumu par Eiropas kultūras mantojumu, tostarp arī par reliģisko minoritāšu un mazākumtautību mantojumu; vērš uzmanību uz tādiem kultūras mantojuma objektiem, kuru pagātne ir daudzveidīga vai pat strīdīga, un uzsver, ka izlīguma procesu rezultātā nedrīkstētu tikt apspiesta kopienu vēsturiskā apziņa; aicina dalībvalstis apsvērt kultūras mantojuma prezentēšanas ētikas jautājumus un metodes un ņemt vērā dažādās interpretācijas;
49. apstiprina, ka reliģiskais mantojums ir Eiropas nemateriālā kultūras mantojuma sastāvdaļa; uzsver, ka diskursā par Eiropas kultūras mantojumu nedrīkstētu neņemt vērā vai jēlkādā veidā diskriminēt ar reliģisko praksi saistīto vietu, darbību un objektu nozīmi;
50. uzskata, ka vēsturiski reliģiskais mantojums, tostarp arhitektūra un mūzika, ir jā saglabā šā mantojuma kultūras vērtības dēļ neatkarīgi no reliģiskās vides, kurā tas radīts;
51. uzsver starpkultūru dialoga nozīmi gan Eiropas robežās, gan ārpus tās un uzskata, ka Savienībai būtu jāveicina šāds dialogs kā piemērots līdzeklis jēlkādas izcelsmes radikālisma apkarošanai;
52. vērš uzmanību uz dalībvalstīs dzīvojošo mazākumtautību īpašajām iezīmēm saistībā ar kultūras mantojumu; tādēļ prasa saglabāt to kultūras mantojumu un sekmēt un aizsargāt kultūras daudzveidību;
53. uzsver, ka būtu jāraugās, lai netiktu diskriminētas reliģisko minoritāšu un mazākumtautību kultūras;
54. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt kultūras pasākumus, ko īsteno migrantu kopienas;
55. atkārtoti apstiprina, ka kultūras mantojums nodrošina nozīmīgu ieguldījumu kultūras un radošajās nozarēs, kā arī ar kultūras palīdzību īstenotā sociālajā integrācijā;
56. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot kultūras mantojuma objektu pieejamību cilvēkiem ar invaliditāti;
57. norāda, cik svarīgi ir saglabāt kultūras ainavas un it īpaši nemateriālo kultūras mantojumu, kas atspoguļo dzīvo kultūru un sekmē tradicionālo amatniecību, un aicina Komisiju to lielākā mērā iekļaut attiecīgajās programmās;
58. uzsver kulinārā mantojuma nozīmību un nepieciešamību aizsargāt un atbalstīt šo mantojumu; uzskata, ka mijiedarbība ar citām ES politikas jomām, piemēram, kopējo lauksaimniecības politiku un patērētāju aizsardzības politiku, ļautu optimizēt šim jautājumam atvēlētos resursus;
59. norāda, ka kultūras mantojums pozitīvi ietekmē tūrismu, un tūrisms — kultūras mantojumu, jo, no vienas puses, tūrisma nozare no kultūras mantojuma gūst ievērojamus ienākumus, savukārt tūrisms ir noderīgs kultūras nozarei, jo veicina kultūras vērtību izrādīšanu un konservāciju un nodrošina ieņēmumus, kas nepieciešami to saglabāšanai;
60. uzsver, ka kultūrtūrismam ir ārkārtīgi liela nozīme Eiropas kultūras mantojuma saglabāšanā un vērtības apzināšanā, atceroties, ka kultūras mantojums aptver ne vien materiālo mantojumu un ainavas, bet arī nemateriālo mantojumu, piemēram, valodas un reliģiskās un kulinārās tradīcijas;
61. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis turpināt sadarbību, lai visos attiecīgajos līmeņos īstenotu kultūras mantojuma un kultūrtūrisma veicināšanas pasākumus, kuri norādīti Komisijas 2010. gada 30. jūnija paziņojumā "Eiropa, tūristu apmeklētākā vieta pasaulē — jaunas Eiropas tūrisma nozares politiskās pamatnostādnes" (COM(2010)0352);

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

62. ņemot vērā plašās demogrāfiskās izmaiņas un izmaiņas sabiedrībā, uzsver Eiropas kopējā kultūras mantojuma, kā arī plānotā Eiropas tematiskā gada nozīmi attiecībā uz iedzīvotāju identificēšanos ar Eiropas Savienību un uz kopības sajūtas stiprināšanu visā Savienībā;

63. uzskata, ka izpratne par Eiropas kopējo kultūras mantojumu jo īpaši nākamajām paaudzēm sniegs orientierus un iespējas veidot Eiropas identitāti un attīstīt tādas vērtības kā cieņpilna, saprotoša līdzās pastāvēšana, kas nebeidzas pie dalībvalsts robežām; tādēļ iesaka īpašu uzmanību pievērst jauniešiem, cita starpā — izstrādājot struktūru Eiropas kultūras mantojuma gadam;

64. pauž gandarījumu par Eiropas kultūras galvaspilsētu iniciatīvas lielajiem panākumiem; aicina iesaistīt šīs pilsētas sadarbības tīklā, lai ilgstošāk pievērstu uzmanību attiecīgajām teritorijām, darītu iespējamu pieredzes un labas prakses apmaiņu, it īpaši nolūkā palīdzēt pilsētām, kuras gatavojas kandidēt uz šo titulu, un lai atvieglotu pasākumu rīkošanu un konkrētu maršrutu izveidi;

65. mudina izmantot kultūras mantojumu kā izglītojošu līdzekli, lai risinātu sociālos jautājumus un savstarpēji tuvinātu Eiropā dzīvojošos cilvēkus;

66. vērš uzmanību uz vides apdraudējumu, kas skar ievērojamu skaitu Eiropas Savienībā esošo mantojuma objektu, un mudina dalībvalstis, lai tās savās mantojuma saglabāšanas ilgtermiņa finansēšanas stratēģijās un restaurācijas metodēs ņemtu vērā klimata pārmaiņu un cilvēka izdarītā spiediena radītās sekas; turklāt iesaka dalībvalstīm un Eiropas Savienībai šajā jomā vairāk veicināt pētniecību, cita starpā, lai sīkāk izpētītu klimata pārmaiņu daudzējādo ietekmi uz kultūras mantojumu un izstrādātu pasākumus šīs ietekmes novēršanai;

67. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis pilnveidot “*Europa Nostra*” kopīgi ar Eiropas Investīciju banku izstrādāto iniciatīvu “Septiņas visvairāk apdraudētās vietas”, apzinot vēl vairāk apdraudētu Eiropas mantojuma elementu, izstrādājot rīcības plānus un raugoties pēc iespējamiem finansējuma avotiem; uzsver, ka šīs iniciatīvas pilnveidošana ir veids, kā piesaistīt privātas investīcijas mantojuma atjaunošanai;

68. aicina Komisiju labāk koordinēt un atbalstīt dalībvalstu centienus cīņā pret kultūras mantojuma priekšmetu zādzībām, kontrabandu un nelegālu tirdzniecību ES teritorijā un ārpus tās; aicina atgriezt no dalībvalstu teritorijas nelikumīgi izvestus kultūras priekšmetus;

69. atgādina, ka ir svarīgi aizsargāt un saglabāt kultūras mantojumu ne tikai no kaitējuma, kas rodas laika gaitā, bet arī no vandālisma un izlaupīšanas; norāda, ka daudzos arheoloģiskajos objektos joprojām pastāv izlaupīšanas risks, uzdarbojoties organizētiem relikviju meklētājiem, it īpaši zemūdens mantojuma objektos, kuri atrodas grūti pieejamās vietās un kurus iestādēm ir sarežģīti uzraudzīt; šajā sakarībā aicina dalībvalstis izvērst efektīvāku sadarbību kultūras priekšmetu identifikācijā un atgūšanā, un šādu priekšmetu nelegālas tirdzniecības apkarošanā;

70. uzsver kultūras mantojuma lomu Savienības starptautiskajās attiecībās, tai īstenojot politikas dialogu un sadarbojoties ar trešām valstīm, un aicina dalībvalstis, Komisiju un Padomi no jauna iedzīvināt kultūras diplomātiju; turklāt norāda uz starpdisciplināru pētniecības projektu potenciālu kultūras mantojuma saglabāšanā, šādos projektos iesaistoties Savienības dalībvalstīm un trešām valstīm;

71. mudina dalībvalstis, Eiropas Savienību un starptautisko sabiedrību apņēmīgi iesaistīties ES vai trešo valstu kultūras mantojuma aizsargāšanā, dokumentēšanā un restaurēšanā situācijās, kad tas tiek tīši apdraudēts un bojāts kara apstākļos un vardarbības izpausmēs pret kultūras un reliģijas identitāti, un nepieļaut šādas norises, tostarp sadarbojoties arī ar tādām starptautiskām organizācijām kā ICCROM, ICBS (Starptautiskā “Zilā vairoga” komiteja), civilām un militārām iestādēm, kultūras institūtiem un profesionālām apvienībām;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

72. mudina pieņemt starptautiskas vienošanās ar mērķi novērst kultūras mantojuma nelegālu tirdzniecību; uzsver, ka ir nepieciešams, lai ES kopā ar ANO un UNESCO aizsargātu apdraudēto kultūras mantojumu un cīnītos pret kultūras objektu izlauzīšanu un iznīcināšanu konfliktu skartās teritorijās;

73. norāda uz Eiropas Savienībā pieejamo zināšanu potenciālu saistībā ar kultūras pieminekļu saglabāšanu, kuri bojāti vai izpostīti terorisma un kara rezultātā;

74. atbalsta tādu transnacionālu kultūrtūrisma produktu izveidi, kuri atspoguļo Eiropas kopīgās vērtības un mantojumu; aicina Komisiju izvērst plašāku sadarbību ar dalībvalstīm un organizācijām, kas izstrādā kultūrpolitiku un tūrisma politiku, piemēram, ANO Pasaules Tūrisma organizāciju (UNWTO) un UNESCO, un turpināt līdzfinansēt un atbalstīt sadarbības tīklus, reģionālus pārrobežu projektus un — ciešā sadarbībā ar Eiropas Padomi — Eiropas kultūras maršrutus, kas visas Eiropas līmenī ir labākais transnacionālu tematisko tūrisma projektu piemērs;

o

o o

75. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0294

Turpmākie pasākumi saistībā ar Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Right2Water”**Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūcija par turpmākiem pasākumiem saistībā ar Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Right2Water” (2014/2239(INI))**

(2017/C 316/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 1998. gada 3. novembra Direktīvu 98/83/EK par dzeramā ūdens kvalitāti⁽¹⁾ (“Dzeramā ūdens direktīva”),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽²⁾ (“Ūdens pamatdirektīva”),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr.°211/2011 par pilsoņu iniciatīvu⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 14. novembra paziņojumu “Eiropas ūdens resursu aizsardzības konceptuālais plāns” (COM(2012)0673),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 19. marta paziņojumu par Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Ūdens un sanitārija ir cilvēka tiesības! Ūdens ir sabiedriskais labums, nevis prece!” (COM(2014)0177) (“Paziņojums”),
- ņemot vērā Komisijas Kopsavilkuma ziņojumu par dzeramā ūdens kvalitāti ES, izskatot dalībvalstu ziņojumus par laikposmu no 2008. gada līdz 2010. gadam saskaņā ar Direktīvu 98/83/EK (COM(2014)0363),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 19. martā sniegto atzinumu par iepriekšminēto Komisijas ziņojumu⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras (EVA) ziņojumu “Eiropas vide 2015 — pašreizējais stāvoklis un nākotnes perspektīvas”,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas 2010. gada 28. jūlija rezolūciju “Cilvēktiesības uz ūdeni un sanitāriju”⁽⁶⁾ un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas 2013. gada 18. decembra rezolūciju “Cilvēktiesības uz drošu dzeramo ūdeni un sanitāriju”⁽⁷⁾,
- ņemot vērā visas ANO Cilvēktiesību padomes pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesībām uz drošu dzeramo ūdeni un sanitāriju,
- ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.⁽²⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 65, 11.3.2011., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV C 12, 15.1.2015., 33. lpp..⁽⁶⁾ A/RES/64/292.⁽⁷⁾ A/RES/68/157.⁽⁸⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 33. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2012. gada 3. jūlija rezolūciju par ES tiesību aktu īstenošanu ūdens apsaimniekošanas jomā, pirms tiek pieņemta nepieciešamā vispārējā pieeja ar ūdeni saistītajai problemātikai Eiropā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A8-0228/2015),
- A. tā kā "Right2Water" ir pirmā Eiropas pilsoņu iniciatīva (EPI), kas atbilst Regulā (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu noteiktajām prasībām, un pēc tam, kad tā bija saņēmusi 1,9 miljonu pilsoņu atbalstu, Parlaments to uzklausa;
- B. tā kā cilvēktiesības uz ūdeni un sanitāriju ietver pieejamības, fiziskas piekļuves, pieņemamības, cenas ziņā pieejamības un kvalitātes dimensijas;
- C. tā kā ANO atzīto cilvēktiesību uz ūdeni un sanitāriju īstenošana ir atbalstīta ES dalībvalstīs, tā ir svarīga dzīvībai, un tā kā ūdens resursu pienācīga apsaimniekošana ir izšķiroši svarīga, lai nodrošinātu ūdens ilgtspējīgu izmantošanu un nosargātu pasaules dabas kapitālu; tā kā gan cilvēka darbību, gan klimata pārmaiņu rezultātā ES Vidusjūras reģions un daži Centrāleiropas reģioni tagad ir klasificēti kā tādi, kur trūkst ūdens, kā pustuksnešu reģioni;
- D. tā kā saskaņā ar EVA 2015. gada ziņojumu par vides stāvokli, noplūžu rezultātā no ūdens caurulēm Eiropā patlaban tiek zaudēti 10 % līdz 40 % ūdens;
- E. tā kā ūdens pieejamība ir viens no svarīgākajiem faktoriem ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā; tā kā attīstības palīdzības mērķtiecīga izmantošana dzeramā ūdens apgādes un sanitārijas uzlabošanai ir efektīvs līdzeklis būtisku nabadzības izskaušanas mērķu sasniegšanai, kā arī sociālās vienlīdzības, sabiedrības veselības, uzturdošības un ekonomiskās izaugsmes nodrošināšanai;
- F. tā kā vismaz 748 miljoniem cilvēku nav ilgtspējīgas iespējas izmantot drošu dzeramo ūdeni un tā kā trešā daļa pasaules iedzīvotāju dzīvo bez pamatsanitārijas nodrošinājuma; tā kā šā iemesla dēļ ir apdraudētas tiesības uz veselību un izplatās slimības, kas izraisa ciešanas un nāvi, un tas rada būtiskus šķēršļus attīstībai; tā kā ik dienas apmēram 4 000 bērnu mirst no slimībām, ko izraisa piesārņots ūdens, vai saistībā ar nepietiekamu ūdeni, sanitārijas un higiēnas nodrošinājumu; tā kā dzeramā ūdens pieejamības trūkums izraisa bērnu nāvi vairāk nekā AIDS, malārija un bakas kopā; tā kā tomēr ir vērojama minēto rādītāju uzlabošanās, ko var veicināt un šis process ir jāpaātrina;
- G. tā kā ūdens pieejamība ir saistīta arī ar drošības dimensiju, kurai vajadzīga reģionālas sadarbības uzlabošana;

⁽¹⁾ OV C 349 E, 29.11.2013., 9. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- H. tā kā ūdens un sanitārijas pieejamība ietekmē citu cilvēktiesību nodrošināšanu; tā kā ūdens problēmas daudz lielākā mērā skar sievietes, ņemot vērā to, ka daudzās jaunattīstības valstīs tieši sievietes tradicionāli ir atbildīgas par ūdens apgādi mājāsaimniecības vajadzībām; tā kā sievietes un meitenes visvairāk cieš no tā, ka nav pieejami atbilstoši un pienācīgi sanitārie apstākļi, un tas bieži vien ierobežo viņu piekļuvi izglītībai un padara viņas vairāk neaizsargātas pret slimībām;
- I. tā kā katru gadu 3,5 miljoni cilvēku mirst no slimībām, ko izraisa piesārņots ūdens;
- J. tā kā ar Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvo protokolu, kas stājās spēkā 2013. gadā, izveidoja sūdzību iesniegšanas mehānismu, kas ļauj indivīdiem vai grupām iesniegt oficiālas sūdzības par to, ka tiek pārkāptas cilvēktiesības uz piekļuvi cita starpā ūdenim un sanitārijai;
- K. tā kā jaunattīstības valstīs un jaunietekmes ekonomikās pieprasījums pēc ūdens pieaug visās nozarēs, jo īpaši enerģētikas un lauksaimniecības jomā; tā kā klimata pārmaiņas, urbanizācija un demogrāfiskās tendences var nopietni apdraudēt ūdens pieejamību daudzās jaunattīstības valstīs, un tiek lēsts, ka aptuveni divas trešdaļas pasaules iedzīvotāju līdz 2025. gadam dzīvos valstīs, kurās ir ūdens nepietiekamības problēmas;
- L. tā kā ES ir lielākais donors ūdens, sanitārijas un higiēnas (WASH) jomā, jo 25 % no ES ikgadējā pasaules humānās palīdzības finansējuma ir paredzēti tieši tam, lai sniegtu atbalstu jaunattīstības valstu partneriem šajā jomā; tā kā tomēr Eiropas Revīzijas palātas 2012. gada Īpašajā ziņojumā par Eiropas Savienības attīstības palīdzību dzeramā ūdens apgādei un pamatsanitārijai Subsahāras Āfrikā ir norādīts uz nepieciešamību uzlabot palīdzības efektivitāti un ES atbalstīto projektu ilgtspēju;
- M. tā kā Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja ir paziņojusi, ka ūdens pieejamība ir jāatzīst par cilvēka pamattiesībām, jo ūdens ir vajadzīgs dzīvības uzturēšanai uz Zemes un tas ir resurss, kas ir kopīgi jāizmanto visiem cilvēkiem;
- N. tā kā pamata inženierkomunikāciju privatizācija Subsahāras Āfrikā pagājušā gadsimta 90. gados ir viens no šķēršļiem, kas kavē sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM) gan ūdens, gan sanitārijas jomā, jo ieguldītāju uzmanības centrā ir izmaksu atgūšana, kas cita starpā ir pastiprinājusi nevienlīdzību šādu pakalpojumu sniegšanā uz mājāsaimniecību ar zemiem ienākumiem rēķina; tā kā, ņemot vērā neveiksmīgo ūdensapgādes privatizāciju, privāto uzņēmumu sniegto ūdenssaimniecības pakalpojumu nodošana vietējām varas iestādēm ir augoša tendence ūdensapgādes nozarē visā pasaulē;
- O. tā kā nodrošinājums ar ūdeni ir dabisks monopols un ienākumiem no ūdens apsaimniekošanas cikla vajadzētu nosegt gan izmaksas, gan vienmēr būt paredzētiem ūdensapgādes pakalpojumu aizsardzībā un to uzlabošanā, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas sabiedrības intereses;
- P. tā kā pienācīga ūdens nodrošinājuma un sanitārijas neesamība smagi ietekmē veselību un sociālo attīstību, jo īpaši bērnu gadījumā; tā kā ūdens resursu piesārņotība ir galvenā diarejas izraisītāja, kas ir otrs lielākais bērnu nāves cēlonis jaunattīstības valstīs, un noved pie citām smagām saslimšanām, piemēram, holēras, šistosomatozes un trahomas;
- Q. tā kā ūdenim ir sociālas, ekonomiskas un ekoloģiskas funkcijas un ūdens cikla pareiza apsaimniekošana visu labā nosargā tā pastāvīgu un stabilu pieejamību pašreizējā klimata pārmaiņu kontekstā;
- R. tā kā Eiropa ir īpaši jutīga pret klimata pārmaiņām un tā kā ūdens būs viena no pirmajām jomām, kas tiks skarta;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- S. tā kā EPI ir iedarbinājusi līdzdalības demokrātijas mehānismu, lai veicinātu debates ES līmenī un pilsoņu tiešu iesaisti ES lēmumu pieņemšanā, un tā ir izcila iespēja ES iestādēm atjaunot sadarbību ar pilsoņiem;
- T. tā kā pēdējos gados Eiropas aptaujas pastāvīgi norāda uz to, ka ES pilsoņu uzticēšanās līmenis ES ir ļoti zems,

EPI kā līdzdalības demokrātijas instruments

1. uzskata, ka EPI ir unikāls demokrātijas mehānisms, kam ir būtisks potenciāls mazināt plaisu starp Eiropas un valstu sociālajām un pilsoniskās sabiedrības kustībām un veicināt līdzdalības demokrātiju ES līmenī; tomēr uzskata — lai attīstītu šo demokrātijas mehānismu pat vēl vairāk, ir noteikti jāizvērtē agrākā pieredze un pilsoņu iniciatīva jāreformē, un uzskata, ka Komisijas rīcībai — tostarp attiecīgos gadījumos iespējai ieviest atbilstīgus elementus tiesību aktu pārskatīšanas procesā vai jaunu likumdošanas priekšlikumu sagatavošanai — būtu labāk jāatspoguļo EPI prasības, kad šie jautājumi ir Komisijas kompetencē, un jo īpaši gadījumos, kad EPI pauž bažas par cilvēktiesību jautājumiem;
2. uzsver, ka Komisijai būtu jānodrošina maksimāla pārredzamība divu mēnešu analīzes posmā, ka sekmīgai EPI būtu jāsaņem pienācīgs juridiskais atbalsts un konsultācijas no Komisijas un tā būtu pienācīgi jāpopularizē un ka sponsori un atbalstītāji būtu pilnībā jāinformē par notikumu gaitu visa EPI procesa laikā;
3. uzstāj, ka Komisijai efektīvi jāīsteno EPI regula un jānovērš visi administratīvie slogi, ar kuriem pilsoņi saskaras, iesniedzot EPI un atbalstot to, un mudina Komisiju apsvērt iespēju ieviest visām dalībvalstīm vienotu EPI reģistrācijas sistēmu;
4. atzinīgi vērtē to, ka gandrīz 1,9 miljonu ES pilsoņu no visām dalībvalstīm atbalsts šai EPI ir saskanējis ar Komisijas lēmumu izslēgt ūdens un sanitārijas pakalpojumus no Koncesijas līgumu direktīvas;
5. aicina Komisiju uzturēt un apstiprināt šo ūdens un sanitārijas pakalpojumu izslēgšanu no Koncesiju direktīvas un sekojoši pārskatīt šo direktīvu;
6. pauž nožēlu par to, ka Paziņojumā nav pausti vērienīgi plāni, tajā nav pildītas EPI paustās konkrētās prasības, bet gan tikai esošo saistību paturēšana spēkā; uzsver, ka Komisijas atbilde uz EPI "Right2Water" ir nepietiekama, jo tajā nav nekāda jauna ieguldījuma, un tajā nav norādīti visi pasākumi, kas varētu palīdzēt sasniegt minētos mērķus; aicina Komisiju saistībā ar šo konkrēto EPI vadīt visaptverošu informācijas kampaņu par pasākumiem, kas jau ir īstenoti ūdens jomā, un to, kā šie pasākumi varētu veicināt EPI "Right2Water" mērķu sasniegšanu;
7. uzskata, ka daudzi lūgumraksti par ūdens kvalitāti un ūdens apsaimniekošanas jautājumiem ir iesniegti no dalībvalstīm, kuras nav pietiekami pārstāvētas 2014. gada jūnijā uzsāktajā ES mēroga sabiedriskajā apspriešanā, un tādēļ uzsver, ka ir iespējamas pretrunas starp sabiedriskās apspriešanas rezultātiem un lūgumrakstos atspoguļoto situāciju;
8. izsaka cerību, ka Komisija un par ilgtspēju atbildīgais priekšsēdētāja vietnieks uzņemsies skaidras politiskās saistības, lai nodrošinātu, ka, reaģējot uz šajā EPI paustajām bažām, tiek veikti atbilstīgi pasākumi;
9. atkārtoti apliecina Lūgumrakstu komitejas apņemšanos panākt, lai lūgumrakstu iesniedzējiem būtu iespējas izteikties par jautājumiem, kas attiecas uz pamattiesībām, un atgādina, ka EPI "Right2Water" lūgumraksta iesniedzēji ir pauduši savu piekrišanu tam, lai tiesības uz ūdeni tiktu pasludinātas par vienu no ES līmenī garantētām cilvēktiesībām;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

10. aicina Komisiju, saskaņā ar EPI "Right2Water" primāro mērķi, nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, tostarp attiecīgā gadījumā ŪPD direktīvas pārskatīšanu, kurā tiktu atzīta vispārēja ūdens pieejamība un cilvēktiesības uz ūdeni; turklāt iestājas par to, lai vispārēja piekļuve drošam dzeramam ūdenim un sanitārijai tiktu atzīta Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

11. uzsver — ja Komisija atstās novārtā veiksmīgu un plaši atbalstītu EPI, kas iesniegta saskaņā ar Lisabonas līgumā noteikto demokrātijas mehānismu, ES kā tāda zaudēs pilsoņu uzticību;

12. aicina Komisiju ieviest informācijas un izglītības pasākumus ES līmenī, lai veicinātu izpratnes par ūdeni, kā kopēju vērtību, tradīcijas, pasākumus izpratnes un saprātīgākas individuālās uzvedības veicināšanai (lai taupītu ūdeni), pasākumus apzinīgai politikas virzienu izstrādei dabas resursu pārvaldības jomā, un atbalstīt publisku, līdzdalīgu un pārredzamu pārvaldību;

13. uzskata, ka jāizstrādā tādi ūdens apsaimniekošanas politikas virzieni, kas veicina ūdens resursu racionālu izmantošanu, pārstrādi un atkārtotu izmantošanu, kas ir integrētas pārvaldības svarīgākie jautājumi; uzskata, ka tādējādi būs iespējams samazināt izmaksas, palīdzēt nosargāt šo dabas resursu un nodrošināt pienācīgu vides pārvaldību;

14. aicina Komisiju atturēt no tādas prakses, kā ūdens sagrābšana un hidropārraušana, un attiecināt uz to ietekmes uz vidi novērtējumu;

Tiesības uz piekļuvi ūdenim un sanitārijai

15. atgādina, ka ANO apstiprina, ka cilvēktiesības uz ūdeni un sanitāriju nozīmē, ka personīgām un mājsaimniecības vajadzībām ikvienam ir tiesības uz tādu ūdeni, kas ir labas kvalitātes, drošs, fiziski pieejams, cenas ziņā pieejams un pietiekamā daudzumā; norāda, ka saskaņā ar ANO ieteikumu 3 % no mājsaimniecības ienākumiem ir jāuzskata par maksimumu, ko var tērēt maksājumiem par ūdeni, ja maksa par ūdeni tiek piemērota.

16. atbalsta ANO Īpašo referentu par cilvēktiesībām uz drošu dzeramo ūdeni un sanitāriju un uzsver, cik nozīmīgs ir viņa un viņa priekšgājēja darbs šo tiesību atzīšanai;

17. pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar Pasaules ūdensresursu novērtēšanas programmas datiem vēl joprojām vairāk nekā 1 miljonom iedzīvotāju ES 28 valstīs nav pieejams drošs un tīrs dzeramais ūdens un gandrīz 2 % iedzīvotāju nav pieejami sanitārijas pakalpojumi, un tādēļ mudina Komisiju nekavējoties rīkoties;

18. aicina Komisiju atzīt cilvēktiesību uz ūdeni un sanitāriju nozīmību, un atzīt ūdeni par sabiedrisku labumu un pamatvērtību, kas nav prece un kas paredzēta visiem ES iedzīvotājiem; pauž bažas par to, ka finanšu un ekonomikas krīzes un taupības politikas dēļ kopš 2008. gada Eiropā ir pieaugusi nabadzība un pieaudzis to mājsaimniecību skaits, kuru ienākumi ir zemi, tādējādi aizvien vairāk cilvēkiem ir grūtības samaksāt rēķinu par ūdeni, un iespēja atļauties ūdeni kļūst par pamatu pieaugošām bažām; noraida ūdens pagaidu atslēgšanu un ūdens padeves atslēgšanu, un prasa, lai dalībvalstis nekavējoties izbeidz šādas situācijas, ja tas notiek sociālekonomisku iemeslu dēļ mājsaimniecībās ar zemiem ienākumiem; atzinīgi vērtē to, ka dažās dalībvalstīs tiek izmantotas "ūdens bankas" vai minimālās ūdens kvotas, cenšoties palīdzēt visneaizsargātākajiem apmaksāt rēķinus, tādējādi garantējot ūdeni, kā neatņemamu pamattiesību daļu;

19. aicina Komisiju, ņemot vērā nesenās ekonomikas krīzes ietekmi, sadarboties ar dalībvalstīm, kā arī reģionālām un vietējām varas iestādēm, lai veiktu pētījumu par ūdens cenu izraisīto nabadzību, tostarp par ūdens pieejamību un iespēju to atļauties; mudina Komisiju vēl vairāk atbalstīt un veicināt sadarbību starp ūdensapgādes operatoriem, lai palīdzētu tiem, kas dzīvo mazāk attīstītos un lauku reģionos, tādējādi atbalstot kvalitatīvu ūdens pieejamību visiem šo teritoriju iedzīvotājiem;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

20. aicina Komisiju noteikt apgabalus, kur ūdens trūkums ir pastāvoša vai potenciāla problēma, un palīdzēt dalībvalstīm, reģioniem un attiecīgajiem apgabaliem pienācīgi risināt šo jautājumu, jo īpaši lauku apvidos un trūcīgos pilsētu rajonos;
21. uzsver, ka Komisijas atzītā neitralitāte attiecībā uz ūdens īpašumtiesībām un pārvaldību ir pretrunā ar privatizācijas programmām, ko dažām dalībvalstīm ir uzspiedusi trijotne;
22. atzīst — kā noteikts ŪPD, ūdens nav prece, bet gan sabiedriska labums, kas ir absolūti nepieciešams cilvēka dzīvībai un cieņai, un atgādina Komisijai, ka Līguma noteikumi nosaka, ka ES ir jāpaliek neitrālai attiecībā uz valstu lēmumiem par ūdensapgādes uzņēmumu īpašumtiesību režīmu, tādējādi tai nekādā ziņā nebūtu jāveicina ūdensapgādes uzņēmumu privatizāciju saistībā ar ekonomikas korekciju programmu vai jebkādu citu ES procedūru ekonomikas politikas koordinācijai; ņemot vērā, ka šie ir vispārējas nozīmes pakalpojumi un tādējādi galvenokārt sabiedrības interesēs, aicina Komisiju uz visiem laikiem izslēgt ūdeni un sanitāriju, kā arī notekūdeņu novadīšanu no iekšējā tirgus noteikumiem un no jebkura tirdzniecības nolīguma, kā arī nodrošināt tos par pieejamām cenām, un aicina gan Komisiju, gan dalībvalstis nodrošināt, ka to tehniskā, finansiālā un administratīvā pārvaldība ir efektīva, lietderīga un pārredzama;
23. aicina dalībvalstis un Komisiju pārskatīt ūdens apsaimniekošanas politikas pārvaldību un atjaunot to, pamatojoties uz aktīvu līdzdalību, t.i. lēmumu pieņemšanas procesu pārredzamību un atvērtību iedzīvotājiem;
24. uzskata, ka attiecībā uz regulējumu un kontroli ūdens publiskās īpašumtiesības ir jāaizsargā, veicinot publiskus, pārredzamus un līdzdalīgus pārvaldības modeļus, kuros, bet tikai dažos gadījumos, publiskā iestāde, kurai ir īpašumtiesības, varētu nodot dažus pārvaldības uzdevumus privātām iniciatīvām, ar stingri reglamentētiem nosacījumiem, un vienmēr garantējot tiesības uz resursiem un atbilstīgu sanitāriju;
25. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt visaptverošu ūdensapgādi, kura būtu par pieņemamu cenu, kvalitatīva un ar taisnīgiem darba apstākļiem, kā arī demokrātiski kontrolēta;
26. aicina dalībvalstis atbalstīt izglītojošu un izpratnes veicināšanas kampaņu veicināšanu iedzīvotājiem, lai saglabātu un taupītu ūdens resursus un nodrošinātu lielāku pilsonisko līdzdalību;
27. aicina dalībvalstis nodrošināt nediskriminējošu pieeju ūdensapgādes pakalpojumiem, nodrošinot, ka tie ir pieejami visiem, tostarp lietotājiem no atstumtām grupām;
28. aicina Komisiju, Eiropas Investīciju banku un dalībvalstis atbalstīt tās ES pašvaldības, kam trūkst nepieciešamā kapitāla, lai piekļūtu tehniskajai palīdzībai, pieejamajam ES finansējumam un ilgtermiņa aizdevumiem ar atvieglotām procentu likmēm, jo īpaši saistībā ar mērķiem uzturēt un atjaunināt ūdensapgādes infrastruktūru, lai nodrošinātu kvalitatīvu ūdens piegādi un plašus ūdensapgādes un sanitārijas pakalpojumus mazaizsargātām iedzīvotāju grupām, tostarp nabadzīgiem iedzīvotājiem un attālākiem un nomaļiem reģioniem; uzsver, cik svarīga ir atklāta, demokrātiska un līdzdalīga pārvaldība, lai nodrošinātu, ka tiek īstenoti izmaksu ziņā vislietderīgākie risinājumi ūdensresursu apsaimniekošanas jomā, visas sabiedrības labā kopumā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pārredzamību attiecībā uz to finanšu līdzekļiem, kas iegūti ūdens apsaimniekošanas ciklā;
29. atzīst, ka ūdensapgādes un sanitārijas pakalpojumi ir vispārējas nozīmes un ka ūdens nav prece, bet kopējs labums, un tādējādi tas ir jānodrošina par pieejamām cenām, un ievērojot cilvēku tiesības uz obligātu tā kvalitātes līmeni, un jānodrošina iespēja piemērot progresīvu maksu; prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka tiek piemērota taisnīga, līdztiesīga, pārredzama un atbilstīga ūdens un sanitārijas pakalpojumu apmaksas sistēma, lai visiem sabiedrības locekļiem būtu garantēta piekļuve kvalitatīviem pakalpojumiem neatkarīgi no viņu ienākumiem;
30. atzīmē, ka ūdens ir jāizprot kā ekosociāla vērtība, nevis vienkārši kā ražošanas elements;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

31. atgādina, ka ūdens pieejamība ir svarīga lauksaimniecībā, lai īstenotu tiesības uz pienācīgu pārtiku;
32. aicina Komisiju sniegt dalībvalstīm stingru atbalstu irigācijas, kanalizācijas un dzeramūdens apgādes pakalpojumu infrastruktūras attīstībā un uzlabošanā;
33. uzskata, ka Dzeramā ūdens direktīva ir lielā mērā veicinājusi kvalitatīva dzeramā ūdens pieejamību visā ES un prasa Komisijai un dalībvalstīm izlēmīgi rīkoties, lai pilnībā izmantotu vides un veselības ieguvumus, ko nodrošina krāna ūdens patēriņa veicināšana;
34. atgādina dalībvalstīm par pienākumu īstenot ES tiesību aktus; aicina dalībvalstis pilnībā īstenot Dzeramā ūdens direktīvu un ar to saistītos tiesību aktus; atgādina tām par nepieciešamību noteikt izdevumu prioritātes un pilnībā izmantot nākamajā finanšu plānošanas periodā (2014.–2020.) paredzētā ES finansiālā atbalsta sniegtās iespējas ūdens apsaimniekošanas jomā, jo sevišķi, nosakot īpašas investīciju prioritātes ūdens apsaimniekošanai;
35. atgādina par Revīzijas palātas īpašā ziņojuma par ES ūdens apsaimniekošanas politikas mērķu integrāciju ar Kopējo Lauksaimniecības politiku secinājumiem, kuros teikts, ka “ar pašlaik KLP izmantotajiem instrumentiem ūdens resursu jautājumu risināšanai līdz šim nav izdevies panākt pietiekamu virzību vērienīgo politisko mērķu sasniegšanā ūdens resursu jomā”; uzskata, ka ūdens apsaimniekošanas politikas integrēšana ar citiem politikas virzieniem, piemēram, lauksaimniecības politiku, ir izšķiroši svarīga, lai uzlabotu ūdens kvalitāti visā Eiropā;
36. uzsver, cik svarīgi ir pilnībā un efektīvi īstenot ŪPD, Gruntsūdeņu direktīvu, Dzeramā ūdens direktīvu un Komunālo notekūdeņu direktīvu, un uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi labāk koordinēt to īstenošanu ar direktīvām par jūras vidi, bioloģisko daudzveidību un aizsardzību pret plūdiem; pauž bažas par to, ka Savienības nozaru politikas instrumenti sniedz nepietiekamu ieguldījumu vides kvalitātes standartu sasniegšanā attiecībā uz prioritārajām vielām un prioritāro bīstamo vielu noplūžu, emisiju un zudumu izbeigšanas mērķiem saskaņā ar ŪPD 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 16. panta 6. punktu; aicina Komisiju un dalībvalstis paturēt prātā, ka ūdens apsaimniekošana ir jāiekļauj attiecīgajos citu nozaru tiesību aktos, kā pārnozaru faktors, piemēram, enerģētikas, lauksaimniecības, zivsaimniecības, tūrisma utt. nozaru tiesību aktos, lai nepieļautu piesārņojumu, piemēram, no nelegālām un nereglamentētām bīstamo atkritumu izgāztuvēm, vai naftas ieguves vai izpētes darbībām; atgādina, ka savstarpējās atbilstības princips Kopējā Lauksaimniecības politikā (KLP) nosaka obligātās pārvaldības prasības saskaņā ar spēkā esošajiem ES tiesību aktiem, kas jāievēro lauksaimniekiem, un noteikumiem par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, tostarp attiecībā uz ūdeni; atgādina, ka lauksaimniekiem ir jāievēro šie noteikumi, lai pilnībā saņemtu KLP maksājumus;
37. aicina dalībvalstis:
- noteikt ūdensapgādes uzņēmumiem par pienākumu norādīt ūdens fizikāli ķīmiskās īpašības rēķinos par ūdeni;
 - izstrādāt pilsētu plānojumus atbilstīgi ūdensresursu pieejamībai;
 - pastiprināt piesārņotāju kontroli un uzraudzību un plānot tūlītēju rīcību toksisko vielu novākšanai un sanitārai apstrādei;
 - veikt pasākumus, lai samazinātu būtiskās noplūdes no Eiropas cauruļvadiem un atjaunotu neatbilstīgos ūdensapgādes tīklus;
38. uzskata, ka nepieciešams noteikt ūdens ilgtspējīgas izmantošanas prioritāro kārtību jeb hierarhiju; aicina Komisiju attiecīgi nākt klajā ar analīzi un priekšlikumiem;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

39. uzsver, ka dalībvalstis, atbalstot ANO deklarāciju, ir apņēmušās ievērot cilvēktiesības uz ūdeni, un ka šīs tiesības atbalsta lielākā daļa ES iedzīvotāju un uzņēmumu;

40. uzsver, ka EPI "Right2Water" un tās mērķus turpina atbalstīt liels skaits pilsoņu tādās valstīs, kā Vācija, Austrija, Beļģija, Slovākija, Slovēnija, Grieķija, Somija, Spānija, Luksemburga, Itālija un Īrija, kur tiek pausts viedoklis par ūdens jautājumu un tā īpašumtiesībām un nodrošinājumu;

41. norāda, ka kopš 1988. gada Lūgumrakstu komiteja katru gadu saņem ievērojamu skaitu lūgumrakstu no ES pilsoņiem daudzās dalībvalstīs, kas pauž bažas par ūdens kvalitāti un notekūdeņu apsaimniekošanu; pievērš uzmanību vairākām negatīvām parādībām, kuras lūgumrakstu iesniedzēji nosoda, piemēram, atkritumu izgāztuvēm, iestāžu nespējai efektīvi kontrolēt ūdens kvalitāti un nepareizām vai nelikumīgām lauksaimnieciskām un rūpnieciskām darbībām, kas vainojamas sliktā ūdens kvalitātē, un tādējādi ietekmē vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību; uzskata, ka šie lūgumraksti parāda iedzīvotāju patieso interesi par ES tiesību aktu, kas saistīti ar ilgtspējīgu ūdens apsaimniekošanu, rūpīgu īstenošanu un tālāku attīstību;

42. stingri mudina Komisiju nopietni ņemt vērā šādos lūgumrakstos paustās pilsoņu bažas un brīdinājumus un reaģēt uz tiem, jo īpaši ņemot vērā steidzamo vajadzību risināt problēmu saistībā ar ūdens resursu samazināšanos pārmērīgas izmantošanas un klimata pārmaiņu rezultātā, kamēr vēl ir laiks novērst piesārņošanu un nesaimniecisku rīcību; pauž bažas par to, cik daudz ir pārkāpuma procedūru saistībā ar ūdens kvalitāti un apsaimniekošanu;

43. aicina dalībvalstis steidzami pabeigt savus upju baseinu apsaimniekošanas plānus, ņemot vērā, ka tie ir Ūdens pamatdirektīvas ieviešanas pamatelements, un tos pienācīgi īstenot, pilnībā ievērojot primāri svarīgos ekoloģijas kritērijus; vērš uzmanību uz to, ka dažas dalībvalstis aizvien biežāk ir pakļautas postošiem plūdiem un to smagajai ietekmei uz vietējiem iedzīvotājiem; norāda, ka upju baseinu apsaimniekošanas plāni saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvu un plūdu riska pārvaldības plāni saskaņā ar Plūdu direktīvu piedāvā lielisku iespēju izmantot šo instrumentu sinerģiju, tādējādi palīdzot nodrošināt tīru ūdeni pietiekamā daudzumā un vienlaikus samazinot plūdu risku; turklāt atgādina, ka, lai atvieglotu ūdens kvalitātes un apsaimniekošanas pārredzamību, katrai dalībvalstij būtu jāuztur centrāla tīmekļvietne ar informāciju par Ūdens pamatdirektīvas īstenošanu;

Ūdensapgādes pakalpojumi un iekšējais tirgus

44. norāda, ka valstis visā ES, tostarp Spānija, Portugāle, Grieķija, Īrija, Vācija un Itālija ir piedzīvojušas to, ka iespējama vai jau notikusi ūdensapgādes pakalpojumu privatizācija rada lielas bažas iedzīvotājiem; atgādina, ka ūdens apsaimniekošanas metodes izvēles pamatā ir subsidiaritātes princips, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 14. pantā un 26. protokolā par vispārējas nozīmes pakalpojumiem, kurā uzsvērta sabiedrisko pakalpojumu īpašā nozīme Savienības sociālajai un teritoriālajai kohēzijai; atgādina, ka ūdensapgādes un kanalizācijas uzņēmumi sniedz vispārējas nozīmes pakalpojumus un tiem ir vispārēja misija nodrošināt, ka visiem iedzīvotājiem tiek nodrošināts kvalitatīvs ūdens par sociāli pieņemamām cenām un tiek līdž minimumam samazināta notekūdeņu negatīva ietekme uz vidi;

45. uzsver, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu Komisijai ir jāsaģlabā neitralitāte attiecībā uz dalībvalstu lēmumiem par ūdensapgādes pakalpojumu īpašumtiesībām, un tai nebūtu jāveicina ūdensapgādes pakalpojumu privatizācija nedz ar tiesību aktu starpniecību, nedz arī kādā citā veidā;

46. atgādina, ka iespēja pārņemt atpakaļ pašvaldību pārvaldībā ūdensapgādes pakalpojumus turpmāk ir jānodrošina bez jebkādiem ierobežojumiem, un tos var pārvaldīt vietēji, ja tāda ir bijusi kompetento publisko iestāžu izvēle; atgādina, ka tiesības uz ūdeni ir cilvēka pamattiesības un ūdenim ir jābūt pieejamam un cenu ziņā pieņemamam ikvienam; uzsver, ka dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt ikvienu ar ūdeni, neatkarīgi no pakalpojuma sniedzēja, vienlaikus nodrošinot, ka pakalpojumu sniedzēji piegādā drošu dzeramo ūdeni un piedāvā uzlabotus sanitārijas pakalpojumus;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

47. uzsver, ka ūdens un sanitārijas pakalpojumu īpašo raksturlielumu, piemēram, ražošanas, izplatīšanas un attīrīšanas dēļ ir absolūti obligāti, ka tie tiek izslēgti no jebkādiem tirdzniecības nolīgumiem, kurus ES apspriež vai plāno; mudina Komisiju piešķirt ūdensapgādes, sanitārijas un jebkādiem izvešanas pakalpojumiem juridiski saistošu izņēmuma statusu pašreiz notiekošajās sarunās par transatlantisko tirdzniecību un ieguldījumu partnerību (TTIP), kā arī par pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu; uzsver, ka visos turpmākos tirdzniecības un investīciju nolīgumos ir jāparedz klauzulas par pilnīgu pieeju dzeramajam ūdenim visiem tās trešās valsts iedzīvotājiem, uz kuru nolīgums attiecas, saskaņā ar Savienības izsenajām saistībām nodrošināt ilgtspējīgu attīstību un cilvēktiesību ievērošanu, un ka tās trešās valsts iedzīvotāju, uz kuru nolīgums attiecas, pilnīgai piekļuvei dzeramajam ūdenim ir jābūt jebkura turpmāka brīvās tirdzniecības nolīguma priekšnosacījumam;

48. atgādina par to, ka ievērojamā skaitā lūgumrakstu tiek iebilsts pret būtisko komunālo pakalpojumu, piemēram, saistībā ar ūdeni un sanitāriju, iekļaušanu sarunās par TTIP; aicina Komisiju palielināt ūdensapgādes uzņēmumu pārskatatbildību;

49. aicina Komisiju būt par vidutāju, lai veicinātu sadarbību starp ūdensapgādes pakalpojumu sniedzējiem, tiem daloties ar labāko regulatīvo un citu praksi un iniciatīvām, kopīgi mācoties, gūstot kopīgas pieredzes, un aicina Komisiju atbalstīt brīvprātīgas salīdzinošās izvērtēšanas pasākumus; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā pausto aicinājumu nodrošināt lielāku pārredzamību ūdens apsaimniekošanas nozarē, un atzīst līdzšinējos centienus, vienlaikus atzīmējot, ka jebkādiem salīdzinošajiem novērtējumiem ir jābūt brīvprātīgiem, ņemot vērā, ka ūdensapgādes pakalpojumi ir ļoti atšķirīgi, un reģionālās, kā arī vietējās īpatnības visā Eiropā; tomēr atzīmē, ka jebkāda šāda salīdzināšana, kurā tiek ņemti vērā tikai finansiālie rādītāji, nebūtu jāuzskata par līdzvērtīgu pārredzamības pasākumiem, un jāiekļauj arī citi kritēriji, kas izšķiroši svarīgi iedzīvotājiem, piemēram, ūdens kvalitāte, pasākumi problēmu risināšanai saistībā ar iespēju atļauties ūdensapgādes pakalpojumus, informācija par sabiedrības daļu, kam pieejama pienācīga ūdensapgāde, kā arī sabiedrības līdzdalības līmenis ūdensresursu pārvaldībā tādā veidā, kas vienlīdz pieņemams gan iedzīvotājiem, gan regulatoriem;

50. uzsver valsts regulatīvo iestāžu nozīmi, nodrošinot taisnīgu un atklātu konkurenci starp pakalpojumu sniedzējiem, veicinot inovatīvu risinājumu un tehniskā progresa straujāku ieviešanu, veicinot ūdensapgādes pakalpojumu efektivitāti un kvalitāti, kā arī nodrošinot patērētāju interešu aizsardzību; aicina Komisiju atbalstīt iniciatīvas regulatīvai sadarbībai ES, lai veicinātu salīdzinošo izvērtēšanu, abpusēju mācīšanos un labākās regulatīvās prakses apmaiņu;

51. uzskata, ka ir nepieciešams Eiropas ūdensapgādes un sanitārijas projektu un programmu novērtējums cilvēktiesību aspektā, lai izstrādātu atbilstošu politiku, vadlīnijas un prakses; aicina Komisiju izveidot salīdzinošās novērtēšanas sistēmu (ūdens kvalitāte, pieejamība, ilgtspēja, pakalpojumu nodrošināšana utt.) nolūkā uzlabot publisko ūdensapgādes un sanitārijas pakalpojumu kvalitāti visā ES un stiprināt iedzīvotāju ietekmi;

52. atgādina, ka ūdensapgādes un sanitārijas pakalpojumu koncesijas ir pakļautas Līgumā noteiktajiem principiem un tāpēc tās jāpiešķir saskaņā ar pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminēšanas principiem;

53. uzsver, ka ūdens un sanitārijas pakalpojumu ražošanas, izplatīšanas un attīrīšanas dimensijām ir jābūt izslēgtām no Koncesiju direktīvas, kā arī no jebkuras tās turpmākas pārskatīšanas;

54. atgādina, ka saistībā ar Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū pilsoniskā sabiedrība ir paudusi stingru opozīciju daudzos jautājumos, tostarp jautājumos, kas saistīti ar vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumiem, kuri ietver ūdensapgādes pakalpojumus un notekūdeņu apsaimniekošanu;

55. norāda uz publiskā-publiskā un publiskā-privātā sektora partnerību nozīmību labākās prakses apmaiņā, pamatojoties uz bezpeļņas sadarbību starp ūdensapgādes operatoriem un atzinīgi vērtē to, ka Paziņojumā Komisija ir pirmo reizi atzinusi publiskā-publiskā sektora partnerību nozīmību;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

56. atzinīgi vērtē dažu pašvaldību centienus veicināt publiskās partnerības, lai uzlabotu ūdensapgādes pakalpojumu nodrošināšanu un ūdens resursu aizsardzību, un atgādina, ka vietējās iestādes ir svarīgas lēmumu pieņemšanas procesā ūdens apsaimniekošanas jomā;

57. aicina Reģionu komiteju aktīvāk iesaistīties šajā EPI, lai veicinātu reģionālo iestāžu lielāku iesaistīšanos šajā jautājumā;

58. atgādina par pienākumu garantēt tiesu pieejamību un informāciju vides jautājumos, kā arī sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā, ko paredz Orhūsas konvencija; tādēļ aicina Komisiju, dalībvalstis un to reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes ievērot Orhūsas konvencijā ietvertos principus un tiesības; atgādina, ka iedzīvotāju informētība par to tiesībām ir ārkārtīgi svarīga, lai panāktu pēc iespējas plašāku līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā; tāpēc mudina Komisiju proaktīvi veidot kampaņu, lai informētu ES iedzīvotājus par sasniegumiem, kas, īstenojot Orhūsas konvenciju, panākti pārredzamības jomā, un par pieejamiem iedarbīgiem instrumentiem, un pildīt ES iestādēm noteiktās prasības; aicina Komisiju izstrādāt pārredzamības, pārskatbaidības un līdzdalības kritērijus, kas ļautu uzlabot ūdens pakalpojumu efektivitāti, ilgtspēju un izmaksu lietderību;

59. mudina dalībvalstis un reģionālās, kā arī vietējās varas iestādes virzīties uz patiesa Sociālā Nolīguma par ūdeni noslēgšanu, lai garantētu šā resursa pieejamību, stabilitāti un drošu apsaimniekošanu, jo īpaši īstenojot politikas virzienus, piemēram, ūdens solidaritātes fondu un citu mehānismu izveidošanu sociālai rīcībai to cilvēku atbalstam, kas nevar atļauties piekļuvi ūdensapgādes un sanitārijas pakalpojumiem, lai tādējādi izpildītu piegādes drošības prasības un neapdraudētu cilvēktiesību uz ūdeni ievērošanu; mudina visas dalībvalstis ieviest sociālās rīcības mehānismus, kādi jau pastāv dažās ES dalībvalstīs, lai nosargātu dzeramā ūdens nodrošinājumu tiem iedzīvotājiem, kuri nonākuši patiesās grūtībās;

60. aicina Komisiju organizēt pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm ūdensapgādes politikas sociāla aspekta jomā;

61. izsaka nosodījumu par to, ka dažās dalībvalstīs ūdens un sanitārijas nodrošinājums tiek liegts nelabvēlīgā situācijā esošām un neaizsargātām kopienām un tādējādi tiek izdarīts spiediens uz šīm kopienām; atkārtoti uzsver, ka dažās dalībvalstīs varas iestāžu veiktā publisko aku slēgšana ir novedusi pie tā, ka visneaizsargātākajām grupām ir sarežģīti piekļūt ūdenim;

62. atzīmē, ka dalībvalstīm jāpievērš īpaša uzmanība sabiedrības neaizsargāto grupu vajadzībām un arī tam, lai nodrošinātu, ka grūtībās nonākušie varētu piekļūt cenas ziņā pieejamas kvalitātes ūdenim;

63. aicina ikvienu dalībvalsti iecelt ūdensapgādes pakalpojumu ombudu, lai nodrošinātu, ka ar ūdeni saistītie jautājumi, piemēram, sūdzības un ierosinājumi par ūdensapgādes pakalpojumu kvalitāti un pieejamību tiktu izskatīti neatkarīgā struktūrā;

64. mudina ūdensapgādes uzņēmumus ekonomiskos ieņēmumus no ūdens pārvaldības cikla ieguldīt atpakaļ ūdensapgādes pakalpojumu uzturēšanā un uzlabošanā, kā arī ūdens resursu aizsardzībā; atgādina, ka izmaksu atgūšanas princips ūdensapgādes pakalpojumu gadījumā ietver arī vides un resursu izmaksas, vienlaikus ievērojot gan taisnīguma, pārredzamības un cilvēktiesību uz ūdeni principus, gan dalībvalstu saistības īstenojot to izmaksu atgūšanas pienākumus labākajā iespējamā veidā, ciktāl tas neapdraud ŪPD noteiktos mērķus un to sasniegšanu; iesaka izbeigt praksi, kad ekonomiskie resursi tiek aizvadīti no ūdens apsaimniekošanas nozares uz citu politikas virzienu finansēšanu, tostarp gadījumus, kad rēķinos par ūdeni ir noteikta koncesijas maksa, kas nav tikusi paredzēta ūdens infrastruktūrai; atgādina, ka dažās dalībvalstīs infrastruktūra ir nožēlojamā stāvoklī, kur ūdens tiek izšķērdēts noplūžu rezultātā no nepiemērotiem un novecojušiem izplatīšanas tīkliem, un mudina dalībvalstis pastiprināt investīcijas infrastruktūras, kā arī citu ūdensapgādes pakalpojumu uzlabošanā, kā nosacījumu tam, lai arī nākotnē tiktu garantēta cilvēktiesību uz ūdeni ievērošana;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

65. aicina Komisiju garantētu, ka kompetentās iestādes nodrošina, ka visa informācija par ūdens kvalitāti un ūdens apsaimniekošanu ir pieejama attiecīgajiem iedzīvotājiem viegli pieejamā un saprotamā veidā un ka viņi ir pilnībā un savlaicīgi informēti par visiem ūdens apsaimniekošanas projektiem, un viņu viedoklis par tiem ir savlaicīgi uzklauts; turklāt norāda, ka Komisijas uzsāktajā sabiedriskajā apspriešanā 80 % dalībnieku uzskatīja par būtisku ūdens kvalitātes monitoringa pārredzamības palielināšanu;

66. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt ES tiešā un netiešā finansējuma izmantošanu ūdens apsaimniekošanas projektiem un nodrošināt, ka šāds finansējums tiek izmantots tikai projektiem, kuriem tas paredzēts, paturot prātā, ka ūdens pieejamība ir būtiski nepieciešama, lai mazinātu atšķirības starp ES iedzīvotāju stāvokli un stiprinātu ES ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; šai sakarā aicina Revīzijas palātu pārbaudīt, vai tiek pienācīgi izpildīti efektivitātes un ilgtspējas kritēriji;

67. aicina Komisiju ņemt vērā pašreizējo investīciju trūkumu līdzsvarotā ūdens apsaimniekošanā, paturot prātā, ka ūdens ir viens no ES iedzīvotāju kopīgajiem resursiem;

68. tāpēc aicina nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz ūdensapgādes uzņēmumiem, jo īpaši, izstrādājot publiskās un privātās pārvaldības kodeksu ES ūdensapgādes uzņēmumiem; uzskata, ka šā kodeksa pamatā jābūt efektivitātes principam un tam vienmēr ir jāatbilst vides, ekonomiskajiem, infrastruktūras un sabiedrības līdzdalības noteikumiem, kas paredzēti ŪPD; prasa arī izveidot valsts regulatoru;

69. aicina Komisiju ievērot subsidiaritātes principu, kā arī pilnvaras un pienākumus saistībā ar ūdeni, gan attiecībā uz dažādiem valdības līmeņiem, gan vietējām apvienībām ūdens apgādes pakalpojumu pārvaldībai (avoti un to uzturēšana);

70. pauž nožēlu par to, ka Komunālo notekūdeņu attīrīšanas direktīva dalībvalstīs joprojām nav pilnībā īstenota; prasa prioritārā kārtā piešķirt Savienības finanšu resursus tām jomām, kurās ES vides tiesību akti netiek ievēroti, tostarp notekūdeņu attīrīšanai; atzīmē, ka atbilstības rādītāji ir izrādījušies labāki tajos gadījumos, kad tika atgūtas izmaksas un piemērots princips "maksā piesārņotājs", un prasa Komisijai pārskatīt spēkā esošo instrumentu atbilstību tam, lai nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību un uzlabojumus vides kvalitātes jomā;

71. norāda uz to, ka ūdens gadījumā pakalpojumu nozarei ir liels darbvietu radīšanas potenciāls, izmantojot vides integrāciju un veicinot inovāciju ar tehnoloģiju tālāknošanu starp nozarēm, kā arī visam ūdens aprites ciklam piemērojot pētniecību, izstrādi un inovāciju; tāpēc prasa īpašu uzmanību pievērst ūdens, kā atjaunojamās enerģijas avota, ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanai;

72. mudina Komisiju izstrādāt Eiropas tiesisko regulējumu attiecībā uz attīrīta efluenta atkārtotu izmantošanu, lai jo īpaši aizsargātu jutīgas darbības un teritorijas; turklāt aicina Komisiju veicināt pieredzes apmaiņu starp dalībvalstu veselības aģentūrām;

73. mudina Komisiju, ikvienā ŪPD pārskatīšanā nodrošināt, ka ūdens pieejamības cenas ziņā kvantitatīvais novērtējums kļūst par obligātu prasību attiecībā uz dalībvalstu ziņojumiem par ŪPD īstenošanu;

74. prasa Komisijai izpētīt iespēju Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondam (*Eurofound*) uzraudzīt 28 dalībvalstīs iespējas atļauties ūdeni un ziņot par jebkādam problēmām, kas ar to saistītas;

75. norāda, ka saprātīga ūdens apsaimniekošana nākamajās desmitgadēs kļūs par ekoloģijas un vides prioritāti, jo tā ir saistīta ar enerģētikas un lauksaimniecības vajadzībām un ar ekonomiskajām un sociālajām prasībām;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

Piesārņošanas izmaksu internalizācija

76. atgādina, ka apmaksājot rēķinus par ūdeni ES, iedzīvotāji sedz arī izmaksas par ūdens attīrīšanu un apstrādi, un uzsver, ka tādu politikas virzienu īstenošana, kas efektīvi apvieno ūdens resursu aizsardzības mērķus ar izmaksu ietaupījumiem, un efektīvi novērš pretrunas starp tiem, piemēram, pieeja "avota kontrole", ir daudz efektīvāka un finansiāli vēlamāka; atgādina, ka EVA 2015. gada ziņojumā par vides stāvokli ir konstatēts, ka vairāk nekā 40 % no upēm un piekrastes ūdeņiem ir lauksaimniecības izraisītā difūzā piesārņojuma skarti, savukārt 20 % līdz 30 % ir pakļauti punktveida avotu piesārņojumam, piemēram, no rūpniecības iekārtām, kanalizācijas sistēmām un notekūdeņu attīrīšanas tīkliem; uzsver, cik nozīmīga ir ŪPD un Dzeramā ūdens direktīvas efektīva īstenošana, labāka koordinācija attiecībā uz to īstenošanu, lielāka saskaņotība sagatavojot tiesību aktu projektus, proaktīvāki pasākumi ūdens resursu saglabāšanai, kā arī ūdens izmantošanas efektivitātes būtiskai palielināšanai visās nozarēs (rūpniecība, mājsaimniecība, lauksaimniecība, izplatīšanas tīkli); atgādina, ka dabas teritoriju, piemēram, saldūdens ekosistēmu, ilgtspējīgas aizsardzības nodrošināšana arī ir izšķiroši svarīga attīstībai un būtiska dzeramā ūdens krājumu nodrošināšanai, kā arī samazina izmaksas iedzīvotājiem un pakalpojumu sniedzējiem;

ES ārpolitika un attīstības politika ūdens jomā

77. uzsver, ka ES attīstības politikā ir jābūt pilnībā integrētam ūdens un sanitārijas vispārējās pieejamības principam, veicinot publiskā–publiskā **un publiskā–privātā** sektora partnerības un to pamatā izmantojot solidaritātes starp ūdensapgādes uzņēmumiem un strādājošiem principus dažādās valstīs, kā arī izmantojot plašu instrumentu klāstu labākās prakses veicināšanai, daloties ar zināšanām, kā arī no attīstības un sadarbības programmām šajā nozarē; atkārtoti uzsver, ka dalībvalstu attīstības politikā ir jāatzīst cilvēktiesību uz pieeju drošam dzeramam ūdenim un sanitārijai dimensija un ka uz tiesībām pamatotai pieejai ir nepieciešams tiesiskā regulējuma atbalsts, finansējums un pilsoniskās sabiedrības ietekmes nostiprināšana, lai šīs tiesības īstenotu praksē;

78. atkārtoti apstiprina, ka pienācīgas kvalitātes dzeramā ūdens pieejamība pietiekamā daudzumā ir cilvēka pamattiesības, un uzskata, ka valstu valdībām ir pienākums nodrošināt šo tiesību ievērošanu;

79. uzsver saskaņā ar spēkā esošajiem ES tiesību aktiem un to prasībām, cik nozīmīgs ir regulārs ūdens kvalitātes, tīrības un drošuma novērtējums gan ES, gan ārpus tās robežām;

80. uzsver, ka, piešķirot ES līdzekļus un plānojot palīdzību, augsta prioritāte būtu jāpiešķir palīdzībai droša dzeramā ūdens un sanitārijas nodrošināšanai; aicina Komisiju nodrošināt atbilstīgu finansiālo atbalstu kapacitātes veidošanas pasākumiem ūdens jomā, palaujoties uz sadarbīties ar pastāvošajām starptautiskajām platformām un iniciatīvām;

81. uzstāj, ka jaunattīstības valstīs ūdens, sanitārijas un higiēnas (WASH) jomai būtu jāpiešķir svarīga prioritāte gan oficiālās attīstības palīdzības (OAP), gan valstu budžetos; atgādina, ka ūdens resursu apsaimniekošana ir kolektīva atbildība; atbalsta atvērtību attiecībā uz dažādiem atbalsta veidiem, taču arī to, ka ir stingri jāievēro attīstības efektivitātes principi, jānodrošina attīstības politikas konsekvence un nelokāma virzība uz nabadzības izskaušanu, kā arī maksimāli jāpalielina ietekme uz attīstību; šajā sakarībā atbalsta vietējo kopienu iesaistīšanu projektu īstenošanā jaunattīstības valstīs, kā arī kopienas īpašumtiesību principu;

82. uzsver, ka joprojām 748 miljoniem cilvēku nav pieejams uzlabots ūdens nodrošinājums, un tiek lēsts, ka 1,8 miljardi cilvēku visā pasaulē dzer ar fekālijām piesārņotu ūdeni, neraugoties uz to, ka virzība uz Tūkstošgades attīstības mērķa attiecībā uz drošu dzeramo ūdeni sasniegšanu ir apmierinoša, savukārt virzība uz sanitārijas nodrošinājuma mērķa sasniegšanu nebūt nav apmierinoša;

83. atgādina, ka gruntsūdeņu ilgtspējīgas apsaimniekošanas nodrošināšana ir ārkārtīgi svarīga, lai mazinātu nabadzību un sekmētu kopīgu uzplaukumu, jo gruntsūdeņi var nodrošināt labāku dzeramo ūdeni miljoniem pilsētu un lauku nabadzīgo iedzīvotāju;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

84. aicina Komisiju ūdens jautājumu, tāpat kā ilgtspējīgas lauksaimniecības jautājumu, iekļaut Pārmaiņu programmā;

85. uzskata, ka ūdens jautājumam jābūt vienam no galvenajiem divu 2015. gada svarīgu starptautisku notikumu sagatavošanas darbā, proti, augstākā līmeņa sanāksmei par laikposmu pēc 2015. gada un COP21 par klimata pārmaiņām; šajā sakarībā visnotaļ atbalsta vērienīgu un tālejošu mērķu iekļaušanu attiecībā uz ūdeni un sanitāriju, piemēram, Ilgtspējīgas attīstības mērķa (IAM) Nr. 6 par ūdens un sanitārijas pieejamības un ilgtspējīgas apsaimniekošanas nodrošināšanu visiem līdz 2030. gadam, pieņemšanu 2015. gada septembrī; atkārtoti uzsver, ka izbeigt nabadzību procesā pēc 2015. gada būs iespējams vienīgi gadījumā, ja mēs nodrošināsim, ka ikvienam, it visur ir pieejams tīrs ūdens, pamatsanitārija un higiēna; uzsver, ka visu SDG īstenošana prasa attīstības vajadzībām mobilizēt daudz vairāk finansējuma nekā pašlaik pieejams, tostarp gan no rūpnieciski attīstītām, gan jaunattīstības valstīm; aicina izveidot vispārēju uzraudzības mehānismu, ar kura palīdzību varētu izsekot sasniegtajam, nodrošinot droša dzeramā ūdens vispārēju pieejamību, ilgtspējīgu izmantošanu un ūdens resursu attīstību, kā arī sekmējot taisnīgu, uz līdzdalību balstītu un atbildīgu ūdens resursu apsaimniekošanu visās valstīs; mudina Komisiju nodrošināt, lai atbalsts tiktu tērēts efektīvi un attīstības pēc 2015. gada programmā tas vairāk būtu orientēts uz WASH jomu;

86. uzsver aizvien pieaugošo ūdens trūkuma risku klimata pārmaiņu rezultātā; mudina Komisiju un dalībvalstis starp COP21 tēmām iekļaut ūdens resursu stratēģisko pārvaldību un ilgtermiņa pielāgošanās plānus, lai turpmākajā globālajā klimata nolīgumā iekļautu pret klimata pārmaiņām noturīgu pieeju ūdens jomas jautājumiem; uzsver, ka pret klimata pārmaiņām noturīga ūdens infrastruktūra ir izšķiroši svarīga attīstībai un nabadzības samazināšanai; uzsver, ka bez pastāvīgiem centieniem mazināt klimata pārmaiņu ietekmi, kā arī bez labākas ūdens resursu apsaimniekošanas virzība uz nabadzības samazināšanas mērķu, Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu un gan ekonomisku, sociālu, gan vides ziņā ilgtspējīgu attīstību varētu tikt apdraudēta;

87. ar bažām atzīmē, ka jaunattīstības valstīs ūdens un sanitārijas nepieejamība var nesamērīgi ietekmēt meitenes un sievietes, īpaši tās, kas ir skolas vecumā, jo bieži neierašanās skolā un mācību pamešana ir saistīta ar to, ka nav pieejama tīra, droša un sasniedzama sanitārija;

88. prasa, lai Savienības un dalībvalstu līdzekļu piešķirumi atspoguļotu ANO Īpašā referenta par cilvēktiesībām uz drošu dzeramo ūdeni un sanitāriju ieteikumus, jo īpaši attiecībā uz priekšrokas došanu maza apjoma infrastruktūrai, un lielāku līdzekļu piešķiršanu darbināšanai un uzturēšanai, kapacitātes veidošanai un izpratnes veicināšanai;

89. ar bažām atzīmē, ka saskaņā ar informāciju, kas ir ANO Īpašā ziņotāja par cilvēka tiesībām uz drošu dzeramo ūdeni un sanitāriju rīcībā, cilvēkiem, kuri dzīvo graustu rajonos, parasti ir jāmaksā vairāk, lai saņemtu nereglamentētus, sliktas kvalitātes pakalpojumus, nekā tiem, kuri dzīvo oficiāli ierīkotās apmetnēs; mudina jaunattīstības valstis budžeta piešķirumus visupirms paredzēt pakalpojumiem, kas paredzēti mazaizsargātiem un izolētiem cilvēkiem;

90. atgādina, ka Pasauls Veselības organizācija ir noteikusi, ka sākotnējā situācijā, nepiemērojot jaunākās inovatīvās ūdens attīrīšanas un taupīšanas tehnoloģijas, 100 līdz 200 litru ūdens dienā vienai personai ir optimālais daudzums, vienlaikus norādot, ka 50 līdz 100 litru ir nepieciešami, lai nodrošinātu pamatvajadzības un lai novērstu galveno veselības problēmu rašanos; norāda, ka saskaņā ar atzītajām cilvēka pamattiesībām, noteikt minimālo kvotu vienam cilvēkam ir ārkārtīgi svarīgi, lai apmierinātu tautu pamatvajadzības pēc ūdens;

91. uzsver, ka pamatprasībai par ūdens pieejamību jābūt neapspriežamām cilvēka pamattiesībām, kas netieši un tieši paredzētas starptautiskajās tiesībās, deklarācijās un valstu praksē;

92. aicina valdības, starptautiskās palīdzības aģentūras, nevalstiskās organizācijas un vietējās kopienas strādāt, lai nodrošinātu, ka visi cilvēki var apmierināt pamatprasības pēc ūdens un garantēt, ka ūdens pieejamība ir viena no cilvēktiesībām;

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

93. aicina dalībvalstis saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas vadlīnijām ieviest cenas noteikšanas politiku, kurā ievērotas cilvēka tiesības uz minimālo ūdens daudzumu dzīvei un apkarot izšķērdēšanu, nosakot progresīvas maksas piemērošanu, kas ir proporcionāla izmantotā ūdens daudzumam;

94. mudina veikt pasākumus, lai nodrošinātu racionālu ūdens patēriņu, lai nepieļautu iznīkošanu;

95. izsaka atzinību tiem ūdensapgādes uzņēmumiem, kas savu gada ienākumu procentuālu daļu piešķir ūdens partnerībām jaunattīstības valstīs, un mudina dalībvalstis un ES radīt nepieciešamo tiesisko satvaru, lai šādas partnerības varētu veidoties;

96. aicina efektīvi uzraudzīt projektus, ko īsteno, izmantojot ārējo palīdzību; uzsver, ka ir jāuzrauga finansēšanas stratēģijas un budžeti, lai nodrošinātu, ka piešķirtie līdzekļi tiek izmantoti pastāvošo atšķirību un nevienlīdzības attiecībā uz ūdens pieejamību novēršanai un cilvēktiesību principu par nediskrimināciju, informācijas pieejamību un līdzdalību nodrošināšanai;

97. aicina Komisiju Investīciju plānā Eiropai prioritāti piešķirt novecojušu dzeramā ūdens tīklu atjaunošanai, ietverot šos projektus Savienības projektu sarakstā; uzsver, cik pozitīvi šādi projekti ietekmētu nepārceļamu nodarbinātību, tādējādi palīdzot stimulēt zaļo ekonomiku Eiropā;

98. aicina Komisiju veicināt zināšanu apmaiņu, lai dalībvalstis varētu veikt apsekojumus par tīklu stāvokli, kas dotu iespēju sākt atjaunošanas darbus un izbeigt ūdens zudumus;

99. prasa nodrošināt lielāku pārredzamību, lai pilnīgāk informētu patērētājus par ūdeni un veicinātu ekonomiskāku ūdens resursu apsaimniekošanu; lai to panāktu, mudina Komisiju turpināt darbu ar dalībvalstīm valstu pieredzes apmaiņas jomā attiecībā uz ūdens jomas informācijas sistēmu izveidošanu;

100. aicina Komisiju pētīt to, cik lielā mērā būtu vēlama Eiropas līmeņa finanšu instrumentu atbalsta paplašināšana starptautiskās sadarbības jomā saistībā ar ūdeni un sanitāriju;

101. uzsver, ka efektīva un taisnīga ūdens resursu apsaimniekošana balstās uz pašvaldību spēju sniegt pakalpojumus; tādēļ aicina ES turpināt atbalstīt ūdens apsaimniekošanas un infrastruktūras stiprināšanu jaunattīstības valstīs, vienlaikus jo īpaši pievērsties neaizsargāto lauku iedzīvotāju vajadzībām;

102. atbalsta ANO Attīstības programmas (UNDP) aizsākto Global Water solidaritātes platformu, lai iesaistītu vietējās pašvaldības ar ūdens problēmām saistīto risinājumu rašanā; atzinīgi vērtē "1 % solidaritātes ūdenim un sanitārijai" iniciatīvu un citas iniciatīvas, ko īsteno iedzīvotāji un iestādes dažās dalībvalstīs, lai ar līdzekļiem, kas iegūti no maksām par ūdens patēriņu, atbalstītu projektus jaunattīstības valstīs; atzīmē, ka šādas iniciatīvas ir īstenojuši vairāki ūdensapgādes uzņēmumi; atkārtoti aicina Komisiju veicināt solidaritātes pasākumus šajā un citās jomās, piemēram, izplatot informāciju, veicinot partnerattiecības un pieredzes apmaiņu, tostarp iespējamu Komisijas un dalībvalstu partnerību, piešķirot papildu ES finansējumu saskaņā ar šo iniciatīvu īstenojamiem projektiem; jo īpaši mudina veicināt publiskā un publiskā sektora partnerību ūdens apsaimniekošanas jomā jaunattīstības valstīs saskaņā ar ANO Iedzīvotāju apmetņu programmas koordinēto Pasaules Ūdens apsaimniekotāju partnerību savienību (GWOPA);

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

103. aicina Komisiju atsākt īstenot "Water Facility" instrumentu, kas ir izrādījies efektīvs, jo ir sekmējis ūdensapgādes pakalpojumu labāku pieejamību jaunattīstības valstīs, veicinot vietējo kopienu spēju uzlabošanas pasākumus;

104. atzinīgi vērtē to, ka Eiropā ir vērojams būtisks atbalsts ANO rezolūcijai, ar kuru tīra dzeramā ūdens un sanitārijas pieejamība ir atzīta par cilvēktiesību;

o

o o

105. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0299

Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē ar Gvineju-Bisavu – zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums (Rezolūcija)

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Gvinejas-Bisavas Republiku (11667/2012 – C8-0278/2014 – 2012/0134(NLE) – 2015/2119(INI))

(2017/C 316/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (11667/2012),
 - ņemot vērā projektu protokolam, kurā noteiktas Eiropas Savienības un Gvinejas-Bisavas Republikas partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums (11671/2012),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 7. punktu (C8-0278/2014),
 - ņemot vērā 2012. gada 25. oktobra rezolūciju par ES 2011. gada ziņojumu par attīstības politikas saskaņotību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā *ex-post* novērtējuma ziņojumu par Eiropas Savienības un Gvinejas-Bisavas Republikas partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē īstenošanas protokolu (pamatlīgums FISH/2006/20, īpašā vienošanās Nr. 27, 2010. gada septembris),
 - ņemot vērā 2015. gada 9. septembra ⁽²⁾ normatīvo rezolūciju par Padomes lēmuma projektu,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta otro daļu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0236/2015),
- A. tā kā vispārējais šā protokola mērķis ir abu pušu interesēs pastiprināt ES un Gvinejas-Bisavas sadarbību zivsaimniecības nozarē, izveidojot partnerattiecību regulējumu, kas ļautu īstenot ilgtspējīgas zvejniecības politiku, vienlaikus atbildīgā un ilgtspējīgā veidā izmantojot Gvinejas-Bisavas ekskluzīvās ekonomiskās zonas zvejas resursus, un iegūt ES flošu interesēm atbilstošu daļu pieejamā nozvejas pārpalikuma;
- B. tā kā Eiropas Savienībai būtu jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka ar trešām valstīm noslēgtie ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumi atbilst gan ES, gan attiecīgās trešās valsts, tostarp tās iedzīvotāju un zivsaimniecības nozares, interesēm;
- C. tā kā pirmais nolīgums zivsaimniecības nozarē starp EEK un Gvineju-Bisavu tika noslēgts 1980. gadā un tā kā kopš tā laika un līdz 2012. gada 15. jūnijam EKK/ES dalībvalstu flotes varēja zvejot Gvinejas-Bisavas ūdeņos, kamēr vien spēkā bija virkne nolīguma īstenošanas protokolu;

⁽¹⁾ OV C 72 E, 11.3.2014., 21. lpp.

⁽²⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0298.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- D. tā kā saskaņā ar šo protokolu ES flotēm ir piešķirtas šādas zvejas iespējas: 3 700 BRT (bruto reģistrētā tonnāža) pelagiskās zvejas saldētājtraleriem (garneles) un 3 500 BRT pelagiskās zvejas saldētājtraleriem (zivis un galvkāji), 28 tunzivju saldētājseineri un kuģi zvejai ar dreifējošām āķu jedām un 12 kuģi tunzivju zvejai ar maksšķerēm; tā kā ES un Gvinejas-Bisavas nolīgums zivsaimniecības nozarē ir sevišķi svarīgs, jo tas ir viens no retajiem ES zivsaimniecības nolīgumiem, kas sniedz jauktas dažādu sugu zvejas iespēju;
- E. tā kā līdzekļi, kas saskaņā ar šo nolīgumu piešķirti Gvinejai-Bisavai, un jo īpaši kompensācija par piekļuvi resursiem veido vērā ņemamu daļu Gvinejas-Bisavas budžeta; tā kā iepriekš tomēr ir tikusi apturēta nozaru sadarbībai paredzēto līdzekļu piešķiršana konkrētu atbalsta apguves grūtību dēļ, ar ko saskārās Gvineja-Bisava;
- F. tā kā Gvinejas-Bisavas sociālekonomiskajā attīstībā kopumā un zivsaimniecības nozarē jo īpaši vērojamas nepilnības attiecībā uz svarīgām jomām, tostarp profesionālo apmācību, nozares struktūru un sieviešu ieņemtās lomas nozarē atzīšanu;
- G. tā kā līdz šim nozaru sadarbībā gūtie rezultāti kopumā nav bijuši apmierinoši; tā kā tomēr ir gūti panākumi attiecībā uz zvejniecības uzraudzību, kontroli un novērošanu, sanitārās inspekcijas veikspēju un Gvinejas-Bisavas dalību reģionālajās zivsaimniecības struktūrās; tā kā ir iespējams darīt vēl vairāk, lai nodrošinātu, ka šis nolīgums efektīvāk veicina pārredzamību un atbildīgumu nozaru sadarbībā un labāk sekmē Gvinejas-Bisavas zivsaimniecības nozares un ar to saistīto nozaru un darbību ilgtspējīgu attīstību, lai tādējādi nodrošinātu, ka Gvinejā-Bisavā paliek lielāka daļa pievienotās vērtības, ko radījusi tās dabas resursu izmantošana;
- H. tā kā tas, ka rūpnieciskās zvejas kuģu īpašnieki savu nozveju pārkrauj vai izkrauj ārpus Gvinejas-Bisavas (piemēram, Dakarā vai Kanāriju salās), ir viens no iemesliem, kāpēc ekonomiskie ieguvumi no rūpnieciskās zvejas ir niecīgi un atbilst tikai nelielam skaitam darbvieta (saskaņā ar iepriekšējo protokolu — 148 vietējie apkalpes locekļi); tā kā 2010. gadā Gvinejā-Bisavā darbojās tikai viens zivju pārstrādes uzņēmums;
- I. tā kā, neraugoties uz pēdējā laikā gūtiem nelieliem panākumiem, Gvinejas-Bisavas nespēja ievērot ES noteiktās sanitārās normas traucē pārdot zvejas produktus Eiropas Savienībai;
- J. tā kā nelegāla, neregistrēta un neregulēta (NNN) zveja Gvinejas-Bisavas ūdeņos ir ilglaicīga problēma; tā kā 2008. un 2009. gadā valsts iestādes noteikumu pārkāpumā pieķēra 58 kuģus, no kuriem 11 kuģi zvejoja bez atļaujas un 7 — aizliegtos ūdeņos; tā kā, lai gan ir gūti nelieli panākumi un Gvinejas-Bisavas rīcībā nepārprotami ir zināmi līdzekļi zvejas kontrolei, tostarp novērotāju vienība un ātrgaitas patruļkuģi, Gvinejas-Bisavas teritoriālajos ūdeņos īstenotās zvejas uzraudzības un kontroles sistēmai joprojām piemīt trūkumi;
- K. tā kā konstatētajam zināšanu trūkumam gan attiecībā uz šā nolīguma ietekmi uz jūras ekosistēmu, gan uz to, kā nodrošināt piekļuvi tikai pieļaujamās nozvejas pārpalikumam, ko nevar nozvejot vietējās flotes, tāpat kā atjauninātu bioloģisko datu trūkumam (jo īpaši pēc tam, kad ES dalībvalstu flotes 2012. gadā beidza darboties Gvinejā-Bisavā), būtu jāradā bažas un šie jautājumi ir pēc iespējas drīz jāatrisina;
- L. tā kā Parlaments ir nekavējoties un pilnībā jāinformē visos ar protokolu vai tā atjaunošanu saistīto procedūru posmos,
1. uzskata, ka šis nolīgums ir ļoti svarīgs gan Gvinejai-Bisavai, gan ES flotēm, kas darbojas Gvinejas-Bisavas ūdeņos; uzskata, ka līdz šim nozaru sadarbībā gūtie rezultāti nav bijuši pietiekami, un aicina Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, ieviešot mehānismus, ar ko palielināt pārredzamību, atbildīgumu un līdzekļu saņēmēju līdzdalību — jo īpaši mazapjoma nerūpnieciskās zvejas kopienās —, un, ja nepieciešams, pārskatot un palielinot nolīgumā paredzēto atbalstu nozarei, kā arī rodot jaunus un dažādus veidus, kā uzlabot šā atbalsta apguves rādītājus, lai krasi mainītu pēdējās desmitgadēs novēroto tendenci;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

2. atgādina, ka ar šo nolīgumu ir jāveicina Gvinejas-Bisavas zvejas nozares un to saistīto nozaru un darbību — jo īpaši mazapjoma zvejas, kas būtiski sekmē nodrošinājumu ar pārtiku, — patiesi ilgtspējīgāka attīstība, palielinot pievienoto vērtību, kas paliek Gvinejā-Bisavā tās dabas resursu izmantošanas rezultātā; atzīst, ka pēdējo gadu laikā ir gūti zināmi panākumi, taču uzskata, ka nepieciešami apņēmīgi un ilglaicīgi pūliņi, lai sasniegtu vērā ņemamus rezultātus; uzskata, ka atbalstu (it īpaši tehnisko palīdzību) cita starpā varētu sniegt šādās jomās: iestāžu spēju veicināšana, zvejnieku apmācība un partnerība ar mazapjoma nerūpnieciskās zvejas veicējiem, kā arī lielāka vērība jāvelta dzimumu līdztiesības politikai, lai atzītu un pilnvērtīgi īstenotu sieviešu lomu (zivju izplatīšanā un tirdzniecībā, uzglabāšanā, pirmapstrādē utt.);
3. uzskata, ka būtu pilnībā jāizmanto protokolā paredzētās iespējas uz ES kuģiem nodarbināt vietējos jūrniekus;
4. uzskata, ka būtu jāpastiprina pasākumi nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas izskaušanai Gvinejas-Bisavas ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, tostarp uzlabojot uzraudzību, kontroli un novērošanu, šim mērķim aktīvi izmantojot kuģu satelītnovērošanas sistēmu, zvejas žurnālus un inspektoros, kā arī īstenojot reģionālo zivsaimniecības organizāciju lēmumus;
5. norāda, ka ir labāk jākoordinē atbalsts nozarei, ko sniedz saskaņā ar nolīgumu zivsaimniecības nozarē, un attīstības sadarbībai pieejamie instrumenti, jo īpaši Eiropas Attīstības fonds (EAF);
6. aicina Komisiju, neraugoties uz līdzšinējiem centieniem, arī turpmāk palīdzēt Gvinejas-Bisavas iestādēm uzlabot valsts teritoriālajos ūdeņos īstenoto zvejas novērošanas un kontroles sistēmu, lai pastiprinātu nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas apkarošanas pasākumus;
7. uzsver, ka nolīgums ietver nediskriminācijas klauzulu; atzinīgi vērtē to, ka šo sarunu saistībā Gvineja-Bisava ir publiskojuši savus ar trešām valstīm noslēgtos zivsaimniecības nolīgumus un ka ar tiem iespējams iepazīties; aicina Komisiju cieši sekot līdzi izmaiņām šajos nolīgumos un zvejas darbībām Gvinejas-Bisavas ūdeņos;
8. uzskata, ka būtu jāuzlabo informācijas apjoms un uzticamība attiecībā uz visu nozveju (plānoto nozveju un piezveju) un, vispārīgāk, situāciju saistībā ar zvejas resursu saglabāšanu, lai varētu precīzāk izvērtēt nolīguma ietekmi uz jūras ekosistēmu un zvejniecības kopienām; uzskata, ka ir jāpalīdz attīstīt pašas Gvinejas-Bisavas spējas iegūt šādu informāciju; aicina Komisiju nodrošināt, lai struktūras, kas uzrauga nolīguma īstenošanu, tostarp apvienotā zinātniskā komiteja, darbotos regulārāk un pārredzamāk;
9. aicina Komisiju nosūtīt Parlamentam nolīguma 9. pantā paredzētās apvienotās komitejas sanāksmju protokolus un secinājumus, jaunā protokola 3. pantā minēto nozares daudzgadu programmu un attiecīgo ikgadējo novērtējumu secinājumus, kā arī jaunā protokola 4. pantā paredzēto sanāksmju protokolus un secinājumus; aicina Komisiju ļaut Parlamenta pārstāvjiem kā novērotājiem piedalīties apvienotās komitejas sanāksmēs un sekmēt Gvinejas-Bisavas zvejniecības kopienu līdzdalību; pieprasa, lai Komisija pēdējā protokola piemērošanas gadā un pirms sarunu uzsākšanas par tā atjaunošanu iesniegtu Parlamentam un Padomei pilnīgu ziņojumu par protokola īstenošanu, lieki neierobežojot piekļuvi šim ziņojumam;
10. uzskata, ka Komisijai būtu jāaņem protokola 3. pantā paredzētajā daudzgadu nozares programmā iekļaut mērķus, kas sekmētu reālu attīstību vietējā zivsaimniecības nozarē, jo īpaši saistībā ar nerūpniecisko zveju un zivju apstrādi, tostarp paredzot vairāk izkraut nozveju Gvinejā-Bisavā, kā arī īstent citus ekonomikas pasākumus un partnerības zivsaimniecības nozarē;
11. uzskata — ņemot vērā korupcijas problēmu, partnerattiecību nolīgumā paredzētajai apvienotajai komitejai būtu jānodrošina visu šajā protokolā paredzēto mehānismu stabila darbība;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

12. aicina Komisiju un Padomi savā kompetences jomā un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 13. panta 2. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 10. punktu nekavējoties un pilnībā informēt Parlamentu visos ar protokolu un tā atjaunošanu saistīto procedūru posmos;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Gvinejas-Bisavas Republikas valdībai un parlamentam.
-

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0301

Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē ar Kaboverdi – zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums (Rezolūcija)

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Kaboverdes Republiku (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE) – 2015/2100(INI))

(2017/C 316/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (15848/2014),
 - ņemot vērā projektu protokolam starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Kaboverdes Republiku (15849/2014),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 7. punktu (C8-0003/2015),
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 15. decembra Lēmumu 2014/948/ES par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu protokolu starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Kaboverdes Republiku ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 9. septembra ⁽²⁾ normatīvo rezolūciju par lēmuma projektu,
 - ņemot vērā iepriekšējā protokola novērtējumu un analīzi,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta otro daļu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0200/2015),
- A. tā kā vispārējais protokola mērķis ir pastiprināt Eiropas Savienības un Kaboverdes Republikas sadarbību, lai izveidotu tādas partnerattiecības, kurās abu pušu interesēs ir izstrādāt ilgtspējīgu zivsaimniecības politiku un nodrošināt zvejas resursu atbildīgu izmantošanu Kaboverdes Republikas zvejas zonā;
- B. tā kā protokolā puses vienojās īstenot stingru uzraudzības mehānismu, lai nodrošinātu resursu ilgtspējīgu izmantošanu; tā kā šis mehānisms jo īpaši balstās uz prasību reizi ceturksnī apmainīties ar datiem par haizivju nozveju;
- C. tā kā abas puses ir apņēmušās pilnībā ievērot visus ieteikumus, ko sniegusi Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija (ICCAT);
- D. tā kā ICCAT un Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK) atzina haizivju sugas krājumus par veselīgiem un to apstiprināja abu šā protokola pušu zinātniskajā sanāksmē;

⁽¹⁾ OV L 369, 24.12.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0300.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- E. tā kā jo īpaši jaunais uzraudzības mehānisms, kas paredz attiecīgus papildu pasākumus gadījumā, kad haizivju nozveja pārsniedz 30 % un 40 %, ir solis pareizajā virzienā;
- F. tā kā nozares atbalsta īstenošanā ir radušies kavējumi; tā kā mērķu izpildes līmenis ir apmierinošs, lai gan arī ir grūti noteikt, kāda ietekme ir Eiropas sniegtajam nozares atbalstam salīdzinājumā ar atbalsta programmu pasākumiem, ko šajā jomā ierosinājuši citi attīstības jomas partneri;
- G. tā kā ir jānosaka loģiska intervences sistēma, lai labāk vadītu un standartizētu protokola novērtēšanu; tā kā tas būtu jāīsteno jo īpaši attiecībā uz nozares atbalstu,
1. atzinīgi vērtē šo jauno zivsaimniecības protokolu, kas noslēgts starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku un pieņemts saskaņā ar jaunās kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) ilgtspējības pasākumiem gan no vides, gan sociāli ekonomiskā viedokļa;
 2. aicina Komisiju nosūtīt Parlamentam Partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē 9. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmju protokolus un secinājumus, kā arī jaunā protokola 3. pantā minēto nozares daudzgadu programmu;
 3. aicina Komisiju protokola pēdējā piemērošanas gadā un pirms sarunu sākšanas par tā atjaunošanu iesniegt Parlamentam un Padomei visaptverošu ziņojumu par tā īstenošanu;
 4. uzsver bažas par to, ka iepriekšējā protokola darbības pēdējos gados haizivju sugu zivju nozvejas apjoms ir ievērojami pieaudzis; prasa Komisijai sniegt ziņojumu Parlamentam par pasākumiem, kurus Apvienotā komiteja veikusi, lai ņemtu vērā uz zinātniskām atziņām balstīto pētījumu, kas tiks veikts atbilstīgi protokola pielikuma 4. panta 6. punktam, lai saņemtu garantijas, ka šāda zveja tiek veikta ilgtspējīgi un atbildīgi; uzsver, ka Parlaments būtu jāinformē arī par datiem, kas saņemti par haizivju krājumiem;
 5. aicina Komisiju un Padomi katru savā kompetences jomā un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 13. panta 2. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 10. punktu nekavējoties un pilnībā informēt Parlamentu visos ar protokolu un tā atjaunošanu saistīto procedūru posmos;
 6. prasa Komisijai izvērtēt, vai kuģi, kas darbojas saskaņā ar šā protokola noteikumiem, ir izpildījuši attiecīgās ziņošanas prasības;
 7. prasa Komisijai katru gadu Parlamentam paziņot par pārējiem Kaboverdes noslēgtajiem starptautiskajiem nolīgumiem, lai tas šajā reģionā varētu uzraudzīt visas zvejas darbības, arī tās, kas var neatbilst Eiropas zivsaimniecības politikai, piemēram, haizivju spuru atdalīšanas praksi;
 8. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Kaboverdes Republikas valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0304

Protokols, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (Rezolūcija)

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (06040/2015 – C8-0077/2015 – 2015/0029(NLE) – 2015/2067(INI))

(2017/C 316/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (06040/2015),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0077/2015),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 21. novembra rezolūciju par pašreizējo stāvokli Dohas Attīstības programmas (DAP) norisē un gatavošanos devītajai PTO Ministru konferencī⁽¹⁾,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas rezolūciju par reģionālo integrāciju un muitas modernizāciju ĀKK valstu ilgtspējīgas attīstības panākšanai sadarbībā ar ES⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada”⁽³⁾,
- ņemot vērā 2013. gada decembrī Indonēzijā notikušās devītās PTO ministru konferences rezultātus un panākto tirdzniecības atvieglošanas nolīgumu⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Vispārējās padomes 2014. gada 27. novembra paziņojumu⁽⁵⁾,
- ņemot vērā ESAO 2014. gada februāra ziņojumu “PTO tirdzniecības atvieglošanas nolīgums — potenciālā ietekme uz tirdzniecības izmaksām”,
- ņemot vērā 2015. gada 9. septembra⁽⁶⁾ normatīvo rezolūciju par Padomes lēmuma projektu,
- ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta otro daļu,
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas atzinumu (A8-0238/2015),

A. tā kā tirdzniecības atvieglošana galvenokārt ir valstu iestāžu uzdevums, taču ir acīmredzams, ka daudzās jomās daudzpusējā sadarbība var palielināt ieguvumus un samazināt izmaksas;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0511.

⁽²⁾ OV C 345, 2.10.2014., 28. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2015. gada 5. februāra paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai (COM(2015)0044).

⁽⁴⁾ Bali pieņemtā Ministru deklarācija (WT/MIN(13)/DEC); Bali pieņemtais Ministru lēmums par tirdzniecības atvieglošanas nolīgumu (WT/MIN(13)/36 vai WT/L/911, 2013. gada 11. decembris). https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/balipackage_e.htm

⁽⁵⁾ Protokols, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu, WT/L/940, 2014. gada 28. novembris.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0303.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- B. tā kā pirms tirdzniecības atvieglošanas nolīgums (TFA/nolīgums) var stāties spēkā, tas ir jāratificē divām trešdaļām no PTO dalībvalstīm; tā kā šajā ziņā tas aicina visus PTO locekļus nodrošināt, ka nolīgums var pēc iespējas drīz stāties spēkā un īpaši pirms desmitās PTO ministru konferences (MC10), kas 2015. gada decembrī notiks Nairobi;
- C. tā kā dažas lielas jaunietekmes ekonomikas, piemēram, Ķīna, Brazīlija un Indija nelūgs tehnisko palīdzību; tā kā tas ir jānovērtē atzinīgi, jo tas liecina, ka pieejamā palīdzība nonāks pie tiem, kuriem tā ir tiešām nepieciešama;
- D. tā kā ES aktīvi strādā, lai saskaņotu tās dažādos politikas virzienus (tirdzniecības, sadarbības, humānās palīdzības u. c. jomās); tā kā šīm jomām jābūt transversālām un to pamatā jābūt ietekmes novērtējumiem;
- E. tā kā ES ir apņēmusies veicināt brīvu, taisnīgu un atvērtu tirdzniecību, kas ir līdzsvarota un nodrošina visiem savstarpējus ieguvumus; tā kā PTO ir piemērota sistēma šo principu ievērošanas turpināšanai un atkārtotai apliecināšanai;
- F. tā kā ES un tās dalībvalstis ir lielākās palīdzības sniedzējas pasaulē; tā kā finansiālās palīdzības sniegšana tirdzniecības atvieglošanas nolīguma īstenošanai ir pasākums, kas ietilpst iniciatīvā "Palīdzība tirdzniecībai", un tā nedrīkst ietekmēt daudzgadu finanšu shēmas (DFS) oficiālās attīstības palīdzības (OAP) daļu,
1. atzinīgi vērtē 2013. gada decembrī Indonēzijā notikušās devītās PTO ministru konferences rezultātus, 160 PTO locekļiem noslēdzot sarunas par tirdzniecības atvieglošanas nolīgumu; uzskata, ka tirdzniecības atvieglošanas nolīgums ir svarīgs panākums, jo tas ir pirmais daudzpusējais nolīgums kopš PTO izveides 1995. gadā un radīs pamatu muitas modernizācijai PTO 161 locekļa vidū;
 2. atgādina, ka ES joprojām atbalsta visu PTO locekļu pilnīgu un rūpīgu Bali tiesību aktu paketes īstenošanu, kas ļautu pievērst uzmanību veiksmīgai sarunu slēgšanai saskaņā ar Dohas Attīstības programmu (DAP);
 3. atzīst šā nolīguma īstenošanas ieguvumus jaunattīstības valstīm, ņemot vērā, ka tas sekmēs labvēlīgākus apstākļus uzņēmumiem, jo īpaši MVU; īpaši uzsver, ka nolīgumam, ja tas tiks pilnībā īstenots, jāsamazina nedrošība saistībā ar nosacījumiem ienākšanai tirgū un tirdzniecības izmaksas par 12,5 % – 17,5 % (piemēram, saskaņā ar ESAO aplēsēm), tādējādi ļaujot patērētājiem piekļūt lielākam lētāku produktu klāstam un uzņēmumiem piekļūt jauniem tirgiem un uzlabot savu konkurētspēju, palielinot savu efektivitāti un samazinot nevajadzīgu birokrātiju un ar to saistītās izmaksas;
 4. uzsver, ka, īstenojot šo nolīgumu, jo īpaši jaunattīstības valstīs, tiks saskaņotas un vienkāršotas procedūras, kas saistītas ar tirdzniecību; apliecina, ka nolīgums var attīstīt jaunas iespējas, lai plašāk izmantotu inovatīvas tehnoloģijas un elektroniskās sistēmas, tostarp elektroniskās norēķinu sistēmas, valstu tirdzniecības portālus un vienotus kontaktpunktus;
 5. mudina visus PTO locekļus nekavējoties meklēt iespēju Bali tiesību aktu paketes īstenošanai visos tās aspektos, tostarp tirgu kropļojošu subsīdiju samazināšanai, lai sarunas par DAP varētu noslēgt desmitajā PTO ministru konferencē;
 6. uzsver šā nolīguma nozīmi attīstības ziņā, ņemot vērā, ka tiek piemērots īpašais un diferencējošais režīms, ar kuru jaunattīstības un vismazāk attīstītās valstis var izlemt, kad tiks īstenoti dažādi noteikumi un kuriem no tiem tiks pieprasīta tehniskā palīdzība;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

7. uzsver, ka nolīguma īstenošanas apmērs un grafiks izšķirs to, kādi ieguvumi izrietēs no nolīguma; uzskata, ka lielāko labumu visiem parakstītājiem sniegs pilnīga un rūpīga nolīguma īstenošana, kurā atspoguļotas jaunattīstības valstu prioritātes un bažas saistībā ar Dohas attīstības programmu;

8. uzsver, ka šajā nolūkā nolīgumā paredzēti gan saistoši noteikumi, gan nesaistoši norādījumi; mudina visas PTO dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai īstenotu saistošos noteikumus un norādījumus ar mērķi panākt iespējami lielāku tirdzniecības izmaksu samazinājumu;

9. atzīst, ka vairākas nolīguma prasības, tostarp par pārredzamību un nodevu automatizētu ievadišanu un apmaksu, var būt spēcīgs līdzeklis pārrobežu korupcijas apkarošanai; aicina panākt labāku muitas iestāžu sadarbību un uzsver, ka labāka pārredzamība paaugstinās drošības līmeni un būs spēcīgs stimuls tirdzniecības intensifikācijai, papildus efektīvākas muitas kontroles nodrošināšanai;

10. pilnībā atbalsta ES iniciatīvu noteikt mērķi piecu gadu laikā nodrošināt finansējumu EUR 400 miljonu apmērā tirdzniecības atvieglošanas reformu atbalstam un projektiem, piemēram, jaunattīstības un vismazāk attīstīto valstu muitas sistēmu uzlabošanai; atgādina, ka šis finansējums, kuru galvenokārt nodrošinās ar Reģionālās indikatīvās programmas piešķirumiem reģionālajai ekonomiskajai integrācijai, ir daļa no daudz plašākās ES iniciatīvas "Palīdzība tirdzniecībai" (EUR 3,5 miljardi ES dotāciju 2013. gadā), un prasa par to regulāri informēt Eiropas Parlamentu un dalībvalstis;

11. tomēr uzsver, ka šis finansējums ir ļoti labi jākoordinē ar finansējumu, ko nodrošina citi starptautiskie līdzekļu devēji, piemēram, ANO Tirdzniecības un attīstības konference, PTO un Pasaules Banka; uzsver, ka ir jāizvairās gan no dublēšanās, gan pārliekas birokrātijas, kas tiek noteikta lūguma iesniedzējām valstīm un kas varētu atturēt no palīdzības meklēšanas;

12. aicina arī cieši sadarboties ar specializētajām organizācijām, piemēram, Pasaules Muitas organizāciju (PMO), kas var sniegt vērtīgas praktiskās un tehniskās specializētās zināšanas par katru atsevišķu gadījumu, veicinot attīstību un stiprinot spējas šajā jomā; uzsver, ka īpaši vismazāk attīstītās valstis varētu pilnībā izmantot tirdzniecības atvieglošanas nolīguma radītās tirdzniecības iespējas;

13. uzsver, ka ES delegācijām visā pasaulē var būt liela nozīme, jo tās var strādāt ar jaunattīstības un vismazāk attīstītajām valstīm uz vietas, un pieprasa, lai šīs delegācijas maksimāli iesaistītos tehniskās palīdzības nodošanā;

14. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atbalstītu jaunattīstības un vismazāk attīstītās valstis to saistību īstenošanā, ņemot vērā nepieciešamību pēc elastības nolīgumā paredzēto saistību īstenošanai; uzsver, ka finansējumam, kas paredzēts spēju veidošanai, ir jābūt orientētam uz saņēmējiem un balstītam uz pienācīgu vajadzību novērtējumu;

15. iesaka starptautiskajām organizācijām un jaunattīstības un vismazāk attīstīto valstu partneriem cieši sadarboties C kategorijas noteikumu īstenošanā, lai īstenotu tos iespējami īsākā laikā;

16. atzīst, ka starp attīstīto un jaunattīstības valstu robežprocedūrām joprojām pastāv liela atšķirība un ka vāja infrastruktūra, neefektīva muitas pārvaldība, **korupcijas gadījumi** un pārāk liela birokrātija palēnina tirdzniecības tempus; atzīst, ka tirdzniecības atvieglošanas līgumam un tirdzniecības liberalizācijas procesam ir kopīgs mērķis — samazināt tirdzniecības izmaksas, lai veicinātu saimniecisko darbību;

17. atgādina, ka daudzām jaunattīstības valstīm tirdzniecības atvieglošana būs galvenais ieguvumu avots DAP ietvaros; atzinīgi vērtē jaunattīstības valstīm un vismazāk attīstītajām valstīm paredzētos īpašos un diferencētos noteikumus, kuri ir sīki izstrādāti; ierosina, ka turpmākajos līgumos kā standartu vajadzētu izmantot jauno pieeju attiecībā uz tādu saistību uzņemšanos un to grafika izstrādi, kas būtu samērīgs ar valstu spējām;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

18. atzīst, ka privātā sektora zināšanām var būt svarīga loma, veicinot tirdzniecības atvieglojumu pasākumus un sniedzot palīdzību un atbalstu līguma īstenošanai jaunattīstības valstīs; šajā sakarībā pieņem zināšanai plānoto *USAID* iniciatīvu publiskā un privātā sektora aliansei; aicina Komisiju veicināt privātā sektora līdzdalību un izvērtēt iespējas partnerību veidošanai ar Eiropas nozarēm, lai veicinātu līguma īstenošanu;

19. atzīst, ka tirdzniecības atvieglošanas reformu īstenošanai ir plašāka pozitīva ietekme uz attīstību; šajā sakarībā norāda, ka muitai varētu būt nozīmīga loma, sekmējot tādu sūtījumu ātru pārvietošanu, kas paredzēti katastrofu seku likvidēšanai; uzsver, ka ārkārtas humānā palīdzības sniegšanā būtu jāizmanto vienkāršotas muižošanas procedūras, lai paātrinātu palīdzības piegādi, turklāt humānā palīdzība būtu jāatbrīvo no nodevām un nodokļiem;

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Pasaules Tirdzniecības organizācijai.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0307

ES rīcībpolitiku urbānā dimensija

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par ES rīcībpolitiku urbāno dimensiju (2014/2213(INI))

(2017/C 316/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā XVIII sadaļu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par Eiropas pilsētvides attīstības plānu un tā nākotni saistībā ar kohēzijas politiku ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrādi ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 18. jūlija paziņojumu "ES rīcībpolitiku urbānā dimensija — ES pilsētprogrammas galvenie aspekti"(COM(2014)0490),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 18. jūnija paziņojumu "Normatīvās atbilstības un izpildes programma (REFIT) — pašreizējā situācija un perspektīvas" (COM(2014)0368),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu "Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei"(COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. jūlija paziņojumu "Progresīvas pilsētas un pašvaldības — Eiropas inovācijas partnerība" (C(2012)4701),
- ņemot vērā Komisijas 1998. gada 28. oktobra paziņojumu "Ilgtspējīga pilsētu attīstība Eiropas Savienībā: rīcības plāns" (COM(1998)0605),
- ņemot vērā Komisijas 1997. gada 6. maija paziņojumu "Pilsētvides attīstības plāns Eiropas Savienībā" (COM(1997)0197),

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.

⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 390 E, 18.12.2012., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 95. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā Komisijas sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju “Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — attīstības un labas pārvaldības veicināšana ES reģionos un pilsētās”, 2014. gada jūlijs,
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu “Nākotnes pilsētas. Ieguldījumi Eiropā”, Brisele, 2014. gada 17. un 18. februāris,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada ziņojumu “Digitālā nākotne — ieskats 2050. gadā un politikas uzdevumi, pilsētas, ciemi un kopienas”,
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu “Nākotnes pilsētas. Uzdevumi, redzējumi, turpmākā virzība”, Brisele, 2011. gada oktobris,
 - ņemot vērā par teritoriālo kohēziju un pilsētvides jautājumiem atbildīgo ES ministru neformālajā sanāksmē Rīgā 2015. gada 10. jūnijā pieņemto deklarāciju par ES pilsētprogrammu,
 - ņemot vērā Briselē 2014. gada 19. novembrī pieņemtos Padomes secinājumus par sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju “Ieguldījumi darbvietās un izaugsme”,
 - ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus, kas pieņemti par kohēzijas politiku atbildīgo ministru neformālajā sanāksmē, kura notika Atēnās 2014. gada 24. un 25. aprīlī,
 - ņemot vērā Polijas prezidentūras secinājumus par ES rīcībpolitiku teritoriālo dimensiju un turpmāko kohēzijas politiku, kuri pieņemti par ES kohēzijas politiku un par teritoriālo un pilsētu attīstību atbildīgo ministru neformālajā sanāksmē, kas notika Poznaņā 2011. gada 24. un 25. novembrī,
 - ņemot vērā ES Teritoriālās attīstības programmu 2020, kas tika pieņemta par telpisko plānošanu un teritoriālo attīstību atbildīgo ministru neformālajā sanāksmē, kura notika Gedellē 2011. gada 19. maijā,
 - ņemot vērā Toledo deklarāciju, kas pieņemta neformālajā Padomes sanāksmē, kurā piedalījās par pilsētu attīstību atbildīgie ministri un kura notika Toledo 2010. gada 22. jūnijā,
 - ņemot vērā Leipcigas Hartu par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām, kas pieņemta neformālajā Padomes sanāksmē, kurā piedalījās par pilsētu attīstību atbildīgie ministri un kura notika Leipcīgā 2007. gada 24. un 25. maijā,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 25. jūnija atzinumu “Ceļā uz integrētu pilsētvides attīstības plānu Eiropas Savienībā”,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) 2015. gada 23. aprīļa atzinumu par Komisijas paziņojumu “ES rīcībpolitiku urbānā dimensija — ES pilsētprogrammas galvenie aspekti”(COM(2014)0490),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0218/2015),
- A. tā kā 2014. gadā puse pasaules iedzīvotāju ⁽¹⁾ un 72 % Eiropas iedzīvotāju dzīvoja pilsētās ⁽²⁾ un līdz 2050. gadam gandrīz 80 % no visiem planētas iedzīvotājiem dzīvos pilsētās ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Parag Khanna, “Beyond City Limits”, *Foreign Policy*, 2010. gada 6. augusts.

⁽²⁾ Eurostat sagatavotā pilsētu statistika, 2014.

⁽³⁾ *The Vertical Farm*, www.verticalfarm.com.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- B. tā kā Eiropas Savienībā funkcionālās pilsētu teritorijas ir unikālas policentriskas struktūras, kas uzbūvētas pie lielām, vidējām un mazām pilsētām un piepilsētās, tādējādi tradicionālo administratīvo robežu vietā aptverot dažādas teritorijas, kuras ir savstarpēji saistītas ekonomisko, sociālo, vides un demogrāfisko mērķu ziņā;
- C. tā kā pilsētām, lielpilsētām un funkcionālajām pilsētu teritorijām, piemēram, metropoļu teritorijām, ir būtiska nozīme līdzdalības demokrātijā un tās ir arī galvenie ekonomikas pilāri un darbvieta izveides veicinātājas, ņemot vērā to, ka pilsētas bieži vien ir inovācijas un jaunu ekonomiskās darbības veidu izcelsmes vietas; tā kā tādēļ Eiropas Savienībai tās ir būtiski svarīgas attiecībās ar citām pasaules daļām, tomēr tās ir arī galvenās teritorijas, kurās jānovērš šķēršļi izaugsmei un nodarbinātībai un jācinās pret sociālo atstumtību (kas skar, piemēram, nepietiekami kvalificētus jauniešus darba tirgū), pieejamības trūkumu un vides degradāciju;
- D. tā kā pilsētās, lielpilsētās, funkcionālajās pilsētu teritorijās un reģionos ir vislielākais enerģijas patēriņš un visvairāk siltumnīcefekta gāzes emisiju ES; tā kā tomēr šīm teritorijām ir būtiska nozīme labākas energoefektivitātes un pašpietiekamības sasniegšanā un jaunu iniciatīvu (piemēram, jaunu ekonomiskās darbības veidu) izstrādē ar mērķi uzlabot mobilitāti pilsētās un konkurētspējīga un videi nekaitīga transporta sistēmas, tādējādi veicinot izaugsmi, nodarbinātību, sociālo un teritoriālo kohēziju, veselību, drošumu un drošību;
- E. tā kā dažās pilsētās iedzīvotāji noveco un samazinās iedzīvotāju skaits un tām rodas grūtības infrastruktūras un publisko pakalpojumu nepietiekama izmantojuma dēļ, savukārt citās iedzīvotāju skaits palielinās, radot papildu slodzi esošajai infrastruktūrai un publiskajiem pakalpojumiem (piemēram, izglītības jomā) un palielinot citas problēmas, piemēram, (jauniešu) bezdarbu, sociālo atstumtību, satiksmes sastrēgumus, pilsētu izplešanos un piesārņojumu, kuru dēļ ievērojami palielinās ceļā pavadītais laiks un pasliktinās daudzu eiropiešu dzīves kvalitāte;
- F. tā kā dažas no būtiskākajām pilsētu problēmām, kas ir saistītas ar ekonomisko un sociālo attīstību, klimata pārmaiņām, transportu un demogrāfiskajām izmaiņām, var risināt tikai ar pilsētu un piepilsētu teritoriju partnerību starpniecību; tā kā transporta un jo īpaši komunikāciju jomas attīstības dēļ savstarpēji saistītas teritorijas pēdējos gados ir paplašinājušās un tādēļ ir radusies nepieciešamība izstrādāt instrumentus, kas veicina savienojamību;
- G. tā kā Eiropas politikas iniciatīvām ir tieša vai netieša ietekme uz pilsētu ilgtspējīgu attīstību un pilsētpolitiku;
- H. tā kā aptuveni 70 % Eiropas rīcībpolitiku un tiesību aktu tiek īstenoti vietējā un reģionālā līmenī;
- I. tā kā ES līmenī būtu jānodrošina lielāka konsekvence starp dažādām ES politikas iniciatīvām un subsīdiu programmām, pilnībā izmantojot vienoto stratēģisko satvaru (Kopīgo noteikumu regulas, t. i., Regulas (ES) Nr. 1303/2013, II sadaļas I nodaļas 10. pants) un uzlabojot politisko koordināciju starp un ar ieinteresētajām personām un pārvaldes struktūrām, jo ES politikā izmantotās nozaru pieejas rezultātā var rasties tādas rīcībpolitikas un tiesību akti, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt funkcionālās pilsētu teritorijas;
- J. tā kā 1997. gadā Komisija publicēja paziņojumu par pilsētvides attīstības plānu Eiropas Savienībā⁽¹⁾, tomēr Eiropas pilsētu nozīme ES politikas veidošanas procesā joprojām tiek apspriesta;

⁽¹⁾ Komisijas 1997. gada 6. maija paziņojums "Pilsētvides attīstības plāns Eiropas Savienībā" (COM(1997)0197).

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- K. tā kā iepriekš Parlaments atbalstīja Komisijas priekšlikumu veidot pilsētprogrammu kā pamatu turpmākajai Eiropas līmeņa pilsētpolitikai;
- L. tā kā LESD noteiktajam subsidiaritātes principam, kā arī daudzlīmeņu pārvaldības principam, kas pamatojas uz ES, dalībvalstu un reģionālo un vietējo iestāžu koordinētu rīcību, un partnerības principam ir būtiska nozīme visu ES rīcībpolitiku pareizā īstenošanā un tā kā būtu attiecīgi jāpastiprina vietējo un reģionālo iestāžu resursu un kompetences piesaiste;
- M. tā kā Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) regula (Regula (ES) Nr. 1301/2013) pastiprina Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESIF) urbāno dimensiju, piešķirot vismaz 5 % fonda finansiālo līdzekļu integrētām darbībām ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, deleģējot pilsētu iestādēm pārvaldības uzdevumus, jo īpaši nosakot tām lielāku atbildību par uzdevumiem, kas saistīti vismaz ar darbību izvēli, veidojot tādus instrumentus kā integrēti teritoriālie ieguldījumi (ITI), sabiedrības virzīta vietēja attīstība (SVVA), piešķirot konkrētus budžeta līdzekļus inovatīvām darbībām nolūkā pārbaudīt jaunus risinājumus attiecībā uz ilgtspējīgu pilsētu attīstību, kā arī izveidojot pilsētu attīstības tīklu;
- N. tā kā Kopīgo noteikumu regulā (Regulā (ES) Nr. 1303/2013) ir paredzēts partnerības princips un Eiropas rīcības kodeksā ir noteikts, ka dalībvalstīm jānodrošina pilsētu iestāžu agrīna iesaistīšana ES politikas veidošanas procesā,

ES rīcībpolitiku urbānā dimensija

1. uzskata, ka ES rīcībpolitikai būtu jāatbalsta lielpilsētas, pilsētas un funkcionālās pilsētu teritorijas un jādod tām iespēja izmantot un sasniegt visu potenciālu kā ekonomiskās izaugsmes, nodarbinātības, sociālās iekļaušanas un ilgtspējīgas attīstības virzītājspēkiem; tādēļ uzskata, ka šīs lielpilsētas, pilsētas un funkcionālās pilsētu teritorijas būtu ciešāk jāiesaista visā Eiropas politikas veidošanas ciklā;
2. aicina Komisiju un attiecīgos gadījumos dalībvalstis nākt klajā ar priekšlikumiem par to, kā, pielāgojot pieejamos instrumentus un saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 6. pantu, ieviest agrīnās brīdināšanas mehānismu, kas dotu iespēju subnacionālām pārvaldes iestādēm pārbaudīt, vai ir ņemti vērā subsidiaritātes un proporcionalitātes principi, ļautu subnacionālām pārvaldes iestādēm iesaistīties agrīnos politikas veidošanas procesa posmos, ļautu veidot uz informāciju pamatotas teritoriālās attīstības stratēģijas un nodrošinātu turpmāko tiesību aktu efektīvāku īstenošanu;

Integrēta Eiropas pilsētprogramma

3. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izstrādāt Eiropas pilsētprogrammu; atbalsta to, ka tā ir veidota kā saskaņots pamats ES rīcībpolitikām ar urbāno dimensiju nolūkā nodrošināt pilsētām paredzēto risinājumu labāku sasaisti ar ES uzdevumiem, labāk pielāgot nozaru politikas virzienus un pārvaldības līmeņus, uzlabot ES finansējuma mērķtiecīgāku piešķiršanu attiecīgo pilsētu problēmu risināšanai un uzlabot nozaru politikas virzienu teritoriālās ietekmes novērtēšanu; uzskata, ka ar Eiropas pilsētprogrammu būtu jo īpaši jāveicina tādu pārvaldības risinājumu izveidošana, kuri būtu vispiemērotākie, lai sekmīgi izpildītu uzdevumus un sasniegtu mērķus panākt lielpilsētu, pilsētu un funkcionālo pilsētu teritoriju ilgtspējīgu, ekonomisku un sociāli iekļaujošu attīstību Eiropā;
4. atzīst, ka ļoti daudzas ES iniciatīvas tieši vai netieši ietekmē lielpilsētas, pilsētas un funkcionālās pilsētu teritorijas, lai gan pilsētu attīstība nav jautājums, kas ietilpst ES ekskluzīvajā kompetencē; tādēļ pauž viedokli, ka labi izstrādāta un izveidota valsts un reģionāla pilsētu politika ir Eiropas pilsētprogrammas priekšnoteikums; uzskata, ka minētajai pilsētprogrammai vajadzētu būt stratēģijai, kas vērsta uz lielpilsētām, pilsētām un funkcionālām pilsētu teritorijām ES un kas ilgtermiņā tiktu pārveidota par pilsētām paredzētu ES līmeņa politiku; šajā sakarībā uzsver, ka pilsētu teritoriālā attīstība būtu jāveic, pamatojoties uz līdzsvarotu teritoriālu organizāciju ar policentrisku pilsētas struktūru un saskaņā ar ES Teritoriālās attīstības programmu 2020;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

5. ir pārliecināts, ka Eiropas pilsētprogramma būtu kopīgi jāveido Komisijai, dalībvalstīm, vietējām iestādēm un citām ieinteresētām personām, lai racionalizētu, koordinētu un īstenotu ES rīcībpolitikas ar urbāno dimensiju, izmantojot praktisku, integrētu, koordinētu un vienlaikus elastīgu pieeju "lielpilsētās, pilsētās un funkcionālajās pilsētu teritorijās un kopā ar tām" un ņemot vērā ikvienas dalībvalsts institucionālo arhitektūru;

6. uzskata, ka ES pilsētprogramma būtu pilnībā jāatbilst ES vispārējiem mērķiem un stratēģijai, jo īpaši stratēģijai "Eiropa 2020", un teritoriālās kohēzijas mērķiem; uzsver, ka administratīvo robežu aspekts kļūst arvien nenozīmīgāks, mēģinot risināt attīstības problēmas reģionālā un vietējā līmenī; tādēļ uzskata, ka Eiropas pilsētprogrammai vajadzētu būt iekļaujošai un tajā būtu jāņem vērā ES teritoriālo vienību dažādība un pārrobežu un lauku un pilsētu teritoriju saikne, tostarp pakalpojumi, kurus funkcionālās pilsētu teritorijas nodrošina tām tuvumā esošajām lauku teritorijām;

7. mudina Komisiju nākt klajā ar paziņojumu, kurā, pamatojoties uz pilsētvides tiesību aktiem un pēc plašas apspriešanās ar dažādām ieinteresētām personām, tostarp ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, būtu norādītas turpmākās Eiropas pilsētprogrammas pamatiezīmes; aicina Komisiju iekļaut Eiropas pilsētprogrammu tās gada darba programmā;

Integrētas teritoriālās attīstības pieejas iekļaušana ES politikas veidošanā un tiesību aktos

8. aicina Komisiju ar pilsētu teritorijām saistītu jaunu politikas iniciatīvu koncepcijas veidošanā izmantot konkrētai vietai pielāgotāku teritoriālo pieeju, lai nodrošinātu konsekveci un lai lielpilsētas, pilsētas un funkcionālās pilsētu teritorijas varētu sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes jomā, *inter alia*, ieviešot integrētu ES pieeju viedu un ilgtspējīgu projektu atbalstam Eiropas pilsētās, tādējādi palīdzot veicināt sociālo un ekonomisko attīstību;

9. aicina Komisiju ieviest vispārēju teritoriālās ietekmes uz urbāno dimensiju novērtēšanas praksi, lai nodrošinātu visu svarīgāko ES politikas iniciatīvu praktisku īstenojamību reģionālā un vietējā līmenī, atsaucīgi reaģēt uz decentralizētu pārvaldes līmeņu ieguldījumu, sagatavojot ietekmes novērtējumus un jaunas rīcībpolitikas (augšupēja pieeja), un nodrošināt, ka visas attiecīgās ES nozaru rīcībpolitikas pienācīgi risina problēmas, ar kurām saskaras lielpilsētas, pilsētas un funkcionālās pilsētu teritorijas; aicina Komisiju šajos ietekmes novērtējumos pievērst uzmanību šādiem aspektiem: līdzsvarota teritoriālā attīstība, teritoriālā integrācija, pārvaldības aspekti, regulējums, īstenošana vietējā līmenī un saskaņotība ar citiem politikas mērķiem;

10. mudina Komisiju sistematizēt un analizēt visus pieejamos datus un kopējās konceptuālās shēmas (pilsētvides tiesību aktus), lai nepieļautu pārklāšanos un neatbilstību un skaidri definētu, kas ir integrēta un ilgtspējīga pilsētu attīstība, un lai tādējādi apzinātu kopējos saskaņotos un pārredzamos ES mērķus šajā jomā;

11. ir pārliecināts, ka ir jānodrošina pietiekamu datu pieejamība, lai varētu precīzāk novērtēt pilsētu teritorijas, pamatojoties ne tikai uz IKP rādītāju; tādēļ uzskata, ka *Eurostat* būtu jāsniedz un jāapkopo detalizētāki vietējā līmeņa dati un jāpildinveido "Pilsētvides novērtēšana" un citi šāda veida apsekojumi; turklāt aicina Komisiju izstrādāt instrumentus, ar kuriem varētu novērtēt integrētas pilsētprogrammas sasniegumus un ietekmi ES līmenī;

12. mudina Komisiju samazināt birokrātiju pašreizējo ES tiesību aktu īstenošanā vietējā līmenī un nodrošināt, ka, pieņemot visus turpmākos tiesību aktus, tiek analizētas sekas, ko rada to īstenošana vietējā līmenī;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

ES politikas instrumentu un finansējuma urbānā dimensija

13. atgādina, ka ES kohēzijas politika un tās finanšu instrumenti ir piemērotāki, lai ar kopīgas stratēģiskās plānošanas un noteikumu palīdzību atbalstītu funkcionālajām pilsētu teritorijām paredzētas sarežģītas un integrētas teritoriālās stratēģijas; mudina dalībvalstis pilnībā izmantot pieejamos jaunus instrumentus, piemēram, ITI un SVVA, kā arī izmantot jaunās elastīgās darbības programmas (DP), lai sekmīgi atbalstītu integrētos pilsētu attīstības plānus; mudina dalībvalstis un Komisiju sagatavot atbilstīgu rādītāju saskaņotu kopumu, lai labāk novērtētu no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem finansēto īstenoto darbību un iniciatīvu urbāno dimensiju;

14. uzsver, ka maksimāli ir jāizmanto makroreģionālo stratēģiju potenciāls, lai sekmīgi īstenotu integrēto urbāno pieeju; aicina Komisiju pienācīgi iekļaut un integrēt Eiropas pilsētprogrammas aspektus un akcentēt urbāno dimensiju ES makroreģionālajās stratēģijās, kuras uzskatāmas par plānošanas un daudzlīmeņu pārvaldības modeli;

15. pauž nožēlu par to, ka pilsētu pārstāvju faktiskā līdzdalība politikas veidošanā ir vāja, lai gan jaunajai kohēzijas politikai piemīt juridiski saistoši aspekti, kas skar pilsētas, jo īpaši tie, kuri saistīti ar pilsētu iesaistīšanu plānošanas posmā, un uzskata, ka to var uzlabot ar agrīnu iesaistīšanu politikas veidošanas procesos, piemēram, apspriežoties, novērtējot labāko praksi un pieredzi un apmainoties ar to; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt partnerības principa piemērošanu (ņemot vērā arī Eiropas rīcības kodeksu partnerības jomā — Kopīgo noteikumu regulas, t. i., Regulas (ES) Nr. 1303/2013, 5. panta 3. punktu), īstenojot ES finansētas programmas un projektus, īpašu uzmanību pievēršot pilsētu, lielpilsētu un funkcionālo pilsētu teritoriju iesaistīšanai programmu sagatavošanā, vadībā un pārvaldībā, tostarp pārrobežu līmenī;

16. prasa vairāk iesaistīt lielpilsētas un pilsētas Eiropas strukturālo un investīciju fondu programmās; uzskata, ka gūtā pieredze varētu noderēt, sagatavojot svarīgus politikas ieteikumus kohēzijas politikas attīstībai pēc 2020. gada; šajā saistībā aicina Komisiju pārbaudīt Eiropas pilsētprogrammas īstenošanu atsevišķās tematiskās jomās, pievēršoties pilsētu teritoriju problēmām (pilsētu pilotprojektiem), jo īpaši nodrošinot dažādu ES rīcībpolitiku starpnozaru koordināciju, novēršot pašreizējo pārklāšanos, piemērojot daudzlīmeņu pārvaldības modeli un novērtējot teritoriālo ietekmi; aicina Komisiju regulāri ziņot Parlamentam par sasniegumiem un rezultātiem šajā jautājumā;

17. prasa labāk koordinēt un integrēt tādas ES ieguldījumu politikas virzienus, kuriem ir potenciāls nodrošināt ilgtspējīgu, integrētu un sociāli iekļaujošu pilsētu attīstību; mudina Komisiju un dalībvalstis pilnībā izmantot reglamentējošos noteikumus, lai veidotu sinerģijas starp Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF), ES subsidētām programmām (piem., LIFE, "Apvārsnis 2020", "Saprātīga enerģija Eiropai" u. c.) un kohēzijas politikas fondiem, kā arī publiskiem (t. i., valsts) ieguldījumiem, privāto kapitālu un finanšu instrumentiem, lai panāktu visiedarbīgāko sviras efektu attiecībā uz ieguldītajiem līdzekļiem; uzsver, ka ir jānodrošina visu ieguldījumu politikas virzienu papildināmība un labāka sinerģija un ka nedrīkst pieļaut dubulta finansējuma un pārklāšanās iespējas;

Jauns daudzlīmeņu pārvaldības modelis

18. atgādina, ka mūsdienās būtiskākās problēmas ekonomikas, sociālajā un vides jomā pārsniedz ierastās administratīvās robežas un ka pieaugošā neatbilstība starp administratīvajām strukturām un teritoriālajām strukturām (pilsētu un piepilsētu sadarbība, pilsētu un lauku sadarbība u. c.) liek meklēt jaunus elastīgas pārvaldības veidus, lai varētu turpināt funkcionālo teritoriju integrēto teritoriālo attīstību;

19. uzskata, ka Eiropas pilsētprogrammas pamatā vajadzētu būt jaunai daudzlīmeņu pārvaldības metodei un vietējā līmeņa dalībnieki būtu ciešāk jāiesaista visos politikas cikla posmos, tādējādi pielāgojot rīcībpolitikas faktiskajiem apstākļiem un veidojot šīs rīcībpolitikas tā, lai tās būtu atbilstošākas un piemērotākas pastāvīgajām pārmaiņām funkcionālajās pilsētu teritorijās; šajā saistībā uzskata, ka Reģionu komitejai, kura pārstāv reģionālās un vietējās iestādes, būtu jāuzņemas noteikta loma minētajā procesā;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

20. mudina Komisiju ierosināt tāda jauna daudzlīmeņu pārvaldības modeļa elementus, kurš pamatots uz partnerību un patiesu sadarbību, nevis tikai apspriešanās ar ieinteresētajām personām un kurš apvienotu oficiālas valsts pārvaldes struktūras ar neformālām un elastīgām valsts pārvaldes struktūrām, kas atbilst jaunajiem faktiskajiem apstākļiem digitalizētās "tīkla" sabiedrības kontekstā, un kurš būtu pielāgots esošo problēmu mērogam, — tas būtu modelis, kas uzlabo vertikālu un horizontālu daudzlīmeņu sadarbību ar valsts un nevalstiskiem dalībniekiem vietējā, reģionālā, valsts un Eiropas līmenī, tuvinot valsts pārvaldi iedzīvotājiem un uzlabojot Eiropas projekta demokrātisko leģitimitāti; ierosina šo *sui generis* un pielāgoto modeli izmantot kā darba metodi turpmākajai Eiropas pilsētprogrammai pēc tam, kad partneri to būs pieņēmuši un kad būs notikusi apspriešanās ar visām ieinteresētajām personām;

Zināšanu pārvaldība un datu apmaiņa

21. uzskata, ka pilsētu platformas un tīkli (piemēram, *URBACT*, Pilsētu attīstības tīkls) un citas programmas, kas paredzētas zināšanu apmaiņai starp pilsētām (piemēram, *Civitas*, Pilsētas mēru pakts, iniciatīva "Mayors Adapt", iniciatīva "Progresīvas pilsētas un pašvaldības", ilgtspējīgu pilsētu kritēriji, *ManagEnergy*), ir devuši lielisku iespēju iesaistīt vietējos, reģionālos un pārrobežu dalībniekus pilsētu attīstībā un savstarpējā zināšanu apmaiņā; mudina Komisiju konsolidēt un nodrošināt labāku koordināciju starp šīm platformām, lai vietējie dalībnieki varētu tās labāk izprast un iesaistīties tajās vēl efektīvāk;

22. aicina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas vairāk izmantot zināšanu apmaiņas un spēju veidošanas pasākumus, kurus piedāvā ES finansēti projekti un citi pilsētu sadarbības tīklu pasākumi; mudina Komisiju izstrādāt mehānismus, kā uzlabot projekta rezultātu izplatīšanu savos dienestos, un panākt, ka šie rezultāti tiek ņemti vērā gan valsts, gan Eiropas līmeņa rīcībpolitikas izstrādē;

23. uzskata, ka jāatjaunina un jāuzlabo datubāze "Urban Audit", lai formulētu pielāgotāku rīcībpolitiku; mudina *Eurostat* un Komisiju nodrošināt un apkopot detalizētākus datus, kas iegūti rīcībpolitiku īstenošanas jomās — daudzos gadījumos vietējā līmenī; uzsver, ka plūsmas datu vākšana, novērtējot attiecības starp pilsētām un to apkārtējām teritorijām un attiecības funkcionālajās pilsētu teritorijās, kļūst arvien svarīgāka izpratnes uzlabošanā par to, kas ir šīs kompleksās funkcionālās teritorijas, un tādēļ aicina Komisiju apkopot un analizēt minētos datus, lai tos varētu izmantot rīcībpolitikas izstrādē;

Turpmākās Eiropas pilsētprogrammas īstenošana

24. uzskata — lai Eiropas pilsētprogramma kļūtu par efektīvu instrumentu, tai vajadzētu būt kopīgai un regulāri atjauninātai konceptuālai shēmai, kura tematiski pievēršas noteiktam problēmu skaitam stratēģijā "Eiropa 2020" noteikto gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes mērķu plašākā kontekstā;

25. stingri uzskata, ka šo problēmu raksturojumam vajadzētu atbilst šādiem kritērijiem: 1) tās atbilst kopīgajai konceptuālajai shēmai; 2) tās ir lielas pilsētu problēmas, kas būtiski ietekmē pilsētas un funkcionālās pilsētu teritorijas dalībvalstīs; 3) dalībvalstis vienas pašas nevar tās atrisināt; 4) tās ir tādas problēmas, kuru risināšanā izmantotā ES pieeja nodrošinātu nepārprotamu pievienoto vērtību; aicina Komisiju sākt darbu pie šādu problēmu apzināšanas, kā arī noteikt joprojām esošos trūkumus, politikas nesaskaņotību vai spēju un zināšanu trūkumu, cieši sadarbojoties, jo īpaši vietējā līmenī, ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām;

26. mudina Komisiju un dalībvalstis panākt, ka visos valsts pārvaldes līmeņos tiek nodrošināta ciešā starpnozaru koordinācija attiecībā uz rīcībpolitikām ar urbāno dimensiju, lai uzlabotu integrētas pieejas īstenošanu pilsētu attīstībā; aicina par ES pilsētpolitiku atbildīgo Reģionālās politikas un pilsētpolitikas ģenerāldirektorātu (REGIO GD) virzīt šo procesu ciešā sadarbībā ar Komisijas dienestu darba grupu pilsētu attīstības jautājumos un nodrošināt, ka urbānā dimensija tiek ņemta vērā visās jaunajās iniciatīvās; aicina Eiropas Komisijas priekšsēdētāju no Komisāru kolēģijas locekļu vidus izvirzīt politisku vadītāju, kas noteiktu Eiropas rīcībpolitiku pilsētprogrammas stratēģisko virzienu un katru gadu ziņotu Parlamentam par pilsētprogrammu;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

27. aicina Komisiju iecelt īpašu ES koordinatoru pilsētu jautājumos, kurš strādātu kādā no jau esošiem dienestiem vai struktūrām Komisijā un uzraudzītu un novērtētu šādas koordinācijas praktisko īstenošanu horizontāli (iesaistot visas attiecīgās politikas nozares) un vertikāli (iesaistot visus valsts pārvaldes līmeņus); uzskata, ka šim īpašajam ES koordinatoram pilsētu jautājumos ar Komisijas dienestu darba grupas pilsētu attīstības jautājumos palīdzību būtu jāizveido Komisijā vienots kontaktpunkts pilsētpolitikas jautājumos un jānodrošina ar pilsētpolitiku saistītu datu pienācīga vākšana, pārvaldība un izplatīšana gan Komisijas dienestos, gan starp šiem dienestiem un dažādām ieinteresētajām personām tā, lai izveidotu informētības palielināšanas mehānismu par agrīnu brīdināšanu un vietējo un reģionālo iestāžu agrīnu iesaistīšanu politikas veidošanas procesos, kuriem ir ietekme uz lielpilsētām, pilsētām un funkcionālajām pilsētu teritorijām;

28. mudina Komisiju, izmantojot esošās struktūras un, piemēram, pilsētu pilotprojektu, izveidot dalībvalstīs vienus informācijas kontaktpunktus jautājumos par ES rīcībpolitiku urbāno dimensiju (vienotie kontaktpunkti pilsētu jautājumos), kuri sniegtu plašu informāciju, jo īpaši par dažādām ES iniciatīvām, par pamatnostādnēm un finansiālām iespējām saistībā ar pilsētu attīstību;

29. aicina Komisiju regulāri rīkot pilsētu augsta līmeņa sanāksmes, izmantojot forumu "Nākotnes pilsētas" un pulcinot kopā ieinteresētās personas no visiem valsts pārvaldes līmeņiem un dažādām nozarēm; uzskata, ka šādas augsta līmeņa sanāksmes būtu reāla iespēja pilsētām iesaistīties konstruktīvā dialogā ar politikas veidotājiem attiecīgajās politikas jomās un tās palīdzētu novērtēt gan ES rīcībpolitiku ietekmi uz lielpilsētām, pilsētām un funkcionālajām pilsētu teritorijām, gan to, kā labāk tās iesaistīt turpmākajās iniciatīvās;

30. mudina dalībvalstis pilnībā iesaistīt pilsētas un funkcionālās pilsētu teritorijas un panākt to obligātu līdzdalību tādu stratēģisko politisko virzienu attīstībā un plānošanā kā valsts reformu programmas, partnerattiecību nolīgumi un darbības programmas; aicina dalībvalstis stiprināt pieredzes apmaiņu jautājumā par pilsētu attīstības valsts programmām, kas dod iespēju pilsētām sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, regulāri rīkojot neformālas Padomes sanāksmes, kurās piedalās par pilsētu attīstību atbildīgie ministri;

Eiropas pilsētprogrammas ārējā dimensija

31. mudina Komisiju un dalībvalstis pilnībā ņemt vērā pašreizējo "Habitat III" programmas sagatavošanas darbu un nodrošināt turpmākās Eiropas pilsētprogrammas pilnīgu atbilstību un koordināciju ar šīs vispārējās pilsētu attīstības programmas mērķiem un uzdevumiem; aicina Komisiju regulāri informēt Parlamentu par Eiropas pilsētprogrammas ārējo dimensiju un uzskata, ka šī pilsētprogramma varētu būt ES ieguldījums starptautiskajās debatēs par Apvienoto Nāciju Organizācijas "Jauno pilsētu attīstības programmu" un 2016. gada konferencē "Habitat III" par mājokļiem un ilgtspējīgu pilsētu attīstību;

32. uzskata, ka ES un dalībvalstīm, izmantojot apspriežu rezultātus un vietējo un reģionālo iestāžu devumu, būtu nepārprotami, konsekventi un atklāti jāiesaistās Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (ISO) darbā, lai izstrādātu jaunus ilgtspējīgas pilsētu attīstības standartus, ņemot vērā darbu, kas ieguldīts ANO universālo pilsētu un teritoriju plānošanas pamatnostādņu izstrādē; uzsver, ka jaunajiem ISO standartiem vajadzētu būt nevis normatīvam, bet gan atbalstošam instrumentam;

o

o o

33. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0308

Ieguldījumi darbvietu radīšanā un izaugsmē — ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšana ES

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par ieguldījumu nodarbinātībai un izaugsmei — ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšana Savienībā (2014/2245(INI))

(2017/C 316/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas Sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju — “Ieguldījumi darbvietās un izaugsmē, kas attiecas uz attīstības un labas pārvaldības sekmēšanu ES reģionos un pilsētās” (turpmāk “Sestais kohēzijas ziņojums”), kas publicēts 2014. gada 23. jūlijā,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 4., 162., 174. līdz 178. un 349. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (turpmāk “Kopīgu noteikumu regula”) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi “Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai” un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1304/2013 par Kohēzijas fondu un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1081/2006 atcelšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1302/2013, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) attiecībā uz šādu grupu izveides un darbības precizēšanu, vienkāršošanu un uzlabošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1300/2013 par Kohēzijas fondu un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1084/2006 atcelšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.

⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 470. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 303. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 347, 20.12.2013., 281. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā “Eiropas Savienības teritoriālās attīstības programma 2020: Ceļā uz iekļaujošu, gudru un ilgtspējīgu Eiropu ar dažādiem reģioniem”, par kuru 2011. gada 19. maijā Gődöllő (Gedellē) Ungārijā neformālā sanāksmē vienojās ministri, kas atbild par teritoriālo plānošanu un teritoriālo attīstību,
- ņemot vērā Komisijas Septīto progresa ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju “Krīzes reģionālā un pilsētu dimensija” 2013. gada 26. jūnijā,
- ņemot vērā 2014. gada 14. janvāra rezolūciju par pārdomātu specializāciju, izcilības centru tīklu izveidi kohēzijas politikas efektivitātei ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 14. janvāra rezolūciju par ES dalībvalstu sagatavotību jaunā kohēzijas politikas plānošanas perioda efektīvam un savlaicīgam sākumam ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 26. februāra rezolūciju par Eiropas Komisijas 7. un 8. progresa ziņojumu par ES kohēzijas politiku un 2013. gada stratēģisko ziņojumu par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 26. februāra rezolūciju par attālāko reģionu potenciāla kāpināšanu, veidojot sinerģiju starp ES struktūrfondi un citām ES programmām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 27. novembra rezolūciju par 2014.–2020. gada kohēzijas politikas sākšanas novilcinājumu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 19. oktobra paziņojumu “Nākamās paaudzes novatorisko finansēšanas instrumentu satvars: ES pašu kapitāla un parāda platformas” (COM(2011)0662),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu “Stabilitātes un izaugsmes pakta esošo noteikumu elastīguma pēc iespējas labāka izmantošana” (COM(2015)0012),
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu “No Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansēto mazo un vidējo uzņēmumu finansēšanas instrumenti” (Īpašais ziņojums Nr. 2/2012),
- ņemot vērā Padomes secinājumus par sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju: “Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai”, ko 2014. gada 19. novembrī pieņēma Vispārējo lietu (Kohēzijas) padome,
- ņemot vērā Reģionu Komitejas 2014. gada 3. decembra atzinumu par sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 21. janvāra atzinumu par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Sestajā ziņojumā par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju — ieguldījumi darbvietās un izaugsme” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0015.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0132.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0133.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0068.

⁽⁷⁾ OV C 19, 21.1.2015., 9. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 242, 23.7.2015., 43. lpp..

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 9. marta paziņojumu “Par 2015. gada ES rezultātu apkopojumu tiesiskuma jomā” (COM(2015)0116),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 20. janvāra paziņojumu “Par 2015. finanšu gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 2 projektu” (COM(2015)0016),
 - ņemot vērā par 2013. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0173/2015),
- A. tā kā nav apstrīdams, ka ES kohēzijas politikai ir izšķirīga loma reģionālo atšķirību samazināšanā, dalībvalstu reģionu ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanā un darbvieta radīšanas atbalstīšanā; tā kā kohēzijas politika, kuras budžets laikposmā līdz 2020. gadam pārsniedz EUR 350 mljrd., ir galvenā ES mēroga politika investīcijām reālajā ekonomikā un ir sevi apliecinājusi kā izaugsmes un darbvieta veidošanas instruments ES; tā kā ekonomiskās krīzes laikā kohēzijas politika ir būtisks instruments, lai uzturētu investīciju līmeni daudzās dalībvalstīs; tā kā vairākās dalībvalstīs tā ir publisko investīciju galvenais avots; tā kā kohēzijas politikas konkrētie un redzami rezultāti ir apstiprināti ar daudzām dažādām novērtēšanas metodēm;
- B. tā kā jaunākie dati par 2013. gadu liecina par ilgstošu bezdarbu vēsturiski augstā līmenī, kas ir 5,1 % no visiem Savienības darba spējīgajiem iedzīvotājiem; tā kā ilgstošs bezdarbs atstāj būtisku ietekmi uz cilvēkiem visā viņu dzīves laikā un var kļūt par strukturālu bezdarbu, jo īpaši nomaļos reģionos;
- C. tā kā publiskās investīcijas Savienībā pēdējā laikā ir samazinājušies par 15 % reālā izteiksmē un tā kā daudzi reģioni — jo īpaši tie, kurus skar demogrāfiskas problēmas, — nav spējuši pienācīgi sekmēt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu, it sevišķi attiecībā uz stratēģijas pamatmērķi līdz 2020. gadam sasniegt 75 % nodarbinātības līmeni, mērķi par 20 milj. samazināt nabadzībai pakļauto cilvēku skaitu un mērķi ierobežot priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu;
- D. tā kā ir pamatoti, ka kohēzijas politikas mērķi radušies ilgākā laikā, reaģējot uz jauniem draudiem un problēmām, ar kuriem saskaras ES, un ka pati šī politika ir arvien ciešāk saistīta ar ES vispārīgo darba kārtību; tā kā tomēr ir jānostiprina kohēzijas politikas sākotnējā loma — ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšana visos ES reģionos, jo īpaši mazāk attīstītajos un atpalikušajos reģionos; tā kā kohēzijas politika nav uzskatāma tikai par instrumentu stratēģijas “Eiropa 2020” un citu ES attīstības stratēģiju mērķu sasniegšanai, bet arī par ieguldījumu politiku šajās teritorijās;
- E. tā kā saskaņā ar Sesto kohēzijas ziņojumu ekonomiskā krīze ir negatīvi ietekmējusi ilgtermiņa tendenci samazināties reģionālajām atšķirībām, un, neskatoties uz dažām pozitīvām tendencēm, jaunā plānošanas perioda sākumā joprojām ir ļoti lielas dažādu veidu atšķirības starp reģioniem;
- F. tā kā ar tematisko koncentrāciju kohēzijas politikas resursi tiek virzīti ierobežota skaita tādu stratēģisku mērķu sasniegšanai, kuriem ir izaugsmes veicināšanas, darbvieta radīšanas, sociālās iekļaušanas, kā arī vides un klimata pārmaiņu mazināšanas potenciāls;
- G. tā kā strauju izaugsmi un reģionu ekonomisko konvergenci nevar panākt bez labas pārvaldības, jo ir nepieciešams efektīvāk iesaistīt visus partnerus valsts, reģionālajā un vietējā līmenī atbilstoši daudzlīmeņu pārvaldības principam, kā arī sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- H. tā kā partnerattiecību nolīgumi un darbības programmas ir stratēģiski instrumenti investīciju virzībai dalībvalstīs un reģionos, kas paredzēti Kopīgu noteikumu regulas 14., 16. un 29. pantā ar termiņiem to iesniegšanai un pieņemšanai, saskaņā ar ko partnerattiecību nolīgumiem vajadzēja būt pieņemtiem vēlākais līdz 2014. gada beigām un darbības programmām attiecīgi līdz 2015. gada janvāra beigām;
- I. tā kā neformālā Padome 2011. gadā Gedellē (Ungārijā) aicinājusi 2015. un 2016. gada secīgās prezidentūras novērtēt un apsvērt, vai ir jāpārskata Teritoriālā attīstības programma 2020, ņemot vērā tās darbības praktiskos rezultātus, un pēc tam, iespējams, vadīt tās iespējamo pārskatīšanu;
- J. tā kā saskaņā ar LESD 175. pantu dalībvalstis īsteno un koordinē savu ekonomikas politiku tā, lai sasniegtu mērķi nodrošināt vispārēju harmonisku attīstību un stiprināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, un tā kā jaunajam investīciju plānam Eiropai tādēļ arī būtu jāveicina šo mērķu sasniegšana,

Kohēzijas politikas panākumi un problēmas ekonomiskās un finanšu krīzes kontekstā (2007-2013 plānošanas periodā)

1. uzsver, ka kohēzijas politika ir galvenais Eiropas Savienības instruments, kuras mērķis ir samazināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības starp Eiropas reģioniem, palielināt to konkurētspēju, samazināt klimata pārmaiņas un enerģētisko atkarību, dodot ieguldījumu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā; uzsver, ka lai gan dažās dalībvalstīs un reģionos ir bijušas grūtības ar līdzfinansējuma nodrošināšanu kohēzijas politikas investīcijām, tie ir būtiski mazinājuši ekonomikas un finanšu krīzes negatīvo ietekmi un veicinājuši stabilitāti reģionos, garantējot finansējuma plūsmas apstākļos, kad valsts un reģionālās publiskās un privātās investīcijas ir ievērojami samazinājušās; uzsver, ka kohēzijas politikas finansējums bija ekvivalents 21 % no publiskajām investīcijām ES kopumā un 57 % kohēzijas valstīs kopā ņemot;
2. uzsver, ka kohēzijas politika ir apliecinājusi spēju ar elastīgiem pasākumiem samazināt dalībvalstu un reģionu investīciju deficītu, piemēram, samazinot valstu līdzfinansējumu un nodrošinot papildu avansa maksājumus, kā arī novirzot 13 % no kopējā finansējuma (EUR 45 mljrd.) ekonomiskās aktivitātes un nodarbinātības atbalstam ar tiešiem efektiem; tāpēc uzskata, ka ir svarīgi veikt būtisku padziļinātu vidēja termiņa mērķu un finansējuma līmeņu pārskatīšanu, ņemot vērā norises, kas ietekmē sociālo un ekonomisko situāciju dalībvalstīs vai to reģionos;
3. uzsver, ka Līgumā par Eiropas Savienību ir paredzēts mērķis veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un solidaritāti starp dalībvalstīm (LES 3. pants);
4. atzinīgi novērtē kohēzijas politikas neseno reformu, kas vērsta uz šo problēmu risināšanu un kuras pamatā ir saskanīgi stratēģiski pamatprincipi 2014-2020 ar skaidriem mērķiem un iniciatīvām visām darbības programmām; aicina visas iesaistītās puses nodrošināt kohēzijas politikas jaunā tiesiskā regulējuma pareizu un efektīvu īstenošanu, īpaši pievēršoties darbības pilnveidošanai un labāku rezultātu sasniegšanai; aicina visas iesaistītās puses izveidot pienācīgi funkcionējošus daudzlīmeņu pārvaldības un koordinācijas mehānismus, lai nodrošinātu konsekvensi starp programmām, kas atbalsta stratēģiju "Eiropa 2020" un konkrētām valstīm adresētus ieteikumus;
5. uzsver, ka kohēzijas politikas efektivitātes nodrošināšanas svarīgs priekšnoteikums ir gan fiskālās un ekonomiskās vides, gan arī normatīvās, administratīvās un institucionālās vides stabilitāte, taču tas nedrīkst apdraudēt tās mērķu sasniegšanu un pašus mērķus; šajā sakarībā atgādina, ka maksājumu atlikšana, kā paredzēts Kopīgo noteikumu regulas 23. pantā, varētu apdraudēt valsts, reģionālo un vietējo iestāžu spēju efektīvi plānot un īstenot Eiropas strukturālos un investīciju fondus (ESIF) 2014.-2020. gadu periodam; uzsver — lai sasniegtu gan kohēzijas, gan stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, šai politikai jābūt labi saskaņotai ar nozaru politiku un jāpanāk sinerģija ar citām ES investīciju programmām; tomēr atgādina, ka saskaņā ar LESD 175. pantu visām ekonomikas politikām jāveicina ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķa sasniegšana;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

6. uzsver, ka ļoti svarīga ir dalībvalstu plānošanas, īstenošanas un novērtēšanas administratīvo spēju palielināšana, lai kohēzijas politiku īstenotu laikus un sekmīgi;
7. norāda — lai gan kohēzijas politika ir mazinājusi krīzes ietekmi, reģionālās atšķirības joprojām ir lielas un ne visur jau ir sasniegts kohēzijas politikas mērķis samazināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības, sniedzot īpašu atbalstu mazāk attīstītiem reģioniem;
8. norāda, ka, neraugoties uz krīzi un to, ka vietējās varas iestādes bija spiestas samazināt finansējumu, vietējām un reģionālajām pašpārvaldēm arī turpmāk ir jāapmierina iedzīvotāju pieprasījums pēc pieejamākiem augstas kvalitātes sabiedriskajiem pakalpojumiem;
9. uzsver Eiropas reindustrializācijas svarīgo nozīmi, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīs līdz 2020. gadam rūpnieciskās ražošanas īpatsvars sasniedz vismaz 20 % IKP; tādejā atgādina, ka ir ārkārtīgi svarīgi aktīvi atbalstīt un stiprināt konkurētspējas, ilgtspējas un tiesiskās pašārvības principu, lai veicinātu nodarbinātību un izaugsmi Eiropā;

Īstenošanas un maksāšanas problēmas

10. pauž nopietnas bažas par būtisku strukturālu novilcinājumu kohēzijas politikas plānošanas periodu uzsākšanai, kas radušies novēlotas darbības programmu pieņemšanas dēļ, tostarp ar pārņemšanas procedūru; norāda, ka šī kavēšanās var palielināt spiedienu uz maksājumiem, jo īpaši 2017. un 2018. gadā, un tādejādi palielina bažas par nožēlas vērtajiem neizpildītajiem maksājumiem, kas 2007.–2013. gadu plānošanas periodā sasniedza aptuveni EUR 25 mljrd.; norāda — lai gan, raugoties plašākā kontekstā, situācija kohēzijas politikā ir labāka nekā lauku attīstības un zivsaimniecības politikās, bažas saglabājas, jo vairākās dalībvalstīs ievērojams skaits programmu vēl nav pieņemtas; uzsver, ka šāda kavēšanās apdraud kohēzijas politikas un ES budžeta uzticamību, efektivitāti un ilgtspēju un rada bažas par valsts, reģionālo un vietējo iestāžu iespējām 2014.—2020. gadu plānošanas periodā efektīvi plānot un apgūt Eiropas strukturālos un investīciju fondus (ESIF); atzinīgi vērtē dalībvalstu un Komisijas centienus šajā sakarībā, tomēr aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka visas atlikušās darbības programmas tiktu pieņemtas bez turpmākas kavēšanās, jo daudzgadu finanšu shēmas (DFS) pārskatīšana jāizmanto nepiešķirto 2014. gada resursu izmantošanai, un ar to saistīto budžeta grozījuma projektu Eiropas Parlaments jau ir apstiprinājis;
11. atgādina, ka jautājums par pastāvīgi neizpildītajiem maksājumiem skar kohēzijas politiku vairāk nekā jebkuru citu ES politikas jomu, kurā neapmaksāto rēķinu apjoms Eiropas Sociāla fonda (ESF), Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Kohēzijas fonda (KF) 2007.–2013. gadu programmās 2014. gada beigās sasniedza EUR 24,8 mljrd., proti, tas pieauga par 5,6 % salīdzinājumā ar 2013. gadu; aicina Komisiju likt lietā visus līdzekļus, lai segtu šo neizpildīto maksājumu rēķinus; uzsver, ka šādā situācijā pirmkārt un visvairāk cieš mazākie un neaizsargātākie kohēzijas līdzekļu saņēmēji, piemēram, MVU, NVO un apvienības, jo tiem ir ierobežotas iespējas sākotnēji pašiem finansēt savus izdevumus;
12. atzinīgi vērtē to, ka Padome, Komisija un Parlaments ir panākuši vienošanos līdz gada beigām samazināt neapmaksāto rēķinu līmeni, jo īpaši kohēzijas politikas jomā, līdz plānotajam līmenim pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) ietvaros, kā noteikts kopīgajā paziņojumā, kas pievienots vienošanās tekstam par 2015. gada budžetu, un ņem vērā Komisijas “Maksājumu plāna daļas ES budžeta atgriešanai uz ilgtspējīga ceļa”, ko saņēma 2015. gada 23. martā; atgādina Komisijai par tās apņemšanos nākt klajā ar maksājumu plānu cik drīz vien iespējams un katrā gadījumā pirms iepazīstināšanas ar 2016. gada budžeta projektu; turklāt atgādina visām iestādēm par apņemšanos vienoties par šo plānu un to īstenot no 2015. gada un līdz pašreizējās DFS starpposma pārskatīšanai;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

13. uzsver to, ka ierosinātā DFS robežlielumu pārskatīšana⁽¹⁾, ar ko saistības EUR 11,2 mljrd. apmērā tiek pārnestas uz DFS regulas 19. panta 2. punkta 1.b izdevumu kategoriju un Finanšu regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto saistību pārpalikums no 2014. gada EUR 8,5 mljrd. apmērā tiek pārnesti uz 2015. gadu⁽²⁾, ļauj novērst 1.b izdevumu kategorijā paredzēto apropriāciju anulēšanu, taču tā pēc būtības nerisina šo plānošanas procesā pieļauto kavējumu pamatproblēmu, ne arī maina to, ka hroniski kavējumi īstenošanas gaitā un sistemātiski maksājumu kavējumi var radīt būtiskas problēmas galīgajiem saņēmējiem;

14. uzsver, ka iepriekš minētie neizpildītie maksājumi ES budžeta 1.b pozīcijā faktiski ir svarīgākais tiešais faktors, kas apdraud kohēzijas politikas īstenošanu gan iepriekšējā, gan arī tagadējā 2014.–2020. gadu plānošanas periodā; atkārtoti pauž savu nostāju par to, ka neizpildīto maksājumu ietekmi īpaši smagi izjūt kohēzijas politikā iesaistītie uz vietām, dažkārt pat pārāk smagi; tāpēc aicina Komisiju izstrādāt plānu, kurā paredzēti konkrēti pakāpeniski pa posmiem īstenojamu pasākumu termiņi un tiem piesaistīti budžeta līdzekļi, lai vispirms samazinātu un pēc tam pilnīgi izskaustu neizpildītos maksājumus; cer, ka Padome beidzot apzināsies situācijas nopietnību un nestabilitāti, un ir gatava aktīvi palīdzēt rast stabilu risinājumu šai problēmai; ir pārliecināts, ka šo pasākumu pirmais mērķis padarīt 2015. gadu par pirmo, kurā neizpildīto maksājumu samazināšanās kļūst reāli sajūtama;

15. uzsver, ka ir pilnīgi nepieciešami darbības programmas īstenošanai uzreiz tiklīdz tās tiek pieņemtas, lai iespējami palielinātu investīciju rezultātus, atbalstītu darbvietu izveidošanu un paaugstinātu produktivitāti un ka Komisijai un dalībvalstīm jādara viss iespējamais, lai paātrinātu to pieņemšanu, neskarot to kvalitāti; pieprasa, lai Komisija, pievēršot uzmanību kvalitātei un krāpšanas apkarošanai, analizētu viss iespējas vienkāršot tās iekšējās procedūras, lai paātrinātu procedūras, kuru pamatā ir divi scenāriji darbības programmu pieņemšanai, lai novērstu jebkādu turpmāku kavēšanos saistībā ar īstenošanas uzsākšanu;

16. aicina Komisiju, ņemot vērā iepriekš minēto: iesniegt Parlamentam pasākumu uzskaitījumu, kurus tā plāno veicināt, lai pēc iespējas drīzāk atvieglotu darbības programmu īstenošanu, jo īpaši, lai izvairītos no līdzekļu atcelšanas 2017. gadā kopā ar ierosināto grafiku; paskaidrot maksājumu kavējumu ietekmi uz jauno darbības programmu sākšanu; piedāvāt risinājumus šāda kaitējuma ierobežošanai, ciktāl tas ir iespējams; turklāt prasa, lai Komisija saistībā ar ziņojumu par sarunu rezultātiem, kas paredzēts Kopīgo noteikumu regulas 16. panta 3. punktā, izvērtētu 2014.–2020. gada kohēzijas politikas īstenošanas novēlotas sākšanas iespējamo ietekmi uz izaugsmi un darbvietām un sniegtu ieteikumus, ņemot vērā gūtās mācības;

17. uzskata, ka ar 2014.–2020. gadu DFS, kas izriet no Komisijas ierosinātajiem grozījumiem DFS regulā, pārnesot uz 2015. gadu 2014. gadā piešķirtās apropriācijas, ievērojami palielina saistību atcelšanas risku 2018. gadā attiecībā uz programmām, kuras nepieņēma 2014. gadā, un tādējādi nerisina pilnībā izmantot ES resursus vai efektīvu atbalstu ES ieguldījumiem izaugsmē un nodarbinātībā; aicina Komisiju, sagatavojot 2017. gada stratēģisko ziņojumu, kas paredzēts Kopīgo noteikumu regulas 53. pantā, pietiekami savlaicīgi ierosināt atbilstošus likumdošanas un citus pasākumus, lai izvairītos no saistību atcelšanas riska;

18. pauž bažas par līdzekļu nepietiekamo apgūšanu 2007.–2013. plānošanas periodā vairākās dalībvalstīs, un brīdina, ka jānovērš ar to saistītie iemesli, kas būtu jāatrisina, lai izvairītos no to pašu problēmu atkārtotās nākamajā periodā; uzsver, ka kohēzijas politikas efektīvai un sekmīgai īstenošanai ir svarīga administratīvā kapacitāte; uzsver, ka nestabilitāte civil dienestā apvienojumā ar vāju politikas koordināciju, var apdraudēt ESIF sekmīgu īstenošanu un apdraud politikas efektīvu pārvaldību vispār;

⁽¹⁾ Priekšlikums Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, COM(2015)0015 final, 20.1.2015.

⁽²⁾ Komisijas lēmums par neautomātiskajiem pārnēsumiem no 2014. gada uz 2015. gadu un par saistību apropriācijām, kuras atkal tiek darītas pieejamas 2015. gadā, C(2015)0827 final, 11.2.2015.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

19. ierosina, ka nākamā plānošanas perioda sagatavošanai reglamentējošos noteikumus attiecībā uz plānošanu varētu ieviest atsevišķi un pirms budžeta priekšlikumiem, tādējādi atsaistot debates par saturu un naudu un atstājot pietiekami daudz laika, lai rūpīgi sagatavotos programmai; atgādina — lai gan reglamentējošās normas ir ļoti plašas, tās nedotu dalībvalstīm un reģioniem pilnīgas garantijas, un var radīt atšķirīgas interpretācijas; norāda, ka joprojām ir iespējas reglamentējošos noteikumus vienkāršot;

20. aicina Komisiju rūpīgi apsvērt, ņemot vērā iespējamo ietekmi uz nodarbinātību un izaugsmi, finanšu korekciju vai apturētu maksājumu izmantošanu;

Kohēzijas politika kā pamats pārdomātiem, ilgtspējīgiem un iekļaujošiem ieguldījumiem 2014.–2020. g.

21. atkārtoti pauž savu nostāju, ka kohēzijas politikas sākotnējā loma ir veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un jo īpaši sniedzot atbalstu mazāk attīstītajiem reģioniem; uzsver, ka pēc rakstura un sākotnējā veidojuma, kas noteikts Līgumā, šī politika pēc savas būtības dod ieguldījumu Savienības mērķu sasniegšanā, un jo īpaši stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu par pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi sasniegšanā, kā arī, lai sasniegtu Līguma pamatmērķi stiprināt teritoriālo kohēziju;

22. atzinīgi novērtē jauno Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (EFSI) un tā iespējamo līdzsvarojamo ietekmi; uzsver, ka ESIF galvenajam mērķim vajadzētu būt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas nodrošināšanai, un uzskata, ka no tā būtu labums visiem ES reģioniem; uzsver nepieciešamību nodrošināt ESIF resursu kopdarbību — un tādējādi savstarpēju papildināmību un sinerģiju starp to un ESIF, vienlaikus saglabājot katra finansālu nodalīšanu no citām —, un tāpat iesaistītajām pusēm iesaka izmantot pieredzi, kas gūta, īstenojot Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu 2008. gadā, jo īpaši attiecībā uz pārdomātām investīcijām;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis, lai nodrošinātu lielāku saskaņotību un konsekvensi starp visām ES investīciju un attīstības politikām, jo īpaši kohēzijas politiku, kā arī starp ESIF un citiem ES fondiem un valstu un reģionālajiem finansēšanas instrumentiem, lai nodrošinātu papildināmību un sinerģiju, izvairītos no pārklāšanās un dublēšanās un ES finansējumam nodrošinātu augstu Eiropas pievienoto vērtību; aicina Komisiju sniegt pārskatu par sinerģiju nākamajos kohēzijas ziņojumos; ierosina, ka šā jaunā ES investīciju plāna īstenošanā jābalstās uz trijām kopējām iniciatīvām JEREMIE, JESSICA un JASMINE, kas deva iespējas palielināt struktūrfondus no EUR 1,2 mljrd. 2000.–2006. gados līdz EUR 8,4 mljrd. 2007.–2012. gados; aicina veikt plašu un detalizētu analīzi, apspriežoties ar Eiropas Investīciju banku (EIB) un Eiropas Investīciju fondu (EIF);

24. uzsver, ka kohēzijas politikas tiesību aktos paredzēts paplašināt finanšu instrumentu izmantošanu, lai palielinātu to ieguldījumu 2014.–2020. gados līdz apmēram EUR 25-30 mljrd., paplašinot to tematisko jomu un nodrošinot dalībvalstīm un reģioniem lielāku elastīgumu; uzsver, cik liela nozīme ir finanšu instrumentiem, mobilizējot papildu publiskā vai privātā sektora līdzinvestīcijas, lai novērstu tirgus neveiksmes saskaņā ar stratēģijas “Eiropa 2020” un kohēzijas politikas prioritātēm; atbalsta jo īpaši “MVU iniciatīvu” risku sadalīšanai un aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai finanšu instrumentus padarītu viegli izmantojamus un dalībvalstīm un reģioniem pievilcīgus, tādējādi nodrošinot, ka investīciju divkāršošana finanšu instrumentos tiek panākta tās priekšrocību dēļ un ka tiek labi organizēta šā mērķa interesentu iesaistīšanās; uzsver nepieciešamību nodrošināt pārredzamību, pārskatatbildību un kontroli attiecībā uz finanšu instrumentiem, kuros tiek izmantoti ES naudas līdzekļi;

25. brīdina, ka EFSI nedrīkstētu apdraudēt kohēzijas politikas plānošanas stratēģisko saskaņotību un ilgtermiņa perspektīvu; uzsver, ka struktūrfondu pārvirzīšana varētu būt nevēlama un tāpēc nepieņemama, jo varētu apdraudēt gan to efektivitāti, gan reģionu attīstību; norāda, ka finanšu piešķirumus dalībvalstīm saskaņā ar 1.b pozīciju Daudzgažu finanšu plānā 2014.–2020. g. nedrīkst izmainīt EFSI vajadzībām; uzsver, ka dotāciju aizstāšanai ar aizdevumiem, kapitālu vai garantijām gan ir zināmas priekšrocības, tomēr tā jāveic, ievērojot piesardzību un ņemot vērā reģionālās atšķirības un atšķirīgu praksi un pieredzi starp reģioniem attiecībā uz finanšu instrumentu izmantošanu; norāda, ka reģioniem, kuriem visvairāk nepieciešami stimuli, ko rada investīcijas, ir zema administratīvā un absorbcijas kapacitāte;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

26. brīdina, ka elastīgums, izvēloties projektus ESIF finansējumam, rada risku, ka investīcijas tiek novirzītas uz attīstītākajām dalībvalstīm, tādējādi mazinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt attiecības starp ESIF un EFSI;

Kohēzijas politikas 2014–2020. gadiem efektivitāte, piemērotība un veikspējas orientācija

27. uzsver to, cik svarīgi ir visi pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot efektivitāti, vienkāršošanu, efektivitāti un orientāciju uz rezultātiem un kohēzijas politiku, kam būtu jānodrošina pāreja no līdzekļu apguves kritērija uz izdevumu kvalitāti un līdzfinansēto darbību augstu pievienoto vērtību; šajā sakarībā ierosina nākt klajā ar tehniskām korekcijām attiecīgajās ESIF regulās;

28. atzinīgi novērtē tematisko koncentrāciju, atbalstot investīcijas ar mērķi panākt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, kuru mērķis ir izaugsme un darbavietu radīšana, cīņa pret klimata pārmaiņām un enerģētisko atkarību, kā arī nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanu, kā arī pastiprināts uzsvars uz 2014.–2020. g. programmu rezultātiem un to mērāmību, kam vajadzētu veicināt kohēzijas politikas efektivitātes un lietderības paaugstināšanos; vienlaikus atgādina prasību par elastīgumu attiecībā uz reģioniem atkarībā no vietējās un reģionālās specifikas, īpaši smagas krīzes kontekstā, lai mazinātu attīstības līmeņa atšķirības starp dažādiem Eiropas Savienības reģioniem; aicina uz patiesi integrētu un teritoriālu pieeju mērķprogrammās un projektos, kas vērstas uz vietējām vajadzībām;

29. aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt valsts reformu programmu un darbības programmu saskaņotību, adekvāti reaģējot uz konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem un nodrošināt saskaņotību ar ekonomikas pārvaldības procedūrām, tādējādi ierobežojot priekšlaicīgas pārprogrammēšanas risku;

30. šajā sakarībā atgādina Parlamenta sākotnējos iebildumus un uzsver savu atbildību par pilnīgu iesaistīšanos, kontroli un pārbaudīšanu; prasa, lai Komisija un Padome sniegtu pilnīgu, pārredzamu un savlaicīgu informāciju par kritērijiem un par visu procedūru, kas var palaist ESIF saistību vai maksājumu apturēšanas procedūru saskaņā ar Kopējo noteikumu regulas 23. panta 15. punktu; norāda, ka lēmums par saistību vai maksājumu apturēšanu ir jāuztver kā galēja nepieciešamība gadījumā, kad visas pārējās iespējas ir izsmeltas, un pēc tam, kad ir veikti novērtējumi par iespējamo ietekmi uz nodarbinātību un izaugsmi, jo saistību vai maksājumu apturēšana varētu būtiski ietekmēt valsts, reģionālās un vietējās iestādes, kā arī kohēzijas politikas mērķu sasniegšanu kopumā; uzskata, ka makroekonomisko nosacījumu mērķis ir paaugstināt kohēzijas politikas ilgtspēju un efektivitāti, un noraida ideju, ka reģioni, apvidi vai iedzīvotāji būtu jāsoda par makroekonomiskiem lēmumiem, ko pieņēmušas valsts valdības; vērš uzmanību uz, iespējams, ievērojamu administratīvo darba slodzi, ko rada līdzekļu pārplānošana; atgādina, ka priekšlikumā attiecībā uz pārplānošanu, ko iesniedz saskaņā ar minētās regulas 23. panta 4. punktu, ir noteikts, ka iepriekš jāapspriežas ar uzraudzības komiteju, kā minēts šīs pašas regulas 49. panta 3. punktā;

31. norāda, ka pārkāpumu cēlonis lielā mērā ir sarežģītas prasības un regulējums; uzsver, ka pārkāpumu skaitu kohēzijas programmu īstenošanā varētu mazināt, nodrošinot pārvaldības un procedūru vienkāršošanu, savlaicīgi transponējot nesen pieņemto direktīvu un stiprinot administratīvo kapacitāti, jo īpaši mazāk attīstītajos reģionos; tādēļ uzsver nepieciešamību mazināt administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem, nodrošinot vajadzīgās pārbaudes, lai nodrošinātu ESIF apropriāciju pareizi izmantošanu, kā arī nepieciešamību veikt pasākumus, lai uzlabotu elastību un uzlabotu pārvaldības un kontroles sistēmas, lielāka uzmanība tiek pievērsta riska novērtējumam un pareizam atbildības sadalījumam starp visām iestādēm, bet tajā pašā laikā nevajinātu izveidotās pastiprinātas kontroles procedūras, lai novērstu pārkāpumus un tādējādi arī novērstu finanšu korekcijas, maksājumu pārtraukšanu un apturēšanu; izsaka bažas par finanšu instrumentu zemo izmaksu līmeni labuma guvējiem, jo īpaši ņemot vērā mērķi paplašināt šo instrumentu izmantošanu; šajā sakarībā prasa dalībvalstīm, pārvaldības iestādēm un citām attiecīgām ieinteresētajām pusēm, kas strādā ar šiem finanšu instrumentiem, lai pilnībā tiktu izmantota sniegtā tehniskā palīdzība ar finanšu instrumentu tehnisko padomdevēju platformas (FI-TAP) un finanšu instrumentu kompasa starpniecību;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Nodarbinātība, MVU, jaunatne un izglītība

32. uzsver, ka ESIF varētu dot būtisku ieguldījumu krīzes izraisīto nelabvēlīgo tendenču pārvarēšanai, un šim nolūkam būtu jāpaplašina un jāvienkāršo daudzfondu plānošanas radītās integrālās pieejas iespējas ar šo fondu efektīvāku koordināciju un lielāku elastīgumu, jo īpaši nodrošinot labāku ESF un ERAF sinerģijas izmantošanu; uzsver, ka ESF finansētās investīcijas nevar dot optimālus rezultātus, ja nav izveidota attiecīga infrastruktūra un atbilstošas institūcijas; vērs uzmanību uz to, ka ESIF var efektīvi atbalstīt sociālo iekļaušanu un tāpēc tas jāmobilizē, lai palīdzētu integrēt nelabvēlīgākā situācijā esošās un neaizsargātās grupas, piemēram, romus un invalīdus, kā arī, lai atbalstītu pāreju no institucionāliem uz pašvaldību pakalpojumiem bērniem un pieaugušajiem;

33. aicina Komisiju vēltīt īpašu uzmanību minoritāšu grupu stāvoklim Savienībā, jo šīs grupas ir pakļautas dažādu veidu sociālajai atstumtībai un tāpēc tām draud lielāks strukturālā bezdarba risks; uzskata, ka Savienības sociālās kohēzijas politikas plānošanā ir jāņem vērā minoritāšu iekļaušana;

34. uzsver MVU svarīgo lomu darbvietu izveidošanā un norāda uz to iespējām veicināt pārdomātu izaugsmi un digitālo un mazoglekļa ekonomiku; aicina izveidot labvēlīgu normatīvo vidi, kas veicina šādu uzņēmumu izveidošanu un sekmīgu darbību, jo īpaši tādu uzņēmumu, ko dibinājuši gados jauni cilvēki un tādu, kas atrodas lauku apvidos; uzsver, cik svarīgi ir novērst birokrātiskos šķēršļus, kas noteikti MVU, un atvieglot to piekļuvi finansējumam, kā arī nepieciešamību atbalstīt programmas un apmācību, kas veicina uzņēmējdarbības prasmju attīstību;

35. uzsver to, ka 99 % ES uzņēmumu ir MVU un Savienībā tie nodrošina 80 % darbvietu;

36. pauž bažas par pārāk zemu maksimālo apjomu (EUR 5 milj.), ko Komisija noteikusi ERAF atbalstam maza mēroga kultūras un ilgtspējīga tūrisma infrastruktūrām, kas turklāt definēts kā kopējās izmaksas, nevis attiecināmās izmaksas, un uzsver lielo pozitīvo ietekmi, kāda šiem projektiem varētu būt uz reģionālās attīstības sociāli ekonomiskajām sekām, sociālo integrāciju un pievilcību;

37. piekrīt Komisijas veiktajai analīzei, ka ekonomikas un sociālās prioritātes, jo īpaši attiecībā uz ekonomikas izaugsmi, no vienas puses, un sociālo iekļaušanu, izglītību un ilgtspējīgu attīstību, no otras puses, dažās dalībvalstīs varētu būt labāk līdzsvarotas, pamatojoties uz jēgpilnu dialogu ar partneriem un ieinteresētajām pusēm; uzsver, ka skaidras stratēģijas noteikšana dalībvalstu institucionālās sistēmas uzlabošanai, jo īpaši administratīvo spēju un tiesiskuma kvalitātes palielināšanā, ir būtisks noteicošais faktors, lai gūtu panākumus šo prioritāšu īstenošanā;

38. uzsver ESF nozīmi attiecībā uz Garantiju jauniešiem un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, kas ir jāsauglabā, jo jāatbalsta iespējami daudz dzīvotspējīgu darbavietu radīšanas projektu, piemēram, uzņēmējdarbības iniciatīvu veidā;

39. brīdina, ka jaunatnes bezdarba biedinošais līmenis var izraisīt veselās paaudzes zaudēšanu, jo īpaši mazāk attīstītos reģionos un tajos reģionos, kurus krīze un bezdarbs ir skāruši vissmagāk; atgādina, ka gados jaunu cilvēku plašākai iesaistīšanai darba tirgū arī turpmāk jābūt pašai svarīgākajai prioritātei, kuras sasniegšanai ES ieguldījums ir neatsverams un kurā būtisku ieguldījumu var dot ESF, ERDF, Kohēzijas fonda un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas (JNI) integrēta izmantošana; uzskata, ka jāizmanto uz rezultātu vairāk orientēta pieeja, lai nodrošinātu pieejamo resursu iespējami efektīvu izmantošanu, tādējādi sekmējot nodarbinātību un konkurētspēju, radot lielākus ieņēmumus un dodot ieguvumu visai ES ekonomikai; šajā sakarībā uzsver (Garantijas jauniešiem svarīgo lomu, lai palīdzētu tiem, kas ir jaunāki par 25 gadiem, atrast kvalitatīvu darbu vai iegūt izglītību, prasmes un pieredzi, kas vajadzīgas, lai atrastu darbu; uzsver, ka visi resursi, kas vajadzīgi, lai īstenotu Garantiju jauniešiem un citiem pasākumiem saskaņā ar JNI jānodrošina iespējami drīz; uzskata, ka būtu jāizmanto skaidri un viegli saprotami ietekmes indikatori, ar kuriem varētu pareizi novērtēt ES fondu ieguldījumu izaugsmei un nodarbinātībai;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

40. uzsver, ka ir jāturpina centieni, lai atrastu citas iespējas uzlabot sniegumu attiecībā uz jaunatnes nodarbinātību, jo, lai gan ir pieņemta ESF regula un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva, labu rezultātu nav; norāda, ka ES ir politiski atbildīga par tūlītēja atbalsta nodrošināšanu jauniešu integrācijai darba tirgū;

41. uzsver, ka saistībā ar izmaiņām ražošanas modeļos un iedzīvotāju novecošanu ir ievērojami pieaugusi Eiropas Sociālā fonda un investīciju loma darba ņēmēju prasmju pielāgošanā; ir cieši pārliecināts, ka šajā saistībā ESF būtu jāizmanto papildus dalībvalstu pasākumiem; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka pieejamie resursi tiek izmantoti pēc iespējas efektīvāk un lietderīgāk, lai nodrošinātu darba ņēmēju nodarbinātību, sociālo iekļautību un dzimumu līdztiesību; vienlaikus uzsver, ka ESF finansētajās apmācības programmās jāņem vērā arī uzņēmēju un vadības līmeņa darbinieku vajadzības, lai nodrošinātu uzņēmumu — jo īpaši MVU, kas rada lielāko daļu darba iespēju ES, — ilgtspējīgu attīstību;

42. aicina dalībvalstis un Komisiju turpināt darbu pie EURES platformas uzlabošanas un darbības paplašināšanas, jo tā ir lietderīgs instruments, ar ko veicināt darba ņēmēju mobilitāti Eiropā un jo īpaši pārrobežu mobilitāti, uzlabojot darba ņēmēju zināšanas par Savienības darba tirgu, informējot viņus par darba iespējām un palīdzot kārtot formalitātes; mudina dalībvalstis attīstīt un atbalstīt EURES tīklus, jo īpaši atzīstot to, ka pārrobežu darba ņēmēji pirmie saskaras ar pielāgošanās problēmām un sarežģījumiem profesionālo kvalifikāciju atzīšanā; norāda, ka apvienojot valsts nodarbinātības dienistus, sociālos partnerus, vietējās un reģionālās iestādes, kā arī citas ieinteresētās personas no privātā sektora, šie tīkli veicinās un atbalstīs pārrobežu mobilitāti;

43. uzstāj, ka ir jāatbalsta kvalitatīvu darbvietu izveide, izmantojot jaunās tehnoloģijas; uzskata, ka Komisijai bezdarba samazināšana ir jāsaista ar digitālās programmas un programmas "Apvārsnis 2020" instrumentiem;

44. norāda, ka Savienībā joprojām mācības priekšlaicīgi pārtrauc ļoti daudz jauniešu un ka tas ietekmē jauniešu bezdarba līmeni; uzsver, ka šī problēma ir jārisina, modernizējot izglītības sistēmas un mācību programmas ar Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalstu;

45. norāda, ka bez efektīvas sadarbības starp izglītības iestādēm un darba tirgus dalībniekiem nav iespējams mazināt augsto bezdarba līmeni gados jaunu absolventu vidū ES; jo īpaši uzsver, ka, mācot darba tirgū vajadzīgās zināšanas un prasmes, jauniešu nodarbinātība ir pieaugusi un sociālās atšķirības ir mazinājušās;

46. uzsver, ka ir svarīgi darbvietu izveidē ņemt vērā dzimuma aspektu; aicina Komisiju piešķirt pietiekamu finansējumu cīņai pret sieviešu bezdarbu; uzskata, ka tehnoloģiskie sasniegumi, kas pieļauj elastīgāku darbalaiku, varētu nākt par labu sievietēm, un aicina Komisiju dot ieguldījumu šajā jomā;

47. atkārtoti uzsver nepieciešamību izveidot mazu bērnu aprūpes iestādes, lai palielinātu sieviešu iesaistīšanos darba tirgū, un tādēļ aicina Komisiju atbalstīt inovatīvus projektus šajā virzienā; norāda, ka investīcijas publiskajā infrastruktūrā, piemēram, bērnu aprūpes iestādēs, palielina sieviešu iespējas aktīvi piedalīties ekonomikā un darba tirgū;

48. aicina ES iestādes un dalībvalstis nolūkā sasniegt ar nodarbinātību un sociālo iekļaušanu saistītos mērķus ņemt vērā to sieviešu vajadzības, kas ir tikko atgriezušās no grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, motivētu darba devējus pieņemt darbā sievietes pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, sekmēt elastīgus darba nosacījumus un veicināt turpmāku izglītību (mūžizglītību), kas palīdzētu sievietēm sekmīgi atsākt profesionālo karjeru;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Politikas pārvaldība

49. uzsver, ka kohēzijas politika jāīsteno pienācīgi funkcionējošas daudzlīmeņu pārvaldības gaisotnē apvienojumā ar efektīvu atbildes reakciju uz sabiedrības un uzņēmumu vajadzībām un pārredzamu un inovatīvu publisko iepirkumu, un visi šie elementi ir būtiski svarīgi šīs politikas ietekmes paaugstināšanai; šajā sakarībā uzsver, ka, neraugoties uz ES un dalībvalstu līmenī pieņemto lēmumu svarīgo nozīmi, vietējās un reģionālās iestādes bieži vien ir galvenās administratīvi atbildīgās par publiskajām investīcijām un ka kohēzijas politika ir ārkārtīgi svarīgs instruments, kas šīm iestādēm rada iespējas ES spēlēt galveno lomu; atkārtoti uzsver nepieciešamību plaši īstenot partnerības principu, kā noteikts Kopīgo noteikumu regulā un Rīcības kodeksā attiecībā uz partnerību;

50. iesaka kohēzijas politikas resursus un pieredzi izmantot, lai būtiski atbalstītu valsts iestāžu administratīvo kapacitāti, jo īpaši vietējā un reģionālā līmenī, tostarp arī plašāk izmantojot jaunās tehnoloģijas un izveidojot vienkāršākas procedūras, lai uzlabotu to iespējas sniegt kvalitatīvus pakalpojumus sabiedrībai; aicina Komisiju noteikt administratīvās palīdzības veidus tādos svarīgos jautājumos kā mērķu noteikšana iniciatīvām, to rezultātu novērtēšana, izmantojot atbilstošus indikatorus un nosakot turpmākos pasākumus, kas nepieciešami tādas administratīvās kultūras izveidošanai, kuras pamatā ir monitoringa un novērtējuma visā ES; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt, ka tiek sniegta palīdzība vietējām un reģionālām iestādēm ar inovatīviem finanšu instrumentiem saistītajos jautājumos, kas ir būtiski resursu un investīciju palielināšanai un jautājumos, kas saistīti ar publisko iepirkumu, ko arvien vairāk izmanto kā instrumentu inovāciju un radošuma stimulēšanai;

51. pauž nožēlu, ka Sestajā kohēzijas ziņojumā nav iekļauts padziļināts novērtējums par panākumiem, kas gūti saistībā ar tehniskās palīdzības instrumentu JASPERS, kas laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam dalībvalstīm nodrošināja tehniskās zināšanas, kuras vajadzīgas kvalitatīvu un vērienīgu projektu sagatavošanai, lai saņemtu ES līdzfinansējumu; atzinīgi vērtē JASPERS platformu sadarbībai ar spēju veidošanas darbībām 2013. gadā un kompetences centru tīklu nodaļas izveidošanu 2014. gadā, kas nodrošina ekspertīzi projektu sagatavošanai 2020.–2014. g. plānošanas periodam; atzinīgi vērtē kompetences centra izveidi administratīvās spējas palielināšanas jautājumos saistībā ar ESIF, lai veicinātu visu ESIF pārvaldībā un īstenošanā iesaistīto dalībvalstu iestāžu kapacitātes paaugstināšanos;

52. atzinīgi vērtē to, ka Komisija arvien vairāk pievērš uzmanību pārvaldības nozīmei un piekrīt, ka laba pārvaldība un kvalitatīvi sabiedriskie pakalpojumi, kā arī korupcijas neesamība ir ļoti svarīgi stabilas investīciju vides izveidošanai; aicina izvirzīt vērienīgus mērķus attiecībā uz kohēzijas politikas piešķirumu krāpnieciskas izmantošanas samazināšanu, kā arī stingri piemērot krāpšanas apkarošanas pasākumus;

53. ir pārliecināts, ka Eiropas rīcības kodekss attiecībā uz partnerību gan formāli, gan pēc būtības nostiprinās reģionu līdzdalību visos plānošanas posmos, ka tas ir pilnībā jāīsteno un ka tam ir svarīga loma kohēzijas politikas ietekmju palielināšanā un konsolidācijā uz vietām; izsaka atzinību tām dalībvalstīm un reģioniem, kuriem saskaņā ar rīcības kodeksu attiecībā uz partnerību ir izdevies savus partnerus iesaistīt partnerības nolīgumu un darbības programmu sagatavošanā; tomēr izsaka nopietnas bažas par daudzajiem partnerības principa vājas piemērošanas gadījumiem un prasa Komisijai neapstiprināt programmas, kurās nav bijis pietiekams partneru iesaistīšanas līmenis; uzsver, cik svarīgi ir izplatīt labas prakses piemērus partnerības organizēšanā, kā sīki izklāstīts rīcības kodeksā; turklāt aicina Komisiju regulāri iesniegt Parlamentam ziņojumu par situācijas novērtējumu attiecībā uz partnerības principa īstenošanu;

Teritoriālais aspekts

54. ar bažām norāda, ka Sestajā kohēzijas ziņojumā nav atsauces uz teritoriālo pieeju un jo īpaši pārrobežu sadarbību, neskatoties uz to, ka tā ir būtisks līdzeklis, lai stiprinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; norāda, ka pārrobežu aspektu iekļaušanai varētu būt bagātinoša ietekme attiecībā uz, piemēram, infrastruktūru, darba tirgu un mobilitāti, vidi (tostarp kopīgas rīcības plāniem ārkārtas situācijās), ūdens izmantošanu un novadīšanu, atkritumu apsaimniekošanu, veselības aprūpi, pētniecību un attīstību, tūrismu, sabiedriskajiem pakalpojumiem un pārvaldību, jo visas šīs jomas ietver

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

būtiskus pārrobežu elementus un potenciālu; uzskata, ka 2014.–2020. g. plānošanas periodā Eiropas robežreģionu un pārrobežu reģionu izaugsme, ņemot vērā krīzi, būs labāk pārdomāta, vairāk iekļaujoša un ilgtspējīga, un tā būtiski uzlabosies;

55. uzsver, ka integrēta un teritoriāla pieeja ir īpaši svarīga, sevišķi ar vidi un enerģētiku saistītajos jautājumos;

56. atzinīgi novērtē tādu jaunu instrumentu iekļaušanu ieinteresēto pušu un ES politiku integrētai koordinācijai un pievēršanos investīcijām reālām vajadzībām uz vietām, kā piemēram, integrētu teritoriālo investīciju un sabiedrības virzītas vietējās attīstības instrumentu izmantošanai, lai panāktu līdzsvarotu teritoriālo attīstību; norāda uz to, ka ir svarīgi pieņemt instrumentus tādu politiku teritoriālās ietekmes novērtēšanai, kuru galvenais mērķis ir ņemt vērā ES politiku teritoriālo ietekmi uz vietējām un reģionālām iestādēm un pievērst lielāku uzmanību šai ietekmei likumdošanas procesā, ņemot vērā pastāvošās grūtības īstenot integrētu teritoriālo pieeju, kā arī atlikušās regulējuma atšķirības starp ES fondiem un ļoti atšķirīgās pilnvaras vietējām un reģionālajām pašvaldībām starp dalībvalstīm un vadošajām iestādēm; aicina izstrādāt visaptverošu integrētu ES investīciju stratēģiju un nostiprināt ES Teritoriālās attīstības programmu 2020, ko pieņēma Ungārijas prezidentūras laikā 2011. gadā un kuru paredzēts novērtēt 2015. gada prezidentūrām, un kurā iekļauta ES pilsētvides attīstības programma; uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš mazu un vidēja lieluma pilsētu lomas nostiprināšanai;

57. ar bažām konstatē, ka programmā nav norādīts, kādā veidā ir ņemti vērā ES Teritoriālās attīstības programmas 2020 principi un prioritātes, īstenojot 2007.–2013. g. kohēzijas politikas programmas; aicina īstenot atbilstīgus novērtēšanas mehānismus, kas jāizmanto 2014.–2020. g. laikposmā, lai varētu novērtēt kohēzijas politikas teritoriālo dimensiju;

58. tomēr izsaka atzīnību, ka ziņojumā iekļauti pilsētvides jautājumi, ņemot vērā pilsētu lomu globālajā ekonomikā un to iespējamo ietekmi uz ilgtspēju; norāda uz Eiropas reģionu un pilsētu apņēmību veikt pāreju uz zaļāku izaugsmi, kas atspoguļojas pilsētu mēru paktā; uzskata, ka pienācīgi jārisina problēmas, kas saistītas ar lielajām attīstības atšķirībām starp lauku un pilsētu teritorijām, kā arī to lielpilsētu reģionu problēmas, kas izrāda pretestību, paliekot neaizsargāti;

59. pauž nožēlu, ka Sestajā kohēzijas ziņojumā nav atsauču uz decentralizētu teritoriālo attīstību, kas ir svarīgs elements, lai panāktu teritoriālo kohēziju un teritoriālo konkurētspēju saskaņā ar ES Teritoriālās attīstības programmu 2020 un ESPON 2013. g. ziņojumu par atvērta un policentriskas Eiropas veidošanu; uzsver, ka liela nozīme ir mazām un vidēja lieluma pilsētām un to, cik svarīgi ir paplašināt pilsētu un to apkārtni teritoriju funkcionālo saistību, lai sasniegtu līdzsvarotu teritoriālo attīstību;

60. aicina stingrāk ievērot LESD 174. panta noteikumus par teritoriālo kohēziju, jo īpaši lauku apvidos, pievēršot pienācīgu uzmanību kohēzijas politikas svarīgajai saistībai ar lauku attīstību, jo īpaši teritorijās, kuras skārusi rūpniecības restrukturizācija, un tādās teritorijās, kas cieš no pastāvīgi nelabvēlīgiem dabas apstākļiem un demogrāfiskas atpalicības, piemēram, attālos ziemeļu reģionos, kuros ir mazs iedzīvotāju blīvums un salās, pārrobežu un kalnu reģionos; iesaka ņemt vērā arī citas demogrāfiskās problēmas, kurām ir liela ietekme uz reģioniem, piemēram, depopulāciju, iedzīvotāju novecošanu un ļoti zemu apdzīvotību; prasa Komisijai, īstenojot kohēzijas politiku, pievērst īpašu uzmanību ģeogrāfiski un demogrāfiski sarežģītākajiem apvidiem;

61. uzskata, ka Sestajā kohēzijas ziņojumā nav pievērsta pietiekama uzmanība Eiropas teritoriālajai sadarbībai, ņemot vērā, ka tā ir bijusi kohēzijas politikas pilnīgi izstrādāts mērķis 2007.–2013. g. plānošanas periodam; atgādina par Eiropas teritoriālās sadarbības grupas potenciālu ne tikai kā par pārrobežu pārvaldības instrumentu, bet arī kā par līdzekli, kas dod ieguldījumu vispusīgi integrētā teritoriālajā attīstībā;

62. aicina izveidot ciešāku koordināciju starp kohēzijas politiku un ES kaimiņattiecību politiku, kā arī labāk novērtēt projektu rezultātus un tos plašāk izplatīt;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Kohēzijas politika ilgtermiņa perspektīvā

63. atgādina, ka, ņemot vērā visu iepriekš minēto, debatēm par ES kohēzijas politiku ir jāpiešķir jauna dinamika; konstatē, ka 2019. gada Parlamenta vēlēšanas būs izšķirīgas, jo tad no jauna ievēlētajam Parlamentam un jaunajai Komisijai būs jāpabeidz stratēģija "Eiropa 2020" un jaunais daudzgadu finanšu plāns, kā arī jānodrošina kohēzijas politikas nākotne pēc 2020. gada ar pienācīgu budžetu un jāsaņem jauni kohēzijas politikas tiesību akti; norāda, ka apspriežot kohēzijas politiku, jāņem vērā nopietni termiņu ierobežojumi un kavēšanās, kas bija vērojama patlaban esošā plānošanas perioda sākumā;

64. uzsver administratīvo spēju būtisko nozīmi; aicina visu pārvaldības līmeņu politikas veidotājus kohēzijas politiku īstenošanai plaši izmantot mērķētu tehnisko palīdzību un jo īpaši apvienojumā ar ESIF paplašināt finanšu instrumentu izmantošanu;

65. uzskata, ka kohēzijas politikas pasākumiem ir būtiska nozīme iekšējo konkurētspējas atšķirību un strukturālās nelīdzsvarotības mazināšanā tajos reģionos, kur tas visvairāk nepieciešams; aicina Komisiju apsvērt iespēju piešķirt priekšfinansējumu, lai veicinātu to, ka attiecīgās dalībvalstis 2014.–2020. g. perioda laikā pilnībā izmanto saņemto finansējumu, vienlaikus nodrošinot budžeta pārskatbaidības principa ievērošanu;

66. aicina dalībvalstis regulāri valstu parlamentos rīkot augsta līmeņa politiskas debates par ESIF efektivitāti, lietderību un savlaicīgu īstenošanu un par kohēzijas politikas devumu makroekonomikas mērķu sasniegšanā;

67. aicina regulāri rīkot Padomes sanāksmes, kurās piedalās par kohēzijas politiku atbildīgie ministri, lai pievērstos nepieciešamībai sekot pastāvīgi mainīgajām ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas problēmām ES un rastu to risinājumus;

o

o o

68. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0309

Eiropas gada aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei (2012. gads) novērtējums**Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par ziņojumu par Eiropas gada aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei (2012. gads) īstenošanu, rezultātiem un vispārējo novērtējumu (2014/2255(INI))**

(2017/C 316/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 14. septembra Lēmumu Nr. 940/2011/ES par Eiropas gadu aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽²⁾;
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, it īpaši tās 25. pantu par vecāka gadagājuma cilvēku tiesībām,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 9.–10. marta galīgo ziņojumu par Eiropas samitu par inovācijām aktīvu un veselīgu vecumdieniem nodrošināšanā,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 23. februāra informatīvo dokumentu “Senioru ekonomikas attīstīšana Eiropā”,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 15. septembra ziņojumu par Eiropas gada aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei (2012. gads) īstenošanu, rezultātiem un vispārējo novērtējumu (COM(2014)0562),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu “2015. gada pārskats par novecošanu. Ekonomiskās un budžeta prognozes 28 valstu ES (2013-2060)” (*European Economy* 3|2015),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 17. janvāra ziņojumu “Kopīgs ziņojums par Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (“Rasu vienlīdzības direktīvas”), un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (“Nodarbinātības vienlīdzības direktīvas”), piemērošanu” (COM(2014)0002),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
- ņemot vērā Komisijas politikas ceļvedi sociālo ieguldījumu tiesību aktu kopuma īstenošanai 2014. gadā,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 16. februāra balto grāmatu “Atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programma” (COM(2012)0055),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. februāra paziņojumu “Kā tālāk virzīt Eiropas Inovācijas partnerības aktīvām un veselīgām vecumdienām Stratēģisko īstenošanas plānu” (COM(2012)0083),

⁽¹⁾ OV L 246, 23.9.2011., 5. lpp.⁽²⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā Padomes 2012. gada 7. decembra deklarāciju par Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gadu (2012. gads) — turpmākā virzība,
 - ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas un Komisijas kopīgi sagatavoto 2014. gada 10. oktobra ziņojumu “Atbilstoša sociālā aizsardzība ilgtermiņa aprūpes vajadzībām novecojošā sabiedrībā”,
 - ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda (*Eurofound*) 2014. gada 31. oktobra ziņojumu par veselības aprūpes pieejamību krīzes laikos,
 - ņemot vērā darbu, ko patlaban veic ANO Darba grupa novecošanas jomā, sagatavojot Konvenciju par vecāka gadagājuma cilvēku tiesību aizsardzību,
 - ņemot vērā *Eurofound* konstatējumus “Darba priekšrocības pēc 50” (2014),
 - ņemot vērā *Eurofound* konstatējumus “Ilgtspējīgs darbs. Ceļā uz labāku un ilgāku darba dzīvi” (2014. gada decembris),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2015. gada marta padziļināto analīzi “Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gads (2012. gads)”,
 - ņemot vērā *Ecorys* 2014. gada 15. aprīļa galīgo ziņojumu “Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gada novērtējums”,
 - ņemot vērā Eiropas gada (2012. gads) ieinteresēto personu koalīcijas 2012. gada 10. decembra ceļvedi rīcībai saistībā ar Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gadu (EG2012),
 - ņemot vērā Eurobarometra 2012. gada janvāra īpašo apsekojumu Nr. 378 “Aktīvas vecumdienas”,
 - ņemot vērā 2013. gada 4. jūlija rezolūciju par krīzes ietekmi uz aprūpes pieejamību mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupām ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2013. gada 21. maija rezolūciju par atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programmu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par demogrāfiskām problēmām un paaudžu solidaritāti ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A8-0241/2015),
- A. tā kā 2012. gada — Eiropas aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gada (EG2012) mērķis bija veicināt izpratni par to, cik nozīmīgas ir aktīvas vecumdienas, stimulēt informācijas apmaiņu, popularizēt politikas virzienus aktīvu vecumdienu veicināšanai un izveidot satvaru konkrētai rīcībai Savienības un dalībvalstu, kā arī visu publiskā un privāta sektora ieinteresēto personu līmenī;
- B. tā kā tiek prognozēts, ka 2050. gadā ES iedzīvotāju vidējais vecums būs lielāks par 50 gadiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0328.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0204.

⁽³⁾ OV C 74 E, 13.3.2012., 19. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- C. tā kā ES piedzīvo nepieredzētas demogrāfiskas, sociālas un strukturālas pārmaiņas, kuru dēļ ir jārikojas nekavējoties; tā kā sabiedrības vispārējā novecošana ir saistīta ar vecāka gadagājuma cilvēku un viņu ģimeņu pieaugošām vajadzībām sociālās labklājības, veselības un aprūpes jomā, un ES sabiedrisko pakalpojumu ilgtermiņa kvalitāte un ilgtspējība lielā mērā būs atkarīga no rīcības turpmākajos pāris gados;
- D. tā kā vidējā paredzamā mūža ilguma pieaugums ir jāsaprot kā civilizācijas ieguvums un sociālā progresa faktors;
- E. tā kā 2006. gadā tika izveidots Demogrāfisko pārmaiņu reģionu tīkls, kurā iesaistīti 40 Eiropas reģioni, un tā kā šā tīkla mērķis ir veicināt izpratni par to, cik svarīgi ES un tās ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai ir izaicinājumi, kas saistīti ar sabiedrības novecošanos un iedzīvotāju skaita samazināšanos;
- F. tā kā vidējais bērnu skaits uz vienu sievieti ES ir mazāks nekā nepieciešams, lai nodrošinātu paaudžu atjaunošanos, un ekonomikas krīze ir faktors, kas samazinājis dzimstību, un līdz 2015. gadam paredzamais mūža ilgums var pieaugt vēl par pieciem gadiem;
- G. tā kā aktīvu vecumdienu nodrošināšana ir viens no svarīgākajiem izaicinājumiem 21. gadsimtā;
- H. tā kā līdztekus novecošanai aizvien pieaug to Eiropas reģionu skaits, kuros demogrāfiskā lejuplīde notiek tāpēc, ka samazinās dzimstība apvienojumā ar iedzīvotāju skaita samazināšanos un augstiem novecošanas un aprūpes vajadzību rādītājiem, un arī strādājošo skaita samazināšanos; tā kā visi šie faktori ir īpaši izteikti attiecīgo reģionu lauku teritorijās, jo ir ļoti izplatīta iedzīvotāju aizplūšana no laukiem uz lielām vai vidēji lielām pilsētām;
- I. tā kā aktīvas vecumdienas un paaudžu solidaritāte ir izšķiroši svarīgi faktori, lai sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus un nodrošinātu, ka Eiropa ir konkurētspējīga, pārtikusi un iekļaujoša;
- J. tā kā aktīvu vecumdienu politikas virzienu panākumi ir cieši saistīti ar vairāku diskriminācijas novēršanas, sociālās aizsardzības, sociālās iekļautības un sabiedrības veselības politikas virzienu efektivitāti, kas izstrādāti ņemot vērā Eiropas iedzīvotāju dzīves cikla dažādus posmus;
- K. tā kā saskaņā ar Pasaules Veselības organizāciju (PVO) vārds “aktīvas” nozīmē turpināt līdzdalību sociālajā, ekonomiskajā, kultūras, garīgajā un pilsoniskajā jomā, nevis tikai spēju būt fiziski aktīvam vai turpināt darbu, un tā kā tādējādi vecāka gadagājuma cilvēki, kas pensionējas, un cilvēki, kas pensionējas invaliditātes vai slimības dēļ, var turpināt sniegt aktīvu atbalstu savām ģimenēm, līdzbiedriem, kopienām un tautām;
- L. tā kā ir nepieciešama holistiska pieeja, kurā ņemti vērā dažādi aspekti, kas palīdz nodrošināt ilgtspējīgu darbu ikviena cilvēka visā dzīves gājumā un sabiedrībā kopumā;
- M. tā kā dažādu grupu darbinieki strādā atšķirīgos darba apstākļos, kas noved pie nevienlīdzības arodveselības jomā;
- N. tā kā aktīvu vecumdienu politika un sociālās aizsardzības politika vecumdienu, atbalsta infrastruktūra un budžeta resursi starp dalībvalstīm, kā arī reģionālām un vietējām iestādēm ir ārkārtīgi atšķirīgi;
- O. tā kā aktīvas un veselīgas vecumdienas rada jaunas sociālās vajadzības, kurām nepieciešamas investīcijas dažādos sabiedriskos pakalpojumos — gan tagadējos, gan jaunos, kas vēl tikai jāizstrādā, un, protams, arī investīcijas vecāka gadagājuma cilvēku veselības un aprūpes pakalpojumos, un tā kā tās paver jaunas iespējas saistībā ar brīvā laika un atpūtas izbaudīšanu un paildzināšanu;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- P. tā kā finanšu un ekonomikas krīzes ietekmē vecākā gadagājuma cilvēku nabadzības līmenis pieauga, un tā kā nabadzība vai nabadzības draudi un sociālā atstumtība ne tikai apdraud veselību, bet arī traucē jebkādam iespējam dzīvot aktīvas vecumdienas;
- Q. tā kā visā ES ir aptuveni 125 000 arodpensiju fondi, kuru aktīvu vērtība ir 2,5 triljoni euro, kas nāk no 75 miljoniem Eiropas iedzīvotāju — 20 % no visiem ES darbspējīgiem iedzīvotājiem;
- R. tā kā viens no humānas sabiedrības pamatprincipiem ir paaudžu solidaritātes princips; tā kā vidējam paredzamajam mūža ilgumam aizvien pieaugot, paaudžu attiecības kļūst aizvien svarīgākas; tā kā, lai sasniegtu to mērķus, ekonomikai un sabiedrībai ir nepieciešama visu paaudžu dzīves pieredze, saistību uzņemšanās un idejas;
- S. tā kā aktīva līdzdalība mūžizglītības un sporta programmās būtiskā mērā palīdz radīt aktīvu vecumdienu kultūru, dodot iespēju iedzīvotājiem ne tikai pielāgot savas prasmes mainīgajām prasībām darba tirgū, bet arī saglabāt veselību, būt aktīviem un līdzdalīgiem sabiedrības locekļiem daudz plašākā izpratnē;
- T. tā kā vecāka gadagājuma sieviešu īpatsvars ES sabiedrībā ir 20 % un tas turpinās pieaugt, ņemot vērā pašreizējās demogrāfiskās tendences; tā kā lielākajā daļā ES dalībvalstu vecāka gadagājuma sievietēm ir augstāks nabadzības risks nekā vecāka gadagājuma vīriešiem — vidēji 21 % sievietēm un 16 % vīriešiem; tā kā ES pensijas starp dzimumiem atšķiras par 39 %;
- U. tā kā pieejamas tehnoloģijas var veicināt un atvieglot pieeju darba tirgum, patstāvīgu dzīvi un līdzdalību visos sabiedrības aspektos; tā kā patlaban vairāk nekā 69 % cilvēku, kas vecāki par 55 gadiem, nav digitālo pamatiemaņu; tā kā tehnoloģiju pieejamības trūkuma dēļ, kā arī IST tehnoloģiju straujās evolūcijas dēļ, kā arī tādēļ, ka trūkst digitālo prasmju — daudzus vecāka gadagājuma cilvēkus un cilvēkus ar invaliditāti apdraud atstumtība no tām iespējām, ko nākotnē piedāvās digitālais vienotais tirgus,
1. atzīst, ka EG 2012 bija nozīmīgs politisks stimuls, kas palīdzēja sākt debates par Eiropas uzdevumiem aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes jomā;
 2. uzskata, ka tainsnīgums paaudžu starpā nozīmē labumu un slogu vienlīdzīgu sadalījumu starp tām; uzskata, ka patiesas paaudžu sadarbības pamatā ir solidaritāte, abpusēja cieņa, atbildība un vēlme rūpēties vienam par otru;
 3. atzīmē, ka EG 2012 īpašie mērķi tika sasniegti daļēji, un labākie rezultāti bija iniciatīvām un pasākumiem izpratnes veicināšanas jomā;
 4. uzsver un atzinīgi vērtē to, ka ar EG 2012 pasākumiem un iniciatīvām, kļuva skaidrs, ka vecāka gadagājuma cilvēki nav slogs ekonomikai un sabiedrībai, bet gan viņu pieredzes, sasniegumu un zināšanu dēļ šie cilvēki ir liela vērtība;
 5. norāda, ka ar EG 2012 tika sasniegts iecerētais mērķis — mobilizēt iesaistītos dalībniekus aktīvu vecumdienu un paaudžu integrētas solidaritātes jomā; tomēr pauž nožēlu, ka mērķis veidot jaunus sadarbības tīklus resursu, projektu un ideju apmaiņai starp publisko un privāto sektoru un pilsonisko sabiedrību, reti kad tika sasniegts; nožēlo arī to, ka sociālo partneru iesaistes līmeņi bija atšķirīgi, un nekādā būtiskā mērā netika nodibināta sadarbība ar privātiem uzņēmumiem; uzsver, kā jāuzlabo spēju veidošana, lai veicinātu senioru aktīvu līdzdalību sabiedrībā;
 6. atzinīgi vērtē to, ka EG 2012 palīdzēja izkristalizēt valstu programmas aktīvu vecumdienu jomā, stimulēja labākās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm, palielināja to iniciatīvu skaitu, kas veicina aktīvas vecumdienas, un nostiprināja ieinteresēto personu zināšanas un prasmes;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

7. uzsver, ka nepieciešama uzticama statistika par vecāka gadagājuma cilvēku situāciju un demogrāfiskajām pārmaiņām, lai izstrādātu mērķorientētākas un efektīvākas aktīvu vecumdienu stratēģijas; aicina Komisiju nodrošināt visaptverošu kvalitatīvu datu vākšanu par vecāka gadagājuma cilvēku stāvokli sabiedrībā, viņu veselību, tiesībām un dzīves līmeni;

8. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai EG 2012 iesāktās iniciatīvas tiktu turpinātas un pārvērstas stingrā politiskā apņēmībā, kam sekotu konkrēta rīcība, nodrošinot visu paaudžu sociālo iekļaušanu, aktīvu līdzdalību un labklājību, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus; atgādina, ka ES tiesību akti sabiedrības novecošanas politikas jomā ir efektīvi jāīsteno, lai apkarotu un novērstu diskrimināciju visās dzīves jomās — gan attiecībā uz jauniem, gan vecāka gadagājuma cilvēkiem;

9. uzsver, ka ir jānostiprina trīspusējā koordinācija, proti, starp lēmumu pieņēmējiem (tostarp ES, valsts, reģionālā un vietējā līmenī), pilsonisko sabiedrību un privāto sektoru, tostarp starp nozarēm, kas nodrošina inovatīvas preces un pakalpojumus patstāvīgas dzīves veicināšanai;

10. aicina Komisiju veikt pētījumu par demogrāfisko lejupslīdi, kas skar aizvien lielāku skaitu reģionu ES dalībvalstīs, un sagatavot ziņojumu par šo problēmu un pasākumiem, kas būtu jāveic Eiropas, dalībvalstu un visu skarto reģionu līmenī, lai novērstu šo demogrāfisko lejupslīdi;

11. uzsver, ka reģioni, kuri dabas vai demogrāfisko apstākļu dēļ ir nelabvēlīgākā situācijā, kā, piemēram, mazapdzīvoti reģioni, salas un kalnu apgabali, īpaši smagi cieš no problēmām, kas saistītas ar novecošanos, un tiem ir mazāk resursu un infrastruktūras, lai veicinātu aktīvas vecumdienas; prasa izvērtēt, vai noderīgi būtu stimulēšanas plāni, lai risinātu novecošanas problēmu, ko vispārīgi saasina paralēlais iedzīvotāju skaita samazināšanās process daudzos attiecīgajos reģionos, un kas var apdraudēt šo teritoriju apdzīvotības saglabāšanos;

12. pauž nožēlu, ka EG 2012 samērā vēlās apstiprināšanas dēļ tika kavēta līgumu slēgšana un īstenošana, kā rezultātā daži pasākumi, piemēram, Senioru brīvprātīgā darba diena (*Seniorforce Day*), nevarēja pilnībā realizēt savu potenciālu; atzīmē, ka EG 2012 tika piešķirts mazāks budžets salīdzinājumā ar iepriekšējiem EG, un līdz ar to bija mazāk līdzekļu, lai īstenotu EG 2012 mērķus;

13. atgādina, ka aktīvas vecumdienas cita starpā ir veselības un līdzdalības sabiedrībā iespēju optimizēšanas process, lai nodrošinātu, ka cilvēki, novecojot varētu saglabāt labu dzīves līmeni un dzīves kvalitāti; uzskata, ka politikas virzieniem aktīvu vecumdienu jomā būtu jāveicina cilvēku fiziskās, sociālās un garīgās labklājības potenciāla realizēšana visā dzīves gaitā, lai nodrošinātu labāku sociālo iekļaušanu un lielāku līdzdalību sabiedrībā; uzsver, ka aktīvas vecumdienas nozīmē arī labāku piekļuvi veselības, ilgtermiņa aprūpes un sociālajiem pakalpojumiem, kas krīzes laikā izjuta milzīgu spiedienu, un mūžizglītībai, līdzdalībai sabiedriskajā un kultūras dzīvē, kā arī tās nozīmē tagadējās sociālās infrastruktūras, piemēram, pansionātu un dienas centru nostiprināšanu, diskriminācijas vecuma dēļ un ar to saistīto stereotipu izskaušanu, cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību, kā arī labākas izpratnes veicināšanu par aktīvu un veselīgu vecumdienu vērtību;

14. iesaka visām dalībvalstīm, izmantojot to sociālā nodrošinājuma sistēmas, veicināt un nostiprināt kvalitatīvu publisko infrastruktūru vecāka gadagājuma cilvēkiem (pansionāti, dienas centri un atbalsts mājās), kurā šie cilvēki tiktu uzskatīti par aktīviem līdzdalībniekiem nevis pasīviem saņēmējiem ar viņiem saistītajās iniciatīvās;

15. uzskata, ka ir jāizstrādā Eiropas stratēģija demences jomā, kurā jāparedz arī pasākumi pacientu ģimeņu atbalstam, informācijas kampaņas, izpratnes veicināšana un labākās prakses apmaiņa starp dalībvalstīm;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

16. aicina Komisiju izpētīt satraucošo bezdarba problēmu vecuma grupā pēc 50 gadiem un aizvien pieaugošo ilgtermiņa bezdarba līmeni, un sadarbībā ar dalībvalstīm, reģionālām un vietējām iestādēm, kā arī sociālajiem partneriem, pētīt nenodarbinātu vecāka gadagājuma cilvēku apstākļus un personīgās situācijas, un izstrādāt efektīvus instrumentus šādu neaizsargātai kategorijai piederošu darbinieku noturēšanai darba tirgū, piedāvājot mūžizglītības un iemaņu atjaunināšanas iespējas, apmācību darba vietā un pieejamas apmācības programmas par pieņemamu cenu, un veicinot starppaaudžu apmācību un zināšanu nodošanu darba vietā;

17. uzsver, ka šajā sakarā pirmkārt būtu jāapsver tādas programmas kā "paaudžu mentorings", kurās tiek veicinātas apmaiņas starp vecākiem ekspertiem un jaunāko paaudzi darbā un apmācībā; norāda, ka darba procesā jāatbalsta jauktu vecumu komandas un izcili projekti ir jāapbalvo; uzskata, ka dalībvalstīs varētu ieviest stimulus uzņēmumiem, lai tie pieņemtu darbā vecāka gadagājuma darbiniekus un ka principā profesionālajā apmācībā un tālākizglītībā pret vecākiem darba ņēmējiem nedrīkst izturēties sliktāk nekā pret jaunākiem darba ņēmējiem; jo īpaši uzsver, ka ir svarīgi pielāgot darbvietas vecāku darba ņēmēju vajadzībām un nodrošināt vairāk iespējas vecāka gadagājuma cilvēkiem strādāt nepilnu slodzi atbilstīgi viņu vēlmēm, kā arī atbalstīt ilgāku nodarbinātību tiem, kas grib un var strādāt ilgāk; uzskata, ka būtu jāizveido īpaši pensiju plāni vecākiem ilgtermiņa bezdarbniekiem, panākot līdzsvaru starp šiem cilvēkiem nepieciešamo sociālo stabilitāti un sociālās drošības sistēmas vajadzībām;

18. uzskata par nožēlojamu, ka vecāka gadagājuma cilvēki joprojām bieži saskaras ar diskrimināciju vecuma dēļ, stereotipiem un šķēršļiem; tāpēc aicina dalībvalstis nekavējoties pienācīgi īstenot Padomes Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju; atzīmē, ka priekšlikumu horizontālajai vienlīdzīgas attieksmes direktīvai⁽¹⁾ Padome ir bloķējusi kopš 2008. gada, un aicina dalībvalstis nekavējoties rast risinājumus šai problēmai;

19. tomēr pilnībā noraida uzskatu, ka aktīvu vecumdienu politika nozīmē vienīgi vecāka gadagājuma darbinieku nodarbināmības saglabāšanu, un mudina dalībvalstis pirms pensionēšanās vecuma palielināšanas veikt visus nepieciešamos novērtējumus un censties pāriet uz dzīves cikla pieeju un attiecīgos gadījumos reformēt pensiju sistēmu, vienlaikus darot visu iespējamo, lai stabilizētu pensionēšanās noteikumus, ņemot vērā reālos bezdarba rādītājus iedzīvotājiem, kas vecāki par 50 gadiem; uzskata, ka saistot pensionēšanās vecumu vienīgi ar paredzamo dzīves ilgumu, netiek ņemta vērā darba tirgus tendenču nozīmība un tāpēc tas nevar būt vienīgais instruments, ko izmanto, lai risinātu novecojošas sabiedrības problēmas; uzskata, ka tā vietā dalībvalstīm, izmantojot nodarbinātības aizsardzības tiesību aktus un algu veidošanas sistēmas, būtu jāatbalsta vecāka gadagājuma darbinieku pieņemšana darbā, jo īpaši pirms likumā noteiktā pensionēšanās vecuma, jo bezdarbs vēl vairāk pasliktinātu viņu ienākumus pēc pensionēšanās, un uzskata, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina ilgtspējīgas sociālās aizsardzības sistēmas;

20. aicina dalībvalstis nodrošināt valsts pensiju sistēmu ilgtspējību un garantēt individuālas un pienācīgas tiesības uz pensiju visiem un tiesības uz cilvēka cienīgu dzīvi vecumdienās, tostarp tiem, kuri pamatotu iemeslu dēļ pārtraukuši karjeru (galvenokārt sievietēm); uzsver, ka ir svarīgi veikt pienācīgu pārraudzību un neatkarīgas revīzijas arodpensiju fondiem, lai pensijas būtu drošas un ilgtspējīgas;

21. uzsver, ka vecākiem cilvēkiem ir jādod iespēja uzņemties svarīgu lomu, lai palīdzētu savām ģimenēm, un vērs uzmanību uz vērtīgo brīvprātīgo darbu, ko veic vecāki cilvēki;

22. uzsver, cik svarīgas Eiropas novecojošajām sabiedrībām ir pieejamas tehnoloģijas, un aicina Komisiju izstrādāt iekļaujošu digitālā vienotā tirgus stratēģiju, nodrošinot, ka pieejamība ir integrēta visā stratēģijā un saistīta ar "senioru ekonomikas" veicināšanu Eiropā;

⁽¹⁾ Priekšlikums Padomes Direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426).

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

23. atzinīgi vērtē to, ka aktīvas un veselīgas vecumdienas ir viena no Eiropas Sociālā fonda investīciju prioritātēm 2014.–2020. gada plānošanas periodam, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 1304/2013; aicina dalībvalstis efektīvi izmantot piešķirtos līdzekļus; atgādina, ka finansējums projektiem aktīvu vecumdienu jomā ir pieejams arī no tādām programmām kā, piemēram, Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESIF), “Apvārsnis 2020”, Nodarbinātības un sociālās inovācijas (*EaSI*) un Veselības programma; prasa nodrošināt labāku koordināciju starp ES pieejamajām programmām un dažādiem instrumentiem aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes veicināšanai, un saskaņā ar pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” prioritātēm prasa izveidot Eiropas pētniecības prioritāti “lietišķās veselības un aktīvu vecumdienu zinātnes”;

24. aicina dalībvalstis izmantot pieejamo Eiropas Sociālā fonda (ESF), ESIF un *EaSI* finansējumu, lai finansiāli palīdzētu vecāka gadagājuma cilvēku pašpalīdzības organizācijām, kas kopīgi izmanto viņu enerģiju, zināšanas, pieredzi un gudrību un sniedz atbalstu cilvēkiem, kas nonākuši grūtībās, tādējādi veicinot aktīvas un veselīgas vecumdienas un palīdzot ilgāk dzīvot neatkarīgi;

25. atgādina par Komisijas 2010. gada budžeta pārskatu, kurā kā vienu no pamatprincipiem identificēja “ES pievienoto vērtību”; uzstāj, ka šim principam ir jābūt visu izdevumu pamatā un ka ES finansējumu un jo īpaši ESF finansējumu nevajadzētu izmantot, lai subsidētu dalībvalstu pieejas, bet lai sniegtu papildu atbalstu dalībvalstu aktīvu vecumdienu programmām;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt aktīvām vecumdienu paredzēto piešķirumu efektīvāku mērķorientāciju un uzlabot līdzekļu apguvi; turklāt mudina Komisiju izpētīt realizējamību un pievienoto vērtību jaunam Eiropas finanšu instrumentam, ar kuru risināt no darba tirgus izstumtu pusmūža darbinieku reintegrācijas problēmu;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis apkopot pilnīgus un uzticamus datus, lai varētu novērtēt, cik efektīvi bijuši vecākiem darba ņēmējiem paredzētie ESF izdevumi;

28. aicina Komisiju novērtēt iespējamību un pievienoto vērtību, ko sniegtu jauns ES finanšu instruments, kas nodrošinātu minimālos ienākumus visiem ES iedzīvotājiem, kuri dzīvo zem nabadzības sliekšņa;

29. iesaka dalībvalstīm izstrādāt un īstenot publiskās politikas virzienus un programmas, kas uzlabotu ne tikai fizisko veselību, bet veicinātu arī garīgo veselību un sociālās saiknes;

30. uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi atbalstīt to, ka vecāka gadagājuma cilvēki dzīvo patstāvīgi, cik ilgi vien iespējams, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 25. pantā, izstrādājot un uzturot uz cilvēku vajadzībām un pieprasījumu pamatotus publiskus atbalsta, palīdzības un aprūpes pakalpojumus un uzlabojot saiknes starp šiem pakalpojumiem; tāpēc aicina dalībvalstis nodrošināt pieņemamas cenas, pieejamu un nediskriminējošu veselības aprūpi un savā veselības aprūpes politikā prioritāti piešķirt profilaksei; aicina Komisiju īstenot sociālo investīciju paketi un saglabāt veselīgas vecumdienas un ilgtermiņa aprūpes kvalitāti nozīmīgā vietā politiskajā darba kārtībā, un analizēt, cik cenu ziņā pieejama vecāka gadagājuma cilvēkiem ir veselības aprūpe, vākt datus par gaidīšanas laiku veselības aprūpes sistēmās visā ES, kā arī ierosināt vadlīnijas attiecībā uz maksimāli pieļaujamo gaidīšanas laiku; uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi veicināt personīgo un individuālo atbildību par savu veselību, būtiski uzlabojot informāciju par veselības aprūpi un organizējot valsts motivācijas kampaņas, kā arī stimulējot sadarbību attiecībā uz zināšanām par veselību, lai dotu iespēju vecākiem cilvēkiem rūpēties par savu veselību; atgādina, ka mums jāpievērš lielāka uzmanība inovatīviem tehnoloģiskiem risinājumiem un instrumentiem; visbeidzot atzīst to, cik svarīga ir efektīva informācijas izplatīšana par vietējiem pakalpojumiem un pabalstiem šā mērķa sasniegšanai;

31. aicina Komisiju sekot līdzi secinājumiem, kas iekļauti kopīgajā ziņojumā par atbilstošu sociālo aizsardzību ilgtermiņa aprūpes vajadzībām novecojošā sabiedrībā, un nekavējoties iesniegt konkrētus priekšlikumus;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

32. uzskata, ka prioritāte būtu jāpieskir vecāku cilvēku integrēšanai savās ģimenēs; ierosina Komisijai izpētīt iespējas, ko piedāvā ģimenes uzņēmumi un attiecīgs darbs vecāku cilvēku aprūpes jomā;

33. norāda, ka efektīvāks sabiedriskais transports ir viena no galvenajām prioritātēm attiecībā uz vecākiem cilvēkiem, lai izveidotu vecumdraudzīgu vidi⁽¹⁾, atbalstot neatkarīgu dzīvi un piekļuvi pamatpakalpojumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot transporta sistēmu pieejamību un savietojamību;

34. atzinīgi vērtē Komisijas informatīvo dokumentu "Senioru ekonomikas attīstīšana Eiropā" un atgādina par to, ka vēl vairāk jāattīsta tā sauktā senioru ekonomika, kas atbilstu novecojošas sabiedrības vēlmēm un vajadzībām, pamatojoties uz ekonomiskajām iespējām, ko nodrošina patērētāju izdevumi saistībā ar sabiedrības novecošanu un īpaši produkti, pakalpojumi, inovatīvi risinājumi un vajadzības, kas veicinātu jaunu darbvietu rašanos un izaugsmi, ņemot vērā visneizsargātāko sociālekonomisko grupu vajadzības;

35. atzīmē, ka vienpusīga darbaspēka atjaunināšana neizraisa vairāk inovāciju, bet ir pieredzes, zināšanu un prasmju izšķērdēšana;

36. uzskata, ka vecāka gadagājuma cilvēkiem jābūt pilnvērtīgai sabiedrības daļai un jāatbalsta viņu līdzdalība ikdienas un sabiedriskajā dzīvē; turklāt uzskata, ka jāveicina aktīvs dialogs un pieredzes apmaiņa starp jaunāka un vecāka gadagājuma cilvēkiem; šajā kontekstā norāda, ka nozīmīga loma ir starppaaudžu projektiem; turklāt atbalsta vecu cilvēku tiesības uz cilvēka cienīgu un neatkarīgu dzīvesveidu, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 25. pantā; uzskata arī, ka visos ES līmeņos būtu jānodrošina jaunākās un vecākās paaudzes pārstāvju aktīva politiskā līdzdalība visur, kur paaudzes intereses var tikt būtiski ietekmētas;

37. pievērš uzmanību arī vērtīgajai sociālajai lomai, kas ir vecākiem cilvēkiem, daloties ar vērtībām un pieredzi un sniedzot norādes par to, kā rīkoties kopienas dzīvē;

38. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis pieņemt pozitīvu nostāju ANO beztermiņa darba grupā novecošanas jautājumos, lai nodrošinātu, ka vecāki pilsoņi var pilnībā izmantot savas cilvēktiesības; aicina Komisiju cieši sadarboties ar ANO vecāku cilvēku tiesību neatkarīgo ekspertu un ES vecāku cilvēku pārstāvju organizācijām;

39. pauž nožēlu par to, ka iesaistīšanās pagaidu darbos, kā arī uz noteiktu laiku nodibinātu darba attiecību, minimālās nodarbinātības un bezdarba pieaugums negatīvi ietekmē iedzīvotāju profesionālās dzīves virzību, padarot to arvien nepastāvīgāku un nedrošāku;

40. atzinīgi vērtē paredzēto ES paktu par demogrāfiskām pārmaiņām, ko var uzskatīt par EG 2012 galveno sasniegumu, kā arī Eiropas Inovācijas partnerību aktīvām un veselīgām vecumdienām; prasa Komisijai noteikt jomas, kurās var ietaupīt ES budžeta līdzekļus un uzlabot izlietojuma efektivitāti, lai nodrošinātu finansējumu šim paktam — atvērtam, lielum un neatkarīgam tīklam, kas apvieno vietējās un reģionālās ieinteresētās personas, kuras apņēmušās risināt Eiropas demogrāfisko pārmaiņu problēmas, veicinot veciem cilvēkiem draudzīgu vidi ciešā sadarbībā ar Pasaules Veselības organizāciju (PVO);

41. aicina Komisiju pieņemt ES mēroga stratēģiju par demogrāfiskajām pārmaiņām, lai koordinētu ES rīcību dažādās jomās, nodrošinātu sinerģijas un palielinātu pozitīvo ietekmi uz Eiropas pilsoņiem, ekonomiku un darbvietu radīšanu, kā arī aizsargātu vecāku cilvēku cilvēktiesības visās ES politikas jomās;

⁽¹⁾ Eiropas Komisija (2012. gads). Īpašais Eurobarometrs Nr. 378 par aktīvām vecumdienām.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

42. uzskata, ka demogrāfisko problēmu risināšanai Eiropas līmenī nav pievērsta pietiekama uzmanība; tāpēc aicina nākamās ES Padomes prezidentvalstis atjaunot šo jautājumu ES darba kārtībā un izstrādāt spēcīgus politiskus risinājumus;
43. uzsver, ka demogrāfiskās pārmaiņas nedrīkst izmantot kā ieganstu sociālo tiesību ierobežošanai un pabalstu samazināšanai;
44. atzinīgi vērtē Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes pamatprincipus, kurus kopīgi izstrādāja Sociālās aizsardzības komiteja un Nodarbinātības komiteja; jo īpaši atzinīgi vērtē Sociālās aizsardzības komitejas lomu, nodrošinot tiešu pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm, tostarp attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi un pensijām;
45. atzinīgi vērtē Aktīvu vecumdienu indeksu, kura mērķis ir apzināt vecāka gadagājuma cilvēku neizmanto to potenciālu aktīvākai līdzdalībai nodarbinātībā un sociālajā dzīvē, kā arī patstāvīgai dzīvei, kā arī atzinīgi vērtē patlaban īstenoto papildpasākumu projektu, ko īsteno Komisija sadarbībā ar ANO Eiropas Ekonomikas komisiju; mudina dalībvalstīs, pamatojoties uz Aktīvu vecumdienu indeksu, noteikt mērķus, kas būtu jāsasniedz ar visaptverošām aktīvu vecumdienu stratēģijām, un mudina uzraudzīt šo mērķu sasniegšanas gaitu;
46. norāda, ka vecumdienām draudzīgas vides veicināšana ir svarīgs līdzeklis, lai atbalstītu vecāka gadagājuma darbiniekus un darba meklētājus un veicinātu iekļaujošu sabiedrību, kurā visiem ir līdztiesīgas iespējas; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas un PVO kopīgo pārvaldības projektu, kura mērķis ir pielāgot PVO Vecāka gadagājuma cilvēkiem labvēlīgu pilsētu globālās vadlīnijas Eiropas kontekstam;
47. uzskata, ka ANO konvencija vecāku cilvēku tiesību aizsardzībai uzlabos vecāku personu dzīvi, nodrošinot vienlīdzīgu piekļuvi politiskajām, veselības aprūpes, ekonomiskajām un kultūras tiesībām, un būs svarīga platforma, ar kuras palīdzību mainīt attieksmi pret novecošanu globālā mērogā;
48. aicina Komisiju pieņemt rīcības plānu attiecībā uz nepieļaujamu izturēšanos pret veciem cilvēkiem, izmantojot WeDO partnerības izstrādāto Eiropas kvalitātes satvaru ilgtermiņa aprūpei un risinot jautājumu par tādu vecāku cilvēku tiesībām, kuriem nepieciešama aprūpe un palīdzība;
49. pauž nožēlu, ka Komisija vēl nav pievērsusies vecumu nevienlīdzības jautājumiem, īstenojot ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (*UNCRPD*) un Stratēģiju invaliditātes jomā; tāpēc aicina Komisiju uzlabot informētību un risināt jautājumus saistībā ar vecāka gadagājuma cilvēku ar invaliditāti tiesībām un diskrimināciju vecuma dēļ, no kuras viņi cieš, un nodrošināt, lai *UNCRPD* piemērošanā netiktu ignorēti vecāki cilvēki;
50. aicina Komisiju izdot ilgi gaidīto Eiropas tiesību aktu par pieejamību, lai nodrošinātu, ka transports, mājokļi un IKT produkti un pakalpojumi, tostarp tie, ko piedāvā senioru ekonomika, būtu pieejami vecākiem cilvēkiem;
51. aicina Komisiju Eiropas pusgada ietvaros sniegt katrai valstij pielāgotus ieteikumus par ekonomikas reformu atbilstību, ilgtspēju un taisnīgumu nodarbinātības, pensiju, sociālās iekļaušanas un ilgtermiņa aprūpes jomā; aicina Komisiju rūpīgāk novērtēt ekonomisko reformu sociālo ietekmi, jo īpaši sabiedrības novecošanas kontekstā;
52. uzsver brīvprātīgā darba nozīmību, ko nevar uzskatīt par pašsaprotamu un tāpēc tā pievienotā sociālā vērtība ir vairāk jārespektē, un tas veicina zināšanu apmaiņu starp kultūrām un solidaritāti starp paaudzēm, atbalsta aktivitāti vecumdienās un līdzdalību pilsoniskajā sabiedrībā visā dzīves gaitā, kā arī dod iespēju veciem cilvēkiem iesaistīties sabiedrībā, tādējādi uzlabojot viņu dzīves kvalitāti, labklājību un vispārējo veselības stāvokli; mudina izveidot elastīgāku un integrējošāku pieeju dalībai brīvprātīgā darba programmās; šajā kontekstā pauž nožēlu par to, ka pārtraukta *Grundtvig*

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

programma, kas sniedza atbalstu vecāka gadagājuma brīvprātīgajiem; atgādina, ka ir svarīgi Eiropas un transnacionālie asociāciju tīkli un publiskās un privātās struktūras, kas strādā, lai veicinātu to veco cilvēku integrāciju, kam būtu jāsniedz īpašs atbalsts, un mudina Komisiju ņemt vērā sekmīgo ES programmu vērtību, kurās pilsoniskā līdzdalība apvienota ar ES mēroga grupu apmaiņām, kurās iesaistīti veci cilvēki;

53. uzsver, ka uz starppaaudžu taisnīgumu vērstas politikas mērķim jābūt nepieciešamo instrumentu izveidei atklāta un godīga paaudžu dialoga īstenošanai, kas pavērtu ceļu savstarpēji izdevīgiem risinājumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis intensīvi izstrādāt šādus instrumentus, lai tādējādi veidotu solidaritāti;

54. uzsver to, cik svarīgi ir sociālie uzņēmumi, kas palīdz sniegt pakalpojumus veciem cilvēkiem un rūpēties par viņu veselību un līdzdalību sabiedrībā;

55. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0310

2011. gada Baltās grāmatas par transportu īstenošana**Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par 2011. gada Baltās grāmatas par transportu īstenošanu — novērtējums un virzība uz ilgtspējīgu mobilitāti (2015/2005(INI))**

(2017/C 316/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu “Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu” (COM(2011)0144),
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas 2015. gada 17. martā rīkoto sabiedrisko apspriešanu “Baltā grāmata par transportu — novērtējums un virzība uz ilgtspējīgu mobilitāti”,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 22. aprīļa atzinumu “Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — sasniegumi un problēmas”,
- ņemot vērā 2011. gada 15. decembra rezolūciju par ceļvedi uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par ilgtspējīgu nākotni transportam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju “Eiropas dinamisma saglabāšana — ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā” ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2003. gada 12. februāra rezolūciju par Komisijas Balto grāmatu “Eiropas transporta politika laikposmā līdz 2010. gadam — laiks pieņemt lēmumu” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu “Eiropas transporta politika laikposmā līdz 2010. gadam — laiks pieņemt lēmumu” (COM(2001)0370),
- ņemot vērā gaidāmo klimata konferenci COP21, kas 2015. gada decembrī notiks Parīzē,
- ņemot vērā Enerģētikas savienības paketi un paziņojumu par to, kura nosaukums ir “Pamatstratēģija spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tūlredzīgu klimata pārmaiņu politiku” (COM(2015)0080),
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumus par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai” (COM(2015)0192),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kopīgiem spēkiem virzībā uz konkurētspējīgu un resursu ziņā efektīvu mobilitāti pilsētās” (COM(2013)0913),
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra rezolūciju par Eiropas ceļu satiksmes drošību no 2011. līdz 2020. gadam ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,

⁽¹⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 72. lpp.⁽²⁾ OV C 351 E, 2.12.2011., 13. lpp.⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 556. lpp.⁽⁴⁾ OV C 43 E, 19.2.2004., 250. lpp.⁽⁵⁾ OV C 56 E, 26.2.2013., 54. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A8-0246/2015),
- A. tā kā Baltajā grāmatā par transportu ir noteikta mērķtiecīga programma Eiropas transporta sistēmas pārveidošanai un patiesi vienotas Eiropas transporta telpas izveidei;
- B. tā kā transporta nozare ir ES ekonomikas virzītājspēks, ņemot vērā, ka tajā nodarbināti apmēram 10 miljoni cilvēku un tā veido 5 % no IKP, un šai nozarei arī turpmāk vajadzētu būt galvenajai ekonomikas izaugsmes, darbvietu radīšanas un konkurētspējas, ilgtspējīgas attīstības un teritoriālās kohēzijas veicinātājai;
- C. tā kā transports ir nozare, kurā ES ieņem galveno vietu pasaulē gan ražošanas, gan transporta darbības jomā, un ir svarīgi turpināt Eiropas transporta pilnveidi un ilgtspējīgu atjaunināšanu un šajā nozarē veikt investīcijas, lai saglabātu tehnoloģiju līdera vietu pasaulē, turpinātu izvērst savu standartu ietekmi pasaulē un saglabātu savu konkurētspēju visos transporta veidos, darbojoties globālā ekonomikā, kam vairāk nekā jebkad agrāk raksturīga jaunu un spēcīgu dalībnieku un jaunu uzņēmējdarbības modeļu parādīšanās;
- D. tā kā sabiedrību skar pārmaiņas, ko izraisa digitalizācija, urbanizācija un globalizācija, kā arī demogrāfiskas pārmaiņas, un ir nepieciešams mainīt esošo transporta politiku, lai tā atbilstu nākotnes uzdevumiem;
- E. tā kā transports ir personu brīvas pārvietošanās un preču un pakalpojumu brīvas aprites pamatā, uz kā balstās vienotais tirgus, un šī brīvā pārvietošanās un aprite vienlaikus ir spēcīgs Eiropas Savienības integrācijas virzītājs un būtisks ES rūpniecības un tirdzniecības veikspējas faktors;
- F. tā kā transporta nozare joprojām ir gandrīz pilnībā atkarīga no fosilās degvielas un ir vienīgā nozare, kurā pēdējo 25 gadu laikā ir palielinājies siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms, un minētais apjoms būtu vēl lielāks, ja nebūtu notikusi ekonomikas lejupslīde;
- G. tā kā ir steidzami jāuzlabo transporta sistēmas energoefektivitāte un ilgtspēja un iespējami ekonomiskāk jāpārtrauc transporta sistēmas atkarība no naftas un fosilās degvielas, nemazinot sistēmas konkurētspēju un neierobežojot mobilitāti, saskaņā ar Baltajā grāmatā noteiktajiem mērķiem;
- H. tā kā uzlabotajām ilgtspējīgajām biodegvielām (jo īpaši no pārstrādes atkritumiem un atliekām ražotajām degvielām atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai ⁽¹⁾) ir neizmantots potenciāls samazināt Eiropas transporta sistēmas atkarību no naftas un ierobežot transporta nozares radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- I. tā kā ir svarīgi nodrošināt sekmīgu Eiropas transporta tīkla (*TEN-T*) attīstību noteiktajos termiņos, izveidot efektīvu saikni starp visu ES reģionu transporta tīkliem, savienojot ES ģeogrāfiski perifēros reģionus ar centrālajiem, un novērst infrastruktūras attīstības un apkopes līmeņu atšķirības, jo īpaši starp ES austrumu un rietumu daļām;
- J. tā kā investīcijām transporta infrastruktūrā ir pozitīva ietekme uz ekonomisko izaugsmi un darbvietu radīšanu, tāpēc ir jālikvidē šķēršļi, kas apgrūrina privātās investīcijas transporta infrastruktūrā;
- K. tā kā transporta infrastruktūrai parasti ir nepieciešams ilgtermiņa finansējums un tā kā nesen investīciju līmenis kritās uzticēšanās trūkuma dēļ likumdevēju, projektu attīstītāju un finanšu sektora pārstāvju starpā;

⁽¹⁾ Atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 4. pantā.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- L. tā kā jau vairākus gadus visā ES nav veiktas pietiekamas investīcijas sabiedriskā transporta infrastruktūrā un uzlabotas iespējas gājējiem, veciem cilvēkiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir viens no Eiropas Savienības mērķiem;
- M. tā kā vienam no Baltās grāmatas galvenajiem mērķiem ir jābūt cilvēku un viņu kā pasažieru tiesību galvenās nozīmes atzīšanai transporta politikā;
- N. tā kā inovācijai un intelektiskām transporta sistēmām vajadzētu būt galvenajam virzītājspēkam modernas, efektīvas, ilgtspējīgas, sadarbspējīgas un visiem pieejamas Eiropas transporta sistēmas izveidē;
- O. tā kā multimodāli tīkli un dažādu transporta veidu un pakalpojumu integrēšana var potenciāli uzlabot pasažieru un kravas transporta savienojumus un efektivitāti, tā palīdzot samazināt oglekļa un citas kaitīgas emisijas;
- P. tā kā patiesi vienotas Eiropas transporta telpas izveide nebūs iespējama, ja dalībvalstis nespēs efektīvi īstenot ES tiesību aktus un ja vajadzības gadījumā netiks vienkāršots spēkā esošais tiesiskais regulējums, nodrošinot juridisko skaidrību un labāku īstenošanu;
- Q. tā kā ir jālikvidē visi atlikušie šķēršļi, jānodrošina tehniskā savietojamība un jāmazina birokrātiskās administratīvās procedūras, kas liedz panākt pilnīgi integrētas transporta sistēmas izveidi, kā arī jācīnās pret jauniem dalībvalstu ieviestiem pasākumiem, kas rada šķēršļus preču un pakalpojumu brīvai aprītei;
- R. tā kā līdztekus turpmākai tirgus atvēršanai ir jānodrošina kvalitatīvas darbvietas un pienācīgi darba apstākļi, kā arī augsti pakalpojumu standarti un godīga konkurence visās dalībvalstīs;
- S. tā kā Eiropas Komisijas neseno ziņojumā "Ceļu satiksmes drošība Eiropas Savienībā" ⁽¹⁾ atklājas, ka mirstība uz ceļa Eiropā 2014. gadā ir kritusies par 1 %, kas ir daudz zemāks rādītājs par 8 % kritumu iepriekšējos gados,

Baltās grāmatas īstenošana un starpposma pārskatīšana

1. atzinīgi vērtē Komisijas nolūku veikt Baltās grāmatas starpposma pārskatīšanu, lai novērtētu sasniegumus un ierosinātu turpmāk veicamos pasākumus tās mērķu sasniegšanai; uzskata, ka, lai gan ir pārāgri pilnībā novērtēt ietekmi, ko rada kopš Baltās grāmatas pieņemšanas veiktie politikas pasākumi, šāda novērtēšana ir vajadzīga, lai gūtu priekšstatu par to, kā tiek īstenotas Baltās grāmatas pielikumā ietvertās 40 iniciatīvas un 131 pasākums;
2. atkārtoti pauž atbalstu Baltajā grāmatā izvirzītajiem mērķiem un desmit mērķiem attiecībā uz konkurētspējīgu un resursu ziņā efektīvu transporta sistēmu (kritērijiem, lai panāktu 60 % SEG emisiju samazinājumu); uzsver, ka starpposma pārskatīšanā vajadzētu saglabāt vismaz tikpat vērienīgus mērķus, kādi bija noteikti 2011. gadā, un ierosināt konkrētus, reālistiskus un uz pierādījumiem balstītus pasākumus un iniciatīvas, lai palielinātu, paātrinātu un pilnveidotu centienus sasniegt minētos mērķus; aicina Komisiju novērtēt, cik lielā mērā Baltajā grāmatā paredzēto pasākumu saraksts ir pietiekams, lai sasniegtu tās galvenos mērķus, un izteikt priekšlikumus par papildu tiesību aktiem;
3. aicina Komisiju aktualizēt Baltās grāmatas emisiju mērķus saskaņā ar Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam ⁽²⁾ un Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumus par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam, un ierosināt pasākumus, kuru nolūks būtu papildus samazināt transporta emisijas, lai palīdzētu dalībvalstīm sasniegt kopējo "saistošu ES mērķi – līdz 2030. gadam iekšēji samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni" ("līdz 2030. gadam panākot samazinājumus – salīdzinājumā ar 2005. gadu – apjomā līdz 43 % un 30 % attiecīgi nozarēs, kas ietilpst ETS un kas ETS neietilpst");

⁽¹⁾ Eiropas Komisija, "Ceļu satiksmes drošība Eiropas Savienībā", 2015. gada marts.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

4. uzsver, ka līdz 2030. gadam sasniedzamais transporta nozares siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma mērķis jānosaka tādā līmenī, kas atļautu sasniegt Baltās grāmatas ilgtermiņa mērķi — līdz 2050. gadam samazināt transporta siltumnīcefekta gāzu emisijas par vismaz 60 %; šajā sakarībā aicina Komisiju ierosināt visaptverošu transporta dekarbonizācijas stratēģiju;

Vispārēji principi — pāreja no viena transporta veida uz citu un komodalitāte

5. uzsver, ka Eiropas ilgtspējīgas mobilitātes politikas pamatā jābūt plašam politikas instrumentu klāstam, lai nodrošinātu rentablu pāreju uz mazāk piesārņojošiem un energoefektīvākiem transporta veidiem; norāda, ka līdzsvara maiņa dažādu transporta veidu starpā nav pašmērķis, bet nepieciešamība, lai pārtrauktu saikni starp mobilitāti un pašreizējās transporta sistēmas nelabvēlīgo ietekmi, piemēram, sastrēgumiem, gaisa piesārņojumu, troksni, satiksmes negadījumiem un klimata pārmaiņām; atzīst, ka politika, ar ko īsteno pāreju no viena transporta veida uz citu, līdz šim nav devusi apmierinošus rezultātus; tāpēc uzsver, ka visi transporta veidi ir jāoptimizē un jāpadara videi draudzīgāki, drošāki un energoefektīvāki, lai vienlaikus sasniegtu augstu mobilitātes un vides aizsardzības līmeni;

6. uzskata, ka pasažieru un kravu pārvadājumu attīstība ir galvenokārt atkarīga no dažādu transporta veidu efektīvas izmantošanas un ka tāpēc Eiropas transporta politika būtu jāveido uz efektīvas komodalitātes pamata, kā prioritāti nosakot energoefektīvāko un ilgtspējīgāko transporta veidu izmantošanu, ja tas ir iespējams; uzskata, ka tādējādi tiks radīts optimāli līdzsvarots sadalījums starp dažādiem transporta veidiem un nodrošināta savietojamība gan viena transporta veida ietvaros, gan starp dažādiem transporta veidiem, veicinātas noturīgākas transporta un loģistikas ķēdes un nepārtraukta transporta plūsma, kurā iesaistīti dažādi transporta veidi un mezgli;

Moderna infrastruktūra un vieds finansējums

7. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par visu kravu un pasažieru pārvadājumu veidu ārējo izmaksu internalizāciju, piemērojot vienotas, saskaņotas un pārredzamas ES metodes un ievērojot katra transporta veida īpatnības, tostarp konsekvētu to ārējo izmaksu analīzi, kuras jau ir internalizētas, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu; aicina veikt noteiktus pasākumus, lai nodrošinātu principa "lietotājs maksā" un principa "piesārņotājs maksā" plašāku piemērošanu, tostarp izstrādāt vadlīnijas un paraugpraksi, un nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem transporta veidiem, attiecīgos gadījumos atceļot videi kaitējošas nodokļu subsīdijas, vienlaikus saglabājot visu ES reģionu konkurētspēju;

8. aicina Komisiju ierosināt vispārēju satvaru valstu autoceļu maksu iekasēšanas shēmas vieglajiem pasažieru automobiļiem un vieglajiem kravu automobiļiem, kurām nevajadzētu diskriminēt trešo valstu iedzīvotājus un kurās kā prioritāte jāizvirza no nobrauktā attāluma atkarīgas maksas noteikšana; aicina dalībvalstis ienākumus no infrastruktūras maksām paredzēt drošas transporta infrastruktūras būvēšanai un uzturēšanai ar transportu saistīto vides problēmu mazināšanai;

9. uzsver, ka Eiropas transporta tīkla izveides pabeigšana joprojām ir viens no priekšnosacījumiem ilgtspējīgākas, efektīvākas un vienotas multimodālas transporta sistēmas nodrošināšanai un līdzsvarotākam kravu un pasažieru pārvadājumu apjoma sadalījumam dažādos transporta veidos; uzsver, ka to projektu atlasē, kuri ir tiesīgi saņemt ES finansējumu, galvenā uzmanība jāpievērš deviņiem pamattīkla koridoriem un trūkstošo savienojumu izveidei, jo īpaši pārrobežu posmos, šauru vietu likvidēšanai, pastāvošās infrastruktūras modernizēšanai, novatoriskiem transporta risinājumiem, sadarbībai, kā arī multimodālu transporta termināļu un pilsētu mezglu attīstībai; tajā jāpievērš lielāka uzmanība arī Eiropas pievienotajai vērtībai, infrastruktūras attīstībai savienojumu izveidē ar perifērijiem, salu, kalnu un tālākajiem reģioniem, un tādu projektu atbalstīšanai, kuri savieno Eiropas transporta tīklu ar kaimiņvalstu un kandidātvalstu infrastruktūras tīkliem;

10. uzskata, ka jebkuram ES finansējumam būtu jāatspoguļo reālās ieguldījumu vajadzības, lai līdz 2030. gadam izveidotu TEN-T pamattīklu, izmantojot Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EISI) un citus finansēšanas līdzekļus, būtu jāveicina ieguldījumi transporta infrastruktūrā, kas atbilst TEN-T vadlīnijām un EISI noteiktajiem kritērijiem, priekšroku dodot ilgtspējīgiem transporta veidiem, piemēram, dzelzceļam, iekšzemes ūdensceļiem un tuvsatiksmes kuģošanai; uzsver, ka līdzfinansētajos projektos būtu jāatspoguļo vajadzība izveidot infrastruktūru, kas sniedz Savienībai labumu attiecībā uz konkurētspēju un ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un kas samazina ietekmi uz vidi, kas ir noturīga pret iespējamu klimata pārmaiņu ietekmi un kas garantē infrastruktūras lietotāju veselību un drošību;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

11. aicina ievērojami palielināt finansējumu Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam un paplašināt Eiropas kompetenci attiecībā uz transnacionālās transporta plānošanas sagatavošanu, īstenošanu un finansēšanu un infrastruktūras finansēšanu;

12. uzsver, ka ceļu infrastruktūras kvalitāte, kam ir tieša ietekme uz ceļu satiksmes drošību, būtiski atšķiras dažādās ES valstīs un ka vairāk nekā 90 % ceļu satiksmes negadījumu dalībvalstīs notiek uz pilsētas un lauku ceļiem; uzsver, ka ir vēl vairāk jāveicina šāda veida infrastruktūras efektīva finansēšana, īstenojot dažādus ES politikas virzienus un instrumentus, jo īpaši kohēzijas valstīs; turklāt uzsver, ka ir vajadzīga esošās infrastruktūras, arī sekundāras nozīmes ceļu tīklu, pienācīga uzturēšana;

13. uzsver, ka par Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF), ko Komisija ierosinājusi saistībā ar *Jean-Claude Juncker* investīciju plānu Eiropai, darbības prioritāti ir jāizvirza ilgtspējīga transporta un būtiski svarīgi infrastruktūras projekti, kuriem ir augsta sociālā, tautsaimnieciskā un vides vērtība, un tajā jāpievēršas projektiem, kuri veicina kvalitatīvu darbvietu radīšanu, ilgtermiņa izaugsmi, konkurētspēju, inovācijas un teritoriālo kohēziju, tai skaitā ilgtspējīgiem pilsētu projektiem un dzelzceļa projektiem, saskaņā ar ES transporta politikas mērķiem un tiesību aktiem (*TEN-T* vadlīnijas, EIS); šajā sakarībā vairāk uzmanības jāpievērš jauniem finansēšanas veidiem, piemēram, publiskajām un privātajām partnerībām un koncesijām, un tie ir jāizmanto biežāk; uzsver, ka ESIF finansēto projektu atlases procesam jābūt pārredzamam un tajā būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas no valsts un privātā sektora;

14. uzskata, ka ESIF būtu jāfinansē prioritārā kārtā no ES budžeta nepiešķirtajiem līdzekļiem, un tikai galējas nepieciešamības gadījumā — no 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 1A pozīcijas programmu neizlietotā finansējuma; uzsver, ka garantiju fonda finansējums būtu jāpārskata DFS starpposma pārskatīšanā 2016. gadā un, pamatojoties uz dažādo programmu snieguma un izpildes rādītāju analīzi, ir jāidentificē alternatīvas finansēšanas iespējas, lai maksimāli samazinātu 2016.–2020. gadā 1A pozīcijai paredzēto līdzekļu pārdales apmērus; uzsver, ka Eiropas Parlamentam un Padomei būtu jāizpēta iespējas, kā maksimālā apmērā kompensēt to ES programmām paredzēto līdzekļu pārdaļi, kas pirms DFS starpposma pārskatīšanas ikgadējā budžeta procedūrā novirzīti ESIF finansēšanai;

15. atkārtoti pauž savu atbalstu inovatīviem finanšu instrumentiem, kas ļauj optimizēt publiskos izdevumus, sekmējot privātu līdzekļu piesaistīšanu, taču atgādina, ka daudzi projekti transporta jomā nerada pietiekamus ienākumus, lai varētu izmantot tikai šāda veida instrumentus, tādējādi tiem ir nepieciešams atbalsts subsīdiju veidā;

16. uzsver, ka ir vajadzīga automatizētu transporta sistēmu ātra attīstīšana un ieviešana, lai varētu efektīvāk, ilgtspējīgāk un drošāk izmantot transportlīdzekļus un pašreizējo infrastruktūru un nodrošināt papildu jaudu, netērējot laiku, finanses un zemes platības, kas vajadzīgas jaunas infrastruktūras izbūvei; uzsver, cik svarīgi ir iedarbīgi izmantot frekvences un intelektisku transporta sistēmu savstarpējo izmantojamību, lai nodrošinātu vienotas satiksmes plūsmas dažādos transporta veidos un mezglos; prasa savlaicīgi īstenot ES satelītu navigācijas programmu izvietojanas un izmantošanas posmus un efektīvi izstrādāt iespējas Galileo un EGNOS sistēmu lietošanai transporta vajadzībām;

Ilgspējīga transporta attīstība un pilsētu mobilitāte

17. uzsver, ka energoefektivitātes uzlabošanai vajadzētu būt vienai no Eiropas transporta politikas galvenajām prioritātēm; norāda, ka ir steidzami nepieciešams uzlabot visu transporta sistēmas resursu efektīvu izmantošanu, lai efektīvāk izmantotu esošo jaudu, uzlabojot transportlīdzekļu izmantojuma rādītājus un nodrošinot, ka publiskais finansējums valstu un ES līmenī tiek piešķirts pasākumiem ar vislielāko ietekmi;

18. uzsver, ka ir svarīgi veicināt elektromobilitāti un elektriskās sabiedriskā transporta sistēmas, vienlaikus ieviešot atjaunojamus energoresursus elektroenerģijas nozarē, un par prioritāti izvirzīt dzelzceļu tīkla turpmāku elektrifikāciju un tramvaju, elektrisko autobusu (trolejbusu), elektrisko automobiļu, elektrisko velosipēdu, divriteņu/trīsriteņu/četrriteņu mehānisko transportlīdzekļu un nelielu laivu ar elektromotoriem veicināšanu; uzsver iespējas, ko sniedz modernie gaisa tramvaji (trošu vagoniņi) kā lēti un viegli uzbūvējami transportlīdzekļi, lai palielinātu pilsētu sabiedriskā transporta tīklu jaudu;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

19. uzsver, cik svarīgi ir veicināt alternatīvu degvielu un dzinēju sistēmu ieviešanu, jo īpaši tādu, saistībā ar kuriem Eiropai ir ievērojamas tehnoloģiskās priekšrocības, lai samazinātu transporta atkarību no fosilajām degvielām, uzlabotu gaisa kvalitāti un samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas; pauž nožēlu, ka šīs tehnoloģijas līdz šim nav pietiekami izmantotas, jo īpaši sabiedriskajā transportā;

20. norāda, ka Baltās grāmatas desmit mērķu vidū sabiedriskā transporta izmantošana pilsētās nav skaidri noteikta; uzskata, ka ir jānosaka jauns mērķis — līdz 2030. gadam divkārtot sabiedriskā transporta izmantošanu pilsētās; šajā sakarībā uzsver, ka ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu iespējas un infrastruktūru nolūkā veicināt sabiedriskā transporta lietotāju, tostarp vecu cilvēku un cilvēku ar invaliditāti un velosipēdistu, kuri izmanto sabiedrisko transportu, lai veiktu daļu sava maršruta, drošu mobilitāti “no durvīm līdz durvīm”; uzsver, ka šā mērķa sasniegšanai nepieciešami atbilstoši ieguldījumi, jo īpaši, lai nodrošinātu sabiedriskā transporta infrastruktūras saskaņotu uzturēšanu un paplašināšanu; tāpēc mudina dalībvalstis nodrošināt atbilstošas un uzticamas ilgtermiņa finansēšanas iespējas pilsētu sabiedriskā transporta infrastruktūras projektiem;

21. aicina Komisiju palīdzēt vietējām, reģionālām un valsts līmeņa iestādēm un ieinteresētajām pusēm izpētīt esošās un jaunās ES finansējuma piesaistes iespējas sabiedriskā transporta vajadzībām un izstrādāt novatoriskas publiskā un privātā sektora partnerības shēmas; vērš uzmanību uz pieredzi, kas apkopota Eiropas Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā (Nr. 1/2014) “ES atbalstīto sabiedriskā pilsētas transporta projektu efektivitāte”, kurā tika novērtēta pilsētu sabiedriskās transporta projektu, kas realizēti ar ES struktūrfondu līdzfinansējumu, īstenošana, efektivitāte un apmērs, kādā tie atbilst lietotāju vajadzībām un sasniedz savus mērķus no lietošanas viedokļa;

22. uzsver, cik svarīgi ir ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plāni (IPMP) kā instruments, kas palīdz pilsētām efektīvāk izmantot transporta infrastruktūru un pakalpojumus un ilgtspējīgi uzlabot dažādu mobilitātes veidu integrāciju pilsētā, tādējādi veicinot gaisa piesārņojuma un trokšņa, CO₂ emisiju, satiksmes sastrēgumus un negadījumu skaitu; aicina Komisiju turpināt atbalstīt IPMP izstrādi un popularizēšanu; uzsver, ka vajadzētu sistemātiskāk izmantot Eiropas struktūrfondu un investīciju fondus pilsētām, kas ir izstrādājušas integrētu vietējā transporta plānu, piemēram, IPMP, un identificējušas atbilstīgus rīcības pasākumus saskaņā ar attiecīgajos tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem;

23. aicina Komisiju sadarboties ar sabiedriskā transporta uzņēmumiem un iestādēm nolūkā sniegt lietotājiem informāciju par satiksmi, izmantojot dažādus līdzekļus, tai skaitā informāciju, kas atbilst cilvēku ar invaliditāti vajadzībām, un uzņemties lielāku iniciatīvu, visā Eiropas Savienībā identificējot paraugprakses piemērus, kā uzlabot pilsētu sabiedriskās transporta sistēmas; arī aicina Komisiju un dalībvalstis saglabāt pilsētu sabiedriskā transporta sistēmu pienākumu savienot pilsētu centrus ar to perifērajām teritorijām;

24. uzsver, ka pilsētās nepieciešams nodrošināt noteikta apmēra elastīgumu, lai ļautu pilsētām izpildīt savus ES tiesību aktos noteiktos pienākumus, pilnīgi ievērojot subsidiaritātes principu, un lai nodrošinātu, ka mobilitātes risinājumi tiek piemēroti konkrētajiem apstākļiem;

25. uzsver, ka transporta lietotāju uzvedība ir ilgtspējīgākas transporta sistēmas izveides galvenais kritērijs; prasa iniciatīvas, kas motivētu lietotājus un ļautu tiem, jo īpaši jauniešiem, izmantot drošākus un ilgtspējīgākus transporta veidus (iešana ar kājām, braukšana ar velosipēdu, tai skaitā velosipēdu koplietošana un noma, sabiedriskais transports, automašīnu kopīgas izmantošanas un automobiļu koplietojuma sistēma), kas jāievieš drošā infrastruktūrā, un nodrošināt ceļojumu plānošanu un reāllaika informācijas pieejamību, lai atvieglotu dažādu transporta veidu vairākveida izmantošanu, ko nodrošina intelektiskas transporta sistēmas; aicina Komisiju noteikt vairāku transporta veidu kombinēšanas labāko praksi, kuru varētu ieviest arī citās pilsētu aglomerācijās;

26. uzsver — ir vajadzīgi labāki valsts un ES līmeņa transporta nozares dati par transporta lietotāju uzvedību, jo īpaši attiecībā uz iešanu kājām, braukšanu ar velosipēdu un pēc dzimuma nošķirtus pārvietošanās paradumus, lai vietējās iestādes varētu šos datus izmantot, definējot savu pilsētas mobilitātes politiku;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

27. uzsver, ka ir svarīgi veikt pasākumus, lai atbalstītu reģionālos plānus attiecībā uz veloceļu tīklu izveidi un paplašināšanu lielajos ES reģionos, lai iedzīvotājos radītu atbildības sajūtu par vides problēmām, demokratizētu velosipēdu lietošanu, mazinātu troksni, sastrēgumus un piesārņojumu pilsētās;

28. uzsver, cik svarīgi ir analizēt pozitīvo ietekmi uz sabiedrību, ko rada jaunās mobilitātes formas, kuras ietilpst sadarbīgā patēriņa modeļi, tostarp automašīnu koplietošana; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm nolūkā pielāgot tiesību aktus, lai tajos tiktu ņemtas vērā šīs inovatīvās “no durvīm līdz durvīm” mobilitātes platformas;

29. aicina Komisiju uzraudzīt situāciju dažādās dalībvalstīs attiecībā uz to transporta tīkla uzņēmumu darbību, kuri pielāgo autovadītāju darbību pasažieru interesēm (spilgtākais piemērs ir *Uber*), un veikt novērtējumu par šādu uzņēmumu darbības tiesiskajām un sociālajām sekām, kā arī ietekmi uz ekonomiku un vidi, vajadzības gadījumā papildus izstrādājot atbilstīgus pasākumus vai ieteikumus jaunu novatorisku pakalpojumu izstrādei Eiropā, ņemot vērā pašreizējos taksometru pakalpojumus;

30. aicina Komisiju pieprasīt dalībvalstīm, lai tās radītu godīgas konkurences apstākļus starp koplietošanas transporta uzņēmumiem un tradicionāliem taksometru un starppilsētu transporta uzņēmumiem attiecībā uz nodokļu likumdošanas, drošības, sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību un nodarbinātības apstākļu ievērošanu;

31. uzsver, ka ilgtspējīgas mobilitātes nodrošināšanā liela nozīme ir divriteņu (motocikliem, motorrolleriem un mopēdiem) un — arvien vairāk — elektriskajiem divriteņu un trīsriteņu mehāniskajiem transportlīdzekļiem, jo īpaši pilsētās, kur tie palīdz novērst sastrēgumus un automašīnu novietošanas problēmu, kā arī sniedz risinājumu mazo kravu pārvadājumiem; tādēļ uzsver, ka ES tiesību aktos un vadlīnijās transporta jomā ir jāņem vērā un jāatspoguļo minēto transportlīdzekļu īpašais dizains un priekšrocības;

32. aicina efektīvāk optimizēt piegādes ķēdi pilsētās; pilsētās kravas automobiļi rada neproporcionāli lielu gaisa un trokšņa piesārņojumu un negatīvi ietekmē sastrēgumu veidošanos; loģistikai pilsētās vajadzētu veicināt transporta optimizāciju un jaunu satiksmes, tehnoloģiju un uzņēmējdarbības modeļu rentablu ieviešanu; labāka transporta veidu un transportlīdzekļu izvēle var nodrošināt, ka transporta risinājums tiek optimāli pielāgots sūtījuma konkrētajām prasībām un attiecīgajai pilsētai;

33. uzsver, ka pie pilsētu robežām esošie loģistikas depo ir svarīgi, lai nodrošinātu preču koordinētu transportēšanu uz plānoto galapunktu, izmantojot energoefektīvākos transporta veidus;

Transporta politikas centrā — cilvēki

34. attiecībā uz ceļu satiksmes drošību aicina:

— ātri pieņemt 2020. gada mērķi — samazināt smagi ievainoto personu skaitu par 40 % — un papildus izstrādāt visaptverošu ES stratēģiju; aicina dalībvalstis bez kavēšanās sniegt visus attiecīgos statistikas datus, lai Komisijas varētu noteikt šo mērķi un tā sasniegšanas stratēģiju,

— pastiprināt darbības, kuru mērķis ir samazināt nāves gadījumu skaitu un gūtās traumas uz ceļa, īpašu uzmanību pievēršot to cēloņiem, tostarp braukšanu alkohola reibumā un narkotisko vielu iespaidā, ātruma pārsniegšanu un nepiesprādzēšanos ar drošības jostu);

— rīkoties, lai sasniegtu 2020. gada ceļu satiksmes drošības mērķi — mazāk nekā 15 000 bojāgājušo —, ES un valstu līmenī ieviešot un īstenojot izmaksu ziņā efektīvus drošības pasākumus;

— veikt pasākumus, lai samazinātu negadījumu skaitu starp neaizsargātiem satiksmes dalībniekiem, jo īpaši divriteņu transportlīdzekļu lietotājiem, gājējiem pilsētās un vecākiem autovadītājiem;

— apskatīt ceļu satiksmes drošības pasākumus gaidāmajā autotransporta paketē un Komisijas Ceļu satiksmes drošības programmas 2011.–2020. gadam vidusposma pārskatīšanā,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- pārskatīt Direktīvu (ES) 2015/413, ar ko veicina pārrobežu informācijas apmaiņu par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem, un centienus panākt, lai to piemērotu arī ES kaimiņvalstīs,
- pārskatot Direktīvu 2008/96/EK par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību, attiecināt tajā noteiktos četrus galvenos pasākumus arī uz citām ceļu tīkla daļām, tostarp uz visām automaģistrālēm un lauku un pilsētu ceļiem;
- par prioritāti noteikt darbības, kas attiecas uz neaizsargātiem satiksmes dalībniekiem, kā ieteikts rīcības plānā un definēts direktīvā (2010/40/ES) par intelektiskām transporta sistēmām;
- pārskatīt direktīvu par profesionālo autovadītāju apmācību un kvalifikāciju nolūkā skaidrot tās normas un veicināt un attīstīt visu transportlīdzekļu vadītāju apmācības shēmas, kurās autovadītāji piedalās pēc vadītāja apliecības iegūšanas;
- līdz 2016. gadam pārskatīt vispārējās drošības regulu ((EK) Nr. 661/2009) un gājēju aizsardzības regulu ((EK) Nr. 78/2009), lai noteiktu obligātus noteikumus smagkravas transportlīdzekļu kabīnes konstrukcijai un drošībai, tiešajai redzamībai, drošībai avāriju gadījumā un gājēju aizsardzībai, par prioritāti izvīzot neaizsargātus ceļu lietotājus,
- jaunos pasažieru automobiļos un komerciālajos transportlīdzekļos vairāk izmantot transportlīdzekļa vadītāja palīdzības drošības sistēmas, piemēram, automātiskās ārkārtas bremsēšanas (AEA), distances uzraudzības, joslu uzraudzības sistēmu (LDW), riepu nodiluma indikatorus, ignorējamu saprātīgās ātruma pielāgošanas sistēmu (ISA) un sistēmu eCall kopā ar kooperatīvām intelektiskām transporta sistēmām,
- pārskatīt trešo direktīvu par vadītāju apliecībām, lai ieviestu:
 - ar jaunām transportlīdzekļu funkcijām (drošības sistēmas) saistītu obligātu braukšanas apmācību,
 - vadītāja apliecības iegūšanas otro posmu,
 - mūžizglītību ceļu satiksmes drošības jautājumos,
 - pārbaudi, lai noteiktu vadītāja piemērotību transportlīdzekļa vadīšanai,
 - satiksmes noteikumu pārkāpēju medicīnisku un psiholoģisku pārbaudi, ja pārkāpuma pamatā ir, piemēram, alkohola vai narkotiku lietošana vai agresīva braukšana;
 - ES līmenī noteikt vienotu 0,0 % robežvērtību maksimālajai alkohola koncentrācijai asinīs, kas pieļaujama vadītājiem iesācējiem pirmajos divos gados un profesionāliem vadītājiem;

35. uzsver, ka dažādās dalībvalstīs joprojām pastāv atšķirības, kaut gan ceļu drošībā pēdējos gados ir panākti ievērojami uzlabojumi, un ir jāveic papildu pasākumi, lai sasniegtu mērķi — nulles perspektīvu jeb nāves gadījumu pilnīgu novēršanu ceļu satiksmes negadījumos; norāda, ka ceļu drošība ir cieši saistīta ar visu ceļu lietotāju cieņpilnu izturēšanos un ka minētā mērķa sasniegšanā lielāki loma ir jābūt izglītībai ģimenēs un skolās;

36. uzsver, ka ir jāpildnveido izveidotais tiesiskais regulējums par pasažieru tiesībām, papildinot to ar pasākumiem, kas likvidē visus iespējamus trūkumus tiesību aktos, attiecas uz pasažieriem, kas veic multimodālus ceļojumus, un nodrošina godīgu dažādu transporta veidu konkurenci, vienlaikus ņemot vērā dažādu transporta veidu konkrētās atšķirības, juridisko atbildību šajos posmos un dažādu transporta veidu mijiedarbību; atkārtoti prasa pieņemt hartu par pasažieru tiesībām, kurā tiktu noteiktas visiem transporta veidiem piemērojamas pasažieru pamattiesības, ņemot vērā katra transporta veida specifiku un paredzot atsevišķu sadaļu par multimodālajiem ceļojumiem, lai uzlabotu ES noteikumu redzamību un

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

nodrošinātu to labāku izpildi; aicina izstrādāt iniciatīvas, lai ES līmenī veicinātu multimodālo ceļojumu informācijas, ceļojumu plānošanas un biļešu pārdošanas dienestu izveidi un nodrošinātu to pieejamību pasažieriem; prasa arī īstenot pasākumus nolūkā uzlabot transporta kvalitāti un veicināt transporta pieejamību bez šķēršļiem veciem cilvēkiem, pasažieriem ar kustību traucējumiem un pasažieriem ar invaliditāti un vairāk ņemt vērā pasažieru īpašās vajadzības, piemēram, to velosipēdistu vajadzības, kuri pārvadā savus velosipēdus vilcienos;

37. tā kā visiem cilvēkiem — jo īpaši personām ar invaliditāti un veciem cilvēkiem — ir pamattiesības uz individuālu mobilitāti, aicina veikt lielākus ieguldījumus attiecīgo drošības sistēmu pētniecībā un izstrādē;

38. norāda, ka bezmaksas vai lētu platjoslas, mobilo sakaru tīklu, Wi-Fi un citu digitālo pakalpojumu nodrošināšana sabiedriskajā transportā un stacijās uzlabotu personu mobilitāti;

39. prasa izstrādāt ES mēroga ceļvedi, kura mērķis ir izveidot satvaru vienotai Eiropas multimodālu pasažieru pārvadājumu sistēmai; šajā ceļvedī būtu jānosaka pašreizējā TEN-T tīkla galvenie Eiropas multimodālie pasažieru koridori, jāapvieno publiskā un privātā sektora resursi, jāsaskaņo pašreizējās iniciatīvas un jākoncentrē ES finansialais atbalsts;

40. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst uzmanību darba kvalitātei visos transporta veidos, jo īpaši attiecībā uz apmācību, sertifikāciju, darba nosacījumiem un karjeras attīstību, lai radītu kvalitatīvas darbvietas, attīstītu nepieciešamās prasmes un stiprinātu ES transporta operatoru konkurētspēju un mobilitāti; uzsver, cik svarīgi ir atrisināt personāla mainības un darbaspēka novocošanas problēmu transporta nozarē un ka ir svarīgi steidzami veicināt darba šajā nozarē pievilcību jaunajām paaudzēm;

41. uzsver, cik izšķirīgi svarīgi ir nodrošināt vienlīdzīgu un taisnīgu izturēšanos, labus nosacījumus un darba apstākļus un drošu darba vidi transporta darbiniekiem; tāpēc aicina Komisiju iesniegt konkrētus un tūlītējus pasākumus/iniciatīvas, lai risinātu dažādo transporta veidu sociālos aspektus nolūkā veicināt kvalitatīvas darbvietas un darba apstākļus transporta nozares darbiniekiem un nodrošināt godīgu un neizkropļotu konkurenci starp transporta uzņēmumiem; mudina Komisiju cieši uzraudzīt, kā dalībvalstis visos transporta veidos piemēro un izpilda ES tiesību aktus sociālajā jomā;

42. uzsver, ka ir nepieciešami pasākumi nolūkā stimulēt sieviešu dalību transporta nozares darba tirgū, likvidēt iespējamās esošās šķēršļus un nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, novēršot esošās atalgojuma un karjeras izaugsmes iespēju atšķirības;

43. mudina Komisiju nodrošināt to, ka priekšlikumi par visu transporta pakalpojumu tirgu atvēršanu iet roku rokā ar pienācīgu ES tiesību aktu sociālajā jomā izpildi un vajadzības gadījumā ar atbalsta pasākumiem, kuru nolūks būtu izvairīties no sociālo apstākļu atšķirībām dažādajās dalībvalstīs; uzsver, ka transporta pakalpojumu tirgu atvēršanai nevajadzētu radīt sociālo dempingu, pakalpojumu kvalitātes kritumu, publisko pakalpojumu apjoma samazinājumu, nevajadzīgu administratīvo slogu, negodīgu komercpraksi vai godīgas konkurences izkropļojumus; tirgu atvēršanai vajadzētu arī izbeigt iekšējā tirgus sadrumstalotību un nepieļaut monopolu izveidi vai t.s. "konkurenci pēc zemākā līmeņa" attiecībā uz transporta nozares darbinieku sociālo aizsardzību;

Konkurētspējīga, efektīva, droša, integrēta un sadarbspējīga transporta sistēma

44. uzsver, ka digitalizācija ir būtiski svarīga transporta nozares efektivitātes un produktivitātes uzlabošanai; uzsver vajadzību labāk izmantot digitālo tehnoloģiju piedāvātās iespējas un veicināt jaunus transporta pakalpojumus, kā arī jaunus uzņēmējdarbības un izplatīšanas modeļus, lai stimulētu izaugsmi, konkurētspēju un darbvieta radīšanu; uzsver arī vajadzību nodrošināt atbalstošu tiesisko regulējumu attiecībā uz eksperimentāliem projektiem, kuru mērķis ir intelektiska automatizēta transporta izmantošana Eiropā; šajā sakarībā norāda uz MVU un jaunizveidotu uzņēmumu būtiski svarīgo lomu inovāciju veicināšanā transporta nozarē;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

45. aicina Komisiju Baltās grāmatas pārskata centrā izvirzīt integrācijas pieeju (sadarbspēju, savienojamību un intermodalitāti), tostarp IKT sistēmas; turklāt atgādina Komisijai, ka tai ir jāapvieno tehnoloģiskais progress ar uzvedības maiņu, lai panāktu vērienīgu pāreju no viena transporta veida uz citu, kā arī transporta izmantošanas mazināšanu, izmantojot videi nekaitīgu loģistiku, pienācīgus mobilitātes pārvaldības līdzekļus un digitalizāciju;

46. uzsver, ka ilgtspējīgā Eiropas mobilitātes politikā ir jāaplūko visu transporta veidu, koridoru un tīklu sinerģija un jāpievērš uzmanība būtiskākajiem mezgliem, pilsētu teritorijām, savstarpējo savienojumu punktiem, pārkraušanas platformām un ostām; mobilitātei vajadzētu būt sistēmai, nevis atsevišķu transporta veidu kopumam;

47. aicina standartizēt intermodālo pārvadājumu kravas vienības, ņemot vērā vispārējo pārvadājumu kravas vienības un transportlīdzekļu gabarītus, kā arī kravu nostiprināšanas vienotos noteikumus, lai optimizētu multimodālos pārvadājumus un palielinātu drošību;

48. uzsver, ka ir jāsamazina birokrātiskie šķēršļi visiem transporta veidiem; aicina lielā mērā vienkāršot un saskaņot dokumentus un administratīvās un muitas procedūras, kurām jābūt praktiskām, efektīvām un izmantojamām visu loģistikas ķēdē iesaistīto pušu vajadzībām; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par elektroniskas sistēmas izveidi multimodāliem kravu pārvadājumiem (e-krava), lai panāktu bezpapīru, netraucētu informācijas plūsmu visā transporta loģistikas ķēdē, vienlaikus ņemot vērā esošos labi funkcionējošos instrumentus un sinerģijas, pasaules līmeņa norises un paraugprakses;

49. prasa noteikt jaunu mērķi, papildinot to ar vajadzīgajiem pasākumiem, lai līdz 2030. gadam 50 % no pašreizējo bīstamo kravu pārvadājumu apjoma Eiropas Savienībā novirzītu uz ilgtspējīgākiem transporta veidiem, piemēram, dzelzceļu un iekšzemes ūdensceļiem, pilnībā ievērojot Direktīvu 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem;

50. aicina Komisiju saskaņot noteikumus par multimodālajiem bīstamo kravu pārvadājumiem, lai nodrošinātu savietojamību starp dažādiem transporta veidiem;

51. mudina Komisiju un dalībvalstis izpētīt iespējas kravu transportēšanai pa cauruļvadiem un, izmantojot cikla loģistiku, atbalstīt šādas transportēšanas ieviešanu kā daudzsološu ilgtspējīgas transporta sistēmas risinājumu;

52. uzsver transporta nozares būtisko nozīmi tūrisma attīstībā, galvenokārt Eiropas Savienības attālākajās un pašlaik grūti sasniedzamās vietās;

53. uzsver, ka Eiropas transporta mezgli savieno Eiropu ar citām pasaules daļām un ka Eiropai ir jā saglabā tieša pieeja pārējām pasaules daļām, Eiropas pārvadātājiem nodrošinot tiešos lidojumus no saviem transporta mezgliem uz aizjūras galamērķiem un saglabājot darbvietas un izaugsmi Eiropas aviācijas nozarē; uzsver, ka lidojumi ES robežās ne tikai nodrošina iekšējā tirgus mobilitāti, bet tiem ir arī būtiska loma, jo savienotie reisi uztur ES mezglu pieejamību; ES politikai ir jānodrošina efektīvs un konkurētspējīgs savienoto lidojumu tīkls, lai stiprinātu Eiropas mezglus, samazinot izmaksas līdz starptautiski konkurētspējīgam līmenim un nodrošinot godīgu konkurenci ar pārvadātājiem no trešām valstīm; ES dalībvalstīm nepieciešama saskaņota un vienota politika, lai nepieļautu to, ka Eiropa zaudē Persijas līci un Turcijā esošiem mezgliem vēl vairāk savienojumu ar Āziju un Āfriku; tādēļ aicina Komisiju ieviest šos mērķus visos ES aviācijas tiesību aktos un piemērot tos sarunās ar trešām valstīm;

54. aicina uzlabot pētniecības un tehnoloģiju politiku nolūkā veicināt inovācijas transporta nozarē; uzskata, ka minētā politika, kas jāpapildina ar pienācīgu finansējumu, būtu jāizstrādā sadarbībā ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp iedzīvotājiem un lietotāju pārstāvjiem, lai izprastu nozares vajadzības un attiecīgi uzlabotu tā ES finansējuma piešķiršanu, kas jo īpaši ir pieejams programmas "Apvārnis 2020" ietvaros; uzskata, ka prioritāte būtu jāpiešķir projektiem ar skaidru Eiropas pievienoto vērtību, kuru mērķis ir dekarbonizēt transporta nozari un veicināt energoefektīvus transporta veidus (tostarp iešanu kājām un braukšana ar velosipēdu), palielināt piegādes ķēdes efektivitāti

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

un pārredzamību, uzlabot transporta pieejamību, drošumu un drošību, uzlabot satiksmes vadību un samazināt administratīvo slogu; uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš revolucionārām tehnoloģijām transporta jomā, piemēram, automatiskiem vai tālvadības transportlīdzekļiem, piemēram, droniem un transportlīdzekļiem bez vadītāja;

55. aicina tādus pat pūliņus pielikt izglītības jomā, lai sekmētu jaunu pētījumu un mācību procesu veidošanos, jo īpaši arodapmācības un augstākā līmeņa izglītības jomā, pievēršoties jaunajām prasmēm un profesijām, kas radīsies viedās mobilitātes rezultātā;

56. uzsver, ka ir svarīgi palielināt atbalstu ES pētniecības, izstrādes un inovācijas pamatprogrammām, lai panāktu nepiesārņojošākas degvielas un augsta līmeņa tehnoloģisko progresu, piemēram, saistībā ar rafinēto biodegvielu;

57. mudina saistībā ar *REFIT* programmu un Eiropas tiesību aktu ietekmes novērtējumu veikt vispārēju novērtējumu Eiropas pārvaldībā esošām autovadītāju apliecību prasībām un drošības prasībām, kā arī ziņošanas pienākumiem, kas saistīti ar satiksmi, lai ievērojami samazinātu birokrātiju;

58. atzīst, cik svarīgas ir radiofrekvences bez traucējumiem, jo īpaši attiecībā uz autotransporta darbinieku braukšanas laika un atpūtas periodu izpildi un intelektisku transporta sistēmu izvietojumu; aicina Eiropas Komisiju vajadzības gadījumā izstrādāt attiecīgus reglamentējošus noteikumus;

Transporta starptautiskā dimensija

59. uzsver, ka Eiropas transporta telpas izveide ir svarīga prioritāte attiecībā uz visiem transporta veidiem, jo īpaši aviāciju un jūras satiksmi, un tā ir lielā mērā ir atkarīga no starptautiskās atzišanas saskaņā ar nolīgumiem, par kuriem noris starptautiska līmeņa sarunas ar tirdzniecības partneriem visos transporta veidos; turklāt ES attiecīgajos starptautiskajos forumos būtu jāpārņem noteicošā loma;

60. uzskata, ka ES ir jāsauglabā vadošā pozīcija pasaules mēroga centienos samazināt transporta radītās emisijas saskaņā ar gaidāmo starptautisko klimata konferenci (COP21), kas 2015. gadā notiks Parīzē, pasaules mērogā veicinot transporta dekarbonizāciju un ilgtspējīgu transporta veidu attīstīšanu, tādējādi palīdzot sasniegt starptautiski saskaņoto mērķi ierobežot globālo sasilšanu līmenī, kas ir zemāks par 2 °C;

61. aicina dalībvalstis īstenot integrētāku pieeju iespējai piemērot savstarpīguma principu tirdzniecības attiecībās ar trešām valstīm un saistībā ar ES finansējuma politiku transporta jomā pārbaudīt, vai būtu pieņemami piesaistīt papildu finansējumu no trešām valstīm;

62. uzsver, ka, izmantojot starptautiskos resursus (naftu, litiju, dārgmetālus, biodegvielu) mūsu transporta sistēmas attīstībai, ir jāievēro to iedzīvotāju likumīgās intereses, kuri dzīvo apvidos, kuros šie resursi tiek tirgoti un no kuriem tie tiek importēti;

Visu transporta veidu integrācija saistībā ar redzējumu par efektīvāku, ilgtspējīgāku, konkurētspējīgāku, pieejamāku un lietotājiem un iedzīvotājiem draudzīgāku transporta sistēmu

63. attiecībā uz gaisa satiksmi aicina:

— risināt visas būtiskās problēmas, kas konkurencei Eiropas aviotransporta nozarē radušās tāpēc, ka ir mazinājušās satiksmes iespējas starp Eiropu un pārējo pasauli, ir ierobežota lidostu jauda, bet gaidāms gaisa satiksmes intensitātes pieaugums, un paplašinājies trešo valstu uzņēmumu piedāvāto gaisa satiksmes pakalpojumu klāsts,

— pārskatīt Regulu (EK) Nr. 868/2004, lai nodrošinātu godīgu konkurenci ES ārējā aviācijas politikā un nostiprinātu ES aviācijas nozares konkurētspēju, nodrošinātu savstarpīgumu un likvidētu negodīgu praksi, tostarp subsīdijas, kas rada traucējumus tirgū,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- sākt dialogu par aviāciju ar Persijas līča valstīm un Turciju, lai uzlabotu finanšu pārredzamību un nodrošinātu godīgu konkurenci; iekļaut gaisa transporta nolīgumos “godīgas konkurences klauzulas”, sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz subsīdijām, negodīgu praksi un konkurenci, kā arī efektīvus rīcības plānus, ja minētie noteikumi netiek ievēroti,
- vajadzības gadījumā paātrināt jaunu aviācijas nolīgumu noslēgšanu ar ES būtiskākajiem tirdzniecības partneriem, piemēram, kaimiņvalstīm, BRIC valstīm, ASEAN valstīm un Meksiku, tostarp paredzot normas, kas reglamentētu gaisa kravu pārvadājumu pakalpojumu tirgus pieejamības uzlabošanu,
- sagatavot pārskatu par ES un dalībvalstu reglamentējošajiem un fiskālajiem politikas virzieniem, lai stiprinātu Eiropas aviācijas nozares konkurētspēju un nodrošinātu godīgu konkurenci ar trešo valstu aviosabiedrībām; tāpēc aicina Komisiju pārskatīt un atcelt vienpusējus ES noteikumus, kas kropļo konkurenci, un mudināt dalībvalstis attiecīgi rīkoties attiecībā uz līdzīgiem valsts līmeņa noteikumiem,
- pabeigt izveidot iekšējo tirgu aviācijas jomā, atceļot dalībvalstu ieviestos šķēršļus tādu ES gaisa pārvadātāju gadījumā, kuri vēlas veikt pārvadājumus no to reģistrācijas dalībvalsts uz trešo valsti caur citu ES dalībvalsti,
- saskanīgi un efektīvi izstrādāt ES lidostu tīklu, kurā jāietilpst, pirmkārt, galvenajām lidostām (“mezgliem”), un otrkārt, labi apkalpotam, dzīvotspējīgam un atbalstītam vietējo, rajonu un reģionālo lidostu tīklam, jo šādas lidostas ir būtiski svarīgas attiecīgo teritoriju izaugsmei un attīstībai, jo īpaši attiecībā uz attāliem apvidiem un tālākiem reģioniem, kas bieži ir sasniedzami tikai ar aviotransportu; izstrādāt tiesisko regulējumu tam, kā attīstīt un maksimāli izmantot nerealizēto potenciālu, kas piemīt reģionālajām lidostām un jaunas infrastruktūras ieviešanai pārpildītās lidostās,
- prioritārā kārtā apstiprināt ES finansētos projektus, kas veido daļu no TEN-T pamattīkla,
- rūpīgi sagatavot un ātri pieņemt visaptverošu aviācijas tiesību aktu paketi, ieskaitot tādu jaunu tiesisko regulējumu attiecībā uz civilajiem droniem, kurš garantē drošumu, drošību un pamattiesības, vienlaikus veicinot ekonomisko potenciālu, ko civilie droni sniedz Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši MVU un jaundibinātajiem uzņēmumiem; pārskatīt EASA regulu, lai skaidrotu tās funkcijas attiecībā uz valstu aviācijas iestādēm un stiprinātu tās spēju pārraudzīt aviācijas drošumu visās dalībvalstīs, tostarp dalībvalstu attālajos reģionos, un veicināt ES noteikumu un standartu pozīcijas pasaulē,
- dalībvalstis — veikt visas darbības, kas vajadzīgas, lai paātrinātu Eiropas vienotās gaisa telpas ieviešanu, pieņemot SES2+ paketi, pilnībā ieviešot funkcionālos gaisa telpas blokus (FAB) un nodrošinot to darbību, un izvietojot plānoto gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR), lai pārtrauktu ES gaisa telpas sadrumstalotību nolūkā samazināt avioreisu kavējumus, uzlabotu drošumu un mazinātu aviotransporta ietekmi uz vidi,
- Padomi — steidzami pieņemt kopīgo nostāju par Regulas (EK) Nr. 261/2004 un Regulas (EK) Nr. 2027/97 par gaisa satiksmes pasažieru tiesībām pārskatīšanu, kā arī Regulas (EEK) Nr. 95/93 par laika nišu piešķiršanu pārskatīšanu,
- veicināt sarunas ar Starptautiskās civilās aviācijas organizāciju (ICAO) par pasaules mēroga tirgus mehānismu aviācijas radīto emisiju mazināšanai,
- ieviest starptautiskus ilgtspējības kritērijus attiecībā uz atjaunojamu aviācijas lidmašīnu degvielu,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- atbalstīt aeronautiskos pētījumus un attīstību, izmantojot programmu “Apvārsnis 2020” un programmu “Clean Sky”, lai izstrādātu jaunas un tīrākas tehnoloģijas, kas padara gaisa kuģa darbību klusāku un efektīvāku degvielas izmantošanas ziņā, nolūkā veicināt jaunus gaisa kuģu tipu, piemēram, dronu izmantošanu, un radīt izaugsmi un darbvieta Eiropas aviācijas nozarē,
 - Eiropas Komisiju un dalībvalstis — rūpīgi pārskatīt stratēģiju un politikas nostādnes aviācijas drošuma un drošības jomā, lai atbilstīgi pasažieru vajadzībām pakāpeniski pārietu uz pieeju, kuras pamatā ir risks,
 - uzlabot aviācijas drošību ES līmenī gaisa kuģu ražošanas, apkopes apmācības un licencēšanas, lidojumu veikšanas, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu jomā,
 - novērtēt iespējamās drošības pasākumus, kas jāveic, lai izvairītos no tādām aviokatastrofām kā “Germanwings” reisa Nr. 9525 katastrofa Alpos 2015. gada martā,
 - Komisiju — izstrādāt priekšlikumu, kas ietver pasākumus, lai stiprinātu drošību un sociālo noteikumu ievērošanu, jo īpaši lidojumu un atpūtas laikus, ar mērķi novērst nogurumu un uzlabot kabīnes gaisa kvalitāti,
 - izstrādāt saskaņotu noteikumu kopumu, kas regulē pilotu skolu darbību un ES aktīvo pilotu lidojumu stundu reģistrāciju, nodrošinot efektīvāku darba apstākļu kontroli un novērtēšanu gaisa satiksmes nozarē,
 - dalībvalstis — apmainīties ar saviem datiem ar Eurostat par vispārējo aviāciju, jo īpaši attiecībā uz lidmašīnu, pilotu un lidojumstundu skaitu, nolūkā uzlabot regulējumu šajā jomā, galvenokārt attiecībā uz aviācijas drošību,
 - īstenot konstruktīvu sociālo dialogu starp aviācijas nozares ieinteresētajām personām, lai risinātu jaunās problēmas, kas izriet no jaunu tehnoloģiju ieviešanas, kā rezultātā būs jāpielāgo arī aviācijas nozares darbvieta,
 - veikt pasākumus, lai cīnītos pret tādu sociāli problemātisku komercprakses veidu izplatīšanos kā “izdevīgie karogi” izmantošanas pieaugumu un dažādu neraksturīgu nodarbinātības un ārpakalpojumu piesaistes praksi izmantošanu, pārskatīt Regulu (EK) Nr. 1008/2008, lai nodrošinātu to, ka aviosabiedrības, kam ir darbības bāzes ES teritorijā, pienācīgi izpilda un piemēro valstu tiesību aktus sociālajā jomā un koplīgumus; pārskatīt “galvenās uzņēmējdarbības vietas” jēdziena definīciju, lai pieprasītu aviosabiedrībām pierādīt nozīmīgu ar aviāciju saistīta saimnieciskā darbība attiecīgajā valstī; EASA — paredzēt, ka ieteikumi, kuros noteikta prasība, ka vismaz 50 % tehnisko darbinieku ir jābūt tieši nodarbinātiem, aptver arī visas lidostas darbinieku kategorijas, pilotus un lidmašīnas apkopes locekļus,
64. attiecībā uz ceļu satiksmi aicina:
- izstrādāt valstu politikas sistēmas, kuru nolūks ir tirgus attīstība attiecībā uz elektrisko transportlīdzekļu un alternatīvās degvielas izmantošanu (elektroenerģija, ūdeņradis, dabasgāze (saspiesta dabasgāze (CNG) un sašķidrināta dabasgāze (LNG)), sašķidrinātā naftas gāze (LPG), sintētiskā degviela, parafīna degviela un ilgtspējīga biodegviela, jo īpaši no pārstrādes atkritumiem un atliekām ražotās degvielas, tostarp etanols uz melases bāzes), un nepieciešamās degvielas uzpildes/uzlādes infrastruktūras ātra ieviešana; apmainīties ar paraugpraksēm starp īstenojamiem projektiem dažādās dalībvalstīs saistībā ar alternatīvo degvielu tirgu un pilsētas sadalījumu; izstrādāt ES rīcības plānu, kā īstenot stratēģiju, kas izklāstīta Komisijas paziņojumā “Nepiesārņojoša enerģija transportam – Eiropas alternatīvo degvielu stratēģija”, lai panāktu maksimālu plašu alternatīvo degvielu izmantošanas līmeni transporta vajadzībām un lai veicinātu ilgtspējīgu mobilitāti, izmantojot elektriskos transportlīdzekļus visā Savienībā,
 - līdz 2020. gadam palielināt drošu kravas automobiļu stāvvietu skaitu Eiropas transporta tīklā (TEN-T) par 40 % salīdzinājumā ar 2010. gada rādītājiem un uzlabot to kvalitāti (higiēnas standarti),

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- izstrādāt iniciatīvas, lai nodrošinātu ceļu lietotāju nodokļa elektronisko iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību,
- Komisiju — sagatavot novērtējumu par dažāda veida autoceļu maksas iekasēšanas shēmām un to atbilstību ES līgumiem, jo īpaši principam par tādas diskriminēšanas novēršanu, kas balstīta uz dzīvesvietu,
- prioritārā kārtā apstiprināt ES finansētus infrastruktūras projektus, kas papildina ceļu tīklu, kurš veido daļu no TEN-T pamattīkla,
- nodrošināt, lai ES ceļvedis velotransporta jomā tiktu iekļauts Komisijas darba programmā 2016. gadam,
- izstrādāt tiesību aktu priekšlikumu, ar ko laikposmam pēc 2020. gada nosaka jaunu pasažieru automobiļu un mikroautobusu CO₂ emisiju vidējā līmeņa obligātās robežvērtības, saglabājot skaidru emisiju samazināšanas ilgtermiņa tendenci,
- laicīgi pabeigt izstrādāt simulācijas rīku, kas precīzi, uzticami un rentabli mēra smagdarba transportlīdzekļu (kravas automobiļu un autobusu) degvielas patēriņu un CO₂ emisijas, un kam vajadzības gadījumā sekotu tiesību akta priekšlikums, ar ko nosaka vidējo CO₂ emisiju līmeņa obligātās robežvērtības pirmo reizi reģistrētiem smagdarba transportlīdzekļiem, kā tas jau ir noteikts attiecībā uz vieglajiem automobiļiem un mikroautobusiem; paredzēt papildu pasākumus, lai stimulētu efektīvāko transportlīdzekļu ieviešanu tirgū un veicinātu paraugpraksi degvielas patēriņa mazināšanai,
- ieviest pasākumus nolūkā palielināt smagdarba transportlīdzekļu degvielas efektivitāti un samazināt to radītās CO₂ emisijas, tostarp vairāk izmantojot apmācības par ekoloģisku braukšanas stilu, uzlabojot transporta loģistiku un intelektisku infrastruktūru, un vairāk izmantojot alternatīvās degvielas,
- ieviest pārskatītu testu ciklu, kas paredzētu stingrākas atbilstības testēšanas prasības transportlīdzekļu CO₂ un piesārņojošo vielu emisijām un kas aizstātu pašlaik lietoto “Eiropas Jauno braukšanas ciklu”, nodrošināt, ka transportlīdzekļu emisijas un degvielas patēriņu mēra, izmantojot testēšanas procedūru, kas ataino reālistiskus transportlīdzekļa vadīšanas apstākļus,
- nodrošināt, lai Komisija bez liekas kavēšanās sāktu darbu pie Direktīvas (ES) 2015/719 par maksimālo pieļaujamo masu un gabarītiem pārskatīšanas, lai ne vēlāk kā līdz 2020. gadam Eiropas Parlamentā un Padomē būtu iespējams iesniegt ziņojumu, kurā tiktu ņemtas vērā konkrētu tirgus segmentu īpatnības (piemēram, specializēti automobiļu pārvadātāji, kas tiek izmantoti gatavo transportlīdzekļu loģistikas jomā),
- pieņemt mobilo autotransporta darbinieku sociālo kodeksu, lai risinātu arī slēptas pašnodarbinātības problēmu, lai labāk ņemtu vērā starptautiskā autotransporta darba ņēmēju īpatnības un nodrošinātu godīgu konkurenci,
- kvalitatīvāk izpildīt, novērtēt un, ja vajadzīgs, izskaidrot vai pārskatīt kopīgos noteikumus attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (Regula (EK) Nr. 1072/2009),
- īstenot pasākumus, lai nodrošinātu valsts noteikumu atbilstību ES tiesību aktiem pārrobežu transporta jomā,
- izskatīt iespēju izveidot Eiropas Autotransporta aģentūru, lai nodrošinātu ES tiesību aktu pienācīgu īstenošanu un veicinātu standartizāciju visās dalībvalstīs,
- izstrādāt pasākumus, kuru nolūks ir nodrošināt juridisko noteiktību un labāku to noteikumu īstenošanu, kas attiecas uz darba apstākļiem un sociālajām tiesībām, algām un sociālo atbildību, lai garantētu augstus sociālos standartus kravas autopārvadājumu nozarē Eiropas Savienībā; Eiropas Komisiju — veikt pasākumus pret tām nelikumīgajām darbībām, kas rada negodīgu konkurenci un sekmē sociālo dempingu; kravas autopārvadājumu nozare ir jāuzskata par specifisku nozari, ņemot vērā tajā strādājošo lielo mobilitāti un autovadītāju vajadzību iknedēļas atpūtas laiku pavadīt mājās,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- pārskatīt to iekšējā tirgus pamatprincipu piemērošanu, kuri efektīvāk nošķir pakalpojumu sniegšanas brīvību un tiesības veikt uzņēmējdarbību; tas jā dara tādēļ, ka uzņēmuma darbībām kādā dalībvalstī, kura nav tā pastāvīgās darbības vieta, viennozīmīgi ir pārejošs raksturs;

65. attiecībā uz dzelzceļa transportu aicina:

- pabeigt vienoto Eiropas dzelzceļa telpu, ātri pieņemot 4. dzelzceļa tiesību aktu paketi, nodrošinot līdzsvarotu iekšzemes dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgu atvēršanu, infrastruktūras apsaimniekotāju neatkarību, pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana konkursa kārtībā, dzelzceļu drošuma un sadarbības maksimālo līmeni, un pietiekamus cilvēkresursus un finanšu resursus, lai Eiropas Dzelzceļa aģentūra varētu pilnvērtīgi darboties un spētu pildīt savu uzdevumu, proti, būt dzelzceļa ritekļu atļauju piešķiršanas un drošības sertifikācijas vienotajam kontaktpunktam; 4. dzelzceļa tiesību aktu paketei vajadzētu nodrošināt dzelzceļa pakalpojumu augstu kvalitāti un efektivitāti, aizsargāt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību ekonomisko līdzsvaru un veicināt augstus standartus attiecībā uz darba apstākļiem un teritoriālo kohēziju; pēc tās pieņemšanas dalībvalstīm tā ir nekavējoties jātransponē un jāīsteno,
- Komisiju — pieņemt dzelzceļa stratēģiju, kurā ierosināti jauni pasākumi, kuru nolūks būtu sasniegt 2030. gada un 2050. gada mērķus saistībā ar pāreju no viena transporta veida uz citu, kas noteikti Baltās grāmatas desmit mērķos attiecībā uz konkurētspējīgu un resursu ziņā efektīvu transporta sistēmu,
- nodrošināt stabilu, pietiekamu, pārredzamu un paredzamu finansējumu, vienkāršojot noteikumus un procedūras, kā piekļūt ES finansējumam, lai uzlabotu valsts un pārrobežu dzelzceļa infrastruktūras kvalitāti un kapacitāti, par prioritāti uzskatot esošās infrastruktūras apkopi un modernizāciju, un ļaujot dzelzceļa pasažieru un kravu pārvadājumu operatoriem sniegt uzticamus, drošus, pieejamus un ilgtspējīgus pakalpojumus,
- veikt sīku analīzi par to, kāpēc Eiropas dzelzceļu telpu pāri dalībvalstu robežām raksturo daudzi iztrūkstoši posmi; prasa Komisijai veikt pasākumus un ieviest stimulus attiecībā uz to vietējā, reģionālā un valsts līmeņa pārrobežu dzelzceļa savienojumu atdzīvināšanu augstākajā steidzamības pakāpē, kas tika demontēti vai atstāti Otrā pasaules kara laikā un pēckara periodā, neraugoties uz to ekonomisko nozīmi vai noderīgumu sabiedrībai, kā arī steidzami uzbūvēt jau iepļānotos, bet vēl nepabeigtos savienojumus, lai likvidētu esošās šaurās vietas un iekārtotu trūkstošos posmus pārrobežu reģionos; atdzīvināt un uzturēt sekundārās dzelzceļa līnijas, kas nodrošina satiksmi ar valstu pamattīkliem un Eiropas koridoriem; ieviest iniciatīvas jaunu funkciju apzināšanai pašlaik neizmantotajiem tīkliem, piemēram, kravu pārvadāšana vai jaunu pakalpojumu sniegšana tūrisma jomā,
- prioritārā kārtā apstiprināt ES finansētos infrastruktūras projektus, kas papildina dzelzceļu tīklu, kurš veido daļu no TEN-T pamattīkla, un EISI apstiprinātos projektus,
- nostiprināt Komisijas funkcijas efektīvā un ātrā to TEN-T dzelzceļa koridoru pabeigšanā, ko dalībvalstis ir iepļānojušas, bet atlikušas, neraugoties uz to sabiedrisko un saimniecisko lietderību,
- veikt faktu izpēti par sociālajiem, ekonomiskajiem un ar vidi saistītajiem ieguvumiem, ko nodrošinātu turpmāka atbalsta sniegšana valsts un starptautiskajiem nakts vilcienu pārvadājumu pakalpojumiem un — attiecīgos gadījumos — šo pakalpojumu atdzīvināšanai, kā arī starppilsētu pārrobežu pakalpojumiem, piemēram, sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību un konkursa procedūru kontekstā,
- dalībvalstis, Komisiju un dzelzceļa pārvadājumu nozares ieinteresētās personas — veikt pasākumus, kas vajadzīgi kopuzņēmuma "Shift2Rail" darbībai, lai paātrinātu moderno tehnoloģiju integrēšanu novatoriskos dzelzceļa risinājumos, palielinātu dzelzceļa transporta pievilcīgumu un nostiprinātu Eiropas dzelzceļa pārvadājumu nozares pozīciju,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- veikt pasākumus Eiropas dzelzceļa tīkla reālas sadarbības nodrošināšanai, mazinot pašreizējos tehniskos šķēršļus, veicinot tehniskus risinājumus, kas nodrošina vilcienu kustību pa atšķirīgu gabarītu dzelzceļa līnijām, un nodrošinot, ka dažādie augstuma ierobežojumi ES neradītu papildu apgrūtinājumus;
- noteikt par prioritāti Eiropas Dzelzceļa satiksmes vadības sistēmas (ERTMS) ieviešanu attiecībā uz visiem TEN-T pamatkoridoriem, tostarp atbilstošo lokomotīvu aprīkojumu;
- ātri īstenot Regulu (ES) Nr. 913/2010 par starptautisku dzelzceļa tīklu izveidi konkurētspējīgiem kravas pārvadājumiem, un attīstīt vai uzlabot vienotos kontaktpunktus šo koridoru darbības koordinēšanai,
- samazināt dzelzceļu kravas pārvadājumu troksni, modernizējot kravas vagonus un uzlabojot dzelzceļa infrastruktūru, izmantojot mērķtiecīgu valsts finansējumu; Komisiju — iesniegt priekšlikumu, kas paredzētu no 2020. gada visā ES aizliegt pārmērīgi trokšņainus kravas vagonus,
- attīstīt un īstenot integrētas dzelzceļa biļešu pārdošanas sistēmas iekšzemes un starptautiskiem braucieniem un likvidēt papildu maksu, ko piemēro visiem dzelzceļa pasažieriem, kas ceļo pāri valsts robežai,
- novērst šķēršļus, kas liedz ES dzelzceļa rūpniecības pārstāvjiem (ritošā sastāva, dzelzceļa infrastruktūras un signalizēšanas sistēmu ražotājiem) pretendēt uz publiskajiem iepirkumiem valstīs, kas nav ES dalībvalstis;

66. attiecībā uz jūras transportu aicina:

- veikt pasākumus, lai vienkāršotu formalitātes kuģiem, kas kuģo starp ES ostām, lai izveidotu vienotu Eiropas jūras transporta telpu bez šķēršļiem ("zilā zona"),
- izveidot labāku koordināciju starp jūrlietu iestādēm un muitas dienestiem visos līmeņos, lai vienkāršotu informācijas plūsmu un ierobežotu nevajadzīgus administratīvos šķēršļus un muitas formalitātes,
- veikt pasākumus, lai attīstītu jūras maģistrāles kā Eiropas transporta tīkla daļu,
- veikt papildu pasākumus, lai saglabātu un turpinātu attīstīt pievilcīgu, drošu, ilgtspējīgu un kvalitatīvu kuģniecību un nodrošinātu jūras satiksmes tirgu atvēršanu un piekļūvi kravām bez ierobežojumiem,
- veikt pasākumus, lai atbalstītu un koordinētu ostu vārtu un loģistikas sistēmu pielāgošanu lielākiem kuģiem, veicinātu labākus ostu savienojumus, jo īpaši ar dzelzceļu un iekšzemes ūdensceļiem, veicināt ieguldījumus ostās, piesaistot dažādus ES finansējuma avotus, lai palielinātu ES ostu jaudu, modernizētu infrastruktūru, attīstītu multimodālos termināļus un veicinātu mazu ostu izveidi, izmantojot intelektiskas transporta sistēmas, un mazu ostas pilsētu izveidi; veikt pasākumus nolūkā uzlabot jūras ostu infrastruktūru, jo īpaši Vidusjūrā un Melnajā jūrā, lai šajos apvidos novirzītu kravas no autoceļiem uz jūras ceļiem,
- garantēt, ka pamattīkla jūras ostas līdz 2030. gadam tiks savienotas ar Eiropas transporta tīkla dzelzceļa un autotransporta, un, ja iespējams, ar iekšējo ūdensceļu transporta infrastruktūru, izņemot gadījumus, ja šādu savienošanu neļauj fiziski ierobežojumi,
- nodrošināt lielāku skaidrību un konsekveni attiecībā uz valsts atbalsta noteikumu piemērošanu ostām, lai radītu pragmatisku, paredzamu un stabilu vidi, kas sniedz iespēju pieņemt ilgtermiņa ieguldījumu stratēģijas attiecībā uz ostām, mazina administratīvo slogu un saīsina procedūru izpildei vajadzīgo laiku,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- turpināt virzīt Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko izveido tiesisko regulējumu ostu pakalpojumu tirgus pieejamībai un ostu finansiālajai pārredzamībai, lai modernizētu ostu pakalpojumus un uzlabotu to kvalitāti un efektivitāti, stiprinātu konkurētspēju un radītu pamatnosacījumus ieguldījumu piesaistei ostās,
- noteikt pasaules līmeņa saistošu uzdevumu Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā (SJO), proti, sasniegt Baltajā grāmatā izvirzīto mērķi — līdz 2050. gadam vismaz par 40 % samazināt CO₂ emisijas, ko rada kuģu degvielas, un papildus noteikt ES nozīmes starpposma mērķi 2030. gadam; veicināt sarunas SJO ietvaros par pasaules mēroga tirgus mehānisma izveidi starptautiskajos ūdeņos notikušo emisiju mazināšanai, piemēram, paredzot sistēmu, ar ko nosaka maksu par emisijām; gadījumā, ja ir panākta starptautiska vienošanās par siltumnīcefekta gāzu emisiju globālu monitoringa, ziņošanas un verifikācijas (MRV) sistēmu vai par globāliem pasākumiem, lai samazinātu jūras transporta siltumnīcefekta gāzu emisijas, Komisija pārskata Regulu (ES) 2015/757 un attiecīgā gadījumā ierosina grozījumus šajā regulā, lai nodrošinātu saskaņošanu ar minēto starptautisko vienošanos,
- apsvērt iespēju kuģu degvielas sēra robežvērtības, kas piemērojamas SOx emisijas kontroles zonām (SEKZ), un attiecīgos SJO noteikumus attiecināt uz visu Eiropas jūras telpu,
- veicināt emisiju samazināšanas tehnoloģijas un energoefektivitātes uzlabošanas pasākumus ar finanšu stimuliem un mērķtiecīgiem atbalsta pasākumiem, īpašu uzmanību pievēršot alternatīvajām degvielām, kā arī veicināt lēnas kuģošanas pasākumus, kuriem, kā tiek ziņots ir liels degvielas patēriņa un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas potenciāls,
- veikt pasākumus, kas atbalsta alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu jūras un iekšzemes ostās, tostarp sašķidrinātās dabasgāzes iepildīšanai tvertnēs paredzētu iekārtu un krasta elektroenerģijas pieslēgumu nodrošināšanu,
- izstrādāt tiesību akta priekšlikumu par tiesību aktu pasažieru kuģu drošības jomā modernizēšanu; uzlabot trešās kuģošanas drošības paketes īstenošanu, un, ja vajadzīgs, pārskatīt šo tiesību aktu paketi, lai stiprinātu jūras negadījumu novēršanu un to seku pārvarēšanu,
- saskaroties ar pieaugošo jūrā pazudušo konteineru parādību, izstrādāt tiesību akta priekšlikumu ar mērķi precizēt atbildības un kompensācijas režīmu, kam pamatā būtu sistēma, kas ļauj noteikt šo konteineru īpašniekus,

67. attiecībā uz iekšējo ūdensceļu transportu aicina:

- izveidot atbilstošu regulējumu, lai optimizētu iekšējo ūdensceļu transporta iekšējo tirgu, kā arī novērstu šķēršļus, kas kavē tā plašāku izmantošanu;
- pilnībā īstenot rīcības programmu *Naiades II*, pievēršot īpašu uzmanību infrastruktūrai, upju informācijas dienestu ieviešanai un inovācijai; veikt programmas novērtējumu līdz 2017. gadam un vajadzības gadījumā pielāgot ierosinātos pasākumus, lai nodrošinātu programmas mērķu sasniegšanu;
- apstiprināt ES finansētus projektus attiecībā uz iekšzemes ūdensceļiem, kas ir *TEN-T* pamattīkla daļa,
- līdz 2025. gadam pienācīgi modernizēt un visa gada garumā uzturēt iekšzemes ūdensceļus, kas ir *TEN-T* pamattīkla daļa, un likvidēt tajos šaurās vietas, atbilstīgi ES vides tiesību aktiem, lai nodrošinātu piemērotu iekšzemes ūdensceļu apkopes stāvokli,
- Komisiju un dalībvalstis — vairāk atbalstīt inovāciju veicināšanu iekšzemes ūdensceļu transportā saskaņā ar programmu "Apvārsnis 2020" un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, alternatīvo degvielu izmantošanu un flotes pielāgošanu tehniskā ziņā un saistībā ar vides tehnoloģijām, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- integrēt iekšzemes ūdensceļu transportu multimodālā transporta un loģistikas ķēdē, kā arī ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plānos un politikā Eiropas pilsētās, kuras šķērso ūdensceļi, un stiprināt iekšzemes ostu nozīmi pilsētas kravu piegāžu jomā,
- nekavējoties pārskatīt Direktīvu 2005/44/EK par saskaņotiem upju informācijas pakalpojumiem (RIS), nodrošinot pilnīgu RIS ieviešanu līdz 2020. gadam un savienošanu ar citām kooperatīvām intelektiskām transporta sistēmām,
- ja vajadzīgs, saskaņot Reinas un Donavas pārvaldības un regulēšanas sistēmas, lai izstrādātu efektīvu un ilgtspējīgu multimodālu transporta sistēmu Eiropas galvenajiem iekšzemes ūdensceļiem,
- Komisiju — iesaistīties ES stratēģijas Donavas reģionam paredzētā ES finansējuma sadalē un šajā stratēģijā ietvertu projektu koordinēšanā un īstenošanā,
- izstrādāt tiesību akta priekšlikumu par iekšzemes navigācijas profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un modernizēšanu un apsvērt pasākumus, kā šai nozarei piesaistīt vairāk jauniešu;

o

o o

68. aicina Komisiju Baltās grāmatas starpposma pārskatīšanā un turpmākajās iniciatīvās transporta jomā ņemt vērā šajā rezolūcijā minētos ierosinājumus;
69. mudina Komisiju uzraudzīt virzību uz Baltās grāmatas mērķu sasniegšanu un reizi piecos gados ziņot par tās īstenošanas gaitu;
70. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0311

Sieviešu karjera zinātnes jomā un augstākās izglītības iestādēs**Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par sieviešu karjeru zinātnes jomā un augstākās izglītības iestādēs un karjeras ierobežojumiem (2014/2251(INI))**

(2017/C 316/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 19. un 157. pantu,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu "Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015." (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 5. marta paziņojumu "Stingrāka apņemšanās veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību — Sieviešu harta" (COM(2010)0078),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011.–2020. gads), ko Padome pieņēma 2011. gada 7. martā,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 15. septembra paziņojumu "Eiropas pētniecības telpa — 2014. gada progresa ziņojums" (COM(2014)0575),
- ņemot vērā Komisijas 1999. gada 17. februāra paziņojumu "Sievietes un zinātne – sieviešu iesaistīšana, lai paplašinātu pētniecību Eiropā" (COM(1999)0076),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 17. jūlija paziņojumu "Stiprāka Eiropas Pētniecības telpas partnerība izcilībai un izaugsmei" (COM(2012)0392),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 3. septembra ziņojumu "Dzimumu līdztiesības politika publiskajā pētniecībā", kura pamatā ir Helsinku grupas (Komisijas padomnieku grupa ar dzimumu, pētniecību un inovācijām saistītos jautājumos) dalībnieku apsekojums,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gadā publicēto statistikas pārskatu *She Figures 2012: Gender in Research and Innovation* ("Dati par sievietēm 2012. gadā — dzimumu pārstāvība pētniecībā un inovācijā"),
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 5. decembra secinājumus par Eiropas pētniecības telpu — 2014. gada progresa ziņojumu,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 29. maija secinājumus par Eiropas pētniecības telpas ceļvedi 2015.–2020. gadam,
- ņemot vērā 2015. gada 10. marta rezolūciju par 2013. gadā Eiropas Savienībā sasniegto progresu sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0050.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā Stambulas konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu 40. pantu,
 - ņemot vērā 2013. gada 21. novembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu “Apvārsnis 2020” (2014-2020) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 21. maija rezolūciju par sievietēm un zinātņi ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2000. gada 3. februāra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Sievietes un zinātne – sieviešu iesaistīšana, lai paplašinātu pētniecību Eiropā” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A8-0235/2015),
- A. tā kā dzimumu līdztiesība ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, kas iekļauts Līgumā par Eiropas Savienību, un viens no Savienības mērķiem un uzdevumiem;
- B. tā kā dzimumu līdztiesība ir pamatnosacījums, lai sievietes un meitenes varētu pilnībā baudīt cilvēktiesības, un tai ir īpaši būtiska nozīme sieviešu un meiteņu ietekmes palielināšanā un ilgtspējīgas un iekļaujošas sabiedrības izveidē; tā kā cilvēkkapitāla nepietiekama izmantošana mazina iespējamus ieguvumus ar pētniecību un inovāciju saistītiem uzņēmumiem un vispārējai ekonomikas attīstībai, kā arī rada katastrofālas sociālās sekas;
- C. tā kā ir īpaši svarīgi, lai sievietes un vīrieši būtu līdztiesīgi partneri ar vienādām tiesībām, pienākumiem un darba iespējām un lai viņu ieguldījums sabiedrībā būtu vienlīdz novērtēts un atzīts;
- D. tā kā saskaņā ar pieejamiem statistikas datiem un veiktajām aptaujām sievietes ir nepietiekami pārstāvētas lielākajā daļā zinātnes, inženierijas un pārvaldes amatu augstākajos hierarhijas līmeņos pat tādās jomās, kurās viņas ir vairākumā, piemēram, izglītības nozarē; tā kā sievietes ir nepietiekami pārstāvētas un nepietiekami veido karjeru ar zinātņi, tehnoloģijām, inženierzinātņi un matemātiku (STEM) saistītās izglītības jomās, zinātnes un inženierijas profesionāļu vidū tikai 24 % esot sievietēm; tā kā sieviešu pārstāvība ir atkarīga no STEM specializācijas, piemēram, ķīmijas specialitāte saskaras ar darbinieku aiziešanas problēmu, savukārt inženierijas un fizikas jomā ir vērojama darbā pieņemšanas problēma;
- E. tā kā zinātņi Eiropā ir īpaši nozīmīga loma ekonomikas jomā un ir vajadzīgas aizvien lielākas grupas, kas cita starpā spēj veikt ievērojamus pētījumus, kam ir sevišķi būtiska ietekme ražīguma un konkurētspējas paaugstināšanā, un tā kā pietiekama skaita personu ar STEM iemaņām pieejamība ir nozīmīgs priekšnoteikums, lai īstenotu Eiropas programmu izaugsmei un nodarbinātībai un stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus; tā kā tiek paredzēts, ka pieprasījums pēc STEM profesionāļiem līdz 2025. gadam pieaugs, savukārt jaunākie pieejamie statistikas apliecina novecošanos pētniecības nozarē; tā kā zināšanu un prasmju apmaiņai starp STEM un mākslas un humanitārajās nozarēs (STEAM) iesaistītajām personām ir milzīgs ekonomisks, sociāls un kultūras potenciāls un tā kā sievietes pētnieces un inovatores ir izdevīgā situācijā, lai attīstītu saikni starp STEM un STEAM; tā kā sievietes pētnieces ir ieguvums ES, kam ir vajadzīgi visi pieejamie resursi, lai tā pilnībā atgūtos no ekonomikas un finanšu krīzes un spētu reaģēt uz pārmaiņām sabiedrībā; tā kā pastāv nepieciešamība sekmēt sieviešu karjeras attīstību un plašāku jauniešu, jo īpaši studenšu un akadēmisko aprindu pārstāvju, pārstāvību STEM nozarēs;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0499.

⁽²⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 40. lpp.

⁽³⁾ OV C 309, 27.10.2000., 57. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- F. tā kā ir konstatēta zināma pozitīva attīstība attiecībā uz sievietēm pētniecēm un pēdējos gados viņu pārstāvība pētniecības vidē pieaug ātrāk nekā vīriešu pārstāvība, tomēr sieviešu īpatsvars pētniecības vidē joprojām ir ievērojami zemāks nekā vīriešu īpatsvars (lielākā atšķirība ir novērojama uzņēmējdarbības nozarē);
- G. tā kā sieviešu akadēmisko karjeru joprojām īpaši raksturo spēcīga vertikāla segregācija un augstākajos akadēmiskajos amatos ir ļoti neliels sieviešu īpatsvars; tā kā saskaņā ar statistikas pārskatu *She Figures 2012* augstskolu rektoru vidū sievietes ir tikai 10 %;
- H. tā kā šķiet, ka tikai dažu dalībvalstu tiesiskajā regulējumā, kas attiecas uz pētniecību, ir noteikumi par dzimumu līdztiesību un maz uzmanības tiek pievērsts dzimumu aspekta integrēšanai valsts pētniecības programmās;
- I. tā kā sievietes joprojām saskaras ar šķēršļiem savu uzņēmumu dibināšanā, jo turpina pastāvēt aizspriedumi un stereotipi; tā kā ir jāveicina un jāatbalsta plašāka sieviešu līdzdalība uzņēmējdarbībā un jāattīsta tāda vide, kurā sievietes uzņēmējas un ģimenes uzņēmumi var gūt panākumus un kurā uzņēmums tiek atalgots, veicot nepieciešamos pasākumus, kuru pamatā ir apmaiņa ar labākajām praksēm, īpašu uzmanību pievēršot mātēm;
- J. tā kā šādu situāciju izraisa daudzi un sarežģīti iemesli, tostarp negatīvi stereotipi un pieņēmumi un apzināti un neapzināti aizspriedumi;
- K. tā kā statistikas dati konsekventi apliecina, ka meitenes kļūst mazāk ieinteresētas STEM priekšmetos skolā un ka pastāv mazāka iespējamība, ka viņas studēs universitātē, lai iegūtu zinātnisku akadēmisko grādu; tā kā nav vienota skaidrojuma par zemo sieviešu līdzdalības līmeni STEM nozarēs un tās iemeslu vidū ir: skolu skolotāju zināšanu trūkums par karjeru STEM jomā, veiksmīgu sieviešu piemēra trūkums, liels nestabilu īstermiņa līgumu skaits, neapzināti aizspriedumi žūrijas komisijās, salīdzinājumā ar vīriešiem mazāka iespējamība, ka sievietes pašas pieteiksies uz augstākajiem amatiem, un sieviešu tendence uzņemties ar mācīšanu un audzināšanu saistītas lomas, nevis darboties pētniecības un akadēmiskajā vidē;
- L. tā kā sievietes, kas strādā pētniecībā un visās pārējās jomās, ir spiestas uzņemties lielāku ar bērnu audzināšanu saistīto pienākumu daļu nekā viņu partneri un līdz ar to visos ierosinātajos pasākumos ir jāņem vērā sieviešu iespējas veiksmīgi saskaņot profesionālo un ģimenes dzīvi, lai iesaistītu šajās darbībās vīriešus;
- M. tā kā neskatoties uz visiem pašreizējiem centieniem veicināt dzimumu līdztiesību un vienlīdzīgas iespējas, sievietes joprojām saskaras ar nevienlīdzīgu piekļuvi ar pētniecību saistītiem amatiem, finansējumam, publicēšanās iespējām un akadēmiskajiem atbalvojumiem, kā arī viņas skar stingri paaugstināšanas amatā un atzīšanas kritēriji un finansējuma vai piemērotas politikas trūkums viņu atbalstam, un līdz ar jauno zinātnieču izredzes ir īpaši zemas; tā kā visi šie faktori potenciāli veicina intelektuālā darbaspēka emigrāciju un šajā situācijā drīzāk ir nepieciešami radikāli nekā vienkārši pasākumi; tā kā turklāt sadarbība kolektīvā līmenī ir īpaši svarīga un tā būtu jāīsteno un jāstimulē gan personīgā, gan sabiedrības līmenī;
- N. tā kā ir jāpārskata un no jauna jāizvērtē faktiskā sieviešu zemā ietekme zinātnes jomā sabiedrībā, ko ne vienmēr pamato objektīvi kritēriji, kā arī dzimumu attiecības un uz dzimumiem balstīti stereotipi; tā kā plašāku karjeras iespēju nodrošināšana sievietēm un izmaiņu veikšana izglītības modeļos varētu būtiski palīdzēt samazināt darba algu atšķirības starp dzimumiem, piemēram, palielinot sieviešu zinātnieču un inženieru skaitu;
- O. tā kā Komisija ir jau apņēmusies nodrošināt šā nepietiekami pārstāvētā dzimuma 40 % pārstāvību visās ekspertu grupās, komisijās un komitejās un tā kā tas jo īpaši attieksies uz programmu "Apvārsnis 2020";

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- P. tā kā jaunākajos Padomes secinājumos par cilvēkresursu stiprināšanu zinātnē un tehnoloģijā Eiropas Pētniecības telpā ir atzīts, ka ir svarīgi veicināt dzimumu līdztiesību pētniecībā un piešķirt sievietēm atbildīgus amatus, kā tas ir bijis kopš 2005. gada, taču Padome nav nākusi klajā ar turpmākiem paziņojumiem;
- Q. tā kā Eiropas pētniecības telpas ceļvedī 2015.–2020. gadam Komisija un dalībvalstis tiek aicinātas sākt efektīvi īstenot valsts tiesību aktus dzimumu līdztiesības jomā, lai novērstu dzimumu nevienlīdzību pētniecības iestādēs un lēmumu pieņemšanas struktūrās un labāk integrētu dzimumu dimensiju pētniecības un attīstības politikā, programmās un projektos;
- R. tā kā Stambulas konvencija ietver saistības novērst vardarbības pamatcēloņus un veicināt plašāku līdztiesību starp sievietēm un vīriešiem, mainot attieksmi un izskaužot stereotipus ne vien atsevišķu cilvēku, bet arī augstākās izglītības iestāžu līmenī, kā arī universitāšu un koledžu pilsētīņās, kas nav pasargātas no vardarbības, kuras pamatā ir dzimums, lai sievietes varētu būt brīvas no vardarbības un tās izraisītām bailēm, kas bieži vien viņas attur no pilnvērtīgas līdzdalības akadēmiskajā un sociālajā dzīvē;
- S. tā kā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam var būt ievērojama loma, pārraugot, kā mainās darba samaksas atšķirības zinātnes un pētniecības jomā atkarībā no dzimuma, analizējot to cēloņus un novērtējot tiesību aktu ietekmi,

Dzimumu līdztiesība akadēmiskajos amatos

1. norāda, ka, neskatoties uz pozitīvo attīstību pēdējo gadu laikā dzimumu līdztiesība zinātnieku un akadēmiskajā vidē joprojām nav panākta un situācija ir atšķirīga dažādās dalībvalstīs, pētniecības jomās un akadēmiskās izglītības līmeņos; norāda, ka augstākajos akadēmiskajos un ar lēmumu pieņemšanu saistītos amatos zinātniskajās iestādēs un universitātēs ir ārkārtīgi zems sieviešu pārstāvības līmenis, kas norāda uz karjeras ierobežojumiem sievietēm, proti, neredzamām šķēršļiem, kuru pamatā ir aizspriedumi un kuri traucē sievietēm piekļūt atbildīgiem amatiem;
2. pauž nožēlu par to, ka pastāv pierādījumi par dzimumu segregāciju augstskolu un skolu hierarhijā Eiropas un citās ekonomiski attīstītās valstīs, ka šī segregācija ir gan horizontāla, gan vertikāla un ka, lai gan 59 % no visiem augstskolu absolventiem ES 28 dalībvalstīs ir sievietes, augstskolu pasniedzēju vidū tikai 18 % ir sievietes;
3. vēlreiz atgādina, ka dzimumu līdztiesība ir viens no principiem, kas ir ES dibināšanas pamatā, un ka tā ir jāievēro arī pētniecības un akadēmiskajā vidē; uzsver, ka ir jāpārtrauc visu veidu tieša vai netieša diskriminācija pret sievietēm;
4. norāda uz to, ka sieviešu trūkums zinātnē un pētniecībā ir izraisījis automātisku vīriešu dominanti R&D jomā un ka jo īpaši: a) nav sieviešu testa manekenu; b) medicīnas pētījumi parasti tiek veikti par vīriešiem; c) starojuma devu aprēķinu pamatā ir pusmūža vīrieša absorbcijas ātrums un d) lielākajā daļā anatomijas mācību grāmatu attēlos ir vīrieša ķermenis;
5. pauž nožēlu par to, ka neskatoties uz to, ka ES un tās dalībvalstīs pastāv juridiski noteikumi attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju darba tirgū, tostarp noteikumi par vienlīdzīgu samaksu, joprojām valda nevienlīdzība sieviešu piekļuvē ar pētniecību saistītiem amatiem, finansējumam un iespējām publicēties, tostarp nepamatotas samaksas atšķirības zinātnieku un akadēmiskajās aprindās;

Pozitīvi pasākumi

6. prasa Komisijai un dalībvalstīm analizēt pašreizējos juridiskos noteikumus, lai tos pienācīgi īstenotu un vajadzības gadījumā pārskatītu nolūkā nostiprināt vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem; prasa Komisijai un dalībvalstīm ievērot nediskriminācijas principu, kas tiek uzskatīts par Lisabonas līgumā noteiktu mērķi, visu veidu nodarbinātības līgumu vai finansējuma gadījumā, kā arī ievērot likumīgās tiesības uz vienlīdzību samaksu par vienādu darbu attiecībā uz visiem vīriešiem un sievietēm piešķirtajiem atalgojuma elementiem, tostarp dotācijām un stipendijām, piemēram, nodrošinot algu pārredzamību;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

7. norāda — lai panāktu lielāku dzimumu līdztiesību, papildus juridisko noteikumu īstenošanai būtu jānovērš kultūras un institucionālie šķēršļi, kas rada tiešu vai netiešu diskrimināciju pret sievietēm, kuras veido karjeru zinātnes jomā un darbojas lēmumu pieņemšanā; uzskata, ka šīs diskriminācijas formas, negatīvos aizspriedumus un apzinātus vai neapzinātus stereotipus veido attieksme un standarti, kas tiek nepārtraukti atražoti, un ka institucionālas pārmaiņas var palīdzēt tos novērst; aicina Komisiju ieviest un atbalstīt informētības veicināšanas kampaņas, programmas un iniciatīvas, lai mazinātu šos šķēršļus gan akadēmiskajā vidē, gan sabiedrībā kopumā;
8. vēlreiz pauž kritiku par to, ka sievietes joprojām saņem zemāku samaksu par tādu pašu darbu, tostarp pētniecības un zinātnes jomā, ko izraisa viņu nevienlīdzīgā pārstāvība;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis ietvert partneru atbalsta tīklu atbalstīšanu un veicināšanu un apmaiņu ar labākajām praksēm Eiropā un citur;
10. uzsver, ka informētības veicināšanās kampaņās būtu jāvērsas kā pie vīriešiem, tā pie sievietēm, jo viņas (apzināti vai neapzināti) atražo dzimumu stereotipus, kas var likt sievietēm internalizēt kultūras un institucionālos šķēršļus karjeras izaugsmē zinātnē;
11. prasa Komisijai par pamatu ņemt pašreizējās programmas un iniciatīvas un pastiprināt pozitīvas kampaņas, kas ir vērstas uz meiteņu un sieviešu iedrošināšanu uzsākt akadēmisko un pētniecības karjeru visās zinātnes jomās, īpaši vērstot uzmanību uz inženierijas un tehnoloģiju nozari, kurā, neskatoties uz nesēnām pozitīvām pārmaiņām, sieviešu līdzdalība ir zem vidējā līmeņa;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt izglītības programmas, kas sekmē sinerģiju un pozitīvu saikni starp STEM priekšmetiem un mākslas un humanitārajiem priekšmetiem, kā arī veicināt dzimumu perspektīvu, atvieglojot sieviešu lomu, ko viņas var īstenot, veidojot šo saikni;
13. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pozitīvus sieviešu piemērus visos izglītības līmeņos, tostarp obligajā skolas izglītībā un visā augstākās un pēcdiploma izglītības līmenī, kā arī neformālajā izglītībā un darbā ar jauniešiem; atzīst, ka pozitīvu sieviešu piemēru popularizēšana ietver pasākumu veikšanu, lai uzsvērtu sieviešu vēsturiskos un mūsdienu sasniegumus zinātnes, tehnoloģiju un uzņēmējdarbības jomā, kā arī amatos, kas ir saistīti ar lēmumu pieņemšanu; norāda ka šādi pasākumi var ietvert īpašu uzsvāru uz Starptautisko sieviešu dienu, zinātnes nedēļām un ka tajos var izmantot pašreizējās labākās prakses dalībvalstīs un visā pasaulē;
14. aicina Komisiju, dalībvalstis un visas attiecīgās iesaistītās personas pastiprināt iniciatīvas un programmas, ar kurām paredzēts mudināt sievietes turpināt zinātnisko un akadēmisko karjeru, piemēram, mācību un kontaktu veidošanas programmas, un atbalstīt zinātnieces un jo īpaši jaunās zinātnieces, kas piedalās pētniecības programmās un iesniedz pieteikumus dotāciju saņemšanai, kā arī atbalstīt pētnieču individuālo karjeru un viņu karjeras virzīšanu ceļā uz augstāko akadēmisko izglītības līmeni; uzskata, ka sievietes ir arī jāmudina pieteikties uz amatiem, kas saistīti ar lēmumu pieņemšanu, un ka vienlaikus ir jāveic pasākumi, lai novērstu visu veidu šķēršļus, kuri kavē šo pieteikšanos vai padara to neiespējamu;
15. prasa Komisijai un dalībvalstīm, izstrādājot jebkādas dzimumu līdztiesības stratēģijas augstākajā izglītībā, ietvert īpašus apsvērumus attiecībā uz sievietēm, kas saskaras ar vairākiem diskriminācijas veidiem, piemēram, LGBTI sievietēm, sievietēm ar invaliditāti, minoritāšu un migrantu izcelsmes sievietēm, bēglēm un sievietēm, kas sniedz aprūpi;
16. prasa dalībvalstīm izstrādāt efektīvas un pievilcīgas STEM izglītības un mācību metodes, lai meitenes turpinātu darboties zinātnes jomā, un atzīt skolotājus par kultūras pārmaiņu virzītājiem un atbalstīt viņus šajā jomā, jo viņiem ir potenciāls veicināt meiteņu līdzdalības turpināšanu zinātnes jomā skolās;
17. prasa dalībvalstīm atzīt kvalitatīvu profesionālās orientācijas pakalpojumu potenciālu, kā arī iespējas, ko sniedz iesaistīšanās apmācībā, lai mudinātu meitenes turpināt studēt STEM priekšmetus augstskolā;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Profesionālās un personīgās dzīves saskaņošana

18. uzsver nepieciešamību pilnībā saskaņot profesionālos un ģimenes pienākumus, kas bieži ir būtisks šķērslis, kurš īpaši skar sievietes, kavējot panākumu gūšanu zinātniskajā un akadēmiskajā karjerā, un viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ viņas pārtrauc savu karjeru;
19. aicina nodrošināt elastīgākus darba apstākļus abu dzimumu pētniekiem, lai viņi varētu apvienot darbu ar ģimenes dzīvi, un aicina dzimumu vienlīdzības interesēs likvidēt darba samaksas atšķirības starp dzimumiem;
20. aicina Komisiju, dalībvalstis, organizācijas, kas finansē pētniecību, un citas iesaistītās personas izstrādāt programmas, lai aktīvi mudinātu sievietes turpināt karjeru pēc maternitātes vai bērna kopšanas atvaļinājuma beigām, un sniegt finansējumu atgriešanās programmām, kurām vajadzētu būt īpaši pielāgotām katras iestādes vajadzībām un ietvert mācības, kas vajadzīgas, lai sekotu zinātnes attīstībai, nodrošinot vairāk elastīguma sievietēm zinātnisko darbu izstrādē pēc bērna piedzimšanas vai adoptēšanas un garantējot pienācīgus bērnu aprūpes pakalpojumus, arī veicinot vīriešu iekļaušanos ģimenes dzīvē; šie pasākumi arī būtu jāattiecina uz pētniekiem, kas strādā, saņemot individuālas stipendijas, un darbiniekiem, kas strādā ārēji finansētos projektos;
21. mudina dalībvalstis un reģionus veicināt ģimenēm draudzīgu augstskolu un pētniecības institūtu izveidi;
22. prasa Komisijai atzīt nepieciešamību pēc pienācīga paternitātes atvaļinājuma un paternitātes pabalsta, lai vīrieši izmantotu no darba brīvu laiku bērna kopšanai, un apkarot pastāvošo normu, ka no vecāku vidus sieviete pārtrauc profesionālo dzīvi, lai pārvarētu būtisku šķērslī, kas kavē sievietes gūt karjeras panākumus zinātnes un akadēmiskajā jomā;

Institucionālās pārmaiņas un projekti

23. pieņem zināšanai to, ka papildus sieviešu individuālās karjeras veicināšanai ir vajadzīgas arī institucionālas pārmaiņas, lai novērstu šķēršļus dzimumu līdztiesībai, jo īpaši attiecībā uz vertikālo segregāciju un sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanas komitejās;
24. uzsver nepieciešamību pēc iestāžu līdzdalības šo pārmaiņu atbalstīšanā un veicināšanā, nosakot jaunus standartus, risinot radušos jautājumus un uzraugot progresu, lai zinātnieces varētu izmantot pieejamo informāciju un vienlaikus sniegtu aktīvu ieguldījumu Eiropas pētniecības telpā;
25. prasa Komisijai ierosināt ieteikumu dalībvalstīm, kurā būtu iekļauti vienoti norādījumi attiecībā uz institucionālām pārmaiņām, lai veicinātu dzimumu līdztiesību universitātēs un pētniecības iestādēs;
26. uzskata, ka pastāv nepieciešamība sistematizēt pieejamo informāciju par sadalījumu pēc dzimuma un zinātnieču situāciju dalībvalstīs, lai veicinātu dzimumu līdztiesību visās publiskās un privātās pētniecības iestādēs; uzskata, ka ir vajadzīga vienprātība, lai veicinātu projektus, kuros piedalās zinātnieces;
27. prasa Komisijai pastiprināt tās koordinācijas lomu attiecībā uz integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai iniciatīvu Eiropas pētniecības telpā un vairojot informētību un piedāvāt atbilstīgu apmācību ieinteresētajām personām par integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai nozīmi zinātnieku un akadēmiskajās aprindās; uzsver nepieciešamību veicināt patiesu dzimumu līdztiesību akadēmiskās un zinātniskās karjeras attīstībā;
28. atzinīgi vērtē to, ka Komisija finansē dzimumu līdztiesības plānu izveidi ar projektiem saskaņā ar Septīto pamatprogrammu un programmu "Apvārsnis 2020", un arī atzinīgi vērtē Komisijas un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta kopīgo projektu izveidot tiešsaistes līdzekli dzimumu līdztiesības plāniem, ar ko varētu atklāt labākās prakses un apmainīties ar pieredzi par tām ar attiecīgajām ieinteresētajām personām; uzsver, ka ierosinātajās labākajās praksēs būtu jāņem vērā augstskolu un pētniecības organizāciju neatkarība un to organizatorisko struktūru daudzveidība visās dalībvalstīs;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

29. aicina dalībvalstis uzsākt partnerattiecības ar pētniecības organizācijām un universitātēm, lai veicināt kultūras un institucionālās pārmaiņas attiecībā uz dzimumiem;
30. aicina dalībvalstis strādāt kopā ar akadēmiskajām iestādēm, lai sniegtu atbalstu un vairāk iespēju karjeras attīstībai galvenajos pārejas posmos, piemēram, starp doktora grāda iegūšanu un kļūšanu par zinātnu doktoru un lektoru;
31. uzsver nepieciešamību pilnībā iekļaut dzimumu aspektu zinātniskās pētniecības jomā un nodrošināt dzimumu līdzsvaru programmā "Apvārsnis 2020"; uzskata, ka būs nepieciešami jauni pūliņi, lai iekļautu dzimumu aspektu nākamās darba programmas formulēšanā un īstenošanā; atzinīgi vērtē programmas "Apvārsnis 2020" padomnieku grupas ar dzimumu saistītos jautājumos (AGG) izveidi; stingri uzskata, ka programmas "Apvārsnis 2020" mērķi tiks sasniegti vienīgi ar pilnīgu zinātnieču līdzdalību;
32. aicina dalībvalstis strādāt kopā ar akadēmiskajām iestādēm, lai proaktīvi mudinātu sievietes pieteikties uz amatiem un, ja iespējams, nodrošināt sieviešu līdzdalību atlases komisijās;
33. stingri uzskata, ka dzimumu aspekts pētniecībai ir avots ar pievienoto vērtību un sniegs ieguvumus ieguldījumos; uzsver, ka dzimumu aspektu analīze var veicināt inovācijas un starpdisciplināru sadarbību zinātnes un tehnoloģiju jomā

Veicamie pasākumi

34. aicina dalībvalstis sniegt stimulus pētniecības iestādēm un augstskolām, lai ieviestu un piemērotu dzimumu līdztiesības plānus, ieviest dzimumu dimensiju savās valsts pētniecības programmās, lai novērstu juridiskus un citus šķēršļus pētnieču pieņemšanai darbā, noturībai darbavietā un karjeras izaugsmei, un īstenot visaptverošas stratēģijas strukturālām pārmaiņām, lai novērstu pašreizējos trūkumus pētniecības iestādēs un programmās;
35. aicina Komisiju un dalībvalstis novērst dzimumu līdzsvara problēmas lēmumu pieņemšanas procesā un atbildīgajās struktūrās attiecībā uz pētnieku pieņemšanu darbā un paaugstināšanu amatā un apsvērt iespēju izveidot dzimumu līdztiesības plānus kā priekšnoteikumu piekļuves nodrošināšanai publiskam finansējumam pētniecībā, zinātnē un akadēmiskajā vidē, jo īpaši mudinot pētniecības un zinātnes iestādes izstrādāt ziņojumus par to pūliņiem integrēt zinātnieces un nodrošināt atklātu un pārredzamu atlases un paaugstināšanas amatā procesu;
36. atzīst, ka dzimumu līdztiesības stratēģijās augstākās izglītības jomā ir arī jāpievēršas uz dzimumu balstītas vardarbības parādībai; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt stratēģijas, lai novērstu uz dzimumu balstītu vardarbību universitāšu un koledžu pilsētiņās, tostarp paaugstināt vardarbību piedzīvojušo sieviešu informētību un atvieglot viņām tiesiskuma pieejamību, kā arī iesaistīt vīriešus studentus, akadēmisko aprindu pārstāvjus un darbiniekus cīņā pret vardarbību;
37. aicina dalībvalstis mudināt darba devējus veikt pasākumus, lai apkarotu visu veidu aizskaršanu darbavietā, kura skar sievietes un var novest pie tā, ka cietušās personas zaudē motivāciju un visbeidzot aiziet no darba;
38. mudina dalībvalstis veicināt regulāru saziņu starp valstu ministriem, kas atbildīgi par universitātēm un zinātni, un par līdztiesību atbildīgajiem ministriem vai atbilstošiem līdzvērtīgiem ministriem, lai izstrādātu valsts politikas virzienus, kas iedrošina un atbalsta sievietes darboties zinātnes un akadēmiskajās aprindās;
39. aicina dalībvalstis iesaistīties plašsaziņas līdzekļos un privātajā sektorā, izskaužot stereotipus par dzimumiem un veicinot savstarpēju cieņu; uzsver plašsaziņas līdzekļu lomu dzimumu stereotipu uzturēšanā vai cīņā par to novēršanu un plašsaziņas līdzekļu iespējas proaktīvi veicināt pozitīvus piemērus sieviešu un meiteņu vidū, kā arī viņas iedrošināt;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

40. aicina Komisiju un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu papildus statistikas apkopošanai par cilvēkresursiem turpināt attīstīt pašreizējo metodoloģiju pa dzimumiem sadalītas statistikas apkopošanai visās akadēmiskajās un zinātniskajās darbībās un izstrādāt derīgus rādītājus institucionālo pārmaiņu procesa rādītāju noteikšanai valstīs un visā Eiropas pētniecības telpā;
41. aicina dalībvalstis, akadēmiskās aprindas un visas attiecīgās ieinteresētās personas ieviest specializētas programmas izglītībā un jo īpaši augstākajā izglītībā, lai uzsvērtu dzimumu līdztiesības nozīmi;
42. aicina Komisiju un dalībvalstis konsekventi piemērot dzimumu līdztiesības principa ievērošanu visu programmu un pasākumu budžeta plānošanā, nodrošinot finansējumu zinātnei, akadēmiskajām aprindām un pētniecībai, un izstrādāt vadlīnijas un metodes, lai uzraudzītu un novērtētu dzimumu aspekta iekļaušanu šajās jomās;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis nolūkā uzlabot akadēmisko iestāžu un valdību politikas veidošanu saistītajās jomās paredzēt darbības statistikas jomā, lai uzraudzītu, kas notiek ar sievietēm, kuras pamet akadēmisko vidi;
44. mudina dalībvalstis apsvērt iespēju pozitīvi atsaukties uz akadēmiskajām iestādēm, kas ir veikušas pasākumus, lai novērstu dzimumu nevienlīdzību;
45. prasa Komisijai iekļaut dzimumu aspektu zinātniskajā un tehnoloģiskajā saturā, lai pārtrauktu mazāk uzskatāmu diskriminācijas formu pastāvēšanu ar stimuliem ar mērķi zinātniskajā pētniecībā ņemt vērā dzimti un dzimumu;

Iesaistīšanās

46. aicina Komisiju un dalībvalstis turpmāk stiprināt kontaktu veidošanu starp pētniecēm valsts, reģionālā un ES līmenī;
47. mudina dalībvalstis apsvērt iespēju īstenot mentoru programmas, īpašu uzmanību pievēršot sieviešu mudināšanai pieteikties uz stipendijām, paaugstinājumu amatā un citām iespējām un atbalstot sievietes visā šajā procesā;
48. atgādina par to, cik būtiska ir plašāka sieviešu līdzdalība lēmumu pieņemšanā un dzimumu līdzsvara nodrošināšanā vērtēšanas komisijās, atlases komisijās un citās komitejās, kā arī ievēlētās grupās un komitejās, kas pieņem lēmumus attiecībā uz pieņemšanu darbā, finansējumu, pētniecības programmām un publikācijām; uzskata, ka būtu jāmudina pētniecības iestādes un augstskolas ieviest mērķus sieviešu līdzdalībai šādās struktūrās; aicina Komisiju un dalībvalstis šajā sakarībā par pamatu ņemt Komisijas priekšlikumu direktīvai par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū un saistītiem pasākumiem ⁽¹⁾, lai ierosinātu līdzīgus likumdošanas pasākumus attiecībā uz atbildīgiem amatiem sievietēm zinātnes un akadēmiskajā jomā;
49. aicina Padomi Luksemburgas prezidentūras laikā pieņemt secinājumus par dzimumu līdztiesību pētniecībā, lai nodrošinātu plašāku sieviešu pārstāvību un līdzdalību lēmumu pieņemšanas jomā pētniecības nozarē;
50. aicina Parlamentu ieviest balvu "Sievietes un zinātne Eiropā", kas tiktu piešķirta darba devējiem (uzņēmumiem, institūcijām vai iestādēm), kas visvairāk mudina sievietes darboties akadēmiskajās un zinātnes aprindās, atbalstot pārvaldības amatos strādājošas sievietes un nodrošinot vienlīdzīgu samaksu;

⁽¹⁾ COM(2012)0614.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

51. aicina Komisiju ar informācijas kampaņām atbalstīt shēmas un programmas, kas paredzētas sieviešu līdzdalības palielināšanai zinātniskajā pētniecībā;

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0312

Iespēju radīšana meitenēm Eiropas Savienībā ar izglītības palīdzību

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par iespēju radīšanu meitenēm Eiropas Savienībā ar izglītības palīdzību (2014/2250(INI))

(2017/C 316/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. pantu,
- ņemot vērā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- ņemot vērā ANO 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un Rīcības platformu, kas tika pieņemta Ceturtajā pasaules konferencē par sieviešu tiesībām 1995. gada 15. septembrī, kā arī noslēguma dokumentus, kas tika pieņemti ANO īpašajās sesijās “Pekina + 5” 2005. gadā, “Pekina + 15” 2010. gadā un “Pekina + 20” 2015. gadā,
- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada martā pieņemto Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu 2011.–2020. gadam,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2011. gada maijā pieņemto Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (“Stambulas konvencija”),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 12. marta rezolūciju par dzimumu stereotipu izskaušanu Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, un Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 10. marta rezolūciju par 2013. gadā Eiropas Savienībā sasniegto progresu sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0074.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0050.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā pēc Komisijas Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāta (DG EAC) pieprasījuma 2009. gadā izstrādāto neatkarīgo ziņojumu,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2007. gada 10. oktobra ieteikumu dalībvalstīm CM/Rec(2007)13 par integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai īstenošanu izglītībā,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes atbalstīto “Labas prakses piemēru apkopojumu dzimumu stereotipu neskartas izglītības veicināšanai un līdzekļu noteikšanai, kā īstenot pasākumus, kuri minēti Ministru komitejas ieteikumā par integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai īstenošanu izglītībā” (pārskatīts 2015. gada 12. martā),
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2003. gada 12. martā pieņemto ieteikumu dalībvalstīm Rec(2003)3 par sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu līdzdalību politisko un sabiedrisko lēmumu pieņemšanā,
 - ņemot vērā saistībā ar 2015. gada Starptautisko sieviešu dienu sniegto Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) paziņojumu “Sievietes un darba pasaule”,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2013. gadā publicēto pētījumu par lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu situāciju Eiropas Savienībā,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A8-0206/2015),
- A. tā kā izglītība ir atbildīgas pilsonības pamats un izglītībai ir būtiska nozīme dzimumu līdztiesības nodrošināšanā un iespēju radīšanā meitenēm, un tiesības uz izglītību ietilpst cilvēka pamattiesībās un ikviena bērna tiesībās;
- B. tā kā sieviešu un meiteņu izglītība un apmācība ir nozīmīga Eiropas vērtība, daļa no cilvēka pamattiesībām un būtisks elements iespēju radīšanai sievietēm un meitenēm sociālajā, kultūras un profesionālajā kontekstā, kā arī būtisks elements, lai būtu iespējams pilnībā baudīt visas pārējās sociālās, ekonomiskās, kultūras un politiskās tiesības un līdz ar to novērstu vardarbību pret sievietēm un meitenēm;
- C. tā kā izglītība var pārveidot sabiedrību un sekmēt sociālo, ekonomisko, politisko un dzimumu līdztiesību;
- D. tā kā saskaņā ar Parlamenta Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta veikta pētījuma datiem pasaulē ir 30 miljoni meiteņu pamatskolas vecumā, kurām ir liegta iespēja izglītoties;
- E. tā kā lielākie šķēršļi, kas liedz meitenēm iespēju iegūt izglītību, ir nabadzība, sociālā atstumtība un pirmsskolas izglītības iestāžu, skolu un ārpuskolas nodarbību centru tīklu nepilnības vai nepietiekama pieejamība;
- F. tā kā tikai valstis spēj nodrošināt bez maksas pieejamu obligāto vispārējo izglītību, kas ir neatņemams priekšnosacījums vienlīdzīgu iespēju garantēšanai abiem dzimumiem;
- G. tā kā izglītības budžetu samazināšana, kas lielā mērā izriet no ES aizstāvētās taupības politikas, apdraud iespējas nodrošināt bez maksas pieejamu, kvalitatīvu valsts finansētu izglītību, tādējādi sekmējot nevienlīdzības saasināšanos;
- H. tā kā kvalitatīvai, valsts finansētai izglītībai ir jābūt bez maksas pieejamai visiem bērniem, nepieļaujot nekādu diskrimināciju un neatkarīgi no šo bērnu rezidences statusa;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- I. tā kā nabadzība stipri ietekmē vienlīdzīgu izglītības pieejamību, jo bērnu sūtīšana skolā ir saistīta gan ar tiešām, gan netiešām izmaksām, un tā kā izglītība, jo īpaši augstākā izglītība, ir īpaši grūti pieejama jauniešiem no ģimenēm ar zemiem ienākumiem, un līdz ar to pastiprinās tradicionālā tendence izglītību pirmām kārtām nodrošināt zēniem;
- J. tā kā saskaņā ar dzimumu stereotipiem sievietēm un vīriešiem tiek iedalītas atšķirīgas, iepriekš noteiktas un ierobežotas lomas, kuras veido visai daudzi mainīgi sociālie faktori un izplata vai reproducē vecāki, izglītības sistēma un plašsaziņas līdzekļi; tā kā šīs dzimumu lomas tiek apgūtas socializācijas procesos bērnībā un pusaudža gados un līdz ar to ietekmē cilvēku dzīvi un var ierobežot sieviešu un vīriešu personības attīstību;
- K. tā kā dzimumu stereotipu ietekme uz izglītību un apmācību, kā arī skolas laikā pieņemtie skolēnu lēmumi var ietekmēt izvēles, kas tiek izdarītas visas dzīves gaitā, un tādējādi var radīt nopietnas sekas darba tirgū, kurā sievietes joprojām saskaras gan ar horizontālu, gan vertikālu segregāciju; tā kā minēto apsvērumu dēļ atsevišķas nozares joprojām tiek uzskatītas par “vīriešiem domātām” nozarēm, un atalgojuma līmenis tajās attiecīgi ir augstāks nekā “sievietēm domātajās” nozarēs;
- L. tā kā sociālā vide un ģimenes, līdzcilvēku, paraugu, kuriem vēlamies līdzināties, un skolotāju attieksme, kā arī individuālā atbalsta un konsultatīvie centri, kuri palīdz izraudzīties apgūstamos priekšmetus, būtiski ietekmē skolēnu izvēlētos mācību jomas un dzimumu stereotipu mainīšanu, un tā kā skolotājiem, kuru attieksme un pedagoģiskā prakse viņus padara par sociālo pārmaiņu veicinātājiem, ir neatsverama nozīme dzimumu līdztiesības, dažādības un savstarpējas sapratnes un cieņas veicināšanā; tā kā skolu pedagogiem ir iespējas sazināties ar vecākiem un uzlabot viņu izpratni par dzimumu līdztiesības jautājumiem un savu bērnu potenciālu;
- M. tā kā dzimumu līdztiesības aspekti būtu jāiekļauj visos izglītības līmeņos un aspektos, lai meiteņu un zēnu, kā arī sieviešu un vīriešu vidū popularizētu taisnīguma un demokrātiskas pilsonības vērtības, tā starp sievietēm un vīriešiem veidojot patiesu dzimumu partnerību gan publiskajā, gan privātajā sfērā;
- N. tā kā ir nepieciešams, lai nozarēs, kurās dominē vīrieši, piemēram, dabaszinātnēs, inženierzinātnēs, tehniskajās zinātnēs, matemātikā un uzņēmējdarbībā, darbotos vairāk sieviešu, uz kurām varētu raudzīties kā uz paraugu, un tā kā individuāla atbalsta tīkli un savstarpēja mācīšanās ir noderīgi līdzekļi, lai meitenēm radītu iespējas izpausties šajās nozarēs;
- O. tā kā pieejamie dati liecina, ka sievietes, kurām ir kvalifikācija un pieredze, saņem mazāku atalgojumu nekā vīrieši, un sievietes joprojām veic lielāko daļu pienākumu, kas saistīti ar ģimenes un citu apgādājamo personu aprūpi, un tas ierobežo sieviešu iespējas strādāt atalgotu pilna laika darbu; tā kā dzimumu līdztiesībai vajadzētu izpausties kā visa sieviešu veiktā darba novērtēšanai un zēnu un vīriešu iesaistīšanai darbos, kuri tradicionāli tiek uzskatīti par sieviešu pienākumiem; tā kā panākumi atbalsta nodrošināšanā bērnu aprūpei un progresīva grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un paternitātes atvaļinājumu politika Eiropā uzlabos sieviešu nodarbinātības perspektīvas, nostiprinās viņu ekonomisko stāvokli un palīdzēs cīnīties pret dzimumu stereotipiem, tā radot meitenēm vairāk iespēju visos izglītības līmeņos;
- P. tā kā, lai arī sievietes vairāk iegūst vidējo vai augstāko izglītību, viņu izglītības jomas un profesionālā darbība joprojām lielākoties saistās ar uzdevumiem, kas vērsti uz pastāvošo sociālo un ekonomisko struktūru paplašināšanu un reprodukciju, un ir nepieciešams palielināt sieviešu līdzdalību gan profesionālajā izglītībā, gan arī dabaszinātņu, tehnisko zinātņu, inženierzinātņu un matemātikas nozarēs;
- Q. tā kā vienmērīgāks izglītības resursu sadalījums ļautu uzlabot darba tirgus pieejamību meitenēm un līdzsvarotāka sieviešu un vīriešu līdzdalība darba tirgū varētu sekmēt Eiropas Savienības ekonomiskās attīstības perspektīvas;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- R. tā kā Eiropas un dalībvalstu iestādēm ar visiem iespējamiem līdzekļiem būtu jāveicina dzimumu līdztiesība izglītības iestādēs un izglītošanai dzimumu līdztiesības jautājumos vajadzētu būt nozīmīgam izglītības programmu un skolu mācību plānu elementam; tā kā Eiropas un valstu iestādēm ir jānodrošina, lai pedagoģisko materiālu saturs nebūtu diskriminējošs;
- S. tā kā formālās izglītības programma atspoguļo katras dalībvalsts kultūras un sociālo perspektīvu un ietekmē meiteņu un zēnu identitātes veidošanos; tā kā formālās izglītības programmu papildina neformālās izglītības programma, savukārt visās konkrētai situācijai raksturīgajās izglītības programmas definīcijās ietilpst t. s. “neredzamā” programma; tā kā visi minētie izglītības programmu veidi ir būtiski svarīgi meiteņu un zēnu identitātes veidošanā, un tā kā vietējām varas iestādēm, ņemot vērā to tuvumu izglītības iestādēm, ir būtiska nozīme ikdienējās mācīšanās jomā;
- T. tā kā, lai cīnītos pret dzimumu nevienlīdzību, būtiska nozīme ir izglītības programmu, attīstības mērķu un mācību rezultātu, satura, stratēģiju, materiālu, novērtēšanas, dažādo mācību priekšmetu programmu un nodarbību plānu pastāvīgai pedagoģiskajai pārraudzībai un izglītības pētniecības centru un dzimumu līdztiesības speciālistu īstenotai uzraudzībai un novērtēšanai;
- U. tā kā pret sievietēm vērsta vardarbība ir galvenais šķērslis sieviešu un vīriešu līdztiesībai, un to var apkarot ar izglītības palīdzību; tā kā ne visas Eiropas Savienības dalībvalstis ir ratificējušas Stambulas konvenciju un tā kā Eiropas Savienībai pienākas uzsākt un finansēt projektus dzimumu līdztiesības veicināšanas jomā,
- V. tā kā dzimumu vardarbība skolā izpaužas kā seksuālas, fiziskas un/vai psiholoģiskas vardarbības akti, kuriem bērni tiek pakļauti dzimumu stereotipu un sociālo normu dēļ; tā kā dzimumu vardarbība skolā būtiski ierobežo piekļuvi, līdzdalību un sasniegumus;
- W. tā kā sievietes un meitenes, kuras skārusi invaliditāte vai kurām nepieciešama speciālā izglītība, ir pakļautas vairāku veidu diskriminācijai; tā kā meiteņu situāciju varēs uzlabot tikai tad, ja būs nodrošināta kvalitatīvas izglītības un apmācības vienlīdzīga pieejamība, kuru neietekmēs un neierobežos šāda diskriminācija, un tiks pilnībā ievēroti iekļautības principi;
- X. tā kā speciālās izglītības vajadzību noteikšana norisinās visai nelīdzsvaroti; tā kā visumā pastāv lielāka varbūtība, ka nepieciešamība pēc speciālās izglītības tiks atzīta zēniem, īpaši tajos gadījumos, kad runa ir par “nenormatīviem” traucējumiem, piemēram, uzmanības deficīta sindromu vai disleksiju, kur attiecīgo traucējumu noteikšanā lielāka nozīme ir speciālista atzinumam;
- Y. tā kā 17 % pasaules pieaugušo iedzīvotāju neprot lasīt vai rakstīt, un divas trešdaļas (493 miljoni) no tiem ir sievietes ⁽¹⁾,

Vispārīgi ieteikumi

1. aicina dalībvalstis īstenot un uzlabot pasākumus dzimumu līdztiesības piemērošanai visos izglītības sistēmas līmeņos un gan skolotāju, gan arī visu pārējo skolās strādājošo speciālistu, piemēram, skolu ārstu, medmāsu, psihologu, sociālo darbinieku un pedagogu, apmācībā pilnībā integrēt izpratnes uzlabošanu par dzimumu līdztiesības jautājumiem, kā arī nodrošināt, lai visā izglītības sistēmā tiktu izveidoti mehānismi, kuri sekmē dzimumu līdztiesības veicināšanu, īstenošanu, uzraudzīšanu un novērtēšanu izglītības iestādēs;
2. aicina dalībvalstis sekmēt izglītības demokratizāciju un citus nosacījumus, kas nepieciešami, lai izglītība, neatkarīgi no tā, vai tā tiek sniegta skolas vidē vai ar citiem līdzekļiem, palīdzētu panākt dzimumu līdztiesību un nodrošināt vienlīdzīgas iespējas, pārvarēt ekonomisko un sociālo nevienlīdzību un kultūru atšķirības, sekmētu personības attīstību, iecietības un solidaritātes garu un atbildības izjūtu, un veicinātu sociālo progresu un demokrātisku līdzdalību sabiedrības dzīvē;

⁽¹⁾ <https://europa.eu/eyd2015/lv/eu-european-parliament/posts/every-girl-and-woman-has-right-education>.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

3. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai to izglītības sistēmu mērķos ietilptu izglītošana par pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu, kā arī par sieviešu un vīriešu tiesību un iespēju vienlīdzību, un lai izglītības sistēmu kvalitātes principi paredzētu šķēršļu likvidēšanu patiesai sieviešu un vīriešu līdztiesībai un pilnīgas abu dzimumu līdztiesības sekmēšanu;

4. prasa veicināt holistisku pieeju skolās sniegtajai formālajai un ikdienējai izglītībai un izpratošu pieeju attiecībā uz cilvēktiesību, cilvēka cieņas un dzimumu līdztiesības iekļaušanu un pašcieņas un pašpārliecības attīstīšanu, kas iedrošina meitenes un sievietes neatkarīgi pieņemt apzinātus lēmumus gan personīgā, gan profesionālā kontekstā; atzīst, ka sabiedrības izglītošana par demokrātiskajām vērtībām ir jāpapildina ar izglītošanu dzimumu līdztiesības jautājumos, un tai jānorisinās tādā izglītības vidē, kurā tiek ievērotas tiesības un ņemti vērā dzimumu līdztiesības aspekti un kurā meitenes un zēni var uzzināt par savām tiesībām un iepazīt demokrātiskos procesus skolā un ikdienējās mācīšanās vidē, piemēram, piedaloties skolas demokrātiskajā pārvaldībā;

5. aicina izglītības politikas veidotājus Komisijā un dalībvalstīs nodrošināt, lai apņemšanās panākt dzimumu līdztiesību neaprobežotos tikai ar principu un politisku nolūku deklarēšanu, bet gan izpaustos kā ievērojami lielāku centienu un resursu ieguldījums, un atgādina par izglītības primāro nozīmi kultūras pārmaiņu īstenošanā;

6. norāda — kaut gan Eiropas Savienībā augstskolu absolventu vidū sievietes veido lielāko daļu (60 %), sieviešu nodarbinātības līmenis un karjeras virzība visā pilnībā neatspoguļo viņu potenciālu; uzsver, ka iekļaujošas ilgtermiņa ekonomiskās izaugsmes panākšana ir atkarīga no tā, vai tiks pārvarēta neatbilstība starp sieviešu iegūtās izglītības līmeni un sieviešu stāvokli darba tirgū, pirmkārt, pārvarot horizontālo un vertikālo segregāciju;

7. uzsver, ka izglītība ir svarīgs līdzeklis, lai dotu sievietēm iespējas pilnībā piedalīties sociālajā un ekonomiskajā attīstībā; uzsver, ka mūžizglītības pasākumiem ir sevišķi svarīga nozīme, lai nodrošinātu sievietēm prasmes, kas var palīdzēt viņām atgriezties darba tirgū vai atrast labāku darbu, gūt lielākus ienākumus un uzlabot darba apstākļus;

8. aicina dalībvalstis palielināt būtiskus ieguldījumus izglītībā, lai ikviens iedzīvotājs varētu saņemt valsts finansētu kvalitatīvu bezmaksas izglītību;

9. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai to izglītības pārvaldes iestādes garantētu vienlīdzīgas tiesības uz izglītību sievietēm un vīriešiem, aktīvi iekļaujot vienlīdzīgas attieksmes principu izglītības mērķos un pasākumos un tādējādi novēršot nevienlīdzības veidošanos starp sievietēm un vīriešiem, kuras pamatā būtu dzimumdiskriminējoša izturēšanās un ar to saistīti sociālie stereotipi;

10. aicina Komisiju nodrošināt, lai šis ieteikums tiktu adresēts valstu iestādēm, kuras atbild par izglītības politikas īstenošanu centrālā, reģionālā un vietējā līmenī, skolu pārvaldes struktūrām un reģionālās un vietējās varas iestādēm;

11. uzsver nepieciešamību veicināt vienlīdzīgu abu dzimumu pārstāvību par izglītības iestāžu uzraudzību un pārvaldību atbildīgo organizāciju vadībā un izpildstrukturās, it sevišķi pievērsoties skolu vadītāju un direktoru amata vietām un jomām, kur pārstāvība ir nepietiekama, kas ir raksturīgi, piemēram, dabaszinātnēs, tehniskajās zinātnēs, inženierzinātnēs un matemātikā, jo tādējādi meitenēm tiks nodrošināti paraugi, kuriem līdzināties;

12. uzsver, ka meitenes, kurām ir liegta iespēja apmeklēt skolu, ir vairāk pakļautas vardarbībai ģimenē;

13. mudina Komisiju iespējami drīz uzsākt ES pievienošanās procedūru Stambulas konvencijai; aicina visas dalībvalstis ratificēt šo konvenciju, turklāt prasa, lai ES un dalībvalstis sadarbotos, tiecoties nodrošināt dzimumu līdztiesību ES starptautiskajās attiecībās; uzsver, ka pastāv cieša saistība starp dzimumu stereotipiem un iebiedēšanu, kiberiebiedēšanu un vardarbību pret sievietēm un ka pret minētajām parādībām ir jācīnās jau no agrīnas bērnības; uzsver, ka Stambulas konvencijā ir prasīts, lai tās parakstītāji savās formālās izglītības programmās visos izglītības līmeņos paredzētu apmācāmo personu pakāpeniski augošajām spējām pielāgotus mācību materiālus par tādiem jautājumiem kā stereotipu neietekmētas dzimumu lomas, savstarpēja cieņa, nevardarbīga konfliktu risināšana savstarpējās attiecībās, dzimuma vardarbība un tiesības uz personas neaizskaramību;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

14. aicina visas dalībvalstis konsekventi ieguldīt līdzekļus informācijas, izpratnes veicināšanas un izglītojošās kampaņās un uzlabot karjeras konsultācijas meitenēm un zēniem, vēršoties pret stereotipu diktētiem priekšstatiem par dzimumu lomām, kā arī pret dzimumu stereotipiem profesionālajā orientācijā, it sevišķi zinātnes un jauno tehnoloģiju jomā; atgādina, ka tādējādi tiktu mazināta dzimumu segregācija darba tirgū un nostiprināta sieviešu vieta tajā, un vienlaikus būtu iespējams pilnībā izmantot meiteņu un sieviešu veidoto ES cilvēkkapitālu, un tiktu sekmētas diskusijas par izglītības un karjeras izvēli skolās un klasēs;

15. atgādina, ka pedagogiskā personāla pienākums ir atbalstīt un konsultēt ģimenes bērnu profesionālās ievirzes jautājumos, lai bērni tiktu virzīti tādā ceļā, kas atbilstu viņu prasmēm, spējām un vēlmēm; uzsver, ka profesionālās ievirzes apzināšana skolā ir noteicošais brīdis, kad var izpausties ar dzimumiem saistīti stereotipi, kuri var ilgstoši ietekmēt meiteņu spēju veidot tādu profesionālo karjeru, kas sekmētu viņu personības izaugsmi un emancipāciju;

16. aicina Komisiju ar dalībvalstu starpniecību organizēt īpašas, meitenēm domātas izpratnes veicināšanas programmas par iesaistīšanos augstākajā izglītībā un iespējamiem studiju priekšmetiem, un darba iespējām, kas atbilstu viņu spējām un talantiem, lai iedrošinātu meitenes izvēlēties tādu karjeras ceļu, kurā tradicionāli dominējuši vīrieši, un celt jaunās paaudzes sieviešu pašapziņu; uzsver, ka meiteņu un jaunu sieviešu pašapziņas vairošanā būtiski nozīmīga ir ikdienējā mācīšanās;

17. aicina dalībvalstis izmantot Eiropas struktūrfondu un investīciju fondu līdzekļus, lai atbalstītu programmas aktīvai sadarbībai ar to bērnu vecākiem, kuri nāk no atstumtām sabiedrības grupām, un rosināt jēgpilnas, stimulējošas ārpuskolas nodarbības no mācībām brīvajā laikā un skolu brīvdienās;

18. aicina dalībvalstis rosināt atbalstu mazbērnu novietņu un bērnudārzu publiskiem tīkliem, pirmskolas izglītības sistēmai un valsts nodrošinātām brīvā laika nodarbībām bērniem;

19. aicina dalībvalstis uzlabot izglītības un profesionālās apmācības kvalitāti personām, kuras skārusi invaliditāte un/vai kurām ir nepieciešama speciālā izglītība, un samazināt mācību priekšlaicīgas pārtraukšanas lielo īpatsvaru šo personu vidū, respektēt iekļaujošas izglītības principus ar uzsvāru uz šo skolēnu aktīvu līdzdalību un uzlabot viņu integrāciju sabiedrībā un — atbilstoši iespējām — vispārējā izglītības sistēmā; prasa šajā sakarībā nekavējoties uzlabot skolotāju apmācību, integrējot tajā dzimumu perspektīvu, kā arī apzināt ar mācīšanos saistītās grūtības, tostarp izstrādāt skrīninga instrumentus, kuros būtu ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts, un izglītības programmas, kurās būtu integrēti dzimumu līdztiesības principi, lai nodrošinātu attiecīgajām sievietēm un meitenēm labākas izredzes darba meklējumos un radītu viņām iespējas pārvarēt vairāku veidu diskrimināciju;

20. aicina dalībvalstis nodrošināt vienlīdzīgu izglītības pieejamību meitenēm un zēniem neatkarīgi no vecuma, dzimuma, sociālekonomiskā statusa, izcelsmes kultūras vai reliģiskās vides un uzsver, ka ir nepieciešams, lai Eiropas, valstu un vietējās iestādes veicinātu īpašas programmas marginalizēto kopienu integrācijai skolās gan kopumā, gan arī tieši šādām kopienām piederīgu meiteņu integrācijas programmas, jo šīs meitenes bieži vien saskaras ar vairāku veidu diskrimināciju, un programmas visu minoritāšu integrācijai Eiropas sabiedrībā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai meitenes iegūtu pilnu vidējo izglītību, un ka ir nepieciešamas finansiālā atbalsta programmas ģimenēm, kuru ekonomiskie apstākļi ir spīdzīgi, lai nepieļautu, ka skolēni, īpaši meitenes, priekšlaikus pārtrauc mācības;

21. aicina dalībvalstis aktīvi sniegt nepieciešamo atbalstu, lai nodrošinātu, ka migrantēm un viņu ģimenēm tiek piedāvāta uzņemošās valsts valodas apguve, ko nodrošinātu vietēji, valsts finansēti bezmaksas izglītības pakalpojumu sniedzēji;

22. aicina dalībvalstis izstrādāt īpašas programmas, kuru mērķis būtu nodrošināt, ka romu meitenes un jaunietes turpina pamatizglītības, vidējās izglītības un augstākās izglītības apguvi, kā arī ieviest īpašus pasākumus pusaudžu vecuma jaunajām māmiņām un mācības pametušām meitenēm, īpaši tādēļ, lai atbalstītu nepārtrauktu izglītošanos, un nodrošināt mācīšanos darba vietā; turklāt aicina dalībvalstis un Komisiju ņemt minētos pasākumus vērā, koordinējot un novērtējot dalībvalstu romu integrācijas stratēģijas;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

23. uzsver, ka ir svarīgi, lai attīstības sadarbības projektos tiktu iekļauti pasākumi, kas vērsti uz meiteņu un sieviešu izglītību;

24. uzsver, ka ir svarīgi veltīt īpašu uzmanību sieviešu un vīriešu līdztiesības principam izglītības programmās visos izglītības posmos;

Izglītības programma un mācību norise

25. pastāv uz to, ka izglītības programmās, attīstības mērķos un mācību rezultātos, mācību saturā, skolu mācību programmās un nodarbību plānos pienācīga uzmanība jāpievērš visiem iespējamiem dzimumu līdztiesības veidiem, un ka ir nepieciešams novērtēt sieviešu vietu dažādos skolu programmās iekļautos priekšmetos, mācību saturā uzsverot sieviešu nozīmi; uzskata, ka saistībā ar dzimumu līdztiesību izglītībā ir nepārprotami jāpievēršas līdztiesības principam un jārisina virkne jautājumu, piemēram, rakstpratība, iebiedēšana, vardarbība, naida kurināšana un pilsoniskā audzināšana;

26. uzsver — lai novērstu diskrimināciju, agresivitāti un iebiedēšanu, izglītības uzdevums ir palīdzēt meitenēm un zēniem izaugt par zinošām, līdzsvarotām, citus cilvēkus cenošām personībām, kuras spēj just līdzī un izrādīt savstarpēju cieņu;

27. uzsver, ka skolai mācību procesā būtu jāpalīdz attīstīt starpkultūru pieeju, lai veicinātu atvērtību, savstarpēju cieņu un starpkultūru un starprelīgiju dialogu;

28. mudina dalībvalstu kompetentās iestādes veicināt dzimumu līdztiesību gan savās vispusīgajās dzimumaudzināšanas programmās un programmās, kas paredzētas izglītošanai par savstarpējām attiecībām, tostarp paredzot meiteņu un zēnu iepazīstināšanu ar attiecībām, kas balstītas uz piekrišanu, cieņu un savstarpīgumu, gan arī sporta un atpūtas pasākumos, kur dzimumu stereotipi un ar dzimumiem saistītie priekšstati var ietekmēt meiteņu pašuztveri, veselību, prasmju apgūšanu, intelektuālo attīstību, sociālo integrāciju un meiteņu un zēnu identitātes veidošanos;

29. atzīst, ka sensitīva, vecumposmam atbilstoša un zinātniski korekta dzimumaudzināšana un izglītošana par savstarpējām attiecībām ir būtisks līdzeklis, lai radītu iespējas meitenēm un zēniem, jo palīdz viņiem izdarīt labi pārdomātu izvēli un plašākā skatījumā atbalsta tādas sabiedrības veselības prioritātes kā neplānotu grūtniecību skaita samazināšanās, mātes un bērna mirstības samazināšana, seksuāli transmisīvu infekciju profilakse un agrīna ārstēšana un veselības aprūpes atšķirību mazināšana; mudina dalībvalstis apsvērt, vai vecumposmam atbilstošas vispusīgas dzimumaudzināšanas un attiecību mācīšanas programmas nebūtu jānosaka par obligātu skolas mācību programmas sastāvdaļu visiem pamatskolu un vidusskolu audzēkņiem, un uzsver tādas skolotāju apmācības nozīmi, kurā īpaši akcentēta meiteņu un sieviešu respektēšana, kā arī dzimumu līdztiesība;

30. prasa mācību programmās ieviest dzimumaudzināšanu un izglītošanu par savstarpējām attiecībām, tiecoties radīt meitenēm iespējas pašām veidot savu dzīvi, izprotot un kontrolējot savu ķermeni, un vienlaikus prasa visos pārējos mācību priekšmetos saglabāt atbilstību šiem principiem;

31. aicina Komisiju izglītības vidē cīnīties pret diskrimināciju, kuras pamatā ir seksuālā orientācija un dzimumidentitāte; mudina Komisiju atbalstīt to, lai skolu mācību programmās tiktu iekļauta objektīva informācija par LGBTI jautājumiem; mudina Komisiju sekmēt dalībvalstu savstarpēju mācīšanos attiecībā uz to, kā cīnīties pret homofobisku un transfobisku iebiedēšanu un aizskaršanu;

32. mudina meitenes un zēnus izglītības procesā ar vienlīdz lielu interesi pievērsties visiem mācību priekšmetiem, neietekmējoties no dzimumu stereotipiem, it sevišķi attiecībā uz priekšmetiem, kas saistīti ar zinātni un tehniku, tostarp mudinot zēnus iepazīt darbus, kas tiek uzskatītas par sieviešu pienākumiem, piemēram, darbu mājāsaimniecībā vai aprūpes pienākumu veikšanu, un vienlaikus rosinot vienlīdzīgu iesaistīšanos un pārstāvību kolektīvā lēmumu pieņemšanā un skolu pārvaldībā, kā arī visos ārpuskolas pasākumos; aicina iesaistītās personas nodrošināt šīm efektīvajām nodarbībām paredzētā finansējuma aizsardzību;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

33. norāda, ka ir vajadzīgi pasākumi, ar kuriem tiktu rosināts īpašs atbalsts sievietēm kultūras jomā un mākslas un intelektuālo darbu radīšanā un izplatīšanā, cīnoties pret plaši izplatīto strukturālo diskrimināciju, ar ko sievietes saskaras minētajās jomās, sekmējot sieviešu un vīriešu līdzsvarotu pārstāvību sabiedriskos mākslas un kultūras pasākumos un paredzot finansiālu atbalstu un pozitīvas darbības nevienlīdzīgu situāciju koriģēšanai šajās jomās;

34. prasa, sākot no pirmsskolas izglītības posma, attīstīt informācijas un komunikācijas tehnoloģiju vienlīdzīgas pieejamības un izmantošanas iespējas meitenēm un zēniem, kā arī izglītošanu par IKT, īpašu uzmanību pievēršot bērniem un jauniešiem no lauku apvidiem, marģinalizētām kopienām un bērniem un jauniešiem ar īpašām vajadzībām, lai uzlabotu digitālās prasmes, izplatītu efektīvus izglītības politikas instrumentus un uzlabotu skolotāju apmācību nolūkā palielināt sieviešu īpatsvaru matemātikas, dabaszinātņu, inženierzinātņu un tehnisko zinātņu studentu un absolventu vidū; šajā sakarībā atzinīgi vērtē visas iniciatīvas un programmas, kuru mērķis ir piesaistīt meitenes minētajām studiju jomām un attiecīgai zinātniskajai karjerai;

35. uzsver, ka ir svarīgi īstenot izglītojošus pasākumus, kuru mērķis ir atzīt sieviešu nozīmi vēsturē, zinātnē, politikā, literatūrā, mākslā, izglītībā u. c., un iepazīstināt sabiedrību ar sieviešu veikumu minētajās jomās;

36. prasa darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka darbs pirmsskolas izglītības, pamatizglītības, kā arī aprūpes jomā tiktu atzīts par cienījamu nodarbošanos gan vīriešiem, gan sievietēm;

37. aicina dalībvalstis izstrādāt vai stiprināt valsts regulējumu, kas paredzēts, lai vērstos pret negatīvo ietekmi, kuru rada plašsaziņas līdzekļos un reklāmās sludināto vērtību rezultātā izveidojusies stereotipiska izpratne par dzimumu lomu sadali un kura bieži apdraud skolu sniegto ieguldījumu šo jautājumu apgūvē;

38. aicina īstenot papildu pasākumus, kuri pilnveidotu formālās izglītības programmu, raugoties no dzimumu līdztiesības un uzņēmējdarbības apguves aspekta, kā arī īstenot ikdienas mācīšanās programmas iedzīvotāju izglītošanai dzimumu līdztiesības jautājumos ar vietējo varas iestāžu starpniecību;

39. prasa ar jaunu sparpu pievērsties jautājumam par ikdienas izglītības oficiālu atzīšanu, piešķirot sertifikātu par iegūtajām kompetencēm, un par augsta standarta sertifikāta piešķiršanu, tā apliecinot darba vietā apgūtās prasmes profesionālās izglītības kontekstā, jo tas palīdzēs meitenēm un sievietēm atrast labāku darbu un iekļauties vai atgriezties darba tirgū un pret sievietēm tiks nodrošināta tāda pati attieksme kā pret vīriešiem, ņemot vērā viņu kompetenci un izrādot cieņu;

40. aicina pedagoģisko materiālu autorus un izdevējus apzināties to, ka dzimumu līdztiesībai būtu jāklūst par vienu no kritērijiem šo materiālu veidošanā, un iesaka pedagoģisko materiālu izstrādē par dzimumu līdztiesību iesaistīt skolotāju un skolēnu komandas, un konsultēties ar dzimumu līdztiesības ekspertiem un konsultantiem dzimumu līdztiesības izpratnes jautājumos;

41. aicina dalībvalstis sagatavot un izplatīt skolām, izglītības politikas veidotājiem, mācībspēkiem un par izglītības programmu veidošanu atbildīgajām personām adresētas pamatnostādnes nolūkā aptvert dzimuma perspektīvu un dzimumu līdztiesības jautājumus, un nodrošināt, ka tiek likvidēti stereotipi un seksismam raksturīgi sagrozījumi, kas varētu būt sastopami mācību grāmatu un pedagoģisko materiālu saturā, valodā vai ilustrācijās, un mudina cīnīties pret seksismu arī literatūrā, filmās, mūzikā, spēlēs, plašsaziņas līdzekļos, reklāmā un citās jomās, kas var izšķirīgi ietekmēt izmaiņas meiteņu un zēnu attieksmē, uzvedībā un identitātē;

42. atzīst, ka skolotājiem ir būtiska loma skolēnu izglītības identitātes veidošanā un ka skolotāji var ievērojami ietekmēt dzimumam raksturīgas uzvedības izpausmes skolā; atgādina, ka vēl ir daudz jā dara, lai skolotāji būtu kompetenti jautājumā par to, kā viņiem vislabāk veicināt dzimumu līdztiesību; tādēļ uzstāj, ka ir nepieciešams nodrošināt skolotājiem vispusīgu sākotnējo apmācību vienlīdzības jautājumos un to regulāri turpināt visos formālās un ikdienas izglītības līmeņos, tostarp nodrošinot savstarpēju mācīšanos un sadarbību ar ārējām organizācijām un aģentūrām, lai tādējādi vairotu izpratni par dzimumu lomu sadales un stereotipu ietekmi uz skolēnu pašapziņu un mācību priekšmetu izvēli mācību procesā; uzsver, ka skolās un augstskolās ir vajadzīgi tādi cilvēki, kuru uzvedības modeļi kā vīriešu, tā sieviešu gadījumā būtu pozitīvs piemērs meitenēm, jo palīdzētu viņām apzināt un optimāli izmantot savas spējas, nebaidoties no dzimumu diskriminācijas vai ar dzimumu saistītiem pārpratumiem;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

43. uzsver, ka gan skolotāju sākotnējā apmācībā, gan viņu turpmākas izglītošanās procesā ir nepieciešams integrēt sieviešu un vīriešu līdztiesības principa izpēti un piemērošanu, lai tādējādi likvidētu visus šķēršļus pilnīgai skolēnu potenciāla izmantošanai neatkarīgi no dzimuma;

44. pauž stingru pārliecību par to, ka izglītība spēj nest pārmaiņas cīņā par dzimumu līdztiesību; atzīst, ka formālās izglītības un ikdienējās mācīšanās programmās ir jāaplūko un jāapkaro pret dzimumu vērsta vardarbība, dzimumu diskriminācija, uzņēmības, homofobija un transfobija visās to iespējamās izpausmēs, tostarp arī kiberebidēšana vai uzņēmības tiešsaistes vidē; atzīst, ka izglītība, kas sekmē dzimumu līdztiesību un noraida pret dzimumu vērstu vardarbību, ir atkarīga no drošas un vardarbības neskartas vides skolās;

45. uzsver nepieciešamību organizēt izpratnes veicināšanas iniciatīvas, mācības un dzimumu līdztiesības perspektīvas integrāciju visiem izglītības politikas dalībniekiem, kā arī vecākiem un darba devējiem;

46. aicina dalībvalstis īstenot starppaaudžu pieeju izglītībai un nodrošināt vienlīdzīgu formālās izglītības un ikdienējās mācīšanās pieejamību, integrējot izglītības sistēmās kvalitatīvas bērnu aprūpes pakalpojumus par pieņemamām cenām, kā arī veco ļaužu un citu apgādājamo personu aprūpes pakalpojumus; aicina dalībvalstis iesaistīties iniciatīvās, kuru mērķis ir izglītības tiešo un netiešo izmaksu samazināšana un visu mazbērnu novietņu un bērnudārzu, pirmsskolas izglītības iestāžu, skolu un ārpuskolas nodarbību centru tīklu kapacitātes palielināšana, pienācīgi ņemot vērā principus, kas attiecas uz nabadzīgu vai nabadzības riskam pakļautu bērnu iekļaušanu; uzsver to, cik nozīmīgi ir iepriekš minētie aspekti, lai palīdzētu visām sievietēm un vīriešiem, tostarp arī vientuļajiem vecākiem, līdzsvarot ģimenes dzīvi un darba pienākumus un garantētu sieviešu iesaistīšanos mūžizglītībā un profesionālajā izglītībā un apmācībā, un tādējādi radīt modeļus, kam meitenes vēlētos līdzināties, tā radot viņām iespējas pašām veidot savu dzīvi;

47. uzsver, ka ikvienā stratēģijā, kuras mērķis ir veicināt dzimumu līdztiesību un radīt meitenēm un sievietēm iespējas pašām veidot savu dzīvi, ir aktīvi jāiesaista zēni un vīrieši;

48. uzsver, ka ir svarīgi, lai publiskā sektora iestādes augstākās izglītības kontekstā atbalstītu studiju kursus un pētījumus par dzimumu līdztiesības ievērojamo nozīmi un apmēru, it sevišķi iekļaujot studiju plānos ar dzimumu līdztiesību saistītus priekšmetus, ieviešot īpašus pēcdiploma kursus un veicinot specializētas studijas un pētījumus šajā jomā;

49. aicina ES iestādes un dalībvalstis panākt progresu dažādās dalībvalstīs iegūtu profesionālās kvalifikācijas diplomu, sertifikātu un citu apliecinājumu savstarpējā atzīšanā un valstu noteikumu koordinēšanā un saskaņošanā attiecībā uz tiesībām strādāt noteiktās profesijās, lai no Savienības dalībvalstīm vai citām valstīm iebraukušas sievietes varētu atrast darbu, kas atbilstu viņu profesionālajai izglītībai un kvalifikācijai;

Ieguldījumi, uzraudzība un novērtēšana

50. norāda, ka ir nepieciešams, lai neatkarīgas struktūras uzraudzītu un novērtētu panākumus, kas gūti pēc dzimumu līdztiesības politikas pieņemšanas izglītības iestādēs, un lai politikas veidotāji vietējā, reģionālā, valsts un Eiropas līmenī tiktu pastāvīgi informēti par visiem šajā jomā veiktajiem pasākumiem un gūtajiem panākumiem, un ka dzimumu līdztiesības perspektīvai ir steidzami jāklūst par izglītības iestāžu iekšējā un ārējā novērtējuma elementu;

51. uzsver to, cik svarīga nozīme ir sadarbībai un labas prakses apmaiņai starp dažādām izglītības administrācijas struktūrām, tām izstrādājot projektus un programmas izpratnes veicināšanai par principiem, kas paredz abu dzimumu skolēnu izglītošanu nenoskirtā mācību vidē, un par jēgpilnu sieviešu un vīriešu līdztiesību, un izplatot tos izglītības aprindās;

52. aicina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu turpināt apkopot salīdzināmus, pēc dzimuma grupētus datus un rezultātu pārskatus par abu dzimumu stāvokli visās politikas jomās, tostarp izglītībā, un atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi veikt pētījumus par izglītības politikas ietekmi cīņā pret dzimumu nelīdztiesību, nodrošināt kvalitatīvus un kvantitatīvus instrumentus šādas ietekmes novērtēšanai un īstenot uz dzimuma aspektu balstītu budžeta stratēģiju, lai veicinātu izglītības resursu pieejamību un tiesības uz šādiem resursiem;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

53. atzīst, ka ir ārkārtīgi svarīgi, pieņemot turpmākus tiesību aktus izglītības jomā, novērtēt to ietekmi uz dzimumu līdztiesību, un nepieciešamības gadījumā pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus atbilstoši šim principam;
54. uzsver, ka dzimumu līdztiesības programmu īstenošanas uzraudzības procedūras un to novērtēšana ir jāveic izglītības pētniecības centriem ciešā sadarbībā ar ekspertiem dzimumu līdztiesības jautājumos, Eiropas Savienības izveidotām struktūrām un vietējām varas iestādēm; prasa dalībvalstīm un Komisijai apkopot pēc dzimuma grupētus kvantitatīvos un kvalitatīvos datus;
55. ierosina izveidot Eiropas dzimumu līdztiesības balvu, kas ik gadu tiktu piešķirta izglītības iestādēm, kuras šā mērķa izpildē sasniegušas izcilus rezultātus, un mudina dalībvalstis iedibināt šādu balvu arī valsts līmenī;
56. uzsver nepieciešamību izstrādāt rīcības plānus un piešķirt resursus tādu izglītības projektu īstenošanai, kuri attiecas uz dzimumam raksturīgiem jautājumiem, kā arī izglītības struktūrām, kurās tiek ņemti vērā dzimumu līdztiesības aspekti, iesakot izmantot šiem mērķiem pieejamos Eiropas instrumentus, t. i., Investīciju plānu, programmu "Apvārsnis 2020" un ES struktūrfondus, tostarp Eiropas Sociālo fondu;

o

o o

57. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām.
-

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0313

EEZ-Šveice: šķēršļi iekšējā tirgus izveides pilnīgai pabeigšanai

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūcija par EEZ-Šveici: šķēršļi iekšējā tirgus izveides pilnīgai pabeigšanai (2015/2061(INI))

(2017/C 316/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1972. gada 22. jūlija Brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Šveices Konfederāciju,
- ņemot vērā 1999. gada 21. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos un jo īpaši tā I pielikumu par personu brīvu pārvietošanos un III pielikumu par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu,
- ņemot vērā 2009. gada 25. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaūžu un formalitāšu vienkāršošanu attiecībā uz preču pārvadājumiem un muitas drošības pasākumiem,
- ņemot vērā 1999. gada 21. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par atbilstības novērtējumu savstarpēju atzīšanu,
- ņemot vērā 1999. gada 21. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par atsevišķiem publiskā iepirkuma aspektiem,
- ņemot vērā 2008. gada 27. maija protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm saskaņā ar to iestāšanos Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā 2004. gada 26. oktobra protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kīpras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm saskaņā ar to iestāšanos Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (Pakalpojumu direktīva) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Direktīvu 2013/55/ES par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūciju par EEZ un Šveici — šķēršļi pilnīgai iekšējā tirgus izveidei ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 354, 28.12.2013., 132. lpp.

⁽³⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 18. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūciju par Islandes 2012. gada progresa ziņojumu un perspektīvām pēc notikušajām vēlēšanām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūciju par vienotā tirgus pārvaldību 2015. gada Eiropas pusgadā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 21. marta secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus par vienmērīgi paplašinātu vienoto tirgu un ES attiecībām ar Rietumeiropas valstīm, kas nav ES dalībvalstis;
- ņemot vērā EEZ Padomes 2014. gada 19. novembrī notikušajā 42. sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 7. decembra darba dokumentu par Eiropas Ekonomikas zonas darbības pārskatīšanu (SWD(2012)0425),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. novembra paziņojumu par ES attiecībām ar Andoras Firstisti, Monako Firstisti un Sanmarīno Republiku — iespējamie risinājumi ciešākai integrācijai ar ES (COM(2012)0680),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 18. novembra ziņojumu par ES attiecībām ar Andoras Firstisti, Monako Firstisti un Sanmarīno Republiku — iespējamie risinājumi to dalībai iekšējā tirgū,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas apvienotās parlamentārās komitejas gada ziņojumu par EEZ līguma darbību 2013. gadā,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas apvienotās parlamentārās komitejas 2013. gada 30. maija rezolūciju par EEZ nākotni un ES attiecībām ar mazajām valstīm un Šveici,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas apvienotās parlamentārās komitejas 2014. gada 26. marta rezolūciju par vienotā tirgus pārvaldību,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas apvienotās parlamentārās komitejas 2015. gada 17. marta rezolūciju par rūpniecības politiku Eiropā,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas apvienotās parlamentārās komitejas 2015. gada 17. marta rezolūciju par transatlantisko tirdzniecību un ieguldījumu partnerību un tās iespējamo ietekmi uz EEZ EBTA valstīm,
- ņemot vērā Šveices 2015. gada 14. janvāra ziņojumu par ārpolitiku,
- ņemot vērā EEZ EBTA valstu iekšējā tirgus 35. rezultātu apkopojumu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 217. pantu, kas nodrošina Savienībai tiesības slēgt starptautiskus nolīgumus,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0244/2015),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0041.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0069.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

- A. tā kā četras Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstis (Islande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice) ir svarīgas Eiropas Savienības (ES) tirdzniecības partnervalstis un tā kā Šveice un Norvēģija ir attiecīgi ceturtā un piektā svarīgākā ES partnervalsts tirdzniecības apjoma ziņā;
- B. tā kā attiecību starp ES un trijām EBTA dalībvalstīm (Islande, Lihtenšteina un Norvēģija) pamatā ir Eiropas Ekonomikas zona (EEZ), kas paredz pilnīgu līdzdalību iekšējā tirgū, pārvaldot un uzraugot EEZ līguma īstenošanu ļoti institucionalizētā sistēmā;
- C. tā kā Šveices līdzdalība EEZ līgumā tika apstrīdēta 1992. gada tautas nobalsošanā un tādēļ Šveices un ES attiecības patlaban balstās uz vairāk nekā 100 nozaru nolīgumiem, kas nodrošina tālejošu integrāciju;
- D. tā kā labi funkcionējošs un efektīvs vienotais tirgus, kura pamatā ir konkurētspējīga sociālā tirgus ekonomika, ir vajadzīgs, lai veicinātu izaugsmi un konkurētspēju, radītu jaunas darbvietas un tādējādi atveseļotu Eiropas ekonomiku, bet tiesību akti vienotā tirgus jomā ir pienācīgi jātransponē, jāīsteno un jāpiemēro, lai izmantotu visas to sniegtās priekšrocības ES dalībvalstīs un EEZ EBTA valstīs,

Ievads

1. uzskata, ka EEZ līgums ir svarīgs ekonomikas izaugsmes faktors un tālejošākais visaptverošais instruments vienotā tirgus paplašināšanai, ietverot tajā trešās valstis; uzskata, ka iekšējās norises Eiropas Savienībā liecina, ka līgums ir pienācīgi izstrādāts, efektīvs un labi darbojas, nodrošinot vienotā tirgus integritāti arī ilgtermiņā;
2. atzīst, ka ciešās attiecības starp ES, EEZ EBTA valstīm un Šveici ir saistītas ne tikai ar ekonomikas integrāciju un vienotā tirgus paplašināšanu, bet arī veicina stabilitāti un labklājību, sniedzot labumu visiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem, tostarp MVU; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt vienotā tirgus pareizu darbību, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus un radītu jaunas darbvietas;

Tiesību aktu vienotā tirgus jomā īstenošana — EEZ EBTA valstis

3. ar bažām norāda, ka saskaņā ar EEZ EBTA valstu iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu pašreizējais vidējais transponēšanas deficīts trijās EBTA valstīs ir palielinājies līdz 2 % salīdzinājumā ar 1,9 % 2014. gada jūlijā;
4. atzinīgi vērtē lielo darbu, kas paveikts, lai uzlabotu attiecīgā tiesību aktu kopuma ātru iekļaušanu EEZ līgumā, kā arī neseno vienošanos par principiem to ES regulu iekļaušanai līgumā, ar kurām izveido Eiropas uzraudzības iestādes finanšu pakalpojumu jomā;
5. norāda, ka EEZ EBTA valstis ir iesaistītas daudzu ES programmu īstenošanā un ES aģentūru darbībā, kā arī tādu praktiskās sadarbības pasākumu īstenošanā kā Iekšējā tirgus informācijas sistēma vai SOLVIT un, līdzdarbojoties EEZ un Norvēģijas finanšu mehānismā, veicina ES kohēziju; uzskata, ka šāda sadarbība sekmē paplašinātā vienotā tirgus efektīvu darbību; mudina ES un EEZ EBTA valstis turpināt izstrādāt preventīvus instrumentus un atbildes pasākumus iespējamu apdraudējumu gadījumā, lai nodrošinātu iekšējā enerģijas tirgus darbību;
6. uzskata, ka EEZ EBTA valstīm ir svarīgi laikus un pēc iespējas vienlaicīgi īstenot attiecīgos tiesību aktus vienotā tirgus jomā un ka šo procesu varētu pilnveidot un paātrināt;
7. uzsver, ka EEZ līgumā vēl iekļaujamo tiesību aktu daudzums joprojām rada bažas, un tādēļ mudina EEZ EBTA valstis, cieši sadarbojoties ar ES, palielināt centienus, lai saglabātu vienotā tirgus integritāti;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

8. atzīst, ka ir jāpanāk visu EEZ EBTA valstu iepriekšēja vienošanās par procesu, kurā nosaka, vai tiesību akts attiecas uz EEZ, un ka pirms tiesību aktu iekļaušanas var būt jāveic tehniski pielāgojumi; tomēr pauž bažas par to, ka daudzie pieprasījumi veikt pielāgojumus un paredzēt izņēmumus rada kavēšanos un var veicināt vienotā tirgus sadrumstalošanu; uzstājīgi aicina minētās valstis novērst minēto situāciju un cieši sadarboties ar ES, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus paplašinātajā vienotajā tirgū;

9. norāda, ka ES kopš EEZ līguma parakstīšanas ir pastiprināti izmantojusi aģentūras; atzinīgi vērtē to, ka EEZ EBTA valstis līdzdarbojas šo aģentūru organizētajās darbībās; aicina EEZ EBTA valstis un Komisiju turpināt uzlabot šo sadarbību un līdzdalību;

10. norāda, ka ES un ASV patlaban risina sarunas par visaptverošu brīvās tirdzniecības un investīciju nolīgumu; uzsver, ka saskaņā ar EEZ līgumu EEZ EBTA valstis piemēro vienotā tirgus noteikumus un ka veiksmīga tirdzniecības un ieguldījumu partnerība visdrīzāk ietekmēs arī šīs valstis; turklāt uzsver, ka TTIP noslēgšana nedrīkst novest pie jauniem ES un EEZ EBTA valstu tirdzniecības šķēršļiem;

Lihtenšteinas Firstiste

11. pauž bažas par to, ka Lihtenšteinas transponēšanas deficīts ir palielinājies no 0,7 % līdz 1,2 %; turklāt pauž bažas, ka tās tiesību akti attiecībā uz EEZ valstu valstspiederīgo dažu ģimenes locekļu iebraukšanas un uzturēšanās tiesībām un tās piemērotie ierobežojumi Lihtenšteinā dzīvojošiem EEZ valstu valstspiederīgajiem attiecībā uz nodarbinātību citā EEZ valstī, kurus Lihtenšteina uzskata par kārtību, kas balstīta uz īpašiem kvotu noteikumiem saskaņā ar EEZ līgumu, nešķiet pilnībā atbilstīgi EEZ tiesību aktiem;

Islandes Republika

12. norāda uz Islandes valdības 2015. gada 12. marta vēstuli par Islandes kā ES kandidātvalsts statusu; uzstājīgi mudina Islandi palielināt centienus, lai izpildītu saistības saskaņā ar EEZ līgumu, ņemot vērā, ka tās transponēšanas deficīts ir 2,8 %, kas ir augstākais rādītājs salīdzinājumā ar visām attiecīgajām valstīm; mudina ES un Islandi turpināt stiprināt sadarbību cita starpā attiecībā uz sagatavotību katastrofām Ziemeļatlantijas reģionā un piešķirt resursus attiecīgo problēmu risināšanai;

Norvēģijas Karaliste

13. atzinīgi vērtē to, ka Norvēģija, ar kuru pēdējos gados ir izveidotas ciešākas attiecības, piedalās tā dēvētajā "līderu iniciatīvā", kuras mērķis ir uzlabot vienoto tirgu; tomēr norāda, ka transponēšanas deficīts ir palielinājies līdz 2 %, un mudina Norvēģiju palielināt centienus šajā jomā, it īpaši, lai pabeigtu iekšējā enerģijas tirgus izveidi; mudina stiprināt sadarbību cita starpā enerģētikas politikas jomā; tomēr norāda, ka joprojām aktuāli ir jautājumi saistībā ar palielinātu ievadomā nodokli dažiem produktiem, un šie jautājumi ir jāizvērtē;

Andoras Firstiste, Monako Firstiste un Sanmarīno Republika

14. atzīst, ka ciešākas attiecības varētu nodrošināt savstarpējus ieguvumus, it īpaši reģionālajā un vietējā līmenī, kaimiņos esošajos ES reģionos, un tādēļ atzinīgi vērtē sāktās sarunas par asociācijas nolīgumiem kā būtisku panākumu saistībā ar minēto valstu dalību vienotajā tirgū un, iespējams, plašākā mērogā, vienlaikus ņemot vērā šo valstu īpašās iezīmes;

Tiesību aktu vienotā tirgus jomā īstenošana — Šveices Konfederācija

15. atzinīgi vērtē ES un Šveices ciešās, plaukstošās un ilglaicīgās attiecības, kuras pēdējās desmitgadēs ir sekmējušas mieru, pārticību un izaugsmi Eiropā; pauž pārliecību, ka šīs attiecības var vēl padziļināt, abām pusēm no tā gūstot labumu, ja tiktu veikta visaptveroša nozaru nolīgumu pārskatīšana atbilstīgi ES pamatprincipiem, un ka tādējādi var paplašināt daudzas kopīgās iezīmes un savstarpējās intereses;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

16. šajā sakarībā atzinīgi vērtē 2014. gada maijā sāktās sarunas par iestāžu sistēmu kā priekšnosacījumu turpmākai divpusējās pieejas pilnveidei; uzsver, ka bez šāda pamatnolīguma netiks slēgti turpmāki nolīgumi par Šveices dalību iekšējā tirgū; mudina Šveices valdību palielināt centienus, lai sekmētu sarunas par neatrisinātajiem jautājumiem;

17. ņem vērā pret masveida imigrāciju vērstās 2014. gada 9. februāra tautas iniciatīvas rezultātus un Šveices Federālās padomes 2015. gada 11. februārī pieņemtos lēmumus par īstenošanas tiesību akta projekta virzību un jauniem papildu pasākumiem; norāda, ka tas ir pretrunā saistībām, kuras izriet no Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos, un sagaida, ka Šveice ievēros minētās saistības; norāda, ka trešo valstu valstspiederīgo migrācijas jautājumu nevajadzētu jaukt ar personu brīvu pārvietošanos, kas noteikta Līgumos; uzsver, ka Šveices ieviestie vienpusējie pasākumi, kuru mērķis ir novērst diskrimināciju pret Horvātijas valstspiederīgajiem, neaizstāj tā protokola ratifikāciju, ar ko paplašina Nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos, iekļaujot tā darbības jomā arī Horvātiju, un ka šā protokola ratificēšana arī novērstu šķēršļus Šveices dalības programmā "Apvārsnis 2020" turpināšanai un paplašināšanai pēc 2016. gada nolūkā sekmēt pētnieku piekļuvi "Apvārsnis 2020" finansējumam; aicina Komisiju strādāt kopā ar Šveici un dalībvalstīm, lai rastu apmierinošu risinājumu, kurā tiktu ņemti vērā attiecīgo nolīgumu noteikumi un kurš atbilstu tiesiskuma principam;

18. atkārtoti uzsver, ka personu brīva pārvietošanās ir viena no pamatbrīvībām un veido vienotā tirgus pamatu un ka tā vienmēr ir bijusi ES un Šveices divpusējās pieejas neatņemama daļa un priekšnosacījums; minēto iemeslu dēļ pilnībā atbalsta to, ka ES 2014. gada jūlijā noraidīja Šveices varas iestāžu pieprasījumu atkārtoti apspriest Nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos, lai tajā ieviestu kvotas vai valsts preferenču sistēmu; ar bažām norāda uz ziņām par to, ka daži uzņēmumi un kantoni piemēro valsts preferenču sistēmu, un norāda, ka šāda prakse ir pretrunā nolīguma par pārvietošanās brīvību normām;

19. norāda, ka personu brīvas pārvietošanās ierobežojumi, ko pieprasījuši Šveices referenduma dalībnieki, var radīt nelīdzsvarotību un traucēt ES dalībvalstīm izmantot nolīgumu priekšrocības;

20. atzīmē, ka pēc tam, kad tika pārtrauktas sarunas par Šveices dalību programmā "Erasmus+", tā ieviesa pārejas režīmu; pauž bažas, ka šie pasākumi, visticamāk, ietekmēs augstskolu studentu pārvietošanos starp ES un Šveici; aicina Šveici un ES darīt visu iespējamo, lai izpildītu prasības, kas noteiktas attiecībā uz dalību programmā "Erasmus+", nolūkā garantēt divpusēju apmaiņu un nesodīt jauniešus;

21. mudina turpināt pašreizējo praksi, saskaņā ar kuru taksometru firmas no ES dalībvalstīm var bez ierobežojumiem sniegt pakalpojumus Šveicē, jo minētā prakse jau sen ir veicinājusi Šveices pierobežas reģionu ekonomikas attīstību un ir abpusēji izdevīga;

22. aicina Komisiju sīkāk izpētīt ietekmi, kāda ir Šveices zemnieku veiktajai zemes iegādei un nomai ES pierobežas reģionos;

23. pauž nožēlu par to, ka Šveice saistībā ar Nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos ir ieviesusi un vēlāk pastiprinājusi tādus vienpusējus atbalsta pasākumus kā maksu iekasēšana, lai segtu administratīvās izmaksas, prasība sniegt bankas garantijas vai šādu pasākumu kombinācija, jo tie nopietni kavē pakalpojumu, jo īpaši MVU pakalpojumu, sniegšanu Šveicē saskaņā ar nolīgumu; minēto iemeslu dēļ aicina Šveici pārskatīt šos pasākumus, lai tos saskaņotu ar nolīgumu par pārvietošanās brīvību;

24. uzskata, ka Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu īstenošana 2013. gadā bija ļoti aizkavējusies, un aicina nekavējoties iekļaut Direktīvu 2013/55/ES nolīguma par pārvietošanās brīvību pielikumā, cerot, ka Šveice radīs veidus, kā nodrošināt, ka nolīgums paliek spēkā; atzīmē — lai nodrošinātu ES un Šveices sociālās drošības sistēmu efektīvāku koordināciju, nesen tika atjaunināts Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos II pielikums; aicina Šveici turpināt ES tiesību aktu īstenošanu, kā paredzēts;

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

25. uzskata, ka EEZ un Šveices attiecībās ir jānodrošina savstarpīgums un taisnīgums attiecībā uz vienotā tirgus izmantošanu;

26. aicina Komisiju turpmāk apsvērt visa veida ietekmi, kāda uz ES reģioniem, kuri robežojas ar Šveici, var būt jaunu noteikumu ieviešanai, piemēram, nesenantiem grozījumiem 561. pantā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kuras mērķis ir noteikt stingrus ierobežojumus attiecībā uz to, kā darbinieki, kuru dzīvesvieta ir ES muitas teritorijā, trešā valstī reģistrētus uzņēmuma transportlīdzekļus drīkst izmantot privātos nolūkos;

27. atzīmē, ka kopumā sadarbība saskaņā ar Savstarpējās atzīšanas nolīgumu attiecībā uz atbilstības novērtēšanu ir apmierinoša, bet ka nolīguma darbību varētu ievērojami uzlabot, ja Šveice apņemtos to konsekventi atjaunināt saskaņā ar izmaiņām ES tiesību aktos;

28. aicina likvidēt šķēršļus darbaspēka pārrobežu mobilitātei, lai padziļinātu iekšējo tirgu; šajā sakarībā uzsver to, cik svarīgi ir Šveicē un visās EEZ valstīs veicināt valodu apguvi, kā arī labāk informēt darba meklētājus un sniegt viņiem praktisku palīdzību, it īpaši izmantojot *EURES* tīklu; tādēļ atzinīgi vērtē Šveices aktīvo iesaistīšanos *EURES* tīkla darbības, it īpaši pārrobežu reģionos; aicina Šveici turpināt attīstīt savus starptautiskos un pārrobežu *EURES* pakalpojumus saskaņā ar spēkā esošo *EURES* regulu, lai veicinātu darba ņēmēju mobilitāti un veidotu patiesi integrētu ES un Šveices darba tirgu; lai veicinātu darba ņēmēju mobilitāti, mudina arī identificēt visas jaunās nozares un svarīgākos sektorus ar izaugsmes potenciālu, kuros EEZ valstīm, Šveicei un dalībvalstīm galvenā uzmanība būtu jāpievērš prasmju bāzes attīstīšanai ar mērķi panākt prasmju un kvalifikāciju labāku atbilstību piedāvājumam un pieprasījumam;

o

o o

29. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0314

Krievija, it īpaši Estona Kohvera, Oļega Sencova un Oleksandra Kolčenko lietas

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par Krieviju, it īpaši Estona Kohvera, Oļega Sencova un Oleksandra Kolčenko lietām (2015/2838(RSP))

(2017/C 316/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Krievijas Konstitūciju, jo īpaši tās 118. pantu, kurā teikts, ka tiesu Krievijas Federācijā spriež tikai tiesas, un Konstitūcijas 120. pantu, kas nosaka, ka tiesneši ir neatkarīgi un pakļaujas tikai Krievijas Konstitūcijai un federālajiem tiesību aktiem,
- ņemot vērā savu 2015. gada 12. marta rezolūciju par Krievijas opozīcijas līdera Borisa Ņemcova slepkavību un demokrātijas stāvokli Krievijā⁽¹⁾ un ņemot vērā iepriekšējos ziņojumus un rezolūcijas par Krieviju, sevišķi 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par Krieviju, it īpaši Alekseja Navalnija lietu⁽²⁾, 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju par Nadjas Savčenko lietu⁽³⁾ un 2015. gada 10. jūnija rezolūciju par ES un Krievijas attiecībām⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) Federikas Mogerīni (*Federica Mogherini*) 2015. gada 19. augusta paziņojumu par spriedumu pret Igaunijas policijas virsnieku Estonu Kohveru,
- ņemot vērā PV/AP 2015. gada 25. augusta paziņojumu par Krievijas tiesas piespriesto sodu Ukrainas pilsoņiem Oļegam Sencovam un Oleksandram Kolčenko,
- ņemot vērā iepriekšējos ziņojumus un rezolūcijas par Krieviju, sevišķi 2012. gada 23. oktobra ieteikumu Padomei par kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšanu Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Maņņicka lietā⁽⁵⁾, 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par tiesiskumu Krievijā⁽⁶⁾, 2014. gada 13. marta rezolūciju par Krieviju — Bolotnaja laukuma notikumos iesaistīto demonstrantu notiesāšana⁽⁷⁾ un 2014. gada 23. oktobra rezolūciju par nevalstiskās organizācijas “Memoriāls” (Saharova balvas 2009. gada laureātes) slēgšanu Krievijā⁽⁸⁾, kā arī 2014. gada 2. aprīļa ieteikumu Padomei par kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšanu Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Maņņicka lietā⁽⁹⁾,
- ņemot vērā septīto periodisko ziņojumu par Krievijas Federāciju⁽¹⁰⁾, kurš tika izskatīts Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komitejas 3136. un 3137. sanāsmē⁽¹¹⁾, kas notika 2015. gada 16. un 17. martā,
- ņemot vērā ES un Krievijas 2013. gada 28. novembra apspriedes par cilvēktiesību jautājumiem,
- ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0074.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0006.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0186.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0225.

⁽⁵⁾ OV C 68 E, 7.3.2014., 13. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0284.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0253.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0039.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0258.

⁽¹⁰⁾ CCPR/C/RUS/7.

⁽¹¹⁾ CCPR/C/SR.3136 un 3137.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- A. tā kā Krievijas Federācija ir Eiropas Padomes, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) un Apvienoto Nāciju Organizācijas pilntiesīga locekle un ir apņēmusies ievērot gan demokrātijas un tiesiskuma principus, gan pamatbrīvības un cilvēktiesības; tā kā pēdējos mēnešos daudzos gadījumos ir nopietni pārkāpts tiesiskums un ir pieņemti ierobežojoši tiesību akti, pastāv nopietnas bažas par to, vai Krievija pilda starptautiskajos un valsts tiesību aktos noteiktās saistības; un tā kā Eiropas Savienība vairākas reizes ir piedāvājusi sniegt papildu atbalstu un specializētas zināšanas, lai palīdzētu Krievijai modernizēt un uzturēt savu konstitucionālo un tiesisko kārtību atbilstīgi Eiropas Padomes standartiem;
- B. tā kā Krievijas Federālais drošības dienests 2014. gada septembrī no Igaunijas teritorijas nolaupīja Igaunijas policijas virsnieku Estonu Kohveru un pēc tam viņu nelikumīgi arestēja Krievijā un tā kā šāda rīcība ir klajš un rupjš starptautisko tiesību pārkāpums;
- C. tā kā Ukrainas kinorežisors Oļegs Sencovs un pilsoniskās sabiedrības aktīvisks Oleksandrs Kolčenko, kuri protestēja pret nelikumīgo Krimas pussalas aneksiju, ko veikusi Krievija, 2014. gada maijā tika arestēti par iespējamu noziedzīgu darbību Krimā; tā kā pret viņiem vērsās kā pret Krievijas pilsoņiem, lai gan viņi abi ir Ukrainas pavalstnieki;
- D. tā kā tiek apgalvots, ka gan Oļegs Sencovs, gan Oleksandrs Kolčenko ir cietuši no spīdzināšanas un ļoti nežēlīgas izturēšanās un ka rezultātā viņi ir pretlikumīgi piespiesti atzīt savu vainu un pēcāk šāda atzīšanās ir ieguvusi juridisku spēku;
- E. tā kā Oļegu Sencovu un Oleksandru Kolčenko militārā tiesa ir tiesājusi par noziegumiem, kas ir pilnā civiltiesu jurisdikcijā; tā kā tiesas procesu izkropļoja daudz rupju procesuālo pārkāpumu;
- F. tā kā ziņojumā, ko ANO Cilvēktiesību padomes īpašā referente tiesnešu un advokātu neatkarības jautājumos *Gabriela Knaul* sniedza 2014. gada aprīlī pēc oficiālas vizītes Krievijas Federācijā, ir paustas nopietnas bažas par iespējamām tiesīmiem un netiesīmiem draudiem tiesu varai, kā arī tiesu varas nevēlamu ietekmēšanu, iekavēšanu tiesu darbā un spiedienu uz tiesu iestādēm;
- G. tā kā ES attiecībām ar Krieviju aizvien vairāk ir vajadzīga stingra, saskaņota un visaptveroša politika, kuru ievēro visas ES dalībvalstis;
- H. tā kā Minskas vienošanās īstenošanas pasākumu kopumā bija paredzēts, ka saskaņā ar pilnīga savstarpīguma principu visi ķīlnieki un visas nelikumīgi aizturētās personas ir jāatbrīvo un jānodrošina viņu apmaiņa;
- I. tā kā dažos pēdējos gados vairāki tiesas procesi un prāvas, tostarp A. Navaļņija, S. Magnicka un M. Hodorkovska lietās, ir likuši apšaubīt Krievijas Federācijas tiesībsargājošo iestāžu neatkarību un objektivitāti;
- J. tā kā ES vairākas reizes ir piedāvājusi sniegt papildu palīdzību un specializētas zināšanas, izmantojot partnerību modernizācijai, lai atbalstītu Krievijas centienus iedibināt demokrātiju un uzturēt savu konstitucionālo un tiesisko kārtību atbilstīgi Eiropas Padomes standartiem,
1. asi nosoda Pleskavas apgabaltiesas pieņemto spriedumu un arī visu tiesas procesu pret Igaunijas policijas virsnieku Estonu Kohveru, kuram piespriesti 15 gadi cietumsoda pēc tam, kad viņš 2014. gadā nolaupīts no Igaunijas teritorijas, kas ir Eiropas Savienības daļa; uzskata šo lietu gan par starptautisko tiesību, gan vispār par tiesību pamatprincipu pārkāpumu;
 2. mudina Krievijas Federāciju rīkoties saskaņā ar savām starptautiskajām saistībām, nekavējoties atbrīvojot Estonu Kohveru un garantēt viņam drošu atgriešanos Igaunijā;
 3. pauz nelokāmu pārliecību, ka jau no paša sākuma Estonom Kohveram nav bijušas nodrošinātas tiesības uz taisnīgu tiesu, jo nebija atklātas tiesas sēdes, Igaunijas konsulam nebija ļauts piedalīties tiesas sēdēs, Estonom Kohveram bija liegta pienācīga juridiskā palīdzība, turklāt viņam bija liegts tikt ar sievu un ģimenes locekļiem un viņam lika iziet nepamatotu psihiatrisko pārbaudi, par kuru nekas sīkāk nav zināms;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

4. asi nosoda Oļega Sencova un Oleksandra Kolčenko nelikumīgo notiesāšanu un ieslodzīšanu; aicina Krievijas Federāciju viņus nekavējoties atbrīvot un garantēt viņiem drošu atgriešanos Ukrainā; pieprasa, lai Krievijas iestādes nekavējoties veiktu objektīvu un efektīvu izmeklēšanu, pārbaudot iespējamās spīdzināšanas faktu, par ko šajā lietā ziņojuši aizstāvji un liecinieki un ko tiesas procesa laikā prokurors noraidīja; turklāt prasa, lai attiecīgā izmeklēšana būtu pieejama starptautiskajiem novērotājiem;
5. pieprasa atbrīvot visus nelikumīgi arestētos Ukrainas pilsoņus, tostarp Nadju Savčenko, jo tas ir saskaņā ar pieņemto Minskas vienošanās īstenošanas pasākumu kopumu un ar apņemšanos atbrīvot visus ķīlniekus un visas pārējās personas, kuras ir aizturētas saistībā ar konfliktu Ukrainā;
6. pauž nožēlu, ka Krievijas Federācijā likums un taisnīgums tiek izmantoti kā politiski instrumenti, pārkāpjot starptautiskās tiesības un standartus, un ka tā rezultātā Ukrainas kinorežisoram Oļegam Sencovam un Oleksandram Kolčenko ir piespriests attiecīgi 20 gadu un 10 gadu cietumsods par to, ka viņi pauduši savu viedokli, aktīvi atbalstot Ukrainas nostāju pret nelikumīgo Krimas aneksiju, ko veikusi Krievijas Federācija; norāda, ka viņus nekādā gadījumā nebija jātiesā militārajai tiesai un ka nedrīkst ņemt vērā nevienu liecību, kas iegūta spīdzināšanas un citu pretlikumīgu paņēmieni izmantošanas rezultātā;
7. asi nosoda to, ka ir brutāli pārkāpta Ukrainas un Igaunijas valstu teritoriālā integritāte, nelikumīgi nolaupot šo valstu pilsoņus, lai viņus varētu apsūdzēt Krievijas tiesā;
8. uzsver, ka Krievijas tiesu kompetencē nav spriest tiesu par darbībām, kas veiktas aiz starptautiski atzītās Krievijas teritorijas robežām, un norāda, ka tiesvedība visās trijās lietās nav uzskatāma par leģitīmu; aicina Padomi un Komisiju risināt šīs lietas, sazinoties ar Krievijas iestādēm, un pēc tam par to ziņot Parlamentam; aicina dalībvalstis tieši tāpat rīkoties divpusējās sanāksmēs;
9. uzsver, ka Krievijas iestādes un tiesu iestāžu personāls ir pilnībā atbildīgi par aizturēto personu drošību un par pienācīgu izturēšanos pret aizturētajiem un ka ir jāievēro pilnīgi visas aizturēto personu tiesības tikt ar ģimenes locekļiem, sazināties ar savas valsts diplomātiskajiem pārstāvjiem, saņemt atbilstošu medicīnisko palīdzību un juridisko un konsulāro atbalstu, kā arī aizturēto personu un viņu juridisko pārstāvju tiesības neierobežoti piekļūt visiem dokumentiem un liecībām, kas saistīti ar apsūdzībām, kuras celtas pret attiecīgajām personām;
10. vēlreiz stingri nosoda valdības nepārtrauktās represīvās darbības pret opozīciju, vēršoties pret neatkarīgām NVO ar tā saukto "ārvalstu aģentu likumu", kā arī pastāvīgās un daudzveidīgās represijas pret aktīvistiem, politiskajiem oponentiem un režīma kritiķiem;
11. atgādina Krievijai, ka ir svarīgi, lai tā pildītu visas savas starptautiskās juridiskās saistības, un ka tiesu nolēmumi ir jāpieņem efektīvi un objektīvi, tiem jābūt neatkarīgiem, pilnībā jāatbilst tiesību aktiem un jāpamatojas uz likumīgiem pierādījumiem, un politiska iejaukšanās nav pieļaujama; uzskata, ka Krievijas Federācijai kā Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas loceklei ir jāievēro saistības, par kuru ievērošanu tā ir parakstījusies;
12. aicina Padomi izveidot vienotu ES sarakstu, iekļaujot tajā amatpersonas, kuras atbildīgas par Estona Kohvera, Nadjas Savčenko, Oļega Sencova un Oleksandra Kolčenko nolaupīšanu, nelikumīgu arestu un notiesāšanu, lai sarakstā iekļautajām amatpersonām noteiktu un īstenotu vīzu izsniegšanas aizliegumu visā ES teritorijā un iesaldētu visus finanšu aktīvus, kas šīm personām vai viņu tuvākajiem ģimenes locekļiem varētu piederēt Eiropas Savienībā;
13. prasa īstenot ciešāku pastāvīgo uzraudzību pār cilvēktiesību pārkāpumiem Krievijā un Krievijas nesen anektētajās teritorijās; ir ārkārtīgi nobažījies par to, ka cilvēktiesību stāvoklis Krievijā aizvien vairāk pasliktinās, un aicina Krievijas iestādes ievērot cilvēktiesības, tostarp tiesības uz vārda, biedrošanās un pulcēšanās brīvību un tiesiskumu, gan Krievijā, gan pēc nelikumīgās aneksijas arī Krimā; norāda, ka Krievija joprojām pārkāpj Eiropas Cilvēktiesību konvenciju;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

14. mudina Eiropadomes priekšsēdētāju un PV/AP piedāvāt visaptverošu politikas stratēģiju, kas ļautu ES atgūt iniciatīvu un īstenot nepārprotamāku politiku attiecībā uz Krieviju;
 15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai, kā arī Krievijas Federācijas prezidentam, valdībai un parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0315

Angola

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par Angolu (2015/2839(RSP))

(2017/C 316/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Angolu,
 - ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra runaspersonas 2015. gada 12. maija paziņojumu par Angolu,
 - ņemot vērā 2014. gada 17. oktobra kopīgo paziņojumu pēc pirmās Angolas un Eiropas Savienības ministru sanāksmes,
 - ņemot vērā 2012. gada 23. jūlija dokumentu par ES un Angolas kopējo turpmāko virzību,
 - ņemot vērā ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem un par vārda brīvību,
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada jūnija secinājumus par ES pamatnostādņu 10. gadadienu,
 - ņemot vērā LES 21. pantu un ES Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju, kurā ES apņemas arī turpmāk veikt "visas savas pūles, lai atbalstītu brīvības, demokrātijas un cilvēktiesību aizstāvjus visā pasaulē",
 - ņemot vērā 2000. gada jūnijā parakstīto Kotonū partnerattiecību nolīgumu,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Angolas valdība pēdējos mēnešos ir vēl intensīvāk vērsusies pret jebkādam iespējamām tās varas apšaubīšanas izpausmēm, tādējādi pārkāpjot cilvēktiesības, ko sargā Angolas konstitūcija; tā kā Angolā joprojām tiek apspiesta pulcēšanās un biedrošanās brīvība un palielinās bažas, ka bruņotie spēki un izlūkošanas dienesti ir kļuvuši par virzītājspēkiem, kas panāk cilvēktiesību aktīvistu apcietināšanu un tiesāšanu;
- B. tā kā 2015. gada 14. martā bez ordera tika apcietināts cilvēktiesību aktīvists *José Marcos Mavungo* un 2015. gada 28. augustā prokurors *António Nito* lūdza Kabindas provinces tiesu piespriest *Mavungo* 12 gadu cietumsodu par kūdīšanu uz sacelšanos, lai gan nebija nekādu pierādījumu, ka viņš ir izdarījis kādus noziegumus;
- C. tā kā tajā pašā dienā tika apcietināts arī jurists *Arão Bula Tempo*, jo viņš esot piedalījies tā paša protesta organizēšanā; tā kā pēc tam 2015. gada 13. maijā *Arão Bula Tempo* tika atbrīvots, bet viņš tiks tiesāts sakarā ar apsūdzību musināšanā;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- D. tā kā 2015. gada 28. maijā žurnālistam un cilvēktiesību aktīvistam *Rafael Marques* uz diviem gadiem tika piespriests nosacīts 6 mēnešu cietumsods par 2011. gadā izdoto grāmatu "Asins dimanti. Korupcija un spīdzināšana Angolā", kurā sniegta informācija par vairāk nekā 100 nogalināšanas un simtiem spīdzināšanas gadījumu, kuros esot vainojami sargi un kareivji Lundas reģiona dimantu laukos; tā kā sūdzības par cilvēktiesību pārkāpumiem, ko *Marques* iesniedza valsts prokuroram, netika izskatītas;
- E. tā kā 2015. gada 20.–24. jūnijā par dalību privātā politiskā diskusijā tika apcietināti 15 jaunieši aktīvisti; tā kā pēc tam 2015. gada 30. jūnijā tika apcietināts kapteinis *Zenóbio Lázaro Muhondo Zumba*, jo viņš esot saistīts ar 15 apcietinātajiem aktīvistiem;
- F. tā kā visas aizturētās personas tika apcietinātas nelikumīgi un patvaļīgi un apsūdzētas sacelšanās gatavošanā un mēģinājumā izdarīt apvērsumu pret prezidentu un citiem valdības locekļiem;
- G. tā kā 15 aizturētie aktīvisti ir pirmstiesas apcietinājumā, pret viņiem nav izvirzītas oficiālas apsūdzības, viņiem ir ierobežota juridiskās palīdzības pieejamība un viņus nevar apmeklēt ģimenes locekļi, kas mēģina sagādāt pārtiku, un viņi ir ieslodzīti vieninieku kamerās;
- H. tā kā aktīvistu apcietināšana un kratīšana viņu mājās notika bez ordera uzrādīšanas; tā kā ir ziņots, ka viņi tika pakļauti fiziskai un psiholoģiskai spīdzināšanai, kā arī nāves draudiem;
- I. tā kā iestādes draud jauno ieslodzīto mātēm, kas ir sākušas aktīvi rīkoties, un valdošā partija MPLA nav pieļāvusi atbalstītāju demonstrācijas par labu viņu atbrīvošanai; tā kā 2015. gada 8. augustā Luandā miermīlīga ieslodzīto aktīvistu radnieku demonstrācija piedzīvoja drošības spēku uzbrukumus un vardarbīgu apspiešanu;
- J. tā kā 2015. gada jūlijā Luandas provincē citu cietumā ieslodzītu aktīvistu apmeklējuma laikā uz laiku tika aizturēti četri cilvēktiesību aizstāvji un *Radio Deutsche Welle* korespondents, jo viņi esot plānojuši cietumā īstenot politiskus nolūkus;
- K. tā kā Angolas konstitūcijā ir atzītas tiesības miermīlīgi protestēt un biedrošanās un vārda brīvība;
- L. tā kā ir ziņots, ka 2015. gada aprīlī Hymabo policija sarīkoja reliģiskās sektas *Luz do Mundo* sekotāju slaktiņu; tā kā saskaņā ar dažādu avotu datiem nogalināti tika desmitiem līdz tūkstošiem cilvēku un daudzi tika pārvietoti; tā kā valdība mēnešiem ilgi nav nekādi rīkojusies, lai tiktu veiktu steidzami nepieciešamā neatkarīgā izmeklēšana, un ir uzstājīgi noliegusi lielā upuru skaita atbilstību faktiem; tā kā ombuds šobrīd gatavo ziņojumu par šiem notikumiem;
- M. tā kā ANO augstais cilvēktiesību komisārs aicināja veikt starptautisku izmeklēšanu par šo notikumu, savukārt tas pamudināja valdību sākt tiesas izmeklēšanu;
- N. tā kā Angolas valdība Luandā un citās pilsētās ir intensificējusi gan liela, gan maza mēroga piespiedu izlikšanu no mājokļa, lai atbrīvotos no cilvēkiem, kas dzīvo neoficiālās apmetnēs, un apturētu ielu tirgotāju, tostarp grūtnieču un sieviešu ar bērniem, darbību;
- O. tā kā 2015. gada martā tika ieviests jauns regulējums, kas paredz lielāku kontroli pār nevalstiskajām organizācijām;
- P. tā kā pilsoniskā sabiedrība ir vairākkārt nosodījusi saikni starp korupciju, dabas resursu noplicināšanu un piesavināšanos, ko veic valdošā elite, un cilvēktiesību pārkāpumiem, kas tiek izdarīti pret personām, kuras apdraud un nosoda *status quo*;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- Q. tā kā, neraugoties uz Angolas valdības apņemšanos palielināt centienus uzlabot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas (AML/CFT) sistēmu un sasniegto progresu, Finanšu darījumu darba grupa — 1989. gadā pēc G7 iniciatīvas dibināta starpvaldību organizācija, kuras mērķis ir izstrādāt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas politiku, — Angolas AML/CFT sistēmā joprojām saredz stratēģiskas nepilnības;
- R. tā kā saskaņā ar neatkarīgām ziņām ienākumi no naftas, kas ir galvenais valdības ienākumu avots, nav novirzīti ilgtspējīgas attīstības vai vietējo kopienu vajadzībām, bet valdošā elite ir kļuvusi aizvien bagātāka;
- S. tā kā Angolai ir milzīgi minerālresursu un naftas krājumi un tās ekonomika ir viena no visstraujāk augošajām visā pasaulē, it sevišķi pēc pilsoņu kara beigām; tā kā Angolas ekonomikas izaugsme ir ļoti nevienmērīga — lielākā daļa valsts bagātības ir koncentrēta nesamērīgi mazas iedzīvotāju daļas rokās;
- T. tā kā ekonomikas krīze, ko valsts piedzīvo pēc straujās ienākumu no naftas samazināšanās, ticamākais, izsauks jaunus sociālos nemierus un protestus pret valdību;
- U. tā kā 2014. gada oktobrī Angola apstiprināja savu apņemību īstenot politisko dialogu un sadarbību, par ko panākta vienošanās dokumentā par ES un Angolas kopējo turpmāko rīcību, kura pamatpilāri ir laba pārvaldība, demokrātija un cilvēktiesības;
- V. tā kā saskaņā ar Kotonū nolīguma starp ES un Angolu 8. pantu informācijas apmaiņa par labu pārvaldību un cilvēktiesībām notiek oficiāla politiskā dialoga veidā vismaz reizi gadā saskaņā ar 2012. gada dokumentu ES un Angolas kopējo turpmāko virzību,
1. pauž nopietnas bažas par to, ka Angolā strauji pasliktinās stāvoklis attiecībā uz cilvēktiesībām, pamatbrīvībām un demokrātiju, drošības spēki pieļauj nopietnus pārkāpumus un netiek nodrošināta tiesu varas neatkarība;
 2. aicina Angolas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus cilvēktiesību aizstāvjus, tostarp *Marcos Mavungo* un t. s. 15+1 grupas aktīvistus, kuri tika apcietināti 2015. gada jūnijā, un atsaukt visas apsūdzības pret viņiem; aicina arī nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus citus aktīvistus, politiskos ieslodzītos vai politiskos pretiniekus, kuri patvaļīgi arestēti un aizturēti vien par saviem politiskajiem uzskatiem, žurnālista darbu vai piedalīšanos miermīlīgās darbībās;
 3. mudina iestādes nodrošināt, lai attiecībā uz ieslodzītajiem netiktu pieļauta nekāda spīdzināšana vai slikta izturēšanās, lai tiktu garantēta viņu pilnīga aizsardzība un lai viņiem varētu piekļūt ģimenes locekļi un advokāti;
 4. aicina Angolas iestādes nekavējoties pārtraukt policijas un drošības spēku veiktu patvaļīgu apcietināšanu, nelikumīgu aizturēšanu un spīdzināšanu; atkārtoti uzsver, ka jāveic ātra, objektīva un rūpīga izmeklēšana saistībā ar visām apsūdzībām par cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp spīdzināšanu, ko veikusi policija un drošības spēki, un vainīgie jāsauc pie atbildības;
 5. pauž nopietnas bažas par pastāvīgajiem mēģinājumiem ierobežot vārda brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību un miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās brīvību, kā arī Angolas iestāžu pieļautajiem arvien biežākajiem šo brīvību pārkāpumiem, un aicina Angolas iestādes nodrošināt tūlītēju un bezierunu šo brīvību ievērošanu; turklāt aicina tās pilnībā īstenot ANO Cilvēktiesību deklarācijas, Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartas un citu Angolas ratificēto starptautisko un reģionālo cilvēktiesību instrumentu prasības;
 6. aicina ES delegāciju Luandā nodrošināt, ka tiek pildītas EĀDD saistības atbalstīt un aizsargāt cilvēktiesību aizstāvjus visā pasaulē, tostarp īstenot konkrētas un uzskatāmas darbības, jo īpaši veicot izmēģinājuma novērošanu, sniedzot politisko un materiālo atbalstu cilvēktiesību aizstāvjiem, viņu advokātiem un ģimenēm, kā arī nodrošinot ES un tās dalībvalstu

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

sistemātisku iesaistīšanos, lai vērstu uzmanību uz cilvēktiesībām visu līmeņu kontaktos ar Angolas iestādēm, tajā skaitā visaugstākajā līmenī; turklāt aicina delegāciju pastiprināt politisko dialogu ar Angolas valdību visās politiskajās, tirdzniecības un attīstības attiecībās, lai nodrošinātu, ka tā pilda valsts līmeņa un starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā, kā tas tika solīts 1. Eiropas Savienības un Angolas ministru sanāksmē 2014. gada oktobrī; mudina šā mērķa sasniegšanai izmantot visus nepieciešamos līdzekļus un instrumentus, tostarp Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu;

7. aicina ES un dalībvalstis atzīt augsto korupcijas līmeni Angolas iestādēs, kas nopietni kaitē cilvēktiesību ievērošanai un attīstībai, un jebkādās turpmākās darbībās ar Angolu īstenot uz cilvēktiesībām balstītu pieeju un izmantot attiecīgus instrumentus, kā arī 11. EAF ietvaros pārskatīt šīs valsts Nacionālās indikatīvās programmas svarīgākās nozares;

8. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz 2007. gadā notikušu valsts mēroga izpēti un lielu programmu cīņai pret mīnām, kājnieku mīnu un sprādzienbīstamo kara palieku radītais apdraudējums joprojām nav droši apzināts; mudina ES uzraudzīt, kontrolēt un novērtēt līdzekļu efektīvu izmantošanu un nodrošināt, ka piešķirtais budžets tiek izmantots efektīvi un mērķtiecīgi, lai panāktu teritorijas pienācīgu atminēšanu;

9. mudina Angolas tiesu iestādes aizstāvēt savu neatkarību no izmantošanas jebkādu politisko spēku interesēs un nodrošināt tiesību aktos atzīto tiesību aizsardzību, piemēram, iespēju vērsties tiesā un tiesības uz taisnīgu tiesu;

10. mudina Angolas valdību veikt nekavējošu, pārredzamu un uzticamu Huambo slaktiņa izmeklēšanu un sniegt atbalstu pārvietotajiem izdzīvojušajiem; pievienojas ANO prasībai veikt starptautisku un neatkarīgu papildu izmeklēšanu;

11. turpina paust bažas par to, ka vēl arvien nav īstenoti pasākumi cīņai ar vardarbību pret sievietēm un bērniem; aicina iestādes pastiprināt cīņu pret kaitīgām tradicionālām ieražām, piemēram, to bērnu stigmatizāciju, kuri apsūdzēti par burvestībām;

12. atgādina par saistībām, ko Angola uzņēmusies saskaņā ar Kotonū nolīgumu, proti, ievērot demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību principus, tostarp vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvību, nodrošināt labu pārvaldību un politiskās varas pārredzamību; mudina Angolas valdību ievērot šīs prasības saskaņā ar Kotonū nolīguma 11.b, 96. un 97. pantu, un, ja tas netiek darīts, aicina Eiropas Komisiju uzsākt attiecīgo procedūru saskaņā ar Kotonū nolīguma 8., 9. un 96. pantu;

13. mudina ES un dalībvalstis risināt jautājumu par pārredzamību tirdzniecībā ar visu veidu dabas resursiem, tostarp naftu, un jo īpaši pilnībā īstenot un uzraudzīt tos esošos tiesību aktus, kas attiecas uz pārskatiem par katru valsti; aicina Angolas iestādes un ārvalstu uzņēmumus palīdzēt nostiprināt pārvaldību ieguves nozarē, uzņemoties ievērot ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvu un pārskatot to, kā tiek īstenots Kimberlijas process; turklāt aicina Angolas valdību piesniegt plānu par pievienošanās Atklātās pārvaldes partnerībai un nekavējoši izstrādāt konkrētu plānu cīņai ar korupciju, pārredzamības uzlabošanai un publiskās pārskatatbildības palielināšanai;

14. aicina uz ES un ASV sadarbību un koordināciju Doda-Franka akta 1504. iedaļas īstenošanā;

15. aicina dalībvalstu pārvaldes iestādes un uzraudzības iestādes rūpīgāk uzraudzīt atbilstību Eiropas tiesību aktiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanu, tostarp ar pienācīgu rūpību veikt normatīvo prasību pārbaudes un pienācīgu riska analīzi, jo īpaši attiecībā uz Angolas izcelsmes politiski nozīmīgām personām;

16. atzinīgi vērtē to, ka Angolas valdība atzinusi problēmas saistībā ar kompensācijām zemes pārņemšanas gadījumos un to, ka plašsaziņas līdzekļu ziņojumi liecina par sadales un kompensācijas mehānismu uzlabošanu; mudina valdību turpināt centienus šajā virzienā;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Āfrikas Savienībai, Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijai, Dienvidāfrikas attīstības kopienas reģiona valstu valdībām, Angolas prezidentam un parlamentam, ASV valdībai, ANO ģenerālsekretāram, ANO Cilvēktiesību padomei, kā arī ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0316

Azerbaidžāna**Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par Azerbaidžānu (2015/2840(RSP))**

(2017/C 316/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Azerbaidžānu, jo īpaši rezolūcijas par stāvokli cilvēktiesību jomā un tiesiskumu,
- ņemot vērā iedibinātās attiecības starp ES un Azerbaidžānu, kas aizsākās 1999. gadā un ko apliecina Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) rīcības plāna īstenošana, Austrumu partnerības izveide, sarunas par ES un Azerbaidžānas asociācijas nolīgumu un Azerbaidžānas līdzdalība *Euronest* parlamentārajā asamblejā,
- ņemot vērā 2015. gada 25. martā publicēto 2014. gada progresa ziņojumu par Azerbaidžānu EKP jomā (SWD(2015) 0064),
- ņemot vērā ES un Azerbaidžānas EKP rīcības plānu,
- ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja *Donald Tusk* 2015. gada 22. jūlijā izteiktās piezīmes pēc tikšanās ar Azerbaidžānas prezidentu *Ilham Aliyev*,
- ņemot vērā ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos *Stavros Lambrinidis* vizīti Baku 2015. gada 23.–26. februārī,
- ņemot vērā ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos *Zeid Ra'ad Al Hussein* 2015. gada 8. septembra paziņojumu, nosodot pilsoniskās sabiedrības un neatkarīgu viedokļu apspiešanu Azerbaidžānā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* un komisāra *Johannes Hahn* paziņojumus par nesējaiem vadošu žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju aizturēšanas, ieslodzīšanas, notiesāšanas un noslepkavošanas gadījumiem Azerbaidžānā,
- ņemot vērā ES 2015. gada 19. augusta paziņojumu par cilvēktiesībām Azerbaidžānā, kas tika izteikts EDSO Pastāvīgās padomes īpašajā sanāksmē Nr. 1064 Vīnē,
- ņemot vērā Eiropas Padomes ģenerālsekretāra *Thorbjørn Jagland* nesenos paziņojumus par *Khadija Ismayilova* lietu, Azerbaidžānas Miera un demokrātijas institūta direktores *Leyla Yunus* un viņas vīra *Arif Yunus* lietām un Azerbaidžānas žurnālista *Rasim Aliyev* slepkavību,
- ņemot vērā EDSO Parlamentārās asamblejas gadskārtējā sesijā no 2015. gada 5. jūlija līdz 9. jūlijam pieņemto Helsinku deklarāciju, kurā nosodīta žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju nerimstošā vajāšana un ieslodzīšana vairākās EDSO dalībvalstīs, pamatojoties uz politiski motivētām apsūdzībām, un paustas bažas par to, ka turpinās nodokļu un administratīvo tiesību aktu ļaunprātīga izmantošana šādas rīcības attaisnošanai,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2015. gada 23. jūnija rezolūciju par demokrātisku iestāžu darbību Azerbaidžānā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Venēcijas komisijas 2014. gada 15. decembra atzinumu, kurā norādīts, ka nesenie grozījumi tiesību aktos par nevalstiskajām organizācijām vēl vairāk ierobežos NVO darbību Azerbaidžānā,

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- ņemot vērā ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem un Padomes 2014. gada 23. jūnija secinājumus par šo pamatnostādņu desmito gadskārtu,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas 1998. gada 9. decembrī pieņemtās ANO deklarācijas par cilvēktiesību aizstāvjiem noteikumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā vispārējais stāvoklis cilvēktiesību jomā Azerbaidžānā dažu pēdējo gadu laikā ir pastāvīgi pasliktinājies, pieaugot NVO vadītāju, cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu un citu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju iebiedēšanai, represijām un kriminālvajāšanai;
- B. tā kā godalgotā RFE/RL pētnieciskā žurnāliste *Khadija Ismayilova* pēc vairāku rakstu publicēšanas par korupciju prezidenta ģimenē tika notiesāta uz septiņarpus gadiem cietumā, pamatojoties uz apsūdzībām par līdzekļu piesavināšanos, izšķērdēšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; tā kā cilvēktiesību aizstāvjiem *Leyla* un *Arif Yunus* tiesas procesā, kas ne tuvu neatbilda starptautiskajām normām, tika piespriests attiecīgi astoņarpus gadu un septiņu gadu cietumsods, pamatojoties uz apsūdzībām par krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; tā kā plaši pazīstamais cilvēktiesību aktīvistis *Rasul Jafarov* un ļoti cienītais cilvēktiesību advokāts *Intigam Aliyev* tika notiesāti uz līdzīgu apsūdzību pamata tiesas procesos, ko izkropļoja tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpumi, un šobrīd izcieš cietumsodu attiecīgi sešu gadu un trīs mēnešu un septiņarpus gadu apmērā; tā kā ieslodzījumā joprojām atrodas daudzi citi ievērojami Azerbaidžānas pilsoniskās sabiedrības darbinieki, tostarp *Anar Mammadli*, *Rauf Mirkadirov*, *Ōmar Mammadov*, *Tofiq Yaqublu*, *Ilgar Mammadov*, *Nijat Aliyev*, *Araz Guliyev*, *Parviz Hashimli*, *Seymur Hezi*, *Hilal Mammadov* un *Taleh Khasmammadov*, un tā kā dažu minēto ieslodzīto veselība pastāvīgi pasliktinās;
- C. tā kā *Leyla Yunus* un *Rasul Jafarov*, pirms paši tika arestēti, vadīja ievērojamu Azerbaidžānas cilvēktiesību aizstāvju un ekspertu grupu, kas izveidoja sarakstu ar teju simts azerbaidžāņiem, kuri saskaņā ar Eiropas Padomes 2012. gadā pieņemto definīciju ir uzskatāmi par politiski ieslodzītajiem;
- D. tā kā žurnālisti un pilsoniskās sabiedrības līderi, to vidū arī *Meydan TV* direktors *Emin Milli*, kurš ir saņēmis nāves draudus un kura ģimenes locekļi ir tikuši arestēti, pamatojoties uz safabricētām apsūdzībām, kā arī žurnālisti, kas sadarbojas ar *Meydan TV* Azerbaidžānā, tiek pakļauti nepārtrauktai iebiedēšanai un vajāšanai; tā kā Reportieru brīvības un drošuma institūta (*IRFS*) dibinātājs un cilvēktiesību aizstāvis *Emin Huseynov* pēc tam, kad pret viņu tika izvirzītas safabricētas apsūdzības, ir meklējis patvērumu Šveicē un viņam ir atņemta Azerbaidžānas pilsonība;
- E. tā kā pret vēl daudziem citiem žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem tiek vērsta tiesvedība, ceļošanas aizliegumi un pārvietošanās brīvības ierobežojumi saistībā ar viņu darbību cilvēktiesību jomā; tā kā Azerbaidžānas valdība arī apspiež neatkarīgas grupas, izmantojot jaunus ierobežojošus tiesību aktus par NVO; tā kā šo tiesību aktu dēļ daudzas grupas ir bijušas spiestas faktiski izbeigt savu darbību, kad pēc valdības atteikšanās sniegt atļauju jaunai dotāciju saņemšanai no ārvalstu līdzekļu devēju organizācijām tika iesaldēti to banku konti vai bloķēti to finansējuma avoti;
- F. tā kā kopš 2006. gada miermīļīgiem protestētājiem faktiski ir aizliegts piedalīties demonstrācijās Baku centrā un nesen ir ieviesti jauni, bargi naudassodi un ilgāki administratīvās aizturēšanas periodi tiem, kas organizē nesankcionētas publiskas pulcēšanās un piedalās tajās;
- G. tā kā Baku slimnīcā pēc smagas piekaušanas mira *IRFS* vadītājs žurnālists *Rasim Aliyev*, pret kuru pēc sociālajos medijos prezidentam *Aliyev* paustās kritikas pastāvīgi tika vērsti draudi un iebiedēšanas centieni;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- H. tā kā Azerbaidžāna ir viena no Austrumu partnerības dibinātājvalstīm; tā kā Eiropas Savienības un Austrumeiropas vadītāji ir vairākkārt apstiprinājuši, ka Austrumu partnerība balstās uz kopīgām vērtībām un brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas un tiesiskuma principiem; tā kā Azerbaidžāna vēlas pastiprināt un padziļināt attiecības ar ES, lai izveidotu stratēģisko partnerību;
- I. tā kā ES 2014. gadā nevarēja izmaksāt 11 no tās 13 dotācijām NVO ierobežojošo tiesību aktu dēļ un vēl aizvien saskaras ar nopietniem ierobežojumiem saistībā ar tās spēju finansēt neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības grupas un aktīvistus Azerbaidžānā; tā kā daudzi ES dotāciju saņēmēji vai nu atrodas ieslodzījumā – piemēram, cilvēktiesību aizstāvis *Intigam Aliyev* –, vai arī ir pametuši valsti un izbeiguši savu darbību;
- J. tā kā EDSO birojs Baku tika slēgts 2015. gada 4. jūlijā, pamatojoties uz Azerbaidžānas iestāžu lēmumu izbeigt saprašanās memorandu starp Azerbaidžānas valdību un EDSO;
- K. tā kā organizācija "*Freedom House*" uzskata, ka Azerbaidžāna nav brīva, norādot, ka tās masu mediji nav brīvi un tās interneta brīvība ir ierobežota; tā kā pēdējo desmit gadu laikā visas Eirāzijas līmenī Azerbaidžānā visvairāk ir pasliktinājušies demokrātiskā pārvaldība;
- L. tā kā 2015. gada novembrī Azerbaidžānā notiks parlamenta vēlēšanas; tā kā Eiropas Parlaments ir atteicies nosūtīt vēlēšanu novērošanas misiju, jo novērtējumā bija norādīts, ka netiek nodrošināti apstākļi, lai organizētu brīvas un godīgas vēlēšanas, un ierobežojumi attiecībā uz vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvību valstī neļauj izveidot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem kandidātiem un organizēt patiesi konkurētspējīgas vēlēšanas;
- M. tā kā nozaru sadarbība ir abpusēji izdevīga, jo īpaši enerģētikas nozarē; tā kā Azerbaidžānai ir iespējas kļūt par vienu no ES lielākajiem komerciālajiem partneriem,
1. pauž nopietnas bažas par to, ka valstī arvien vairāk pasliktinās cilvēktiesību stāvoklis, un atgādina, ka ES divpusējā sadarbībā cilvēktiesībām un pamatbrīvībām piešķir īpašu nozīmi, jo tās ir Austrumu partnerības galvenie elementi un arī starptautisko organizāciju, piemēram, Eiropas Padomes un EDSO — kurās ir arī Azerbaidžāna —, fundamentālie pilāri;
 2. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot no ieslodzījuma visus politieslodzītos, cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus un citus pilsoniskās sabiedrības aktīvistus, tostarp *Khadija Ismayilova*, *Leyla Yunus* un *Arif Yunus*, *Anar Mammadli*, *Rasul Jafarov*, *Intigam Aliyev*, *Rauf Mirkadirov*, *Ömar Mammadov*, *Tofiq Yaqublu*, *Nijat Aliyev*, *Araz Guliyev*, *Parviz Hashimli*, *Seymur Hezi*, *Hilal Mammadov*, *Taleh Khasmammadov* un *Ilgar Mammadov*, saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) spriedumu un prasa izbeigt visas pret viņiem izvirzītās apsūdzības un pilnībā atjaunojot viņu politiskās un pilsoniskās tiesības un cieņu sabiedrības acīs;
 3. stingri nosoda vēl nepieredzētās represijas pret pilsonisko sabiedrību Azerbaidžānā; atkārtoti pauž dziļas bažas par to ieslodzījumā esošo personu kolēģu likteni, kuri joprojām ir brīvībā, bet pret kuriem tiek veikta kriminālizmeklēšana, ņemot vērā cilvēktiesību aizstāvju, kā arī vietējo un starptautisko NVO ziņojumus par iespējamu safabricētu apsūdzību izmantošanu pret politiķiem, aktīvistiem un žurnālistiem; mudina Azerbaidžānas iestādes izbeigt selektīvas krimināl-vajāšanas un ieslodzīšanas praksi, kas tiek īstenota attiecībā uz žurnālistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un citām personām, kuras kritizē valdību, un nodrošināt, ka visas personas, kuras atrodas apcietinājumā, tostarp žurnālisti un politiskie un pilsoniskās sabiedrības aktīvistu var pilnībā izmantot pienācīgas procesuālās tiesības, jo īpaši tiesības uz advokātu pēc savas izvēles un iespēju tikt ar savām ģimenēm, un lai attiecībā uz minētajām personām tiktu īstenoti citi taisnīgas tiesas noteikumi;
 4. atzinīgi vērtē to, ka Azerbaidžānas iestādes Eiropas mediķu grupai ir devušas iespēju tikt ar *Leyla* un *Arif Yunus*, un prasa atbrīvot viņus, cita starpā humānu apsvērumu dēļ; vērs uzmanību uz *Leyla* un *Arif Yunus*, kā arī *Intigam Aliyev* ieslodzījuma apstākļiem, kas ir izraisījuši viņu veselības stāvokļa būtisku pasliktināšanos un var radīt dzīvībai bīstamas sekas; aicina Azerbaidžānas varas iestādes atļaut Eiropas mediķu grupai veikt *Intigam Aliyev* izmeklēšanu un nodrošināt, ka visi ieslodzītie nepieciešamības gadījumā saņem pienācīgu veselības aprūpi;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

5. aicina veikt tūlītēju IRFS vadītāja žurnālista *Rasim Aliyev* nāves apstākļu izmeklēšanu; ar bažām norāda uz kādas žurnālistu grupas izvirzītajām apsūdzībām par to, ka *Aliyev* gāja bojā tādēļ, ka viņš slimnīcā nesaņēma atbilstošu palīdzību no viņu ārstējošajiem ārstiem;
6. atgādina Azerbaidžānas iestādēm, ka sabiedrības labklājība, kas ietver cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, ir būtisks ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes elements;
7. aicina Azerbaidžānu ievērot un īstenot savas saistības, kuras tā uzņēmusies kā viena no Eiropas Padomes dalībvalstīm; atkārtoti aicina Azerbaidžānas iestādes ievērot visus Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumus, kuri attiecas uz Azerbaidžānu; aicina ievērot 2015. gada 16. jūnija nolēmumu un visus pārējos Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumus;
8. mudina Azerbaidžānas valdību pilnībā sadarboties ar Eiropas Padomes Venēcijas komisiju, par cilvēktiesībām atbildīgo komisāru un ANO speciālajām procedūrām un ievērot viņu sniegtos ieteikumus attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem, tiesībām uz biedrošanās brīvību un miermīlīgu pulcēšanos, vārda brīvību un patvaļīgu aizturēšanu, lai veiktu grozījumus savos tiesību aktos un pilnveidotu praksi pilnībā atbilstoši ekspertu secinājumiem;
9. aicina Azerbaidžānas valdību nekavējoties izbeigt represijas pret pilsonisko sabiedrību un cilvēktiesību aizstāvību, nodrošinot pilsoniskās sabiedrības grupām un aktīvistiem iespējas darboties bez liekiem kavēkliem vai bailēm no vajāšanas, tostarp atceļot likumus, kas stingri ierobežo pilsonisko sabiedrību, atbloķējot nevalstisko grupu un to vadītāju bankas kontus, un atļaujot tiem piekļūt ārvalstu finansējumam;
10. pauž nožēlu par pasākumiem, ko Azerbaidžānas valdību nemitīgi veic, lai ierobežotu kontaktus starp pilsoniskās sabiedrības grupām, jauniešu aktīvistiem un inteliģenci no Armēnijas un Azerbaidžānas, jo šiem kontaktiem ir ārkārtīgi liela nozīme, lai pārvarētu ietilpīgo naidīgumu starp abām valstīm; šajā sakarā atgādina par svarīgo darbu, ko šajā jomā ir paveikuši *Leyla Yunus* un *Arif Yunus*;
11. aicina Azerbaidžānas iestādes gan tiesību aktos, gan praksē un gan tiešsaistē, gan bezsaistē ievērot preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību, garantēt vārda brīvību saskaņā ar starptautiskajiem standartiem un beigt valdības kritikas cenzūru plašsaziņas līdzekļos;
12. pauž nopietnas bažas par *LGBTI* personu stāvokli Azerbaidžānā; stingri nosoda visaugstākā līmeņa politiku naida runu pret *LGBTI* personām; aicina Azerbaidžānas valdību izbeigt kavēt un iebiedēt *LGBTI* personu tiesību jomā darbojošos cilvēktiesību aizstāvjus;
13. uzsver, cik svarīgs ir nopietns un savstarpēji cieņpilns dialogs starp ES un Azerbaidžānas valdību, opozīcijas spēkiem un pilsonisko sabiedrību;
14. atkārtoti uzsver — kamēr valdība neveic konkrētus pasākumus nolūkā veicināt universālo cilvēktiesību ievērošanu, sarunas par stratēģiskās partnerības nolīgumu ar Azerbaidžānu ir nekavējoties jāaptur;
15. aicina Padomi, Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) stingri piemērot principu “vairāk par vairāk”, īpaši pievēršot uzmanību cilvēktiesību aizstāvju stāvoklim atbilstīgi ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, tiesu varas neatkarībai, demokrātiskām reformām un pamattiesībām un brīvībām, un skaidri noteikt reformu grafika neievērošanas sekas; ņemot vērā iepriekš minētos incidentus, kuros cilvēktiesību aizstāvji ir cietuši par cilvēktiesību pārkāpumu dokumentēšanu Azerbaidžānā, aicina Komisiju pārskatīt un, ja nepieciešams, uz laiku pārtraukt sniegt visu finansējumu, kas nav saistīts ar cilvēktiesībām, pilsonisko sabiedrību un cilvēku savstarpējo sadarbību vietējā līmenī, kas Azerbaidžānai piešķirts ar Eiropas kaimiņattiecību instrumentu; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt finansēt cilvēku savstarpējos kontaktus un sadarbību tādās jomās kā pilsoniskā sabiedrība, izglītība un akadēmiskā sfēra, kā arī jauniešu un studentu apmaiņa;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

16. aicina Padomi, Komisiju un Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos stingri un vienoti reaģēt uz Azerbaidžānā pašlaik notiekošajām represijām, lai skaidri paustu nostāju, ka pašreizējā situācija absolūti nepieņemama un ka attiecības nevar turpināties ierastajā režīmā, kamēr valdība nav atbrīvojusi visas sakarā ar politiski motivētām apsūdzībām ieslodzītās personas un izbeigusi represijas, kas pašlaik tiek vērstas pret neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības grupām;
17. mudina Eiropas uzņēmumus, kas darbojas Azerbaidžānā, atklāti pieprasīt augstus cilvēktiesību standartus un ieviest augstus uzņēmumu sociālās atbildības standartus, ņemot vērā to darbību ietekmi uz cilvēktiesību situāciju valstī;
18. pauž nožēlu, ka ES un Azerbaidžānas cilvēktiesību dialogs nav panācis būtisku progresu attiecībā uz cilvēktiesību stāvokli valstī; aicina EĀDD pastiprināt šo dialogu, lai padarītu to efektīvu un uz rezultātu orientētu, un regulāri ziņot Parlamentam;
19. aicina ES iestādes veikt rūpīgu izmeklēšanu par prezidenta *Alijev* un viņa ģimenes locekļu iespējamo korumpētību, ko atklājis pētnieciskās žurnālistes *Khadija Ismaylova* darbs;
20. aicina Padomi izvairīties no dubultās morāles attiecībās ar Austrumu partnerības (AP) valstīm un šajā sakarā apsvērt iespēju piemērot mērķtiecīgas sankcijas un noteikt vīzu aizliegumus visiem politiskajās vajāšanās iesaistītajiem politiķiem, amatpersonām un tiesnešiem;
21. aicina Azerbaidžānas iestādes sadarboties ar tādu reģionālo organizāciju pārstāvjiem kā Eiropas Padome un EDSO, un atvieglot šo pārstāvju vizītes valstī; stingri nosoda Azerbaidžānas iestāžu lēmumu slēgt EDSO birojus Baku;
22. norāda, ka neatkarīgie vēlēšanu novērotāji, tostarp EDSO ilgtermiņa novērošanas misijas un valsts novērotāji, visās Azerbaidžānas prezidenta un parlamenta vēlēšanās kopš 2003. gada oktobrī notikušajām prezidenta vēlēšanām ieskaitot ir dokumentējuši smagus vēlēšanu standartu pārkāpumus; pauž nopietnas bažas par to, vai pirms 2015. gada 1. novembrī paredzētajām vēlēšanām pastāv brīvai un godīgai balsošanai piemēroti apstākļi, ņemot vērā to, ka opozīcijas partiju līderi ir ieslodzīti, plašsaziņas līdzekļiem un žurnālistiem nav atļauts strādāt brīvi un bez iebiedēšanas, un valstī ir jūtama bailpilna gaisotne;
23. aicina EĀDD un ES dalībvalstis pašreiz neveikt vēlēšanu aktivitāšu novērošanu. Atzīmē, ka DIBC šobrīd darbojas uz vietas un būtu ļoti svarīgi iepazīties ar tās apkopoto informāciju par situāciju valstī;
24. atgādina par lēmumu uz Azerbaidžānu nosūtīt Eiropas Parlamenta delegāciju un uzsver, cik svarīgi ir to nosūtīt iespējami drīz, lai ar Azerbaidžānas iestādēm apspriestu steidzamus jautājumus, piemēram, cilvēktiesības un konfliktu Kalnu Karabahā;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Ārējās darbības dienestam, Eiropadomei, Komisijai, Azerbaidžānas Republikas valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei, EDSO un ANO Cilvēktiesību padomei.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0317

Migrācija un bēgļi Eiropā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par migrāciju un bēgļiem Eiropā (2015/2833(RSP))

(2017/C 316/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu un tai pievienoto protokolu,
- ņemot vērā 2013. gada 9. oktobra rezolūciju par ES un dalībvalstu pasākumiem Sīrijas konflikta radīto bēgļu plūsmu pārvaldīšanā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par migrantu plūsmām Vidusjūrā, īpašu uzmanību pievēršot traģiskajiem notikumiem pie Lampedūzas krastiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 17. decembra rezolūciju par situāciju Vidusjūras reģionā un nepieciešamību pēc holistiskas ES pieejas migrācijai ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 29. aprīļa rezolūciju par pēdējā laikā notikušajām traģēdijām Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma politikas nostādņēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. maija Eiropas programmu migrācijas jomā (COM(2015)0240),
- ņemot vērā Apvienotās ārlietu un iekšlietu padomes 2015. gada 20. aprīļa desmit punktu rīcības plānu par migrāciju,
- ņemot vērā Eiropadomes īpašā samita 2015. gada 23. aprīļa secinājumus par bēgļu krīzi Vidusjūras reģionā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas (PACE) 2012. gada aprīļa ziņojumu “Vidusjūrā zaudētās dzīvības”,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumus,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības un ES dalībvalstu un iestāžu 2014. gada 28. novembrī pieņemto ES un Āfrikas raga migrācijas ceļa iniciatīvu jeb Hartūmas procesu,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta migrantu cilvēktiesību jautājumos ziņojumus, jo īpaši 2015. gada maijā publicēto ziņojumu “Mobilitātes izmantošanas iespējas vienas paaudzes laikā — turpmāki pasākumi saistībā ar reģionālo pētījumu par Eiropas Savienības ārējo robežu pārvaldību un tās ietekmi uz migrantu cilvēktiesībām”,
- ņemot vērā Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO) ikgadējo ziņojumu par patvēruma situāciju Eiropas Savienībā 2014. gadā,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0414.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0448.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0105.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0176.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- ņemot vērā Parlamentā 2015. gada 9. septembrī notikušās debates par migrāciju un bēgļiem Eiropā,
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā pastāvīgo konfliktu, reģionā valdošās nestabilitātes un cilvēktiesību pārkāpumu rezultātā nepieredzēti liels skaits cilvēku meklē patvērumu ES; tā kā kopš pagājušā gada saistībā ar bērniem iesniegto patvēruma pieteikumu skaits ir palielinājies par 75 %; tā kā vasaras periods atkal liecināja, ka migrācija nav īslaicīga problēma, un rādās, ka bēgļu skaita pieaugums turpināsies, vēlreiz apliecinot to, ka steidzami ir jādara viss iespējams, lai glābtu to cilvēku dzīvību, kuri bēg no savas valsts un ir briesmās, un to, ka dalībvalstīm jāievēro savas starptautiskās saistības, tostarp attiecībā uz glābšanas pasākumiem jūrā;
- B. tā kā saskaņā ar ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) datiem 2 800 sievietes, vīrieši un bērni ir pasludināti par mirušiem vai pazudušiem 2015. gadā, kad viņi mēģināja sasniegt drošību Eiropā; tā kā bēgļi un migranti, dodoties uz Eiropu, iet bojā arī uz sauszemes;
- C. tā kā preču un cilvēku kontrabandisti, kas izmanto nelegālo migrāciju un apdraud migrantu dzīvības savas peļņas interesēs, ir atbildīgi par tūkstošiem zaudētu dzīvību un rada smagas problēmas ES un dalībvalstīm; tā kā cilvēku kontrabandisti no savas noziedzīgās darbības gadā gūst peļņu EUR 20 miljardu apmērā; tā kā saskaņā ar Eiropola sniegto informāciju organizēti noziedzīgie grupējumi, kas aktīvi piedalās nelegālo migrantu transportēšanā pāri Vidusjūrai, ir saistīti ar cilvēku, narkotiku un ieroču kontrabandu, kā arī terorismu;
- D. tā kā saskaņā ar *Frontex* datiem 2015. gadā izcelsmes valstis, no kurām nāk visvairāk patvēruma meklētāju, ir Sīrija, Afganistāna, Eritreja un Irāka; tā kā saskaņā ar *Frontex* datiem lielākajai daļai cilvēku, kuri no šīm valstīm bēg uz Eiropu, tiek piešķirta aizsardzība;
- E. tā kā reģionālā nestabilitāte, konflikti un *IS/Da'esh* ietekmes pieaugums kaimiņvalstu konfliktu teritorijās izraisa migrantu masveida pieplūdumu un pārvietotu personu plūsmu un līdz ar to ietekmē to cilvēku skaitu, kuri cenšas sasniegt ES,
- F. tā kā pēdējā Eiropadomes sanāksmē, kura notika 2015. gada 25. un 26. jūnijā, un nākamajā Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmē, kas notika 2015. gada 20. jūlijā, neizdevās panākt vienošanos par saistošu pārdales mehānismu cilvēku pārcelšanai un pārmitināšanai, un tā vietā tika pieņemts lēmums par brīvprātīgu mehānismu; tā kā dalībvalstis nespēja panākt vienošanos par 40 000 vietu piešķiršanu, lai pārvietotu bēgļus no Grieķijas un Itālijas, un uzņēmas nodrošināt tikai 32 256 vietas;
- G. tā kā 2015. gada 3. septembrī Eiropadomes priekšsēdētājs Donalds Tusks aicināja pārdaļīt vismaz 100 000 bēgļus;
- H. tā kā pašreizējās *ad hoc* lēmumu pieņemšanas vietā ir jāizstrādā ilgtermiņa pieeja migrācijas un patvēruma jomā;
- I. tā kā daudzi pilsoņi ir parādījuši nepieredzēti lietu solidaritāti ar bēgļiem, silti uzņemot viņus un sniedzot ievērojamu atbalstu; tā kā Eiropas iedzīvotāji ar šo attieksmi parāda, ka aizsardzības un līdzjūtības sniegšana tiem, kuriem tā ir vajadzīga, joprojām ir viena no Eiropas vērtībām;
- J. tā kā pašreizējā situācijā ir īpaši labi redzams nožēlojamais valstu valdību solidaritātes trūkums attiecībā uz patvēruma meklētājiem un dalībvalstu nepietiekami koordinētā saskaņotā rīcība; tā kā tas rada haosu un izraisa cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā dažādās atsevišķu dalībvalstu nostājas turpina liecināt par to, ka ES migrācijas politika ir sadrumstalota 28 daļās; tā kā vienotu patvēruma procedūru un standartu trūkums dalībvalstīs rada atšķirīga līmeņa aizsardzību un dažos gadījumos pat neatbilstošas garantijas patvēruma meklētājiem;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- K. tā kā dažas dalībvalstis un to vadītāji ir aktīvi parādījuši gatavību un vēlēšanos uzņemt bēgļus un izveidot pastāvīgu un obligātu mehānismu bēgļu sadalei starp visām dalībvalstīm; tā kā citām dalībvalstīm ir jāseko šim labajam piemēram;
- L. tā kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas stratēģiskajā ziņojumā par holistisku pieeju migrācijai tiks pilnībā izskatīta ES patvēruma piešķiršanas un migrācijas politika;
- M. tā kā saskaņā ar 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu (Ženēvas konvencija) cilvēki var meklēt patvērumu citā valstī neatkarīgi no tā, kura ir viņu izcelsmes valsts, ja viņiem ir pienācīgi pamatotas bailes no vajāšanas viņu rases, reliģijas, tautības, piederības īpašai sociālai grupai vai politiskās pārliecības dēļ,
1. pauž dziļu nožēlu un bēdas par to, ka traģiski iet bojā cilvēki, kuri meklē patvērumu ES; mudina ES un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai turpmāk novērstu šo cilvēku bojāeju uz sauszemes vai jūrā;
 2. pauž solidaritāti ar daudzajiem bēgļiem un migrantiem, kuri cieš no konfliktiem, smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, pastāvīgām pārvaldības kļūdām un bargām represijām;
 3. atzinīgi vērtē pūliņus, ko pieliek pilsoniskās sabiedrības grupas un personas visā Eiropā, kuras lielā skaitā sagaida bēgļus un migrantus, kā arī sniedz tiem palīdzību; mudina Eiropas pilsoņus saistībā ar bēgļu krīzi turpināt atbalstīt humāno palīdzību un iesaistīties tajā; uzskata, ka šāda rīcība parāda patiesu Eiropas vērtību ievērošanu un ir cerīga zīme Eiropas nākotnei;
 4. atkārtoti pauž atbalstu 2015. gada 29. aprīļa rezolūcijai par pēdējā laikā notikušajām traģēdijām Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma politikas nostādņēm, atkārtoti norāda, ka ES, reaģējot uz bēgļu pašreizējo situāciju, ir jābalstās uz solidaritāti un taisnīgu atbildības sadalījumu, kā tas noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 80. pantā, un uz visaptverošu pieeju, ņemot vērā drošu un legālu migrāciju, kā arī visu pamattiesību un pamatvērtību ievērošanu;
 5. atkārtoti norāda uz savām saistībām Šengenas zonā saglabāt atvērtas robežas, vienlaikus nodrošinot ārējo robežu efektīvu pārvaldību; uzsver, ka personu brīva pārvietošanās Šengenas zonā ir viens no lielākajiem Eiropas integrācijas sasniegumiem;
 6. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas saistībā ar pārcelšanu un pārmitināšanu, tostarp jaunāko iniciatīvu par liela skaita patvēruma meklētāju, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, pārcelšanu, ar to aptverot Grieķiju, Itāliju un Ungāriju; apstiprina Komisijas paziņojumu par pastāvīgu pārcelšanas mehānismu, kas būtu jāiedarbina ārkārtas situācijās, ņemot vērā konkrētā dalībvalstī ieradušos bēgļu skaitu, un kas pamatotos uz LESD 78. panta 2. punktu; pauž gatavību strādāt ar jauno ārkārtas pārcelšanas shēmu paātrinātās procedūras ietvaros un pauž apņemšanos vienlaicīgi sekmēt visus pārējos Komisijas ierosinos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis neaizkavē pastāvīgas pārcelšanas shēmu; atgādina Padomei, ka Parlaments noteikti atbalsta saistošu pārcelšanas mehānismu, kurā iespēju robežās ņemtas vērā bēgļu vēlmēs;
 7. atzinīgi vērtē operatīvo atbalstu, kuru Komisija sniegs visvairāk iesaistītajām dalībvalstīm, piemēram, Grieķijai, Itālijai un Ungārijai ar "karsto punktu" palīdzību, iesaistot speciālistus no tādām ES aģentūrām kā FRONTEX, Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (ESAO) un Eiropas Policijas birojs (Eiropols), lai palīdzētu dalībvalstīm reģistrēt ierodošos cilvēkus; atgādina dalībvalstīm, ka šādu reģistrācijas centru veiksmīga darbība ir atkarīga no to vēlēšanās pārvietot bēgļus no "karstajiem punktiem" uz savām teritorijām; uzskata, ka šādā pieejā būtu nepārprotami jāparedz efektīvi mehānismi, ar ko noteikt cilvēkus ar īpašām vajadzībām, lai vēlāk tos nosūtītu uz attiecīgajiem dienestiem;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

8. ņem vērā Komisijas priekšlikumu stiprināt Patvēruma procedūras direktīvas noteikumu par drošu izcelsmes valsti, izveidojot vispārēju ES drošas izcelsmes valstu sarakstu; saprot, ka šī pieeja varētu ierobežot šo valstu iedzīvotāju procesuālās tiesības; atgādina, ka apstiprināto patvēruma pieteikumu īpatsvars starp dalībvalstīm stipri atšķiras, tostarp attiecībā uz konkrētām izcelsmes valstīm; pieprasa veikt pasākumus, lai šī pieeja neapdraudētu neizraidīšanas principu un personu tiesības uz patvērumu, jo īpaši personām, kuras pieder neaizsargātām grupām;

9. atkārtoti aicina Komisiju grozīt spēkā esošo Dublīnas regulu, lai iekļautu tajā pastāvīgu un saistošu sistēmu, saskaņā ar kuru sadalīt patvēruma meklētājus starp 28 dalībvalstīm, ar taisnīgiem un obligātiem izvietojuma nosacījumiem, ņemot vērā integrācijas iespējas un pašu patvēruma meklētāju vajadzības un īpašos apstākļus;

10. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot ievērojamas budžeta iespējas un panākt gatavību 2016. gada budžetā un daudzgadu finanšu shēmas (DFS) noteikumos, kas ļautu ātrāk un nopietnāk atbalstīt ESAO un dalībvalstis saistībā ar to veiktajiem bēgļu uzņemšanas un integrācijas pasākumiem, tostarp pārcelšanas un pārmitināšanas shēmu ietvaros;

11. aicina visas iesaistītās dalībvalstis strauji un pilnībā transponēt un efektīvi īstenot kopējo Eiropas patvēruma sistēmu; mudina Komisiju pārliecināties, ka visas dalībvalstis pareizi īsteno ES tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka visā ES tiek piemēroti vispārēji, efektīvi, saskanīgi un humāni standarti, ņemot vērā bērnu intereses;

12. uzskata, ka, īstenojot Atgriešanas direktīvu, ir jāievēro arī procedūras un standarti, kas ļauj Eiropai saskaņā ar neizraidīšanas principu nodrošināt humānu un cieņas pilnu attieksmi pret atpakaļ atgrieztajiem cilvēkiem; atgādina, ka prioritāte ir jāpiešķir brīvprātīgai atgriešanai, nevis piespiedu atgriešanai;

13. atgādina, ka likumīgas iecelšanas iespējas ES cilvēkiem, kuriem nepieciešama aizsardzība, ir ļoti ierobežotas, un pauž nožēlu par to, ka viņiem nav citu iespēju, kā vien vērsties pie kontrabandistiem un izmantot bīstamus ceļus, lai rastu aizsardzību Eiropā, jo to viņiem cita starpā liek darīt žogu celšana un ārējo robežu noslēgšana; tādēļ uzskata par svarīgu prioritāti to, lai ES un tās dalībvalstis radītu drošus un legālus ceļus bēgļiem, piemēram, humanitāros koridorus un humanitārās vīzas; uzsver, ka papildus obligātai pārmitināšanas programmai dalībvalstīm būtu jāvienojas par citiem instrumentiem, piemēram, labākām ģimenes atkalapvienošanās iespējām, privātas sponsorēšanas shēmām un elastīgiem vīzu režīmiem, tostarp mācību un darba nolūkos; uzskata, ka ir jāgroza Vīzu kodekss, iekļaujot vairāk konkrētu kopīgu noteikumu par humanitārajām vīzām; aicina dalībvalstis nodrošināt iespēju iesniegt pieteikumu patvērumam to vēstniecībās un konsulātos;

14. atgādina, ka dalībvalstīm jānosaka stingri kriminālsodi par cilvēku un preču kontrabandu gan uz ES, gan tās teritorijā; aicina dalībvalstis apkarot kriminālos kontrabandistu tīklus, bet vienlaikus nesodīt tos, kuri humānu apsvērumu vadīti brīvprātīgi palīdz migrantiem, tostarp pārvadātājus, aicinot Komisiju apsvērt iespēju pārskatīt Padomes Direktīvu 2001/51/EK; ņem vērā EUNAVFOR Med operāciju, lai apkarotu preču un cilvēku kontrabandu Vidusjūras reģionā;

15. pauž nožēlu par to, ka dažu dalībvalstu un galēji labējo partiju vadītāji pašreizējo situāciju izmanto, lai sabiedrībā uzkurinātu pret migrāciju vērstu noskaņojumu, vienlaikus vainojot ES minētajā krīzes situācijā, un ka tas palielina pret migrantiem vērstās vardarbības gadījumu skaitu; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt steidzamus pasākumus, lai apkarotu pret migrantiem vērstu vardarbīgu rīcību un naidīgus izteikumus; vēl aicina ES un tās dalībvalstu vadītājus ieņemt skaidru nostāju par labu Eiropas solidaritātei un cilvēka cieņas ievērošanai;

16. atgādina, ka migrācija ir globāls un kompleks fenomens, kam vajadzīga arī ilgtermiņa pieeja, pievēršoties tā pamatcēloņiem, piemēram, nabadzībai, nevienlīdzībai, netaisnībai, klimata pārmaiņām, korupcijai, sliktai pārvaldībai un bruņotiem konfliktiem; mudina Komisiju un Padomi 2015. gada novembrī paredzētajā Valetas samītā galveno uzmanību

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

veltīt šādiem pamatcēloņiem; uzsver, ka ir vajadzīga holistiska ES pieeja, kas nostiprinātu tās iekšpolitikas un ārpolitikas nostādņu saskaņotību, jo īpaši kopējās ārpolitikas un drošības politikas, attīstības politikas un migrācijas politikas jomā; apšauba plānus saistīt attīstības palīdzību ar plašāku kontroli uz robežām vai ar trešām valstīm noslēgtiem atpakaļuzņemšanas nolīgumiem;

17. aicina ES, tās dalībvalstis un citus starptautiskos līdzekļu devējus steidzami pildīt solījumus, ko tie uzņēmas 2015. gada jūlijā Adisabebā notikušajā konferencē par attīstības finansēšanu, un uzsver, ka attīstības politikā vairāk jāpievēršas miermīlīgu sabiedrību veidošanai, korupcijas apkarošanai un labas pārvaldības veicināšanai, kā tas norādīts attīstības programmas laikposmam pēc 2015. gada 16. ilgtspējīgas attīstības mērķī;

18. mudina ES, tās dalībvalstis un starptautisko sabiedrību pastiprināt savu ieguldījumu konfliktu risināšanā, jo īpaši, lai palīdzētu rast ilgtspējīgus politiskus risinājumus konfliktu skartajos reģionos, piemēram, Irākā, Sīrijā un Lībijā, kā arī Tuvajos Austrumos, un sekmēt politisko dialogu, tostarp ar reģionālajām organizācijām, aptverot visus cilvēktiesību elementus nolūkā sniegt atbalstu iekļaujošām un demokrātiskām iestādēm un tiesiskumam, sekmēt vietējo kopienu noturību, kā arī veicināt sociālo un demokrātisko attīstību izcelsmes valstīs un starp to tautām; šajā sakarībā prasa ciešāk sadarboties ar valstīm Arābu valstu līgas un Āfrikas Savienības reģionā, lai pārvaldītu un noņemtu personas, kurām nepieciešama aizsardzība, un piešķirtu tām patvērumu;

19. aicina Komisiju un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos sasaukt starptautisku konferenci par bēgļu krīzi, kurā piedalītos ES, tās dalībvalstis, ar ANO saistītās aģentūras, ASV, attiecīgās starptautiskās NVO un arī Arābu valstis, lai izveidotu vispārēju globālu humānās palīdzības stratēģiju;

20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0318

ES loma Tuvo Austrumu miera procesā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par ES lomu Tuvo Austrumu miera procesā (2015/2685(RSP))**

(2017/C 316/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par miera procesu Tuvajos Austrumos,
 - ņemot vērā Padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Frederikas Mogerīni un viņas runaspersonas nesenos paziņojumus par Izraēlu, okupētajām palestīniešu teritorijām, Tuvo Austrumu miera procesu un ES atbalstu ANO Palīdzības un darba aģentūrai,
 - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses,
 - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Pagaidu asociācijas nolīgumu par tirdzniecību un sadarbību starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Palestīnas Atbrīvošanas organizāciju (PAO) Jordānas Rietumkrasta un Gazas joslas Palestīniešu pašpārvaldes vajadzībām, no otras puses,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas un ANO Drošības padomes attiecīgās rezolūcijas,
 - ņemot vērā 1949. gada Ceturto Ženēvas konvenciju par civiliedzīvotāju aizsardzību kara laikā,
 - ņemot vērā ES Pamatnostādnes starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanai,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā miera nodrošināšana Tuvajos Austrumos aizvien ir starptautiskās sabiedrības galvenā prioritāte un tas ir obligāts priekšnoteikums stabilitātei un drošībai reģionā; tā kā ANO Drošības padome cenšas atsākt miera procesu;
- B. tā kā izraēliešu un palestīniešu konflikts ir jāskata plašākā arābu valstu un Izraēlas konflikta kontekstā; tā kā ES uzskata, ka ir nepieciešams visaptverošs reģionāls risinājums, lai saglabātu mieru Tuvajos Austrumos; tā kā dramatiskā krīze Sīrijā, *Da'esh* rašanās, pieaugošais radikālisms un terorisma izplatīšanās Tuvajos Austrumos rada nopietnus draudus Izraēlas un visa reģiona drošībai un vēl vairāk pastiprina palestīniešu ciešanas, tomēr arī rada kopīgas arābu valstu un Izraēlas intereses, savukārt kodoldarījums ar Irānu, kura panākšanā ES bija nozīmīga loma, sniedz vēl nebijušu izdevību miera procesam, ko nedrīkstētu palaist garām;
- C. tā kā ES vairākkārt ir apliecinājusi savu atbalstu divu valstu risinājumam, kura pamatā ir 1967. gada robežas, Jeruzaleme kā abu valstu galvaspilsēta, droša Izraēlas Valsts un mierā un drošībā līdzās pastāvoša neatkarīga, demokrātiska, blakusesoša un dzīvotspējīga Palestīnas valsts, un ir aicinājusi atsākt tiešas miera sarunas starp Izraēlu un Palestīniešu pašpārvaldi;
- D. tā kā ES ir Izraēlas nozīmīgākā tirdzniecības partnere un lielākā palīdzības sniedzēja palestīniešiem; tā kā Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) Frederika Mogerīni vairākkārt ir paudusi apņemšanos atjaunot un pastiprināt ES nozīmi Tuvo Austrumu miera procesā; tā kā 2015. gada

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

aprīlī par jauno ES īpašo pārstāvi Tuvo Austrumu miera procesā tika iecelts *Fernando Gentilini*; tā kā ES — lai gan tai ir tālejoši plāni un tā ir apņēmusies šajā jomā īstenot efektīvu lomu — joprojām nav izstrādājusi visaptverošu un konsekventu redzējumu attiecībā uz tās iesaistīšanos Tuvo Austrumu miera procesā, kam būtu jāatspoguļo strauji mainīgais reģionālais konteksts,

1. pauž dziļas bažas par strupceļu Tuvo Austrumu miera procesā un prasa abām pusēm nekavējoties atsākt ticamus centienus panākt mieru; aicina gan izraēliešus, gan palestīniešus nepieļaut darbības, kas varētu izraisīt lielāku saasinājumu, tostarp nepieļaut naidīgus izteikumus un naida kurināšanu publiskajā telpā, kā arī neveikt vienpusējus pasākumus, kas negatīvi ietekmētu sarunu rezultātu un apdraudētu divu valstu risinājuma iespējamību; uzsver, ka konflikta ilglaicīgu risinājumu var panākt vienīgi reģionālā kontekstā, ar visu attiecīgo reģionālo ieinteresēto pušu aktīvu līdzdalību un starptautiskās sabiedrības atbalstu;
2. atkārtoti pauž stingru atbalstu divu valstu risinājumam, kura pamatā ir 1967. gada robežas, savstarpēja vienošanās par zemes maiņu, Jeruzaleme kā abu valstu galvaspilsēta, droša Izraēlas Valsts un mierā un drošībā līdzās pastāvoša neatkarīga, demokrātiska, blakusesoša un dzīvotspējīga Palestīnas valsts, kā arī savstarpēja atzīšana, ņemot vērā pašnoteikšanās tiesības un pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības; uzsver, ka nevardarbīgi līdzekļi un cilvēktiesību un humanitāro tiesību ievērošana ir vienīgais veids, kā panākt taisnīgu un ilgstošu mieru starp izraēliešiem un palestīniešiem;
3. uzsver, ka dzīvotspējīga divu valstu risinājuma panākšanai, veicot konkrētus pasākumus un pilnībā nodrošinot abu pušu civiliedzīvotāju tiesību ievērošanu, ir jābūt neatliekamai ES un starptautiskās sabiedrības prioritātei; sagaida, ka ES sāks strukturētu dialogu ar Izraēlu par situāciju Jordānas Rietumkrastā un divu valstu risinājuma panākšanu, kurā būtu jāietver arī apmetņu jautājums;
4. atzinīgi vērtē to pozitīvo lomu un nepieciešamo atbalstu, kuru ES vēlas sniegt, lai sekmētu izraēliešu un palestīniešu konflikta un plašākā arābu valstu un Izraēlas konflikta atrisināšanu miermīlīgā un konstruktīvā veidā, kas būtu ES interesēs drošības ziņā un nodrošinātu stabilitāti un labklājību Tuvajos Austrumos; taču prasa izveidot jaunu ES pieeju, kurā tiešām tiktu ņemtas vērā gan palestīniešu, gan izraēliešu miera un drošības intereses; atzinīgi vērtē PV/AP personīgo apņemšanos un jaunā ES īpašā pārstāvja Tuvo Austrumu miera procesā iecelšanu amatā un stingri atbalsta viņas centienus šajā saistībā;
5. atzinīgi vērtē ES apņemšanos aktīvi strādāt pie atjaunotas daudzpusējas pieejas miera procesam, apspriežoties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, un aktīvi atbalstīt puses, lai atjaunotu paļāvību un veidotu uzticēšanās gaisotni, kas nepieciešama, lai pēc iespējas drīz varētu iesaistīties jēgpilnās sarunās; norāda — ES uzskata, ka viens no iespējamiem veidiem, kā veicināt šā mērķa sasniegšanu, ir starptautiskas atbalsta grupas izveide; uzsver, ka ES ir gatava iesaistīties kopīgā darbā ar reģionālajiem partneriem, pamatojoties uz Arābu valstu miera iniciatīvu;
6. mudina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un ES īpašo pārstāvi labāk izmantot ES un tās dalībvalstu politiskās attiecības un institucionālās zināšanas, ņemot vērā Eiropas ģeogrāfisko atrašanos blakus Tuvo Austrumu reģionam, kā arī vēsturiskās saiknes un intensīvos ekonomiskos sakarus ar Tuvo Austrumu reģionu, lai uzņemtos īstenu politiskā vidutāja lomu miera procesā starp izraēliešiem un palestīniešiem un plašākā kontekstā starp arābu valstīm un Izraēlu; atgādina dalībvalstīm, ka to pienākums ir aktīvi iesaistīties, lai izveidotu vienotu ES nostāju par Tuvo Austrumu miera procesa problēmām, un ka tām ir jāatturas no jebkādam vienpusējam iniciatīvām, kas vājina ES darbību;
7. atbalsta ANO Drošības padomes centienus atsākt miera sarunas starp izraēliešiem un palestīniešiem; tomēr mudina ES pildīt savus ietekmīgās starpnieces pienākumus un īstenot stabilu un visaptverošu miera iniciatīvu reģionā; uzskata, ka ES ir jāuzņemas vadošā loma saistībā ar Tuvo Austrumu Kvarteta mērķu pārskatīšanu un īstenošanas formāta izvēli, un šie mērķi ir jāorientē uz konflikta politisku noregulēšanu;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

8. nosoda izraēliešu apmetņu nepārtraukto ekspansiju, kas pārkāpj starptautiskās humanitārās tiesības, kurina naidu palestīniešos un apdraud divu valstu risinājuma dzīvotspēju un izredzes, un prasa Izraēlas iestādēm nekavējoties apturēt un mainīt savu noņemšanas politiku;
9. neliekot vienlīdzības zīmi starp Izraēlu un tās darbībām okupētajās palestīniešu teritorijās — atzinīgi vērtē ES apņemšanos nodrošināt, lai visos ES un Izraēlas nolīgumos tiktu nepārprotami un skaidri norādīts, ka tie nav piemērojami teritorijām, kuras Izraēla okupēja 1967. gadā, kā tas uzsvērts Ārlietu padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumos; atzīmē Komisijas 2013. gada 19. jūlija pamatnostādnes par Izraēlas vienību un šo vienību darbību teritorijās, ko Izraēla okupējusi kopš 1967. gada jūnija, atbilstību ES finansētām dotācijām, godalgām un finanšu instrumentiem, sākot ar 2014. gadu, un 16 ES ārlietu ministru 2015. gada 13. aprīlī nosūtīto vēstuli Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kurā viņa tiek mudināta kopā ar Komisiju uzņemties vadību, lai pabeigtu darbu pie ES mēroga pamatnostādnēm par izraēliešu apmetņu ražojumu marķēšanu;
10. uzsver attiecīgo ES iestāžu pienākumu nodrošināt, lai arī turpmāk ES finansējums tieši vai netieši netiktu izmantots teroristu organizācijām vai to darbībām;
11. uzsver, ka kaujinieku grupējumu veiktā Izraēlas teritorijas apšaude ar raķetēm ir nepieņemama, un norāda uz saasinājuma draudiem; uzsver, ka ES obligāti ir jādarbības partnerībā ar Izraēlu, Palestīniešu pašpārvaldi, Ēģipti un Jordāniju, lai nepieļautu teroristu grupējumu atkārtotu apbruņošanu Gazas joslā un Jordānas Rietumkrastā, ieroču kontrabandu, raķešu izgatavošanu un tuneļu izbūvi; vēlreiz uzsver neatliekamo uzdevumu, proti, ir jāatbrūno visi teroristu grupējumi Gazas joslā, kā tas norādīts Ārlietu padomes 2014. gada jūlija secinājumos;
12. ir ļoti nobažījies par kolonistu pieaugošo vardarbību Jordānas Rietumkrastā; atzinīgi vērtē to, ka Izraēlas līderi ir plaši nosodījuši neseno ļaunprātīgās dedzināšanas gadījumu, kas bija vērsti pret *Dawabshah* ģimeni Dumas ciematā, taču atgādina Izraēlai, ka tā pilnībā ir atbildīga par palestīniešu aizsardzību un visu vardarbīgo kolonistu saukšanu pie atbildības;
13. atzinīgi vērtē darbu, kuru saskaņā ar kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP) paveikusi Policijas un tiesiskuma misija (EUPOL COPPS) palestīniešu okupētajās teritorijās, palīdzot Palestīniešu pašpārvaldei veidot jaunās Palestīnas valsts institūcijas tādās jomā kā kārtības nodrošināšana un krimināltiesības; prasa pastiprināt KDAP robežu palīdzības misijas (EU BAM Rafah) darbību, piešķirot tai vērienīgākas pilnvaras, pienācīgus līdzekļus un personālu, lai šai misijai būtu konkrēta loma, kontrolējot Gazas joslas robežas ar Ēģipti un Izraēlu;
14. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un Komisiju ziņot Parlamentam par ES finansēto struktūru un projektu iznīcināšanu un nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem palestīniešu okupētajās teritorijās;
15. aicina Komisiju un EĀDD sniegt finansējumu un aizsardzību reģiona NVO, kuru politiskie mērķi saskan ar Tuvo Austrumu miera procesa vispārējiem mērķiem, un mudina ES iestādes šajā jautājumā attiecīgi sadarboties ar savām līdziniecēm reģionā;
16. atkārtoti prasa izbeigt Gazas joslas blokādi un nekavējoties atjaunot un atveseļot reģionu pēc 2014. gada vasaras kara, kam vajadzētu būt ES un starptautiskās sabiedrības humanās palīdzības prioritātei; šajā ziņā uzteic ANO Palīdzības un darba aģentūras (UNRWA) varoņīgo darbu; mudina līdzekļu devējus iespējami drīz izpildīt finansiālās saistības, kuras tie apņēmas 2014. gada 12. oktobrī Kairā notikušajā Starptautiskajā konferencē par Palestīnu (Gazas atjaunošana);
17. atzinīgi vērtē nesenos Izraēlas pasākumus nolūkā mazināt ierobežojumus Gazas joslā, taču nosoda joprojām spēkā esošos celtniecības materiālu ieviešanas ierobežojumus; uzsver, ka ir svarīgi arī turpmāk īstenot konstruktīvus pasākumus, lai pilnībā nodrošinātu humāno palīdzību un rekonstrukciju un atveseļotu ekonomiku, vienlaikus pievēršoties Izraēlas leģitīmajām bažām par drošību; mudina dalībvalstis pildīt savus solījumus atbalstīt trīspusējo mehānismu, kas paredzēts attiecīgo rekonstrukcijas materiālu uzraudzībai un kontrolei;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

18. mudina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos strādāt pie tā, lai pilnībā īstenotu ieteikumus, kas ietverti ziņojumā, ko sniegusi ANO Neatkarīgā izmeklēšanas komisija Gazas 2014. gada konflikta lietā, tostarp ieteikumu aktīvi atbalstīt Starptautiskās Krimināltiesas darbu; atzinīgi vērtē to ES dalībvalstu vienprātīgo balsojumu, kuras ir ANO Drošības padomes locekles, atbalstot Drošības padomes 2015. gada 3. jūlija rezolūciju "Pārskatatbildības un tiesiskuma nodrošināšana saistībā ar visiem starptautisko tiesību pārkāpumiem palestīniešu okupētajās teritorijās, tostarp Austrumjeruzalemē";

19. uzsver, ka palestīniešu savstarpēja samierināšana ir svarīgs aspekts divu valstu risinājuma panākšanai, un nosoda šķelšanos palestīniešu vidū; atbalsta ES aicinājumu palestīniešu grupējumiem par galveno prioritāti izvirzīt izlīguma panākšanu un Palestīniešu pašpārvaldes atjaunošanu Gazas joslā; mudina palestīniešu spēkus nekavējoties atsākt centienus panākt izlīgumu, jo īpaši sārīkojot prezidenta un likumdevēju vēlēšanas, kuras rīkot vajadzēja jau sen; uzsver, ka Palestīniešu pašpārvaldei šajā ziņā ir jāuzņemas lielāka atbildība un valdības funkcijas Gazas joslā, tostarp drošības un civilās pārvaldes jomā, nodrošinot klātbūtni robežšķērsosanas punktos;

20. aicina visas konfliktā iesaistītās puses pilnībā ievērot aizturēto un ieslodzīto tiesības, tostarp to tiesības, kuri pieteikuši bada streiku;

21. pauž dziļas bažas par UNRWA smago finansējuma krīzi; prasa palielināt ES finansiālo atbalstu UNRWA un mudina visus pārējos līdzekļu devējus pildīt savus solījumus šai aģentūrai, kā arī UNRWA turpināt savas pārvaldības uzlabošanu, taču prasa arī risināt palestīniešu bēgļu problēmas cēloņus; izsaka atzinību un pateicību UNRWA par tās neapraķstāmajiem centieniem, pateicoties kuriem bija iespējams 2015./2016. gadu pasludināt par mācību gadu palestīniešu bēgļu bērniem;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim Tuvo Austrumu miera procesā, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerāļsekretāram, Knesetam, Izraēlas prezidentam un valdībai, Palestīniešu likumdošanas padomei un Palestīniešu pašpārvaldei, Arābu valstu līgas ģenerāļsekretāram, Ēģiptes, Jordānijas un Libānas parlamentiem un ANO Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos ģenerāļkomisāram.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0319

Stāvoklis Baltkrievijā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par stāvokli Baltkrievijā (2015/2834(RSP))**

(2017/C 316/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas un ieteikumus par Baltkrieviju,
 - ņemot vērā Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2015. gada maijā Rīgā, un tajā pieņemto deklarāciju;
 - ņemot vērā 2015. gada 28. jūlija dialogu par cilvēktiesībām starp Eiropas Savienību un Baltkrievijas Republiku,
 - ņemot vērā to, ka Baltkrievijas varas iestādes 2015. gada 22. augustā atbrīvoja sešus politiešlodzītus, un šai atbrīvošanai sekojošo ES augstās pārstāves/Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Federica Mogherini* un kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu komisāra *Johannes Hahn* 2015. gada 22. augusta paziņojumu par politiešlodzīto atbrīvošanu Baltkrievijā;
 - ņemot vērā 2015. gada 11. oktobrī paredzēto valsts prezidenta vēlēšanu tuvošanos,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā, neskatoties uz to, ka kontakti starp Baltkrieviju un Eiropas Savienību, un Amerikas Savienotajām Valstīm kļuvuši intensīvāki, Baltkrievijā joprojām notiek cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp cilvēktiesību aizstāvju iebaidīšana, policijas kratīšanas cilvēktiesību organizācijās un to aprīkojuma konfiscēšana, kā arī piespiedu izraidīšana no Baltkrievijas, kā apstiprināts ANO ģipša referenta par situāciju cilvēktiesību jomā Baltkrievijā ziņojumā;
- B. tā kā 2015. gada 18. un 19. jūnijā pirmo reizi kopš 2002. gada Parlamenta delegācija attiecībām ar Baltkrieviju oficiālā vizītē apmeklēja Minsku; tā kā Eiropas Parlamentam pašlaik nav oficiālu attiecību ar Baltkrievijas parlamentu;
- C. tā kā, lai uzlabotos attiecības starp ES un Baltkrieviju, Baltkrievijai ir ievērojami jāsekmē vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvība, ierindas pilsoņu un opozīcijas aktivistu politisko tiesību ievērošana un pamattiesību respektēšana; tā kā Eiropas Savienība joprojām ir stingri apņēmusies turpināt cilvēktiesību, tostarp vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvības, aizstāvēšanu Baltkrievijā;
- D. tā kā ir panākts progress sadarbībā dažās nozaru politikās, piemēram, tādās jomās kā augstākā izglītība, profesionālā apmācība, digitālais tirgus, enerģētikas nozare, pārtikas nekaitīgums un kultūra, pozitīvi ietekmējot konstruktīvas diskusijas uzsākšanu Baltkrievijas sabiedrībā par valstī nepieciešamajām reformām un izpratni par ES; tā kā ES tomēr ir jāpārlicinās, ka tās līdzekļi netiek izmantoti, lai apspiestu pilsoniskās sabiedrības organizācijas, cilvēktiesību aizstāvjus, neatkarīgos žurnālistus un opozīcijas līderus;
- E. tā kā Baltkrievijā kopš 1994. gada nav notikušas brīvas un godīgas vēlēšanas saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem atbilstošām vēlēšanu tiesību normām un tā kā spēkā esošās tiesību normas piešķir milzīgas priekšrocības tagadējam valsts prezidentam; tā kā EDSO un Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību birojs (*ODIHR*) visā Baltkrievijā ir izvietojis ilgtermiņa vēlēšanu novērošanas misiju un koordinēs īstermiņa novērotāju darbu;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- F. tā kā 2015. gada 2. aprīlī valsts prezidents Lukašenko parakstīja dekrētu Nr. 3 "Par sociālās atkarības novēršanu", kas paredz bezdarbnieku piespiedu darbu, piedraudot ar īpašas nodevas maksāšanu valsts budžetā vai administratīvo atbildību naudas soda vai administratīvā aresta veidā;
- G. tā kā 2015. gada 1. janvārī tika pieņemts jauns likums par visa veida plašsaziņas līdzekļiem; tā kā šis likums ļauj valdībai slēgt jebkādus plašsaziņas līdzekļus, tostarp tiešsaistes plašsaziņas līdzekļus, ja tie publicē "nepiemērotu" saturu;
- H. tā kā Baltkrievijas varas iestādes beidzot ir atbrīvojušas visus sešus politieslodzītos, tostarp bijušos valsts prezidenta amata kandidātus, pēc gadiem ilgas to eksistences noliegšanas;
- I. tā kā 2015. gada 13. jūlijā un 31. jūlijā Padome pārskatīja pret Baltkrieviju noteiktos ierobežojošos pasākumus un grozīja vīzu izsniegšanas aizliegumu un aktīvu iesaldēšanas sarakstu, izslēdzot no tā dažas amatpersonas un uzņēmumus; tā kā patlaban ieceļošanas aizliegums attiecas uz 175 fiziskām personām, tostarp arī Aleksandru Lukašenko, un visām minētajām personām, kā arī 18 ekonomikas struktūrām tiek piemērota aktīvu iesaldēšana ES; tā kā tuvākajos mēnešos ir gaidāms Eiropas Savienības ierobežojošo pasākumu izvērtējums, ņemot vērā jaunākās norises un visus pārējos faktorus, uz kuriem pamatojoties, šie ierobežojošie pasākumi tika pieņemti;
- J. tā kā 2015. gada 28. jūlijā Briselē norisinājās Baltkrievijas un ES dialogs cilvēktiesību jomā, koncentrējoties uz jautājumu loku, kas ietver nacionālas cilvēktiesību institūcijas izveidi, vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvību, nāvessodu, cīņu pret necilvēcisku un degradējošu izturēšanos, kā arī bērnu tiesības;
- K. tā kā Ukrainai bija konstruktīva loma nolīguma veicināšanā par uguns pārtraukšanu Ukrainā;
- L. tā kā konflikts Ukrainā ir padziļinājies bailes Baltkrievijas sabiedrībā par starptautiskās situācijas destabilizāciju varas maiņas rezultātā,
- M. tā kā Baltkrievija ir vienīgā valsts Eiropā, kas joprojām piemēro nāvessodu,
1. joprojām ir ļoti nobažījies par situāciju Baltkrievijā cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā, kā arī par nopietnajiem trūkumiem, kurus konstatējuši neatkarīgi starptautiskie novērotāji iepriekšējo vēlēšanu gaitā, un par opozīcijas līderu aktīvo vajāšanu pēc vēlēšanām;
 2. atzinīgi vērtē neseno atlikušo politieslodzīto atbrīvošanu; aicina Baltkrievijas valdību rehabilitēt atbrīvotos politieslodzītos un pilnībā atjaunot viņu pilsoniskās un politiskās tiesības; uzsver, ka tas varētu būt pirmais solis, lai uzlabotu attiecības starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju; tomēr uzsver, ka līdzīgi pasākumi pagātnē drīzāk bija simboliski žesti un neveicināja situācijas uzlabošanu Baltkrievijas sabiedrībā, kā arī neuzlaboja attiecības ar ES;
 3. aicina Baltkrieviju īstenot gaidāmās valsts prezidenta vēlēšanas saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, nodrošinot opozīcijai neierobežotu piekļuvi visiem valdības kontrolētajiem plašsaziņas līdzekļiem un ļaujot tai piedalīties vēlēšanās uz vienlīdzīgiem noteikumiem, jo īpaši veidojot neatkarīgas vēlēšanu komisijas un atļaujot tajās adekvātu pārstāvību visos līmeņos un pārredzamu balsu skaitīšanu;
 4. sagaida, ka varas iestādes izbeigs neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu vajāšanu politisku iemeslu dēļ; mudina izbeigt administratīvas vajāšanas un patvaļīgas Administratīvā kodeksa 22. panta 9. punkta 2. apakšpunkta izmantošanas praksi pret neatkarīgajiem žurnālistiem par sadarbību ar ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem bez akreditācijas, jo šāda prakse ierobežo tiesības uz vārda brīvību un informācijas izplatīšanu;
 5. pauž bažas par jauniešu aktīvistu Maksim Piakarski, Vadzim Zharomski un Viachaslau Kasinerau neseno aizturēšanu un pret viņiem vērsto kriminālvajāšanu uz aizdomu pamata par "jaunprātīgu huligānismu", kas ir nesamērīgi, un stingri nosoda vardarbību, ko viņi pārcietuši;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

6. atgādina, ka kopš 2010. gada Baltkrievijā ar nāvi sodīti desmit cilvēki, bet trīs reizes nāvēssods izpildīts tikai 2014. gadā vien, un pēdējais nāvēssods izpildīts 2015. gada 18. martā; šajā sakarībā mudina Baltkrieviju, kas ir vienīgā valsts Eiropā, kura joprojām piemēro nāvēssodu, ieviest vispārēju moratoriju nāvēssoda izpildei kā pirmo soli pilnīgai tā atcelšanai;
7. aicina Baltkrievijas valdību ievērot ANO Komitejas par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām ieteikumus atcelt valstī piespiedu darba elementus;
8. vērš uzmanību uz mazākumtautību un to kultūras organizāciju situāciju valstī, jo šo organizāciju līderi reizēm tiek aizstāti ar personām, kurām varas iestādes dod priekšroku, tādējādi pārkāpjot vienu no cilvēku pamatbrīvībām, proti, biedrošanās brīvību;
9. aicina Baltkrievijas varas iestādes visos gadījumos nodrošināt, ka tiek respektēti demokrātijas principi, cilvēktiesības un pamatbrīvības saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un starptautiskajiem un reģionālajiem cilvēktiesību instrumentiem, ko Baltkrievija ir ratificējusi;
10. norāda uz to, ka 2015. gada 3. septembrī Briselē starp ES un Baltkrieviju notikušas sešas apspriešanu kārtas par modernizācijas jautājumiem, kad delegācijas diskutēja sadarbības iespējas nozīmīgās jomās, pamatojoties uz vienošanām, kas panāktas 2014. un 2015. gadā; mudina EĀDD un Padomi nodrošināt, ka jebkāda valsts iestāžu piedalīšanās dialogā par modernizāciju, kuras mērķis ir attīstīt konkurētspējīgu ekonomiku un veicināt demokrātiskas reformas, kā arī plurālistisku sabiedrību un tiesiskumu, notiek kopā un līdztiesīgi ar demokrātisko opozīciju un pilsonisko sabiedrību, pilnībā respektējot demokrātijas principus;
11. atbalsta Komisiju tās "kritiskās iesaistes" politikas īstenošanā ar Baltkrievijas varas iestādēm un pauž gatavību veicināt šīs politikas īstenošanu, izmantojot arī Parlamenta delegāciju attiecībām ar Baltkrieviju; tomēr atgādina, ka ES jāsauglabā modrība attiecībā uz to, kādiem nolūkiem tiek piešķirti tās līdzekļi, un tai jānodrošina, ka ar tiem neveicina opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības situācijas pasliktināšanos;
12. atgādina par savu aicinājumu Komisijai, izmantojot visus finansiālos un politiskos līdzekļus, atbalstīt Baltkrievijas pilsoniskās sabiedrības, neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu un nevalstisko organizāciju pūles Baltkrievijā, lai veicinātu Baltkrievijas tautas centienus;
13. atzinīgi vērtē panākto progresu nozaru sadarbībā ar Baltkrieviju, cita starpā tādās jomās kā augstākā izglītība, profesionālā apmācība, digitālais tirgus, enerģētikas nozare, pārtikas nekaitīgums un kultūra;
14. norāda, ka 2014. gada janvārī tika sāktas sarunas par vīzu režīma atvieglošanu ar mērķi uzlabot cilvēku savstarpējos kontaktus un iedrošināt pilsonisko sabiedrību; uzsver, ka nepieciešams paātrināt progresu šajā sakarībā;
15. atzīst, ka palielinājusies baltkrievu valodas izmantošana sabiedriskajā dzīvē; pieņem zināšanai Baltkrievijas Izglītības ministrijas plānus veicināt baltkrievu valodas lietošanu izglītībā, kā arī to, ka Konstitucionālā tiesa publicē tiesību aktus gan krievu, gan baltkrievu valodā;
16. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu un Komisiju rast jaunus veidus, kā atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas Baltkrievijā; šajā sakarībā uzsver, ka nepieciešams atbalstīt visus neatkarīgos informācijas avotus Baltkrievijas sabiedrībā, tostarp plašsaziņas līdzekļus, kas raida baltkrievu valodā no ārzemēm;
17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP), Eiropas Ārējās darbības dienestam, Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0320

Sociālā uzņēmējdarbība un sociālā inovācija cīņā pret bezdarbu

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par sociālo uzņēmējdarbību un sociālo inovāciju cīņā pret bezdarbu (2014/2236(INI))

(2017/C 316/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā 2013. gada 6. februāra rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību — atbildīgu un pārredzamu uzņēmējdarbības praksi un noturīgu izaugsmi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par kooperatīvu ieguldījumu krīzes pārvarēšanā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 184. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. aprīļa Regulu (ES) Nr. 346/2013 par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 20. novembra rezolūciju par sociālās uzņēmējdarbības iniciatīvu “Labvēlīgu apstākļu izveide sociālajiem uzņēmumiem — sociālās ekonomikas un sociālo inovāciju pamatam” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 10. martā pieņemto rakstisko deklarāciju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 20. maija secinājumus par jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanu, lai sekmētu jauniešu sociālo iekļautību ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1296/2013 par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu (“*EaSI*”), ar ko ievieša mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības sadaļu,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 25. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Sociālās uzņēmējdarbības iniciatīva” (COM(2011)0682),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 6. maija paziņojumu “Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai” (COM(2015)0192),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A8-0247/2015),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0049.

⁽²⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 16. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0301.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0429.

⁽⁵⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 187. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 183, 14.6.2014., 18. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- A. tā kā sociālā un solidārā ekonomika nodrošina darbvietas vairāk nekā 14 miljoniem cilvēku, kas ir aptuveni 6,5 % no ES darba ņēmējiem; tā kā ES ir 2 miljoni sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu, kas veido 10 % no Savienības uzņēmumiem;
- B. tā kā ekonomiskās un finanšu krīzes rezultātā ir palielinājusies nabadzība un sociālā atstumtība, kā arī ilgtermiņa bezdarbs, jauniešu bezdarbs un sociālā nevienlīdzība;
- C. tā kā ekonomikas un finanšu krīze visvairāk ir ietekmējusi visatstumtākās un neaizsargātākās grupas darba tirgū, piemēram, cilvēkus ar invaliditāti, jauniešus, vecus cilvēkus, sievietes, ilgtermiņa bezdarbniekus un darba ņēmējus nelabvēlīgā situācijā;
- D. tā kā ekonomikas un finanšu krīze būtu jāuzskata par iespēju izstrādāt ilgtspējīgāku Eiropas Savienības ekonomikas modeli, pievēršot lielāku uzmanību sociālajai un teritoriālajai kohēzijai un vides ilgtspējai; tā kā ekonomiskās un finanšu situācijas uzlabojumus ir jāpapildina ar spēcīgu atbalstu iekļaujošai, ilgtspējīgai, kvalitatīvai nodarbinātībai; tā kā sociālā un solidārā ekonomika var veicināt šā mērķa sasniegšanu un ir arī jāuzskata par dzinējspēku šajā pārejā, spējot līdzsvarot sociālos, vides un ekonomiskos aspektus;
- E. tā kā sociālā atbalsta un veselības pakalpojumu sniedzēji, daudzi no kuriem ir sociālie uzņēmumi, ir viena no ES svarīgākajām nodarbinātības izaugsmes jomām, kura no 2009. gada līdz 2013. gadam radīja 1,3 miljonus darbvietu; tā kā tas pierāda nozares divējādo spēju gan radīt jaunas darbvietas pat krīzes laikā, gan arī stiprināt sociālo un teritoriālo kohēziju Eiropā, jo īpaši, palīdzot pakalpojumu lietotājiem atrast darbu;
- F. tā kā konferencē "Sociālās ekonomikas potenciāla īstenošana ES izaugsmei", kas notika 2014. gada 17. un 18. novembrī Romā, tika atzīts, ka Eiropas valstīs sociālajai un solidārajai ekonomikai ir svarīga loma un tā veicina vairāku svarīgu ES mērķu sasniegšanu, proti, darbvietu izveidošanu un saglabāšanu, sociālo kohēziju, sociālo inovāciju, lauku un reģionālo attīstību un vides aizsardzību;
- G. tā kā paaugstināt nodarbinātības līmeni iedzīvotājiem vecumā no 20 līdz 64 gadiem no 69 % līdz vismaz 75 % un par 25 % samazināt to Eiropas iedzīvotāju skaitu, kuri dzīvo zem valsts nabadzības līmeņa, tādējādi vairāk nekā 20 miljonu cilvēku izglābjot no nabadzības, ir stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi, kas vēl nav sasniegti;
- H. tā kā 2014. gada janvāra Strasbūras deklarācijā teikts, ka sociālajiem uzņēmumiem ir jābūt lielākai nozīmei Eiropas nākotnē;
- I. tā kā ES ir reģions, kurā ir vislielākais vecāko iedzīvotāju īpatsvars un vismazākais iedzīvotāju skaita pieaugums pasaulē; tā kā saskaņā ar aplēsēm līdz 2050. gadam ES iedzīvotāju vidējais vecums pārsniegs 50 gadus; tā kā iedzīvotāju novecošanās un demogrāfiskās izmaiņas rada problēmas sociālās labklājības sistēmām;
- J. tā kā sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi cenšas ne tikai uzlabot ekonomiskos un sociālos apstākļus, bet var arī piedāvāt elastīgus un inovatīvus darba apstākļus un spēj labāk pielāgoties ekonomikas un sociālajiem apstākļiem;
- K. tā kā sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem ir raksturīgi demokrātiski pārvaldības mehānismi, biedru vai partneru cieša iesaistīšanās uzņēmuma vadībā un ievērojama darbību pārredzamība, un tie atbilst aizvien pieaugošajām iedzīvotāju prasībām pēc ētiskas, sociāli orientētas un videi draudzīgas rīcības uzņēmējdarbībā;
- L. tā kā sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi var būt ļoti dažādas sabiedrības, tā kā Eiropas līmeņa tiesiskajā regulējumā netiek atzīta lielākā daļa šo uzņēmumu, bet šos uzņēmumus, kuri pastāv atšķirīgās juridiskās formās, nacionālā mērogā atzīst tikai dažās dalībvalstīs;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- M. tā kā kooperatīvi nodrošina ļoti kvalitatīvas, konkrētai vietai piesaistītas darba vietas, ir pieejami visiem un veiksmīgi pārdzīvo krīzi; tā kā kooperatīvi, pateicoties to uzņēmējdarbības modelim, šīs krīzes laikā ir palielinājuši apgrozījumu un izaugsmi, retāk bankrotējot un atlaižot darbiniekus;
- N. tā kā Regulas (ES) Nr. 1296/2013 par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") 2. panta 1. punktā un 2. panta 5. punktā tiek definēti "sociālie uzņēmumi" un "sociālās inovācijas";
- O. tā kā sociālā inovācija attiecas uz jaunu ideju izstrādi un īstenošanu — vai nu tie būtu produkti, pakalpojumi vai arī sociālās organizācijas modeļi, kuri izstrādāti ar mērķi reaģēt uz jaunajām sociālajām, teritoriālajām un vides vajadzībām un problēmām, piemēram, sabiedrības novecošanos, iedzīvotāju skaita samazināšanos, darba un ģimenes dzīves saskaņošanu, daudzveidības pārvaldīšanu, jauniešu bezdarba novēršanu, no darba tirgus atstumtāko cilvēku integrāciju un klimata pārmaiņu apkarošanu;
- P. tā kā sociālie ieguldījumi ir ieguldījumi cilvēkos, lai stiprinātu viņu prasmes un spējas un atbalstītu viņus pilnīgai dalībai nodarbinātībā un sociālajā dzīvē; tā kā sociālie ieguldījumi parasti attiecas uz politikas virzieniem izglītības, bērnu aprūpes, veselības aprūpes, apmācības, darba meklēšanas palīdzības un rehabilitācijas jomā;
- Q. tā kā tas, ka netiek atzīti sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumi, kuri dažkārt netiek atzīti pat par ekonomiski ieinteresētām personām, apgrūtina šo uzņēmumu piekļuvi gan publiskajam, gan privātajam finansējumam; tā kā struktūrfondi un Eiropas programmām būtu jāveicina ekonomikas struktūru modernizācija, tostarp attiecībā uz sociālo un solidarā ekonomiku, ko pārstāv daudzi dažāda veida un lieluma uzņēmumi (kooperatīvi, savstarpējās sabiedrības, fondi, asociācijas un jauni sociālo un solidarā ekonomiku veidi), no kuriem daudzi ir MVU un mikrouzņēmumi;
- R. tā kā izglītībai un apmācībai ir jābūt prioritārām jomām jauniešu uzņēmējdarbības kultūras veidošanā;
- S. tā kā dzimumu plaisa sociālajā uzņēmējdarbībā ir mazāka, nekā tradicionālajos uzņēmējdarbības veidos; tā kā sievietes sociālās uzņēmējas ievērojami veicina sociālās atstumtības mazināšanu un jaunu attīstības iespēju radīšanu;
- T. tā kā ir jānodrošina apmācība un pārkvalifikācija ilgstošiem bezdarbniekiem sociālajā sektorā, lai tiem sniegtu jaunas iespējas tādā inovatīvā vidē kā sociālā un solidarā ekonomika;
- U. tā kā sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumi, un jo īpaši apmācības un darbā iekārtošanas uzņēmumi, piedāvā darba iespējas īpaši tām personām, kuras ir visvairāk atstumtas no darba tirgus un kurām bezdarbs bieži kļūst par ilgtermiņa bezdarbu; tā kā dalībvalstis varētu apsvērt, kā atbalstīt sociālas un solidarās ekonomikas uzņēmumus, kuri pieņem darbā bezdarbniekus vai pabalstu pieprasītājus, tostarp attiecīgā gadījumā ar nodokļu un sociālo iemaksu samazinājumu;
- V. tā kā svarīgs ir arī sociālās un solidarās ekonomikas papildinošais efekts kopā ar citiem nodarbinātību veicinošiem pasākumiem; tā kā lielāka uzmanība ir jāpievērš risinājumiem, kas sekmē tādu cilvēku reintegrāciju darba tirgū, kuriem trūkst pamatprasmju un konkurētspējas, lai viņi vēlāk spētu izmantot priekšrocības, ko piedāvā sociālās un solidarās ekonomikas inovatīvākie risinājumi;
- W. tā kā sociālajam dialogam ir būtiska loma ES sociālās tirgus ekonomikas darbībā un izšķiroša nozīme konkurētspējas un taisnīguma veicināšanā; tā kā sociālais dialogs un apspriedes ar sociālajiem partneriem, veidojot ES politiku, ir ievērojama sociālā inovācija;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- X. tā kā iepirkums bieži notiek lielu un vienreizēju konkursu veidā par tiesībām sniegt pakalpojumus vai piegādāt preces, un tajos var neļaut piedalīties mazākiem dalībniekiem;

Ievads

1. atzīmē, ka sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumi, kuriem nav obligāti jābūt bezpeļņas organizācijām, ir tādi uzņēmumi, kuru uzdevums ir īstenot savu sociālo mērķi, proti, vai nu darbvietu radīšanu neaizsargātām sabiedrības grupām, pakalpojumu sniegšanu saviem biedriem, vai arī vispārējas pozitīvas ietekmes radīšanu uz sociālo un vides jomu, un kuri no jauna investē savu peļņu galvenokārt šo mērķu sasniegšanai; norāda, ka sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem ir raksturīga apņemšanās ievērot šādas vērtības:

- individuālo un sociālo mērķu prioritāte attiecībā pret kapitāla interesēm;
- demokrātiska dalībnieku pārvaldība;
- dalībnieku un lietotāju un sabiedrības interešu saskaņošana;
- solidaritātes un atbildības principu aizsardzība un piemērošana;
- pārpalikušā finansējuma atkārtota investēšana ilgtermiņa attīstības mērķos vai dalībniekus interesējošu pakalpojumu sniegšanā, vai vispārējas nozīmes pakalpojumos;
- brīvprātīga un atklāta dalība;
- autonoma vadība neatkarīgi no valsts iestādēm;

2. uzskata, ka Komisijai ir jāatzīst sociālo uzņēmumu dažādība un jānodrošina, ka pasākumi tiek veikti ES līmenī, lai atbalstītu visa veida sociālos un solidaros uzņēmumus;

3. aicina Komisiju un dalībvalstis konsekventi un nekavējoties īstenot visus pasākumus, kas izklāstīti 2012. gada sociālās uzņēmējdarbības iniciatīvā; aicina Komisiju sadarībā ar dalībvalstīm, vietējām un reģionālajām pašvaldībām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un galvenajiem sociālās un solidarās ekonomikas dalībniekiem pēc iespējas drīz nākt klajā ar iniciatīvas otro posmu, kuram būtu jāpaplašina un jāpadziļina iniciatīvas darbības joma;

4. atzīmē, ka sociālā un solidarā ekonomika nevar aizstāt labklājības valsti un sabiedriskos pakalpojumus;

5. atzīmē, ka sociālās uzņēmējdarbības modelis bieži piesaista jauniešus un dod viņiem iespēju meklēt inovatīvus risinājumus pašreizējām ekonomiskajām, sociālajām un vides problēmām;

6. uzsver, ka sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem ir dziļas zināšanas par vietējiem un reģionālajiem apstākļiem, kas tiem sniedz priekšrocību, jo tie labāk pārzina konkrētās vajadzības un var piedāvāt vajadzībām atbilstošus produktus un pakalpojumus, galvenokārt kopienas līmenī, tādējādi uzlabojot sociālo un teritoriālo kohēziju; uzskata, ka ir jāveicina sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumu sadarbība pāri valstu un sektoru robežām, lai iespējotu zināšanu un prakses apmaiņu tā, ka varētu atbalstīt tieši šādu uzņēmumu izaugsmi;

7. aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt plānus un pasākumus, lai uzlabotu teritoriālo organizāciju, īpaši teritorijās, kas cieš no pastāvīgi nelabvēlīgiem dabas apstākļiem vai demogrāfiskas atpalcības, kas ne tikai palīdzēs izveidot un attīstīt sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumus un veicināt sociālo inovāciju un uzņēmējdarbību, bet arī palīdzēs stiprināt sociālo un teritoriālo kohēziju ES, kā arī atvieglot to demogrāfisko problēmu risināšanu, ar kurām saskaras Savienība;

8. ar dziļu gandarījumu konstatē to tradicionālo uzņēmumu skaita pieaugumu, kuri savās komercdarbības programmās piemēro uzņēmumu sociālās atbildības stratēģijas; tomēr uzsver, ka šādu stratēģiju piemērošana pats par sevi nav pietiekams priekšnoteikums tam, lai uzņēmumu uzskatītu par sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumu;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

9. uzskata, ka ir svarīgi atklāt, kā radusies mazākā dzimumu plaīsa sociālajā uzņēmējdarbībā, lai šos faktoros varētu ņemt vērā politikas veidotāji, veicinot sociālo un tradicionālo uzņēmējdarbību;

10. uzskata, ka sociālā inovācija sniedz ievērojamu ieguldījumu, lai radītu pamatu tādai izaugsmei, kas veicinātu ilgtspējīgāku un iekļaujošāku sabiedrību, kura sekmē ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; atzīmē, ka sociālās inovācijas mērķim ir jābūt efektīvai pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, nevis vienkārši samazināt izmaksas;

11. atzinīgi vērtē to, ka četrās ES dalībvalstīs (Spānijā, Francijā, Portugālē un Beļģijā) pastāv tiesību akti attiecībā uz sociālo un solidāro ekonomiku, savukārt Polija ir izstrādājusi stratēģiju sociālās un solidārās ekonomikas attīstībai un Rumānijā notiek diskusijas par tiesību aktiem sociālās un solidārās ekonomikas reglamentēšanai;

12. uzskata, ka Komisijai politiski un finansiāli jāatzīst un jāatbalsta bezpeļņas sociālo pakalpojumu sniedzēju nozīme;

13. uzsver nepieciešamību veicināt prakses apmaiņas starp inovatīviem sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem, skolām, akadēmiskajām aprindām un ieinteresētajām personām sociālo ieguldījumu jomā, ņemot vērā arī sabiedrības vajadzības, lai uzlabotu uzņēmējdarbības prasmes un stiprinātu priekšnoteikumus sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumu attīstībai un izaugsmei, kā arī radītu sociālās inovācijas centrus; uzskata, ka ir svarīgi ņemt vērā ieinteresēto personu, tostarp sociālo partneru un patērētāju organizāciju, uzskatus; aicina dalībvalstis veicināt kooperatīvās uzņēmējdarbības modeli;

14. uzsver, ka ir nepieciešama sadarbība starp visām dalībvalstīm, lai izveidotu vajadzīgos pamatnosacījumus sociālās inovācijas sistēmai visās dalībvalstīs, jo sociālā un solidārā ekonomika pati nespēj novērst smagāko sociālo problēmu simptomus un cēloņus;

Stratēģija “Eiropa 2020”

15. atzīst, ka ES vēl ir daudz darba, lai sasniegtu mērķus, kuri ir noteikti stratēģijā “Eiropa 2020”, īpaši saistībā ar nodarbinātību, inovāciju un nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanu; atzīmē, ka sociālā un solidārā ekonomika veicina ne tikai ilgtspējīgāku, viedāku un iekļaujošāku ekonomikas modeli, bet arī Eiropas sociālo modeli, un ietilpst vienotajā tirgū, pieprasot skaidru atzīšanu un atbalstu no ES un dalībvalstīm saskaņā ar dažu dalībvalstu konstitūcijām un vairākiem svarīgiem ES dokumentiem; tādēļ pieprasa apsvērt, vai ņemt vērā sociālo un solidāro ekonomiku, pārskatot stratēģiju “Eiropa 2020”, paturot prātā ievērojamus ieguvumus, ko tā var sniegt stratēģijas mērķu sasniegšanā;

16. norāda, ka līdz ar jaunām demogrāfiskās attīstības tendencēm mainīsies arī patēriņa modeļi un ka attīstīto valstu sabiedrībai novecojot, ne tikai palielināsies pieprasījums pēc sociāliem pakalpojumiem, bet arī pavērsies iespējas veidot sociāli atbildīgus uzņēmumus;

17. uzsver, ka sociālā un solidārā ekonomika, ņemot vērā tās sociālo un iekļaujošo raksturu, piedāvā darbvietas grupām, kuras visbiežāk tiek izslēgtas no atklāta darba tirgus, tādā veidā sniedzot ieguldījumu solidaritātē un sociālajā kohēzijā, kā arī ekonomiskajā izaugsmei;

18. uzskata, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi var izstrādāt procesus, kas ļauj efektīvāk, atbildīgāk un pārredzamāk pārvaldīt izsīkstošos resursus, un var veicināt sociāli atbildīgu pasākumu īstenošanu;

19. aicina dalībvalstis labāk iekļaut sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus nodarbinātības un sociālās integrācijas rīcības plānos, kā arī valstu reformu programmās, lai atraišītu un izmantotu šo uzņēmumu darbvietu radīšanas potenciālu un ieguldījumu, ko tie var sniegt stratēģijas “Eiropa 2020” pamatmērķu sasniegšanā,

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

20. atzinīgi vērtē to, ka priekšfinansējuma budžets Eiropas Jaunatnes iniciatīvai ir palielināts līdz 30 %; aicina dalībvalstis koordinēt pasākumus, lai veicinātu sociālo uzņēmējdarbību, izmantojot valsts Garantijas jauniešiem īstenošanas plānus; aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt sociālo uzņēmējdarbību un inovāciju ESF valsts darbības programmās; mudina efektīvi un produktīvi īstenot Garantijas jauniešiem shēmu;

Publiskais iepirkums

21. uzsver, ka sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumi sastopas ar grūtībām publisko līgumu pieejamībā, piemēram, šķēršļiem, kas ir saistīti ar šo uzņēmumu lielumu un finansālajām spējām; prasa raiti un efektīvi īstenot jaunās publiskā iepirkuma un koncesijas direktīvas (Direktīvu 2014/24/ES, Direktīvu 2014/25/ES un Direktīvu 2014/23/ES), lai panāktu lielāku sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumu dalību publiskā iepirkuma konkursu procedūrās, uzlabotu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu šādiem uzņēmumiem, sekmētu to lomu un veicinātu sociālo iekļaušanu un sociālo inovāciju; prasa veicināt šo uzņēmumu dalību publiskajā iepirkumā, sniedzot pienācīgas konsultācijas, vienkāršojot tiem paredzētās procedūras un sagatavojot piedāvājumu konkursu tādā veidā, lai padarītu to pieejamu mazākiem uzņēmumiem; pieprasa publiskā iepirkuma procedūrā tiesības slēgt līgumus piešķirt attiecībā uz piedāvājumiem, kuri nodrošina lielāko ekonomisko un sociālo vērtību, nevis zemāko cenu, iekļaujot publiskajos līgumos sociālus vai ar vidi saistītus kritērijus;

22. ar gandarījumu atzīmē publiskā iepirkuma un koncesiju direktīvas reformu, ar kuru tika iekļautas sociālās klauzulas un kritēriji, lai cita starpā veicinātu sociālo iekļaušanu un sociālo inovāciju, kā arī līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu ar mērķi veicināt nelabvēlīgā situācijā esošu personu nodarbinātību; aicina dalībvalstis pienācīgi īstenot šos iepirkuma principus visās konkursa un atlases procedūrās, plaši pielietojot principu par saimnieciski izdevīgāko konkursa piedāvājumu (MEAT), saskaņā ar vides, sociālajām un darba tiesību saistībām; mudina dalībvalstis publiskā iepirkuma procesos iekļaut sociālās klauzulas un kritērijus, lai stiprinātu neaizsargātu cilvēku stāvokli darba tirgū, samazinātu administratīvo slogu, vienkāršotu procedūras un efektīvāk apkarotu korupciju;

23. pauž nožēlu, ka Komisijas Digitālā vienotā tirgus stratēģijā Eiropai nav pieminēti sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumi un to iespējama ieguldījums Savienības mērķus sasniegšanā; pauž nožēlu, ka stratēģijā nav ņemta vērā nepieciešamība visiem nodrošināt pilnīgu, vienlīdzīgu un neierobežotu piekļuvi jaunajām digitālajām tehnoloģijām, tirgiem un telesakariem, jo īpaši attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti; uzsver, ka uz tehnoloģijām balstītas sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem var būt izšķiroša nozīme, vienkārši un rentabli risinot sabiedrības problēmas;

Finansējums

24. pauž nožēlu, ka sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem ir vēl sarežģītāk nekā tradicionālajiem uzņēmumiem iegūt gan publisko, gan privāto finansējumu, un tādēļ aicina publiskās iestādes un finanšu pakalpojumu sniedzējus sagatavot plašu piemērotu finanšu instrumentu klāstu, kas efektīvi atbalstīs sociālos uzņēmumus visos to attīstības posmos, jo īpaši to izveidošanas laikā, un izveidot sistēmu, lai apvienotu potenciālos investorus un specializētos fondus;

25. norāda, ka finansējuma pieejamība ir apgrūtināta, jo finanšu starpniekiem trūkst zināšanu par šo sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumu reālo stāvokli; uzsver nepieciešamību uzlabot šo starpnieku apmācību par šādiem uzņēmumiem, lai veicinātu finansējuma pieejamību šiem uzņēmumiem; tāpēc aicina ieviest Eiropas sociālās uzņēmējdarbības uzticības zīmi, kas ļautu investoriem apzināt fondus ar portfeļiem, kuri ietver sociālos uzņēmumus, kā pirmo minot Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondus;

26. uzsver nepieciešamību nodrošināt lielāku stimulu tam, lai tiktu radīti un atbalstīti sociālo uzņēmumu tīkli, kas veicinātu tehnoloģiju organizācijas, apmaiņas un izplatīšanas sinerģiju un pakalpojumu attīstību ražotāju starpā dažādos reģionos;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

27. uzsver nepieciešamību veicināt strukturētāku dialogu starp MVU, sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem un finanšu iestādēm, izmantojot īpaši šim nolūkam paredzētas tiešsaistes platformas;

28. ar gandarījumu atzīmē regulas par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem apstiprināšanu;

29. atzinīgi vērtē to, ka daļa no *EaSI* programmai paredzētā finansējuma ir paredzēta, lai palīdzētu nodrošināt finansējuma pieejamību sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem; uzsver *EaSI* sociālās uzņēmējdarbības sadaļas, ESF un visu citu attiecīgo ES programmu turpmāko lomu šādu uzņēmumu darbības uzlabošanā; uzsver nepieciešamību palielināt informētību par finansēšanas iespējām; aicina dalībvalstis izveidot nacionālos kontaktpunktus vai vienas pieturas aģentūras, lai palīdzētu sociālās un solidarās ekonomikas dalībniekiem piekļūt ES finansēšanas shēmām;

30. aicina Komisiju pārskatīt *EaSI* noteikto maksimālo apjomu aizdevumiem sociālajiem uzņēmumiem un noteikt, vai tas atbilst tirgus apstākļiem;

31. uzsver, ka nepieciešams atbalstīt sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumus ar pietiekamiem finanšu līdzekļiem vietējā, nacionālā, valsts un ES līmenī, starp dažādiem uzņēmumu tiem izveidojot sinerģiju; aicina dalībvalstis un Komisiju atzīt, ka nepieciešamie līdzekļi ir jādara pieejami; tādēļ uzskata, ka ir nepieciešams uzlabot finansējuma pieejamību sociālajai un solidarajai ekonomikai, izmantojot dažādas formas, piemēram, Eiropas fondus, riska kapitāla fondus, mikrokredītus un kolektīvo finansēšanu;

32. aicina dalībvalstis stiprināt sabiedriskos pakalpojumus (piemēram, veselības aprūpi un izglītību), izmantojot vietējās iestādes kā virzītājspēku, kas uzlabo pakalpojumu kvalitāti, lai nodrošinātu darba iespējas un paaugstinātu sniegto pakalpojumu līmeni ar mērķi samazināt nabadzību un sociālo atstumtību;

33. norāda, ka noteikumi par valsts atbalstu nedrīkst būt šķērslis, lai sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumi un sociālie pakalpojumi saņemtu publisko finansējumu; šajā ziņā prasa, lai Komisija būtu elastīga, piemērojot valsts atbalsta noteikumus šādiem uzņēmumiem un pakalpojumiem un sekmētu vietējo un reģionālo iestāžu izpratni par tiem paredzēto valsts atbalstu un tā pareizu piemērošanu;

34. pauž nožēlu, ka regula, ar ko izveido Eiropas Stratēģisko investīciju fondu atsauca uz sociālo un solidarā ekonomiku tikai tās apsvērumos; aicina Komisiju turpināt sekmēt sociālo ieguldījumu pieeju atbilstoši sociālo ieguldījumu tiesību aktu paketei un prasa, novērtējot Eiropas Stratēģisko investīciju fonda projektus, ņemt vērā projektus saistībā ar sociālo un solidarā ekonomiku;

35. kritizē to, ka apmācības un darbā iekārtošanas uzņēmumiem, kas izveidoti, pamatojoties uz partnerību starp sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem, parasti tiek liegta piekļuve finansējumam, kurš paredzēts MVU; aicina Komisiju ierosināt jaunu uzņēmumu jēdziena "MVU" juridiskajai definīcijai, līdzīgi tiem, kas jau piemēroti atklātām investīciju sabiedrībām, riska kapitāla sabiedrībām un bezpeļņas universitātem un pētniecības centriem, lai apmācības un darbā iekārtošanas uzņēmumu varētu klasificēt kā autonomu uzņēmumu pat tad, ja citam uzņēmumam atsevišķi vai kopā ar vēl citiem uzņēmumiem ir vairāk nekā 25 % no tā kapitāla vai balsstiesībām tā administratīvajā valdē;

Apmācība

36. aicina dalībvalstis veicināt uzņēmējdarbības kultūru un kooperatīvās uzņēmējdarbības modeli un izglītības un apmācību plānos iekļaut sociālo uzņēmējdarbību, kā arī sociālās un solidarās ekonomikas principus; aicina dalībvalstis sekmēt universitātes uzņēmējdarbību inkubatoru izveidi sociālās un solidarās ekonomikas uzņēmumiem;

37. norāda, ka sociālā un solidarā ekonomika varētu ievērojami palīdzēt samazināt jauniešu bezdarbu ES; aicina dalībvalstis veicināt lielāku sociālās un solidarās ekonomikas iestāžu dalību izglītības un apmācības programmās dalībvalstīs, jo īpaši, izmantojot divējādās apmācības sistēmas;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

38. aicina dalībvalstis aprīkot nodarbinātības centrus tā, lai varētu nodrošināt efektīvu informāciju cilvēkiem, kuri plāno strādāt sociālo un solidāro uzņēmumu sektorā;

39. norāda, ka daži sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi ir konkurētspējīgi un tiem ir vadošs stāvoklis savā nozarē, bet citiem nepieciešamas specializētas zināšanas, lai uzsāktu darbību, attīstītos un nodrošinātu vadību; prasa dalībvalstīs izstrādāt izglītojošas programmas, kas īpaši paredzētas un pielāgotas sociālās nozares uzņēmējiem, un īpaši domājot par grupām, kurās ir zemāks nodarbinātības līmenis, piemēram, sievietēm, jauniešiem vai nelabvēlīgā situācijā esošiem darba ņēmējiem, ar mērķi attīstīt uzņēmējdarbības vadības pamatprasmes un zināšanas;

40. prasa dalībvalstīm veicināt vecāku darba ņēmēju, ilgtermiņa bezdarbnieku un cilvēku ar invaliditāti mūžizglītību un profesionālo orientāciju, izmantojot sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus, un tādējādi palīdzēt viņiem iekļauties darba tirgū;

41. norāda, ka pienācīga izpratne par cilvēktiesībām ir būtiska, lai sasniegtu sociālo un solidāro uzņēmumu sociālos mērķus; tādēļ aicina dalībvalstis izstrādāt mācību programmas, ar kurām tās iepazīstinātu sociālās jomas speciālistus ar cilvēktiesību principu pienācīgu īstenošanu Eiropā;

42. aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā izmantot tādas programmas kā *Erasmus +*, tādā veidā veicinot studentu un pasniedzēju, kā arī citu inovatīvu uzņēmēju apmaiņas;

43. norāda, ka nozares, kurās ir plašas iespējas izaugsmei un darbvietu radīšanai, piemēram, "baltā" nozare vai "zaļā" nozare, ir tās, kurās ir liela sociālās un solidārās ekonomikas klātbūtne; attiecīgi mudina dalībvalstis veicināt izglītību un apmācību šajās nozarēs;

Atbalsts un veicināšana

44. pauž dziļu nožēlu par to, ka sociālā un solidārā ekonomika Eiropas mērogā praktiski netiek atzīta; uzskata, ka labāka datu apkopošana atsevišķi par katru dzimumu, informācijas un labas prakses apmaiņa Eiropas līmenī un plašāka sociālās un solidārās ekonomikas un tās sasniegumu atspoguļošana plašsaziņas līdzekļos veicinātu lielāku sabiedrības dalību sociālajā un solidārajā ekonomikā, padarot šo nozari saprotamāku, atzīstamāku un pamanāmāku;

45. atbalsta ieceri izveidot daudzvalodu digitālu platformu, kura ļautu sociāliem uzņēmumiem, uzņēmumu inkubatoriem, uzņēmumu klasteriem un personām, kuras iegulda līdzekļus sociālajā uzņēmējdarbībā, apmainīties ar informāciju un atvieglotu informācijas apmaiņu un piekļuvi ES programmu sniegtajam atbalstam; uzskata, ka pirms šādas platformas izveidošanas būtu jāapspriežas ar ieinteresētajām grupām;

46. prasa Komisijai ciešā sadarbībā ar sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem īstenot salīdzinošu pētījumu par sociālās un solidārās ekonomikas nacionālajām sertifikācijas un marķēšanas sistēmām un sekmēt labas prakses apmaiņu;

47. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt uzņēmumu inkubatoru radīšanu sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumiem, kā arī izveidot un efektīvi atbalstīt sociālo investoru un sociālo uzņēmumu datu apmaiņas interneta platformu (Eiropas sociālo inovāciju platforma), par kuras specifikācijām jau iepriekš ir panākta vienošanās;

48. aicina dalībvalstis uzlabot paraugprakses apmaiņu attiecībā uz iespējamiem veidiem, kā atbalstīt sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumus un sociālos ieguldījumus, tostarp attiecīgā gadījumā par nodokļu atvieglojumiem vai stimuliem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar neaizsargātām grupām, piemēram, cilvēkiem ar invaliditāti;

49. aicina Komisiju cieši uzraudzīt praktiskos pasākumus, ko dalībvalstis veikušas, lai nodrošinātu tiem cilvēkiem, kuri izvēlējušies sociālo un solidāro uzņēmējdarbību, tādas pašas tiesības kā citiem darba ņēmējiem attiecībā uz sociālo un veselības aizsardzību un darba drošību;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

50. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstu veiktie pasākumi nerada šķēršļus darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai, lai tie, kas ir izvēlējušies sociālo un solidāro uzņēmējdarbību, var brīvi turpināt darbību visā Savienības teritorijā;

51. atbalsta viedokli, ka sociālās un solidārās ekonomikas uzņēmumi varētu veidot noteiktu uzņēmumu kategoriju, kurai ir savs juridisks status, ko definē ar citiem mērķiem, kas neaprobežojas tikai ar peļņas gūšanu akcionāriem; aicina Komisiju saskaņā ar Romas stratēģiju, ko pieņēma Eiropas sociālās un solidārās ekonomikas pārstāvji, nākt klajā ar tiesisko regulējumu šādiem uzņēmumiem, izmantojot Eiropas Kooperatīvās sabiedrības, nodibinājumu un savstarpējo sabiedrību statūtus;

52. aicina Komisiju stiprināt sociālo dialogu sociālajā un solidārajā ekonomikā, lai sekmētu sociālo inovāciju, darba apstākļu uzlabošanu un pilnībā atzītu šīs nozares darbvietu radīšanas potenciālu;

o

o o

53. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0321

Konkurētspējīga ES darba tirgus veidošana 21. gadsimtā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par konkurētspējīga ES darba tirgus izveidi 21. gadsimtā: prasmju un kvalifikāciju saskaņošana ar pieprasījumu un darba iespējām, lai atgūtos no krīzes (2014/2235(INI))**

(2017/C 316/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas Ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2014. gada prioritāšu īstenošana ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju par veidiem, kādos Eiropas Savienība var palīdzēt veidot labvēlīgu vidi uzņēmumiem, uzņēmējdarbībai un jaunu uzņēmumu veidošanai, lai radītu darbvietas ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 29. aprīļa nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1304/2013 par Eiropas Sociālo fondu groza attiecībā uz Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas atbalstītajām darbības programmām izmaksātās sākotnējā priekšfinansējuma summas palielināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 17. jūlija rezolūciju par jauniešu nodarbinātību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 16. janvāra rezolūciju par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā vienu no prioritātēm Eiropadomes 2014. gada 26.–27. jūnija secinājumos, proti, palīdzēt attīstīt prasmes un atklāt talantus un pavērt dzīves iespējas visiem, veicinot pareizās prasmes saistībā ar mūsdienīgu ekonomiku un mūžizglītību,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 17. janvāra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu, darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju (COM(2014)0006),
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 20. decembra ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās rezultātu validēšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta ieteikumu 2006/962/EK un Padomes 2006. gada 18. decembra ieteikumu par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A8-0222/2015),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0038.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0394.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0110.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0010.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0037.⁽⁶⁾ OV C 398, 22.12.2012., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- A. tā kā profesijas, kurās darba vakances nevar aizpildīt, jo trūkst kvalificētu darbinieku, dalībvalstīs ievērojami atšķiras;
- B. tā kā saskaņā ar Komisijas datiem ⁽¹⁾ aptuveni 12,4 miljoni iedzīvotāju ir bez darba ilgāk nekā gadu, bet no tiem vairāk nekā 6 miljoni nestrādā jau ilgāk nekā divus gadus; tā kā ilgstošam bezdarbam ir negatīva ietekme uz ekonomikas izaugsmi un sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtspēju un tas var pārvērsties par strukturālu problēmu;
- C. tā kā darba tirgus nepilnībām, iekšējā pieprasījuma un investīciju trūkumam ir negatīva ietekme uz darbvietu radīšanu, bet konkurētspējīgs ES darba tirgus, kurā tiktu ņemti vērā šie trīs faktori, var palīdzēt sasniegt "Eiropa 2020" mērķus nodarbinātības jomā un attiecībā uz nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanu;
- D. tā kā pieprasījums pēc zemas kvalifikācijas darbaspēka samazinās, bet pieprasījums pēc augsti kvalificēta darbaspēka ievērojami palielinās; tā kā šis Eiropas darba tirgus pavērsiens prasa rīcību saistībā ar darba ņēmēju prasmēm, kā arī sākotnējo un profesionālo apmācību;
- E. tā kā 2012. gadā vienam no trim darba ņēmējiem Eiropā bija vai nu pārāk augsta, vai pārāk zema kvalifikācija konkrētajai darbvietai ⁽²⁾; un tā kā jaunākiem darba ņēmējiem parasti formāli ir pārāk augsta kvalifikācija, taču viņi arī biežāk nekā vecāki darba ņēmēji strādā darbvietās, kas mazākā mērā atbilst viņu prasmēm;
- F. tā kā daži pētījumi norāda uz to, ka automatizācijas dēļ tiks likvidēta ievērojama daļa esošo darbvietu vai to skaits tiks ievērojami samazināts;
- G. tā kā virzība uz ekonomiku, kurā vajadzīga augstāka kvalifikācija, nozīmē to, ka turpmākajos piecos gados sagaidāms, ka arvien lielākā daļā uzņēmumu palielināsies tādu darbvietu skaits, kurām vajadzīgas vadības un pārvaldības prasmes, kā arī augstākas prasmes;
- H. tā kā Eiropas darba ņēmēju mobilitāte vairo viņu nodarbinātības iespējas un ļauj uzlabot Eiropas darba tirgus konkurētspēju,

Ekonomikas krīze un tās ietekme

1. norāda, ka pēc Eiropas ekonomikas un finanšu krīzes un tai sekojošās ekonomikas lejupslīdes vairākām dalībvalstīm grūtības rada augsts bezdarba līmenis (ES28: 9,8%), kā arī valsts parāds, zema ekonomikas izaugsme un nepietiekamas investīcijas; norāda uz samazinātajiem publiskā sektora izdevumiem; turklāt pauž bažas, ka daudzās dalībvalstīs jauniešu bezdarba līmenis (ES28: 20,9%) ir vēl daudz augstāks un ka uzlabojumi un jauniešu bezdarba līmenis, kas ir zemāks par vidējo rādītāju, ir reta parādība;
2. uzskata, ka ir nepieciešama vērienīga ekonomikas un sociālā politika un darba tirgus reformas, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un radītu vairāk darbvietu, kā rezultātā tiktu panākta kvalitatīva un stabila nodarbinātība; turklāt uzsver, ka ir nepieciešama ekonomiski ilgtspējīga sociālās labklājības sistēma, kas ietver bezdarbnieku prasmju uzlabošanu, veicina tādu personu nodarbinātību, kurām nav kvalifikācijas vai ir ļoti zema kvalifikācija, uzskata, ka ir nepieciešami arī stimuli un darba iespējas;

Situācija ES darba tirgū

3. norāda, ka, pat ja darbaspēka piedāvājums ir pietiekams, lai atbilstu darbaspēka pieprasījumam, joprojām iespējams darbaspēka trūkums kvalitatīvā ziņā, jo prasību neatbilstības dēļ attiecībā uz nozarēm, profesijām vai prasmēm personas, kuras meklē darbu, var nebūt piemērotas vakantajām darbvietām;

⁽¹⁾ Saskaņā ar Eiropas Komisijas sagatavoto dokumentu "Employment and Social situation: Quarterly Review of March 2015."

⁽²⁾ Eiropas Komisijas pārskats par nodarbinātību un sociālajām tendencēm Eiropā 2013. gadā.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

4. pauž bažas par to, ka bezdarba līmenis ES joprojām ir salīdzinoši augsts (2015. gada martā ES28: 9,8 %) un vērā ņemams bezdarba samazinājums ir bijis tikai dažās valstīs, vērš uzmanību uz ievērojamajām atšķirībām starp dalībvalstīm, no kurām zemākais bezdarba līmenis ir Vācijā un Austrijā (aptuveni 5 %), bet augstākais Grieķijā un Spānijā (attiecīgi 26 % un 23 %) ⁽¹⁾; tā kā šīs milzīgās atšķirības palielina darba tirgus sadrumstalotības risku gan dalībvalstu iekšienē, gan to starpā, kas var apdraudēt ES ekonomisko stabilitāti un sociālo kohēziju;
5. vērš uzmanību uz to, ka vidējais sieviešu nodarbinātības līmenis Eiropas Savienībā ir par vairāk nekā 10 % zemāks nekā vīriešu nodarbinātības līmenis, un uzsver, ka mērķis panākt 75 % nodarbinātības līmeni, kā noteikts stratēģijā “Eiropa 2020”, ir atkarīgs no sieviešu nodarbinātības līmeņa paaugstināšanas, īstenojot politiku, kas īpaši vērsta uz darba un ģimenes pienākumu saskaņošanu;
6. norāda, ka jauniešu bezdarba līmenis ES valstīs ievērojami atšķiras — dažās dalībvalstīs bezdarba līmenis to jauniešu vidū, kas ir vecumā no 16 līdz 25 gadiem, pārsniedz 50 %; uzsver, ka augsts jauniešu bezdarba līmenis ne tikai ietekmē veselu paaudzi, bet arī apdraud līdzsvaru starp paaudzēm;
7. uzsver, ka joprojām pastāv 26 % atšķirība starp personu ar invaliditāti nodarbinātības līmeni un vidējo nodarbinātības līmeni ES — personu ar invaliditāti nodarbinātības līmenis ir zemāks par 50 %;
8. pauž nopietnas bažas par jauniešu bezdarba līmeni Eiropā; šai sakarā uzsver, cik būtiska nozīme jauniešu prasmju un darba tirgus pieprasījuma saskaņošanā ir duālajai izglītībai, proti, profesionālajai izglītībai, kas kombinēta ar mācēlību;
9. uzsver, ka, lai radītu labvēlīgu vidi investīcijām, obligāti priekšnosacījumi ir prasmīgs darbaspēks, inovācijas spēja, arvien pieaugoša pirktspēja, kā arī stabila sociāli ekonomiskā un politiskā vide;
10. norāda uz augsto bezdarba līmeni un, ņemot vērā tā noturību, norāda, ka nepieciešams to nekavējoties mazināt;
11. norāda, ka Eiropas darba tirgu ietekmē vairāki svarīgi faktori, tai skaitā globalizācija, sabiedrības novecošana un straujas tehnoloģiju izmaiņas, piemēram, digitalizācija un robotizācija, lielāks pieprasījums pēc augsti kvalificēta darbaspēka un zemi kvalificēta darbaspēka piedāvājuma pārpalikums, kas rada atalgojuma polarizāciju;
12. tomēr norāda uz Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra minētajiem riskiem saistībā ar pastāvošo prasmju neatbilstību un prasmju novecošanu zemā pieprasījuma dēļ, kas veicina augstu bezdarba līmeni;
13. uzsver, ka dalībvalstīs pastāv ievērojamas atšķirības darba piedāvājumu jomā, tādēļ uzsver, ka darba piedāvājumi ir būtisks elements dinamiskā darba tirgū, kas nodrošina kvalifikācijas un darbvietu atbilstību un rada iespējas un risinājumus uzņēmējiem un darbiniekiem, pauž nopietnas bažas par nemainīgo situāciju dažu dalībvalstu darba tirgos; tādēļ aicina noteikt Eiropas standartu attiecībā uz darba piedāvājumiem dalībvalstīs; datus, kas vajadzīgi šāda standarta noteikšanai, var vākt katru gadu, izmantojot darbaspēka apsekojumu, un starp tiem vajadzētu būt vismaz šādiem rādītājiem: – darba piedāvājumu skaits dalībvalstī; – vidējais bezdarba ilgums;
14. norāda, ka, no vienas puses, Eiropā ir 24 miljoni bezdarbnieku, tostarp 7,5 miljoni jauniešu, kas nav iesaistīti ne nodarbinātībā, ne izglītībā, ne apmācībā, taču, no otras puses, — 2 miljoni neaizpildītu darba vakancu, un ka Eiropas uzņēmumos ārkārtīgi trūkst kvalificētu darbinieku un darbaspēka ar plaši izmantojamām prasmēm;
15. norāda, ka, neskatoties uz augstajiem bezdarba rādītājiem dažās dalībvalstīs un neaizpildītajām darba vakancēm citās, ES ietvaros darbaspēka mobilitāte joprojām ir zema (ES27: 0,29 %), kam par iemeslu citu starpā ir pašreizējie šķēršļi darbaspēka mobilitātei, un ka salīdzinājumā ar starptautisko situāciju darbaspēka mobilitāte Eiropas Savienībā ir gandrīz desmit reizes zemāka nekā Amerikas Savienotajās Valstīs un piecas reizes zemāka nekā Austrālijā; vērš uzmanību uz to, ka kopš 2013. gada 7 miljoni Savienības pilsoņu dzīvo vai strādā dalībvalstī, kas nav viņu pilsonības valsts; atgādina arī, ka ES pašlaik ir vairāk nekā 2 miljoni brīvu darbvietu; tādēļ, lai aizpildītu šīs darbvietas, uzsver nepieciešamību pēc godīgas darbaspēka mobilitātes Savienībā;

⁽¹⁾ Saskaņā ar Eiropas Komisijas sagatavoto dokumentu “Employment and Social situation: Quarterly Review”, 13.4.2015.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

16. norāda, ka ES darba tirgus var palīdzēt absorbēt lielās bezdarbas zonas, kas pastāv dažādās Eiropas teritorijās;
17. uzskata, ka Eiropas darba tirgum ir jāpielāgojas atšķirīgo Eiropas reģionu kultūrai, ražošanas modelim un uzņēmējdarbības videi un ka šīs atšķirības ir jāņem vērā, pieņemot pasākumus, kas darba tirgu padarīs elastīgāku;
18. atgādina, ka ekonomikas lejupslīdes laikā cilvēkiem ir lielākas grūtības atrast darbu un ka dažkārt viņiem ir jāpieņem darbs ar zemākām izglītības prasībām nekā viņu apgūtā; uzsver, ka tādēļ izaugsme, radot augstas kvalifikācijas darbvietas un veicinot darbvietu izveidošanu ar investīcijām jaunās nozarēs, ir būtiska, lai mazinātu pārāk augsti kvalificēta darbaspēka pārpalikuma izplatību ES ekonomikā;

Konkurētspējīga ES darba tirgus stiprināšana

19. uzskata, ka, lai nodrošinātu konkurētspējīgu ES darba tirgu, ir nepieciešamas vērienīgas reformas, kas palielina iekļautību, viedu elastību, inovācijas un mobilitāti, kā arī stiprina sociālā dialoga nozīmi, stimulē jaunu darbvietu radīšanu, kā rezultātā ir iespējama kvalitatīva un ilgtspējīga nodarbinātība, palielina produktivitāti un sniedz ieguldījumu cilvēkpatāla attīstībā, ņemot vērā pastāvīgi mainīgos darba tirgus un ražošanas modeļus;
20. uzsver nepieciešamību turpināt centienus izglītības, apmācības un darba tirgu tuvināšanai un atkārtoti uzsver, ka gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes un darbvietu radīšana Eiropā būtu jāpanāk ar holistisku pieeju, kas atspoguļo darba tirgus vajadzības un sniedz atbalstu neaizsargātām grupām, uzlabojot darba apstākļus un nodrošinot stimulus;
21. uzsver, ka valsts nodarbinātības dienestiem ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu, ka darbvietu skaita pieauguma atjaunošana nenotiek, kaitējot zemāk kvalificētiem darbiniekiem;
22. atgādina, ka ir svarīgi darba tiesību aktus padarīt saprotamākus darba ņēmējiem un darba devējiem, izskaust nodarbinātību kavējošus faktorus un sekmēt tiesisko drošību uzņēmumiem un darbiniekiem;
23. uzsver, ka jaunieši bieži saskaras ar aizvien lielākām grūtībām pēc izglītības iegūšanas iekļauties darba tirgū, un tāpēc parasti ir vairāk pakļauti bezdarbam un riskam strādāt mazkvalificētos un nestabilos darbos;
24. uzsver, ka ir liela nozīme Eiropas prasmju, kompetenču, kvalifikāciju un profesiju iniciatīvai (ESCO), kas identificē un klasificē prasmes, kompetences, kvalifikācijas un profesijas, kuras attiecas uz ES darba tirgu un izglītību un apmācību, 25 Eiropas valodās;
25. uzsver, cik svarīga ir cilvēka attīstība, karjeras elastīgums un personīga iesaistīšanās; šajā sakarā atgādina, ka profesionālā mobilitāte ir pamata nosacījums un ir nepieciešamas ievērojamas investīcijas, lai aktīvi atbalstītu nodarbinātības iespējas un spēju pielāgoties un nepieļautu bezdarbnieku prasmju mazināšanos;
26. uzsver, cik būtiska nozīme ir ieguldījumiem sociālajā jomā, kuru mērķis ir radīt veicinošu vidi, kas nodrošina darba ņēmējiem iespējas viegli pielāgoties mainīgiem sociālajiem un ekonomiskajiem apstākļiem, kā arī pieprasījumam darba tirgos;
27. uzskata, ka starptautiski konkurētspējīga darbaspēka prasmju bāze ļaus dalībvalstīm apgūt augstvērtīgus globālā tirgus segmentus;
28. uzsver, ka cirkulārā ekonomika var radīt miljoniem darbvietu Eiropas Savienībā un veicināt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

29. atgādina, cik svarīga konkurētspējīgam darba tirgum ir darba ņēmēju ģeogrāfiskā un starpnozaru mobilitāte, un uzsver vajadzību samazināt administratīvos un lingvistiskos šķēršļus, kas to ierobežo, kā arī turpināt pilnveidot instrumentus mobilitātes veicināšanai, piemēram, nodrošināt citās dalībvalstīs formālās, neformālās un ikdienējās mācīšanās gaitā iegūto kvalifikāciju ātru atzīšanu, ieviest Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūru, Eiropas CV un Eiropas prasmju pasi, kā arī nodrošināt nozarēm aktuālus svešvalodu kursus un apmācību starpkultūru komunikācijā; mudina paaugstināt informētību un turpināt uzlabot ES mēroga darba portālu *EURES*, īpaši nodrošinot *EURES* padomdevēju apmācību un pieejamību pietiekamā skaitā un vienādi visā ES teritorijā, lai *EURES* padarītu par būtisku instrumentu ES darba tirgū; uzsver, ka liela nozīme ir labākai sadarbībai dalībvalstu nodarbinātības dienestu starpā, kā arī privāto nodarbinātības dienestu un citu ieinteresēto personu iekļaušanai *EURES* tīklā nākotnē; uzsver, ka liela nozīme ir tādām ES iniciatīvām, kuru mērķis ir veicināt mobilitāti un radīt iespējas, piemēram, *ERASMUS+*, Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūrai, *Europass CV*, Eiropas prasmju pasei, Eiropas darbvieta mobilitātes portālam (*EURES*), zināšanu apvienībām un Eiropas Mācekļu aliansei; prasa sniegt vairāk popularizēt šīs iniciatīvas, lai uzlabotu darba tirgu Eiropā;

30. atkārto, ka jāatrasa sieviešu nozīmīgais ekonomiskais potenciāls Eiropā un ka jārada atbilstīgi apstākļi sievietēm, lai viņas varētu attīstīt savu karjeru un ieņemt augstākus amatus uzņēmumos vai pašas uzsākt uzņēmējdarbību; uzsver, ka ir jāsamazina plaisa starp sieviešu iegūtās izglītības līmeni un sieviešu dalību un stāvokli darba tirgū; atgādina, cik būtiska nozīme ir dzimumu līdztiesībai, tostarp vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību izskaušanai, sieviešu nodarbinātības līmeņa paaugstināšanai un darba un dzīves līdzsvarošanas politikas īstenošanai, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus nodarbinātības jomā;

31. atzinīgi vērtē pozitīvos rezultātus, kuri gūti, īstenojot darba mobilitātes izmēģinājuma shēmu "Tava pirmā *EURES* darbvieta" (*YfEj*), kas sekmīgi sasniedz jauniešus un piedāvā īpaši pielāgotus pakalpojumus gan darba meklētājiem, gan arī darba devējiem; uzsver *YfEj* shēmas un *EURES* savstarpējo pozitīvo ietekmi;

32. tādēļ uzsver, ka liela nozīme ir aktīvai darba politikai, mūžizglītībai un spēju pielāgoties tehnoloģiskajām pārmaiņām uzlabošanai; aicina dalībvalstis paplašināt aktīvas darba tirgus politikas piemērošanas jomas un uzlabot to efektivitāti;

33. uzskata, ka saskaņota un visaptveroša stratēģija virzībai uz efektīvākiem un savstarpēji izdevīgākiem darba organizācijas veidiem, pilnvērtīgi izmantojot darba ņēmēju zināšanu potenciālu un uzlabojot to darbvieta kvalitāti, palīdzēs veicināt darba tirgus noturību; varētu izstrādāt iesaistošākus un atbalstošākus darba organizācijas veidus, lai nostiprinātu darba ņēmēju iesaistīšanos inovācijā, atbalstītu darba ņēmēju līdzdalību, attīstītu prasmju izmantošanu un tādējādi — uzņēmumu sniegumu;

34. uzsver, ka, ņemot vērā prognozētās straujās pārmaiņas darba tirgū, šodienas jaunieši ir tie, kuriem nepieciešami ieguldījumi izglītībā un apmācībā; uzsver, ka prasmju apguves politikas mērķim vajadzētu būt ne tikai apmierināt darba tirgus vajadzības, bet arī sniegt cilvēkiem transversālās zināšanas, kas vajadzīgas, lai tie kļūtu par aktīviem un atbildīgiem pilsoņiem; aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā, ka izglītība un apmācība ir ne tikai darba tirgus instruments un līdzeklis nākamo darba ņēmēju izglītošanai, bet pirmām kārtām pamattiesības un vērtība pati par sevi;

Nākotnē vajadzīgo prasmju prognozēšana

35. uzskata, ka, lai prognozētu nākotnē vajadzīgās prasmes, visos līmeņos, bet jo īpaši tādu profesionālās kvalifikācijas programmu izstrādē, īstenošanā un izvērtēšanā, kas nodrošina efektīvu pāreju no formālās izglītības uz mācīšanos darbvieta, ir cieši jāiesaista darba tirgus ieinteresētās personas, tostarp darba devēju un darba ņēmēju organizācijas, kā arī izglītības un apmācības pakalpojumu sniedzēji;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

36. aicina veidot labāku izpratni par pašreizējām un turpmākajām vajadzībām prasmju jomā, kā arī paplašināt esošo ES prasmju panorāmu, lai labāk identificētu prasmju trūkumu un nepilnības konkrētās nozarēs, profesijās un konkrētos reģionos un lai nodrošinātu, ka informācijas vākšana un apstrāde par jaunām prasmju vajadzībām tiek izplatīta lēmumu pieņēmēju un sabiedrisko iestāžu, izglītības un apmācību sniedzēju, kā arī darba devēju starpā, lai labāk prognozētu nākotnes tendences;

37. uzskata, ka izglītībai ir būtiska nozīme pētniecības un inovācijas rezultativitātes panākšanā, tādējādi veicinot darbvietu radīšanu augstas kvalifikācijas nozarēs un vairojot Eiropas ekonomikas konkurētspēju;

38. uzsver, ka liela nozīme ir integrētākām partnerībām un savstarpējai uzticībai starp skolām, augstākās izglītības iestādēm, uzņēmumiem un tamlīdzīgām iestādēm, lai novērtētu turpmākās darba tirgus vajadzības, pārskatītu un ieviestu jaunas profesionālās izglītības programmas, kā arī veicinātu sadarbību un apmaiņu ar labu praksi šajā jomā starp dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām iestādēm, cita starpā reģionālā un vietējā līmenī novērojot darba tirgū pastāvošo nelīdzsvarotību; atgādina, ka tajā pašā laikā ir vajadzīga ieinteresēto personu sociālā atbildība, kā arī viņu iesaistīšanās tālākā uzraudzības un prognozes instrumentu izstrādē;

39. uzskata, ka dalībvalstīm ir būtiska nozīme, nodrošinot eksakto mācību priekšmetu, tostarp matemātikas, pasniedzēju atbilstīgu piedāvājumu, lai jauniešiem sniegtu zināšanas un radītu interesi par zinātni, tehnoloģiju, inženierzinātni un matemātiku;

40. uzsver, ka ir svarīgi jau no agrīna vecuma pievērsties bērnu vajadzībām skolā; iesaka dalībvalstīm pieņemt un iekļaut mācīšanās procesos inovatīvus mācību un ārpuskolas pasākumus, kā arī reformēt vai modernizēt mācību vidi, mācīšanas metodes un skolotāju kompetences; ierosina pilnveidot skolu mācību programmas dalībvalstīs, iekļaujot tajās vizītes bērniem mācību laikā uz citām valstīm, lai jau agrīnā mācību posmā izglītošanās notiktu ne tikai klašu telpās;

Tālākizglītības un nepārtrauktas visu darba tirgus dalībnieku mācīšanās nozīme

41. atgādina, ka tiesības uz izglītību ir pamattiesības, un uzsver vajadzību tiekties pēc elastīgākas un individuālākas pieejas karjeras attīstībai, kā arī mūžizglītībai un mācībām visā cilvēka karjeras laikā, atzīst kā publisko, tā privāto personu lomu iepriekš minētā nodrošināšanā, vienlaikus atzīstot, ka tādai darbaudzināšanai un konsultācijām, kas vērstas uz individuālām vajadzībām un liek uzvaru uz personas prasmju novērtējumu un paplašināšanu, jābūt izglītības un prasmju apguves politikas būtiskam elementam jau agrīnā izglītošanās stadijā;

42. atzīst, ka ir svarīgi veicināt mācīšanos darbvietā jeb mācekliību kā alternatīvu ceļu uz nodarbinātību;

43. norāda, ka Eiropas politikai attiecībā uz mūžilgu karjeras atbalstu ir bijusi būtiska ietekme uz valstu karjeras atbalsta politiku un ka efektīva mūžilga karjeras atbalsta nodrošināšanai nepieciešamas transversālas programmas visos līmeņos;

44. norāda, ka jānodrošina dažādu profesionālās virzības ceļu pieejamība jauniešiem un ka Eiropas valstīs atšķiras šādu profesionālās virzības ceļu definīcijas (stažēšanās, mācekliība);

45. uzskata, ka iedzīvotājiem, īpaši ilgstošiem bezdarbniekiem, būtu jāpiedāvā bezdarbnieku apmācības un pārkvalifikācijas programmas, kā arī prasmju novērtēšanas programmas, lai uzlabotu viņu izredzes darba tirgū, turklāt tās būtu jāizstrādā un jāīsteno ciešā sadarbībā ar darba devēju asociācijām, arodbiedrībām, bezdarbniekus pārstāvošām organizācijām un privātiem un valsts nodarbinātības dienestiem, lai darba ņēmēju jaunās prasmes labāk atbilstu darba tirgus vajadzībām nākotnē; uzsver, ka ir jāizstrādā un jāīsteno īpašas nodarbinātības uzlabošanas programmas, lai palīdzētu atkal iekļauties darba tirgū tiem, kas nav bijuši nodarbināti vairākus gadus;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

46. uzsver, ka Komisijai jāstiprina garantijas jauniešiem shēmas valstu īstenošanas plānu uzraudzība, kā arī to efektīva īstenošana dalībvalstīs; ņemot vērā iepriekš minēto, aicina Komisiju rūpīgi izstrādāt skaidrus un nepārprotamus konkrētām dalībvalstīm paredzētus ieteikumus attiecībā uz garantijas jauniešiem īstenošanu un nodarbinātības kvalitāti;
47. uzsver, ka Eiropas Savienības Revīzijas palāta savā ziņojumā "Jauni un bez darba Eiropā: ES garantijas jauniešiem īstenošanā paredzami šķēršļi" paudusi bažas par shēmai atvēlētā kopējā finansējuma pienācīgumu, jēdziena "kvalitatīvs piedāvājums" definīciju, kā arī par veidu, kādā Komisija veic uzraudzību un ziņo par paveikto;
48. atgādina, ka ir ārkārtīgi svarīgi darba meklētājiem sniegt īpaši pielāgotus norādījumus un konsultācijas par to, kā meklēt darbu vai kādu turpmāko izglītību un mācības izvēlēties, lai viņu prasmes un zināšanas būtu salīdzināmas un tiktu atzītas un apstiprinātas "kompetences pasēs", piemēram, *Europass*, atspoguļojot prasmes un zināšanas, kas apgūtas gan formālajā un neformālajā, gan arī ikdienējā izglītībā, turklāt darba meklētājiem piedāvātajām konsultācijām ir jāspēj optimizēt viņu nodarbinātības iespējas;
49. uzsver, ka jāuzlabo darbaspēka pielāgošanās spēja kā risinājums, lai cīnītos pret darbaspēka trūkumu nākotnē; aicina dalībvalstis šai nolūkā izmantot struktūrfondus, jo īpaši Eiropas Sociālo fondu;
50. uzsver, ka tiesības uz izglītību un apmācību ir īpaši būtiskas ilgstošiem bezdarbniekiem; atgādina, ka ilgstošiem bezdarbniekiem lielāko ieguvumu nodrošina pieeja, kas vērsta uz konkrētām viņu vajadzībām, nevis standarta pasākumi; uzsver, ka ilgstoši bezdarbnieki ir jāinformē par viņu tiesībām uz mācībām, ka viņiem paredzētajos pasākumos jāņem vērā to izmantošanas iespējas un ka mācībām jābūt izmaksu ziņā pieejamām, pieņemamas kvalitātes un atbilstošām viņu faktiskajām vajadzībām; atgādina, ka, izpildot šos nosacījumus, ilgstoši bezdarbnieki varēs izmantot prasmju pilnveidi kā iespēju uzlabot savus darba un dzīves apstākļus;
51. uzsver garantijas jauniešiem kā tāda instrumenta nozīmi, kas, izmantojot mācekliību, stažēšanos vai tālākizglītību, palīdz jauniem cilvēkiem pāriet no skolas uz darba dzīvi un iegūt izglītību, prasmes un pieredzi, kas nepieciešama, lai atrastu kvalitatīvu darbu;
52. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt vienlīdzīgas iespējas un piekļuvi izglītībai un apmācībai, jo īpaši nelabvēlīgā situācijā esošām grupām, un sniegt efektīvu atbalstu, lai apkarotu sociālo atstumtību un veicinātu piekļuvi darba iespējām;

Saiknes starp izglītību un nodarbinātību stiprināšana

53. uzsver nepieciešamību stiprināt un mērķtiecīgāk īstenot pasākumus, kuru mērķis ir līdz 2020. gadam samazināt priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas līmeni līdz mazāk nekā 10 %, kā noteikts stratēģijā "Eiropa 2020", ņemot vērā, ka ES priekšlaicīga mācību pārtraukšana ir pastāvīga problēma, kas negatīvi ietekmē jauniešu nodarbināmību un sociālo integrāciju;
54. uzskata, ka vairāk uzmanības būtu jāpievērš duālajai profesionālajai izglītībai ar mācekliību un līdzīgām sistēmām, kas paredz mācīšanos darbvietā, un ka prioritāte ir jāpiešķir kvalitātei, nevis akadēmiskumam, jo tas veicina integrāciju darba tirgū un plūstošāku pāreju no izglītošanās uz darba dzīvi un ir izrādījis efektīvs līdzeklis jauniešu nodarbinātības veicināšanai;
55. uzskata, ka mūsdienu profesionālās izglītības sistēmas ir noteiktu vēsturisku un kultūras norišu rezultāts un ka to veidošanos ietekmējušas dominējošās tiesību normas, tradīcijas, pedagoģijas principi un institucionālās struktūras;
56. uzsver ārkārtīgi satraucošos datus par tādu jauniešu skaitu, kas nav iesaistīti ne nodarbinātībā, ne izglītībā, ne apmācībā, — vairumā dalībvalstu šādu jauniešu īpatsvars pārsniedz 10 %; uzsver, ka pastāv tieša saikne starp augsto jauniešu bezdarba līmeni un mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu; uzsver, ka, ja netiks īstenota steidzama un izlēmīga rīcība gan Eiropas, gan arī valstu līmenī, pastāv risks, ka veselai jauno eiropiešu paaudzei var tikt liegta iespēja sasniegt pietiekamu izglītības un apmācības līmeni, un tādēļ viņi var tikt izslēgti no darba tirgus, kam būs ārkārtīgi negatīva ietekme uz sociālo situāciju, uz sociālo un teritoriālo kohēziju, kā arī uz Eiropas ekonomikas modeļa ilgtspēju kopumā;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

57. uzsver, ka katras valsts profesionālās izglītības sistēma ir līdzeklis konkrētu mērķu sasniegšanai, kas dalībvalstīs var atšķirties, un ka tādēļ katru valsti var vērtēt, tikai ņemot vērā tās panākumus šo mērķu sasniegšanā; uzsver, ka profesionālās izglītības sistēmas eksports no vienas valsts uz citu iespējams tikai tādā gadījumā, ja attiecīgo valstu nosacījumi ir salīdzināmi vai pielāgojami;

58. atkārtoti uzsver, cik svarīga ir profesionālā izglītība un apmācība (PIA), lai vairotu jauniešu nodarbinātības iespējas un pavērtu ceļu uz profesionālo kvalifikāciju; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt PIA atbilstību darba tirgus vajadzībām, padarot to par izglītības sistēmas neatņemamu daļu un nodrošinot šajā sakarā augstus kvalifikācijas standartus un PIA kvalitāti;

59. norāda, ka, neskatoties uz to, ka Eiropas Savienībā ir 2 miljoni neaizpildītu darbvietu, darba tirgū ir daudz jauniešu ar pārāk augstu kvalifikāciju, kuru prasmes neatbilst darba tirgus pieprasījumam; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi uzlabot sinerģijas starp izglītības sistēmām un darba tirgu, tostarp iepazīstināt ar darbvietām, nodrošināt stažēšanās iespējas un sadarboties ar uzņēmumiem, lai veicinātu un ievērojami paaugstinātu nodarbinātības līmeni un veidotu inovatīvas kopas; uzsver, ka uzņēmumiem var būt būtiska nozīme, iesaistoties savu valstu izglītības sistēmās; uzsver, ka ir nepieciešama gan visaptveroša ilgtermiņa stratēģija, gan tūlītēji pasākumi, lai izglītības sistēmas visos līmeņos, tostarp arodapmācību, pielāgotu pašreizējām un turpmākajām darba tirgus vajadzībām;

60. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par Eiropas Mācekļību aliansi, kuras mērķis ir tuvināt valsts iestādes, uzņēmumus, sociālos partnerus, profesionālās izglītības un apmācības nodrošinātājus, jauniešu pārstāvjus un citus būtiskus dalībniekus, lai popularizētu mācekļības shēmas un iniciatīvas Eiropā;

61. uzsver, cik svarīgas ir duālās izglītības un apmācības programmas, kurās tiek apvienota teorija un praktiskā apmācība un kuras ir būtisks elements darba tirgus vajadzībām atbilstošu prasmju un zināšanu attīstīšanā, un mudina dalībvalstis iekļaut šādas programmas savās mācību programmās, lai sniegtu praktisku pieredzi nolūkā veicināt sekmīgu pāreju no izglītības un apmācības uz darba tirgu;

62. uzsver, ka ir svarīga profesionālā orientācija un darba pieredze, augsti kvalificētiem nodarbinātības konsultantiem veicot individuālu novērtēšanu un sniedzot karjeras konsultācijas, kas ir orientētas uz individuālām prasmēm, lai nodrošinātu, ka jaunieši ir ieguvuši atbilstīgu informāciju, konsultācijas un norādījumus, lai izdarītu pārdomātu izvēli attiecībā uz savu karjeru;

63. uzsver nozīmīgo lomu, kas izglītības un apmācības iestādēm ir apmācāmo prasmju un kompetenču attīstīšanā; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt kvalitatīvu un mērķtiecīgu profesionālo orientāciju visā izglītības ciklā, lai palīdzētu jauniešiem pieņemt pareizus lēmumus par izglītības un karjeras izvēli;

64. norāda, ka, lai veiksmīgi iesaistītos nodarbinātībā, ļoti svarīgi ir pieņemt apzinātus lēmumus, attīstīt pašiniciatīvu, palielināt motivāciju un paaugstināt pašapziņu, un tam būtu jānodrošina arī pienācīgs atbalsts; uzsver kvalitatīvu profesionālo pārmaiņu nozīmi, tostarp pāreju no izglītības uz darba dzīvi un darbvietu maiņu, kā arī pāreju no nodarbinātības uz karjeras pārtraukumu;

65. atgādina, ka ieguldījumi izglītībā un tādu prasmju attīstīšanā, kas atbilst darba tirgus un sabiedrības prasībām, ir būtiski izaugsmei un konkurētspējai, kā arī Eiropas apziņai, personības attīstībai un pašapziņai; norāda, ka uzņēmējdarbības veicināšanai nepieciešams attīstīt transversālās prasmes, piemēram, radošumu, kritisko domāšanu, darbu komandā un pašiniciatīvu, kas sekmētu jauniešu personības un profesionālo attīstību un atvieglotu viņiem ātrāku iekļaušanos darba tirgū; uzsver, ka šāds ieguldījums būtu jāatbalsta ar spēcīgākām sinerģijām starp Eiropas un valstu iniciatīvām un dažādām izglītības un apmācības jomām un citām attiecīgām jomām, piemēram, nodarbinātību, sociālo politiku, jaunatnes politiku un kultūru un ciešāku sadarbību ar visām ieinteresētajām pusēm, piemēram, sociālajiem partneriem un uzņēmumiem, lai uzturētu mācību programmu atbilstību darba tirgus vajadzībām;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

66. atgādina dalībvalstu apņemšanos investēt augstākajā izglītībā, un tāpēc aicina pakāpeniski paaugstināt izglītības un apmācības standartus visās Eiropas izglītības sistēmās; aicina dalībvalstis atzīt izglītību par būtisku ieguldījumu un apņemties ieguldīt izglītībā vismaz 2 % no IKP un aizsargāt šo nozari no izdevumu samazināšanas; aicina Komisiju arī turpmāk stiprināt izglītības lomu stratēģijā "Eiropa 2020", stratēģiskās sistēmas "ET 2020" vispārējos mērķus saistot ar stratēģijas "Eiropa 2020" pārskatīšanu;

67. uzsver, ka mūžizglītības investīcijas cilvēkkapitālā un prasmēs un jo īpaši esošā darbaspēka prasmju uzlabošanā un nekvalificētos darbiniekos ir būtiskas, lai novērstu ilgstošu bezdarbu un sniegtu plašāku piekļuvi kvalitātes darbvietām; aicina ES izvirzīt skaidrus mērķus attiecībā uz mūžizglītības metodēm trūkstošo prasmju jomā un paplašināt izglītību un apmācību komunikācijā, svešvalodās un digitālajās prasmēs vecākiem darba ņēmējiem un jo īpaši mazkvalificētiem darba ņēmējiem, kas vecāki par 30 gadiem, un jauniešiem, kas priekšlaicīgi pametuši mācības;

68. uzsver, ka nepieciešams pienācīgs finansējums un ka dalībvalstīm un individuāliem darba devējiem jāīsteno kvalitatīvas stažēšanās un mācekļības programmas, kā arī mācīšanās skolā; atgādina, ka šīm programmām ir jāatbilst minimālajiem sociālās aizsardzības standartiem;

69. uzskata, ka ir vajadzīga cieša un sistemātiska partnerība vietējā, reģionālā un valsts līmenī starp valsts iestādēm, darba devēju un darba ņēmēju pārstāvjiem, tostarp valsts un privāto nodarbinātības dienestu pārstāvjiem, un izglītības un mācību iestādēm, lai izveidotu attiecīgo valstu darba tirgiem ilgtermiņa stratēģijas un atrastu labākos veidus, kā atrisināt prasmju neatbilstības problēmu visos aspektos, un aicina dalībvalstis veicināt šādu sadarbību;

70. uzskata, ka garantija jauniešiem ir pirmais solis virzībā uz tādu pieeju jauniešu vajadzībām saistībā ar nodarbinātību, kas balstīta uz tiesību ievērošanu; atgādina par darba devēju pienākumu piedalīties procesā, kas nodrošina jauniešiem pieejamas profesionālās izglītības programmas un kvalitatīvu stažēšanos; uzsver, ka nedrīkst apdraudēt pienācīgas kvalitātes jauniešu nodarbinātības kvalitatīvo aspektu un ka darba pamatstandartiem, kā arī citiem ar darba kvalitāti saistītiem standartiem, piemēram, darba laikam, minimālajai algai, sociālajai drošībai, arodveselībai un darba drošībai, jābūt galvenajiem aspektiem pasākumos, kas tiek īstenoti;

Darbaspēka mobilitātes veicināšana

71. atgādina, ka ES pašlaik ir vairāk nekā divi miljoni brīvu darbvietu; uzsver nepieciešamību pēc darbaspēka mobilitātes Savienībā, lai novērstu šo trūkumu, un atkārtoti uzsver, cik svarīgi šajā ziņā ir *ERASMUS+* un *EURES*;

72. uzsver, cik svarīgi ir veicināt pierobežas darba ņēmēju mobilitāti, vairāk informējot par *EURES* pārrobežu partnerību esamību, kuras ir izveidotas, lai sekmētu pārrobežu darba ņēmēju mobilitāti un novērstu šķēršļus tai, sniedzot pārrobežu darba ņēmējiem informāciju un padomu par darba iespējām un dzīves un darba apstākļiem abās robežas pusēs; šajā ziņā *EURES-T* uzskatāms par nozīmīgu instrumentu, ar kuru iespējams sekmīgāk kontrolēt pārrobežu darbvietu izveidi un tikties panākt labāk integrētu ES darba tirgu;

73. atgādina, ka kvalificētu trešo valstu darba ņēmēju mobilitāte ir viens no veidiem, kā risināt demogrāfiskās problēmas, darbinieku trūkumu un prasmju neatbilstības problēmu, atgādina arī par nepieciešamību mazināt smadzeņu aizplūšanas sekas;

74. norāda, ka ES izveides pamatā ir darbinieku brīvas pārvietošanās princips; prasa, lai mobilitātes attīstīšanas nolūkos tiktu veicināta svešvalodu apguve un praktiska izmantošana; uzsver, ka ir svarīgi veicināt valodu un jo īpaši Eiropas valodu mācīšanos mūžizglītības ietvaros, lai veicinātu darba ņēmēju mobilitāti un paplašinātu nodarbinātības iespējas;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

Labākās prakses apmaiņa un apstiprināšana ES

75. uzsver nepieciešamību apmainīties ar labāko praksi starp dalībvalstīm, kā arī reģionālām un vietējām iestādēm un validēt to, kā arī salīdzināt un noteikt tās efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz duālās un profesionālās izglītības, mācekļības un stažēšanās darbvieta sistēmām un programmām, neformālās un ikdienējās mācīšanās rezultātiem un mūžizglītības stratēģijām, vienlaikus atzīstot katra darba tirgus un izglītības sistēmas īpatnības; norāda uz Eiropas mācekļības platformu kā vienu no galvenajiem instrumentiem Eiropas partnerību izveidei un apmaiņai ar labāko praksi mācekļības jomā;

76. uzsver, cik svarīga loma neformālai un ikdienējai apmācībai, brīvprātīgo darbam un mūžizglītībai ir prasmju un kvalifikāciju attīstīšanā, jo īpaši tādu plaši izmantojamu transversālo prasmju kā uzņēmējdarbības prasmju, IKT un personīgo un valodu prasmju attīstīšanā; aicina ES uzlabot piekļuvi pieaugušo izglītībai un otrās iespējas izglītībai; aicina darba devējus un izglītības sniedzējus apstiprināt un atzīt neformālo un ikdienējo mācīšanos;

77. atgādina, cik svarīgi ir atdzīvināt Boloņas procesu, izmantojot iespēju, ko sniegs 2015. gada maijā Erevānā paredzētā ministru konference, lai izmantotu jaunas un iedarbīgākas sadarbības formas, kas nekavējoties jāīsteno;

78. uzskata, ka Komisijai būtu jānodrošina, ka *Erasmus+* programma visos tās dažādajos veidos, tostarp šīs programmas sporta daļā, tiek pienācīgi īstenota; uzskata, ka ir svarīgi vienkāršot piekļuves nosacījumus, lai programma varētu aptvert pēc iespējas vairāk cilvēku un organizāciju;

Pilsoņu uzņēmējdarbības gara veicināšana: MVU un mikrouzņēmumi

79. uzskata, ka jāuzlabo vadības un finanšu pārvaldības mācīšana un jāveicina uzņēmējdarbības izglītība jau no mazotnes, jānodrošina nelabvēlīgu ģimeņu bērniem atbalstoša, plaša un kvalitatīva pirmsskolas izglītība, lai apzinātu jauniešu potenciālu un nodrošinātu prasmes, kas ļautu viņiem kļūt ne tikai par darba ņēmējiem, bet arī darba devējiem, un kas rosinātu viņus veidot jaunus uzņēmumus un izmantot jaunu tirgu sniegtos ieguvumus;

80. atzinīgi vērtē tādas programmas kā "Erasmus jaunajiem uzņēmējiem", kuru mērķis ir palīdzēt jaunajiem uzņēmējiem iegūt nepieciešamās prasmes uzņēmuma vadībai, un uzskata, ka arī turpmāk jāatbalsta šādas programmas, lai arvien lielākam skaitam jauno uzņēmēju palīdzētu veidot uzņēmumus un gūt panākumus; uzskata, ka būtu jāievieš īpaši atbalsta pasākumi jaunajiem uzņēmējiem, lai veicinātu viņu piekļuvi informācijai, kā arī finansējumam un resursiem, tostarp jauniešiem paredzēti centralizēti informācijas un atbalsta pakalpojumi jau esošās uzņēmējdarbības atbalsta struktūrās;

81. uzskata, ka neformālā izglītība, jo īpaši jauniešu organizāciju piedāvātā neformālā izglītība, veicina radošumu, pašiniciatīvu un atbildību un var uzlabot jauniešu izredzes darba tirgū;

82. uzsver nepieciešamību iekļaut uzņēmējdarbības apmācību elementus visos izglītības un apmācības līmeņos, jo tādējādi tiek stiprināts uzņēmējdarbības gars jauniešu vidū jau agrīnā posmā, un tas ir efektīvs veids cīņai ar bezdarbu, sevišķi jauniešu bezdarbu; šajā sakarā mudina uz aktīvu dialogu un sadarbību starp akadēmiskajām aprindām un uzņēmējiem ar mērķi izstrādāt izglītības programmas, kas jauniešiem palīdz apgūt vajadzīgās prasmes un kompetences;

83. aicina izstrādāt uz nākotni vērstu un uz rezultātu orientētu Eiropas prasmju stratēģiju, lai vadītu valstu stratēģijas prasmju ieguvei un tās integrētu valstu nodarbinātības plānos, nodrošinot vispusīgu pamatu nozaru rīcības plāniem, kas paredzēti nodarbinātības tiesību aktu paketē;

84. uzsver, cik svarīgi ir atbalstoši un stimulējoši pasākumi MVU, mikrouzņēmumiem un sociālās ekonomikas uzņēmējiem, lai atvieglotu to izveidi un darbību, uzsver arī nepieciešamību nostiprināt labāka regulējuma principu un rīkoties saskaņā ar to, lai atvieglotu kvalificēta darbaspēka pieņemšanu darbā un darbinieku apmācību; šai sakarā uzsver, ka nodokļu slogs būtu jānovirza no darbaspēka uz citiem nodokļu ienākumu avotiem, kas rada mazāk negatīvu ietekmi uz nodarbinātību un izaugsmi, bet vienlaikus nodrošina pienācīgu sociālo aizsardzību;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

85. aicina dalībvalstis samazināt darbaspēka nodokļu slogu;

86. atgādina, ka gandrīz 99 % Eiropas uzņēmumu ir MVU un ka tie ir galvenais virzītājspēks konkurētspējīga darba tirgus izveidei Eiropā; līdz ar to uzsver, ka ir svarīgi Eiropas tiesību aktus balstīt uz principu “vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”, lai likvidētu birokrātiskos šķēršļus, ar ko saskaras MVU, un ļautu tiem īstenot visu savu potenciālu darbvietu radīšanā;

87. uzskata, ka uzņēmējiem vajadzētu investēt darbinieku apmācībā un mācekļībā un ka vajadzības gadījumā šī mērķa sasniegšanai ir jāievieš un jāattīsta stimuli uzņēmējiem, jo tas ļaus viņiem paplašināt darbību un radīt jaunas darbvietas; uzskata, ka darba devēju tīklu izveide var palīdzēt MVU un mikrouzņēmumiem piekļūt mācībām un viņiem nepieciešamajam atbalstam;

Inovācija un digitalizācija: jaunas prasmes un darbvietas

88. uzsver, ka inovācija un digitalizācija ir svarīga izaugsmei, produktivitātei un taisnīgākas, ilgtspējīgākas un iekļaujošas sabiedrības izveidei un ka šajā sakarā ir jānodrošina zināšanas, radošums un prasmes, kā arī jāveicina darba ņēmēju un potenciālo darbinieku, kā arī darba devēju motivācija un apņēmība radīt inovatīvus, radošus un digitālus produktus un pakalpojumus; uzsver nepieciešamību pārvarēt digitālo plaisu un iekļaut digitālās prasmes mūžizglītībā, kā arī integrēt mācību programmās jaunus medijus un jaunās tehnoloģijas; uzsver nepieciešamību attīstīt inovatīvas mācību metodes un palielināt tiešsaistes mācību un tālmācības pieejamību, izmantojot atvērtos izglītības resursus (OER), lai veicinātu visiem vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai un apmācībai;

89. uzsver, ka jāapzina dažādās jaunās nozares un galvenās izaugsmes jomas, kam dalībvalstīm būtu jāpievērš uzmanība, veidojot savu prasmju bāzi;

90. uzsver darbvietu radīšanas potenciālu, ko piedāvā digitālā vienotā tirgus pabeigšana, enerģētikas savienības veidošana, jaunu darbvietu radīšana ar investīcijām pētniecībā, izstrādē un inovācijā, kā arī sociālās uzņēmējdarbības un sociālās ekonomikas veicināšana, veselības un sociālās aprūpes nozarē strādājošo kvalifikācijas paaugstināšana un transporta tīklu uzlabošana;

91. uzsver pēdējā laikā vērojamo tendenci, ka uzņēmumi atgriežas Eiropas Savienībā, lai veiktu ražošanu un sniegtu pakalpojumus, un ka šāda tendence nodrošina iespēju radīt darbvietas, jo īpaši jauniešiem; uzskata, ka Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomikai piemīt unikāla spēja paātrināt šo darbvietu pārceļšanas procesu, nodrošinot, ka mūsu darbaspēka prasmes atbilst uzņēmumu vajadzībām;

92. uzsver, cik būtiska nozīme ir studijām zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātnes un matemātikas (STEM) jomā, un uzsver arī šo studiju virzienu nozīmi, lai Eiropa varētu uzņemties svarīgu lomu pasaulē saistībā ar tehnoloģiju attīstības veicināšanu;

93. atbalsta Komisijas iniciatīvu sadarbībai ar triju prezidentvalstu komandu, lai veicinātu uzņēmējdarbību vērstu domāšanu Eiropā un pilnveidotu plaši izmantojamas dzīves prasmes;

94. uzsver, ka ES saskaras ar prasmju trūkumu zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātnes un matemātikas jomā un ar sociālo zinātņu absolventu pārprodukciju; uzskata, ka ir vajadzīgas papildu iniciatīvas Eiropas un valstu līmenī, lai reaģētu uz šaurajām vietām ar STEM jomām saistītajās darbvietās un studiju programmās; iesaka Komisijai un dalībvalstīm paaugstināt STEM jomas priekšmetu pievilcību un novērtējumu un rosināt jauniešus, tostarp sievietes, studēt STEM jomās;

95. norāda, ka arī 21. gadsimtā joprojām ir vajadzīga tradicionālā zinātība, kas rada stabilas darbvietas, kuras nevar aizstāt ar ārpakalpojumiem daudzās jomās, kurās Eiropa izceļas; prasa sniegt atbalstu, lai ļautu šīs tradicionālās prasmes saglabāt un nodot nākamajām paaudzēm, izmantojot apmācības, tās pēc iespējas apvienojot ar jauna veida zinātību, tostarp digitālajām prasmēm, lai maksimāli palielinātu to potenciālu;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

Pasākumi gados jaunākiem un vecākiem darba ņēmējiem, kā arī darba ņēmējiem ar invaliditāti

96. uzsver, ka ir nepieciešami un svarīgi īpaši pasākumi un atbalsts darba devējiem, jo īpaši MVU, lai palīdzētu tiem palielināt kvalitatīvu un ilgtspējīgu nodarbinātību, tie varētu nodrošināt apmācību darbvietā un piedāvāt karjeras attīstības iespējas cilvēkiem, kas darba tirgū ir nelabvēlīgākā situācijā, piemēram, jauniešiem, gados vecākiem darba ņēmējiem, sievietēm, migrantiem, kā arī cilvēkiem ar invaliditāti un ilgstošiem bezdarbniekiem; atzīst un atbalsta valsts un arī privāto nodarbinātības dienestu nozīmi konkurētspējīgu darba tirgu veidošanā; atgādina, cik svarīga ir darba devēju un izglītības iestāžu sociālā un ekonomiskā atbildība attiecībā pret visiem darba ņēmējiem un sabiedrību; uzskata, ka šāda sociālā atbildība būtu jāprasa arī no institūcijām, kas atbildīgas par izglītību un apmācību;

97. atzīst problēmas, ar kurām saskaras jaunieši, ienākot darba tirgū, atgādina, cik būtiski ir iegūt pirmo darba pieredzi studiju laikā, lai apgūtu nodarbinātības uzsākšanai nepieciešamās prasmes un sekmīgāk un efektīvāk pārietu no izglītības uz darba dzīvi; norāda uz jauniešu uzņēmējdarbībai piemītošo potenciālu un tādēļ norāda, ka darba devēju un dalībvalstu pienākums ir dot jauniešiem iespējas gūt uzņēmējdarbības pieredzi un atbalstīt jauniešus pareizo prasmju apguves procesā; turklāt uzsver, ka šajā jomā liela nozīme ir skolu un darba devēju sadarbībai, un aicina ES iestādes un dalībvalstis veidot uzņēmējdarbību veicinošu vidi un atbalstīt jauniešus, lai viņi varētu iegūt nepieciešamās prasmes, kā arī savas inovatīvās un radošās idejas realizēt sekmīgos uzņēmējdarbības plānos;

Politikas priekšlikumi un ieteikumi

98. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes investēt jaunās, inovatīvās un daudzsološās tautsaimniecības nozarēs, lai sekmētu mērķtiecīgas un kvalitatīvas investīcijas ES ar mērķi palielināt izaugsmi un jaunu, kvalitatīvu un ilgtspējīgu nodarbinātību, kā rezultātā rastos kvalitatīvas un uz tiesību ievērošanu balstītas darbvietas un iekļaujoša sabiedrība; uzsver arī, ka ir būtiski, lai dalībvalstis īstenotu ekonomiskos un finanšu pasākumus un veiktu darba tirgus reformas, kuru pamatā ir skaidri noteikti, uz datiem balstīti un izmērāmi rādītāji, kuru efektivitāti iespējams pierādīt;

99. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka darba tirgus reformas mērķi papildus kvalitatīvu darbvietu radīšanas veicināšanai ietvertu arī segmentācijas mazināšanu, neaizsargāto iedzīvotāju grupu iekļaušanu darba tirgū, dzimumu līdztiesības veicināšanu, strādājošo nabadzības mazināšanu un pienācīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu visiem darba ņēmējiem, tostarp pašnodarbinātajiem;

100. aicina dalībvalstis ieguldīt pirmsskolas izglītībā un agrīnā svešvalodu un informācijas un komunikāciju tehnoloģiju apmācībā pamatzglītības ietvaros;

101. aicina dalībvalstis pilnībā ņemt vērā automatizācijas nozīmi, jo šī tendence var negatīvi ietekmēt daudzu darbvietu kvantitatīvo nozīmi, un savas mācību programmas orientēt uz bezdarbniekiem, lai viņi apgūtu prasmes, kas noderīgas ar vienveidīgu darbu nesaistītās darbvietās;

102. aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes apgūt labāko praksi un pāriet pie politikas darbībām, kas nodrošina augstāku nodarbinātības līmeni, mazina nabadzību un nevienlīdzību, un īstenot vērienīgākas reformas, kas balstās uz labāko praksi; aicina dalībvalstis salīdzināt un izvērtēt šādu praksi efektivitāti, nodrošināt pareizu līdzsvaru starp pielāgojamību un drošību darba ņēmējiem un uzņēmumiem un ņemt vērā dalībvalstu darba tirgu un izglītības sistēmu īpatnības;

103. aicina panākt, lai pilsētās un reģionos uzsvars tiktu likts uz kvalitatīvu izglītību un apmācību, cīņu pret mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu, kā arī cīņu pret jauniešu bezdarbu, jo jauniešiem steidzami vajadzīgas jaunas iespējas un jādara viss iespējams, lai sniegtu viņiem atbalstu;

104. aicina dalībvalstis izstrādāt kopīgus risinājumus, piemēram, izveidot darba devēju tīklus, lai palīdzētu likvidēt šķēršļus, kas liedz darba devējiem īstenot vērienīgākus plānus attiecībā uz darbaspēka attīstību;

105. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un atbalstīt sociālos uzņēmumus, kuri īsteno savu atbildību attiecībā uz vidi, patērētājiem un darba ņēmējiem;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

106. aicina dalībvalstis ieviest minimālo algu, lai samazinātu algu nevienlīdzību, pamatojoties uz katrai dalībvalstij noteiktu diapazonu, kas nodrošinātu cienīgu, likumā vai līgumā noteiktu atalgojumu atbilstīgi praksei attiecīgajā valstī;
107. aicina dalībvalstis iekļaut savās izglītības programmās, tostarp mūžizglītības stratēģijās, tādas prasmes kā vadīšana, pārvaldība, finanšu izglītība un uzņēmējdarbības uzsākšanas konsultācijas, kā arī komunikācijas tehnoloģijas, un izvirzīt par prioritāti profesionālās izglītības un apmācības (PIA) programmu turpmāko attīstību, tostarp Eiropas amatniecības sekmēšanu, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu darba tirgu un izglītības sistēmu atšķirības un izvairoties no pieejas, kas paredz visiem vienādu risinājumu;
108. prasa Komisijai attīstīt vienotu Eiropas līmeņa platformu kompetenču atzīšanai un apstiprināšanai konkrētām darbvietām un profesijām, paredzot atzīt arī brīvprātīgā darbā gūtās prasmes;
109. aicina dalībvalstis īstenot Padomes 2012. gada ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu kā iespēju atzīt neformālās izglītības, jo īpaši brīvprātīgā darba un jauniešu darba, rezultātā iegūtās zināšanas, kā arī atbalstīt mūžizglītības politikas īstenošanu;
110. aicina dalībvalstis vietējā, reģionālā un valsts līmenī atbalstīt darba tirgus ieinteresēto personu, tostarp darba devēju un darba ņēmēju organizāciju, kā arī valsts un privāto nodarbinātības dienestu ciešu un sistemātisku iesaistīšanu, tostarp sekmējot saziņu un informācijas apmaiņu to starpā, lai veicinātu ciešāku saikni starp izglītību un apmācību un darbvietu, saskaņotu prasmju piedāvājumu ar pieprasījumu un prognozētu un plānotu, kādas prasmes un zināšanas darba tirgū būs vajadzīgas nākotnē;
111. aicina Komisiju, dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās iestādes nodrošināt finanšu un ekonomiskos stimulus, kas atbalsta iesaistīšanos tālākizglītībā un apmācībā, lai nākotnē nodrošinātu augsti kvalificētu darbaspēku; iesaka balstīt šādus stimulus uz izmērāmiem un ar datiem pamatotiem rādītājiem, kuru efektivitāti iespējams pierādīt;
112. aicina dalībvalstis piedāvāt atbilstīgas mācības un nodrošināt pastāvīgu profesionālo attīstību pedagogiem un vadošajiem darbiniekiem izglītības jomā, lai palīdzētu viņiem izmantot piemērotākās mācīšanas metodes un ļautu Eiropas jauniešiem attīstīt 21. gadsimtā nepieciešamās prasmes un zināšanas; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir izglītēt pedagogus un sniegt viņiem uz pieredzi balstītu zinātību, kas apvieno praksi un teoriju, jo īpaši saistībā ar jaunajām tehnoloģijām un digitalizāciju, lai pedagogi varētu nodot šīs zināšanas izglītojamajiem;
113. aicina dalībvalstis un ES nekavējoties veikt konkrētus pasākumus, lai īstenotu politiku un piemērotu pašreiz spēkā esošos tiesību aktus attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju un akadēmisko nosaukumu savstarpēju atzīšanu Eiropas Savienībā kā iespēju veicināt darbaspēka mobilitāti Savienībā un risināt neaizpildīto darbvietu problēmu;
114. aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt prognozes par izmaiņām darba tirgos, īpaši saistībā ar problēmām, ko rada globalizācija, kā arī prognozēs par darbvietām un prasmēm dalībvalstīs un pa nozarēm;

o

o o

115. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

P8_TA(2015)0322

30. un 31. ikgadējais pārskats par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2012. un 2013. gads)

Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūcija par 30. un 31. ikgadējo pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2012. un 2013. gads) (2014/2253(INI))

(2017/C 316/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 30. pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2012. gads) (COM(2013)0726),
 - ņemot vērā 31. pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2013. gads) (COM(2014)0612),
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu “EU Pilot novērtējuma ziņojums” (COM(2010)0070),
 - ņemot vērā Komisijas ziņojumu “Otrais EU Pilot novērtējuma ziņojums” (COM(2011)0930),
 - ņemot vērā Komisijas 2002. gada 20. marta paziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzējiem par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem (COM(2002)0141),
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 2. aprīļa paziņojumu “Atjaunināts paziņojums par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Savienības tiesību piemērošanu” (COM(2012)0154),
 - ņemot vērā Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 4. februāra rezolūciju par 29. pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2011. gads) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā pētījumu “The impact of the crisis on fundamental rights across Member States of the EU – Comparative analysis” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā regulējuma uzlabošanas paketi, ko Komisija pieņēma 2015. gada 19. maijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A8-0242/2015),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 17. pantā noteiktā Komisijas galvenā funkcija ir būt Līgumu sargātājai;
- B. tā kā saskaņā ar LES 6. panta 1. punktu Eiropas Savienības Pamattiesību hartai (ESPH) ir tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem un tā attiecas uz Savienības un dalībvalstu iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām tad, kad tās īsteno Savienības tiesību aktus (ESPH 51. panta 1. punkts);
- C. tā kā saskaņā ar LESD 258. panta 1. un 2. punktu, ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nav izpildījusi kādu Līgumos paredzētu pienākumu, tā sniedz argumentētu atzinumu attiecīgajai dalībvalstij un, ja attiecīgā dalībvalsts Komisijas noteiktajā termiņā neizpilda šā atzinuma prasības, Komisija var vērsties Tiesā;

⁽¹⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

⁽²⁾ Pienemtie teksti, P7_TA(2014)0051.

⁽³⁾ Politikas departaments C — pilsoņu tiesības un konstitucionālie jautājumi, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai (2015).

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

- D. tā kā Pamatnolīgums par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām paredz informācijas apmaiņu par visām pārkāpuma procedūrām, kuru pamatā ir oficiālas paziņojuma vēstules, bet neattiecas uz neoficiālo *EU Pilot* procedūru, ko izmanto pirms oficiālās pārkāpuma procedūras;
- E. tā kā ESPH 41. pantā tiesības uz labu pārvaldību ir definētas kā ikvienas personas tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu iestādēs un LESD 298. pantā noteikts, ka, veicot uzdevumus, Savienības iestādes un struktūras saņem atvērtas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas administrācijas atbalstu;
- F. tā kā ESPH 51. pants paredz, ka dalībvalstīm ir pienākums ievērot hartu tikai situācijās, kad tās īsteno ES tiesību aktus, bet šādu ierobežojumu nenosaka saistībām, kas no hartas izriet ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām;
- G. tā kā nesenās finanšu krīzes apstākļos dalībvalstīm ir nācies pieņemt pasākumus, kas neatbilst ES primārajiem tiesību aktiem, it īpaši noteikumiem par sociālo un ekonomisko tiesību aizsardzību,
1. norāda, ka saskaņā ar 2011. gada 27. oktobra Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem Komisija abiem likumdevējiem ir ziņojusi par šīs deklarācijas īstenošanu;
 2. atzinīgi vērtē Komisijas 30. un 31. gada pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanu un norāda, ka saskaņā ar šiem pārskatiem četras jomas, kurās 2012. gadā transponēšanas pienākuma neizpildes procedūras pret dalībvalstīm sāktas visvairāk, bija transports, veselības un patērētāju aizsardzība, vides aizsardzība un jautājumi, kas saistīti ar iekšējo tirgu un pakalpojumiem, savukārt 2013. gadā problemātiskākās jomas bija vide, veselības un patērētāju aizsardzība, iekšējais tirgus un pakalpojumi, kā arī transports; taču atgādina, ka šis *ex post* novērtējums neaizstāj Komisijas pienākumu efektīvi un savlaicīgi uzraudzīt ES tiesību aktu piemērošanu un īstenošanu, un norāda, ka Parlaments tiesību aktu īstenošanas pārskatīšanā varētu palīdzēt, uzraugot Komisijas darbību;
 3. norāda, ka Eiropas Savienībā, kuras pamatā ir tiesiskuma princips un tiesību normu noteiktība un paredzamība, Eiropas Savienības iedzīvotājiem ir jābūt pirmajiem, kuriem saprotamā, pieejamā, pārredzamā un savlaicīgā veidā tiek darīts zināms (ar interneta un citu līdzekļu starpniecību), vai ir pieņemti valsts akti, kuros ir transponētas Eiropas Savienības tiesības, un kuri akti tie ir un kuras ir valsts iestādes, kas atbild par pareizu to īstenošanu;
 4. norāda, ka iedzīvotāji un uzņēmumi rēķinās ar vienkāršu, paredzamu un uzticamu regulējumu;
 5. mudina Komisiju, izstrādājot un novērtējot tiesību aktus, labāk ņemt vērā slogu, ko tie var radīt MVU;
 6. aicina Komisiju un dalībvalstis koordinēt savus centienus likumdošanas procesa agrākā posmā, lai nodrošinātu to, ka galaiznākumu var īstenot efektīvāk;
 7. norāda, ka ES tiesību nokavētas transponēšanas, nepareizas transponēšanas un sliktas piemērošanas dēļ dalībvalstu situācija var atšķirties un kropļot vienlīdzīgus apstākļus visā ES;
 8. aicina Komisiju pret visām dalībvalstīm izturēties vienlīdzīgi neatkarīgi no to lieluma vai laika, kad tās iestājušās ES;
 9. norāda, ka ES tiesību aktu transponēšana un īstenošana dalībvalstīs joprojām atšķiras; norāda, ka iedzīvotāji, kas vēlas dzīvot, strādāt vai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ikdienā saskaras ar nemitīgiem sarežģījumiem, ko izraisa atšķirīga ES tiesību aktu īstenošana dalībvalstu tiesību sistēmās;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

10. atgādina, ka saskaņā ar LES 17. pantu Komisijai ir jānodrošina, ka tiek piemērotas Savienības tiesības, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību harta (LES 6. panta 1. punkts), kuras noteikumi attiecas uz Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un uz dalībvalstīm, kad tās īsteno Savienības tiesību aktus (ESPH 51. panta 1. punkts); atgādina, ka Komisija ir pilnvarota ES tiesību aktu izpildes nodrošināšanas nolūkā sākt pienākumu neizpildes procedūras saskaņā ar LESD 258.–260. pantu; taču aicina Komisiju atvieglot Parlamenta darbu likumdevēja statusā, sniedzot tam adekvātu informāciju un paliekot tam atbildīgai;

11. norāda, ka kopumā 731 pienākumu neizpildes lieta tika izbeigta tāpēc, ka attiecīgā dalībvalsts pierādīja atbilstību ES tiesību aktiem; norāda, ka Tiesa 2013. gadā pieņēma 52 spriedumus saskaņā ar LESD 258. pantu, no kuriem 31 spriedumu (59,6 %) pasludināja pret dalībvalstīm; lai šo statistiku skatītu plašākā kontekstā, atgādina, ka līdz šim 3 274 (87,3 %) no Tiesas pieņemtajiem spriedumiem pienākumu neizpildes lietās ir bijuši par labu Komisijai; lūdz Komisiju īpašu uzmanību pievērst visu šo spriedumu faktiskajai izpildei;

12. atzinīgi vērtē to, ka, sagatavojot dalībvalstīm adresētus jaunus ES tiesību aktus, Komisija arvien vairāk izmanto īstenošanas plānus, jo līdz ar to palielinās savlaicīgas un pareizas īstenošanas izredzes, tiek novērsta transponēšanas un piemērošanas problēmas un tādējādi arī tiek ietekmēts attiecīgo iesniegto lūgumrakstu skaits;

13. atkārtoti uzsver to, ka Komisijai ir jākoncentrējas uz problēmu efektīvu risināšanu, efektīvu pārvaldību un preventīviem pasākumiem, tomēr ierosina, ka Komisijai papildus oficiālajām pienākumu neizpildes procedūrām vajadzētu apsvērt arī jaunus veidus, kā uzlabot ES tiesību aktu transponēšanu un izpildi;

14. uzskata, ka ES tiesību akti katras dalībvalsts tiesību sistēmā ir jātransponē pienācīgi un ātri; mudina dalībvalstu iestādes izvairīties no pārmērīgas reglamentēšanas prakses, jo tā bieži rada ievērojamas īstenošanas procesa atšķirības dalībvalstīs un tas, savukārt, pavājinā Savienības tiesību ievērošanu, jo iedzīvotāji uzzina par nozīmīgām Eiropas Savienībā pastāvošām atšķirībām; norāda uz vajadzību Eiropas Parlamenta deputātiem sadarboties vēl ciešāk ar nacionālo un reģionālo parlamentu Eiropas lietu komitejām; ar atzinību uzteic Lisabonas līgumā ieviesto jauninājumu, saskaņā ar kuru Tiesa pēc Komisijas pieprasījuma varēs noteikt sodu dalībvalstīm par nokavētu transponēšanu, negaidot otro spriedumu; mudina ES iestādes (Padomi, Komisiju, ECB), nosakot sekundāro tiesību noteikumus vai pieņemot politiku par ekonomikas un sociāliem jautājumiem, kas ietekmē cilvēktiesības un kopējās intereses, ievērot ES primāros tiesību aktus (Līgumus un Pamattiesību hartu);

15. norāda, ka Komisija lieto terminu “pārmērīga reglamentēšana”, kas attiecas uz pienākumiem, kuri pārsniedz ES prasības, proti, pārmērīgu valsts, reģionālā un vietējā līmenī uzkrājušos normu, pamatnostādņu un procedūru apjomu, kas traucē sasniegt nospraustos politikas mērķus; aicina Komisiju šo terminu skaidri definēt; uzsver, ka ar šādu definīciju ir jādara skaidri zināms tas, ka dalībvalstīm ir tiesības noteikt stingrākus standartus, ja tas nepieciešams, vienlaikus ņemot vērā, ka labāka saskaņošana ES vides tiesību īstenošanā ir svarīga no iekšējā tirgus darbības viedokļa;

16. norāda, ka novēlotas transponēšanas lietu skaita samazināšanās 2012. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu pamatā izskaidrojama ar to, ka 2012. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem bija mazāk transponējamo direktīvu; taču atzīst, ka statistikas dati par 2013. gadu liecina par īstu novēlotas transponēšanas lietu skaita samazināšanos un gada beigās šāda veida pārkāpumu skaits bija zemākais pēdējos piecos gados, un to varētu uzskatīt par pozitīvu iznākumu LESD 260. panta 3. punktā ieviestajai paātrinātajai soda procedūrai netransponēšanas lietās;

17. norāda, ka novēlotas transponēšanas lietu skaita samazināšanos 2013., 2012. gadā un pēdējos piecos gados var izskaidrot ar *EU Pilot* un citu mehānismu (tostarp *SOLVIT 2*) izmantojumu un ar paātrinātās soda procedūras netransponēšanas lietās ieviešanu LESD 260. panta 3. punktā; uzsver, ka savlaicīgai direktīvu transponēšanai arī turpmāk vajadzētu būt svarīgai Komisijas prioritātei un ka jāpanāk transponēšanas termiņu ievērošana;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

18. norāda, ka jaunu *EU Pilot* lietu skaita pieaugums, it īpaši vides, nodokļu, tieslietu un muitas jomā, izskatītajā periodā, kā arī vēl nepabeigtu pārkāpuma lietu skaita samazināšanās liecina par pozitīvu ES tiesību aktu īstenošanas tendenci dalībvalstīs un par to, ka *EU Pilot* ir izrādījies efektīvs līdzeklis potenciālu pienākumu neizpildes gadījumu agrīnai atrisināšanai; taču uzskata, ka vairāk darba būtu jāiegulda ES tiesību aktu izpildes panākšanā, lai nostiprinātu tās pārredzamību un sūdzību iesniedzēju un ieinteresēto personu īstenoto uzraudzību, un pauž nožēlu par to, ka Parlamentam joprojām nav pienācīgas piekļuves informācijai par *EU Pilot* procedūru un izskatāmajām lietām, lai gan Parlaments šādu informāciju ir vairākkārt pieprasījis; norāda, ka ir nepieciešams nostiprināt *EU Pilot* juridisko statusu un leģitimitāti, un uzskata, ka to var panākt ar lielāku pārredzamību un sūdzību iesniedzēju un Eiropas Parlamenta plašāku līdzdalību;

19. tādēļ atkārtoti aicina Komisiju ierosināt saistošus noteikumus regulas veidā atbilstīgi jaunajam tiesiskajam pamatam, proti, LESD 298. pantam, lai nodrošinātu Pamattiesību hartas 41. pantā paredzēto pilsoņu tiesību uz labu pārvaldību pilnīgu ievērošanu;

20. atzīst, ka par ES tiesību aktu pareizu īstenošanu un piemērošanu pamatā atbild dalībvalstis, un uzsver Eiropas iestāžu pienākumu ievērot ES primāros tiesību aktus, kad tās izstrādā sekundāros ES tiesību aktus vai pieņem, īsteno un uzspiež dalībvalstīm sociālu, ekonomisku vai citas jomas politiku, un uzsver arī to, ka minētajām iestādēm ir pienākums ar visiem to rīcībā esošajiem līdzekļiem palīdzēt dalībvalstīm ievērot demokrātiskās un sociālās vērtības un transponēt ES tiesību aktus taupības un ekonomisku ierobežojumu apstākļos; atgādina, ka ES iestādēm ir saistošs subsidiaritātes un dalībvalstu prerogatīvas princips;

21. pauž bažas par to, ka taupības pasākumi, kas abos pārskatos skatītajā periodā tika uzspiesti ES dalībvalstīm ar pārmērīgām pārādsaitībām, pēc tam iekļauti sekundārajos ES tiesību aktos un vēlāk transponēti valstu tiesību aktos, jo īpaši radikālie publiskā sektora izdevumu samazinājumi, ir būtiski samazinājuši dalībvalstu valsts pārvaldes un tiesu sistēmu spējas pildīt pienākumu pareizi īstenot ES tiesību aktus;

22. uzskata, ka dalībvalstīm, kam piemērotas ekonomikas korekciju programmas, vajadzētu spēt pildīt savu pienākumu ievērot sociālās un ekonomiskās tiesības;

23. atgādina, ka ES iestādēm — arī tad, kad tās darbojas starptautisko aizdevēju grupu ("trijotņu") sastāvā, — ir jāievēro Līgumi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta;

24. uzsver, ka ES iestādēm ir ārkārtīgi svarīgi ievērot Līgumus; norāda, ka Komisijai ir jāpalīdz dalībvalstīm pareizi īstenot ES tiesību aktus, lai nostiprinātu atbalstu Eiropas Savienībai un uzticēšanos tās leģitimitātei; mudina Komisiju publikot apsvērumus, ko dalībvalstis paudušas īstenošanas procesā; uzsver, ka ES tiesību aktu piemērošanas uzlabošanas nolūkā svarīgs ir dalībvalstu parlamentu atbalsts tiesību aktu transponēšanā, un tāpēc aicina intensificēt dialogu ar dalībvalstu parlamentiem, arī tad, kad paustas bažas par subsidiaritāti; norāda, ka izšķirīga loma ir *ex post* novērtējumiem un cik svarīgi ir uzklaut dalībvalstu parlamentu viedokļus nolūkā risināt ar tiesību aktiem saistītas bažas un sarežģījumus, kas iepriekš var nebūt bijuši acīmredzami;

25. norāda, ka tiesības iesniegt lūgumrakstu Parlamentam ir viens no Eiropas pilsonības pamatā esošajiem pilāriem, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 44. pantā un LESD 227. pantā; norāda, ka šīs tiesības rada vajadzīgus, taču ne pietiekamus līdzekļus, ar ko uzlabot sabiedrības dalību ES lēmumu pieņemšanas procesā, un ka tām ir liela nozīme iespējamo nepilnību un pārkāpumu konstatēšanā un novērtēšanā, kurus dalībvalstis pieļauj, īstenojot ES tiesību aktus, un ES informēšanā par tiem; ņemot vērā iepriekš minēto, uzsver Lūgumrakstu komitejas būtisko nozīmi efektīvas saiknes nodrošināšanā starp ES iedzīvotājiem, Parlamentu, Komisiju un dalībvalstu parlamentiem;

26. atzinīgi vērtē to, ka Komisija atzīst, cik lielā mērā sūdzību iesniedzēji palīdz Komisijai konstatēt ES tiesību aktu pārkāpumus;

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

27. atgādina, ka Eiropas iestādēm un jo īpaši Komisijai un Padomei pilnībā jāpiemēro un jāievēro ES tiesību akti un judikatūra attiecībā uz pārredzamību un piekļuvi dokumentiem; šajā sakarībā aicina efektīvi piemērot Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾ un attiecīgos Eiropas Savienības Tiesas spriedumus;

28. uzsver, ka ES ir izveidota kā savienība, kuras pamatā ir tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana (LES 2. pants); atkārtoti, ka ir ārkārtīgi svarīgi rūpīgi uzraudzīt dalībvalstu un ES iestāžu darbību un bezdarbību, un uzsver, ka tas, cik daudz lūgumrakstu un sūdzību attiecīgi Parlaments un Komisija ir saņēmuši par problēmām, kuras Komisija it kā esot atrisinājusi, liecina, ka iedzīvotāji vajadzībai labāk piemērot ES tiesību aktus pievērš aizvien lielāku uzmanību; aicina Komisiju ātrāk un skaidrāk reaģēt uz iedzīvotāju sniegto informāciju par Savienības tiesību pārkāpumiem;

29. norāda, ka 2013. gadā tika izbeigts liels skaits lietu par pienākumu neizpildi, tās vispār nenododot Tiesai, un tikai apmēram 6,6 % no visām lietām tika pabeigtas ar tiesas nolēmumu; tālab uzskata, ka ir būtiski turpināt dalībvalstu rīcības rūpīgu uzraudzīšanu, ņemot vērā to, ka daži lūgumraksti joprojām attiecas uz problēmām, kuras turpina pastāvēt pat pēc tam, kad jautājuma izskatīšana izbeigta;

30. atzinīgi vērtē to, ka Komisija arvien lielāku nozīmi piešķir lūgumrakstiem kā informācijas avotam attiecībā uz iedzīvotāju sūdzībām par publiskajām iestādēm, tostarp par Eiropas Savienību, un par iespējamiem ES tiesību aktu pārkāpumiem to faktiskajā īstenošanā, ko apliecina tas, ka abos gada pārskatos īpaša uzmanība pievērsta lūgumrakstiem; norāda, ka līdz ar to attiecīgi palielinājies ir arī to lūgumrakstu skaits, kurus Lūgumrakstu komiteja ir pārsūtījusi Komisijai, pieprasot informāciju; tomēr pauž nožēlu par to, ka Komisija daudzu lūgumrakstu gadījumā uz pieprasījumu sniegt atzinumu reaģē novēloti;

31. norāda arī to, ka Lūgumrakstu komitejā nepieciešams konstruktīvs dialogs ar dalībvalstīm, un aicina attiecīgajos lūgumrakstos minētās dalībvalstis nosūtīt pārstāvjus, kas uzstātos komitejas sanāksmēs;

32. norāda, ka ES pilsoņu vai dalībvalstu iedzīvotāju iesniegtie lūgumraksti attiecas uz ES tiesību aktu pārkāpumiem, jo īpaši pamattiesību, iekšlietu, iekšējā tirgus, veselības, patērētāju, transporta, nodokļu, lauksaimniecības un lauku attīstības un vides jomā; uzskata, ka lūgumraksti liecina par joprojām bieži sastopamiem un plaši izplatītiem ES tiesību aktu nepilnīgas transponēšanas gadījumiem un pienācīgas izpildes trūkumiem, kas izraisa to nepareizu piemērošanu; uzsver, ka dalībvalstīm ir jāpieliek lielāki pūliņi šīs situācijas risināšanā un Komisijai tā ir pastāvīgi jāuzrauga; jo īpaši uzsver, ka iesniegti daudzi lūgumraksti, kuros ziņots par diskrimināciju un šķēršļiem, ar ko saskaras invalīdi;

33. norāda, ka joprojām ir konstatējamas grūtības veidot dialogu ar dažām dalībvalstīm un reģioniem, kas nevēlas iesniegt pieprasītos dokumentus vai paskaidrojumus;

34. atzinīgi vērtē Komisijas dienestu apņemšanos nostiprināt informācijas apmaiņu ar Lūgumrakstu komiteju un vēlas atgādināt par savām prasībām:

- a) uzlabot saziņu starp abām pusēm, jo īpaši attiecībā uz to, kā Komisija ierosina un virza pienākumu neizpildes procedūras, tostarp *EU Pilot* procedūru, lai nodrošinātu, ka Parlaments ir pilnībā informēts tā likumdošanas darba pastāvīgas uzlabošanas nolūkā;
- b) censties Lūgumrakstu komitejai sniegt visu iespējamo attiecīgo informāciju par izmeklēšanu un pienākumu neizpildes procedūrām samērīgā termiņā, lai komiteja uz iedzīvotāju prasībām varētu atbildēt efektīvāk;
- c) Komisijai jāpiekrīt paziņojumu un tiesību aktu grozījumu izstrādē ņemt vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumus un jo īpaši tajos iekļautos konstatējumus un ieteikumus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

35. pauž nožēlu par to, ka Parlaments, kas kā Eiropas iedzīvotājus nepastarpināti pārstāvoša iestāde un tagad arī pilntiesīga likumdevēja iestāde aizvien ciešāk piedalās sūdzību izskatīšanas procedūrās, jo īpaši ar parlamentāro jautājumu un Lūgumrakstu komitejas darbības starpniecību, joprojām automātiski nesaņem pārredzamu un savlaicīgu informāciju par Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošanu, kaut arī šāda informācija ir būtiska ne tikai, lai uzlabotu pieejamību un juridisko noteiktību no Eiropas iedzīvotāju viedokļa, bet arī, lai pieņemtu minētās tiesības uzlabojošus grozījumus; uzskata, ka Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu uzlabota saziņa varētu palīdzēt šo problēmu atrisināt; mudina ES iestādes sadarboties efektīvāk un lietderīgāk un cer, ka Komisija labticīgi piemēros pārskatītā Pamatnolīguma par attiecībām ar Parlamentu klauzulu, kurā tā apņemas darīt pieejamu "Parlamentam kopsavilkuma informāciju par visām pienākumu neizpildes procedūrām, sākot no oficiālas brīdinājuma vēstules, tostarp, ja to pieprasa, par jautājumiem, uz kuriem attiecas pienākumu neizpildes procedūra";

36. prasa attiecīgajos Parlamenta ģenerāldirektorātos (IPOL ĢD, EXPO ĢD un Pētniecības ĢD) izveidot galveno to ES tiesību aktu ietekmes autonomu *ex post* novērtējuma sistēmu, kurus ir pieņēmis Parlaments saskaņā ar koplēmuma un parasto likumdošanas procedūru, tostarp — sadarbojoties ar dalībvalstu parlamentiem;

37. norāda, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesu "kaitējums, ko radījušas valsts iestādes (..), var būt par pamatu tikai šo iestāžu atbildībai, un tikai valsts tiesām ir ekskluzīva jurisdikcija piespriest kompensāciju par šādu kaitējumu"⁽¹⁾; tālab uzsver, cik svarīgi ir nostiprināt valsts līmenī pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ļautu sūdzību iesniedzējiem tiešāk un personiskāk aizsargāt savas tiesības;

38. norāda, ka lielākā daļa iedzīvotāju sūdzību tieslietu jomā attiecas uz pārvietošanās brīvību un personas datu aizsardzību; atkārto, ka tiesības uz brīvu pārvietošanos ir viena no četrām ES pamatbrīvībām, kas paredzētas Līgumā par Eiropas Savienības darbību un ir garantētas visiem Eiropas pilsoņiem; atgādina, ka ES pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties, apmesties uz dzīvi un strādāt citās dalībvalstīs — viena no Eiropas Savienības pamatbrīvībām — ir jāgarantē un jāaizsargā;

39. uzsver, ka absolūta prioritāte ir kopējās Eiropas patvēruma sistēmas pilnīga transponēšana un efektīva īstenošana; aicina dalībvalstis neželot pūles, lai pareizi, savlaicīgi un pilnībā transponētu jauno patvēruma tiesību aktu paketi;

40. konstatē, ka iekšlietu jomā 2012. gadā nebija pabeigtas 22 pienākumu neizpildes lietas, bet 2013. gadā — 44; pauž nožēlu par to, ka 2013. gadā lielākā daļa pienākumu neizpildes lietu, kas ierosinātas par novēlotu transponēšanu, attiecas uz Direktīvas 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu novēlotu transponēšanu; norāda, ka patvēruma joprojām ir joma, kurā iesniegts liels skaits sūdzību;

41. norāda, ka tieslietu jomā 2012. gadā nebija pabeigta 61 pienākumu neizpildes lieta, bet 2013. gadā — 67; norāda, ka lielākā daļa no šīm lietām attiecās uz pilsonību un personu brīvu pārvietošanos; pauž nožēlu par to, ka lielākā daļa pienākumu neizpildes lietu par novēlotu transponēšanu ierosinātas Direktīvas 2010/64/ES par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā novēlotas transponēšanas dēļ; pauž bažas par to, ka 2013. gadā ievērojami pieaudzis sūdzību skaits tieslietu jomā;

42. atzinīgi vērtē to, ka iepriekšējos gados panākts ievērojams progress, ES nostiprinot aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesības uz aizstāvību; uzsver, cik ļoti svarīgi ir savlaicīgi, pilnībā un pareizi transponēt visus tiesību aktus, kas paredzēti Padomes ceļvedī aizdomās turētu vai apsūdzētu personu procesuālo tiesību stiprināšanai kriminālprocesā; norāda, ka šie pasākumi ir būtiski, lai pienācīgi noritētu ES tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās;

⁽¹⁾ Spriedums lietā Nr. 175/84.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

43. uzsver, ka cilvēku tirdzniecība ir smags noziegums un ir uzskatāma par cilvēktiesību pārkāpumu un cilvēka cieņas aizskārumpu, pret ko Savienība nevar izturēties iecietīgi; pauž nožēlu, ka pieaug pārdošanai ES ievesto un pārdošanai no ES ievesto cilvēku skaits; norāda, ka, kaut gan tiesiskais regulējums ir atbilstošs, tā konkrētā īstenošana dalībvalstīs joprojām ir nepilnīga; uzsver, ka šā brīža situācija Vidusjūras reģionā ir palielinājusi cilvēku tirdzniecības risku, un aicina dalībvalstis pret šā nozieguma izdarītājiem vērsties ļoti bargi un pēc iespējas efektīvāk aizsargāt cietušos;

44. atgādina, ka Lisabonas līguma 36. protokolā paredzētais pārejas periods beidzās 2014. gada 1. decembrī; uzsver, ka pēc šā pārejas perioda nepieciešams agrākā trešā pilāra pasākumu un to iestrādes dalībvalstu tiesību aktos rūpīgas novērtēšanas process; norāda, ka 2015. gada aprīlī Parlaments nebija informēts par tā brīža situāciju attiecībā uz visiem pirms Lisabonas līguma piemērojamiem tiesiskajiem instrumentiem, kas reglamentē tiesu iestāžu un policijas sadarbību katrā dalībvalstī; aicina Komisiju ievērot lojālas sadarbības principu un nodrošināt Parlamenta piekļuvi šai informācijai, cik vien drīz iespējams;

45. atgādina, ka Eiropadomes 2014. gada jūnija secinājumos noteikts, ka turpmākajos piecos gados vispārēja prioritāte būs spēkā esošo tiesisko instrumentu un politisko pasākumu konsekventa transponēšana, efektīva īstenošana un nostiprināšana brīvības, drošības un tiesiskuma telpā; prasa Komisijai lielāku uzmanību pievērst ES tiesību aktu konkrētās īstenošanas dalībvalstīs pārraudzībai un nodrošināšanai; uzskata, ka tā ir jānosaka par politisku prioritāti, ņemot vērā bieži novēroto lielo atšķirību starp Savienības līmenī pieņemto politiku un tās īstenošanu dalībvalstu līmenī; mudina dalībvalstu parlamentus vairāk iesaistīties Eiropas debatēs un ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā, jo īpaši iekšlietu jomā;

46. uzsver, ka Parlaments 2013. gada 11. septembra rezolūcijā par Eiropas apdraudētajām valodām un lingvistisko daudzveidību Eiropas Savienībā ⁽¹⁾ atgādināja, ka Komisijai būtu jāpievērš uzmanība tam, ka dažas dalībvalstis un reģioni ar savu politiku apdraud valodu izdzīvošanu to teritorijā, pat ja šīs valodas nav apdraudētas Eiropas kontekstā, un aicināja Komisiju ņemt vērā administratīvos un juridiskos šķēršļus, ar kuriem saskaras projekti, kas saistīti ar šīm valodām, attiecīgajā valodā runājošās kopienas mazskaitlīguma dēļ; šajā sakarībā aicina Komisiju, izvērtējot ES tiesību piemērošanu, rūpīgi apsvērt pie minoritātēm piederošu personu tiesības;

47. uzsver, ka ne tikai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, bet arī citās politikas jomās ir nepieciešams uzlabot pilsoņu piekļuvi informācijai un dokumentiem par ES tiesību aktu piemērošanu; aicina Komisiju noskaidrot labākos iespējamus veidus, kā to panākt, kā arī aicina izmantot pastāvošos saziņas līdzekļus, lai uzlabotu pārredzamību, un nodrošināt pienācīgu piekļuvi informācijai un dokumentiem par ES tiesību aktu piemērošanu; aicina Komisiju nākt klajā ar juridiski saistošu instrumentu par iedzīvotāju sūdzību izskatīšanas administratīvo procedūru;

48. atgādina, ka patiesas Eiropas tiesiskuma telpas netraucēta darbība, kuras pamatā ir dalībvalstu atšķirīgo tiesību sistēmu un tradīciju ievērošana, no ES viedokļa ir ārkārtīgi svarīga un ka pilnīga, pareiza un savlaicīga ES tiesību aktu īstenošana ir viens no priekšnoteikumiem šā mērķa sasniegšanai;

49. uzsver, ka viena no Septītās vides rīcības programmas prioritātēm ir īstenošanas uzlabošana;

50. pauž nožēlu par to, ka joprojām ļoti bieži ES vides un veselības tiesību akti tiek transponēti novēloti un nepareizi un dalībvalstis tos piemēro slikti; norāda, ka Komisijas 31. ikgadējais pārskats par ES tiesību aktu piemērošanu apliecina, ka 2013. gadā lielākā pienākumu neizpildes procedūru kategorija bija ar vidi saistītas lietas; atgādina, ka vides politikas neīstenošanas radītās izmaksas — tostarp pienākumu neizpildes procedūras izmaksas — ir augstas un tiek lēstas aptuveni 50 miljardu eiro apmērā gadā (COWI *et al.*, 2011); turklāt uzsver, ka vides politikas īstenošana radītu daudzas sociālekonomiskās priekšrocības, kuras ne vienmēr tiek atspoguļotas izmaksu un ieguvumu analizēs;

⁽¹⁾ Pienemtie teksti, P7_TA(2013)0350.

Ceturtdiena, 2015. gada 10. septembris

51. aicina Komisiju būt stingrākai attiecībā uz ES vides tiesību piemērošanu un ātrāk un efektīvi veikt izmeklēšanas par vides piesārņojuma pārkāpumiem;
 52. aicina Komisiju iedarbīgāk vērsties pret vides direktīvu novēlotu transponēšanu un vairāk piemērot naudas sodus;
 53. aicina Komisiju iesniegt jaunu priekšlikumu par tiesu iestāžu pieejamību ar vidi saistītās lietās un priekšlikumu par vides inspekcijām — ja iespējams, nepalielinot birokrātisko slogu un administratīvās izmaksas;
 54. uzsver vajadzību nodrošināt augsta līmeņa vides aizsardzību un brīdina pret centieniem saistīt lielo pārkāpumu skaitu ar vajadzību samazināt vides tiesību prasību stingrību;
 55. pauž bažas par to, ka Komisijas saziņas politikā attiecībā uz Normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT*) ir pārspīlētas grūtības īstenot vides un veselības tiesību aktus; uzsver, ka *REFIT* programmas īstenošana nedrīkstētu apdraudēt vides, pārtikas nekaitīguma un veselības standartus; atzīst labāka regulējuma nepieciešamību un uzskata, ka regulējuma vienkāršošana palīdzētu risināt arī īstenošanas laikā konstatētās problēmas; uzskata, ka *REFIT* būtu jānodrošina rezultāti iedzīvotājiem un uzņēmumiem, pēc iespējas nevienu neapgrūtinot;
 56. atzinīgi vērtē jauno praksi, saskaņā ar kuru Komisija drīkst attiecīgos gadījumos lūgt dalībvalstīm iekļaut paskaidrojošus dokumentus, kad tās Komisijai nosūta paziņojumu par transponēšanas pasākumiem; tomēr atkārtoti savu prasību pēc obligātajām atbilstības tabulām par direktīvu transponēšanu, kurām vajadzētu būt publiski pieejamām visās Eiropas Savienības valodās, un pauž nožēlu par to, ka Normatīvās atbilstības un izpildes programma (*REFIT*) bija Komisijas vienpusēja lēmuma rezultāts, attiecībā uz kuru netika rīkots īstens sabiedriskais un parlamentārais dialogs;
 57. norāda, ka attiecībā uz *REFIT* Komisijai ir jāsekmē dialogs ar iedzīvotājiem, dalībvalstīm, uzņēmumiem un pilsonisko sabiedrību kopumā par tiesību aktu normatīvo atbilstību, lai nodrošinātu gan ES tiesību aktu kvalitāti, gan sociālo aspektu saglabāšanu un lai viens vērtību priekšstats neattīstītos uz cita rēķina;
 58. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

P8_TA(2015)0323

Komisijas 2016. gada darba programmas sagatavošana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. septembra rezolūcija par Komisijas 2016. gada darba programmas sagatavošanu (2015/2729(RSP))

(2017/C 316/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Komisijas 2015. gada darba programma. Jauns sākums" (COM(2014)0910) un tā 1.–4. pielikumu,
- ņemot vērā Reglamenta 37. panta 3. punktu,
- A. tā kā Eiropai gan uz iekšējiem, gan ārējiem izaicinājumiem ir jāreaģē ar skaidru skatījumu, mērķtiecību, vadību, vērienu un drosmi, lai demonstrētu savu spēju piepildīt mūsu pilsoņu cerības, nodrošinot viņiem izaugsmes un radot uzticību, padarot ES par patiesi demokrātisku savienību, parlamentāru demokrātiju un darbības lauku, kurā pilsoņi savu kontinentu var vadīt un veidot tā, lai saglabātu un nostiprinātu savu dzīves līmeni;
- B. tā kā stratēģija "Eiropa 2020" joprojām ir labs pamats, uz kā veidot gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi Eiropā, un tās mērķus ir plānots apstiprināt līdz 2015. gada beigām, bet tās īstenošanas instrumenti ir jāpilnveido un jāstiprina;
- C. tā kā Komisijas turpmākajās darba programmās būtu jārisina tādi 21. gadsimtam raksturīgi jautājumi kā klimata pārmaiņas, enerģētiskā neatkarība, resursu izmantošanas efektivitāte, pāreja uz digitālo sabiedrību, globālā konkurence, dzimumu līdztiesība un nevienlīdzības palielināšanās, vienlaikus ņemot vērā Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas;
- D. tā kā Eiropas konkurētspējas zaudēšana globālajā ekonomikā, augstais bezdarba līmenis, demogrāfiskās pārmaiņas un pieaugoša sabiedrības novecošana Eiropas Savienībai rada vēl nepieredzētus izaicinājumus; tā kā tikai konkurētspējīgas ekonomikas ar pareizu makroekonomisko politiku spēs radīt darbvietas, celt savu iedzīvotāju dzīves līmeni un nodrošināt tādu labklājību, kas dos iespēju nākotnē veikt ieguldījumus un nodrošināt sabiedriskos pakalpojumus; tā kā nolūkā sasniegt vērienīgos mērķus, kas izvirzīti kvalitatīvu darbvieta, izaugsmes, ieguldījumu un Eiropas ekonomikas globālās konkurētspējas jomā, ir vēl stingrāk jāpievēršas brīvas un godīgas konkurences veicināšanai, it īpaši ņemot vērā to, ka citos pasaules reģionos izaugsme ir straujāka, produktivitātes un inovācijas līmenis — aizvien augstāks;
- E. tā kā ES ir piedzīvojusi ilgu ekonomisko krīzi, kuras laikā vērojama zema izaugsme, lielāka iekšējā nelīdzsvarotība un darbvieta izveides un investīciju trūkums, ko nav iespējams pārvarēt bez Eiropas integrācijas būtiskas padziļināšanas, kur tas ir pamatoti, it īpaši iekšējā tirgū un ekonomikas un monetārās savienības kontekstā, pastiprinot demokrātisko kontroli un pārskatatbildību;
- F. tā kā finanšu resursi būtu jākoncentrē uz ES politikas prioritātēm ne tikai apjoma, bet arī elastības un līdzsvarotības ziņā, arī attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) un 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmu, kas paredz vairākus elastības mehānismus, tostarp pārskatīšanas klauzulu, lai ES budžetu varētu pielāgot neparedzētiem apstākļiem;
- G. tā kā ES politikā un rīcībā ir jāievēro subsidiaritātes un proporcionālītātes principi, lai palīdzētu pilsoņiem sagatavoties straujām sabiedrības un ekonomikas pārmaiņām un reaģēt uz tām;
- H. tā kā Eiropai ir jātiecas uz tādu ekonomikas modeļiem, kas var nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi, lai šai paaudzei un nākamajām paaudzēm nodrošinātu darbvietas, nevis parādus;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

- I. tā kā ilgtspēja un ekonomiskā izaugsme ir saderīgas un var būt savstarpēji pastiprinošas un tā kā Komisija ir mudināta ilgtspēju padarīt par savas darbvietu izveides un izaugsmes programmas stūrakmeni; tā kā Komisija ir ES Līgumu sargātāja un tajos ir paredzēta ilgtspējīga attīstība, sociālais taisnīgums, solidaritāte un Eiropas pilsoņu pamattiesības;
- J. tā kā Eiropai ir nepieciešama Komisija ar skaidri orientētu un pietiekami vērienīgu darba programmu, ar kuru apmierināt ES un tās pilsoņu faktiskās vajadzības,

1. DAĻA

1. mudina Komisiju pilnībā izmantot savas iniciatīvas tiesības, lai Savienībai nodrošinātu skaidru vadību un it īpaši panāktu vienotā tirgus izveides pabeigšanu, kā arī sagatavotu stratēģisko ceļvedi ekonomikas savienībai, politikas savienībai un ārējai darbībai;
2. atzinīgi vērtē Komisijas koncentrēšanos uz 10 stratēģiskajām prioritātēm; uzsver to, cik svarīgi ir veicināt Kopienas intereses un saglabāt ES vienotību un kohēziju, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus; tāpēc pauž stingru pārlicību, ka centieni ir jākoncentrē uz šīm stratēģiskajām prioritātēm;
3. atzinīgi vērtē to, ka sāktas sarunas par jaunu iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanu; uzskata, ka tam vajadzētu uzlabot Komisijas izstrādāto tiesību aktu projektu kvalitāti, nostiprināt tās ietekmes novērtējumus par tiesību aktu projektiem, tostarp ekonomiskos, sociālos, vides un ar MVU saistītos ietekmes novērtējumus, kā arī ļaut, kad vien iespējams, izmantot regulas, nevis direktīvas, ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus; sagaida, ka Komisijas attieksme pret abām likumdevējām iestādēm būs vienāda attiecībā uz informāciju un dokumentiem, ko tā sniedz visā likumdošanas procedūru gaitā; sagaida stingru apņemšanos nodrošināt pienācīgu iestāžu savstarpējo apspriešanos, pilnībā ievērot Parlamenta priekšlikumus un ieteikumus un rūpīgi pamatot katru paredzēto priekšlikuma atsaukšanu; atgādina, ka daudzgažu plānošanai, par ko visas trīs iestādes ir vienojušās, būtu jāveido gada darba programmas satvars un ka tai vajadzētu būt pamatā diskusijām par šo konkrēto gada darba programmu; atgādina savu viedokli, ka tiesību aktu labāka izstrāde nebūtu jāuztver kā instruments prioritātes mazināšanai jomās, kas ietilpst ES kompetencē, un ka demokrātiskā lēmumu pieņemšanas procesā pieņemtiem politiskiem lēmumiem vajadzētu prevalēt pār tehniskiem novērtējumiem;
4. mudina Komisiju turpināt uzlabot savas likumdošanas programmas saskaņotību un pastiprināt tiesību aktu projektu neatkarīgo ietekmes novērtēšanu, tostarp MVU testu un konkurētspējas testu, jo šie pasākumi palīdz visos līmeņos — Eiropas, valstu un reģionālā līmenī — un visu ekonomikas dalībnieku un pilsoņu ikdienas dzīvē mazināt birokrātiju, tādējādi palīdzot veicināt darbvietu izveidi, vienlaikus ievērojot sociālos un vides standartus; uzskata, ka MVU un mikrouzņēmumi nedrīkstētu ciest no liekiem aprūtinājumiem, īstenojot tiesību aktus un izpildot standartus; aicina Komisiju tiekties panākt maksimālu vienkāršošanu un, kur vien iespējams, veicināt digitālo risinājumu pilnīgu izmantošanu, lai atvieglotu ES noteikumu īstenošanu; uzskata, ka direktīvas un regulas, kuras izradījušās nepiemērotas maziem uzņēmumiem, var būt jāpārskata, lai nodrošinātu, ka netiek radīts slogs MVU; aicina no visām aprūtināšanām tiesību aktu prasībām, ciktāl iespējams, atbrīvot mikrouzņēmumus, jo īpaši, lai iedrošinātu jaunus uzņēmumus un uzņēmējus;
5. sagaida, ka Komisija saistībā ar Normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT*) iesniegs tiesību aktu sarakstu un priekšlikumus, kuri jāpārskata vai jāatceļ, ja šķiet, ka tie vairs nav atbilstīgi vai netiek nodrošināta ES pievienotā vērtība, un ja tie ir novecojuši vai vairs neatbilst sākotnējam mērķim; taču uzsver, ka *REFIT* nedrīkst izmantot par aizbildinājumu vēriena mazināšanai attiecībā uz būtiski svarīgiem jautājumiem, regulējuma atcelšanai vai sociālo un vides standartu pazemināšanai; uzskata, ka vienkāršošana ir vērsama uz kvalitāti, nevis kvantitatīviem mērķiem; ņem vērā mērķi par 25 % samazināt jaunu priekšlikumu administratīvo un birokrātisko slogu un attiecīgās izmaksas visā politikas ciklā, tostarp transponēšanā, īstenošanā un izpildes nodrošināšanā; aicina panākt būtiskus samazinājumus nolūkā radīt labākus apstākļus darbvietu izveidei, darbu paturēšanai Eiropā un uz ārvalstīm pārcelto darbvietu atgūšanai, veicinot konkurenci un ilgtspējīgu izaugsmi;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

6. sagaida, ka Komisija iesniegs priekšlikumu par stratēģijas "Eiropa 2020" izaugsmei un nodarbinātībai nākamo posmu, kas atbilstu gaidāmajiem lielajiem izaicinājumiem un iespējām, ko rada jo īpaši enerģētikas pārkārtošana, digitālā revolūcija un eiropiešu sagatavošana šīm pārmaiņām; uzskata, ka šajā stratēģijā būtu jāparedz gan attiecīgas reformas, gan lielas investīciju iniciatīvas, pamatojoties uz jau uzsāktu enerģētikas savienību un digitālo vienoto tirgu un jaunu iniciatīvu par sociālām investīcijām un jaunu prasmju apgūšanu; uzskata, ka stratēģija būtu jāatbalsta, pilnībā izmantojot Eiropas Stratēģisko investīciju fondu un pārskatītu DFS 2014.–2020. gadam; uzskata, ka visām dalībvalstīm ir jābūt apstākļiem šīs stratēģijas īstenošanai un ka būtu jāpabeidz ekonomikas un monetārās savienības izveide, lai veicinātu konvergenci šajā virzienā; uzskata, ka jaunas iespējas šīs stratēģijas īstenošanā būtu jāpaver arī ES ārējām stratēģiskām partnerībām;

7. mudina Komisiju nākt klajā ar spēcīgu risinājumu ES sociālajām problēmām, jo īpaši bezdarbam, prasmju trūkumam, sociālai nevienlīdzībai un atstumtībai, kā arī sociālā dempinga un intelektuālā darbaspēka emigrācijas riskiem; uzskata, ka šajā sakarā ir nepieciešama ekonomikas atveseļošana un investīcijas kvalitatīvu darbvietu radīšanas atbalstam, sociālās investīcijas, pievērsoties prasmēm, bērnu aprūpei un citiem sociāliem pakalpojumiem, un sociālā ekonomika; uzskata, ka šajā nolūkā ir nepieciešama arī lielāka konverģence, lai nodrošinātu sociālo pamatstandartu kopuma ievērošanu visā Savienībā; uzskata, ka šajā kontekstā taisnīga darbaspēka mobilitāte būtu jāpopularizē kā viena no pamatbīvējam vienotajā tirgū; uzskata, ka nekavējoties ir jāveic konkrēti soļi virzienā uz solītā "sociālā AAA" līmeņa sasniegšanu; prasa Komisijai šajā nolūkā veicināt sociālo partneru ciešāku iesaistīšanu Eiropas un valstu līmenī;

8. uzsver, ka bezdarba līmenis joprojām ir pārāk augsts, jo īpaši attiecībā uz jauniešiem un sievietēm, un ka ES ekonomikas atveseļošanās joprojām ir nestabila; atzinīgi vērtē ESIF izveidi, mudina to pilnībā īstenot un sagaida, ka pēc iespējas drīz tiks apstiprināti un izstrādāti investīciju projekti, kas sekmēs stabilu ekonomikas atveseļošanu un līdzsvarotu un ilgtspējīgu izaugsmi, stiprinot nodarbinātību un ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju visā ES; atgādina par savām prasībām attiecībā uz pārredzamību, demokrātisko pārskatatbildību un atbilstību investīciju vadlīnijām;

9. aicina Komisiju uzsvērt izaugsmi un darbvietas, kas ir Eiropas sociālās tirgus ekonomikas un ES ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pamatelements; mudina Komisiju noteikt ilgtspēju par pamatu jebkurai stabilai ekonomikas politikai, kas orientēta uz nākotni un krīzes atrisināšanu, un iestrādāt to šajā un turpmākajās darba programmās, paredzot tai atsevišķu iedaļu, kurā galvenā uzmanība tiktu veltīta visaptverošai un ātrai Septītās vides rīcības programmas īstenošanai;

10. atzinīgi vērtē digitālā vienotā tirgus stratēģijas pieņemšanu un aicina to ātri īstenot, paredzot skaidrus likumdošanas ieteikumus un finanšu iespējas un līdzekļus, lai izveidotu digitālo ekonomiku, kurā Eiropa var uzņemties vadošo lomu pasaulē, uzņēmumi var darboties pāri robežām un ir aizsargātas patērētāju, tiesību turētāju un pilsoņu tiesības; ir pārliecināts, ka Eiropa nodrošina skaidru pievienoto vērtību, veicinot uzņēmējdarbību un zināšanu ekonomiku, kā arī novēršot nevajadzīgus šķēršļus; uzskata, ka tās mērķim vajadzētu būt arī veicināt inovāciju un pavērt jaunas iespējas ES iedzīvotājiem, uzņēmumiem un patērētājiem, līdz ar to veidojot darbvietas, vienlaikus nodrošinot sociālos pamatstandartus; uzsver, ka šajā jomā sasniegtais progress tiešā veidā ietekmēs iedzīvotājus; uzskata, ka, lai Eiropas iedzīvotāji uzticētos digitālajam vienotajam tirgum savas ikdienas dzīves digitalizācijas ietvaros, svarīga ir gan patērētāju, gan pamattiesību aizsardzība;

11. uzskata, ka līdzsvarotas un taisnīgas nodokļu politikas izveide attiecīgos gadījumos būtu jāuzskata par dalībvalstu strukturālo reformu neatņemamu sastāvdaļu un ka nodokļu un konkurences politika būtu jāuzskata par vienas monētas divām pusēm iekšējā tirgū, nodrošinot pozitīvu ietekmi visiem ES patērētājiem un iedzīvotājiem nolūkā sekmēt darbvietu radīšanu; atbalsta nodokļu sloga pārvirzi no darbaspēka uz citiem ilgtspējīgu nodokļu veidiem;

12. aicina Komisiju pārskatīt un stiprināt konkurences politikas un valsts atbalsta mehānismus un resursus; uzskata, ka ES valsts atbalsta politika un kontrole ir svarīgi instrumenti cīņai pret tādu nodokļu praksi, kas kropļo vienoto tirgu;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

13. atkārtoti apstiprina, par cik svarīgu tas uzskata tā dēvēto Kopienas metodi, likumdošanas procesa pārredzamību, demokrātisko leģitimitāti un valstu parlamentu lomu un atbildību;

14. neatlaidīgi prasa pilnībā, ātri un efektīvi īstenot un piemērot esošos tiesību aktus tādās jomās kā vienotais tirgus, vides tiesības, pārskatītā kopējā lauksaimniecības politika (KLP), kopējā zivsaimniecības politika (KZP) un kohēzijas politika, kā arī finanšu un banku sektors; aicina Komisiju veikt uzlabojumus attiecībā uz dalībvalstu īstenošanas sekmju uzraudzību;

15. aicina saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemt konverģences vadlīnijas, kam kopā ar gada izaugsmes pētījumu būtu jāveido pamats konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem; uzskata, ka oficiāli jānosaka Parlamenta pārbaudes funkcija attiecībā uz Eiropas pusgadu un ka visiem eurozonas valstu parlamentiem būtu jāseko līdzi visiem Eiropas pusgada procesa posmiem;

16. aicina Komisiju un visas ieinteresētās personas izskatīt visas iespējas, kā nostiprināt EMS un palielināt tās noturību un spēju sekmēt izaugsmi, nodarbinātību un stabilitāti, nodrošinot sociālo dimensiju, kuras mērķis būtu saglabāt Eiropas sociālo tirgus ekonomiku un kurā tiktu ievērotas tiesības uz kolektīvām sarunām, un ar kuru tiktu nodrošināta dalībvalstu sociālās politikas koordinēšana, ietverot minimālās algas vai ienākumu mehānismu, kas būtu piemērots katrai dalībvalstij un par ko atsevišķi izlemtu katra dalībvalsts, un atbalstu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, darba ņēmēju reintegrēšanai darba tirgū, kā arī brīvprātīgai mobilitātei un elastīgumam starp profesijām un dalībvalstīm;

17. uzsver, ka ES budžets ir jāizlieto efektīvi, lai panāktu progresu ES prioritāšu un politikas jomā, un tāpēc aicina Komisiju risināt nepareizas pārvaldības un krāpniecības problēmas; aicina Komisiju rīkoties, lai novērtētu un uzlabotu esošos kontroles pasākumus, un, kur vien iespējams, mazināt birokrātisko slogu; uzsver, ka Komisijai ir jānodrošina pēc iespējas labāks ES nodokļu maksātāju līdzekļu izlietojums, un uzsver, ka darbības iznākumi ir svarīgāki nekā vienkārša pieejamo apropriāciju iztērēšana; tāpēc aicina veikt sistemātiskus, regulārus un neatkarīgus novērtējumus, lai nodrošinātu, ka ar visiem izdevumiem tiek pienākts vēlamais rezultāts izmaksu ziņā efektīvā veidā; aicina Komisiju atsākt centienus šajā uzdevumā iesaistīt dalībvalstis, jo īpaši attiecībā uz līdzekļiem, ko izmaksā pašas dalībvalstis;

18. uzsver, ka nodokļu maksātāju nauda ir jāizlieto efektīvāk un ka ir vajadzīgi papildu pasākumi Savienības finanšu interešu aizsardzībai, lai nodrošinātu ES izdevumu leģitimitāti izmaksu ziņā efektīvā veidā; tāpēc aicina efektīvi izmantot ES budžetu, koncentrējoties uz esošo kontroles pasākumu īstenošanas uzlabošanu, kontroles pasākumu izvērtēšanu un iespējām nodrošināt, ka darbības rādītāji un pievienotā vērtība ir svarīgāki par budžetā plānoto apropriāciju maksimālu izmantošanu; uzskata, ka būtu jāsauglabā priekšlikums par procesuālo garantiju kontrolieri Krāpšanas apkarošanas birojā (OLAF) (COM(2014)0340 – 2014/0173(COD));

19. atzinīgi vērtē Komisijas sagatavoto Eiropas programmu migrācijas jomā un attiecīgos tiesību aktu priekšlikumus, kā arī saistītos 2015. un 2016. gada budžeta korekciju priekšlikumus, kuru mērķis ir nodrošināt migrācijas programmā noteikto mērķu pienācīgu īstenošanu; taču atgādina Komisijai par tās apņemšanos cīnīties ar pieaugošo spiedienu uz ES ārējām robežām, tostarp veikt stingrus pasākumus pret nelegālo migrāciju, kā arī cilvēku tirdzniecību un kontrabandu, un uzlabot pārvaldītas migrācijas politiku, kā nolūkā jāuzlabo saikne starp ES migrācijas politiku un tās ārpolitiku; mudina Komisiju vairāk izstrādāt instrumentus attiecībā uz cilvēktiesībās balstītu pieeju personām, kas ES meklē aizsardzību no kara un vajāšanas;

20. pauž dziļas bažas par neseno notikumu attīstību Vidusjūras un Rietumbalkānu maršrutā, kur rekordliels skaits nelikumīgo migrantu šķērsoja ES robežas, radot nepieredzētu problēmu Eiropai un tās dalībvalstīm un nepieciešamību pēc vienotas un apņēmīgas Eiropas reakcijas; pauž atbalstu Komisijas ierosinātajiem pasākumiem un prasa dalībvalstīm tos ātri pieņemt un īstenot; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas attiecībā uz pārcelšanu un pārmitināšanu, tostarp jauno iniciatīvu par aizvien lielāka skaita patvēruma meklētāju ārkārtas pārcelšanu, kuriem vajadzīga starptautiskā aizsardzība, Grieķijas, Itālijas un Ungārijas vajadzībām, kā arī Komisijas priekšlikumu par pastāvīgas pārcelšanas mehānismu, kas sāktu darboties ārkārtas gadījumā, ņemot vērā bēgļu skaitu dalībvalstī, un kas būtu balstīts uz LĒSD 78. panta 2. punktu; mudina Komisiju izmantot

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

nepieciešamo mehānismu, kas tika īpaši izstrādāts masveida pieplūduma situācijām; vienlaikus uzsver, ka jāpaātrina patvēruma pieprasījumu izskatīšana un to personu, kuru pieprasījumi ir noraidīti, atpakaļnosūtīšana; pauž atbalstu “karsto punktu” pieejai, kura paziņota migrācijas programmā un kuras mērķis ir stiprināt operatīvo atbalstu laikā, kad pieteikuma iesniedzēji sākotnēji ierodas, ieskaitot atbalstu reģistrēšanai un sākotnējai pieteikumu apstrādei, tostarp arī attiecībā uz tiem, kam nav nepieciešama aizsardzība; noraida jebkādus pasākumus, kas de facto atjauno robežkontroli, tādējādi apdraudot Šengenas zonu;

21. atgādina Komisijas apņemšanos izmantot visus pieejamos instrumentus, tostarp ES budžetu, lai veicinātu darbvieta izveidi un izaugsmi, izmantojot pārdomātus ieguldījumus ciešāku partnerattiecību veidošanai ar dalībvalstīm, valstu parlamentiem, reģioniem un pilsētām nolūkā uzlabot pašreizējās politikas īstenošanu un darbības efektivitāti uz vietas, jo īpaši attiecībā uz Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanu; uzsver, ka kohēzijas politika saskaņā ar ekonomikas pārvaldības procesu joprojām ir galvenais šādu publisko ieguldījumu avots, un tāpēc uzskata, ka būtu jāizmanto sinerģijas starp ESIF un citiem fondiem, jo īpaši Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (ESI fondiem); prasa izpētīt sinerģijas starp ESIF un programmu “Apvārsnis 2020”; mudina iesaistīt privātos partnerus un privātos investorus, kas ir izšķiroši svarīgi, lai ESIF darbotos sekmīgi, un uzsver tā potenciālu darbvieta izveides ziņā; tajā pašā laikā aicina īstenot ESIF demokrātisko kontroli ES līmenī; uzskata, ka visam finansējumam, ko novirza no programmas “Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta, būtu jārada tikpat lielas vai lielākas investīcijas attiecīgi pētniecībā un inovācijā, digitālajā infrastruktūrā, transportā un enerģētikā, un aicina Komisiju izmantot 2016. gada obligātās pārskatīšanas sniegto iespēju sagatavot abu programmu kompensāciju;

22. prasa ātri īstenot Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta stratēģiju, kas paredz labāku infrastruktūru un projektus ar Eiropas pievienoto vērtību transporta, enerģētikas un telekomunikāciju nozarēs, kas ir ļoti svarīgi vienotā tirgus darbībai;

23. norāda, ka Komisijai 2016. gada sākumā jāsāk būtiska, visaptveroša un pilnīga pēcvēlēšanu pārskatīšana par 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmu, kā arī jāiesniedz tiesību akta priekšlikums par grozījumiem DFS regulā, raugoties uz DFS kā veidu, kā izlietot ES budžetu un tādējādi sekmēt Eiropas ekonomikas atveseļošanu; norāda, ka DFS obligāta leģislatīva pārskatīšana bija viena no galvenajām Parlamenta prasībām sarunās par DFS; tādēļ uzskata, ka šis process ir ļoti svarīgs; pauž gatavību konstruktīvi strādāt, lai rastu risinājumus vairākiem neatrisinātiem jautājumiem, tostarp tiem, kas attiecas uz ESIF garantiju fonda finansēšanu;

24. mudina Komisiju līdz 2016. gada beigām ņemt vērā secinājumus, ko sagatavos Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos, un nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem tās pilnvaru laikā; atkārtoti pauž apņemšanos pārveidot ES pašu resursu sistēmu pirms nākamās DFS sākšanas;

25. vēlreiz pauž dziļas bažas par neizpildīto maksājumu uzkrājumu, kas ir mazinājies uzticēšanos Eiropas Savienībai; atzinīgi vērtē Komisijas, Padomes un Parlamenta kopīgo paziņojumu par maksājumu plānu 2015.–2016. gadam, kura mērķis ir līdz 2016. gada beigām samazināt šo uzkrājumu līdz ilgtspējīgam līmenim; atgādina Komisijai, ka tā ir apņēmusies rūpīgi pārbaudīt 2014.–2020. gada programmu īstenošanu, izveidot agrinās brīdināšanas sistēmu un nekavējoties ierosināt budžeta grozījumus, ja autorizēto maksājumu līmenis 2016. gadā nebūs pietiekams;

26. aicina Komisiju ierosināt pasākumus, kā uzlabot informācijas apmaiņu un palielināt operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un ar ES aģentūrām, jo īpaši attiecībā uz brīdināšanas kritērijiem, un noteikt pienākumu brīdināt par personām, kas notiesātas vai tiek turētas aizdomās par terorismu; aicina Komisiju izmantot tehniskos un finanšu līdzekļus, lai nodrošinātu ES līmeņa koordināciju un paraugprakses apmaiņu cīņā pret teroristu propagandu, radikāliem tīkliem un vervēšanu internetā; šajā sakarā jo īpaši aicina piešķirt Eiropalam visus līdzekļus, kas tam vajadzīgi, lai saskaņā ar savām pilnvarām cīnītos pret terorismu un organizēto noziedzību;

27. uzsver, ka, lai veidotu uz ārējiem sakariem orientētu, konkurētspējīgu Eiropas ekonomikas struktūru, kas spēj radīt materiālu labumu, samazināt patēriņa preču cenu un radīt jaunas darbvietas, atverot trešo valstu tirgus un dažādojot eksportu, ir būtiski noslēgt jaunus tirdzniecības nolīgumus; atgādina, ka līdzsvaroti tirdzniecības nolīgumi var paredzēt noteikumus par globalizāciju; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, lai Eiropas standarti netiktu apdraudēti, un uzsver, ka

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

tirdzniecībai ir sava loma, apkarojot nabadzību un veicinot attīstību citās valstīs; uzskata, ka tirdzniecības un ieguldījumu šķēršļu likvidēšanai visā pasaulē joprojām ir jābūt galvenajai prioritātei ES tirdzniecības stratēģijā; tāpēc atbalsta visās notiekošajās divpusējās un daudzpusējās tirdzniecības sarunās Komisijas īstenotos centienus panākt pozitīvu rezultātu attiecībā uz visaptverošiem un abpusēji izdevīgiem tirdzniecības nolīgumiem 2016. gadā; uzsver, ka ir nepieciešami neatlaidīgi ES centieni, lai izdevīgi izmantotu 2013. gadā ar Bali paketi uzsākto procesu, par kuru tika panākta vienošanās daudzpusējās sarunās Dohas sarunu kārtā un kuram būtu jāsekmē pasaules ekonomikas stabilitāte; uzsver vajadzību ES divpusējos, vairākpusējos un daudzpusējos tirdzniecības nolīgumos ietvert nodaļu par plašāku sadarbību cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu oāzēm, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju;

28. aicina Komisiju izstrādāt vērienīgu un saskaņotu ārlietu un drošības politikas stratēģiju, kuras mērķis būtu strauji mainīgajos drošības apstākļos apzināt jaunus un gaidāmos sarežģījumus, kas ES būs jāpiedzīvo un jārisina, aizsargājamās intereses un veicināmās vērtības, kā arī gādāt par mūsu pilsoņu drošību un radīt noturīgam mieram un stabilitātei vajadzīgos apstākļus; šajā kontekstā atgādina par to, cik svarīgas ir cilvēktiesības un pamatbrīvības, un par to, ka Eiropas Savienībai pasaulē ir jāuzņemas liela loma attiecībā uz attīstību, miera atjaunošanu un miera veidošanu, humāno palīdzību un cilvēktiesību veicināšanu visā pasaulē;

2. DAĻA

Jauns impulss darbvietu izveidei, izaugsmei un investīcijām

29. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu stratēģijas "Eiropa 2020" nākamajam posmam, kas risinātu problēmas, ko rada globāla konkurence, enerģētikas pārkārtošana, digitālā revolūcija un demogrāfiskās tendences; uzskata, ka šim priekšlikumam būtu jāapvieno strukturālas izmaiņas ar lielām investīciju iniciatīvām, pamatojoties uz jau esošiem instrumentiem (ES budžets, ESIF);

30. uzsver, ka konkurences politikas īstenošanai ir būtiska loma vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanā, kas veicina inovācijas, produktivitāti, darbvietu radīšanu un visu dalībnieku investīcijas visā vienotajā tirgū un visos uzņēmējdarbības modeļos, tostarp MVU; prasa Komisijai nodrošināt pretmonopoli, valsts atbalsta un uzņēmumu apvienošanās kontroles noteikumu stingru ievērošanu, lai panāktu iekšējā tirgus sekmīgu darbību;

31. atbalsta kapitāla tirgu savienības veidošanu, vienlaikus norādot uz vajadzību nodrošināt sistēmisko finanšu risku nepalēlināšanos, izstrādāt tam nepieciešamo infrastruktūru un nostiprināt uzraudzību, lai veicinātu ilgtspējīgu nebanku kredīvēšanu un ilgtermiņa investīcijas reālās ekonomikas atbalstam;

32. aicina Komisiju novērst vienotā tirgus šķēršļus nolūkā uzlabot uzņēmumu, it īpaši MVU un mikrouzņēmumu, finansēšanas iespējas, lai veicinātu privātā sektora investīcijas; aicina nostiprināt un pilnībā īstenot ES iekšējā tirgus noteikumus un mudina Komisiju ES tirdzniecības politikā konsekventi attīstīt vienotā tirgus ārējo dimensiju, lai veicinātu ES konkurētspēju un patērētāju aizsardzību, vienlaikus izvairoties no negodīgas konkurences ar precēm un produktiem, kas neatbilst ES drošuma, vides un sociālajiem standartiem;

33. prasa izveidot vērienīgu ES rūpniecības politiku, kas ļautu radīt jaunas preces un ar inovācijas palīdzību pārstrukturēt ražošanas procesus, lai modernizētu ES rūpniecību, vadot šīs nozares digitalizāciju un nodrošinot digitālās prasmes, lai izmantotu šo iespēju;

34. uzskata, ka stratēģijas "Eiropa 2020", kurā apskatīta konkurētspēja, izaugsme un darbvietu radīšana, sociālās dimensijas mērķim vajadzētu būt situācijas saglabāšanai un uzlabošanai, koordinējot dalībvalstu sociālo politiku, cita starpā nosakot kritērijus vai vajadzības gadījumā pieņemot tiesību aktus, ieviešot sociālo pamatstandartu komplektu, kurā ietilpst, piemēram, valstu nodarbinātības dienestu kvalitāte, ar aktivizācijas pasākumiem saistītu bezdarbnieka pabalstu nodrošināšana, veselības aizsardzības pakalpojumu pieejamība, labas kvalitātes un cenas ziņā pieejami bērnu aprūpes pakalpojumi, services, arodmācības un mūžizglītība; uzskata, ka šo pamatstandartu īstenošanas uzraudzībā varētu izmantot stratēģijas "Eiropa 2020" sociālos mērķus un rezultātu pārskatu par rādītājiem nodarbinātības un sociālajā jomā;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

35. mudina Komisiju pabeigt un līdz gada beigām iesniegt darbaspēka mobilitātes paketi, apskatot arī darbaspēka mobilitātes negatīvās sekas; prasa īstenot stingras pārrobežu darba inspekcijas, lai cīnītos ar pārkāpumiem; uzskata, ka mobilitāte Eiropā ir viena no pamattiesībām; turklāt aicina Komisiju rīkoties, lai veicinātu Eiropas darba ņēmēju integrāciju un nodarbināmību; atgādina Komisijai par tās apņemšanos attiecībā uz Darba ņēmēju norīkošanas direktīvu;

36. pieprasa veikt konkrētas darbības, lai likvidētu nebeidzamo diskrimināciju darba tirgū, jo īpaši attiecībā uz gados vecākiem darba ņēmējiem, ilgstošiem bezdarbniekiem, sievietēm, darba ņēmējiem ar invaliditāti un jauniešiem; atgādina vajadzību risināt ilgtermiņa bezdarbnieku problēmas ne tikai ar izglītību un apmācību, bet arī ar darba tirgu pieejamību, darba meklētājiem paredzēto konsultāciju pakalpojumu un atbalsta uzlabošanu, mērķtiecīgām darbā pieņemšanas subsīdijām un no nodarbinātības atkarīgiem pabalstiem;

37. pauž cerību, ka "Garantijas jauniešiem" īstenošana, tostarp atbalsts no Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas, sāks nest augļus, un pauž gatavību atbalstīt visas ierosmes, tostarp finanšu iniciatīvas, lai stiprinātu šo ES programmu; aicina Komisiju nodrošināt to, ka izglītība un apmācība joprojām ir tās galvenās prioritātes, tostarp pārdomātu darba tirgum patlaban un nākotnē vajadzīgās prasmes, galveno uzmanību pievēršot augstai kvalitātei, efektivitātei, pieejamībai un vienlīdzībai; uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš mūžizglītībai, duālajām sistēmām, diplomu atzīšanai un tādu pasākumu atbalstam, kas paredzēti priekšlaicīgi skolu pametušo skolēnu skaitu samazināšanai, lai nodrošinātu to, ka skolēni apgūst rakstpratību, kā noteikts ESAO Starptautiskajā skolēnu novērtēšanas programmā (PISA) un saskaņā ar Līgumā noteiktajām kompetencēm; aicina lielāku uzsvāri likt uz jaunatnes mobilitātes, īpaši mācekļības, finansēšanu un sekmēšanu, lai nodrošinātu pieejamo prasmju maksimālu atbilstību vienotajā tirgū piedāvātajām darbvietām;

38. uzskata, ka piekļuves iespējas izglītībai, tās pieejamība cenas ziņā un kvalitāte ir būtiski, lai neviens bērns netiktu atstāts novārtā, un tāpēc aicina Komisiju apsvērt turpmākās darbības sociālo investīciju veicināšanas jomā, jo īpaši nolūkā samazināt bērnu nabadzību;

39. atgādina, ka jebkurā jauna tiesību akta priekšlikumā ir jāievēro pareizs līdzsvars starp elastīgumu un drošību gan darba devējiem, gan darba ņēmējiem, kā arī nodarbinātības un sociālie apsvērumi, tostarp novecošanas ietekme un nepieciešamās prasmes; norāda, ka jaunu nodarbinātības un pašnodarbinātības veidu dēļ jēdziens "darba ņēmējs" ir daudzšķautņains un, šī problēma ir jārisina, lai apkarotu nevienlīdzību, kas var apdraudēt mūsu sociālās tirgus ekonomikas taisnīgumu un efektivitāti; atgādina Komisijai savu pieprasījumu līdz 2012. gada beigām pārskatīt Direktīvu 2004/37/EK par darba par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību darbā;

40. uzsver, cik svarīgs ir kohēzijas politikas atbalsts MVU, kas ir ES izaugsmes un nodarbinātības pamatā, un aicina izveidot sinerģiju starp kohēzijas politikas fondiem, Uzņēmumu un MVU konkurētspējas programmu (COSME) un programmu "Apvārsnis 2020";

41. uzsver, ka jāturpina programmas "Apvārsnis 2020" īstenošana, īpašu uzmanību pievēršot centieniem pasaules līmeņa pētniecību pārvērst konkrētos produktos un pakalpojumos, kas varētu dot ieguldījumu Eiropas ekonomikas konkurētspējas atjaunošanā;

42. aicina iesniegt iniciatīvas, lai attīstītu kultūras un radošo nozaru potenciālu kā darbvietu radīšanas un izaugsmes avotu; šajā sakarā uzsver, cik svarīgi ir īstenot intelektuālā īpašuma tiesības (IĪT), un mudina Komisiju rīkoties saskaņā ar tās rīcības plānu par IĪT pārkāpumu apkarošanu, tostarp pārskatīt IĪT piemērošanas direktīvu, kas neatbilst digitālā laikmeta apstākļiem un nav pietiekama tiešsaistes pārkāpumu apkarošanai, kā arī saskaņā ar Zaļo grāmatu par maksājumu atmaksas un līdzīgām sistēmām, kas varētu nodrošināt ES mēroga tiesības atgūt naudu, kas neapzināti izdota par viltotām precēm; aicina Komisiju pastiprināt ES Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu novēršanas centra pilnvaras un atzīnīgi vērtēt to, ka Komisija ir izveidojusi ekspertu grupu IĪT īstenošanas jautājumos;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

43. atzinīgi novērtē Komisijas nodomu atsaukt priekšlikumu Vienotajiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem un uzsver, ka Komisijas jaunā priekšlikuma pamatā, kā teikts paziņojumā par digitālo vienoto tirgu, ir jābūt Parlamenta nostājai pirmajā lasījumā;

44. uzsver, cik būtiska ir konkurētspējīga finanšu pakalpojumu nozare, kas patērētājiem piedāvā izdevīgus produktus un sniedz pārredzamu informāciju; uzsver, ka tādējādi tiks palielināta patērētāju uzticība finanšu pakalpojumu produktiem;

45. pauž satraukumu par iespējamo nelabvēlīgo ietekmi, ko varētu izraisīt fondu biržas burbuļa plīšanas rezultātā izcēlusies ekonomikas un finanšu krīze Ķīnā; brīdina par Ķīnas finanšu pakalpojumu uzbūves sistēmisko trūkumu iespējamām negatīvajām sekām;

Cīņa pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas

46. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēta jauna nodokļu politikas pakete, un aicina Komisiju uz vērienīgu pieeju, lai nodrošinātu taisnīgu nodokļu sistēmu, kuras pamatā ir princips, ka nodokļus maksā tajā valstī, kurā tiek gūta peļņa, nepieļaujot iekšējā tirgus izkropļojumus un negodīgu konkurenci;

47. atzinīgi vērtē darbu, ko Komisija un dalībvalstis ir paveikušas, lai aktīvi atbalstītu cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvas nodokļu plānošanas un nodokļu oāžu izmantošanas, balstoties uz ESAO pieredzi nodokļu labas pārvaldības atbalstam visos attiecīgajos starptautiskajos forumos;

48. aicina Komisiju nākt klajā ar paziņojumu, lai, pamatojoties uz ESAO kritērijiem, izstrādātu ES definīciju nodokļu oāzēm (jurisdikcijām, kas nevēlas sadarboties); uzskata, ka šī politika būtu jāpapildina ar skaidru priekšstatu par to, kā šāds saraksts varētu tikt izmantots; turklāt aicina Komisiju nākt klajā ar uzlabotu ES iniciatīvu par obligātu kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, pat ja konsolidācijas daļa pirmajā posmā ir atlikta uz vēlāku laiku; tam visdrīzāk būs ievērojama administratīva ietekme un būs vajadzīgs netraucēts pārejas režīms;

Savienots un iekļaujošs digitālais vienotais tirgus

49. noteikti atgādina Komisijai, ka vērienīgs digitālais vienotais tirgus nebūs iespējams bez piemērota mehānisma, kas veicinātu investīcijas uz vietām, un atbalsta vienotā tirgus izvirzīšanu par prioritāti, ņemot vērā iespējas, ko digitālās darbības var dot attiecībā uz darbvietu radīšanu un jaunu uzņēmumu veidošanu, inovāciju veicināšanu, produktivitātes paaugstināšanu, konkurētspējas palielināšanu, un tādējādi nodrošinātu izaugsmi; uzsver nepieciešamību atbalstīt digitālās nozares attīstību, kas katram Eiropas iedzīvotājam garantētu visātrāko pieslēgumu par zemāko iespējamo cenu;

50. atzīst Komisijas apņēmību atrisināt digitālās ekonomikas potenciālu, koncentrējot darbu trijos virzienos, izvirzot mērķi uzlabot attiecīgo tehnoloģiju pieejamību patērētājiem un uzņēmējiem un uzlabot vidi digitālo pakalpojumu attīstībai; uzsver nepieciešamību sadarboties ar pasaules mēroga regulatoriem konkurences, drošības un drošuma jautājumos; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot vispārēju piekļuvi tīklam, izmantojot ātrdarbīgu platjoslas pieslēgumu, lai pārvarētu digitālo plaisu; atzinīgi vērtē to, ka ir izsludināta Eiropas brīvas datu plūsmas iniciatīva, kurai jānovērš esošie šķēršļi vienotā datu tirgus darbībai;

51. atbalsta Komisijas centienus pabeigt darbu pie ES datu aizsardzības paketes;

52. uzskata, ka Digitālā vienotā tirgus stratēģija ir vajadzīga arī nesamērīgu regulatīvu vai neregulatīvu šķēršļu likvidēšanai, lai pilnībā izmantotu rūpniecības digitālās pārveides un pārrobežu e-komercijas potenciālu; uzskata, ka būtu vajadzīgi mērķtiecīgāki pasākumi, lai palielinātu patērētāju uzticību un uzlabotu datu aizsardzību, visā ES pārkot digitālās preces un pakalpojumus, kas abi ir vienlīdz svarīgi, lai Eiropas iedzīvotāji uzticētos digitālajam vienotajam tirgum kā viņu ikdienas dzīves digitalizācijas daļai;

53. prasa, lai Komisija, pārskatot Audiovizuālo mediju pakalpojumu (AVMS) direktīvu, ņemtu vērā nepārtraukto tehnoloģiju konvergenci, sniedzot atbilstīgus ieteikumus nolūkā koriģēt tiesisko regulējumu un pielāgot to turpmākajām vajadzībām; aicina Komisiju turpināt kultūras un radošo nozaru popularizāciju un atbalstīt un veicināt Eiropas kultūras

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

mantojuma gadu; šajā sakarā uzsver, ka kultūras un radošās nozares nodrošina līdz 4,5 % no ES IKP un līdz 8,5 milj. darbvietu un ir svarīgas ne tikai kultūras daudzveidības aspektā, bet arī būtiski veicina sociālo un ekonomisko attīstību visā ES;

54. sagaida, ka tiks vērienīgi pārskatīta universālā pakalpojuma direktīva, lai nodrošinātu galalietotāju tiesību pielāgošanu pašreizējām vajadzībām;

Autortiesības

55. aicina turpināt centienus izstrādāt un modernizēt ES intelektuālā īpašuma tiesību aktus, jo īpaši autortiesību jomā, lai padarītu tos digitālajam laikmetam atbilstošus un atvieglotu pārrobežu piekļuvi radošajam saturam ar taisnīgiem un saprātīgiem nosacījumiem visā ES, tādējādi radot juridisko noteiktību un aizsargājot autoru un izpildītāju tiesības; nodrošinot pienācīgu atalgojumu un cīnoties ar digitālo pirātismu, kas saistīts ar vērtību un nodarbinātību radošajās un kultūras nozarēs; aicina Komisiju jebkādās likumdošanas iniciatīvās modernizēt autortiesības balstīties uz neatkarīgiem pierādījumiem; uzskata, ka autortiesībām būtu jāsaņem savas galvenās funkcijas, respektīvi, iespēju nodrošināšana autoriem gūt atlīdzību no tā, ka viņu radītos darbus izmanto citas personas; uzsver, ka ar modernizācijas vai reformu priekšlikumiem nedrīkstētu mazināt reģionu un Eiropas kultūras popularizēšanas tradicionālo metožu būtisko ieguldījumu;

Noturīga enerģētikas savienība ar klimata pārmaiņu politiku, kas vērsta uz nākotni

56. uzsver, ka enerģētikas savienību var izveidot ar ES pastiprinātu rīcību šādās jomās: konkurencē balstīts iekšējais enerģijas tirgus, stingra Eiropas pārvaldības sistēma, pētniecība un inovācija, jaunas investīcijas pārrobežu infrastruktūrā un starpsavienojumos, lai uzlabotu ilgtspēju un drošību ceļā uz enerģētikas pāreju, kas veicinās izaugsmi un darbvietu radīšanu, un ilgtermiņā māsasaimniecībām un uzņēmumiem piedāvā enerģiju par pieņemamām cenām, tādējādi novēršot un izbeidzot enerģētisko nabadzību;

57. aicina sekmēt videi draudzīgas investīcijas, tostarp ar stratēģiskā investīciju plāna starpniecību un stabilu ilgtermiņa politikas satvaru, lai veicinātu resursu ziņā efektīvu ekonomiku ar zemām oglekļa dioksīda emisijām, pastiprinot ES CO₂ emisiju samazināšanas un atjaunojamo energoresursu īpatsvara palielināšanas un energoefektivitātes uzlabošanas mērķus, kuru īstenošanai ir vajadzīgas investīcijas Eiropas elektrotīklā un jākoncentrējas uz atjaunojamo energoresursu pilnīgāku izmantošanu;

58. aicina Komisiju pilnībā iesaistīt Parlamentu kopīgajos centienos cīnīties ar globālo sasilšanu, nodrošinot, ka klimata politika tiek ņemta vērā visos ES politikas virzienos, pielāgojot tos reālajam klimata pārmaiņām, un aicina iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai īstenotu 2030. gada klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;

59. aicina Komisiju nodrošināt, ka pilnībā tiek īstenota Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamiem energoresursiem un priekšlikumi, tostarp no Parlamenta, efektīvam regulējumam, lai nodrošinātu atjaunojamo energoresursu vērienīgo mērķu sasniegšanu;

60. aicina Komisiju iesniegt vairākas iniciatīvas ar mērķi noteikt vērienīgu klimata un enerģētikas satvaru 2030. gadam kā ES ieguldījumu, lai noslēgtu globālu vienošanos par klimatu pirms Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām augstākā līmeņa sanāksmes Parīzē; uzsver, ka ir svarīgi radīt impulsu virzībai uz stabilu, vispārēju, taisnīgu un juridiski saistošu nolīgumu; aicina Komisiju nodrošināt Parīzes sanāksmes pienācīgus pēcpasākumus un iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai nodrošinātu nolīguma savlaicīgu ratifikāciju;

61. prasa izstrādāt tiesību akta priekšlikumu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķi 2030. gadam ar ETS neaptvertajos sektoros, un pārskatīt tiesisko regulējumu par energoefektivitāti, tostarp par ēku energoefektivitāti, Energoefektivitātes direktīvu un citus pārvaldību saistītus 2030. gada satvara aspektus, un pārskatīt Atjaunojamās enerģijas direktīvu;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

62. mudina Komisiju piešķirt prioritāti arī ES ģeopolitiskajai neatkarībai, izmantojot vienotu ES nostāju sarunās trešām valstīm, tostarp arī laikus pārskatot Gāzes piegādes drošības regulu un lēmumu par informācijas apmaiņas mehānisma ieviešanu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem enerģētikas jomā; uzsver energoapgādes pieejamības, ilgtspējas un drošības svarīgumu; uzsver, ka, lai gan Līgumā ir garantētas katras dalībvalsts tiesības lemt par savu enerģijas avotu struktūru, reģionālā sadarbība (piemēram, Baltijas reģionā, Eiropas dienvidaustrumu reģionā, Eiropas centrālajā un rietumu reģionā un Ziemeļjūras reģionā) ļautu ietaupīt izmaksas un nāktu par labu Eiropas enerģētikas sistēmai;

Vides un veselības jautājumi

63. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par gaisa kvalitātes tiesību aktu paketi un notiekošo REACH regulas īstenošanu; aicina izmantot līdzsvarotāku pieeju ekodizaina pasākumiem, pamatojoties uz to enerģijas taupīšanas potenciālu un tirgus vajadzībām; stingri atbalsta skaidru enerģijas marķējumu, lai nodrošinātu patērētājiem izvēli, un uzstāj, lai tiktu iesniegts jauns priekšlikums par aprites ekonomikas paketi; uzskata, ka investīcijas aprites ekonomikā un stimuli pārejai uz to ir pilnībā savienojami ar Komisijas darbvieta, izaugsmes un konkurētspējas programmu un, samazinot ES atkarību no importētām izejvielām, var radīt situāciju, kurā labumu gūst visas iesaistītās ieinteresētās puses, un sekmētu pāreju uz aprites ekonomiku, izmantojot noslēgta cikla ražošanu un attīstot ilgtspējīgus produktus;

64. aicina veikt plašus pēcpasākumus sakarā ar ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu un Komisijas ziņojumu "Pārskats par dabas stāvokli Eiropas Savienībā", lai novērstu trūkumus un nodrošinātu pilnīgu šīs stratēģijas īstenošanu un sasniegtu bioloģiskās daudzveidības ES mērķus; taču uzsver, ka šo procesu vispār nedrīkst izmantot par aizbildinājumu vērēna mazināšanai attiecībā uz vides aizsardzības būtiski svarīgiem jautājumiem;

65. aicina Komisiju apsvērt pašreizējās problēmas vides un veselības jomā, kur vides stāvoklis nelabvēlīgi ietekmē cilvēku veselību, un iesniegt priekšlikumus par plānotajām stratēģijām, it īpaši par zinātniski pamatotiem horizontāliem kritērijiem attiecībā uz endokrīnajiem destruktoriem, kā minēts 7. Vides rīcības programmā; uzsver nepieciešamību virzībai uz vienotu Eiropas veselības tehnoloģiju novērtējumu (HTA) ES līmenī, kas nerada papildu administratīvo slogu, un nepieciešamību risināt ar mikrobu rezistenci saistītās problēmas; sagaida, ka tiks savlaicīgi pieņemti Tabakas izstrādājumu direktīvā paredzētie sekundārie tiesību akti; uzsver nepieciešamību steidzami pārskatīt direktīvu par audiem un šūnām, lai to saskaņotu ar bezmaksas ziedošanas principu, un regulu par uzlabotas terapijas zālēm, kas jāpadara labāk piemērojama MVU;

66. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, ka jebkādas turpmākas Komisijas ierosinātas iniciatīvas vai tiesību aktu pārskatīšana veselības un pārtikas nekaitīguma jomā tiek balstīta uz drošiem zinātniskiem datiem;

Integrēta un efektīva transporta nozare

67. aicina Komisiju nodrošināt Eiropas transporta tīkla (TEN-T) politikas labāku pārraudzību un pareizu īstenošanu no plānošanas posma līdz īstenošanai; uzsver, ka jāturpina TEN-T tīkla koridoru veidošana, lai savienotu visu ES reģionu transporta tīklus un uzlabotu infrastruktūru un novērstu šķēršļus, jo īpaši austrumu-rietumu virzienā; uzsver, ka ir svarīgi pilnībā īstenot NAIADES II rīcības programmu;

68. aicina pieņemt konkrētus pasākumus ar mērķi nodrošināt efektīva sabiedriskā transporta pieejamību, izstrādāt pārdomātus un inovatīvus risinājumus un mobilizēt finanšu resursus ilgtspējīgām urbānās mobilitātes un savstarpēji savienotām transporta sistēmu infrastruktūrām, tostarp ilgtspējīgam tehniski inovatīvam transportam un alternatīvām degvielām;

69. prasa taisnīgu un pareizu cenu noteikšanu ilgtspējīgam transportam, pārskatot *Eurovignette* direktīvu un satvaru Eiropas ceļu lietotāju nodevu elektronisko iekasēšanas sistēmu veicināšanai, kā arī izstrādāt ģenerālpilānu kooperatīvo intelektisko transporta sistēmu darbības uzsākšanai, pārskatīt direktīvu par ekoloģiski tīru un energoefektīvu automobiļu izmantošanas veicināšanu un pārskatīt noteikumus autotransporta tirgus piekļuves noteikumus ar mērķi paaugstināt tā energoefektivitāti;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

70. aicina Komisiju izpētīt veidus, kā nodrošināt godīgu konkurenci starp transporta operatoriem, risināt jautājumu par autotransporta nozarēs strādājošo darba apstākļiem un uzlabot ceļu satiksmes drošību;

71. uzsver, ka galvenās prioritātes attiecībā uz aviācijas paketi ir īstenot konkurētspējas stratēģiju, pārskatīt Regulu (EK) Nr. 868/2004, kas attiecas uz negodīgu cenu noteikšanu aviācijas jomā, un Eiropas Aviācijas drošības aģentūras regulu (Regula (EK) Nr. 216/2008);

Lauksaimniecības un zivsaimniecības politika

72. pieņem zināšanai Komisijas apņemšanos veikt KLP vienkāršošanu, ierosināto KLP atbilstības pārbaudi un novērtējumu ar mērķi samazināt birokrātiju un likvidēt regulatīvo slogu; prasa iesniegt priekšlikumu, kas palīdzētu īstenot reformu, lai nodrošinātu, ka administratīvais slogs lauksaimniekiem un dalībvalstu iestādēm ir samazināts līdz absolūtam minimumam; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka tiek saglabāta KLP svarīgā loma pārtikas nodrošinājumā, veicināt ES lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozares eksporta pieaugumu un veidot jaunus tirgus, nodrošinot eksportētājiem taisnīgu piekļuvi, un uzsver, ka nedrīkst pazemināt ļoti augstos ES pārtikas nekaitīguma un veselības aizsardzības standartus; aicina stiprināt saikni starp pētniecību, lauksaimniekiem un rūpniecību, izmantojot inovāciju;

73. aicina Komisiju palīdzēt lauksaimniekiem tirgus krīžu paredzēšanā, nodrošinot jaunus un uzticamus rīkus, kuru mērķis būtu novērst ienākumu zaudējumus, un informējot par mainīgajiem tirgus apstākļiem un, kad iespējams, izmantojot precīzus reāllaika datus;

74. uzsver, ka ir vajadzīgi stingri pasākumi, ar ko risināt nelīdzsvarotību pārtikas piegādes ķēdē, jo īpaši nolūkā panākt taisnīgumu un pārredzamību attiecībās starp primārajiem ražotājiem, pārstrādātājiem, piegādātājiem un izplatītājiem, un aicina Komisiju analizēt nelīdzsvarotību pārtikas piegādes ķēdē un primāro ražotāju ilgtspējīgo lomu šajā ķēdē;

75. mudina Komisiju iesniegt daudzgadu pārvaldības plānus, kas ir viens no galvenajiem instrumentiem reformētās KZP īstenošanai attiecībā uz zvejas resursu ilgtspējīgu izmantošanu, kā arī tiesisko regulējumu par tehniskiem pasākumiem, kuru paredzēts pieņemt jau 2015. gadā, un priekšlikumu pārskatīt kontroles regulu, ievērojot parasto likumdošanas procedūru;

76. aicina Komisiju, īstenojot stratēģiju "Eiropa 2020" gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, turpināt centienus radīt darbvietas, piemērojot aprītes ekonomikas koncepciju un izveidojot sinerģijas jūras un jūrlietu nozarē kopumā (zilā izaugsme);

77. uzsver, ka regulējums attiecībā uz cīņu pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (NNN zveju) ir devis rezultātus un būtu jāturpina īstenot 2016. gadā, jo īpaši attiecībā uz nesadarbīgām valstīm un visām organizācijām, kas iesaistītas NNN zvejā; aicina Komisiju nodrošināt visu ES politikas virzienu saskaņotību, tostarp attiecībā uz KZP un tirdzniecības politiku;

78. uzsver, ka mērķis izveidot vienotu Eiropas ekomarķējumu zvejas un akvakultūras produktiem ir jāīsteno ar ziņojuma palīdzību;

Padziļināta un taisnīgāka ekonomiskā un monetārā savienība

79. mudina Komisiju rīkoties atbilstoši "piecu priekšsēdētāju ziņojumam" un iesniegt vērienīgu plānu par to, kā izvirzīt visus nepieciešamos pasākumus ekonomikas un monetārās savienības (EMS) izturētspējas palielināšanai un pārveidot to par pamatu labākai koordinācijai un strukturālai konverģencei, izmantojot Kopienas metodi;

80. aicina Komisiju veikt pasākumus ar nolūku panākt, ka dalībvalstis labāk īsteno konkrētām valstīm adresētos ieteikumus, un paātrināt un panākt strukturālo reformu un ieguldījumu īstenošanu, kuru mērķis ir modernizēt ES ekonomiku, izmantojot sešu un divu tiesību aktu kopumos paredzētos rīkus un ekonomikas pārvaldības tiesību aktus; aicina Komisiju darbā ar valstīm, kam piemērota pastiprināta uzraudzība vai makroekonomikas korekciju programma, pienācīgi ņemt vērā savus pienākumus un pilnvaras atbilstoši sešu tiesību aktu kopumam;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

Starptautiskās tirdzniecības politika

81. atgādina, ka līdzsvaroti tirdzniecības nolīgumi var paredzēt noteikumus par globalizāciju; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, lai Eiropas standarti netiktu apdraudēti, un uzsver, ka tirdzniecībai ir sava loma nabadzības apkarošanā un citu valstu attīstības veicināšanā; uzskata, ka tirdzniecības un investīciju šķēršļu likvidēšana visā pasaulē joprojām ir svarīga prioritāte ES tirdzniecības stratēģijā; šajā sakarā norāda, ka Komisijas 2014. gada ziņojumā par šķēršļiem tirdzniecībai un ieguldījumiem ir norādīti būtiski un nepamatoti šķēršļi ES tirdzniecības attiecībās ar lielākajām trešām valstīm; tāpēc atkārtoti aicina Komisiju turpināt šo programmu un cīnīties pret nepamatotiem protekcionisma pasākumiem;

82. norāda uz transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu partnerības (TTIP) nolīguma nozīmi; atgādina Komisijai, ka ir svarīgi visa procesa gaitā nodrošināt sadarbību, pārredzamību un informācijas apmaiņu ar Parlamentu;

Citi tirdzniecības jautājumi

83. aicina Komisiju pirms 2020. gadā plānotās pārskatīšanas regulai par pārejas pasākumiem divpusējiem investīciju līgumiem radīt nepieciešamos instrumentus papildu pasākumiem, kas jāveic, izstrādājot ES investīciju politiku;

84. aicina Komisiju turpināt darbu pie jauniem un pārskatītiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem un pauž gandarījumu par Komisijas nodomu ierosināt dalībvalstīm direktīvu projektus, ar ko tiktu modernizēti esošie nolīgumi ar Meksiku, Čīli un Turciju;

85. ar bažām norāda, ka uz priekšu nevirzās sarunas par ES un Indijas BTN, un prasa Komisijai darīt vairāk, lai pārvarētu pašreizējo strupceļu sarunās;

86. uzsver, ka daudzpusējībai arī turpmāk ir jābūt svarīgam ES tirdzniecības politikas mērķim, un aicina Komisiju strādāt, lai panāktu vienošanos PTO 10. ministru sanāksmē, kas notiks 2015. gada decembrī Nairobī;

Tiesiskuma un pamattiesību telpa, kuras pamatā ir savstarpēja uzticēšanās

87. aicina Komisiju apdomāt, kā risināt neatbilstības un nepilnības LES 2. panta un ES pamatvērtību — cilvēka cieņas ievērošanas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību, tostarp pie minoritātēm piederošu cilvēku tiesību, ievērošanas — piemērošanā, inter alia ar saistošu instrumentu, kurš balstīts uz objektīvu rādītāju kopumu un tādējādi ļautu pakāpeniski reaģēt uz minēto vērtību, tostarp pamattiesību, pārkāpumiem gan ES, gan dalībvalstu līmenī; atgādina, ka cilvēktiesību ievērošana būs efektīvi jāsteno, panākot atbilstību visiem Līguma noteikumiem par demokrātiju;

88. uzstāj, ka visaptveroša ES un ASV datu aizsardzības nolīguma noslēgšanai un drošības zonas principu pārskatīšanai ir jābūt atbilstīgai un tā nedrīkst pieļaut nekādas juridiskās nepilnības, pamatojoties uz vērīgu ES datu aizsardzības paketi, kas veido jaunu ES līmeņa tiesisko regulējumu par personas datu aizsardzību;

89. aicina Komisiju pārskatīt regulu “Brisele IIa” par dalībvalstu ģimenes tiesību normu kolīziju jautājumiem; tādēļ mudina Komisiju novērst starptautisku bērnu nolaupīšanu, izmantojot mediācijas sistēmu, un veicināt īpašas mācības mediatoriem un tiesnešiem, kas izskata starptautiskas lietas, kurās ir iesaistīti bērni, un mudina dalībvalstis centralizēt bērnu nolaupīšanas lietas specializētās tiesās;

90. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta 2015.–2020. gada Eiropas Drošības programma un prioritātes attiecībā uz terorisma apkarošanu, pārrobežu organizēto noziedzību un kibernetizēto noziedzību, un pilnībā atbalsta Komisijas iekšējās drošības stratēģijā minētās saistības palīdzēt novērst draudus dalībvalstu iekšējai drošībai saistībā ar ārvalstu kaujiniekiem un terorismu; uzsver, ka ES ir jāvēršas pret aizvien lielāko pašmāju terorisma apdraudējumu, ko rada “ārvalstu kaujinieki”, proti, personas, kas no valstīm, kurās tās dzīvo vai kuru valstspiederīgie tās ir, dodas uz citu valsti, lai tur veiktu, plānotu vai sagatavotu terora aktus, apmācītu teroristus vai izietu teroristu apmācību, tostarp arī saistībā ar bruņotiem konfliktiem; piekrīt, ka vardarbīga ekstrēmisma novēršanai ir jābūt ES prioritātei;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

91. aicina Komisiju novērst teroristu pārvietošanos, pastiprinot kontroli uz ārējām robežām, sistemātiskāk un efektīvāk pārbaudot ceļošanas dokumentus, novēršot ieroču nelegālu tirdzniecību, identitātes krāpniecisku izmantošanu un apzinot riska zonas; gaida Komisijas jauno priekšlikumu par viedrobiežu paketi;

92. aicina Komisiju veikt pasākumus, ar kuriem uzlabotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm un ES aģentūrām; aicina Komisiju sniegt atbalstu, lai uzlabotu, aktivizētu un paātrinātu apmaiņu ar tiesībsardzības informāciju un padarītu efektīvāku operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm, ātrāk un efektīvāk apmainoties ar attiecīgajiem datiem un informāciju, pilnībā ievērojot pamattiesības un datu aizsardzības principus;

93. norāda uz Eiropas Drošības programmā izklāstītajiem Komisijas priekšlikumiem par cīņu pret kibernetiskajiem un teroristu organizācijas aizvien biežāk izmanto internetu un sakaru tehnoloģijas, lai plānotu uzbrukumus, izplatītu propagandu un piesaistītu finansējumu; aicina Komisiju mudināt interneta un sociālo mediju uzņēmumus sadarboties ar valdībām un tiesībsardzības iestādēm, lai cīnītos ar šo problēmu, vienlaikus nodrošinot pamattiesību un tiesiskuma ievērošanu;

94. aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumu par Eiropas apcietināšanas ordera reformu;

95. atkārtoti uzsver, ka Komisijai būtu jānodrošina, ka pilnībā tiek īstenoti ES tiesību akti, ievērojot transponēšanas termiņus, un aicina Komisiju veikt attiecīgus pasākumus pret dalībvalstīm, kas nav pienācīgi transponējušas Direktīvu 2011/93/ES par seksuālu vardarbību pret bērniem; aicina Komisiju turpināt un pastiprināt centienus uzlabot procedūras, kā identificēt kibernetiskus un kā no viņiem pasargāt bērnus;

96. mudina Komisiju virzībā uz ES pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai ņemt vērā Tiesas atzinumu un atrisināt atlikušos juridiskos sarežģījumus;

97. mudina Komisiju arī turpmāk nodrošināt pienācīgu ES tiesību aktu īstenošanu tieslietu jomā un censties veikt sistemātiskākus pasākumus saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās un krimināllietās;

98. aicina Komisiju sniegt atbalstu, lai ES varētu aktīvi veicināt dialogu ar globālu partnerību cīņai pret terorismu, cieši sadarbojoties ar tādiem reģionāliem partneriem kā Āfrikas Savienība un Arābu valstu līga, jo īpaši ar Sīrijas un Irākas kaimiņvalstīm un valstīm, kas stipri cieš no šā konflikta, piemēram, Jordāniju, Libānu un Turciju, kā arī šajā sadarbībā ietvert ANO un NATO un jo īpaši ANO Terorisma apkarošanas komiteju;

99. pauž stingru atbalstu pasākumiem visu veidu diskriminācijas novēršanai un sagaida, ka Komisija iesniegs iniciatīvas ar mērķi stiprināt cīņu pret diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, seksuālās orientācijas, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes vai vecuma dēļ;

100. uzsver, ka rasisma un ksenofobijas palielināšanās Eiropā ir viens no lielākajiem izaicinājumiem Eiropas Savienībai, jo apdraud demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu; tādēļ aicina Komisiju izvirzīt iniciatīvas rasisma un ksenofobijas apkarošanai Eiropas Savienībā;

101. ņem vērā Komisijas lēmumu atsaukt priekšlikumu pārskatīt Direktīvu 92/85/EEK par drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm un to, ka Komisija ir gatava pavērt ceļu jaunai iniciatīvai, par ko varētu panākt vienošanos un kas varētu radīt reālus uzlabojumus strādājošo vecāku un aprūpētāju dzīvē, lai panāktu labāku profesionālās, ģimenes un privātās dzīves apvienošanu, veicinātu sieviešu dalību darba tirgū, nodrošinātu minimālo aizsardzību mātēm un samazinātu nevienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm;

102. sagaida, ka Komisija 2017. gadu pasludinās par gadu pret sievietēm vērstas vardarbības izskaušanai un pastiprinās savus centienus novērst un apkarot cilvēku tirdzniecību un aizsargāt šādas tirdzniecības upurus; šajā sakarā aicina Komisiju uzsākt procedūru ar mērķi panākt ES pievienošanos Eiropas Padomes Konvencijai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencijai); aicina Komisiju pieņemt jaunu atsevišķu stratēģiju par sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību Eiropā 2015.–2020. gadā, kuras mērķis būtu radīt vienlīdzīgas iespējas,

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

samazināt atalgojuma, nabadzības un pensiju atšķirības starp dzimumiem un apkarot vardarbību pret sievietēm; uzstāj, ka ir jāturpina pievērst uzmanību dzimumu līdzsvaram attiecībā uz iesaistīšanos ar ekonomiku saistītu lēmumu pieņemšanas procesā, un aicina Komisiju pievērsties faktoriem, kas kavē sieviešu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā;

Holistiska pieeja migrācijas un patvēruma jomā

103. vēlreiz aicina patvēruma un migrācijas politikas jomā izmantot visaptverošu un globālu pieeju; uzsver nepieciešamību bēgļa statusa pieprasīšanas procesā garantēt patvēruma meklētāju drošību un panākt, ka bēgļiem nav nepieciešams izvēlēties bīstamus ceļus, kā iekļūt Eiropas Savienībā, novēršot nelikumīgas migrācijas pamatcēloņus un efektīvi cīnoties pret migrantu kontrabandistiem, nostiprinot solidaritāti un līdzatbildību starp visām dalībvalstīm; atbalsta vajadzību migrāciju saistīt ar ES ārējo politiku, sadarbojoties ar izcelsmes valstīm un tranzītvalstīm; atbalsta Komisijas priekšlikumu sniegt humāno palīdzību; uzsver, ka sakarā ar nesenajiem traģiskajiem notikumiem Vidusjūrā ir nepieciešami papildu pasākumi, lai novērstu cilvēku bojāeju jūrā; aicina risināt vidēja termiņa un ilgtermiņa sarežģījumus un reaģēt visaptveroši, kā noteikts Eiropas programmā migrācijas jomā; uzsver, ka būtu jāpārskata Zilās kartes direktīva, lai pavērtu iespējas likumīgi migrēt uz ES;

104. uzsver gatavību strādāt ar jauno ārkārtas pārcelšanas shēmu paātrinātās procedūras ietvaros un pauž apņemšanos vienlaicīgi virzīt uz priekšu visus pārējos Komisijas ierosinātos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis neaizkavē pastāvīgas pārcelšanas shēmu; atgādina Padomei, ka Parlaments noteikti atbalsta saistošu pārcelšanas mehānismu, kura pamatā būtu skaidri un labi noteikti kritēriji un kurā ņemtas vērā bēgļu vēlmes;

105. aicina Komisiju novērst trūkumus attiecībā uz ieslodzījuma apstākļu un patvēruma procedūru kvalitāti Eiropas Savienībā, jo abi šie faktori būtiski ietekmē iespējas efektīvi un sekmīgi risināt migrācijas spiediena radītās problēmas; lai šo mērķi sasniegtu, atbalsta Komisijas priekšlikumus priekšposteņa dalībvalstīm sniegt lielāku palīdzību, izmantojot Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*) un Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (*EASO*);

106. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu palielināt atgriešanas sistēmas efektivitāti attiecībā uz tiem patvēruma meklētājiem, kuriem patvēruma ir atteikts; tomēr mudina Komisiju pēc pašreizējo pasākumu izvērtēšanas un pārskatīšanas iesniegt priekšlikumu par straujas atgriešanas politiku, ar ko, piemēram, šajā satvarā iekļautu lielāku palīdzību no *Frontex*; uzstāj, ka visas atgriešanas darbības būtu jāveic, pilnībā ievērojot pamattiesības;

Spēcīgāka globālā dalībniece

107. uzsver, ka ir svarīgi, lai kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) atbalstam tiktu nodrošināts īstens iekšējais tirgus aizsardzības un drošības jomā, padziļināta sadarbība starp Eiropas aizsardzības nozarēm, nodrošināta konkurētspējīga Eiropas aizsardzības tehnoloģiskā un rūpnieciskā bāze un īstenota tāda pētniecība un izstrāde, kā arī iepirkumam drošības un aizsardzības jomā paredzēta pieeja, kas būtu vairāk vērsta uz sadarbību; uzsver, ka Komisijai ir jānāk klajā ar priekšlikumu izveidot Eiropas mēroga piegādes drošības režīmu, kas ir būtisks, lai attīstītu, uzturētu un nodotu kritiskās aizsardzības spējas, kā arī kalpotu par dalībvalstu savstarpējās solidaritātes un uzticības apliecinājumu; pauž pilnīgu atbalstu sagatavošanas darbības sākšanai nolūkā veikt ar KDAP saistītu aizsardzības pētniecību un īstenot izmēģinājuma projektu, ko ierosinājis Parlaments;

108. uzskata, ka brīvības aizsardzībai un veicināšanai, atbalstam mūsu sabiedrotajiem un zvēriskuma novēršanai ir jāpaliek galvenajam ārpolitikas mērķim, ietverot vajāto reliģisko un citu minoritāšu grupu tiesību aizsardzību;

109. atgādina savu viedokli, ka, lai gūtu rezultātus, Komisijai būtu jāpārskata kaimiņattiecību politika, izmantojot vispusīgu un konsekventu pieeju attiecībā uz ārējo darbību un iekšpolitiku; prasa veikt Eiropas kaimiņattiecību politikas

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

pārskatīšanu, pievērsoties šādiem jautājumiem: a) diferencēšanas princips un princips “vairāk par vairāk”, b) iesaistīšanās procesos ārpus kaimiņvalstīm, c) atbalsts demokrātijai, tiesu reformai, tiesiskumam un institucionālo spēju veidošanai, d) daudzveidīgs piedāvājums — prioritārās nozares, e) drošības aspekts, f) reģionālās integrācijas veicināšana;

110. uzskata, ka ir skaidri jānošķir kaimiņattiecību un paplašināšanās politika; ir pārliecināts, ka paplašināšanās ir bijusi viens no ES veiksmes stāstiem un ka tā būtu jāsaglabā darba kārtībā, izvirzot par prioritāti un objektīvi novērojot reformas kandidātvalstīs līdz termiņa beigām, lai saglabātu to motivāciju un ES spēju izplatīt savas vērtības; atgādina, ka vienīgi šāda perspektīva var motivēt attiecīgās valstis;

111. prasa vairāk uzsvērt starpreliģiju dialogu, kura mērķis ir analizēt un izprast ar reliģiju saistītās norises, lai veicinātu toleranci un aktīvu iesaisti ES ārpolitikā, vērsties pret vardarbīgu un ekstrēmistisku radikalizāciju;

112. turpina atbalstīt starptautisko partneru darbu nolūkā nodrošināt ilgtermiņa stabilitāti, mieru un politiskās reformas dienviņu un austrumu kaimiņvalstīs un atbalsta to valstu centienus, kas vēlas veidot ciešākas saites ar ES, ietverot pieteikumu iesniedzējas valstis, kas strādā, lai izpildītu kritērijus dalībai ES, tostarp veic ekonomiskās, politiskās un sociālās reformas un ievēro cilvēktiesības un tiesiskumu;

113. uzskata, ka nesenais finanšu tirgus satricinājums Ķīnā ir svarīgs Ķīnas attīstības modeļa pavērsiena punkts un ka ir vajadzīga cieša ES un Ķīnas sadarbība, lai nepieļautu negatīvu ietekmi uz tirdzniecību abos virzienos; aicina Komisiju un augsto pārstāvi izskatīt iespēju atjaunināt ES un Ķīnas stratēģisko partnerību, novērtēt finanšu riskus un iedibināt abpusēju sadarbību nolūkā nodrošināt labāku tirgus pieejamību uz savstarpības pamata, kas būtu izdevīga gan ES, gan Ķīnai;

114. mudina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm un trešām valstīm un veikt virkni izmērāmu pasākumu, lai izskaustu sievietēm un meitenēm kaitīgu praksi, tostarp bērnu un piespiedu laulības, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu (FGM), goda slepkavības, piespiedu sterilizāciju, izvarošanu konfliktu apgabalos, nomētāšanu ar akmeņiem un visus citus nežēlību veidus; mudina Komisiju sadarboties ar Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), lai uzlabotu šādas nežēlīgas rīcības upuriem pieejamo palīdzību;

Attīstības politika

115. uzsver, ka Komisijai Eiropas gadā attīstībai ir jāpasniedz taustāmi rezultāti, un aicina Komisiju izstrādāt un īstenot turpmāko rīcības plānu attiecībā uz Eiropas konsensu par humāno palīdzību ar mērķi nodrošināt konsekvenci un turpināt kopīgi īstenot apņemšanos ievērot humānas palīdzības pamatprincipus — cilvēcību, objektivitāti, neitralitāti un neatkarību;

116. uzsver, ka attīstības palīdzībai ir jābūt vērstai uz centieniem labas pārvaldības veicināšanai, tiesiskuma nodrošināšanai un korupcijas, nelikumīgu kapitāla plūsmu, naudas atmazgāšanas, nodokļu nemaksāšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas apkarošanai, kā arī visu ieinteresēto pušu, tostarp jaunattīstības valstu valdību un privātā sektora, pārredzamības un atbildības palielināšanai; tādēļ prasa Komisijai izstrādāt visaptverošu stratēģiju un rīcības plānu šā jautājuma risināšanai jaunattīstības valstīs, lai nodrošinātu arī ES attīstības un sadarbības programmas pielāgošanu un nosacījumu modernizēšanu nolūkā efektīvi apkārt izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu;

117. pievērš uzmanību tam, ka MVU ir jaunattīstības valstu darbvietu un bagātības radīšanas dzinējspēks, radot aptuveni 90 % darbvietu; aicina Komisiju palīdzēt atbalstīt mikrouzņēmumus un MVU un galveno uzmanību pievērst darbam ar partnervalstu valdībām, lai īstenotu reformas ar mērķi samazināt pārmērīgu regulatīvo slogu, apkārt korupciju un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, attīstīt valsts finanšu pārvaldību un efektīvas publiskās iestādes, veicināt uzņēmējdarbības un inovācijas garu šajā sakarā un vēl vairāk veicināt piekļuvi mikrokredītiem un mikrofinansējumam;

Trešdiena, 2015. gada 16. septembris

118. aicina Komisiju galveno uzmanību pievērst nestabilām valstīm un izstrādāt stratēģijas miera veidošanai un valsts veidošanai; uzsver, ka obligāti ir jāiesaistās strukturālās un ilgtermiņa partnerībās, kas par prioritāru nosaka tiesiskuma ieviešanu un demokrātisku iestāžu izveidi šajās valstīs;

119. prasa palielināt investīcijas, kas vērstas uz izglītības pieejamību ārkārtas humanitārajās situācijās, tādējādi aizsargājot bērnus krīzes situācijās un atspoguļojot arī nepieciešamību novērst atšķirības starp humāno palīdzību un attīstības palīdzību, sasaistot palīdzību, rehabilitāciju un attīstību;

Demokrātisku pārmaiņu Savienība

Institucionāli jautājumi

120. mudina Komisiju visu līdz Lisabonas līguma pieņemšanai neizskatīto (regulatīvās kontroles procedūras piemērošanas jomas) lietu tiesību aktus saskaņot ar Lisabonas līgumu attiecībā uz deleģētajiem un īstenošanas aktiem;

121. atkārtoti prasa, lai Komisija, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 298. pantu, iesniegtu priekšlikumu regulai par Eiropas administratīvā procesa tiesībām;

122. mudina Komisiju prioritāti piešķirt regulas par dokumentu piekļuvi pārskatīšanas atbloķēšanai un ievērot ieteikumus, ko Parlaments sniedzis vairākās rezolūcijās par pārredzamību un piekļuvi dokumentiem;

123. pauž ciešu atbalstu iniciatīvai par obligātu pārredzamības reģistru, kura pamatā būtu iestāžu nolīgums; atkārtoti Parlamenta pieprasījumu iesniegt leģislatīvu priekšlikumu;

124. aicina Komisiju pastiprināt centienus nodrošināt ES pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, vienlaikus ņemot vērā juridiskos argumentus, ko nesēn izvirzīja Eiropas Savienības Tiesa;

125. aicina Komisiju izvērtēt sekmīgo Eiropas pilsoņu iniciatīvu (EPI) zemo īpatsvaru, kas negatīvi ietekmē pilsoņu attieksmi pret šo transnacionālas tiesas demokrātiskas līdzdalības instrumentu, un nodrošināt, ka lēmumi par EPI pieņemamību atbilst ES juridiskajai kompetencei, un sagaida, ka Komisija veiks pienācīgus pasākumus saistībā ar katru sekmīgo EPI, ja tā būs paudusi šādu apņemšanos, un kopumā pievērsīsies šā instrumenta trūkumiem un ierobežojumiem, jo īpaši veicinot procesu un uzlabojot tā nedaudz birokrātiskās un ilgās procedūras, nevilcinoties īstenojot EPI regulas pārskatīšanu, lai tā kļūtu par uzticamu programmas veidošanas instrumentu;

o

o o

126. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0282

Pieprasījums atcelt *Janusz Korwin-Mikke* imunitāti

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra lēmums par pieprasījumu atcelt *Janusz Korwin-Mikke* imunitāti (2015/2102(IMM))

(2017/C 316/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Janusz Korwin-Mikke* imunitāti, kuru Polijas Republikas ģenerālprokurors nosūtījis 2015. gada 13. martā un kuru saistībā ar tiesvedību 2015. gada 9. martā sagatavojis *Piotrków Trybunalski* pašvaldības policijas priekšnieks (krimināllietā Nr. SM.O.4151-F.2454/16769/2014), un par kuru paziņots 2015. gada 15. aprīļa plenārsēdē,
- pēc *Janusz Korwin-Mikke* uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
- ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiesās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Polijas Republikas Konstitūcijas 105. panta 2. punktu un Polijas 1996. gada 9. maija Likuma par Sejma un Senāta deputāta pienākumu veikšanu 7.b panta 1. punktu un 7.c panta 1. punktu kopsakarā ar šā likuma 10.b pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0229/2015),

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- A. tā kā Polijas Republikas ģenerālprokurors iesniedza *Piotrków Trybunalski* pašvaldības policijas priekšnieka pieprasījumu atļaut Eiropas Parlamenta deputāta *Janusz Korwin-Mikke* saukšanu pie atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts Polijas 1971. gada 20. maija Likuma, ar ko izveido Pārkāpumu kodeksu, 92. a pantā kopsakarā ar 1997. gada 20. jūnija Ceļu satiksmes likuma 20. panta 1. punktu; tā kā, jo īpaši ņemot vērā to, ka *Janusz Korwin-Mikke* esot pārsniedzis apbūvētā zonā atļauto maksimālo braukšanas ātrumu;
- B. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantu pret Eiropas Parlamenta deputātiem nedrīkst veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai sākt tiesvedību saistībā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot deputāta pienākumus;
- C. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta šīs valsts parlamenta deputātiem;
- D. tā kā saskaņā ar Polijas Republikas Konstitūcijas 105. panta 2. punktu deputātu nedrīkst saukt pie kriminālatbildības, ja Sejms nav devis piekrišanu;
- E. tā kā par to, vai konkrētā gadījumā imunitāti atcelt vai saglabāt, lemj tikai Parlaments; tā kā Parlaments, lai pieņemtu lēmumu par deputāta(-es) imunitātes atcelšanu vai saglabāšanu, var saprātīgi ņemt vērā viņa vai viņas nostāju ⁽¹⁾;
- F. tā kā iespējamais nodarījums nav tieši vai acīmredzami saistīts ar *Janusz Korwin-Mikke* pienākumu izpildi Eiropas Parlamenta deputāta amatā un nav uzskatāms par Eiropas Parlamenta deputāta pienākumu izpildes ietvaros paustu viedokli vai veiktu balsojumu, kā noteikts 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā;
- G. tā kā šajā gadījumā Parlaments nav guvis pierādījumus par *fumus persecutionis*, proti, tam nav pietiekami nopietnu un pamatotu aizdomu, ka lieta ierosināta nolūkā attiecīgajam deputātam nodarīt politisku kaitējumu,
1. nolemj atcelt *Janusz Korwin-Mikke* deputāta imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Polijas Republikas kompetentajai iestādei un *Janusz Korwin-Mikke*.

⁽¹⁾ Lieta T-345/05 *Mote/Parlaments* (atsauce sniegta iepriekš), 28. punkts.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0295

Jautājumi, uz kuriem jāatbild rakstiski (Reglamenta 130. panta 3. punkta interpretācija)

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra lēmums par jautājumiem, uz kuriem jāatbild rakstiski (Eiropas Parlamenta Reglamenta 130. panta 3. punkta interpretācija) (2015/2152(REG))

(2017/C 316/31)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētājas 2015. gada 4. septembra vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 226. pantu,

1. nolemj piemērot šādu 130. panta 3. punkta interpretāciju:

“Formulējums “izņēmuma kārtā” jāinterpretē tādējādi, ka papildu jautājums attiecas uz steidzamu jautājumu un ka tā iesniegšanu nevar atlikt uz nākamo mēnesi. Turklāt saskaņā ar 3. punkta otro daļu iesniegto jautājumu skaitam ir jābūt mazākam par noteikto normu, proti, pieciem jautājumiem mēnesī.”

2. uzdod priekšsēdētājam informatīvos nolūkos nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0296

Sēdes pārtraukšana vai slēgšana (Reglamenta 191. panta interpretācija)**Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra lēmums par sēdes pārtraukšanu vai slēgšanu (Eiropas Parlamenta Reglamenta 191. panta interpretācija) (2015/2153(REG)).**

(2017/C 316/32)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētājas 2015. gada 4. septembra vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 226. pantu,

1. nolemj piemērot šādu 191. panta interpretāciju:

“Ja tiek iesniegts pieprasījums pārtraukt vai slēgt sēdi, balsošanas procedūra par šādu pieprasījumu ir jāsāk bez nepamatotas kavēšanās. Par balsošanu plenārsēdē būtu jāpaziņo parastajā veidā, un atbilstīgi pastāvošajai praksei būtu jānodrošina, lai deputātiem nokļūšanai plenārsēžu zālē būtu pietiekami daudz laika.

Pēc analogijas ar Reglamenta 152. panta 2. punkta otro daļu, ja šāds pieprasījums ir noraidīts, līdzīgu pieprasījumu no jauna tajā pašā dienā iesniegt nevar. Atbilstīgi 22. panta 1. punkta komentāram Parlamenta priekšsēdētājam ir tiesības pārtraukt saskaņā ar minēto pantu iesniegto pieprasījumu pārmērīgu izmantošanu.”

2. uzdod priekšsēdētājam informatīvos nolūkos nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0297

Parlamentu sadarbības delegācijas nosaukuma maiņa

**Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra lēmums par parlamentu sadarbības delegācijas nosaukuma maiņu
(2015/2842(RSO))**

(2017/C 316/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences priekšlikumu,
 - ņemot vērā 2014. gada 12. marta lēmumu par parlamentu sadarbības delegāciju, apvienoto parlamentāro komiteju, parlamentāro sadarbības komiteju un daudzpusējo parlamentāro asambleju skaitu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 212. pantu,
1. nolemj pārsaukt Delegāciju attiecībām ar Palestīniešu likumdošanas padomi par Delegāciju attiecībām ar Palestīnu,
 2. uzdod priekšsēdētājam informatīvos nolūkos nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0217.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0281

SDO Piespiedu darba konvencija – sociālā politika ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 1930. gada Piespiedu darba konvencijas 2014. gada protokolu attiecībā uz sociālās politikas jautājumiem (06732/2015 – C8-0079/2015 – 2014/0259(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 316/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (06732/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 153. panta 2. punktu, 153. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu un 218. panta 8. punktu (C8-0079/2015),
 - ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas 1930. gada Piespiedu darba konvencijas 2014. gada protokolu;
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu, 99. panta 2. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ieteikumu (A8-0243/2015),
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0283

Muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareiza piemērošana ***II

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu tiesību aktu muitas jomā un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (08257/3/2015 – C8-0159/2015 – 2013/0410(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2017/C 316/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (08257/3/2015 – C8-0159/2015),
 - ņemot vērā Revīzijas palātas 2014. gada 25. februāra ⁽¹⁾ atzinumu,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0796),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 76. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A8-0234/2015),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 94, 31.3.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 15.4.2014., P7_TA(2014)0344.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0284

Tirdzniecība ar izstrādājumiem no reģioniem *I**

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no reģioniem (COM(2015)0045 – C8-0037/2015 – 2015/0028(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 316/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0045),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0037/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 27. maija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 30. jūnija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A8-0186/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2015)0028

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 8. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no reģioniem un ar ko atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 737/2010

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/1775.)

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

P8_TA(2015)0285

Lauksaimniecības vajadzībām turētu un pavairotu dzīvnieku klonēšana ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par tādu liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu dzimtas dzīvnieku klonēšanu, kuri tiek turēti un pavairoti lauksaimniecības vajadzībām (COM(2013)0892 – C7-0002/2014 – 2013/0433(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 316/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0892),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0002/2014),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. jūlija normatīvo rezolūciju par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par jauniem pārtikas produktiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1331/2008 un atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 30. aprīļa atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0216/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2013)0433

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 8. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ~~Direktīvu Regulu (ES) 2015/...~~ par tādu liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu dzimtas dzīvnieku klonēšanu, kuri tiek turēti un pavairoti lauksaimniecības vajadzībām [Gr. 1. Šā grozījuma pirmā daļa, proti, direktīvas vietā regula, attiecas uz visu tekstu.]

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

⁽¹⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0266.

⁽²⁾ OV C 311, 12.9.2014., 73. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

pēc priekšlikuma nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(-1) *Īstenojot Savienības politiku un ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, būtu jāgarantē augsts cilvēku veselības un patērētāju aizsardzības līmenis, kā arī augsts dzīvnieku labturības un vides aizsardzības līmenis. Vienmēr būtu jāpiemēro piesardzības princips, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽³⁾. [Gr. 2]*

(1) *Dzīvnieku klonēšana neatbilst Padomes Direktīvai 98/58/EK ⁽⁴⁾, kurā noteikti obligātie labturības standarti attiecībā uz lauksaimniecībā izmantojamo un audzēto dzīvnieku aizsardzību. Tajā Direktīvā 98/58/EK dalībvalstis tiek aicinātas nodrošināt, ka lauksaimniecības dzīvniekiem netiek nodarītas nevēlamas sāpes, ciešanas vai radīti savainojumi. Ja klonēšana nodara nevēlamas sāpes, ciešanas vai rada savainojumus, dalībvalstij jārikojas valsts līmenī, lai to novērstu, proti, tās pielikuma 20. punktā ir noteikts, ka “nedrīkst praktizēt tādu dabisku vai mākslīgu vairošanu vai dzīvnieku vaislošanas paņēmienus, kas izraisa vai var izraisīt ciešanas un savainojumus jebkuram no attiecīgajiem dzīvniekiem”. Dažādas valstu pieejas dzīvnieku klonēšanai vai dzīvnieku klonēšanas rezultātā iegūtu produktu izmantošana varētu radīt tirgus darbības traucējumus. Tāpēc ir jānodrošina, lai uz visām dzīvnieku un no dzīvniekiem iegūtu produktu ražošanā un izplatīšanā iesaistītajām personām visā Savienībā attiektos vienādi nosacījumi. [Gr. 3]*

(2) *Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) savā 2008. gada atzinumā par dzīvnieku klonēšanu ⁽⁵⁾ secinājusi, ka “ievērojamaī daļai klonēto dzīvnieku ir konstatēta nelabvēlīga ietekme uz veselību un labturību, bieži vien ar smagām sekām un letālu iznākumu”. EFSA jo īpaši ir apstiprinājusi, ka klonēšanā izmantotās surogātmatē īpaši cieš no placentas disfunkcijas, kas palielina spontāno abortu iespējamību ⁽⁶⁾ un potenciāli kaitē to veselībai. Tas cita starpā samazina klonēšanas metodes efektivitāti (6–15 % liellopu un 6 % cūku sugu dzīvniekiem) un palielina nepieciešamību implantēt embriju klonus vairākās mātītēs, lai iegūtu vienu klonu. Turklāt klonu anomāliju un pēcnācēja neierastā lieluma dēļ var rasties dzemdību sarežģījumi un iestāties jaundzimušo nāve. Klonēšanas metodei visos attīstības posmos ir raksturīgs augsts mirstības līmenis ⁽⁷⁾. [Gr. 4]*

(2.a) *Attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu EFSA uzsvēra, ka ir svarīgi apzināties, ka datubāze ir nepilnīga, un savā 2008. gada atzinumā par dzīvnieku klonēšanu secināja: “Nenoteiktības riska novērtējumā rada ierobežotais pieejamo pētījumu skaits, izpētīto paraugu nelielais apjoms un — kopumā — tas, ka nav vienotas pieejas, kas nodrošinātu iespēju apmierinoši risināt šim atzinumam būtiskus jautājumus.” EFSA apgalvoja, piemēram, ka nav pietiekamas informācijas par klonu imūnkompetenci, un ierosināja — ja tiktu atklāti pierādījumi, ka kloniem ir samazināta imūnkompetence, būtu jāizpēta “vai un ciktāl klonu vai to pirmās paaudzes pēcnācēju gaļa un piens varētu pastiprināt transmisīvu aģentu iedarbību uz cilvēkiem.” [Gr. 5]*

⁽¹⁾ OV C 311, 12.9.2014., 73. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. septembra nostāja.

⁽³⁾ *Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).*

⁽⁴⁾ Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.).

⁽⁵⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_document/s/sc_op_ej767_animal_cloning_en.pdf

⁽⁶⁾ Zinātniskās komitejas zinātniskais atzinums Food Safety, Animal Health and Welfare and Environmental Impact of Animals derived from Cloning by Somatic Cell Nucleus Transfer (SCNT) and their Offspring and Products Obtained from those Animals <http://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/cloning.htm?wtr=01>.

⁽⁷⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2794.pdf>

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- (2.b) EFSA ir norādījusi, ka nav pieejama pietiekama informācija par potenciālo ietekmi uz vidi, bet jautājumā par iespējamo ietekmi uz ģenētisko daudzveidību EFSA vērsa uzmanību uz to, ka ierobežota skaita dzīvnieku pārmērīgai izmantošanai ciltsdarba programmās varētu būt netieša ietekme un ka kāda genotipa palielināta homogenitāte dzīvnieku populācijā var palielināt šīs populācijas uzņēmību pret slimībām un citiem riskiem. [Gr. 6]
- (2.c) Īpašajā ziņojumā, ko 2008. gadā sagatavoja Eiropas grupa par dabaszinātņu un jauno tehnoloģiju ētiku ⁽¹⁾, apšaubīts, ka dzīvnieku klonēšana pārtikas ražošanas nolūkā ir attaisnojama, “ņemot vērā ciešanas un veselības problēmas, kas patlaban tiek radītas surogātmātēm un dzīvnieku kloniem”. [Gr. 7]
- (2.d) Viens no Savienības vienotās lauksaimniecības politikas mērķiem, kas ietverts Līguma par Eiropas Savienības darbību 39. pantā, ir “celt lauksaimniecības ražīgumu, veicinot tehnikas attīstību un panākot lauksaimniecības ražošanas racionālu attīstību”. Ar šo mērķi cita starpā ir paredzēts uzlabot ražošanu, un attiecībā uz lauksaimnieciskās ražošanas racionālu attīstību tas nozīmē optimāli izmantot ražošanas faktorus, proti, nodrošināt atbilstīgu ražošanu tirdzniecības nolūkā, ņemot vērā patērētāju intereses. [Gr. 8]
- (2.e) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru ⁽²⁾ LESD 43. pants ir atbilstīgs juridisks pamats jebkuram tādām tiesību aktam par LESD I pielikumā uzskaitīto lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību, kurš veicina viena vai vairāku LESD 39. pantā paredzēto kopējās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanu. Pat ja šādi tiesību akti būtu vērsti uz mērķiem, kas nav kopējās lauksaimniecības politikas mērķi un kas, nepastāvot šādiem noteikumiem, tiktu īstenoti, balstoties uz LESD 114. pantu, var būt jāsaskaņo valstu tiesību aktu noteikumi šajā jomā bez nepieciešamības piemērot 114. pantu. Turklāt saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku veiktie pasākumi var skart arī attiecīgo produktu importu. [Gr. 9]
- (2.f) Kā skaidri un konsekventi apliecināts patērētāju vidū veiktos pētījumos, vairākumam Savienības iedzīvotāju nav pieņemama klonēšana lauksaimniecības vajadzībām, tostarp dzīvnieku labturības un vispārēju ētisku apsvērumu dēļ ⁽³⁾. Klonēšana lauksaimniecības vajadzībām varētu novest pie dzīvnieku klonu vai to pēcnācēju nonākšanas pārtikas aprītē. Patērētāji stingri iestājas pret tādas pārtikas patērēšanu, kura ir iegūta no dzīvnieku kloniem vai no pēcnācējiem. [Gr. 10]
- (2.g) Dzīvnieku klonēšana pārtikas ražošanai apdraud Eiropas lauksaimniecības modeļa pamatbūtību, jo tā pamatā ir produktu kvalitāte, pārtikas nekaitīgums, patērētāju veselība, stingri dzīvnieku labturības noteikumi, kā arī saudzējoša attieksme pret vidi. [Gr. 11]
- (3) Ņemot vērā Savienības kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, neseno EFSA zinātnisko novērtējumu rezultātus un Līguma, kuru pamatā ir pieejamie pētījumi, LESD 13. pantā paredzētās dzīvnieku labturības prasības, un iedzīvotāju bažas, ir lietderīgi pagaidām aizliegt izmantot klonēšanu, lai iegūtu konkrētu sugu dzīvniekus lauksaimniecības vajadzībām, un laist tirgū dzīvniekus un produktus, kas ir iegūti, izmantojot klonēšanas metodi. [Gr. 12]

⁽¹⁾ Dzīvnieku klonēšanas pārtikas vajadzībām ētiskie aspekti, 2008. gada 16. janvāris http://ec.europa.eu/bepa/european-group-ethics/docs/publications/opinion23_en.pdf

⁽²⁾ Eiropas Savienības Tiesas 1988. gada 23. februāra spriedums, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienas Padome, C-68/86, EU:C:1988:85; Eiropas Savienības Tiesas 1989. gada 16. novembra spriedums, Eiropas Kopienas Komisija/Eiropas Kopienas Padome, C-131/87, EU:C:1989:581; Eiropas Savienības Tiesas 1989. gada 16. novembra spriedums, Eiropas Kopienas Komisija/Eiropas Kopienas Padome, C-11/88, EU:C:1989:583.

⁽³⁾ Skatīt, piemēram, Eurobarometra 2008. un 2010. gada ziņojumus: http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_238_en.pdf and http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_341_en.pdf

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- (3.a) Dzīvnieku klonus neiegūst, lai tos izmantotu gaļas vai piena ražošanā, bet gan to reproduktīvo produktu izmantošanai pavairošanas nolūkā. Dzimumvairošanās ceļā iegūtie dzīvnieku klonu pēcnācēji kļūst par dzīvniekiem, kurus izmanto pārtikas ražošanai. Lai gan klonētu dzīvnieku pēcnācēju labturība šķietami nerada bažas, jo šie dzīvnieki dzimuši parastajā dzimuvairošanās ceļā, šo pēcnācēju priekštečiem jābūt klonētiem dzīvniekiem, tādējādi radot ievērojamas bažas par dzīvnieku labturību un ētikas normu ievērošanu. Tādēļ to pasākumu darbības jomā, kuru mērķis ir risināt jautājumus, kas saistīti ar dzīvnieku labturības problēmu un patērētāju attieksmi pret klonēšanu, būtu jāiekļauj reproduktīvie produkti, kas iegūti no dzīvnieku kloniem, dzīvnieku klonu pēcnācēji, kā arī produkti, kas iegūti no dzīvnieku klonu pēcnācējiem. [Gr. 13]
- (4) Patlaban lauksaimniecības vajadzībām visticamāk varētu tikt klonēti liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu dzimtas dzīvnieki. Tāpēc šīs direktīvas darbības joma jāattiecinā uz šo piecu sugu dzīvnieku klonēšanu lauksaimniecības vajadzībām. [Gr. 14]
- (4.a) Attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirdzniecību saistībā ar aizliegumu izmantot klonēšanu un lai ņemtu vērā patērētāju uzskatus saistībā ar klonēšanu, cita starpā par dzīvnieku labturību, plašu zinātnisku pētījumu trūkumu un vispārīgiem ētiskiem apsvērumiem, būtu jānodrošina, ka pārtika, kas ražota no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem, nenonāk pārtikas apritē. Mazāk ierobežojoši pasākumi, piemēram, pārtikas marķēšana, pilnībā nenovērstu iedzīvotāju bažas, jo joprojām būtu atļauta tādas pārtikas tirdzniecība, kas ir ražota, izmantojot metodes, kas dzīvniekiem rada ciešanas. [Gr. 15]
- (4.b) Klonēšanas izmantošana dzīvnieku audzēšanā lauksaimniecības vajadzībām jau notiek vairākās trešās valstīs. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 178/2002 pārtikai, kas ir importēta no trešām valstīm un paredzēta laišanai tirgū Savienībā, ir jāatbilst attiecīgajām Savienības pārtikas jomas tiesību aktu prasībām vai Savienības atzītiem nosacījumiem, kas ir vismaz ekvivalenti minētajām prasībām. Tādēļ būtu jāveic attiecīgi pasākumi, lai nepieļautu to, ka Savienībā no trešām valstīm tiek importēti dzīvnieku kloni un to pēcnācēji, kā arī produkti, kas ir iegūti no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem. Komisijai būtu jāpapildina attiecīgie tiesību akti zootehnikas un dzīvnieku veselības jomā, kā arī jāierosina tajos grozījumi, lai nodrošinātu, ka dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes pārtikai un barībai pievienotajos importa sertifikātos būtu norādīts, vai tie ir iegūti no dzīvnieku kloniem vai to pēcnācējiem. [Gr. 16]
- (4.c) Dzīvnieku kloni, embriju kloni, dzīvnieku klonu pēcnācēji, dzīvnieku klonu un to pēcnācēju reproduktīvie produkti un no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem iegūta pārtika vai barība nevar tikt pielīdzināta dzīvniekiem, embrijiem, reproduktīvajiem produktiem, pārtikai un barībai, kas nav iegūta, izmantojot klonēšanas metodi Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) III panta 4. punkta nozīmē. Turklāt aizliegums klonēt dzīvniekus, laist tirgū un importēt dzīvnieku klonus, embriju klonus, dzīvnieku klonu pēcnācējus, dzīvnieku klonus, to pēcnācēju reproduktīvos produktus un pārtiku no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem ir pasākums, kas nepieciešams, lai aizsargātu sabiedrības morāli un dzīvnieku veselību GATT XX panta nozīmē. [Gr. 17]
- (4.d) Būtu jānodrošina, lai ar tirdzniecības nolīgumiem, par kuriem pašlaik notiek sarunas, netiktu sekmēta tādu metožu atļaušana, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt patērētāju un lauksaimnieku veselību, vidi vai dzīvnieku labturību. [Gr. 18]
- (4.e) Šīs regulas piemērošana var tikt kavēta, ja nav iespējams nodrošināt izsekojamību pārtikai, kas ir ražota no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem. Tādēļ saskaņā ar piesardzības principu un nolūkā īstenot šajā regulā noteiktos aizliegumus, apspriežoties ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, ir jāizveido izsekojamības sistēmas Savienības līmenī. Šādas sistēmas ļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem vākt datus par dzīvnieku kloniem, to pēcnācējiem un dzīvnieku klonu un to pēcnācēju reproduktīvajiem produktiem, kā arī par pārtiku no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem. Komisijai šajā sakarībā būtu jācenšas patlaban notiekošo un turpmāko sarunu ietvaros gan divpusējā, gan daudzpusējā līmenī panākt, ka Savienības tirdzniecības partneri uzņemas saistības attiecībā uz klonēšanu lauksaimniecības vajadzībām; [Gr. 19]

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

- (4.f) **Komisija 2010. gadā ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei puda uzskatu, ka ir lietderīgi izstrādāt spermas un embriju importa izsekojamības pasākumus, lai attiecīgos gadījumos Savienībā izveidotu pēcnācēju datubāzi. Tādēļ Komisijai būtu jāveic attiecīgi pasākumi. [Gr. 20]**
- (4.g) **Īstenojot šajā regulā noteikto klonēšanas aizliegumu, vienlaikus būtu jāīsteno arī Eiropas Komisijas mērķtiecīgie veicināšanas pasākumi, lai Savienībā atbalstītu augstvērtīgas gaļas ražošanu un dzīvnieku audzēšanu. [Gr. 21]**
- (5) **Paredzams, ka zināšanas par klonēšanas metodes ietekmi uz dzīvnieku labturību tiks pilnveidotas. Klonēšanas metode laika gaitā visticamāk uzlabosies. Tāpēc aizliegumi būtu jāpiemēro tikai uz laiku. Tādēļ šī direktīva regulā samērīgā laikposmā būtu jāpārskata, ņemot vērā pieredzi, ko dalībvalstis guvušas tās īstenošanā piemērošanas gaitā, zinātnisko zinātnes un tehnisko tehnikas attīstību, izmaiņas patērētāju attieksmē un starptautiskās norises starptautiskajās norisēs, jo īpaši tirdzniecības plūsmu un Savienības tirdzniecības attiecības. [Gr. 22]**
- (5.a) **Saskaņā ar Eiropas barometra jaunāko apsekojumu vairākums Eiropas iedzīvotāju neuzskata, ka dzīvnieku klonēšana pārtikas ražošanai nekaitē viņu vai viņu ģimenes locekļu veselībai. Turklāt dzīvnieku klonēšanas jautājumos vairākās Eiropas valstīs ir skaidri noteikta prioritāte, ka lēmumi vispirms ir jāpieņem saskaņā ar ētikas un morāles apsvērumiem, nevis pamatojoties uz zinātnes atziņām. Tādēļ pirms šā tiesību akta pārskatīšanas Komisijai būtu jāveic jauns oficiāls ES apsekojums, lai atkārtoti novērtētu patērētāju attieksmi. [Gr. 23]**
- (5.b) **Būtu jāpilnvaro Komisija pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz noteikumiem par dzīvnieku klonu, to pēcnācēju un dzīvnieku klonu un to pēcnācēju reproduktīvo produktu izsekojamības sistēmām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei. [Gr. 24]**
- (6) **Šajā direktīvā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un jo īpaši darījumdarbības brīvība un eksakto zinātņu brīvība. Šī direktīva jāīsteno regula jāpiemēro saskaņā ar šīm tiesībām un principiem. [Gr. 25]**
- (6.a) **Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis, bet tā mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai. [Gr. 26]**

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šajā direktīvā regulā paredzēti noteikumi par:

- a) dzīvnieku klonēšanu Savienībā;
- b) dzīvnieku klonu ~~un~~ embriju klonu, **dzīvnieku klonu pēcnācēju, dzīvnieku klonu un to pēcnācēju reproduktīvo produktu un pārtikas un barības no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem** laišanu tirgū un importu. [Gr. 27]

Tā attiecas uz ~~heļļu, cūku, aitu, kazu un zirgu~~ dzimtas visu sugu dzīvniekiem ("dzīvnieki"), kuri tiek turēti un pavairoti lauksaimniecības vajadzībām. [Gr. 28]

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

1.a pants**Mērķis**

Šīs regulas mērķis ir novērst problēmas, kas saistītas ar dzīvnieku veselību un labturību, patērētāju attieksmi un ētikas apsvērumiem saistībā ar dzīvnieku klonēšanu. [Gr. 29]

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "dzīvnieki, kuri tiek turēti un pavairoti lauksaimniecības vajadzībām" ("**dzīvnieki**") ir dzīvnieki, kuri tiek turēti un pavairoti pārtikas, **barības**, vilnas, ādas vai kažokādas ražošanai vai citiem lauksaimniecības mērķiem. Šī definīcija neattiecas uz dzīvniekiem, kuri tiek turēti un pavairoti citiem mērķiem: pētniecībai, zāļu un medicīnas iekārtu ražošanai, ~~retu šķirņu vai un~~ apdraudētu sugu ~~saglabāšanai, sporta un kultūras pasākumiem un retu šķirņu saglabāšanai, kuras par tādām ir atzinušas dalībvalstu kompetentās iestādes, ja nav pieejamas alternatīvas metodes~~; [Gr. 30]
- b) "klonēšana" ir dzīvnieku pavairošana bezdzimumvairošanās ceļā, **lai, cita starpā** izmantojot metodi, ar kuru atsevišķa dzīvnieka šūnas kodols tiek ievietots olšūnā, kurai izņemts kodols, ~~lai~~ radītu ģenētiski identiskus atsevišķus embrijus ("embriju kloni"), kurus pēc tam var implantēt surogātmātēs, lai radītu ģenētiski identisku dzīvnieku populācijas ("dzīvnieku kloni"); [Gr. 31]
- ba) "**dzīvnieku klonu pēcnācēji**" ir dzīvnieki, kas nav dzīvnieku kloni, kuriem vismaz viens no to priekštečiem ir dzīvnieka klonis; [Gr. 32]
- bb) "**reproduktīvie produkti**" ir no dzīvniekiem reprodukcijas vajadzībām savākta vai iegūta sperma, olšūnas vai embriji; [Gr. 33]
- bc) "**izsekojamība**" ir spēja visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos izsekot un atrast jebkuru pārtiku, barību, produktīvo dzīvnieku vai vielu, ko paredzēts vai ko varētu pievienot pārtikai vai barībai; [Gr. 34]
- c) "laist tirgū" nozīmē dzīvnieku vai produktu pirmo reizi darīt pieejamu iekšējā tirgū,
- ca) "**pārtika**" ir pārtika, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā. [Gr. 35]

3. pants

~~Pagaidu~~ Aizliegums [Gr. 36]

~~Dalībvalstis uz laiku~~ Aizliedz **sekojošo**: [Gr. 37]

- a) dzīvnieku klonēšanu;
- b) **dzīvnieku klonu** ~~un~~, embriju klonu, dzīvnieku klonu **pēcnācēju**, **dzīvnieku klonu un to pēcnācēju reproduktīvo produktu un pārtikas un barības no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem** laišanu tirgū un importu. [Gr. 38]

3.a pants**Importa nosacījumi**

Dzīvnieki netiek importēti no trešām valstīm, ja vien pievienotie importa sertifikāti neapliecina, ka šie dzīvnieki nav dzīvnieku kloni vai to pēcnācēji.

Reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes pārtika un barība netiek importēti no trešām valstīm, ja vien pievienotie importa sertifikāti neapliecina, ka tie nav iegūti no dzīvnieku kloniem vai to pēcnācējiem.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

Lai nodrošinātu, ka reprodūktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes pārtikai un barībai pievienotajos importa sertifikātos ir norādīts, vai tie ir dzīvnieku kloni vai to pēcnācēji vai arī tie ir iegūti no dzīvnieku kloniem un to pēcnācējiem, Komisija līdz ...⁽¹⁾ pieņem īpašus importa nosacījumus saskaņā ar 48. un 49. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004^(*) un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu grozīt citus tiesību aktus attiecībā uz dzīvnieku veselību vai zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem importa nosacījumiem. [Gr. 39]

3.b pants

Izsekojamība

Lai nodrošinātu kompetentās iestādes un uzņēmējus ar informāciju, kas tiem ir vajadzīga 3. panta b) punkta piemērošanai, ievieš izsekojamības sistēmas attiecībā uz:

- a) dzīvnieku kloniem;
- b) dzīvnieku klonu pēcnācējiem;
- c) dzīvnieku klonu un to pēcnācēju reprodūktīvajiem produktiem.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 4.a pantu, lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus pirmās daļas a)–c) punktā minētās informācijas iekļaušanai dzīvnieku veselības un zootehnikas jomas tiesību aktos paredzētajos sertifikātos vai Komisijas šajā nolūkā izstrādātajos sertifikātos. Minētos deleģētos aktus pieņem līdz ...^(**). [Gr. 40]

4. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpšanu, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu **šīs regulas pārkāpumiem**, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām piemērošanu. **Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas, un ar tām ir jānodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus.** Dalībvalstis paziņo šos noteikumus Komisijai vēlākais līdz šīs [direktīvas transponēšanas dienai]...^(***) un nekavējoties paziņo tai jebkādus turpmākus grozījumus, kas tos ietekmē **informē Komisiju par turpmākiem grozījumiem šajos noteikumos.** [Gr. 41]

4.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 3.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ...^(****). Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 3.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1.lpp.).

^(*) 6 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

^(**) 6 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

^(***) 1 gads no šīs regulas stāšanās spēkā.

^(****) Ievietojiet šīs regulas spēkā stāšanās datumu.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

5. *Saskaņā ar 3.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par to, ka neizteiks iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem. [Gr. 42]*

5. pants

Ziņošana un pārskatīšana

1. Dalībvalstis līdz ~~[datums = 5 gadi pēc šīs direktīvas transponēšanas dienas]~~... (*) ziņo Komisijai par pieredzi, ko tās guvušas saistībā ar šīs ~~direktīvas~~**regulas** piemērošanu. [Gr. 43]

2. Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, ņemot vērā:

a) ziņojumus, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 1. punktu;

b) ~~zinātniskos visus pieejamos pierādījumus par zinātnes un tehniskos sasniegumus~~**tehnikas sasniegumiem**, jo īpaši attiecībā uz klonēšanas aspektiem, kas saistīti ar dzīvnieku labturību **un pārtikas nekaitīguma jautājumiem, kā arī progresu tādu uzticamu sistēmu izstrādē, ar kurām var nodrošināt klonu un to pēcnācēju izsekojamību.** [Gr. 44]

ba) patērētāju attieksmes pret klonēšanu attīstība; [Gr. 45]

c) starptautiskās norises,

ca) patērētāju bažas par sabiedrības veselību un dzīvnieku labturību; [Gr. 46]

cb) ētikas jautājumus saistībā ar dzīvnieku klonēšanu; [Gr. 47]

2.a Komisija dara publiski pieejamu 2. punktā minēto ziņojumu. [Gr. 48]

2.b Izmantojot ES apsekojumu, Komisija sāk sabiedrisko apspriešanu, lai novērtētu, kā mainījusies patērētāju attieksme pret pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. [Gr. 49]

6. pants

Transponēšana

1. ~~Dalībvalstis stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [datums = 12 mēneši pēc šīs direktīvas transponēšanas dienas]. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.~~

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. [Gr. 50]

7. pants

Stāšanās spēkā

Šī ~~regula~~ **regula** stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no ... (**). [Gr. 52]

(*) 6 gadi no šīs **regulas** stāšanās spēkā.

(**) 1 gads no šīs **regulas** stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2015. gada 8. septembris

8. pants

Adresāti

~~Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm. [Gr. 53]~~

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. [Gr. 54]

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0298

Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē ar Gvineju-Bisavu – zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums (Piekrišana) ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Gvinejas-Bisavas Republiku (11667/2012 – C8-0278/2014 – 2012/0134(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 316/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (11667/2012),
 - ņemot vērā projektu protokolam, kurā noteiktas Eiropas Savienības un Gvinejas-Bisavas Republikas partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums (11671/2012),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu un 218. panta 7. punktu (C8-0278/2014),
 - ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvo rezolūciju ⁽¹⁾ par Padomes lēmuma projektu,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A8-0233/2015),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Gvinejas-Bisavas Republikas valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0299.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0300

Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē ar Kaboverdi – zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums (Piekrišana) ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Kaboverdes Republiku (15848/2014 – C8-0003/2015 – 2014/0329(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 316/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumu (15848/2014),
 - ņemot vērā projektu protokolam starp Eiropas Savienību un Kaboverdes Republiku, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Kaboverdes Republiku(15849/2014),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 7. punktu (C8-0003/2015),
 - ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvo rezolūciju ⁽¹⁾ par projektu Padomes lēmumam,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A8-0201/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Kaboverdes Republikas valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0301.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0302

Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē ar Madagaskaru – zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Madagaskaras Republiku un Eiropas Kopienu (15225/2014 – C8-0002/2015 – 2014/0319(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 316/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (15225/2014),
 - ņemot vērā projektu Protokolam, ar ko nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kuri paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Madagaskaras Republiku un Eiropas Kopienu (15226/2014),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 7. punktu (C8-0002/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A8-0196/2015),
1. sniedz piekrišanu protokola parakstīšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Madagaskaras Republikas valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0303

Protokols, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (Piekrišana) ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (06040/2015 – C8-0077/2015 – 2015/0029(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 316/41)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (06040/2015),
 - ņemot vērā projektu Protokolam, ar ko groza Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (06041/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0077/2015),
 - ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. septembra nenormatīvo rezolūciju⁽¹⁾ par projektu lēmumam,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0237/2015),
1. sniedz piekrišanu Protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Pasaules Tirdzniecības organizācijai.

⁽¹⁾ Tajā dienā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0304.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0305

Pilnvarojums Austrijai, Beļģijai un Polijai ratificēt Budapeštas Konvenciju par līgumu par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (CMNI) vai pievienoties tai ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes lēmuma projektu, ar kuru attiecīgi pilnvaro Beļģijas Karalisti un Polijas Republiku ratificēt Budapeštas Konvenciju par līgumu par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (CMNI) un Austrijas Republiku – pievienoties tai (08223/2015 – C8-0173/2015 – 2014/0345(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 316/42)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (08223/2015),
 - ņemot vērā Budapeštas Konvenciju par līgumu par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (08223/15 ADD1),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0173/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ieteikumu (A8-0231/2015),
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam, ar kuru pilnvaro Beļģijas Karalisti un Polijas Republiku ratificēt un attiecīgi Austrijas Republiku pievienoties Budapeštas Konvencijai par līgumu par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (CMNI);
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

P8_TA(2015)0306

Pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā*

Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (COM(2015)0286 – C8-0156/2015 – 2015/0125(NLE))

(Apspriešanās)

(2017/C 316/43)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2015)0286),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C8-0156/2015),
 - ņemot vērā Padomes 2015. gada 30. jūlija vēstuli, ar kuru tā informēja Parlamentu par savu vispārīgo nostāju,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0245/2015),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. apstiprina paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 3. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 4. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 5. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Grozījums Nr. 1

Lēmuma priekšlikums

3.a atsauce (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās I nodaļu un 18. un 19. pantu,

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 2
Lēmuma priekšlikums
2.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (2a) *Saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu un 80. pantu šajā lēmumā paredzētie solidaritātes pasākumi ir saistoši.*

Grozījums Nr. 3
Lēmuma priekšlikums
4.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (4a) *Pagaidu pasākumi ārkārtas pārcelšanai ir tikai viena daļa no visaptverošās pieejas migrācijai, kas izklāstīta Komisijas 2015. gada 13. maija paziņojumā "Eiropas programma migrācijas jomā" un gaidāmajā Eiropas Parlamenta patstāvīgajā ziņojumā. Eiropas Parlaments uzsver, ka visi minētās visaptverošās pieejas aspekti ir svarīgi un to sakarā būtu jārīkojas paralēli. Ņemot vērā pašreizējo ārkārtas situāciju un apņemšanos stiprināt solidaritāti un atbildību, Eiropadome 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāsmē vienojās par to, ka divu gadu laikā pagaidu un izņēmuma kārtā no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm pārcels 40 000 personu, kurām nepārprotami ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Dalībvalstīm būtu jāvienojas par saistošu šādu personu sadales kvotu.*

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 4
Lēmuma priekšlikums
5. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (5) Eiropas Parlaments 2015. gada 29. aprīlī atkārtoti norādīja, ka Savienībai, reaģējot uz nesenojām traģēdijām Vidusjūrā, jārikojas solidarīgi, taisnīgi jāsadala atbildība un jāpastiprina centieni šajā jomā iepretim dalībvalstīm, kuras uzņem vislielāko skaitu bēgļu un starptautiskas aizsardzības pieteikumu iesniedzēju absolūtos skaitļos vai proporcionāli.

Grozījums

- (5) Eiropas Parlaments 2015. gada 29. aprīlī atkārtoti norādīja, ka Savienībai, reaģējot uz nesenojām traģēdijām Vidusjūrā, jārikojas solidarīgi, taisnīgi jāsadala atbildība un jāpastiprina centieni šajā jomā iepretim dalībvalstīm, kuras uzņem vislielāko skaitu bēgļu un starptautiskas aizsardzības pieteikumu iesniedzēju absolūtos skaitļos vai proporcionāli, **ņemot vērā kritērijus tās dalībvalsts noteikšanai, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 604/2013^(1bis). Eiropas Parlaments aicināja ieviest saistošas kvotas patvēruma meklētāju sadalei dalībvalstu starpā.**

^(1bis) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).*

Grozījums Nr. 5
Lēmuma priekšlikums
7. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (7) No dalībvalstīm, kuras saskārās ar īpašu spiedienu, sevišķi ņemot vērā neseno traģiskos notikumus Vidusjūrā, īpaši jāizceļ Itālija un Grieķija, kur ieceļoja nepieredzēti daudz migrantu, starp kuriem bija starptautiskas aizsardzības pieprasītāji, kam tā nepārprotami vajadzīga, un šis pieplūdums radīja ievērojamu spiedienu uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām.

Grozījums

- (7) No dalībvalstīm, kuras saskārās ar īpašu spiedienu, sevišķi ņemot vērā neseno traģiskos notikumus Vidusjūrā, īpaši jāizceļ Itālija un Grieķija, kur ieceļoja nepieredzēti daudz migrantu, starp kuriem bija starptautiskas aizsardzības pieprasītāji, kam tā nepārprotami vajadzīga, un šis pieplūdums radīja ievērojamu spiedienu uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām, **tādējādi norādot uz Regulas (ES) Nr. 604/2013 negatīvo ietekmi uz pirmo ieceļošanas Savienībā valsti, taču diemžēl minētās regulas darbība vēl nav apturēta un no tās nav izņemta atsauce uz pirmo ieceļošanas Savienībā valsti. Arī citas Eiropas Savienības dalībvalstis saskaras ar patvēruma meklētāju skaita milzīgu pieaugumu.**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 6
Lēmuma priekšlikums
7.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (7a) *Eksperti prognozē migrācijas spiediena pieaugumu īstermiņā un vidējā termiņā pie Savienības ārējām jūras un sauszemes robežām.*

Grozījums Nr. 7
Lēmuma priekšlikums
8. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (8) Saskaņā ar datiem no Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (Frontex) Vidusjūras centrālā un austrumu daļa ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta Savienībā 2014. gadā. 2014. gadā Itālijā vien ir ieceļojuši vairāk nekā 170 000 migrantu – par 277 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Pastāvīgs pieaugums bija vērojams arī Grieķijā, kuru sasniedza 50 000 nelikumīgo migrantu – par 153 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Statistika 2015. gada pirmajos mēnešos apliecina šo skaidro tendenci attiecībā uz Itāliju. Turklāt Grieķija 2015. gada pirmajos mēnešos ir piedzīvojusi nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita strauju pieaugumu – **par vairāk nekā 50 % no kopējā nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita 2014. gadā (gandrīz 28 000 gadījumu 2015. gada pirmajos četros mēnešos salīdzinājumā ar gandrīz 55 000 visā 2014. gadā).** Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita šajos abos reģionos ietver migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar Eurostat datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā (2014. gadā sīrieši un eritrejieši, kam atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā pārsniedz 75 %, bija vairāk nekā 40 % no visiem nelikumīgajiem migrantiem Itālijā un vairāk nekā 50 % no visiem nelikumīgajiem migrantiem Grieķijā). Saskaņā ar Eurostat datiem Grieķijā 2014. gadā nelikumīgi atradās 30 505 sīrieši salīdzinājumā ar 8220 sīriešiem 2013. gadā.

- (8) Saskaņā ar datiem no Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (Frontex) Vidusjūras centrālā un austrumu daļa ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta Savienībā 2014. gadā. 2014. gadā Itālijā vien ir ieceļojuši vairāk nekā 170 000 **nelegālo** migrantu – par 277 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu; **šo migrantu vidū bija 26 100 bērnu, no kuriem aptuveni 13 000 bija nepilngadīgie, kas veidoja 7,6 % no kopējā migrantu skaita.** Pastāvīgs pieaugums bija vērojams arī Grieķijā, kuru sasniedza 50 000 nelikumīgo migrantu – par 153 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Statistika 2015. gada pirmajos mēnešos apliecina šo skaidro tendenci attiecībā uz Itāliju. **No 2015. gada janvāra līdz jūnijam Itālijā par 5 % palielinājās nelegālas robežšķērsošanas gadījumu skaits, salīdzinot ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā.** Turklāt Grieķija 2015. gada pirmajos mēnešos ir piedzīvojusi nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita strauju pieaugumu — **tas palielinājies sešas reizes, salīdzinot ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā, un par 140 %, salīdzinot ar visu iepriekšējo gadu (pēc Frontex datiem 76 293 gadījumi no 2015. gada janvāra līdz jūnijam salīdzinājumā ar gandrīz 55 000 visā 2014. gadā).** Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita šajos abos reģionos ietver migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar Eurostat datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā (2014. gadā sīrieši un eritrejieši, kam atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā pārsniedz 75 %, bija vairāk nekā 40 % no visiem nelikumīgajiem migrantiem Itālijā un vairāk nekā 50 % no visiem nelikumīgajiem migrantiem Grieķijā; **no 2015. gada janvāra līdz jūnijam sīrieši un eritrejieši bija 30 % no Itālijā ieceļojušo cilvēku skaita un 60 % — no Grieķijā ieceļojušo cilvēku skaita).** Saskaņā ar Eurostat datiem Grieķijā 2014. gadā nelikumīgi atradās 30 505 sīrieši salīdzinājumā ar 8220 sīriešiem 2013. gadā.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 8
Lēmuma priekšlikums
10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (10) Saskaņā ar Frontex datiem vēl viens nozīmīgs imigrācijas ceļš uz Savienību 2014. gadā bija Rietumbalkānu ceļš, kurā reģistrēti 43 357 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumi. **Tomēr lielākajai daļai migrantu, kas ierodas pa šo ceļu, pirmšķietami nav nepieciešama starptautiska aizsardzība – 51 % no visiem iecelotājiem ir no Kosovas.**

Grozījums

- (10) Saskaņā ar Frontex datiem vēl viens nozīmīgs imigrācijas ceļš uz Savienību 2014. gadā bija Rietumbalkānu ceļš, kurā reģistrēti 43 357 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumi. **2015. gadā nelegālas robežšķērsošanas gadījumu skaits ir būtiski palielinājies. Laikposmā no 2015. gada janvāra līdz jūnijam 67 444 migranti un bēgļi šķērsoja Turcijas robežas ar Grieķiju un Bulgāriju un Ungārijas sauszemes robežas. Tas ir 962 % pieaugums salīdzinājumā ar to pašu periodu pagājušā gadā. Minēto maršrutu aizvien vairāk izmanto arī personas, kas bēg no kara un vajāšanas. Pa šo maršrutu Savienībā no 2015. gada janvāra līdz jūnijam iekļuva 17 955 bēgļi no Afganistānas, 13 225 bēgļi no Sīrijas, 3 021 bēglis no Irākas un 196 bēgļi no Eritrejas.**

Grozījums Nr. 9
Lēmuma priekšlikums
13.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (13a) **Visām iesaistītajām dalībvalstīm būtu strauji un pilnībā jātransponē un efektīvi jāīsteno kopējā Eiropas patvēruma sistēma, tādējādi nodrošinot vienotus Savienības standartus, tostarp patvēruma meklētāju uzņemšanas nosacījumus un pamattiesību ievērošanu, kā to paredz spēkā esošie Savienības tiesību akti.**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 10
Lēmuma priekšlikums
15. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (15) Ja kāda dalībvalsts, izņemot Itāliju un Grieķiju, saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.

Grozījums

- (15) ***Ņemot vērā pieaugošo nestabilitāti un konfliktus Savienības tuvējās kaimiņvalstīs un migrācijas plūsmu mainību***, ja kāda dalībvalsts, izņemot Itāliju un Grieķiju, saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.

Grozījums Nr. 11
Lēmuma priekšlikums
17. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (17) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ietver pagaidu atkāpi no **Eiropas Parlamenta un Padomes** Regulas (ES) Nr. 604/2013 13. panta 1. punktā noteiktā kritērija un procedūras etapiem, arī termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).

Grozījums

- (17) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ietver pagaidu atkāpi no Regulas (ES) Nr. 604/2013 13. panta 1. punktā noteiktā kritērija un procedūras etapiem, arī termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā. ***Pārcelšanas pasākumiem nevajadzētu liegt dalībvalstīm iespēju pilnībā piemērot Regulu (ES) Nr. 604/2013, tostarp proaktīvi un iedarbīgi izmantot visus kritērijus, piemēram, par ģimenes atkalapvienošanos, nepavadītu nepilngadīgo īpašu aizsardzību, kā arī klauzulu par rīcības brīvību humānu apsvērumu dēļ.***

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 12
Lēmuma priekšlikums
18. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (18) Bija jāizdara izvēle, kādus kritērijus piemērot, lemjot, kādus un cik pieteikuma iesniedzējus pārcelt no Itālijas un Grieķijas. Ir izstrādāta skaidra un darboties spējīga sistēma, pamatojoties uz to, cik (pēc Eurostat datiem, izmantojot visnesenāko statistiku) gadījumos (vidēji) pirmajā instancē Savienības līmenī tiek piešķirta starptautiska aizsardzība no visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti pirmajā instancē Savienībā attiecībā uz patvēruma pieteikumiem starptautiskas aizsardzības saņemšanai. No vienas puses, šim sliekšnim būtu maksimāli jānodrošina, ka visi pieteikumu iesniedzēji, kuriem, iespējams, ir nepieciešama starptautiska aizsardzība, varētu pilnībā un nekavējoties izmantot savas tiesības uz aizsardzību pārcelšanas mērķa valstī. No otras puses, tam būtu maksimāli jānovērš, ka pieteikumu iesniedzēji, kuri, iespējams, uz pieteikumu saņems negatīvu atbildi, netiek pārcelti uz citu dalībvalsti, tādējādi nelikumīgi pagarinot savu uzturēšanos Savienībā. Ņemot vērā Eurostat datus par lēmumiem pirmajā instancē 2014. gadā, šajā lēmumā būtu jāizmanto 75 % sliekšnis, kas minētajā gadā atspoguļo pozitīvo lēmumu īpatsvaru par sīriešu un eritrejiešu iesniegtajiem pieteikumiem.

Grozījums

- (18) Bija jāizdara izvēle, kādus kritērijus piemērot, lemjot, kādus un cik pieteikuma iesniedzējus pārcelt no Itālijas un Grieķijas. Ir izstrādāta skaidra un darboties spējīga sistēma, pamatojoties uz to, cik (pēc Eurostat datiem, izmantojot visnesenāko statistiku) gadījumos (vidēji) pirmajā instancē Savienības līmenī tiek piešķirta starptautiska aizsardzība no visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti pirmajā instancē Savienībā attiecībā uz patvēruma pieteikumiem starptautiskas aizsardzības saņemšanai. No vienas puses, šim sliekšnim būtu maksimāli jānodrošina, ka visi pieteikumu iesniedzēji, kuriem, iespējams, ir nepieciešama starptautiska aizsardzība, varētu pilnībā un nekavējoties izmantot savas tiesības uz aizsardzību pārcelšanas mērķa valstī. No otras puses, tam būtu maksimāli jānovērš, ka pieteikumu iesniedzēji, kuri, iespējams, uz pieteikumu saņems negatīvu atbildi, netiek pārcelti uz citu dalībvalsti, tādējādi nelikumīgi pagarinot savu uzturēšanos Savienībā. Ņemot vērā Eurostat datus par lēmumiem pirmajā instancē 2014. gadā, šajā lēmumā būtu jāizmanto 75 % sliekšnis, kas minētajā gadā atspoguļo pozitīvo lēmumu īpatsvaru par sīriešu un eritrejiešu iesniegtajiem pieteikumiem. **Lai ņemtu vērā migrācijas plūsmu mainību, pārņemamo personu mērķgrupa būtu jānovērtē reizi ceturksnī.**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 13

Lēmuma priekšlikums

19. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(19) Pagaidu pasākumi ir paredzēti, lai Itālijā un Grieķijā mazinātu ievērojamo spiedienu patvēruma jomā, jo īpaši, pārceļot ievērojamo skaitu pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri ir ieceļojuši Itālijā un Grieķijā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas. Ņemot vērā trešo valstu valstspiederīgo kopējo skaitu, kuri 2014. gadā nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā, un to personu skaitu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, no Itālijas un Grieķijas kopumā būtu jāpārceļ 40 000 pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība. Tas ir apmēram 40 % no kopējā trešo valstu valstspiederīgo skaita, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā 2014. gadā. Tādējādi šajā lēmumā ierosinātais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu *sloga* sadali starp Itāliju un Grieķiju, no vienas puses, un pārējām dalībvalstīm, no otras puses. Ņemot vērā šos pašus pieejamos kopējos skaitļus par 2014. gadu un 2015. gada pirmajiem četriem mēnešiem Itālijā salīdzinājumā ar Grieķiju, 60 % no šiem pieteikumu iesniedzējiem būtu jāpārceļ no Itālijas un 40 % no Grieķijas.

Grozījums

(19) Pagaidu *ārkārtas* pasākumi ir paredzēti *taisnīga un vienlīdzīga pārcelšanas mehānisma izveidei*, lai Itālijā un Grieķijā mazinātu ievērojamo spiedienu patvēruma jomā, jo īpaši, pārceļot ievērojamo skaitu pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri ir ieceļojuši Itālijā un Grieķijā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas. Ņemot vērā trešo valstu valstspiederīgo kopējo skaitu, kuri 2014. gadā nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā, un to personu skaitu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, no Itālijas un Grieķijas kopumā būtu jāpārceļ 40 000 pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība. Tas ir apmēram 40 % no kopējā trešo valstu valstspiederīgo skaita, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā 2014. gadā. Tādējādi šajā lēmumā ierosinātais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu *atbildības* sadali starp Itāliju un Grieķiju, no vienas puses, un pārējām dalībvalstīm, no otras puses. Ņemot vērā šos pašus pieejamos kopējos skaitļus par 2014. gadu un 2015. gada pirmajiem četriem mēnešiem Itālijā salīdzinājumā ar Grieķiju, 60 % no šiem pieteikumu iesniedzējiem būtu jāpārceļ no Itālijas un 40 % no Grieķijas. *Sešu mēnešu laikā pēc dienas, kad stājas spēkā šis lēmums, Komisijai, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem datiem, būtu jānovērtē to personu īpatsvars, kas pārceļamas no Itālijas un Grieķijas, lai to pielāgotu mainīgajām bēgļu plūsmām. Ārkārtas pārcelšanas mehānisms nav risinājums ilgtermiņa problēmai, ko rada patvēruma meklētāju skaita pieaugums pie ārējām Savienības robežām, bet gan drīzāk izmēģinājuma projekts, gaidot tiesību akta priekšlikumu par pastāvīgu ārkārtas pārcelšanas shēmu, pamatojoties uz Līguma 78. panta 2. punktu, un tāpēc tas sākotnēji attiecas tikai uz 40 000 pieteikumu iesniedzēju. Tomēr būtu jāapsver turpmāks pārcelšanas vietu palielinājums, ja tas vajadzīgs, lai pielāgotos strauji mainīgajām bēgļu plūsmām un tendencēm šā lēmuma piemērošanas laikā. Jebkuram priekšlikumam par pastāvīgu ārkārtas pārcelšanas mehānismu jābūt balstītam uz daudz būtiskāku ieguldījumu solidaritātē un atbildības dalīšanu dalībvalstu starpā, tostarp ievērojami palielinot pieejamo pārcelšanas vietu skaitu, lai pielāgotos strauji mainīgajām migrācijas plūsmām un tendencēm. Tā pamatā jābūt skaidri noteiktiem kritērijiem, tostarp par trešo valstu valstspiederīgo pēkšņu ieplūdumu un ar ārkārtas patvēruma meklētāju skaitu saistīto spiedienu, paredzot sākt tā izmantošanu, pamatojoties uz pārredzamiem un objektīviem rādītājiem.*

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 14
Lēmuma priekšlikums
20.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (20a) **Izstrādājot pastāvīgu pārcelšanas mehānismu saskaņā ar Līguma 78. panta 2. punktu, Komisijai kā kritērijs, lai noteiktu migrantu sadales koeficientu, būtu jāiekļauj dalībvalsts teritorija.**

Grozījums Nr. 15
Lēmuma priekšlikums
21. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (21) Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (AMIF), kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 516/2014⁽¹⁾, sniedz atbalstu **noslogojuma** sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm, un ir atvērts politikas turpmākai attīstībai šajā jomā. Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā paredzēta iespēja dalībvalstīm īstenot pasākumus saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju pārsūtīšanu atbilstīgi to valsts programmām, bet tās 18. pantā paredzēta vienreizēja maksājuma iespēja 6000 euro apmērā par katru starptautiskās aizsardzības saņēmēju, kas pārsūtīts no citas dalībvalsts.

- (21) Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (AMIF), kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 516/2014⁽¹⁾, sniedz atbalstu **taisnīgas atbildības** sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm, un ir atvērts politikas turpmākai attīstībai šajā jomā. Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā paredzēta iespēja dalībvalstīm īstenot pasākumus saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju pārsūtīšanu atbilstīgi to valsts programmām, bet tās 18. pantā paredzēta vienreizēja maksājuma iespēja 6000 euro apmērā par katru starptautiskās aizsardzības saņēmēju, kas pārsūtīts no citas dalībvalsts.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

Grozījums Nr. 16
Lēmuma priekšlikums
21.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (21a) **Komisijai būtu jākontrolē katra pieteikuma iesniedzēja pārcelšanai paredzētās summas EUR 6 000 apmērā izlietojums.**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 17

Lēmuma priekšlikums

25. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (25) Lemjot par to, kurus pieteikumu iesniedzējus, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, būtu jāpārceļ, priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES 22. panta⁽¹⁰⁾ nozīmē. Saistībā ar to īpaši būtu jāņem vērā pieteikumu iesniedzēju īpašās vajadzības, tostarp attiecībā uz veselību. Vienmēr būtu **arī** pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

Grozījums

- (25) Lemjot par to, kurus pieteikumu iesniedzējus, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, būtu jāpārceļ, priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem, **to starpā īpašu uzmanību pievēršot nepavadītiem nepilngadīgajiem**, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES 21. un 22. panta⁽¹⁰⁾ nozīmē. **Lai ņemtu vērā neaizsargātu personu īpašo situāciju, dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/33/ES un Direktīvu 2013/32/ES^(1 bis) ir pienākums veikt individuālu novērtējumu par personu neaizsargātību, ņemot vērā vajadzību pēc īpašas uzņemšanas un procedūras. Tādēļ, lai dalībvalstis varētu efektīvi nodrošināt patvēruma meklētāju tiesību ievērošanu saskaņā ar Savienības tiesībām, tām ir jāveic aktīvi pasākumi minēto personu individuālo vajadzību novērtēšanai, un tās nevar pašauties tikai uz minēto personu pašidentifikāciju.** Saistībā ar to īpaši būtu jāņem vērā pieteikumu iesniedzēju īpašās vajadzības, tostarp attiecībā uz veselību. **Visās procedūrās, kas ieviestas saskaņā ar šo lēmumu**, vienmēr būtu pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses **un nekad nedrīkst tikt apdraudēta to galveno principu ievērošana, kas noteikti Tiesas 2013. gada 6. jūnija spriedumā lietā C-648/11^(1 ter).**

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

^(1 bis) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (pārstrādāta versija) (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

^(1 ter) Tiesas 2013. gada 6. jūnija spriedums lietā, MA un citi, C-648/11, ECLI:EU:C:2013:367.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 18
Lēmuma priekšlikums
26. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (26) Turklāt, lai nolemtu, kurai dalībvalstij būtu jābūt pārceļšanas mērķa dalībvalstij, īpaša uzmanība jāpievērš attiecīgo pieteikumu iesniedzēju īpašām prasmēm, kas varētu palīdzēt viņiem integrēties pārceļšanas mērķa dalībvalstī, piemēram, valodu zināšanās. Attiecībā uz īpaši neaizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem uzmanība būtu jāpievērš pārceļšanas mērķa dalībvalsts spējai sniegt šiem pieteikumu iesniedzējiem pienācīgu atbalstu.

Grozījums

- (26) Turklāt, lai nolemtu, kurai dalībvalstij būtu jābūt pārceļšanas mērķa dalībvalstij, īpaša uzmanība jāpievērš attiecīgo pieteikumu iesniedzēju **vēlmēm un** īpašām prasmēm, kas varētu palīdzēt viņiem integrēties pārceļšanas mērķa dalībvalstī, piemēram, valodu zināšanās, **ģimenes saitēm, kas plašākas par Regulas (ES) Nr. 604/2013 ģimenes locekļu definīciju, sociālajām attiecībām, kultūras saitēm, iepriekšējai mācību un iepriekšējai darba pieredzei konkrētas dalībvalsts uzņēmumā vai organizācijā, kā arī īpašai kvalifikācijai, kas var nodarēt pieteikumu iesniedzēju integrācijai pārceļšanas mērķa dalībvalsts darba tirgū. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāveicina pieteikumu iesniedzēju diplomu, kvalifikāciju un prasmju efektīva atzīšana. Turklāt dalībvalstis var informēt pieteikumu iesniedzējus par to iespējām darba tirgū.** Attiecībā uz īpaši neaizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem uzmanība būtu jāpievērš pārceļšanas mērķa dalībvalsts spējai sniegt šiem pieteikumu iesniedzējiem pienācīgu atbalstu. **Lai gan pieteikumu iesniedzējiem nav tiesību izvēlēties pārceļšanas mērķa dalībvalsti, būtu, ciktāl iespējams, jāņem vērā viņu vajadzības, vēlmes un īpašā kvalifikācija.**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 19
Lēmuma priekšlikums
26.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(26a) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta izmēģinājuma projektā personu pārvietošanai no Maltas (EUREMA), pēc iespējas būtu jāņem vērā attiecīgo personu cerības un vēlmes. Vispirms pieteikumu iesniedzējiem būtu jādod iespēja paust to vēlmes. Viņiem būtu jāsarindo dalībvalstis vēlamajā secībā un jāpamato sava izvēle ar tādiem faktoriem kā ģimenes saites, sociālās un kultūras saites, piemēram, valodu zināšanas, iepriekšējā uzturēšanās, iepriekšējās mācības un iepriekšējā darba pieredze. Tas būtu jāizdara pieteikumu sākotnējās apstrādes laikā. Pēc tam attiecīgās dalībvalstis būtu jāinformē par pieteikumu iesniedzēju paustajām vēlmēm. Pēc tam dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja izvēlēties vēlamos pieteikumu iesniedzējus no to pieteikumu iesniedzēju vidus, kuri ir pauduši vēlmi pārcelties uz attiecīgo dalībvalsti. Dalībvalstīm būtu jāpamato sava izvēle ar tādiem aspektiem kā, piemēram, ģimenes, sociālās un kultūras saites. Dalībvalstu norīkoti sadarbības koordinatori varētu atvieglot šo procedūru, izjautājot attiecīgos pieteikumu iesniedzējus. Pieteikumu iesniedzējiem vajadzētu būt arī iespējai apsprieties ar citām personām, piemēram, nevalstiskām organizācijām, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju (UNHCR) un Starptautisko Migrācijas organizāciju (IOM). Visbeidzot, Itālijai un Grieķijai, sadarbojoties ar EASO, būtu jāpieņem lēmums pārcelt katru pieteikuma iesniedzēju uz konkrētu dalībvalsti, ņemot vērā, ciktāl iespējams, pieteikuma iesniedzēja paustās vēlmes. Būtu jāapsprīžas ar UNHCR par pārcelšanas jomā gūto paraugpraksi, tostarp rīcību attiecībā uz pieteikumu iesniedzēju vēlmēm un īpašām kvalifikācijām.

Grozījums Nr. 20
Lēmuma priekšlikums
26.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(26b) Visā pārcelšanas procedūrā būtu pilnībā jāievēro nediskriminācijas princips, kas noteikts Līguma 10. pantā. Diskriminācija dzimuma, vecuma, etniskās piederības, invaliditātes un reliģijas dēļ ir nepārprotams Līguma pārkāpums.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 21
Lēmuma priekšlikums
28. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (28) Attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas. Turklāt pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par šajā lēmumā noteikto pārcelšanas procedūru un viņiem būtu jāpaziņo pārcelšanas lēmums. **Tā kā pieteikuma iesniedzējam atbilstīgi ES tiesību aktiem nav tiesību izvēlēties dalībvalsti, kura būs atbildīga par viņa pieteikumu, pieprasījuma iesniedzējam jābūt tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pārcelšanas lēmumu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 604/2013 vienīgi viņa pamattiesību nodrošināšanas nolūkā.**

Grozījums

- (28) Attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas. Turklāt pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par šajā lēmumā noteikto pārcelšanas procedūru un viņiem būtu jāpaziņo pārcelšanas lēmums. Pieteikuma iesniedzējam jābūt tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pārcelšanas lēmumu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 604/2013 **un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam.**

Grozījums Nr. 22
Lēmuma priekšlikums
30. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (30) Būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no pārcelto personu turpmākas pārvietošanās no pārcelšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm. **Jo īpaši,** pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par sekām tad, ja viņi pārvietosies uz citām dalībvalstīm, un jāizskaidro – ja pārcelšanas mērķa dalībvalsts piešķirs viņiem starptautisko aizsardzību, viņi principā varēs izmantot ar starptautisko aizsardzību saistītās tiesības tikai šajā dalībvalstī.

Grozījums

- (30) Būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no pārcelto personu turpmākas pārvietošanās no pārcelšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm. **Pieteikumu iesniedzēju vēlmi, tostarp attiecībā uz ģimenes saitēm, kas ir plašākas nekā Regulas (ES) Nr. 604/2013 noteikumos par ģimeni, un sociālajām un kultūras saitēm, ņemšana vērā, ciktāl iespējams, ir vienkāršs pasākums, ar kuru palīdzēt pieteikumu iesniedzējiem pakāpeniski apzināties piederību pārcelšanas mērķa dalībvalstij. Pieteikumu iesniedzējiem būtu jānodrošina visa vajadzīgā informācija par galamērķa valsti valodā, kuru viņi saprot vai par kuru ir pamats uzskatīt, ka viņi to saprot, un gadījumos, kad pilnībā nav iespējams ņemt vērā viņu vēlmes, — pieņemtā lēmuma pamatojums. Lai novērstu personu turpmāku pārvietošanos, pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par sekām tad, ja viņi pārvietosies uz citām dalībvalstīm, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 604/2013 4. pantā, un jāizskaidro — ja pārcelšanas mērķa dalībvalsts piešķirs viņiem starptautisko aizsardzību, viņi principā varēs izmantot ar starptautisko aizsardzību saistītās tiesības tikai šajā dalībvalstī.**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 23**Lēmuma priekšlikums****30.a apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(30a) *Pieteikumu iesniedzēju vai starptautiskās aizsardzības saņēmēju piekrišana pārceļšanai ir vispāratzīts princips Savienības sekundārajos tiesību aktos, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā un pēc analogijas — Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 439/2010^(1 bis) 5. pantā un Regulas (ES) Nr. 604/2013 17. panta 2. punktā, lai gan saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu ļoti īpašos apstākļos ir pieļaujamas atkāpes no Savienības tiesību aktiem. Ir jānodrošina efektīva ārkārtas pārceļšanas mehānisma īstenošana, taču piekrišana ir īpaši svarīga, lai novērstu attiecīgo personu turpmāku pārvietošanos, un tādēļ pirms pārceļšanas tā būtu jāprasa. Ja persona nepiekrīt, viņš vai viņa nebūtu jāpārceļ, bet šī iespēja būtu jāpiešķir citai personai.*

^(1 bis) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Regula (ES) Nr. 439/2010, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.).*

Grozījums Nr. 24**Lēmuma priekšlikums****1. pants**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ar šo lēmumu tiek noteikti pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā, lai ļautu šīm valstīm pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums šajās dalībvalstīs.

Ar šo lēmumu tiek noteikti **saistoši** pagaidu **ārkārtas** pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā, lai ļautu šīm valstīm pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo **vai bezvalstnieku** pieplūdums šajās dalībvalstīs.

Grozījums Nr. 25**Lēmuma priekšlikums****2. pants – 1. punkts – b apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(b) "pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;

(b) "pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums, **kā minēts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta i) punktā;**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 26

Lēmuma priekšlikums

2. pants – 1. punkts – d apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(d) "ģimenes locekļi" ir ģimenes locekļi kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. panta g) punktā;

Grozījums

(d) "tuvi radnieki" ir laulātais, bērni, vecāki, personas, kas īsteno vecāku pilnvaras, vecvecāki un mazbērni;

(Horizontāls grozījums. Attiecas uz visu Komisijas ierosināto tekstu.)

Grozījums Nr. 27

Lēmuma priekšlikums

2. pants – 1. daļa – fa punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(fa) "vēlme" ir pieteikuma iesniedzēja pausta vēlme attiecībā uz konkrētu dalībvalsti, vai dalībvalsts pausta vēlme attiecībā uz konkrētu pieteikuma iesniedzēju, ko pamato tādi faktori kā ģimenes saites, kas ir plašākas nekā Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. panta g) punktā paredzētā "ģimenes locekļu" definīcija, sociālās saites, piemēram, saikne ar etniskajām un kultūras kopienām, kā arī kultūras saites ar vēlamo dalībvalsti, piemēram, valodu zināšanas, iepriekšējā uzturēšanās dalībvalstī vai iepriekšējās mācību vai darba attiecības konkrētās dalībvalsts uzņēmumos vai organizācijās.

Grozījums Nr. 28

Lēmuma priekšlikums

3. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2.a Ņemot vērā migrācijas plūsmu mainību, pārņemamo personu mērķgrupa būtu jānovērtē reizi ceturksnī.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 47
Lēmuma priekšlikums
4. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. No Itālijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ **24 000** pieteikumu iesniedzēju, **kā norādīts I pielikumā.**

2. No Grieķijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ **16 000** pieteikumu iesniedzēju, **kā norādīts II pielikumā.**

-1. Lai atslogotu ievērojamo patvēruma meklētāju problēmu Itālijā un Grieķijā un arī īstenotu svarīgu izmēģinājuma projektu, gaidot tiesību akta priekšlikumu par pastāvīgu ārkārtas pārcelšanas shēmu, pamatojoties uz Līguma 78. panta 2. punktu, sākotnēji tiks īstenota 110 000 pieteikumu iesniedzēju pārcelšana no Itālijas un Grieķijas. Vajadzības gadījumā tiks apsvērts turpmāks minētā skaita palielinājums, lai pielāgotos strauji mainīgajām bēgļu plūsmām un tendencēm šā lēmuma piemērošanas laikā.

1. **Sākotnēji** no Itālijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ **40 000** pieteikumu iesniedzēju.

2. **Sākotnēji** no Grieķijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ **70 000** pieteikumu iesniedzēju.

2.a Līdz [seši mēneši pēc šā lēmuma stāšanās spēkā] Komisija novērtē to personu attiecīgo īpatsvaru, kas pārceļas no Itālijas un Grieķijas, lai to pielāgotu mainīgajām bēgļu plūsmām, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem Frontex datiem.

Grozījums Nr. 30
Lēmuma priekšlikums
4.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4.a pants**Piepriekšējas procedūra**

Principā ir jāprasa pieteikuma iesniedzēja piepriekšējas vieta(-s) pārcelšanai.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 31

Lēmuma priekšlikums

5. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Itālija un Grieķija šā lēmuma piemērošanas laikā ar ESAO un, **vajadzības gadījumā, ar 8. punktā minēto dalībvalstu sadarbības koordinatoru** atbalstu regulāri identificē uz pārējām dalībvalstīm pārceļamos pieteikumu iesniedzējus un paziņo šo dalībvalstu kontaktpunktiem un ESAO pārceļamo pieteikumu iesniedzēju skaitu. Šajā nolūkā priekšroku dod mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem Direktīvas 2013/33/ES 22. panta nozīmē.

Grozījums

2. Itālija un Grieķija šā lēmuma piemērošanas laikā ar ESAO un **citū attiecīgo aģentūru** atbalstu regulāri identificē uz pārējām dalībvalstīm pārceļamos pieteikumu iesniedzējus un paziņo šo dalībvalstu kontaktpunktiem un ESAO pārceļamo pieteikumu iesniedzēju skaitu. Šajā nolūkā priekšroku dod mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem Direktīvas 2013/33/ES **21. un 22.** panta nozīmē, **īpašu uzmanību veltot nepavadītiem nepilngadīgajiem.**

Grozījums Nr. 32

Lēmuma priekšlikums

5. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Iespējami drīz pēc 2. punktā minētās informācijas saņemšanas dalībvalstis norāda, cik pieteikumu iesniedzējus var nekavējoties pārcelt uz to teritoriju, ievērojot attiecīgi I un II pielikumā norādīto skaitu, un jebkādu citu svarīgu informāciju.

Grozījums

3. Iespējami drīz pēc 2. punktā minētās informācijas saņemšanas dalībvalstis **sniedz informāciju par migrantu uzņemšanas iespējām un** norāda, cik pieteikumu iesniedzējus var nekavējoties pārcelt uz to teritoriju, ievērojot attiecīgi I un II pielikumā norādīto skaitu, un jebkādu citu svarīgu informāciju.

Grozījums Nr. 33

Lēmuma priekšlikums

5. pants – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3.a Itālija un Grieķija ar ESAO atbalstu sniedz pieteikumu iesniedzējiem informāciju par ārkārtas pārcelšanā iesaistītajām dalībvalstīm valodā, kuru viņi saprot vai par kuru ir pamats uzskatīt, ka viņi to saprot. Pieteikumu iesniedzējiem ir pieejama citu iesaistīto personu, piemēram, nevalstisko organizāciju, UNCHR un IOM, sniegtā informācija. Pieteikumu sākotnējās apstrādes laikā to iesniedzējiem tiek lūgts sarindot dalībvalstis vēlamajā secībā un pamatot šo vēlmi.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 34 un 48**Lēmuma priekšlikums****5. pants – 5. punkts***Komisijas ierosinātais teksts*

5. Pieteikumu iesniedzējus, no kuriem atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītajām saistībām jāpaņem pirkstu nospiedumi, var pārceļt tikai tad, ja tas ir izdarīts.

Grozījums

5. Pieteikumu iesniedzējus, no kuriem atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītajām saistībām jāpaņem pirkstu nospiedumi **un šie dati jānosūta tālāk**, var pārceļt tikai tad, ja tas ir izdarīts, **pilnībā ievērojot attiecīgo personu pamattiesības un neveicot nekādus piespiedu vai aizturēšanas pasākumus**.

Grozījums Nr. 35**Lēmuma priekšlikums****5. pants – 8. punkts***Komisijas ierosinātais teksts*

8. Visu šajā pantā aprakstīto pārcelšanas procedūras aspektu īstenošanai dalībvalstis var lemt nosūtīt uz Itāliju un Grieķiju sadarbības koordinatorus.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 36**Lēmuma priekšlikums****6. pants – 4. punkts***Komisijas ierosinātais teksts*

4. Kad lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu ir pieņemts, pirms faktiskās pārcelšanas Itālija un Grieķija rakstiski paziņo attiecīgajai personai lēmumu par tās pārcelšanu. Šajā lēmumā norāda pārcelšanas mērķa dalībvalsti.

Grozījums

4. Kad lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu ir pieņemts, pirms faktiskās pārcelšanas Itālija un Grieķija, **sadarbojoties ar EASO un citām iesaistītajām personām, piemēram, sadarbības koordinatoriem, ja tādi ir, attiecīgajai personai sniedz visaptverošu informāciju par pārcelšanas mērķa dalībvalsti valodā, kuru šī persona saprot vai par kuru ir pamats uzskatīt, ka persona to saprot, un — ja nav ņemtas vērā personas paustās vēlmes — šāda lēmuma pamatojumu. Itālija un Grieķija arī** rakstiski paziņo attiecīgajai personai lēmumu par tās pārcelšanu. Šajā lēmumā norāda pārcelšanas mērķa dalībvalsti.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 37

Lēmuma priekšlikums

7. pants – 1. daļa – b punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) pieteikumu sākotnējā apstrāde;

Grozījums

(b) pieteikumu sākotnējā apstrāde, **tostarp attiecīgo personu neaizsargātības un vēlmju konstatēšana nolūkā identificēt potenciālos pārceļšanas pieteikumu iesniedzējus un viņus pārbaudīt, tostarp veicot viņu precīzu identifikāciju, paņemot pirkstu nospiedumus un reģistrējot starptautiskās aizsardzības pieteikumus;**

Grozījums Nr. 38

Lēmuma priekšlikums

7. pants – 1. daļa – d punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(d) pieteikumu iesniedzēju faktiskā pārsūtīšana uz pārceļšanas mērķa dalībvalstīm.

Grozījums

(d) pieteikumu iesniedzēju faktiskā pārsūtīšana uz pārceļšanas mērķa dalībvalstīm. **Izmaksas par personu nodošanu pārceļšanas mērķa dalībvalstij nedrīkst būt papildu slogs Grieķijai un Itālijai.**

Grozījums Nr. 39

Lēmuma priekšlikums

8. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Ja Itālija vai Grieķija nepilda 1. punktā noteikto pienākumu, Komisija var lemt apturēt šā lēmuma piemērošanu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Komisija var lemt vienu reizi pagarināt šo apturēšanu uz vēl vienu periodu, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

Grozījums

2. Ja Itālija vai Grieķija nepilda 1. punktā noteikto pienākumu, Komisija **pēc tam, kad ir devusi attiecīgajai dalībvalstij iespēju izklāstīt tās viedokli**, var lemt apturēt šā lēmuma piemērošanu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Komisija var lemt vienu reizi pagarināt šo apturēšanu uz vēl vienu periodu, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 40
Lēmuma priekšlikums
9. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Ja kādā pārceļšanas mērķa dalībvalstī rodas ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.

Grozījums

Ja kādā pārceļšanas mērķa dalībvalstī rodas ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var **papildus** ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.

Grozījums Nr. 41
Lēmuma priekšlikums
11. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Itālija un Grieķija reizi trīs mēnešos ziņo Padomei un Komisijai par šā lēmuma, tostarp par 8. pantā minēto ceļvežu, īstenošanu.

Grozījums

Itālija un Grieķija reizi trīs mēnešos ziņo Padomei un Komisijai par šā lēmuma, tostarp par 8. pantā minēto ceļvežu, īstenošanu **un saskaņā ar lēmumu saņemto līdzekļu pienācīgu izlietojumu.**

Grozījums Nr. 42
Lēmuma priekšlikums
11.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

11.a pants
Novērtēšana

Komisija līdz 2016. gada jūlijam Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz šā lēmuma piemērošanas starpposma novērtējumu un attiecīgā gadījumā nāk klajā ar vajadzīgajiem ieteikumiem attiecībā uz pastāvīgu pārceļšanas mehānismu, tostarp saistībā ar paredzamo Dublīnas sistēmas atbilstības pārbaudi.

Līdz ... (*) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei galīgo novērtējuma ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu.

Dalībvalstis savlaicīgi iesniedz Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.

(*) **OV: lūdzu, ievietojiet datumu: 30 mēneši pēc šā lēmuma stāšanās spēkā dienas.**

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

Grozījums Nr. 43
Lēmuma priekšlikums
Ia pielikums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ia pielikums

Pārceļšanas procedūra

Komisijas priekšlikumā paredzētā procedūra; papildu procedūras posmi, ko iekļāvis Eiropas Parlaments, ir pasvītroti

1 – To personu sākotnējā izvērtēšana, kuras iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu

— *Tādu personu identifikācija, par kurām saskaņā ar Dublinas regulu ir atbildīga cita dalībvalsts (vai vajadzētu būt citai dalībvalstij).*

→ *Pārsūtīšanas procedūra atbilstīgi Dublinas sistēmai*

— *Neaizsargātu pieteikumu iesniedzēju identifikācija.*

— *Tuvu radnieku identifikācija, lai veiktu kopēju pārceļšanu.*

— *Pieteikumu iesniedzēju vēlmju identifikācija attiecībā uz konkrētām dalībvalstīm.*

↓

2 – Pārceļamo pieteikumu iesniedzēju atlase

— *Itālija/Grieķija nosaka, kuri pieteikumu iesniedzēji jāpārceļ.*

— *Tās pažiņo dalībvalstīm vajadzīgo vietu skaitu un pieteikumu iesniedzēju paustās vēlmes.*

↓

3 – Dalībvalstu iesaistīšanās

— *Dalībvalstis informē Itāliju/Grieķiju par pieejamo pārceļšanas vietu skaitu.*

— *Sadarbības koordinatori iztaujā pieteikumu iesniedzējus, kuri pauduši vēlmi pārcelties uz konkrētu dalībvalsti.*

— *Dalībvalstis norāda sev vēlamos pieteikumu iesniedzējus.*

↓

Trešdiena, 2015. gada 9. septembris

4 – Pārcelšanas lēmums

- Itālija/Grieķija nolemj, kuri pieteikumu iesniedzēji pārceļami uz kuru dalībvalsti, ņemot vērā pieteikumu iesniedzēju un dalībvalstu paustās vēlmes.

↓

5 – Informēšana un piekrišana

- Pieteikumu iesniedzējiem sniedz plašu informāciju par pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
- Pieteikumu iesniedzēji piekrīt pārcelšanai uz attiecīgo dalībvalsti.

↓

6 – Pārsūtīšana

Pieteikumu iesniedzēju pārsūtīšana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti mēneša laikā.

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA PAZIŅOJUMS**

Tā kā nekavējoties jāpieņem ārkārtas pasākumi to dalībvalstu labā, kurās ir ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Eiropas Parlaments ir piekritis Komisijas ierosinātajam LESD 78. panta 3. punktā paredzētajam juridiskajam pamatam attiecībā uz priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā. Tomēr Eiropas Parlaments LESD 78. panta 3. punktā paredzēto juridisko pamatu var pieņemt tikai kā ārkārtas pasākumu, kuru pamatos ar pienācīgu tiesību akta priekšlikumu, kas nodrošinātu konstruktīvu risinājumu jebkādām ārkārtas situācijām nākotnē. Eiropas Parlaments uzsver, ka pareizais juridiskais pamats ir LESD 78. panta 2. punkts, kas paredz piemērot parasto likumdošanas procedūru, attiecībā uz pasākumiem, ar kuriem nosaka par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgo dalībvalsti, un LESD 80. panta otrais teikums, kurā noteikts, ka jāievēro solidaritātes princips, kā minēts 80. panta pirmajā teikumā. Eiropas Parlaments uzsver arī, ka, pieņemot šo lēmumu, noteikti nedrīkst skart vairākus vienam no likumdevējiem nākotnē pieejamos juridiskos pamatus, jo īpaši attiecībā uz LESD 78. pantu kopā ar 80. pantu. Eiropas Parlaments mudina Komisiju, pamatojoties uz 78. panta 2. punktu un 80. pantu, līdz 2015. gada beigām iesniegt tiesību akta priekšlikumu par pastāvīgu pārcelšanas shēmu, kā Komisija paziņojusi savā Eiropas programmā migrācijas jomā. Eiropas Parlaments patur tiesības sagatavot normatīvu patstāvīgo ziņojumu, ja Komisija savlaicīgi nenāks klajā ar minēto tiesību akta priekšlikumu.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. septembris

P8_TA(2015)0324

Pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas, Grieķijas un Ungārijas labā *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes lēmumu, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas, Grieķijas un Ungārijas labā (COM(2015)0451 – C8-0271/2015 – 2015/0209(NLE))

(Apspriešanās)

(2017/C 316/44)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2015)0451),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C8-0271/2015),
 - ņemot vērā tā 2015. gada 9. septembra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ārkārtas situācijas steidzamību un vajadzību risināt situāciju bez turpmākas kavēšanās,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. un 154. pantu,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 4. informē Padomi, ka šis apstiprinājums neskar tā nostāju, ko tas vēlāk pieņems par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido krīzes pārceļšanas mehānismu un groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (COM(2015)0450);
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0306.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV